ARCANA COELESTIA,

QUAE IN

SCRIPTURA SACRA,

SEU

VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA:

HIC QUAE IN

EXODO,

UNA CUM MIRABILIBUS

QUAE VISA SUNT

IN MUNDO SPIRITUUM, ET IN COELO ANGELORUM.

OPUS

EMANUELIS SWEDENBORG.

AD FIDEM EDIT. PRINCIP. 1749 ss. LONDINI EXCUSAE
DENUO CASTIGATIUS EDIDIT

D[r] JO. FR. I. M. TAFEL.

PARTIS PRIMAE

VOL. II.

SEU TOTIUS OPERIS VOL. X.

PROSTAT

TUBINGAE

IN BIBLIOPOLIO ZU - GUTTENBERG.

1840.

EXODI

CAPUT NONUM.

Doctrina Charitatis.

7488. Ex illis quae de amoribus sui et mundi dicta sunt, patet, quod ab illis existant omnia mala; et quia omnia mala, inde existunt omnia falsa: et vicissim, ex amore in Dominum et amore erga proximum existunt omnia bona, et quia omnia bona, inde existunt omnia vera.

7489. Quia ita est, patet, quod quantum homo in amoribus sui et mundi est, tantum non sit in amore erga proximum, minus in amore in Dominum; sunt enim oppositi.

7490. Patet etiam, quod quantum homo in amoribus sui et mundi est, tantum non sciat quid Charitas, usque tandem ut non sciat quod sit. Etiam quod homo tantum non sciat quid fides, usque tandem ut non sciat quod sit aliquid. Ut et, [1] quod homo tantum non sciat quid Conscientia, usque tandem ut non sciat quod sit. Imo, quod homo tantum non sciat quid spirituale, ita nec quid vita coeli. Et demum, quod non credat dari coelum, et dari infernum; proinde non credat dari vitam post mortem. Haec faciunt amores sui et mundi cum regnant.

7491. Bonum amoris coelestis, et verum fidei ejus, continue influunt a Domino, ast ubi amores sui et mundi regnant, ibi non recipiuntur; sed apud quos hi amores regnant, hoc est, continue in cogitatione sunt, pro fine sunt, in voluntate sunt, ac vitam faciunt, apud illos bonum et verum, quae influunt a Domino, vel rejiciuntur, vel exstinguuntur, vel pervertuntur.

7492. Apud quos rejiciuntur, apud illos bonum quod est amoris, et verum quod est fidei, contemtui et quoque aversationi sunt. Apud quos autem exstinguuntur, apud illos bonum quod est amoris et verum quod est fidei negantur, ac mala et falsa, quae contraria sunt, affirmantur. Apud quos vero pervertuntur, apud illos bonum quod est amoris, et verum quod est fidei sinistre explicantur, et ad favorem mali et inde falsi applicantur.

7493. Amores sui et mundi apud hominem incipiunt regnare, quando is sui judicii et sui juris fit; tunc enim incipit homo ex se seu ex suo cogitare, et tunc incipit appropriare illa sibi; et hoc quo plus se confirmat quoad vitam in malo. Quantum homo appropriat sibi mala, tantum Dominus separat bonum innocentiae et charitatis, quod homo in infantia et pueritia accepit, et postea per vices accipit; ac illa recondit in interioribus ejus; nam bonum innocentiae et bonum charitatis nullatenus una possunt esse cum malis amorum illorum; et Dominus non vult ut pereant.

7494. Qui itaque apud se bonum quod est amoris et verum quod est fidei vel pervertunt, vel exstinguunt, vel rejiciunt, non vitam habent in se; vita enim, quae a Divino, est velle bonum et credere verum; qui autem non volunt bonum sed malum, nec credunt verum sed falsum, illi contrarium vitae habent; hoc contrarium vitae est infernum, et vocatur mors, et illi vocantur mortui. Quod vita amoris et fidei dicatur vita, et quoque vita aeterna, et qui illam in se habent, homines vivi; et quod contrarium vitae dicatur mors, et quoque mors aeterna, et illi homines mortui, constat a pluribus locis in Verbo, ut apud Matth: Cap: IV: 16. Cap: VIII: 21. 22. Cap: XVIII: 8. 9. Cap: XIX: 16. 17. 29. Joh: III: 15. 16. 36. Cap: V: 24. 25. Cap: VI: 33. 35. 47. 48. 50. 51. 53. 57. 58. 63. Cap: VIII: 21. 24. 51. Cap: X: 10. Cap: XI: 25. 26. Cap: XIV: 6. 19. Cap: XVII: 2. 3. Cap: XX: 31: et alibi.

CAPUT IX.

1. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, veni ad Pharaonem, et loquaris ad illum; ita dixit JEHOVAH DEUS Hebraeorum, dimitte populum meum, et serviant Mihi.

2. Quia si renuis tu dimittere, et adhuc tu detines illos;

3. Ecce manus JEHOVAE erit in pecus tuum quod in agro, in equos, in asinos, in camelos, in armentum, et in gregem, Pestis gravis valde.

4. Et distinguet [2] JEHOVAH inter pecus Israëlis, et inter pecus Aegyptiorum, et non morietur de omni filiis Israëlis quicquam.

5. Et posuit JEHOVAH tempus statum, dicendo, cras faciet JEHOVAH verbum hoc in terra.

6. Et fecit JEHOVAH verbum hoc a crastino; et moriebatur omne pecus Aegyptiorum; et de pecore filiorum Israëlis non moriebatur unum.

7. Et misit Pharao, et ecce non mortuum de pecore Israëlis usque ad unum. Et aggravatum cor Pharaonis, et non dimisit populum.

8. Et dixit JEHOVAH ad Moschen et ad Aharonem, accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum favillam fornacis; et spargat illam Moscheh versus coelum ad oculos Pharaonis.

9. Et erit in pulverem super omni terra Aegypti, et erit super homine et super bestia ad Ulcus efflorescens pustulis in omni terra Aegypti.

10. Et acceperunt favillam fornacis, et constiterunt coram Pharaone, et sparsit illam Moscheh versus coelum, et factum ulcus pustularum efflorescens in homine et in bestia.

11. Et non potuerunt magi stare coram Moscheh propter ulcus, quia fuit ulcus in magis et in omnibus Aegyptiis.

12. Et obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH ad Moschen.

13. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, surge mane in matutino, et consiste coram Pharaone, et dicas ad illum, ita dixit JEHOVAH DEUS Hebraeorum, dimitte populum meum; et serviant Mihi.

14. Quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas in cor

tuum, et in servos tuos, et in populum tuum, propterea ut scias, quod nullus sicut Ego in tota terra.

15. Quia nunc mitterem manum meam, et percuterem te, et populum tuum peste, et exscindereris e terra.

16. Verum tamen propter hoc stare feci te, propter videre te virtutem meam et propterea ut narretur Nomen meum in tota terra.

17. Adhuc tu extollis te in populum meum, quo minus dimittas illos.

18. Ecce Ego facio pluere juxta tempus crastinum Grandinem gravem valde, quae non fuit sicut illa in Aegypto a die fundata illa et usque ad nunc.

19. Et nunc mitte, congrega pecus tuum, et omne quod tibi in agro; omnis homo et bestia, quae invenietur in agro, et non colligetur domum, et descendet super illa grando, et morientur.

20. Et timens verbum Jehovae e servis Pharaonis, fugere fecit servos suos, et pecus suum ad domos.

21. Et qui non posuit cor suum ad verbum Jehovae, et reliquit servos suos et pecus suum in agro.

22. Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam versus coelum, et erit grando in omni terra Aegypti super hominem, et super bestiam, et super omnem herbam agri in terra Aegypti.

23. Et extendit Moscheh baculum suum ad coelum, et Jehovah dedit voces et grandinem, et ambulavit ignis ad terram, et pluere fecit Jehovah grandinem super terram Aegypti.

24. Et fuit grando, et ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, quae non fuerat sicut illa in omni terra Aegypti, a quo fuit in gentem.

25. Et percussit grando in omni terra Aegypti omne quod in agro, ab homine et usque ad bestiam, et omnem herbam agri percussit grando, et omnem arborem agri confregit.

26. Tantum in terra Goschen, ubi filii Israëlis, non fuit grando.

27. Et misit Pharao, et vocavit Moschen et Aharonem, et dixit ad illos, peccavi vice hac, Jehovah justus, et ego et populus meus improbi.

28. Supplicate ad JEHOVAM, et satis ab esse voces DEI, et grando, et dimittam vos, et non addetis stare.

29. Et dixit ad illum Moscheh, sicut exire me urbe, expandam palmas meas ad JEHOVAM, voces cessabunt, et grando non erit amplius, propterea ut scias, quod JEHOVAE terra.

30. Et tu et servi tui, scio, quod nondum timeatis a facie JEHOVAE DEI.

31. Et linum et hordeum percussum est, quia hordeum spica maturescens et linum culmus.

32. Et triticum et zea non percussa sunt, quia abdita illa.

33. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, urbe, et expandit palmas suas ad JEHOVAM, et cessaverunt voces et grando, et pluvia non effusa est terram.

34. Et vidit Pharao, quod cessavit pluvia, et grando, et voces, et addidit peccare, et aggravavit cor suum ille et servi illius.

35. Et obfirmatum cor Pharaonis, et non dimisit filios Israëlis, quemadmodum loquutus JEHOVAH per manum Moschis.

CONTENTA.

7495. Continuatur in hoc Capite de vastatione illorum, qui infestant illos qui ab Ecclesia spirituali sunt; in hoc Capite in sensu interno agitur de Sexto, Septimo, et Octavo statu seu gradu vastationis illorum, qui describuntur per *Pestem*, per *Ulcus* efflorescens pustulis, et per *pluviam Grandinis;* per quae significatur vastatio quoad illa quae sunt Ecclesiae apud illos.

SENSUS INTERNUS.

7496. Vers: 1 ad 7. *Et dixit Jehovah ad Moschen, veni ad Pharaonem, et loquaris ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, dimitte populum meum, et serviant Mihi. Quia si renuis tu dimittere, et adhuc tu detines illos. Ecce manus*

Jehovae erit in pecus tuum quod in agro, in equos, in asinos, in camelos, in armentum, et in gregem, pestis gravis valde. Et distinguet Jehovah inter pecus Israëlis, et inter pecus Aegyptiorum, et non morietur de omni filiis Israëlis quicquam. Et posuit Jehovah tempus statum, dicendo, cras faciet Jehovah verbum hoc in terra. Et fecit Jehovah verbum hoc a crastino, et moriebatur omne pecus Aegyptiorum, et de pecore filiorum Israëlis non moriebatur unum. Et misit Pharao, et ecce non mortuum de pecore Israëlis usque ad unum: et aggravatum cor Pharaonis, et non dimisit populum. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat e novo instructionem: veni ad Pharaonem, et loquaris ad illum, significat apparentiam veri a Divino apud illos qui infestant: ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, significat mandatum a Domino Deo Ecclesiae: dimitte populum meum, et serviant Mihi, significat ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum: quia si renuis tu dimittere, et adhuc tu detines illos, significat si adhuc obstinarent se ad infestandum: ecce manus Jehovae erit in pecus tuum quod in agro, significat vastationem veri et boni fidei quae illis ab Ecclesia, e qua fuerant: in equos, in asinos, in camelos, significat intellectualia et scientifica veri quod fidei: in armentum et in gregem, significat voluntaria: pestis gravis valde, significat consumtionem in communi: et distinguet Jehovah inter pecus Israëlis et inter pecus Aegyptiorum, significat differentiam inter vera et bona fidei illorum qui ab Ecclesia spirituali, et vera et bona fidei quae ab Ecclesia illis qui infestant: et non morietur de omni filiis Israëlis quicquam, significat quod non consumentur: et posuit Jehovah tempus statum, significat praefinitionem: dicendo, cras faciet Jehovah verbum hoc in terra, significat quod hoc illis in perpetuum quoad illa quae sunt veri et boni fidei Ecclesiae: Et fecit Jehovah verbum hoc a crastino, significat effectum secundum praefinitionem: et moriebatur omne pecus Aegyptiorum, significat consumtionem veri et boni fidei apud illos qui infestant: et de pecore filiorum Israëlis non moriebatur unum, significat quod nihil fidei consumeretur apud illos qui ab Ecclesia spirituali: et misit Pharao, et ecce non mortuum de pecore Israëlis usque ad unum, significat quod id notum factum sit illis qui infestant: et aggravatum cor Pharao-

nis, significat obstinationem: et non dimisit populum, significat quod non relinquerent illos.

7497. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat e novo instructionem, ut prius n: 6879. 6881. 6883. 6891. 7226. 7304. 7380.

7498. Veni ad Pharaonem, et loquaris ad illum, quod significet apparentiam Veri a Divino apud illos qui infestant, constat a significatione venire seu intrare ad aliquem, quod sit praesentia seu apparentia, de qua sequitur; ex significatione loqui, quod sit communicatio; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, in altera vita, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317; et ex repraesentatione Moschis, qui intraret ad Pharaonem, et loqueretur ad illum, quod sit Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827. 7014. 7382. Quod venire et intrare sit praesentia seu apparentia, est quia in spirituali sensu significant illa quae mentis sunt, proinde quae cogitationis, et cum de cogitatione praedicatur venire seu intrare ad aliquem, est illum praesentem sibi sistere, nam qui de aliquo cogitat, is illum sibi ponit praesentem: et, quod mirum, in altera vita, ille, de quo aliquis ex desiderio loquendi cum illo, cogitat, etiam sistitur praesens; inde patet, quod in his similiter sicut homo in mundo cogitat, in altera vita sistatur ad vivum: inde nunc sciri potest, quod per venire seu intrare ad aliquem, significetur praesentia seu apparentia.

7499. Ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, quod significet mandatum a Domino, Qui Deus Ecclesiae, constat a significatione dicere, quod sit mandatum, de qua n: 7036. 7107. 7310; ex significatione Hebraeorum, quod sint qui ab Ecclesia, ita Ecclesia, de qua n: 5136. 5236. 6675. 6684. 6738; quod Jehovah, ubi nominatur in Verbo, sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6280. 6303. 6281. 6905. 6945. 6956. Dominus in Verbo dicitur Jehovah quoad Divinum Bonum, est enim Divinum Bonum Ipsum Divinum, et Dominus vocatur Filius Dei quoad Divinum Verum; Divinum enim Verum procedit a Divino Bono, ut Filius a Patre, et quoque dicitur nasci; quomodo cum hoc se habet, ulterius dicendum; Dominus quando in mundo fuit, Hu-

manum suum fecit Divinum Verum, et tunc vocavit Divinum Bonum, quod Jehovah, Patrem suum, quoniam, ut dictum est, Divinum Verum procedit ac nascitur a Divino Bono; sed postquam Dominus se plene glorificavit, quod factum, cum ultimum tentationis super cruce sustinuit, tunc quoque humanum suum fecit Divinum Bonum, hoc est, Jehovam, et ab eo ipsum Divinum Verum processit ex Divino Humano Ipsius; hoc Divinum Verum est quod vocatur Spiritus Sanctus, et est sanctum, quod a Divino Humano procedit; inde patet; quid intelligitur per Domini verba apud Johannem « Nondum erat Spiritus Sanctus, quia Jesus nondum glorificatus erat » VII: 39. Quod Divinum Bonum sit quod Pater nominatur, et Divinum Verum quod Filius, videatur n: 3704.

7500. Dimitte populum meum, et serviant Mihi, quod significet ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut saepius prius; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; et ex significatione ut serviant Mihi, quod sit ut colant Dominum; quod servire sit colere, patet, et quod Jehovah, cui servient, sit Dominus, videatur mox supra n: 7499.

7501. Quia si renuis dimittere, et adhuc tu detines illos, quod significet si adhuc obstinarent se ad infestandum, constat ex significatione renuere, quod sit obstinare; inde renuère dimittere, est obstinare se ad non relinquendum; et ex significatione detinere, quod sit adhuc infestare; nam qui infestantur, a spiritibus malis qui infestant, detinentur. Cum hoc, quod a spiritibus malis detineantur illi qui infestantur, ita se habet; spiritus mali cum aggrediuntur aliquem, sciunt insinuare se in ejus jucunda quae cupiditatum, et quoque in ejus amoena, quae principiorum; ita in illa quae ejus amoris sunt; et quamdiu in tali insinuatione sunt, detinent illum, quem infestant, sicut vinctum, non potest exsolvi, utcunque allaborat, nisi ex Divina ope Domini, nam amor et insinuatio in jucundum amoris conjungit: tali arte utuntur mali spiritus et genii in altera vita: hoc quoque patet a simili in mundo, qui insinuat se in alterius ju-

cundum quod amoris ejus, is tenet illum vinctum, et quoque ducit.

7502. Ecce manus Jehovae erit in pecus tuum quod in agro, quod significet vastationem veri et boni fidei quae illis ab Ecclesia, in qua fuerunt, constat ex significatione esse manus Jehovae in aliquem, quod sit plaga seu punitio, per manum enim significatur potentia, n: 4931 ad 4937. 6292. 6947. 7188. 7189, et per manum Jehovae Omnipotentia, n: 878. 3387; et quia ab illis, qui in externis Ecclesiae sunt, ex apparentia creditur, quod omnis plaga seu punitio veniat a Jehovah, tribuunt enim Ipsius potentiae omnia, idcirco per esse manum Jehovae in aliquem, significatur [3] punitio, hic vastatio, nam gradus vastationis illorum, qui infestabant, erant punitiones; ex significatione pecoris, quod sint vera et bona fidei, de qua n: 6016. 6045. 6049; et ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3310: quod ager sit Ecclesia, est quia semina, quae mittuntur in agrum, significant vera quae fidei, et quoque quia proventus qui ex agro, sicut triticum, hordeum, zea, et plura, sunt bona quae charitatis, et vera quae fidei, ita talia quae sunt Ecclesiae. Quomodo se habet cum eo, quod infernales spiritus qui infestant probos in altera vita, vastentur quod vera fidei quae Ecclesiae, sciendum quod illi qui infestant probos in altera vita, sint qui, cum in mundo vixerunt, ab Ecclesia fuerunt; nam qui non ab Ecclesia fuerunt, non infestare possunt alios qui ab Ecclesia, sunt enim falsa, quae contra vera fidei Ecclesiae, per quae infestant; per talia non possunt illi, qui extra Ecclesiam fuerunt, aliquos infestare, quia non noverant illa; quod, qui fidem professi, et vixerunt vitam mali, in altera vita vertant se ad falsa, et infestent probos, videatur n: 7097. 7127. 7317: ne itaque verum fidei, quod habuerunt ex doctrina Ecclesiae suae, cum vixerunt in mundo (secum enim ferunt omnia quae noverant in vita corporis, in alteram vitam, nec quicquam deest,) det illis aliquid lucis e coelo, et ne applicent illa, quae lucis coeli sunt, ad patrocinandum falsis et malis, quae sunt inferni, idcirco illis omne tale adimitur, et relinquuntur tandem malis vitae suae, et inde falsis; de hac vastatione nunc agitur. Quod illi qui ab Ecclesia fuerunt, et vixerunt vitam mali, ita per gradus devastentur,

antequam dejiciuntur in infernum, est quia vera fidei noverant, et per illa communicationem habuerunt cum coelo; societates coelestes cum quibus communicationem habuerunt, et quoque in altera vita habent, ab illis separari non possunt nisi per gradus; talis enim ordo est in coelo a Domino, ut nihil fiat violenter, sed omnia in libero sicut ex se, ideo societates illae coelestes ab illis non dirimuntur; sed successive separantur, sic ut videantur sua sponte discedere: ex his nunc patet, quomodo se habet cum vastatione apud illos, qui noverunt vera fidei quae Ecclesiae, et tamen vitam mali egerunt. Quod ita se res habeat, nemo scire potest, nisi ex revelatione; nam cognitionem rerum, quae existunt in altera vita, homo nullam habet, nisi ex revelatione; et quia homo parum sollicitus est explorare vera et bona quae fidei ex Verbo, in nulla enim affectione veri est propter verum, minus propter vitam, idcirco talia nec illi revelantur; exstant tamen in Verbo, et quoad [4] omnem seriem et processum in sensu ejus interno: quia itaque homo Ecclesiae in nulla affectione sciendi Verum ex Verbo est, sed solum in affectione confirmandi doctrinalia Ecclesiae suae, sive vera sint sive falsa, ob causas in mundo, idcirco nihil quicquam scit de statu post mortem, nihil de coelo, et nihil de inferno; ne quidem scit quid facit coelum, et quid facit infernum, apud hominem: imo in tali inscitia sunt, ut doceant et credant, unumquemque admitti posse in coelum, quidam ex potestate quam sibi arrogarunt, quidam quod ex Misericordia Domini, utcunque vixerat; et vix aliqui sciunt, quod homini detur coelum cum vivit in mundo, per vitam charitatis et fidei, et quod illa vita permaneat. Haec dicta sunt, ut sciatur qualis homo Ecclesiae est, qui solam fidem profitetur, et vitam fidei non curat; nam hi sunt, qui per Aegyptios hic et in sequentibus repraesentantur.

7503. In equos, in asinos, in camelos, quod significet intellectualia et scientifica veri quod fidei, constat ex significatione equorum, quod sint intellectualia, de qua n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; ex significatione asinorum, quod sint quae intellectuali inserviunt, ita quoque scientifica, de qua n: 5492. 7024; et ex significatione camelorum, quod sint scientifica in communi, de qua n: 3048. 3071. 3143. 3145; haec tria animalia significant illa quae sunt partis intellectualis, reli-

qua quae ad armentum et ad gregem pertinent, significant illa quae sunt partis voluntariae. Quod partem intellectualem attinet, est illa quae recipit vera fidei, nam intellectus est visus internus, qui illustratur a luce coeli, et quantum illustratur, tantum appercipit, videt, et agnoscit vera fidei, cum legit Verbum; inde est, quod illi qui in perceptione veri fidei sunt, dicantur intelligentes et sapientes, et quoque illustrati: quod intellectuale sit recipiens veri fidei, videatur n: 5114. 6125. 6222.

7504. In armentum et in gregem, quod significet voluntaria, constat a significatione armenti, quod sit bonum exterioris naturalis, et ex significatione gregis, quod sit bonum interioris naturalis, de quibus n: 5913; et quia per illa significatur bonum, significatur voluntarium, nam omne bonum se refert ad voluntatem, et omne verum ad intellectum.

7505. Pestis gravis valde, quod significet consumtionem in communi, constat ex significatione pestis, quod sit vastatio veri, et quia dicitur pestis gravis valde, significatur consumtio veri: quod pestis vastationem veri significet, patet ab his locis in Verbo; apud Ezechielem „Quando quatuor judicia mea mala, gladium, et famem, et feram malam, et *Pestem*, misero super Hierosolymam, *ad exscindendum ex ea hominem et bestiam*" XIV: 21, exscindere hominem et bestiam, pro vastare bonum interius et exterius. Apud Eundem „Gladius foris, et *Pestis* atque fames intus; qui in agro, gladio morietur, qui vero in urbe, *illum fames et Pestis comedent*" VII: 15, pestis pro vastatione boni. Apud Eundem „Ideo quod Sanctuarium meum polluisti omnibus abominationibus tuis, *tertia pars tui Peste morientur*, et *consumentur* in medio tui" V: 12, pestis pro consumtione boni. Apud Amos „*Misi in vos Pestem in via Aegypti*, occidi gladio juvenes vestros, cum captivitate equorum vestrorum" IV: 10, pestis in via Aegypti, pro vastatione boni et veri per falsa, quae sunt via Aegypti; occidi gladio juvenes cum captivitate equorum, pro vastatione veri, juvenes sunt vera, et equi intellectualia, ut supra n: 7503. Apud Davidem „Non timebis tibi a pavore noctis, a telo volat interdiu; *a Peste quae in caligine serpit*, a morte vastat in meridie" Psalm: XCI: 5. 6, pestis quae in caligine serpit, pro

malo quod in occulto vastat; mors quae vastat in meridie, pro malo quod in aperto: praeter aliis in locis.

7506. Et distinguet Jehovah inter pecus Israëlis, et inter pecus Aegyptiorum, quod significet differentiam inter vera et bona fidei illorum qui ab Ecclesia spirituali; et inter vera et bona fidei quae illis qui infestant, constat a significatione distinguere, quod sit differentia; ex significatione pecoris, quod sint vera et bona fidei, ut supra n: 7502; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua etiam supra n: 7500; et a significatione pecoris Aegyptiorum, quod sint bona et vera Ecclesiae quae illis qui infestant, quod Aegyptii sint, qui ab Ecclesia fuerunt, ac inde in scientia veri et boni fidei, sed in vita mali, et qui in altera vita infestant, videatur n: 7097. 7127. 7317. 7502. Quod differentiam attinet inter vera et bona fidei illorum, qui ab Ecclesia, et salvantur, et inter vera et bona fidei illorum, qui ab Ecclesia, et damnantur, paucis dicendum; vera et bona fidei quae illis qui ab Ecclesia et salvantur, sunt ex bono charitatis, et quia affectio charitatis est ipsum spirituale, sunt illa vera et bona spiritualia, et per coelum a Domino influentia, interiora enim illorum quae recipiunt, sunt aperta ad coelum; at vera et bona illorum qui ab Ecclesia, et damnantur, non sunt ex bono charitatis, ita nec sunt spiritualia; per coelum quidem influunt, sed recipiuntur in frigore et caligine, in frigore quia bonum charitatis non est, in caligine quia lux, qua recipiunt illa, est quasi lux hyemis, quae lux est ad lucem coeli ut caligo; interiora eorum nec aperta sunt ad coelum, sed ad mundum, in hunc determinant influxum veri et boni e coelo; inde quoque ideae, quas hi habent de fidei bono et vero; sunt mere naturales, imo materiales, quae in mundo spirituali repraesentatae sunt deformes, et non aliquam similitudinem hominis habent; at ideae de vero et bono [5] fidei illorum qui ab Ecclesia sunt, et salvantur, sunt spirituales, et tametsi terminantur in materialibus quae mundi sunt, usque tamen ab illis separatae sunt, nam ab illis elevari possunt; horum ideae in mundo spirituali repraesentatae sunt pulchrae, et similitudinem hominis habent: talis differentia est, utcunque in externa forma apparent similia, hoc est, in sermone et praedicatione. Causa quod talis differentia sit, est vita, bonum enim vitae, quod est

ex charitate, cum influit in intellectuale, quod receptaculum est veri, format ideas de bonis et veris fidei pulchras; at malum vitae, quod contrarium est charitati, cum influit in intellectuale, facit ideas de bonis et veris fidei deformes, et tales ut non agnoscantur in coelo.

7507. Et non morietur de omni filiis Israëlis quicquam, quod significet quod non consumentur, constat ex significatione non mori quicquam, quod sit non consumi; et ex significatione pecoris, de quo dicitur quod non morietur, quod sit verum et bonum fidei, de qua supra n: 7502; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali; quod non mori queant bona et vera fidei quae illis, qui ab Ecclesia, est quia per charitatem conjuncta sunt cum Divino, et Divinum est ipsa vita, et est aeternum, quod ipsi vitae ac aeterno conjunctum est, hoc non potest mori, seu non consumi, manet in aeternum, et continue perficitur: at quae fidei sunt apud illos qui ab Ecclesia, et damnantur, illa quia non conjuncta sunt cum Divino, et inde non vitam in se habent, moriuntur; sunt enim sicut simulacra nullius vitae; quae quia non viva, in altera vita consumuntur, hoc est, auferuntur.

7508. Et posuit Jehovah tempus statum, quod significet praefinitionem, constat absque explicatione.

7509. Dicendo, cras faciet Jehovah verbum hoc in terra, quod significet quod hoc illis in perpetuum, quoad illa quae sunt veri et boni Ecclesiae, constat ex significatione cras seu crastini, quod sit in perpetuum, de qua n: 3998; quod sit quoad illa quae sunt veri et boni Ecclesiae, patet ab illis quae praecedunt, nam de illis agitur, quod nempe consumentur apud illos, qui per Aegyptios intelliguntur; et quod permanebunt apud illos, qui per filios Israëlis repraesentantur.

7510. Et fecit Jehovah verbum hoc a crastino, quod significet effectum secundum praefinitionem, constat ex significatione facere verbum hoc, quod sit effectus; et ex significatione temporis stati, quod hic est tempus crastinum, quod sit praefinitio, ut supra n: 7508: praefinitio a Divino, cum se refert ad perpetuum, exprimitur per crastinum.

7511. Et moriebatur omne pecus Aegyptiorum, quod significet consumtionem veri et boni fidei apud illos qui infestant,

constat ex significatione mori, nempe per pestem, quod sit consumtio, ut supra n: 7505. 7507; et ex significatione pecoris Aegyptiorum, quod sint vera et bona Ecclesiae apud illos qui infestant, ut quoque supra n: 7506.

7512. Et de pecore filiorum Israëlis non moriebatur unum, quod significet quod nihil fidei consumeretur apud illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex illis quae mox supra n: 7506. 7507, explicata sunt.

7513. Et misit Pharao, et ecce non mortuum de pecore Israëlis usque ad unum, quod significet quod id notum factum sit illis qui infestant, constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua supra n: 7498; quod illis notum factum sit, nempe quod nihil de bonis et veris fidei perierit apud illos qui ab Ecclesia spirituali, significetur per quod miserit et invenerit quod non quicquam mortuum sit de pecore Israëlis, patet.

7514. Et aggravatum cor Pharaonis, significat obstinationem, ut prius n: 7272. 7300. 7305.

7515. Et non dimisit populum, quod significet quod non relinquerent illos, nempe qui ab Ecclesia spirituali quos infestabant, videatur n: 7474, ubi eadem verba.

7516. Vers: 8 ad 12. *Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum favillam fornacis, et spargat illam Moscheh versus coelum ad oculos Pharaonis. Et erit in pulverem super omni terra Aegypti, et erit super homine et super bestia ad ulcus efflorescens pustulis in omni terra Aegypti. Et acceperunt favillam fornacis, et constiterunt coram Pharaone, et sparsit illam Moscheh versus coelum, et factum ulcus pustularum efflorescens in homine et in bestia. Et non potuerunt magi stare coram Moscheh propter ulcus, quia fuit ulcus in magis et in omnibus Aegyptiis. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah ad Moschen.* Et dixit Jehovah ad Moschen, et ad Aharonem, significat e novo instructionem: accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum, significat potentiam, quantum recipi posset, datam: favillam fornacis, significat excitandi falsa cupiditatum per praesentiam apud illos qui infestant: et spargat illam Moscheh ver-

sus coelum, significat falsa ista illis in coelo ostensa: ad oculos Pharaonis, significat in praesentia: et erit in pulverem super omni terra Aegypti, significat damnationem falsorum illorum in mente naturali: et erit super homine et super bestia, significat quae ex malo interiori et exteriori: ad ulcus efflorescens pustulis, significat spurca cum blasphemiis inde: in omni terra Aegypti, significat in tota mente naturali: et acceperunt favillam fornacis, significat falsa cupiditatum: et constiterunt coram Pharaone, significat in praesentia illorum qui infestant: et sparsit illam Moscheh versus coelum, significat ista ostensa illis in coelo: et factum ulcus pustularum efflorescens in homine et in bestia, significat spurca cum blasphemiis ex malo interiori et exteriori: et non potuerunt magi stare coram Mosche propter ulcus, significat quod non praesentes possent esse qui abusi ordine Divino effigiando simile in forma externa: quia fuit ulcus in magis, significat quod similia spurca ex illis prodirent: et in omnibus Aegyptiis, significat sicut in illis qui infestabant: et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod illi se obstinarent: et non audivit ad illos, significat quod non obedirent: quemadmodum loquutus Jehovah ad Moschen, significat secundum praedictionem.

7517. Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, quod significet e novo instructionem, constat ex significatione, dixit Jehovah, quod sit instructio, ut supra n: 7497; quod instructio e novo, est quia nunc agitur de novo statu, finito priori: instructio, quae a Jehovah, fit per verum quod procedit ab Ipso; Verum quod procedit a Jehovah, repraesentatur per Moschen et Aharonem, verum internum per Moschen, et externum per Aharonem, n: 7382.

7518. Accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum, quod significet potentiam, quantum recipi posset, datam, constat a significatione pugnorum seu volarum, quod sint potentia; quod pugni seu volae sint potentia, est quia manus significat illam, de quo infra; quantum recipi potest, significatur per plenitudinem. Quod significationem pugnorum seu volarum attinet, sciendum quod Brachia in Maximo Homine correspondeant potentiae; inde non solum ipsa brachia significant potentiam, sed etiam humeri, tum quoque manus, usque ad digitos;

quod brachia sint potentia, videatur n: 878. 4932. 4934. 4935. 7205; quod humeri, n: 1085. 4937; quod manus, n: 878. 3387. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189; quod etiam digiti, n: 7430, de correspondentia illorum in genere, n: 4931 ad 4937. Causa, quod omnia, quae brachii sunt, correspondeant potentiae, est quia corpus potentiam suam exercet per illa. Ex his constare potest, quid per *sedere a dextris* significatur apud Matthaeum „Jesus dixit, ex nunc videbitis Filium hominis *sedentem a dextris potentiae*" XXVI: 64: et apud Lucam „Ex hoc nunc erit Filius hominis *sedens a dextris virtutis Dei*" XXII: 69, quod nempe sit Omnipotentia quae Domino; quapropter dicitur a dextris potentiae, et a dextris virtutis; ut quoque apud Davidem „Tibi *brachium cum virtute, fortis est manus* tua, exaltabitur *dextra tua*" Psalm: LXXXIX: 14. Ex his patet, quid lucis in Verbo dat sensus internus; nisi enim inde sciretur quod per dextram significetur potentia, intelligeretur secundum verba, quod Dominus sederet a dextris Jehovae.

7519. Favillam fornacis, quod significet excitandi falsa cupiditatum per praesentiam apud illos qui infestant, constat ex significatione favillae fornacis, quod sint falsa cupiditatum, de qua sequitur; quod sit excitatio per praesentiam apud illos qui infestant, constat ex illis quae in hoc Versu sequuntur, nam dicitur quod Moscheh spargeret illam versus coelum, in oculis Pharaonis; per in oculis, significatur praesentia, et per Pharaonem significantur illi qui infestant, ut saepe ostensum. Quomodo cum his se habet, absque revelatione non sciri potest, sunt enim talia quae fiunt in altera vita, et non nota sunt in mundo; Spiritus mali seu infernales, quamdiu remoti sunt et separati a coelo, hoc est, a bono amoris et vero fidei, quae ibi, tamdiu non sciunt quod in malis et falsis sint, tunc enim falsa credunt esse vera, et mala esse bona; ast ut primum Coelum propius ad illos accedit, hoc est, aliqua societas Coelestis, appercipiunt falsa et mala, verum enim fidei quod tunc influit, dat illis appercipere falsa, et bonum amoris quod influit, dat illis appercipere mala; etiam quo propius accedit coelum, seu quo praesentius influit bonum amoris et verum fidei ejus, quia non sustinent illa, eo gravius a malis suis et a falsis corripiun-

tur: ex his nunc constare potest, cur mandatum est, quod Moscheh acciperet favillam fornacis, et illam spargeret versus coelum, et quod hoc faceret in oculis Pharaonis, tum quod mandatum quod ille favillam spargeret versus coelum, non autem Aharon; quod enim spargeretur favilla versus coelum, significatur influxus coeli; per quod hoc fieret in oculis Pharaonis, significatur quod in praesentia illorum qui infestant; quod Moscheh hoc faceret, et non Aharon, est quia verum immediate a Divino procedens illum effectum apud malos sistit, Moscheh enim est Verum quod immediate a Divino procedit, et Aharon quod mediate, videatur n: 7010: ex his patet quid in sensu interno intelligitur per haec quae in hoc Versu et in proxime sequentibus continentur, quod nempe sit, ut excitentur spurca et foeda cupiditatum cum blasphemiis, quae significantur per ulcus efflorescens pustulis; excitantur illa, quando Divinum Verum influit et coelum propius accedit. Quisque videre potest, quod talia nequaquam Moschi a Jehovah mandata fuissent, nisi arcanum coeleste inesset, scilicet quod Moscheh favillam fornacis acciperet, et illam spargeret versus coelum, talia media producendi effectum nusquam a Jehovah juberentur, nisi continerent coeleste, cui correspondent; inde videri potest, quale est Verbum, quod nempe arcanis plenissimum, sed arcanis quae non exstant in sensu literae. Quod favilla fornacis significet falsa cupiditatum, est quia favilla est ex combustis, quod comburitur, ut quoque ipse ignis, in Verbo in bono sensu significat bonum affectionum coelestium, at in opposito sensu malum cupiditatum infernalium; quod ignis illa significet, videatur n: 934. 1861. 2446. 4906. 5071. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324; et quod combustio sit malum cupiditatum, n: 1297. 5215; inde est, quod favilla significet falsa; nam falsa sunt ex malis cupiditatum; quia mala cupiditatum significantur per ignem, etiam significantur per fornacem, est fornax continens quod saepius involvit simile cum contento: quod fornax illa significet, constat ab his locis; apud Malachiam „Ecce dies veniens *ardens sicut fornax*, et erunt omnes superbi, et omnis faciens malitiam [stipula], et *inflammabit illos* dies veniens, non relinquet iis radicem et ramum" III: 19, ardens sicut fornax pro cupiditatibus mali; inflammare illos pro accendere cupiditatibus.

In Libro Geneseos „Abraham prospexit contra facies Sodomae et Amorae, et contra omnes facies terrae planitiei, et vidit, et ascendit fumus, sicut *fumus fornacis*" XIX: 28, fumus fornacis pro falsis ex malis cupiditatum, Sodoma enim est malum cupiditatum ex amore sui, et Amora est falsum inde, n: 2220. 2246. 2322. Apud Johannem „E puteo abyssi ascendit fumus, sicut *fumus fornacis*" Apoc: IX: 2, fumus fornacis similiter pro falsis ex malis cupiditatum; puteus abyssi pro inferno. Apud Matthaeum „Mittet Filius hominis Angelos suos, qui colligent e Regno Ipsius omnia offendicula, et eos qui faciunt iniquitatem, et *mittet eos in Caminum ignis*" XIII: 41. 42, caminus ignis pro malis cupiditatum; ignis enim cupiditatum est qui in Verbo intelligitur per ignem inferni, amores etiam non aliud sunt quam ignes vitae; continuum amoris est cupiditas. Apud Nahum „Aquas obsidii hauri tibi, confirma munimenta tua, intra in coenum, et calca lutum, *repara fornacem lateritiam*, ibi comedet te ignis, exscindet te gladius" III: 14. 15, intrare in coenum, pro in falsum, calcare lutum pro malum, n: 6669, [6] fornax lateritia pro falsis quae fingunt, et injiciuntur a malis, n: 1296. 6669. [6] 7113, ignis pro cupiditate mali, n: 1861. 2446. 5071. 5215. 6832. 7324, gladius pro falsitate, n: 4499. Apud Jeremiam „Sume in manum tuam lapides magnos, et absconde illos in argilla *in fornace lateritia*, quae ad ostium domus Pharaonis in Thachpancheso, in oculis virorum Judaeorum, et dic ad illos, ecce Ego mittens et accipiam Nebuchadnezarem, regem Babelis, et ponam Thronum illius super lapides hos, quos abscondi, ita ut extendat tentorium suum super illis, veniet et percutiet terram Aegypti" XLIII: 9. 10, quid haec significant nec sciri potest absque sensu interno; lapides magni sunt falsa; fornax lateritia est cupiditas falsi ex malo; Nebuchadnezar rex Babelis, est vastator veri et boni; quod thronus ejus et tentorium super his lapidibus esset, est quod regnare faciet falsa; terra Aegypti quam percutiet est mens naturalis.

7520. Et spargat illam Moscheh versus coelum, quod significet quod falsa ista illis in coelo ostensa, constat ex significatione favillae, quod sint falsa, de qua sequitur; et ex significatione spargere versus coelum, quod sit ostendere ista illis qui

in coelo, quod spargere sit ostendere, patet, nam inde apparitio: per coelum in sensu interno intelligitur coelum angelicum. Quid haec significant, patet ab illis quae mox supra n: 7519, [7] dicta sunt, quod nempe per verum a Divino, quod repraesentatur per Moschen, falsa cupiditatum illorum qui infestant, ostensa et manifestata sint coelo, unde praesentia ejus, et ex praesentia existentia talium apud malos, quae significantur per ulcus efflorescens pustulis. Quod favilla sit falsum, confirmari potest ex locis ubi cinis nominatur, nam cinis ex simili origine est, et inde simile cum favilla significat; ut apud Esaiam, Cap: XLIV: 15. 20. Cap: LVIII: 5. Jerem: VI: 26. [8] Ezech: XXVII: 30. Cap: XXVIII: 18. Jon: III: 6. Psalm: CII: 10. 11. Hiob II: 8. Cap: XXX: 19.

7521. Ad oculos Pharaonis, quod significet in praesentia, constat absque explicatione.

7522. Et erit in pulverem in omni terra Aegypti, quod significet damnationem falsorum illorum in mente naturali, constat a significatione pulveris, quod sit damnatum, de qua supra n: 7418; ex significatione favillae fornacis, quae facta est in pulverem, quod sint falsa cupiditatum, de qua mox supra n: 7519. 7520; [9] et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Quod pulvis sit damnatum, praeter a locis e Verbo n: 7418. allegatis, etiam patet ex hoc apud Moschen „ Si non obediveris voci Jehovae Dei tui, maledictus tu in urbe, maledictus tu in agro: dabit Jehovah pluviam terrae tuae *pulverem tenuem* et *pulverem crassum*, de coelo descendet super te, usque dum perdaris" Deut: XXVIII: 15. 16. 24.

7523. Et erit super homine et super bestia, quod significet quae ex malo interiori et exteriori, constat ex significatione hominis, quod sit affectio boni, et in opposito sensu cupiditas mali, similiter bestia, sed cum nominatur homo et bestia, tunc per hominem significatur affectio seu cupiditas interior, et per bestiam exterior, de quibus videatur n: 7424: bonum interius, et quoque malum interius quae per hominem significantur, sunt quae intentionis seu finis sunt, nam intentio seu finis intimum hominis est; bonum autem exterius et quoque malum exterius, quae per bestiam significantur, sunt quae cogitationis, et inde,

cum nihil obstat, actionis: quod exterius significetur per bestiam, est quia homo quoad externum seu naturalem suum hominem non est nisi quam bestia, similibus enim cupiditatibus, et quoque voluptatibus, ut et appetitibus et sensibus, gaudet; et quod interius significetur per hominem, est quia homo quoad internum seu spiritualem hominem est homo, ibi gaudet affectionibus boni et veri, talibus quae sunt apud angelos in coelo, et [10] quia per illum regit naturalem seu animalem suum hominem, qui bestia est: quod bestia sit affectio boni, et in opposito sensu cupiditas mali, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198: Illa sunt quae significantur per hominem et bestiam, etiam in sequentibus locis; apud Jeremiam „Ira mea et excandescentia mea, effusa est super locum hunc, *super hominem et super bestiam*" VII: 20. Apud Eundem „Percutiam habitatores urbis hujus, *et hominem et bestiam*, peste magna morientur" XXI: 6. Apud Eundem „Ponet terram ejus in desolationem, ut non habitans in ea, *ab homine usque ad bestiam* se dimoverunt, abiverunt" L: 3. Apud Ezechielem „Quando terra peccaverit Mihi, praevaricando praevaricationem, exscindam ex ea *hominem et bestiam*" XIV: 13. 19. 21. Apud Eundem „Extendam manum meam super Edomum, et exscindam ex ea *hominem et bestiam*, et dabo illam vastitatem" XXV: 13. Apud Zephaniam „Consumam *hominem et bestiam*, consumam avem coelorum, et pisces maris, et offendicula cum impiis, et exscindam *hominem* a superficiebus terrae" I: 3. Homo et bestia pro bono interiori et exteriori in sequentibus locis; apud Jeremiam „Ego feci terram, *hominem et bestiam* per virtutem meam magnam" XXVII: 5. Apud Eundem „Ecce dies venientes, dictum Jehovae, quibus seminabo domum Israëlis et domum Jehudae, *semine hominis* et *semine bestiae*" XXXI: 27. Apud Eundem „Desolatio erit terra, ita ut non *homo et bestia*" XXXII: 43. Apud Eundem „In urbibus Jehudae, et in plateis Hierosolymae, devastatis, [11] *non homo* et non habitator, *et non bestia*" XXXIII: 10. [Cap:] LI: 62. Apud Davidem „Justitia tua sicut montes Dei, judicia tua abyssus magna, *hominem et bestiam* servas, Jehovah" Psalm: XXXVI: 7. [12] Quia per hominem et bestiam illa significata sunt, idcirco „primogenita Aegyptiorum, tam *hominum* quam

bestiarum mortua sunt » Exod: XII: 29; ac ideo sanctificata sunt « primogenita tam de *homine* quam de *bestia* » Num: XVIII: 15; ac ideo quoque ex ritu sancto mandatum est a Rege Ninives, ut tam « *homo* quam *bestia* jejunarent, et queque saccis operirentur » Jon: III: 7. 8.

7524. Ad ulcus efflorescens pustulis, quod significet spurca cum blasphemiis inde, constat ex significatione ulceris, quod sint spurca quae ex malis; et ex significatione pustularum, quod sint blasphemiae quae inde: ulcera apud hominem in ejus corpore correspondent spurcis quae ex malis, et pustulae blasphemiis; et quoque forent in omni homine malo, nisi is, quamdiu in mundo est, in statu recipiendi bonum et verum fidei esset, propter illum statum inhibetur a Domino, ne talia ex malis erumpant. Quod ulcera significent spurca cum blasphemiis, patet etiam apud Johannem « Primus Angelus effudit phialam suam super terram, et factum est *ulcus malum et noxium* in hominibus, qui habebant characterem bestiae. Quintus Angelus effudit phialam super thronum bestiae, et *blasphemarunt Deum coeli* prae molestiis et *prae ulceribus suis* » Apoc: XVI: 2. 11: et apud Moschen « *Percutiet te Jehovah ulcere Aegypti*, et haemorrhoidibus, et scabie, et prurigine, ut non possis sanari; quo fies insanus ab aspectu oculorum, quo aspicies. Percutiet te Jehovah *ulcere malo* super genubus et super femoribus, a quibus non possis sanari: abducet Jehovah te et regem tuum, quem constitues super te, ad gentem quam non novisti » Deut: XXVIII: 27. 34. 35. 36; Ulcus Aegypti pro spurcis cum blasphemiis; et quia blasphemiae quoque significantur, dicitur, quod fiet insanus ab aspectu oculorum, qui enim blasphemat Deum, is insanit; genera ulcerum sunt haemorrhoides, scabies, prurigo, quae significant [13] totidem genera falsorum ex malis; similiter paene per ulcera super genubus et femoribus; et quia significant falsa, immediate sequitur, quod abducetur rex, quem constituent; per regem enim significatur verum, et in opposito sensu falsum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4581. 4966. 5044. 6148. Ulcera leprae, ut tumor, abscessus, papula, ustio, porrigo, vitiligo, quae nominantur Levit: XIII: 1 ad f, sunt quoque talia, nam lepra in sensu spirituali est prophanatio veri, n: 6963. [14] Quod etiam *Vulnera* significent talia, patet apud

Esaiam „A vola pedis usque ad caput non in eo integritas, *vulnus* et livor et plaga recens, non expressa sunt, et non obligata, et non emollita oleo" I: 6: et apud Davidem „Iniquitates meae transiverunt caput meum; *computruerunt*, *contabuerunt vulnera mea*, propter stultitiam meam" Psalm: XXXVIII: 5. 6.

7525. In omni terra Aegypti, quod sit mens naturalis, videatur mox supra n: 7522.

7526. Et acceperunt favillam fornacis, quod significet falsa cupiditatum, constat ex significatione favillae fornacis, quod sint falsa cupiditatum, de qua supra n: 7519.

7527. Et constiterunt coram Pharaone, quod significet in praesentia illorum qui infestant, constat ex significatione consistere coram aliquo, quod sit in praesentia; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228.

7528. Et sparsit illam Moscheh versus coelum, quod significet falsa ista ostensa illis in coelo, constat ex illis supra n: 2520, ubi similia verba.

7529. Et factum ulcus pustularum efflorescens in homine et in bestia, quod significet spurca cum blasphemiis ex malo interiori et exteriori, constat ex significatione ulceris pustularum, quod sint falsa cum blasphemiis, de qua supra n: 7524; et ex significatione hominis et bestiae, quod sit malum interius et exterius, de qua etiam supra n: 7523.

7530. Et non potuerunt magi stare coram Moscheh propter ulcus, quod significet quod praesentes non possent esse qui abusi ordine Divino effigiando simile in forma externa, constat ex significatione non posse stare coram aliquo, quod sit non posse praesens esse; et ex significatione magorum, quod sint qui abutuntur ordine Divino effigiando simile in forma externa, de qua n: 7296. 7337; et ex significatione ulceris, quod sint spurca cum blasphemiis, de qua supra n: 7524.

7531. Quia fuit ulcus in magis, quod significet quod similia spurca ex illis prodirent, constat ex illis nunc supra n: 7530.

7532. Et in omnibus Aegyptiis, quod significet sicut in illis qui infestabant, constat ex significatione Aegyptiorum, quod sint illi qui infestant, de qua n: 7097. [15] 7317.

7533. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, quod significet quod illi se obstinarent, constat ex significatione obfirmari, indurari, aggravari cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305. Quod dicatur quod Jehovah obfirmaverit cor illius, in sensu interno significat quod non Jehovah sed illi obfirmaverint cor suum, hoc est, se obstinaverint; malum enim apud hominem est, quod obfirmat seu obstinat illum contra Divina, et malum venit ex homine, et influit ab inferno, non autem e coelo; per coelum a Domino nihil nisi quam bonum influit; [non] a bono, minus ab Ipsissimo Bono potest malum prodire; malum prodit ex suis originibus, nempe ex contrariis amori in Deum et amori erga proximum, tales origines dantur apud hominem, et nullatenus apud Deum; inde patet, quod, ubi dicitur in Verbo, quod Deus inducat malum, sit dictum secundum apparentiam; sed de his videantur n: 2447. 6991. [16] 6997.

7534. Et non audivit ad illos, quod significet quod non obedirent, constat ex significatione non audire ad aliquem, quod sit non obedire, ut quoque n: 7224. 7275. [17] 7301. 7339. 7413.

7535. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum praedictionem, ut prius n: 7302. 7340. 7414. 7432.

7536. Vers: 13 ad 18. *Et dixit Jehovah ad Moschen, surge mane in matutino, et consiste coram Pharaone, et dicas ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, dimitte populum meum, ut serviant Mihi. Quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas in cor tuum, et in servos tuos, et in populum tuum, propterea ut scias quod nullus sicut Ego in tota terra. Quia nunc mitterem manum meam, et percuterem te, et populum tuum, peste, et exscindereris e terra. Verum tamen propter hoc stare feci te, propter videre te virtutem meam, et propterea ut narretur Nomen meum in tota terra. Adhuc tu extollis te in populum meum, quo minus dimittas illos. Ecce Ego facio pluere juxta tempus crastinum grandinem gravem valde, quae non fuit sicut illa in Aegypto a die fundata illa et usque ad nunc.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat iterum instructionem quid agendum: surge mane in matutino, et consiste coram Pharaone, significat elevationem attentionis illorum qui in-

festant, per praesentiam: et dicas ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, significat mandatum a Domino, qui Deus Ecclesiae: dimitte populum meum, et serviant Mihi, significat ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum Deum suum: quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas, significat quod fieri posset, ut omnia mala ventura simul in illos irruerent: in cor tuum, significat in intimum: in servos tuos, et in populum tuum, significat in omnia et singula: propterea ut scias quod nullus sicut Ego in tota terra, significat eis notum inde, quod Dominus solus Deus: quia nunc mitterem manum meam, significat quod omnis communicatio adimi posset: et percuterem te et populum tuum peste, significat ita devastationem totalem: et exscindereris e terra, significat quod sic non communicatio amplius per illa quae Ecclesiae: verum tamen propter hoc stare feci te, significat quod adhuc permaneret communicatio, et percurrerent status ex ordine: propter videre te virtutem meam, significat ut appercipiant quanta est potentia Divina: et propterea ut narretur Nomen meum in tota terra, significat ut sic agnoscatur Dominus pro solo Deo ubi Ecclesia: adhuc tu extollis te in populum meum, significat quia nondum desistit infestare illos qui in vero et bono: quo minus dimittas illos, significat et non adhuc relinquit: ecce Ego facio pluere juxta tempus crastinum grandinem gravem valde, significat falsa destruentia omnia Ecclesiae apud illos: quae non sicut illa in Aegypto a die fundata illa et usque ad nunc, significat quod talis destructio non apud alios in mente naturali.

7537. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet iterum instructionem quid agendum, videatur supra n: 7517.

7538. Surge mane in matutino, et consiste coram Pharaone, quod significet elevationem attentionis illorum qui infestant per praesentiam, constat ex significatione surgere mane in matutino, de qua n: 7435; ex significatione consistere coram aliquo, quod sit praesentia, de qua n: 7527; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228.

7539. Et dicas ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, quod significet mandatum a Domino, qui Deus Ecclesiae, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah seu Domino ad

illos qui in malis sunt et infestant, quod sit mandatum, ut n: 7036. 7310; ex significatione Hebraeorum, quod sint ab Ecclesia, ita Ecclesia, de qua n: 6675. 6684. 6738; quod Jehovah, ubi nominatur in Verbo, sit Dominus qui intelligitur, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. [18] 5663. 6280. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956; ita Jehovah Deus Hebraeorum est Dominus qui Deus Ecclesiae.

7540. Dimitte populum meum, et serviant Mihi, quod significet ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum Deum suum, videatur supra n: 7500, ubi similia verba.

7541. Quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas, quod significet quod fieri posset ut omnia mala ventura in illos simul irruerent, constat ex significatione plagarum, quod sint mala, hic mala ventura, usque dum in infernum prorsus conjicerentur, quare dicitur omnes plagae; et ex significatione mittere, quod sit irruere, plagae enim seu mala non a Jehovah seu Domino immittuntur, sed ab ipso malo irruunt; malum enim in altera vita poenam secum fert, et illam quasi in se habet, n: 696. 697. 1857. 6559; inde est, quod per Ego mittens omnes plagas meas, significetur quod omnia mala in illos irruerent. Secundum ordinem est, ut una plaga sequatur alteram, et mali sic successive in infernum dejiciantur, quare dicitur hic, quod fieri posset ut simul irruerent. Homo Ecclesiae, quia nullam cognitionem de statu vitae post mortem habet, credit quod homo post vitam in corpore, illico vel in coelum elevetur, vel in infernum conjiciatur, cum tamen hoc fit successive, tametsi hoc fit cum multa varietate, quoad tempora et quoad status; apud bonos, qui elevandi in coelum, separatur successive malum, et illi implentur bonis secundum facultatem recipiendi acquisitam in mundo; et apud malos, qui conjiciendi in infernum, separatur successive bonum, et illi implentur successive malis, secundum facultatem recipiendi acquisitam in mundo. Praeterea homo in altera vita intrat novos status, et subit mutationes; illi qui in coelum elevantur, et postea cum elevati sunt, perficiuntur in aeternum; qui autem in infernum conjiciuntur, et postea cum conjecti sunt, sustinent mala continue graviora, et hoc usque dum non audent alicui malum inferre; ac postea in inferno

manent in aeternum; inde eximi nequeunt, quia alicui bonum velle non illis dari potest, solum non alicui malum facere ex timore poenae, remanente semper cupidine.

7542. In cor tuum, quod significet in intimum, constat ex significatione cordis, quod sit id quod voluntatis est, ita quod amoris, de qua n: 2930. 3313. 3888. 3889, consequenter quod ipsius vitae est, nam amor, quia est voluntatis, facit ipsam vitam; inde est quod per cor significetur intimum: intimum apud bonos, est amor in Dominum et amor erga proximum, intimum autem apud malos est amor sui et amor mundi; hoc intimum est, quod hic intelligitur: quae circum intimum sunt, ac peripherias quasi constituunt, sunt mala cum falsis quae favent; et haec eo ordine disposita sunt, quo favent. In altera vita evolvuntur haec secundum ordinem quo disposita sunt, primum prodeunt illa quae ultimas peripherias tenent, postea quae interiores, et tandem manifestatur intimum; inde est, quod homo in altera vita percurrat plures status, et quod mali per gradus successive incurrant plagas, antequam conjiciuntur in infernum, secundum illa quae mox supra dicta sunt: Intimum, ad quod demum perveniunt, est ipsum infernum apud illos, nam est ipsum malum, quod fuerat amoris illorum, ita finis, propter quem omnia egerant, et quem in mundo intime recondiderant.

7543. In servos tuos, et in populum tuum, quod significet in omnia et singula, constat ex significatione servorum et populi, quod sint omnes et singuli, ita omnia et singula, de qua n: 7396.

7544. Ut scias quod nullus sicut Ego in tota terra, quod significet eis notum inde, quod Dominus solus Deus, constat ex illis supra n: 7401.

7545. Quia nunc mitterem manum meam, quod significet quod communicatio adimi posset, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 4931 ad 4937. 6292. 6947. 7188. 7189. 7518; et quod manus Jehovae sit omnipotentia, n: 878. 3387. 7518, inde mittere manum, est ostendere potentiam, et ex omnipotentia id facere; omnipotentia illa describitur per quod mittere posset omnes plagas in cor ejus, in servos ejus, et in populum ejus, per quae significatur, quod omnia mala simul irruerent, et sic quod communicatio adimeretur cum

illis quae coeli sunt: hoc potentiae [19] est, quod hic per illa verba significatur. Quomodo cum communicatione hac se habet, prius dictum est; quod nempe illi qui probos in altera vita infestant, sint qui in mundo in Ecclesia fuerunt, ac legerunt Verbum, et sciverunt doctrinalia fidei Ecclesiae suae, et quoque professi illa, sed vixerunt vitam mali; illi in altera vita quamdiu retinent illa quae fidei sunt, communicationem habent cum coelo, et tamdiu non possunt dejici in infernum; quapropter illa sunt, quae per gradus illis auferuntur; quae cum ablata sunt, non amplius habent, quod elevatos illos teneat; sed tunc sicut pondera absque sustentaculis, vel sicut aves abscissis alis deorsum seu in profundum decidunt: ex his patet, quid intelligitur, per quod communicatio illis adimi posset.

7546. Et percuterem te et [20] populum tuum peste, quod significet ita devastationem totalem, constat ex significatione pestis, quod sit vastatio boni et veri, de qua n: 7505, hic devastatio totalis, quia dicitur quod Pharao et populus ejus illa percuteretur; prius autem in Vers: 3tio quod pecus; inde ibi per pestem non significatur devastatio totalis, sed vastatio in communi quoad illa quae sunt veri et boni Ecclesiae, et quae extra sunt.

7547. Et exscindereris e terra, quod significet quod sic non communicatio amplius per illa quae Ecclesiae, constat ex significatione exscindi, cum dicitur de illis quae sunt Ecclesiae, quod sit separari, et cum separantur seu cum nulla amplius communicatio per illa quae Ecclesiae sunt cum coelo, tunc homo ille cadit in infernum, quod est exscindi, videatur supra n: 7545; et a significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua n: 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2571. 2928. 3355. 4535. 4447. 5577.

7548. Verum tamen propter hoc stare feci te, quod significet quod adhuc permaneret communicatio, et percurrerent status ex ordine, constat ex significatione stare facere, cum dicitur de plagis seu malis quod non simul irruerent, n: 7541, et de communicatione cum coelo, quod illis non adimeretur, n: 7545, quod sit quod adhuc permaneret communicatio, proinde quod percurrerent status ex ordine, hoc est, quod per gradus successive devastarentur, n: 7541.

7549. Propter videre te virtutem meam, quod significet ut appercipiant quanta est potentia Divina, constat absque explicatione.

7550. Et propterea ut narretur Nomen meum in tota terra, quod significet quod sic agnoscatur Dominus pro solo Deo ubi Ecclesia, constat ex significatione Nominis, quod sit omne in uno complexu, quo colitur Dominus, de qua n: 2724. 3006. 6674; et quia essentialissimum cultus est agnitio, quod Dominus sit solus Deus, et quod Humanum Ipsius sit Divinum, et quod ex Eo omne fidei et amoris procedat, idcirco per narrari Nomen Jehovae, significatur quod agnoscendus Dominus pro solo Deo; quod Divinum Humanum Domini sit Nomen Jehovae, videatur n: 2628. 6887; et ex significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua mox supra n: 7547. Quod Jehovah seu Dominus hic et in pluribus aliis locis velit ut appareat Ipsius Virtus et Potentia, utque narretur Ipsius Nomen; ac alibi, ut humiliter colatur et adoretur, videtur sicut velit ostentare gloriam suam, ac sicut amet adorationem propter se; sed hoc prorsus aliter se habet; non est propter se, sed propter humanum genus, non ex gloria sui, sed ex amore, vult enim conjungi humano generi, ac ipsi vitam ac felicitatem aeternam dare; et hoc fieri non potest, nisi homo in cultu humili sit; et cultus humilis non datur, nisi homo agnoscat et credat, quod ipse sit pulvis et cinis, hoc est, non nisi quam malum, ac quod Jehovah seu Dominus sit Maximus et Sanctissimus, et quod accedere ad Ipsum non ausit ex se; cum homo in tali cultu humili est, tunc Dominus cum vita amoris sui influere potest, ac dare coelum et felicitatem aeternam: haec causa est, quod Jehovah seu Dominus in tantum extollat potentiam et gloriam suam in Verbo.

7551. Adhuc tu extollis te in populum meum, quod significet quia nondum desistit infestare illos qui in vero et bono, constat ex significatione adhuc se extollere, quod sit nondum desistere infestare; nam qui infestant, credunt se dominari super illos qui infestantur, cum vident illos in angore, et nondum liberatos, tum se admonitos; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in vero et bono, de qua n: 4286.

6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7216. 7223.

7552. Quo minus dimittas illos, quod significet et non adhuc relinquit, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut prius aliquoties.

7553. Et Ego facio pluere juxta tempus crastinum grandinem gravem valde, quod significet falsa destruentia omnia Ecclesiae apud illos, constat ex significatione pluviae grandinis, quod sint falsa ex malo destruentia vera et bona fidei, ita quae sunt Ecclesiae: quod pluvia grandinis illa significet, est quia sicut lapides sunt, ac destruunt tam homines quam bestias, tum proventus agri, et quoque quia frigora sunt: pluvia in genere significat benedictionem, et in sensu opposito maledictionem, n: 2445; cum benedictionem, significat influxum et receptionem veri quod fidei et boni quod charitatis, nam id est benedictio, cum autem maledictionem, significat falsum quod contra verum fidei est, et malum quod contra bonum charitatis, nam haec sunt maledictio; pluvia autem grandinis in genere significat maledictionem, quae est falsi ex malo, et quidem falsi ex malo contra vera et bona Ecclesiae; haec significat pluvia grandinis in sequentibus locis; apud Ezechielem „Disceptabo cum Gogo, peste et sanguine; et pluviam inundantem, et *lapides grandinis,* ignem et sulphur pluere faciam super illum, et super alas ejus, et super populos multos qui cum illo" XXXVIII: 22; Gogus pro cultu externo separato ab interno, ita pro illis qui in externis ponunt omne cultus Divini, extincta charitate; lapides grandinis pro falsis ex malo. Apud Eundem „Sit manus mea contra Prophetas, videntes vanitatem, et divinantes mendacium; dic ad incrustantes ineptum, quod cadet, fiet pluvia inundans, qua vos *Lapides Grandinis*, cadent, et ventus procellarum perrumpet" XIII: 9. 11, prophetae videntes vanitatem et divinantes mendacium, pro illis qui docent mala et falsa; incrustantes ineptum, pro quod falsa fingant, et sicut verosimilia faciant; qui vocantur Lapides grandinis a falsis; sed grando hic et in supra allegato loco in lingua originali alia voce exprimitur, quae significat grandinem magnam. Apud Esaiam „Tunc audiri faciet Jehovah gloriam Vocis suae, et quietem brachium Ipsius videbit, in indignatione irae, et flamma ignis

comedentis, dispersione et inundatione, et *Lapide grandinis* » XXX: 30. 31, lapis grandinis pro vastatione veri per falsa Apud Eundem „Ecce fortis et robustus Dominus, sicut *inundatio grandinis*, procella caedis, sicut inundatio aquarum validarum inundantium dejiciet in terram manu; *evertet Grando refugium mendacii*, et latibulum aquarum inundabunt» XXVIII: 2. 17, [21] inundatio pro immersione in falsa, et sic pro vastatione veri, n: 705. 739. 790. 5725. 6853; [22] inundatio grandinis pro destructione veri per falsa. Apud Davidem „*Percussit grandine vitem illorum*, et *sycomoros* [23] *illorum grandine gravi:* et *conclusit grandini bestiam illorum*, et pecora illorum prunis, misit in illos excandescentiam irae suae » Psalm: LXXVIII: 47. 48. 49. Apud Eundem „*Dedit pluvias illorum grandinem*, ignem flammeum in terra illorum, et percussit vitem illorum et ficum illorum, et confregit arborem termini illorum » Psalm: CV: 32. 33; grando et pluvia pro vastatione veri et boni per falsa ex malo, vitis pro vero et bono Ecclesiae internae, sycomori [24] et ficus pro veris et bonis Ecclesiae externae. Apud Eundem „Qui dat nivem sicut lanam, pruinam sicut pulverem spargit, *qui projicit grandinem suam sicut bolos*, coram frigore illius quis consistet » Psalm: CXLVII: 16. 17, grando pro falsis ex malis. Apud Eundem „Posuit tenebras latibulum suum, circuitus suos tentorium suum, tenebrae aquarum, nubes coelorum, a splendore ante Ipsum, nubes transiverunt, *grandine* et *prunis ignis*, tonavit in coelis Jehovah, et Altissimus dedit vocem suam, *Grandinem* et *prunas ignis*, ita ut miserit tela et disperserit illos » Psalm: XVIII: 12. 13. 14. 15, grando pro falsis ex malis quae vastant vera et bona. Apud Johannem „Primus Angelus clanxit, et *facta est grando* et *ignis mixtus sanguine*, et cecidit super terram, ita ut tertia pars arborum combusta sit, et omne gramen viride exustum » Apoc: VIII: 7, Grando pro falsis ex malo, ignis mixtus sanguine pro malo cupiditatum cum falsificatis veris; arbores quae combustae pro cognitionibus veri a malo cupiditatum deperditis; gramen viride quod exustum, pro scientificis veri similiter deperditis; quod ignis sit malum cupiditatum, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324; quod sanguis sit falsificatum verum, n: 4735. 6978. [25] 7317. 7326:

arbores quod sint cognitiones, n: 2722 f. 2972. Apud Joschuam „ Factum est, cum fugerent coram Israële illi in descensu Bethchoronis, quando Jehovah projecit super illos *lapides magnos e coelis*, usque ad Asekam, ut morerentur; *plures qui mortui sunt lapidibus grandinis*, quam quos occiderunt filii Israëlis gladio " X: 11, ibi de quinque regibus qui contra Gibeonem; per reges illos et per populum illorum repraesentati sunt qui in falsis ex malis, inde lapidibus grandinis mortui sunt, grandinis boli dicuntur lapides, quia lapides etiam significant falsa. Ex his patet, quid per grandinem et pluviam grandinis significatur, quod nempe falsa ex malis, et quia haec, etiam significatur vastatio veri et boni, nam per falsa ex malis fit illa vastatio.

7554. Quae non sicut illa in Aegypto, a die fundata illa, et usque ad nunc, quod significet quod talis destructio non apud alios in mente naturali, constat ex significatione pluviae grandinis, de qua haec dicuntur, quod sit destructio veri per falsa, de qua mox supra, n: 7553; ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod a die fundata illa et usque ad nunc, sit quod apud alios non talis, est quia dies significat statum, ac fundatio quale ejus, et Aegyptus mentem naturalem in genere. Quod talis destructio non apud alios sit, qualis apud illos qui probos infestant in altera vita, est quia illi qui infestant, in mundo ab Ecclesia fuerunt, n: 7317. 7502; illi qui memoriam, quae est mentis naturalis, impleverunt talibus, quae sunt fidei ex Verbo, et ex doctrina Ecclesiae suae, et tamen vixerunt contra illa, quare cum vastantur illi, tunc ea quae sunt fidei, eruuntur, et simul perplura illis adhaerentia, inde lacunae et scrobes profundae et foedae; mala cupiditatum non possunt quin [26] etiam aliquo modo adjuncta sint, et quoque falsa, illa et haec quia non simul possunt esse, patet, si non separari possunt, quod ad terminos ejiciantur, unde vacuitates intus quae graviter olent, omnis enim graveolentia est ex malis mixtis cum bonis, et ex falsis mixtis cum veris, haec non fiunt apud illos qui extra Ecclesiam sunt, nam nihil de veris fidei ex Verbo sciverunt. Hoc significatur per quod talis destructio non apud alios in mente naturali sit.

7555. Vers: 19. 20. 21. *Et nunc mitte, congrega pecus tuum, et omne quod tibi in agro; omnis homo et bestia, quae invenietur in agro, et non colligetur domum, et descendet super illa grando, et morientur. Et timens verbum Jehovae e servis Pharaonis, fugere fecit servos suos, et pecus suum, ad domos. Et qui non posuit cor suum ad verbum Jehovae, et reliquit servos suos, et pecus suum, in agro.* Et nunc mitte, congrega pecus tuum, significat quod verum boni colligendum: et omne quod tibi in agro, significat quod Ecclesiae: omnis homo et bestia, significat bonum interius et exterius: quae invenitur in agro, significat quod Ecclesiae: et non colligetur domum, significat quod non reservatur: et descendet super illa grando, et morientur, significat quod a falso prorsus destruetur: et timens verbum Jehovae e servis Pharaonis, significat illa in mente naturali quae Domini erant: fugere fecit servos suos et pecus suum ad domos, significat quod recondita et reservata sint in interioribus: et qui non posuit cor suum ad verbum Jehovae, significat quae non a Domino: et reliquit servos suos et pecus suum in agro, significat quod non recondita et reservata sint.

7556. Et nunc mitte congrega pecus tuum, quod significet quod verum boni colligendum, constat ex significatione congregare, quod sit colligere; et ex significatione pecoris, quod sit bonum veri, et quoque verum boni, de qua n: 6016. 6045; quid verum boni et bonum veri, videatur n: 2068. 3295. 3332. 3669. 3688. 3882. 4337. 4353. 4390. 5526. 5733. Agitur in hoc versu, et in binis sequentibus, de bono et vero, quae reservantur a Domino, etiam apud malos; bonum enim et verum, quae non adjuncta sunt malis et falsis, illa non vastantur, sed a Domino reconduntur in interioribus, et postmodum ad usum depromuntur; reservatio boni et veri apud hominem a Domino significatur per reliquias in Verbo, de quibus videatur n: 468. 530. 560. 561. 576. 661. 798. 1738. 1906. 2284. 5135. 5342. 5344. 5897. 5898. 5899. 6156.

7557. Et omne quod tibi in agro, quod significet quod Ecclesiae, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3317. 3766. 4440. 4443. 7502. [27]

7558. Omnis homo et bestia, quod significet bonum interius et exterius, constat ex significatione hominis et bestiae,

quod sit bonum interius et exterius, de qua supra n: 7424. 7523.

7559. Quae invenitur in agro, quod significet quod Ecclesiae, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua mox supra n: 7557.

7560. Et non colligetur domum, quod significet quod non reservatur, constat ex significatione non colligi domum, quod sit non reservari, domus enim est mens interior naturalis, ubi bonum cum vero, tum quoque est mens rationalis, ac ita ipse homo, de qua n: 3538. 4973. 5023. 7353, inde colligi domum, est colligi intro, et ibi recondi. Quod bonum et verum recondantur intus, et ibi reserventur a Domino, etiam apud malos, est ut usque aliquid humani residuum sit; homo enim absque illis non est homo, quae enim reconduntur et reservantur, sunt bonum et verum, per haec communicatio est cum coelo; et quantum communicationis homo habet cum coelo, tantum est homo: est quidem communicatio malorum, etiam qui in inferno sunt, cum coelo, sed non aliqua conjunctio per bonum et verum, nam illico ut bonum et verum defluunt e coelo, et veniunt in infernum, vertuntur illa in malum et falsum, inde actutum disrumpitur conjunctio; talis communicatio est; at per bonum et verum, quae reconduntur et reservantur in interioribus, est conjunctio; sed vera et bona ibi apud malos non plus efficiunt, quam ut possint ratiocinari, et ex sensuali cogitare et inde loqui, et sic confirmare falsum, et defendere malum; plus non ex bonis et veris apud illos reconditis et reservatis [28] emitti potest, nam si plus emitteretur, perirent vera et bona, et sic nihil humani illis superesset.

7561. Et descendet super illa grando, et morientur, quod significet quod a falso prorsus destruetur, nempe quod Ecclesiae est, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malo, ac inde vastatio boni et veri per falsa, de qua n: 7553; et ex significatione mori, quod sit cessare esse, de qua n: 494. 6587. 6593, et quia de boni et veri vastatione dicitur, est destrui.

7562. Et timens verbum Jehovae e servis Pharaonis, quod significet illa in mente naturali, quae Domini erant, constat ex significatione timens verbum Jehovae, quod sint illa quae Do-

mini sunt; per timentem enim in sensu interno non intelligitur persona timens, sed res; quod in coelo idea personae vertatur in ideam rei, videatur n: 5225. 5287. 5434, idcirco per timens verbum Jehovae intelligitur bonum et verum, quae a Domino; et ex significatione servorum Pharaonis, quod sint illa quae mentis naturalis sunt; quod Pharao sit naturale in communi, videatur n: 5160. [29] 5799, inde servi ejus sunt quae in naturali, seu quod idem, quae in mente naturali sunt; nam quae in naturali sunt, ex quibus cogitat et concludit homo, constituunt mentem ejus. Quae in mente naturali, Domini sunt, et non Domini sunt, videatur infra n: 7564.

7563. Fugere fecit servos suos et pecus suum ad domos, quod significet quod recondita et reservata sint in interioribus, constat ex significatione servorum, quod sint illa quae in mente naturali, ut mox supra n: 7562; ex significatione pecoris, quod sit verum et bonum, de qua etiam supra n: 7556; et ex significatione domuum, quod sint quae intus in homine, ubi bonum et verum a Domino reconduntur et reservantur, de qua n: 7560; inde patet, quod per fugere fecit servos suos et pecus suum ad domos, significetur quod vera et bona quae in mente naturali, illa nempe quae Domini sunt, collecta sint, ac recondita èt reservata in interioribus.

7564. Et qui non posuit cor ad verbum Jehovae, quod significet quae non a Domino, constat ex illis quae supra n: 7562 explicata sunt, ubi timens verbum Jehovae significat quae Domini erant; inde vicissim, qui non posuit cor ad verbum Jehovae, significat quae non a Domino. Bona et vera sunt vel Domini vel non Domini; quae Domini, sunt illa quae homo facit propter proximum, propter patriam, propter Ecclesiam, propter Regnum Domini, ita propter ipsum verum et bonum, et imprimis propter Dominum; haec bona et vera sunt quae Domini; at vera et bona, quae non Domini, sunt quae homo facit propter se ut finem, et propter mundum ut finem, haec quandoque apparent in externa forma sicut illa, sed in interna prorsus differunt; nam haec ducunt ad se, illa vero a se; vera et bona quae non Domini, sunt quoque quoad plurem partem quae homo facit in statu infortunii, aegritudinis, doloris, et timoris, et non in statu libero, nam haec sunt quoque propter se: omnia

quidem vera et bona influunt a Domino, sed quando bona et vera Domini flectuntur apud hominem ad se, tunc fiunt illa hominis, et ejus propria ad quem flectuntur, nam fiunt bona amoris sui et mundi: talia bona sunt omnium malorum inter se: ex his patet, quae bona et vera intelliguntur per bona et vera Domini, et per bona et vera quae non Domini.

7565. Et reliquit servos suos et pecus suum in agro, quod significet quod non recondita et reservata sint, constat ex significatione relinqui in agro, quod sit perire a falsis e malis, quae significantur per grandinem, ex qua morerentur, n: 7559. 7560. 7561; haec sunt quae non recondita et reservata sunt, et sunt illa vera et bona, quae non Domini sunt, de quibus mox supra n: 7564; per servos significantur illi qui in mente naturali, n: 7562. 7563, et per pecus vera et bona, quae quia non Domini sunt, in interioribus non recondi possunt.

7566. Vers: 22 ad 26. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam versus coelum, et erit grando in omni terra Aegypti, super hominem, et super bestiam, et super omnem herbam agri in terra Aegypti. Et extendit Moscheh baculum suum ad coelum, et Jehovah dedit voces, et grandinem, et ambulavit ignis ad terram, et pluere fecit Jehovah grandinem super terram Aegypti: Et fuit grando, et ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, quae non fuerat sicut illa in omni terra Aegypti, a quo fuit in gentem. Et percussit grando in omni terra Aegypti omne quod in agro, ab homine et usque ad bestiam, et omnem herbam agri percussit grando, et omnem arborem agri confregit. Tantum in terra Goschen, ubi filii Israëlis, non fuit grando.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat mandatum: extende manum tuam versus coelum, significat advertentiam et appropinquationem coeli: et erit grando in omni terra Aegypti, significat falsum destruens in mente naturali: super hominem et super bestiam, significat bonum interius et exterius: et super omnem herbam agri in terra Aegypti, significat omne verum Ecclesiae in mente naturali: et extendit Moscheh baculum suum ad coelum, significat communicationem cum coelo: et Jehovah dedit voces, significat recessionem et separationem communicationis cum illis qui in bo-

no et vero: et grandinem, significat falsa destruentia illa: et ambulavit ignis ad terram, significat mala cupiditatum: et pluere fecit grandinem super terram Aegypti, significat mentem naturalem a falsis mali occupatam: et fuit grando, et ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, significat falsi persuasiones una cum mali cupiditatibus: quae non fuerat sicut illa in omni terra Aegypti, significat quod talis status mentis naturalis non aliis: a quo fuit in gentem, significat a die quo facta sit ut admittere [30] bonum et inde verum posset: et percussit grando in omni terra Aegypti, significat quod falsum illud destruxerit illa quae in mente naturali: omne quod in agro, significat quicquid Ecclesiae esset: ab homine et usque ad bestiam, significat bonum ejus interius et exterius: et omnem herbam agri percussit grando, significat quod omne verum Ecclesiae destruxerint falsa illa: et omnem arborem agri confregit, significat quod etiam omnes cognitiones veri et boni Ecslesiae: tantum in terra Goschen, ubi filii Israëlis, non fuit grando, significat quod non ubi illi qui ab Ecclesia spirituali.

7567. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet mandatum, constat ex significatione dicere, quod sit mandatum, de qua n: 7036. 7107. [31] 7310.

7568. Extende manum tuam versus coelum, quod significet advertentiam et appropinquationem coeli, constat ex significatione extendere manum, quod sit advertere, nam per extensionem manus advertitur et ostenditur; et ex significatione coeli, quod sit coelum angelicum; et quia cum coelum advertitur et ei ostenditur, etiam illuc intendit visum et cogitationem, inde etiam significatur appropinquatio, nam omnis appropinquatio in mundo spirituali fit per determinationem cogitationis; haec quomodo se habent, quidem prius n: 7519, dictum est; sed quia talia sunt, quae in mundo ignota sunt, paucis adhuc illustrare licet: quando aliqua mutatio status fiet apud malos qui vastandi, sicut apud hos, de quibus in his Capitibus, tunc fit illa mutatio per praesentiorem influxum boni et veri e coelo; quo enim propius ad illos accedit coelum, eo magis interiora mala et falsa apud illos excitantur; nam bonum et verum e coelo penetrant versus interiora, et eo penitius, quo propinquius: inde est, quod infernales non ausint prope accedere ad aliquam

societatem coelestem, sed quod recedant quantum possunt, videatur n: 4225. 4226. 4299. 4533. 4674. 5057. 5058. 7519. Ex his nunc patet, quid intelligitur per advertentiam et appropinquationem coeli, quae significantur per quod Moscheh extenderet manum versus coelum; novus enim status nunc describitur, nempe status falsorum ex malis destruentium omnia bona et vera Ecclesiae apud illos qui infestant; qui status, quia existit per praesentiorem influxum veri a Divino, et simul per accessionem coeli, ideo dicitur ad Moschen, quod extenderet manum versus coelum.

7569. Et erit grando in omni terra Aegypti, quod significet falsum destruens in mente naturali, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malis destruens, nempe omne bonum et verum Ecclesiae, de qua n: 7553, et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7570. Super hominem et super bestiam, quod sit bonum interius et exterius, constat ex significatione hominis et bestiae, quod sit bonum interius et exterius, de qua n: 7424. 7523. 7558. [32]

7571. Et super omnem herbam agri in terra Aegypti, quod significet omne verum Ecclesiae in mente naturali, constat ex significatione herbae, quod sit verum, de qua sequitur; ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 7557; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 7569. Quod herba significet verum, est quia terra significat Ecclesiam, tum quoque ager; omnis proventus inde significat vel verum quod fidei, vel bonum quod charitatis, nam haec sunt Ecclesiae: per herbam agri intelligitur omne in genere quod provenit ex agro, ut patet a Parabola Domini apud Matthaeum „Simile factum est Regnum coelorum homini seminanti bonum semen in agro suo, *cum germinavit Herba*, et fructum fecit, tunc apparuerunt Zizania" XIII: 24. 26, ibi herba pro proventu agri; quod per herbam ibi significetur verum Ecclesiae, et per Zizania falsum, patet; est quidem comparatio, sed omnes comparationes in Verbo sunt ex significativis, n: 3579. Apud Davidem „Qui germinare facit gramen bestiae, et *Herbam in ministerium hominis*, ad educendum pa-

nem e terra" Psalm: CIV: 14, hic quoque herba pro proventu agri, et per illam in sensu interno ibi significatur verum. Apud Eundem „*In pascuis herbae cubare faciet me*, ad aquas quietum deducet me, animam meam recreabit" Psalm: XXIII: 2, pascua herbae pro nutritione spirituali, quae est animae, quare dicitur animam meam recreabit. Apud Esaiam „Aquae Nimrim desolationes erunt, eo quod *exaruit gramen, consumta est herba*, viride non est" [XV: 6. Cap:] XXXVII: 27. Apud Eundem „Vastabo montes et colles, et *omnem Herbam eorum arefaciam*, et ponam fluvios in insulas; et ducam caecos in via quam non noverunt" XLII: 15. Apud Jeremiam „Quousque lugebit terra, et *Herba omnis agri exarescet;* propter malitiam habitantium in ea consumentur bestiae et avis" XII: 4. Apud Eundem „Cerva in agro peperit, sed relinquendo, *quia non fuit Herba:* et onagri steterunt super collibus, anhelarunt ventum sicut ceti, *eo quod non Herba*" XIV: 5. 6. Apud Joëlem „Ne timete bestiae agrorum meorum, *quia herbosa facta sunt habitacula deserti*, quia arbor feret fructum suum, ficus atque vitis dabit vim suam" II: 22. Apud Amos „Quando locusta consummavit *comedere herbam terrae*, dixi, Domine Jehovih, condona quaeso, qualis stabit Jacob, cum parvus ille" VII: 2. Apud Sachariam „Petite a Jehovah pluviam in tempore serotinam; Jehovah faciet nimbos, et pluviam imbris dabit illis, *viro Herbam in agro*" X: 1. Apud Johannem „Quintus Angelus clanxit, et dictum, ut *damno non afficerent gramen terrae*, neque ullum *viride*, neque ullam arborem" Apoc: IX: 4; quisque videre potest, quod in his locis non gramen nec herba intelligantur, sed pro illis talia quae Ecclesiae sunt; quod per herbam terrae et herbam agri, intelligatur verum quod fidei, patet. Absque sensu tali spirituali nusquam aliquis sciret, quid sit apud Johannem, quod dicerent, cum quintus Angelus clanxit, quod non damno afficerent gramen terrae, nec ullum viride; nec aliquis sciret, quid sit quod apud Jeremiam, Cerva in agro peperit, et relinquendo quia non fuit herba; et onagri anhelarunt ventum sicut ceti, eo quod non herba; ita nec quid alibi pluries. Inde patet, quam parum intelligitur Verbum, et quam terrestris idea de perpluribus ibi haberetur, nisi sciatur, quid significant, ad minimum quod sanctum sit, quod singulis inest.

7572. Et extendit Moscheh baculum suum ad coelum, quod significet communicationem cum coelo, constat ex significatione extendere baculum, quod sit advertere, ita communicare, secundum illa quae supra n: 7568, explicata sunt: per coelum significatur Coelum angelicum.

7573. Et Jehovah dedit voces, quod significet recessionem et separationem communicationis cum illis qui in bono et vero, constat a significatione vocum quae tonitruum, quod sint vera Divina quae illustrant et perficiunt illos qui in coelo, et quae terrificant et devastant illos qui in inferno, et quia hos [33] devastant, significant recessionem et separationem communicationis cum illis qui in bono et vero, nam sic devastantur: quomodo haec se habent, patet ab illis quae prius n: 7502. 7541. 7542. 7545. 7554, dicta sunt; quod nempe illi qui ab Ecclesia fuerunt, et inde cognitiones veri et boni ex Verbo hauserunt, sed vixerunt vitam mali, communicationem habeant cum coelo per vera et bona, quae secum e mundo, cum fuerunt in Ecclesia, tulerunt (quod homo secum ferat in alteram vitam, quicquid in mundo novit, imo quicquid vidit, audivit, cogitavit, loquutus est, voluit, et egit, videatur n: 2474. 2475. 2481 ad 2486. 7398;) haec communicatio est, quae aufertur cum devastantur; et cum communicatio ablata est, tunc quoque vera et bona cum illorum cognitionibus sublata sunt; nam quicquid sciunt spiritus, imo angeli, influit per coelum a Domino, ita per communicationes, videatur n: 6053 ad 6054. 6189 ad 6215. 6307 ad 6327. 6466 ad 6495. 6613 ad 6626; [34] ex his patet, quid intelligitur per recessionem et separationem communicationis cum illis qui in vero et bono: se habet cum vero Divino in coelo et in inferno, quod verum per voces significatur, sicut cum tonitribus in terra; tonitrua super altis montibus non audiuntur nisi modo sicut mitis et tacitus sonus, at vero infra ad terram audiuntur ut clangor terribilis; ita verum Divinum in coelo est mite et clemens, in inferno autem est terribile. Quod Voces, quae tonitruum, significent vera Divina, quae illustrant et perficiunt illos qui in coelo, et quae terrificant et devastant illos qui in inferno, patet ab his locis; apud Esaiam „ Erit gaudium cordis, sicut incedentis cum fistula ad veniendum in montem Jehovae ad petram Israëlis, *tunc audiri faciet Jehovah gloriam*

vocis suae, et quietem brachium Ipsius videre faciet: in indignatione irae, et flamma ignis comedentis, dispersione, et inundatione, et lapide grandinis, *nam a voce Jehovae* consternabitur Aschur » XXX: 30. 31, hic Vox Jehovae pro vero Divino, quod illustrat et perficit illos qui in bono, ac terrificat et devastat illos qui in malo. Apud Joëlem « Coram Ipso commota est terra, sol et luna atrati sunt, et stellae contraxerunt splendorem suum; et *Jehovah edit vocem suam coram exercitu suo*, magna valde castra Ipsius, quia innumerus, qui facit verbum Ipsius; quoniam magnus dies Jehovae, et terribilis valde » II: 10. 11, similiter. Apud Eundem « Jehovah e Zione rugiet, et *ex Hierosolyma dabit vocem suam;* et contremiscent coeli et terra: sed Jehovah refugium populo suo, et munitio filiis Israëlis » IV: 16, vox Jehovae pariter pro vero Divino; quod ex Hierosolyma, est quia per illam significatur Regnum spirituale Domini, in quo sunt illi qui in bono ex vero, et in vero ex bono. Apud Davidem « *Tonavit in Coelis Jehovah*, et *Altissimus dedit vocem suam*, grandinem et prunas ignis; ita ut miserit tela sua, et disperserit illos, et fulmina multa, et conturbaverit illos » Psalm: XVIII: 14. 15, dare vocem, grandinem, et prunas ignis, pro devastatione veri et boni per falsa et mala cupiditatum. Apud Eundem « Stillarunt aquas nubes, *vocem dederunt aetheres*, etiam tela tua iverunt, *vox tonitru tui in orbem*, illustrarunt fulgura orbem » Psalm: LXXVII: 17. 18. 19, vox pro vero Divino, quod illustrat illos qui ab Ecclesia. Apud Eundem « *Vox Jehovae* super aquis, Deus gloriae *tonare facit*, Jehovah super aquis magnis: *vox Jehovae* in virtute: *vox Jehovae* cum honore: *vox Jehovae* frangens cedros, confregit Jehovah cedros Libani: *vox Jehovae* incidens flammae ignis: *Vox Jehovae* trepidare facit desertum: *vox Jehovae* parturire facit cervas, et denudat sylvas » Psalm: XXIX: 3 ad 11, ibi vox Jehovae pro Vero Divino ac illius potentia; ita quoque pro Verbo, nam hoc est Verum Divinum. Apud Johannem « Angelus fortis descendens, clamavit voce magna; et cum clamavit, *loquuta sunt septem tonitrua voces suas;* scripturus eram, sed audivi vocem e coelo dicentem mihi, obsigna *quae loquuta septem tonitrua*, et haec ne scribas » Apoc: X: 3. 4; Voces pro Vero Divino, tonitrua pro vehentibus illud, et ferentibus e coe-

lo in terram. Quod per tonitrua et voces significentur Divina, non tonitrua et sonitus, nemo non videre potest, et quia Divina significant, ac Jehovae voces vocantur, patet quod sint Divinum Verum: inde erat, cum Jehovah descendit super monte Sinai, ac Divinum Verum promulgavit, quod essent *voces, fulmina*, et *tonitrua*, Exod: XIX: 16. Cap: XX: 15; et quod loquutus sit e medio ignis, Deut: IV: 11. 12. Cap: V: 19. 20. 21. 22.

7574. Et grandinem, quod significet falsa destruentia illa, constat ex significatione grandinis, quod sint falsa ex malis destruentia bona et vera Ecclesiae, n: 7553. Per grandinem significantur talia falsa, quae destruunt vera et bona Ecclesiae, ut quoque per pestem supra in hoc Capite; sunt enim falsorum genera et species perplures, sicut malorum ex quibus sunt: falsa, quae per grandinem significantur, sunt illius generis, quod destruant illa quae Ecclesiae sunt, et dari possunt solum apud illos, qui in Ecclesia nati sunt, et vixerunt contra vera et bona fidei ibi. Quod falsa sicut mala plurium generum et specierum sint, constat ex eo, quod Inferna sint distincta secundum genera et species malorum et inde falsorum, et quod Inferna sint innumera. Ex his constare potest, quomodo se habet cum eo, quod per miracula seu plagas in Aegypto significentur falsa et mala, sicut per sanguinem, ranas, pediculos, volatilia noxia, pestem, ulcus pustularum, grandinem, locustam, quod nempe per unumquodvis, aliud genus falsi ac mali.

7575. Et ambulavit ignis ad terram, quod significet mala cupiditatum, constat ex significatione ignis, quod sint mala cupiditatum, de qua n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324; et ex significatione ambulare ad terram, quod sit occupare mentem naturalem usque ad ima ejus; quod terra Aegypti sit mens naturalis, videatur n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Quia per grandinem significantur falsa, et per ignem mala ex quibus illa, idcirco ubi grando, etiam ignis memoratur, apud Esaiam Cap: XXX: 30. 31. Psalm: XVIII: 12. 13. 14. 15. Psalm: LXXVIII: 47. 48. 49. Apoc: VIII: 7; et quoque in versu sequente „Et fuit grando, et *ignis simul ambulans in medio grandinis*, gravis valde."

7576. Et pluere fecit grandinem super terram Aegypti,

quod significet sic mentem naturalem a falsis mali occupatam, constat ex significatione pluere facere, quod sit infundere, hic occupari; pluere praedicatur de vero et bono, et in opposito sensu de falso et malo, nam pluvia est benedictio, et est maledictio, n: 2445; ex significatione grandinis, quod sit falsum mali, de qua n: 7553. 7574; et a significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, ut supra n: 7575.

7577. Et fuit grando, et ignis simul ambulans in mēdio grandinis, gravis valde, quod significet falsi persuasiones una cum mali cupiditatibus, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malo, de qua supra n: 7574, hic falsi persuasio, quia dicitur grando gravis valde; ex significatione ignis, quod sit cupiditas mali, de qua mox supra n: 7575; et ex significatione ambulare in medio, quod sit una esse, et quidem mali cupiditas intime, quia ex illa falsum. Describitur hic status illorum, qui ab Ecclesia, et infestant probos in altera vita, quando vastati sunt quoad illa quae Ecclesiae sunt, hoc est, quoad bona et vera quae professi, quod nempe tunc regnent apud illos persuasiones falsi una cum cupiditatibus mali; status enim interior illorum talis est: sunt persuasiones falsi et cupiditates mali inseparabiles, nam qui in malo est quoad vitam, is in falso est quoad doctrinam; potest quidem ipsis, qui in malo vitae sunt, aliter videri, nam quando ore profitentur vera ex Verbo, aut ex doctrinali Ecclesiae suae, putant quod in fide illorum sint, apparet etiam eis quasi essent, sed usque non sunt si vita mala est, vel enim ore profitentur quae aliter cogitant, vel cogitant quod ita sit ex fide persuasiva, quae fides est propter lucrum, aut propter honores, quare cum non amplius est ambitus honoris, aut aucupatio lucri, fides illa cadit, et tunc falsa arripiunt quae cum malis cupiditatum concordant; falsa concordantia cum cupiditatibus mali sunt interius apud illos qui male vivunt, utcunque credunt quod non sint: quod ita sit, se clare manifestat in altera vita, quando ibi externa ablata sunt, et tales relicti sunt interioribus suis, tunc erumpunt falsa, tam quae cogitaverant in mundo, quam quae non manifeste cogitaverant; erumpunt enim illa ex malis, quae vitae illorum fuerant, nam falsa non aliud sunt quam mala ratiocinantia et sibi patrocinantia; ex his constare potest, qualis status illorum in altera vita

est, quod nempe sint illis persuasiones falsi una cum cupiditatibus mali.

7578. Quae non fuerat sicut illa in omni terra Aegypti, quod significet quod talis status mentis naturalis non aliis, constat ex illis quae supra n: 7554. explicata sunt, ubi similia.

7579. A quo fuit in gentem, quod significet a die quo facta sit ut admittere bonum et inde verum posset, nempe mens naturalis, constat ex significatione gentis, quod sit bonum, de qua n: 1159. 1259. 1260. 1416. 1849. 4574. 6005; et quia de terra Aegypti hoc dicitur, per quam significatur scientificum verum quod mentis naturalis, ideo quoque gens est verum quod ex bono; et a significatione a quo fuit, quod sit a die quo facta est.

7580. Et percussit grando in omni terra Aegypti, quod significet quod falsum illud destruxerit illa quae in mente naturali, constat ex significatione percutere, quod sit destruere; ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malis, n: 7553; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 7569.

7581. Omne quod in agro, quod significet quicquid Ecclesiae esset, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 7557. [35]

7582. Ab homine et usque ad bestiam, quod significet bonum ejus interius et exterius, constat ex significatione hominis et bestiae, quod sit bonum interius et exterius, de qua n: 7424. 7523.

7583. Et omnem herbam agri percussit grando, quod significet quod omne verum Ecclesiae destruxerint falsa illa, constat ex significatione herbae agri, quod sit verum Ecclesiae, de qua supra n: 7571; et ex significatione percutere, quod sit destruere; et ex significatione grandinis, quod sit falsum, de qua n: 7553.

7584. Et omnem arborem agri confregit, quod significet quod etiam omnes cognitiones boni et veri Ecclesiae, constat ex significatione arboris, quod sint perceptiones boni et veri, de qua n: 103. 2163. 2682; et quoque boni et veri cognitiones, n: 2722 fin: 2972.

7585. Tantum in terra Goschen, ubi filii Israëlis, non fuit

grando, quod significet quod non ubi illi qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione terrae Goschen, quod sit intimum in mente naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068; et quod sit Ecclesia, n: 6649; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7586. Vers: 27. 28. 29. 30. *Et misit Pharao, et vocavit Moschen et Aharonem, et dixit ad illos, peccavi vice hac, Jehovah justus, et ego et populus meus improbi. Supplicate ad Jehovam, et satis ab esse Voces Dei, et grando; et dimittam vos, et non addetis stare. Et dixit ad illum Moscheh, sicut exire me urbe, expandam palmas meas ad Jehovam, voces cessabunt, et grando non erit amplius; propterea ut scias, quod Jehovae terra. Et tu, et servi tui, scio, quod nondum* [36] *timeatis a facie Jehovae Dei.* Et misit Pharao, et vocavit Moschen et Aharonem, significat praesentiam Legis Divinae: et dixit ad illos, significat humiliationem: peccavi vice hac, significat separationem a vero et bono: Jehovah justus, et ego et populus meus improbi, significat quod Divinum Bonum [37] non sufferre potuerit malitiam infestantium, et quod inde hoc: supplicate ad Jehovam, significat ut intercedant: et satis ab esse voces et grando, significat si cessant falsa illa: et dimittam vos, et non addetis stare, significat quod relinquerent illos, et non detinerentur amplius: et dixit ad illum Moscheh, significat responsum: sicut exire me urbe, significat separationem: expandam palmas meas ad Jehovam, significat intercessionem: voces cessabunt, et grando non erit amplius, significat finem status illius: propterea ut scias quod Jehovae terra, significat quod inde notum, quod Dominus sit solus Deus Ecclesiae: et tu et servi tui, scio quod nondum timeatis a facie Jehovae Dei, significat quod qui infestant nondum in timore sint pro Domino.

7587. Et misit Pharao et vocavit Moschen et Aharonem, significat praesentiam Legis Divinae, ut n: 7390. 7451, ubi similia.

7588. Et dixit ad illos, quod significet humiliationem, constat ex illis quae immediate sequuntur, nempe „Peccavi vice hac; Jehovah justus, et ego et populus meus improbi," quae verba humiliationis sunt, et continentur in dixit.

7589. Peccavi vice hac, quod significet separationem a vero et bono, constat a significatione peccare, quod sit sejunctio et aversio a Divino, ita a vero et bono, de qua n: 5229. 5474. 5841, proinde etiam separatio, nam qui se avertit a vero et bono, is se separat ab illis.

7590. Jehovah justus, et ego et populus meus improbi, quod significet quod Divinum Bonum non sufferre potuerit malitiam infestantium, et quod inde hoc, constat ex eo quod Jehovah sit Divinum Bonum, per Jehovam enim intelligitur Divinum Esse, quod est Divinum Bonum, et per Deum Divinum existere, quod est Divinum Verum, de quo n: 6905: Jehovah justus dicitur, quia non sufferre potest malitiam infestantium; per Pharaonem enim et populum ejus, significantur illi qui infestant; et per quod improbi sint, malitia.

7591. Supplicate ad Jehovam, quod significet ut intercedant, constat ex significatione supplicare, cum fit pro alio, quod sit intercessio, ut n: 7396. 7462.

7592. Et satis ab esse voces et grando, quod significet si cessant falsa illa, constat a significatione satis ab esse, quod sit si cessant; ex significatione vocum quae tonitruum, quod sint vera Divina quae terrificant et devastant malos, ac per influxum et praesentiam excitant falsa mali quae per grandinem significantur, de qua n: 7573; quod grando sint falsa destruentia vera, videatur n: 7553. 7574.

7593. Et dimittam vos, et non addetis stare, quod significet quod relinquerent illos, et non detinerentur amplius, constat ex repraesentatione Pharaonis, qui haec de se dicit, quod sint qui infestant, de qua saepe; ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et ex significatione non addere stare, quod sit non amplius detineri.

7594. Et dixit ad illum Moscheh, quod significet responsum, constat absque explicatione.

7595. Sicut exire me urbe, quod significet separationem, constat ex significatione exire, quod sit separatio, de qua n: 6100. 7404. 7463; [38] et ex significatione urbis, ubi Pharao, quod sit falsum, in quo illi qui infestant; per urbem enim significatur doctrinale, et quia doctrinale, etiam significatur verum, ac

in opposito sensu falsum, n: 402. 2268. 2451. [39] 2712. 2943. 3216. 4492. 4493.

7596. Expandam palmas meas ad Jehovam, quod significet intercessionem, constat ex significatione expandere palmas ad Jehovam, seu supplicare, quod sit intercessio, de supplicare videatur n: 7396. 7462. 7591; supplicare enim est oris seu loquelae, expandere palmas est gestus seu actionis, quae supplicationi cordis correspondet; sunt gestus seu actiones corporis, quae unicuique affectioni mentis correspondent, sicut humiliationi procumbentia super genubus, et altiori humiliationi prostratio ad terram; supplicationi autem correspondet expansio manuum versus coelum, et sic porro; gestus illi seu actiones in Verbo significant ipsas affectiones, quibus correspondent, ex causa quia repraesentant illas: inde potest videri, quid repraesentationes.

7597. Voces cessabunt, et grando non erit amplius, quod significet finem status illius, constat ex significatione vocum quae tonitruum, quod sint vera Divina malos devastantia, de qua n: 7573; ex significatione grandinis, quod sint falsa destruentia vera, de qua n: 7553. 7574; et ex significatione cessare, et non esse amplius, quod sit finis illorum, ita finis illius status; nam quaelibet plaga unum statum devastationis illorum, qui infestant probos in altera vita, significat.

7598. Ut scias quod Jehovae terra, quod significet quod inde notum, quod Dominus sit solus Deus Ecclesiae, constat ex significatione scire, quod sit notum esse; ex significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua n: 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; et quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956; inde patet, quod per Jehovae terra, significetur quod Domino sit Ecclesia, ita quod Dominus sit solus Deus Ecclesiae, ut n: 7401. 7444. 7544.

7599. Et tu et servi tui, scio quod nondum timeatis à facie Jehovae Dei, quod significet quod qui infestant nondum in timore sint pro Domino, constat a repraesentatione Pharaonis et servorum illius, quod sint qui infestant, de qua prius; et ex significatione timere a facie Jehovae, quod sit quod non timor

pro Domino; quod Dominus sit Jehovah in Verbo, videatur ex locis mox supra n: 7598, citatis: a facie Jehovae dicitur, quia per faciem Jehovae significatur misericordia, et inde pax et omne bonum, n: 222. 223. 5585; et in opposito sensu non misericordia, non pax et non bonum, n: 5585. 5592. 5816. 5823: quod non misericordia, non pax et non bonum, per faciem Jehovae significentur, est quia mali avertunt se a Jehovah seu Domino, nam avertunt se a bono quod charitatis, et a vero quod fidei, in quibus est Dominus; et tunc a tergo illis sunt quae Domini sunt, et a facie quae illorum; et quae a tergo sunt, illa non vident, nec curant; inde omne malum, consequenter infelicitas et infernum homini.

7600. Vers: 31 ad fin: *Et linum et hordeum percussum est, quia hordeum spica maturescens, et linum culmus. Et triticum et zea non percussa sunt, quia abdita illa. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, urbe, et expandit palmas suas ad Jehovam, et cessaverunt voces et grando, et pluvia non effusa est terram. Et vidit Pharao, quod cessavit pluvia et grando, et voces, et addidit peccare; et aggravavit cor suum ille et servi illius. Et obfirmatum cor Pharaonis, et non dimisit filios Israëlis, quemadmodum loquutus Jehovah per manum Moschis.* Et linum significat verum naturalis exterioris: et hordeum, significat bonum ejus: percussum est, significat quod destructa: quia hordeum spica maturescens, et linum culmus, significat quod bonum et verum illud exstarent et spectarent deorsum: et triticum et zea, significat bonum interioris naturalis et verum ejus: non percussa sunt, significat quod non destructa sint: quia abdita illa, significat quia non exstarent, et quia vergerent introrsum: et egressus Moscheh a cum Pharaone urbe, significat separationem ab illis: et expandit palmas suas ad Jehovam, significat intercessionem: et cessaverunt voces et grando, significat quod finis illius status: et pluvia non effusa terram, significat quod falsa illa non magis apparerent: et vidit Pharao, significat apperceptionem: quod cessavit pluvia, et grando, et voces, significat quod finis esset status illius: et addidit peccare, significat recessionem adhuc: et aggravavit cor suum ille et servi illius, significat obstinationem: et obfirmatum cor Pharaonis, significat quod ex malo obstinarent se:

et non dimisit filios Israëlis, significat quod non relinquerent: quemadmodum loquutus Jehovah, significat secundum praedictionem: per manum Moschis, significat media lege a Divino.

7601. Et linum, quod significet verum naturalis exterioris, constat ex significatione lini, quod sit verum, sed verum naturalis exterioris, de qua sequitur; quod naturale sit exterius et interius, videatur n: 4570. 5118. 5497. 5649, consequenter quod verum et bonum ibi sit interius et exterius, n: 3293. 3294; verum et bonum naturalis exterioris significantur per linum et hordeum; ac bonum et verum naturalis interioris per triticum et zeam. In hoc et in sequenti Versu agitur de veris et bonis, quae destructa et vastata sunt, et de bonis et veris quae non destructa et vastata; ita de veris et bonis, quae recondita et reservata sunt ad usum, et quae non recondita et non reservata; nam apud malos, cum vastantur, hoc est, cum separantur a veris et bonis, et relinquuntur suis malis et falsis, tunc vastantur quoad illa vera et bona quae sunt in exteriori naturali, et adjuncta ibi falsis et malis, quod illa vera et bona spectent deorsum, ac ideo non reservari possint, videbitur infra n: 7604. 7607: at vera et bona interioris naturalis, non vastantur, sed introrsum magis perducuntur, et ibi reservantur ad usum; ac tunc communicatio inter naturale interius et exterius in tantum clauditur, ut non inde aliquid boni et veri influere possit in naturale exterius, nisi modo tale commune, per quod ratiocinari possint, et argumenta connectere ad confirmanda falsa et mala. Bona et vera illa, quae reservantur, in Verbo significantur per reliquias, de quibus videatur n: 468. 530. 560. 561. 576. 661. 798. 1738. [40] 1906. 2284. 5135. 5342. 5344. 5897. 5898. 5899. 6156. 7556. [41] De his nunc agitur in binis his Versibus, et significantur per quod linum et hordeum percussum sit, quia hordeum spica maturescens, et linum culmus: et quod triticum et zea non percussa sint, quia abdita illa. Quod linum significet Verum, est ex repraesentativis in coelo; in coelo, qui in Vero naturalis sunt, apparent induti albo, quod album apparet sicut ex lino; ipsum verum naturalis etiam ibi repraesentatur, sicut contextura ex filis purioribus lini; fila illa instar filorum [42] sericorum apparent, splendida, pulchre translucentia, et mollia, ac indumentum ex illis simile, si

verum, quod ita repraesentatur, est ex bono; vicissim autem, fila illa, quae instar lineorum, non apparent translucentia, nec splendida, nec mollia, sed ut dura et fragilia, et usque alba, si verum, quod ita repraesentatur, non sit ex bono. Ex his nunc constare potest, quid significat quod Angeli hominibus visi apparuerint in linteis; ut illi de quibus apud Johannem „Exiverunt septem Angeli, habentes septem plagas, e templo, *induti Linteo albo et splendido*, et circumcincti pectora cingulis aureis" Apoc: XV: 6: apud Danielem „Sustuli oculos meos, et vidi, *et ecce vir unus indutus linteis*, cujus lumbi cincti auro Uphasi" X: 5. Apud Ezechielem „Ecce sex viri venientes a via portae superioris, et cuivis instrumentum dispersionis ejus in manu ejus; *sed vir unus in medio illorum indutus linteis*, et atramentarium scribae in lumbis ejus" IX: 2, de quo Angelo ibi ulterius in eodem Capite Vers: 3. 4, et Cap: X: 2 ad 7: et apud Eundem, de Angelo, qui mensus novum Templum, cui „*filum lini*, et calamus mensurae, in manu" Cap: XL [:3], seq: Etiam Angeli visi in sepulchro Domini apparuerunt *induti albo splendido et fulgurante*, Matth: XXVIII: 3. Marc: XVI: 5. Luc: XXIV: 4. Joh: XX: 11. 12. Quia Linum significabat verum exterioris naturalis, et exterius naturale est quod investit interiora, idcirco illud verum est quod repraesentatum est per lintea, quibus induti fuerunt Angeli; et quoque per vestes lini, quibus induebatur Aharon, cum in sancto ministraret; de quibus apud Moschen „Cum Aharon intrat in Sanctum, *tunicam Lini Sanctitatis induet*, et *balteo lini* cinget se, et *cidarim lini* imponet sibi, vestes sanctitatis hae" Levit: [XV: 3.] 4. Similiter apud Ezechielem „Sacerdotes Levitae, filii Zadochi, quando intrabunt ad portas atrii interioris, *Vestes lini induent*, nec ascendet super eos lana; quando ministrabunt in portis atrii interioris et introrsum, *cidares lini erunt super capite illorum, femoralia lini* erunt super lumbis illorum" XLIV: 17. 18, ibi de novo Templo, et de nova Hierosolyma, per quae intelligitur Regnum Domini. Ideo quoque Sacerdotes portabant „*Ephodos lini*" I Sam: XXII: 18: [43] et Samuel „ministrabat coram Jehovah puer *cinctus Ephodo lini*" I Sam: II: 18: tum quoque David, cum transferebatur Arca in urbem ejus, „*cinctus erat Ephodo lini*" II Sam: VI: 14. Ex his quoque constare potest,

cur Dominus, cum lavaret pedes discipulorum, „*succinxerit se linteo*, et absterserit pedes *linteo* quo succinctus erat" Joh: XIII: 4. 5, lavatio enim pedum significabat purificationem a peccatis, quae fit per vera fidei, nam per illa docetur homo, quomodo vivet. Per Linum etiam in sequentibus locis significatur Verum; apud Jeremiam „Dixit Jehovah ad Prophetam, eundo emito tibi *Cingulum lini*, et ponito illud super lumbis tuis, sed per aquam non duces illud: sume *cingulum*, et surge, abi ad Euphratem, et absconde illud in foramine petrae: a fine dierum multorum, cum recepit *cingulum*, ubi absconderat illud, ecce corruptum erat *cingulum*, non proderat ad quicquam" XIII: 1 ad 7, per cingulum lini super lumbis repraesentabatur verum ex bono, quale est in principio quando Ecclesia instauratur a Domino, et quale fit postea, quod circa finem eis sit corruptum, nec prosit ad quicquam. Apud Esaiam „Erubescent *facientes linum sericorum*, et textores aulaeorum" XIX: 9, ibi de Aegypto, facere linum sericorum pro fingere vera. Apud Moschen „Non arabis bove et asino simul; *non indues mixtam vestem ex lana et lino simul*" Deut: XXII: 10. 11, [44] per bovem significatur bonum naturalis, per asinum verum ejus; similiter per lanam et linum; quod non ararent bove et asino simul, nec induerent vestem mixtam ex lana et lino simul, significabat quod non essent in bino statu simul, nempe in bono et inde spectarent verum, ac simul in vero et inde spectarent bonum; illa simile involvunt, quod involvunt quae Dominus dixit apud Matthaeum „Qui super tecto domus, ne descendat ad tollendum quid e domo sua; et qui in agro ne revertatur retro ad accipiendam vestem suam" XXIV: 17. 18; de quibus videatur n: 3652 ad fin: qui enim ex bono spectant verum in interiori coelo sunt, qui autem ex vero spectant bonum, in exteriori coelo sunt; hi ex mundo spectant coelum, illi ex coelo spectant mundum, unde in ratione quadam opposita sunt, et quare si simul essent, destrueret unum alterum.

7602. Et hordeum, quod significet bonum ejus, constat ex significatione hordei, quod sit bonum naturalis exterioris; quod hordeum id sit, est quia est proventus agri, et est frumentum quod inservit esui; frumentum enim in genere significat bonum veri, n: 3580. 5295. 5410. 5959, in specie hor-

deum, et triticum, hordeum bonum naturalis exterioris, et triticum bonum naturalis interioris: illud significat hordeum apud Joëlem „ Excisa est mincha et libamen de domo Jehovae; luxerunt sacerdotes ministri Jehovae: devastatus est ager, luxit terra, *quia devastatum est frumentum*, exaruit mustum, languet oleum: pudefacti sunt agricolae, ejularunt vinitores, *super tritico et super hordeo*, eo quod perierit messis agri, " I: 9. 10. 11, apud prophetam ibi agitur de vastatione boni et veri, ut constat ex sequentibus ibi; quare per frumentum, mustum, triticum, et hordeum, non illa significantur, sed spiritualia, ita per triticum bonum interius, et per hordeum bonum exterius; similiter hordeum apud Ezechielem Cap: IV: 9: et in Deut: VIII: 8. In Libro Judicum „ Cum Guideon pervenit ad castra, vir recensens socio suo somnium, et dicebat, ecce somniando somniavi, et *ecce tostus panis hordeorum volvebat se ad castra Midianis*, et venit ad tentorium usque, ac percussit illud ut conciderет, et evertit illud sursum, atque sic cecidit tentorium " VII: 13; per Midianem significantur qui in vero simplicis boni sunt, ac in opposito sensu, qui non in vitae bono, n: 3242. 4756. 4788. 6773, hoc bonum est bonum exterioris naturalis, et significatur per panem hordeorum; at jucundum voluptatum, si pro fine, loco boni illius, est quod significatur per tostum panem hordeorum; est status, quem tunc repraesentabant Midianitae, qui ibi describitur.

7603. Percussum est, quod significet quod destructa, patet absque explicatione.

7604. Quia hordeum spica maturescens, et linum culmus, quod significet quod bonum et verum illud exstarent, et spectarent deorsum, constat ex significatione hordei et lini, quod sint bonum et verum naturalis exterioris, de qua mox supra n: 7601. 7602; et ex significatione spicae maturescentis, tum quoque culmi, quod sit quod exstarent, nam de tritico et zea dicitur, quod abdita sint, Vers: seq: hoc est, quod non exstarent; quae enim matura sunt, in spica sua et culmo exstant, ut decidant; hoc in spirituali sensu, in quo agitur de bono fidei et charitatis, significat quod spectarent deorsum. Quomodo cum hoc se habet, patet ex illis, quae supra n: 7601, dicta sunt. Quod bona et vera in exteriori naturali apud malos spectent deorsum, est

quia ibi sunt una cum malis et falsis, et illis adjuncta; omnia mala et falsa spectant deorsum, hoc est, extrorsum ad terram et ad mundum, inde quoque bona et vera illis adjuncta, nam mala et falsa trahunt illa secum, quod fit per sinistras applicationes: haec bona et vera sunt, quae apud malos vastantur; si enim illa non vastarentur, influerent bona et vera, quae recondita et reservata sunt a Domino in interiori naturali, ac se conjungerent illis quae in exteriori, ac sic unum agerent, inde quoque illa flecterentur deorsum, et sic perirent: homo distinguitur a brutis animalibus per id, quod spectare possit sursum, hoc est, ad Divinum; absque illa facultate foret homo sicut bestia, nam bestia non spectat nisi deorsum. Inde nunc patet, cur bona et vera apud malos quae spectant deorsum, eis auferuntur, et cur illis sublatis clauditur communicatio cum interioribus, ubi bona et vera a Domino recondita sunt, et ad usum reservata.

7605. Et triticum et zea, quod significet bonum interioris naturalis, et verum ejus, constat ex significatione tritici, quod sit bonum amoris et charitatis, de qua n: 3941; et quia est frumentum hordeo nobilius, est bonum interioris naturalis; et ex significatione zeae vel speltae, quod sit verum interioris naturalis correspondens bono quod significatur per triticum; quod zea sit verum illud, constare potest ex eo, quod in Verbo, ubi dicitur de bono, etiam dicatur de vero, et hoc propter conjugium coeleste, quod est boni et veri in singulis Verbi, ac in supremo sensu propter unionem Ipsius Divini et Divini Humani in Domino, Cui conjugium Boni et Veri in Coelo correspondet; ita quod Ipse Dominus quoad Ipsum Divinum et Divinum Humanum sit intime in Verbo, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2618. 2712. 2803. 3132. 4138 fin: 5502. 6179. 6343. Inde patet quod per zeam significetur verum correspondens bono quod significatur per triticum.

7606. Non percussa sunt, quod significet quod non destructa sint, patet absque explicatione.

7607. Quia abdita illa, quod significet quia non exstarent, et quia vergerent introrsum, constat ex significatione abdita illa, quod sit non exstare; in sensu spirituali, quia essent in interiori naturali, et ibi vergerent introrsum; quod illa destrui non possent, est quia spectarent ad coelum et ad Dominum,

quod est spectare introrsum, et non ad tellurem et mundum, quod est spectare extrorsum. Quid [45] sit spectare introrsum, et spectare extrorsum, paucis dicendum est; homo ita creatus est, ut spectare possit supra se ad coelum usque ad Divinum, et quoque ut spectare possit infra se, ad mundum et tellurem; in hoc distinguitur homo a brutis animalibus; et tunc homo spectat supra se, seu ad coelum usque ad Divinum, cum pro fine habet proximum, patriam, Ecclesiam, Coelum, imprimis Dominum; et tunc spectat infra se cum pro fine habet se et mundum; pro fine habere est amare, nam hoc pro fine habetur quod amatur, et quod amatur hoc universaliter regnat, hoc est, in singulis cogitationis et voluntatis: homo dum spectat per unam viam, non spectat per alteram, nempe dum spectat ad mundum et ad se, non spectat ad coelum, et ad Dominum, et vice versa; sunt enim determinationes oppositae. Ex eo quod homo spectare possit supra se, hoc est, cogitare de Divino, ac conjungi Divino per amorem, patet manifeste quod sit elevatio mentis a Divino, nam nusquam aliquis supra se spectare potest, nisi per elevationem ab Illo qui supra est, inde quoque patet, quod omne bonum et verum apud hominem sit Domini: patet quoque inde, quod homo cum spectat infra se, separet se a Divino, et determinet interiora sua ad se et ad mundum, similiter ac determinata sunt apud bruta animalia; et tunc quod in tantum exuat humanum. Ex his nunc constare potest, quid intelligitur per spectare introrsum seu supra se, et per spectare extrorsum seu infra se.

7608. Et egressus Moscheh a cum Pharaone urbe, quod significet separationem ab illis, constat ex illis quae supra n: 7595, explicata sunt, ubi similia.

7609. Et expandit palmas suas ad Jehovam, quod significet intercessionem, videatur [46] supra n: 7596.

7610. Et cessaverunt voces et grando, significat finem illius status, ut supra n: 7597.

7611. Et pluvia non effusa terram, quod significet quod falsa illa non magis apparerent, constat ex significatione pluviae, hic pluviae grandinis, quod sint falsa, de qua n: 7553. 7574: et ex significatione non effusa terram, quod sit quod finita, ita

quoque quod non apparerent, nempe falsa quae per pluviam grandinis significantur.

7612. Et vidit Pharao, quod significet apperceptionem, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. [47] 3764. 4723. 5400.

7613. Quod cessavit pluvia, grando et voces, significat finem illius status, ut supra n: 7597. 7610. [48]

7614. Et addidit peccare, quod significet recessionem adhuc, constat ex significatione addere, quod sit adhuc et amplius; et a significatione peccare, quod sit sejunctio, recessio et separatio a bono et vero, de qua n: 5229. 5474. [49] 5841. 7589.

7615. Et aggravavit cor suum, ille et servi illius, quod significet obstinationem, constat a significatione aggravare, indurare et obfirmare cor, quod sit obstinare se, de qua n: 7272. 7300. 7305.

7616. Et obfirmatum cor Pharaonis, quod significet quod ex malo obstinarent se, constat ex significatione obfirmari cor, quod sit obstinare se, de qua mox supra n: 7615, [50] ubi dicitur quod aggravaverit cor; differentia est, quod aggravare cor sit ex falso, at obfirmare cor sit ex malo.

7617. Et non dimisit filios Israëlis, quod significet ut non relinquerent, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut prius saepe; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, quos infestabant, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7618. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum praedictionem, videatur supra [51] n: 7302. 7340. 7414. 7432. 7535. [52]

7619. Per manum Moschis, quod significet media Lege a Divino, constat a significatione per manum alicujus, quod sit mediate, de qua sequitur; et ex repraesentatione Moschis, quod sit lex a Divino, de qua n: 6771. 6827: Quod loqui per manum alicujus, sit medio illo seu mediate, est quia per manum significatur potentia, ita per manum alicujus potentia vicaria, quod idem est cum mediate, nam quod fit mediate, fit per potentiam alterius in se; inde est, quod in Verbo illa loquendi formula sit, ut in Libris Regum, ubi aliquoties dicitur Verbum

quod Jehovah loquutus per manum alicujus; ut quod *loquutus per manum* Achijae prophetae, I Reg: XIV: 18: *per manum* Achiae Schelonitae, I Reg: XV: 29: *per manum* Jehu prophetae, I Reg: XVI: 7. 12: [53] *per manum* Joschuae, ibid: Vers: 34: *per manum* Eliae, I Reg: XVII: 16: *per manum* Jonae prophetae, II Reg: XIV: 25.

Continuatio de Spiritibus et Incolis Telluris Martis.

7620. *Videbam flammeum quoddam pulcherrimum, erat varii coloris, purpureum, tum ex candido rubescens, colores illi etiam ex flamma pulchre rutilabant; quandam etiam Manum videbam, quae hoc flammeum non tenuit, sed cui adhaesit; primum inversae ejus parti, postea palmae seu volae, et inde lambebat manum circumcirca: hoc aliquanto tempore perstitit: dein manus haec cum flammeo removebatur ad distantiam, et ubi substitit erat lucidum; in lucido illo recessit manus; et tunc flammeum mutabatur in Avem, quae principio erat similibus coloribus cum flammeo, et colores similiter coruscabant; sed colores illi successive mutati sunt, et cum coloribus vitae vigor in ave: volabat circumcirca, et primum circum caput meum, dein antrorsum in angustum quoddam quasi cubiculum; et sicut volabat antrorsum magis ita vita recessit, et facta est demum lapidea; primum tunc colore margaritico, postea obscuro, sed tametsi absque vita, usque volabat.*

7621. *Cum avis illa volabat circum Caput, et adhuc in vitae vigore erat, visus est Spiritus, qui ex inferiori assurgebat, per regionem lumborum ad regionem pectoris, is inde volebat auferre avem illam; sed quia tam pulchra erat, spiritus, qui circum me, inhibebant, ne illam auferret, visum enim suum in illa omnes tenebant; sed Spiritus ille, qui ex inferiori assurrexit, tunc fortiter persuasit quod apud illum esset Dominus, et sic quod ex Domino id ageret; hoc tametsi plerique non credebant, quia ex inferiori assurgebat, usque tamen spiritus, qui circum me, non amplius inhibebant, quin auferret*

avem; at quia tunc influebat coelum, non potuit retinere illam, sed mox remisit e manu liberam.

7622. *Cum hoc peractum est, Spiritus, qui circum me, qui avem illam, et successivas ejus mutationes intense sunt intuiti, de illa inter se loquebantur, et hoc per insigne tempus; percipiebant quod tale Visum non potuerit aliter quam Coeleste quoddam significare: sciebant, quod flammeum significet amorem coelestem et ejus affectiones; quod manus, cui flammeum adhaerebat, vitam et ejus potentiam; Colorum mutationes vitae varietates quoad sapientiam et intelligentiam; simile etiam Avis; cum differentia quod flammeum significet amorem coelestem et quae illius amoris sunt, et quod Avis significet amorem spiritualem et quae illius amoris sunt; (amor coelestis est Amor in Dominum, et Amor spiritualis est amor mutuus et charitas erga proximum;) et quod mutationes colorum et simul vitae in ave, usque dum facta lapidea, significet varietates successivas vitae spiritualis quoad intelligentiam. Sciebant etiam, quod Spiritus, qui ex inferiori per regionem lumborum ad regionem pectoris ascendunt, in forti persuasivo sint, quod in Domino sint, ac inde credant quod omnia quae faciunt, etiam mala ac scelesta, volente Domino faciant. Sed tamen non inde scire potuerunt, quinam per Visum hoc intelligerentur; tandem instructi sunt e coelo, quod Incolae Martis intellecti sint; quod coelestis illorum amor, in quo adhuc plures sunt, significatus sit per flammeum quod adhaesit manui; et quod sapientia et intelligentia illorum per colorum successivas variationes; et quod Avis in principio, cum in pulchritudine [54] colorum suorum, ac in vigore vitae suae, esset, significaret amorem illorum spiritualem: quod autem avis illa facta sit sicut lapidea ac nullius vitae, et tunc coloris obscuri, quod id significaret incolas, qui a bono amoris se removerunt, ac in malo sunt, et tamen credunt quod sint in Domino. Sed quia de Incolis illis, qui tales sunt, et de statu vitae illorum, plura detecta, et quoque ostensa, sunt, licet illa ad finem Capitis sequentis referre.*

EXODI

CAPUT DECIMUM.

DOCTRINA CHARITATIS.

7623. Bina sunt quae procedunt a Domino, ac inde in origine sua sunt Divina, unum est BONUM, alterum est VERUM; inde haec bina sunt quae regnant in coelo, imo quae faciunt coelum: bina illa in Ecclesia vocantur Charitas et Fides.

7624. Bonum et Verum, cum procedunt a Domino, prorsus unita sunt, ac ita unita ut non duo sed unum sint; inde quoque bina illa unum sunt in coelo; et quia unum sunt in coelo, est Coelum imago Domini: Similiter foret Ecclesia, si charitas et fides ibi unum essent.

7625. Idea de bono quod Charitatis, et de vero quod fidei, formari potest ex sole et ejus luce; Lux quae procedit a sole cum conjuncta est Calori, quod fit tempore Veris et Aestatis, tunc omnia telluris germinant et vivunt; at cum in luce non est Calor, ut tempore hyemis, tunc omnia telluris torpent et emoriuntur. In Verbo etiam Dominus comparatur Soli; ac Verum conjunctum Bono, quod ab Ipso procedit, comparatur Luci: et quoque in Verbo Verum fidei vocatur Lux, et Bonum amoris vocatur Ignis: est etiam Amor ignis vitae, et Fides lux vitae.

7626. Ex his quoque idea formari potest de homine Ecclesiae, qualis ille quando apud illum conjuncta est fides charitati, quod nempe sit sicut hortus et paradisus; et qualis ille quando apud illum non conjuncta est fides Charitati, quod nempe sit sicut desertum et terra nive obtecta.

7627. Quisque homo ex solo lumine naturalis sui hominis potest videre, quod Verum et Bonum concordent, et quoque quod conjungi possint; et quod verum et malum discordent, et quod non conjungi possint: similiter fides et charitas. Idem testatur ipsa experientia; qui in malo est quoad vitam, ille aut in falso est quoad fidem, aut in nulla fide, aut prorsus contra fidem. Et quod arcanum est, qui in malo est quoad vitam, is in falso sui mali est, tametsi credat quod sit in vero; quod credat quod sit in vero, est quia in fide persuasiva est, de qua in sequentibus.

CAPUT X.

1. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, veni ad Pharaonem, quia Ego aggravavi cor illius, et cor servorum illius, propterea ut ponam signa mea haec in medio illius.

2. Et propterea ut narres in auribus filii tui, et filii filii tui, quae operatus sum in Aegypto, et signa mea quae posui in illis, et sciatis quod Ego JEHOVAH.

3. Et venit Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et dixerunt ad illum, ita dicit JEHOVAH DEUS Hebraeorum, quousque renuis humiliari coram Me; dimitte populum meum, et serviant Mihi.

4. Quia si renuis tu dimittere populum meum, ecce Ego adduco cras Locustam in terminum tuum.

5. Et obteget superficiem terrae, et non poterit videre terram, et comedet residuum evasionis relictae vobis a grandine; et comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro.

6. Et replebuntur domus tuae, et domus omnium servorum tuorum, et domus omnium Aegyptiorum; quam non viderunt patres tui, et patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo, usque ad diem hunc: et respexit et exivit a cum Pharaone.

7. Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, quousque erit hoc nobis ad laqueum, dimitte viros, et serviant JEHOVAE DEO illorum; an nondum scis quod pereat Aegyptus.

8. Et reductus Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et dixit ad illos, ite, servite JEHOVAE DEO vestro; quis et quis eunt.

9. Et dixit Moscheh; cum pueris nostris, et cum senibus nostris, ibimus, cum filiis nostris et cum filiabus nostris, cum grege nostro, et cum armento nostro, ibimus, quia festum Jehovae nobis.

10. Et dixit ad illos, erit sic JEHOVAH cum vobis, quando dimisero vos et infantem vestrum; videte quod malum apud facies vestras.

11. Non ita, ite quaeso juvenes, et servite JEHOVAE, quia hoc vos quaeritis; et expulit illos ex faciebus Pharaonis.

12. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, extende manum tuam super terram Aegypti ob Locustam, et ascendet super terram Aegypti, et comedet omnem herbam terrae, omne quod reliquit grando.

13. Et extendit Moscheh baculum suum super terram Aegypti, et JEHOVAH adduxit ventum orientalem in terram toto die illo, et tota nocte; mane factum, et ventus orientalis attulit Locustam.

14. Et ascendit Locusta super omnem terram Aegypti, et quievit in omni termino Aegypti, gravis valde; ante illam non fuit ita Locusta sicut illa, et post illam non erit ita.

15. Et obtexit superficiem totius terrae, et obtenebrata terra, et comedit omnem herbam terrae, et omnem fructum arboris, quem residuum fecit grando; et non residuum fuit ullum viride in arbore et in herba agri in tota terra Aegypti.

16. Et festinavit Pharao ad vocandum Moschen et Aharonem, et dixit, peccavi JEHOVAE DEO vestro, et vobis.

17. Et nunc remitte quaeso peccatum meum, tantum hac vice, et supplicate JEHOVAE DEO vestro, et removeat desuper me tantum mortem hanc.

18. Et exivit a cum Pharaone, et supplicavit ad JEHOVAM.

19. Et convertit JEHOVAH ventum maris validum valde, et sustulit locustam, et conjecit illam mare Suph, non relicta locusta una in omni termino Aegypti.

20. Et obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis, et non dimisit filios Israëlis.

21. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, extende manum tuam ad coelum, et erit caligo super terra Aegypti, et palpabit caligine.

22. Et extendit Moscheh manum suam ad coelum, et fuit caligo densa in tota terra Aegypti, tribus diebus.

23. Non viderunt vir fratrem suum, et non surrexerunt quis de sub se tribus diebus; et omnibus filiis Israëlis fuit lux in habitationibus illorum.

24. Et vocavit Pharaoh ad Moschen, et dixit, ite, servite JEHOVAE; tantum grex vester et armentum vestrum subsistet; etiam infans vester ibit cum vobis.

25. Et dixit Moscheh, etiam tu dabis in manum nostram sacrificia et holocausta, et faciemus JEHOVAE DEO nostro.

26. Et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, non relinquetur ungula, quia de illo accipiemus ad serviendum JEHOVAE DEO nostro, et nos non scimus, quo serviemus JEHOVAE, usque dum venimus illuc.

27. Et obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis, et non voluit dimittere illos.

28. Et dixit illi Pharao, abi ab apud me, cave tibi ne addas videre facies meas, quia in die videre te facies meas, morieris.

29. Et dixit Moscheh, recte loquutus es, non addam amplius videre facies tuas.

CONTENTA.

7628. In hoc Capite in sensu interno continuatur adhuc de Vastatione illorum qui infestant illos qui ab Ecclesia Spirituali sunt; nunc agitur de Vastationis nono et decimo statu seu gradu, qui describuntur per Locustam et per Caliginem, per quas significatur [1] Falsum ex malo devastans omnia quae sunt Ecclesiae apud illos.

SENSUS INTERNUS.

7629. Vers: 1 ad 6. *Et dixit Jehovah ad Moschen, veni ad Pharaonem, quia Ego aggravavi cor illius, et cor servorum illius, propterea ut ponam signa mea haec in medio illius. Et propterea ut narres in auribus filii tui, et filii filii tui, quae operatus sum in Aegypto, et signa mea quae posui in illis, et sciatis quod Ego Jehovah. Et venit Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et dixerunt ad illum, ita dicit Jehovah Deus Hebraeorum, quousque renuis humiliari coram Me, dimitte populum meum, et serviant Mihi. Quia si renuis tu dimittere populum meum, ecce Ego adduco cras Locustam in terminum tuum. Et obteget superficiem terrae, et non poterit videre terram, et comedet residuum evasionis relictae vobis a grandine, et comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro. Et replebuntur domus tuae, et domus omnium servorum tuorum, et domus omnium Aegyptiorum; quam non viderunt patres tui, et patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo, usque ad diem hunc: et respexit et exivit a cum Pharaone.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat mandatum: veni ad Pharaonem, significat praesentiam Veri a Divino apud infestantes: quia Ego aggravavi cor illius, et cor servorum illius, significat quod obstinaverint se communiter omnes: propterea ut ponam signa mea haec in medio illius, significat ut cognoscant mali quod in malo sint, et boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vivunt: et propterea ut narres in auribus filii tui, et filii filii tui, quae operatus sum in Aegypto, significat ut sciant qui in vero et bono quid evenit illis qui ab Ecclesia sunt et infestant probos: et signa mea quae posui in illis, significat ut illustrentur de statu illorum qui ab Ecclesia et male vivunt: et sciatis quod Ego Jehovah, significat ut sic notum illis sit, quod Dominus sit solus Deus: et venit Moscheh et Aharon ad Pharaonem, significat praesentiam Veri Divini: et dixerunt ad illum, significat apperceptionem: ita dicit Jehovah Deus Hebraeorum, significat mandatum a Domino Qui Deus Ecclesiae: quousque renuis humiliari coram Me, significat non obedientiam: dimitte populum meum ut serviant Mihi, significat ut relinquant illos qui ab Ec-

clesia spirituali, ut colant Dominum: quia si renuis tu dimittere, significat si non relinquerent: ecce Ego adduco Locustam in terminum tuum, significat quod falsum occupabit extrema illorum: et obteget superficiem terrae, significat ultima mentis naturalis inde: et non poterit videre terram, significat obscurationem totius mentis naturalis inde: et comedet residuum evasionis relictae vobis a grandine, significat consumtionem omnium quae aliquid a veris habent: et comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro, significat sic consumtionem omnium cognitionum, quae illis ab Ecclesia: et replebuntur domus tuae, et domus omnium servorum tuorum, et domus omnium Aegyptiorum, significat quod regnabit falsum in omnibus et singulis in naturali ab interiori ejus ad extremum: quam non viderunt patres tui, et patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo usque ad diem hunc, significat quod tale falsum non fuerit ab antiquo tempore in Ecclesia, quale ibi: et respexit et exivit a cum Pharaone, significat privationem apperceptionis et separationem.

7630. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet mandatum, nempe quod perferendum ad Pharaonem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad illos qui infestant, quod sit mandatum, de qua n: 7036. 7107. 7310.

7631. Veni ad Pharaonem, quod significet praesentiam Veri a Divino apud infestantes, constat ex significatione venire seu intrare ad aliquem, quod sit praesentia, ut n: 5934. 6063. 6089. 7498; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827; et ex repraesentatione Pharaonis quod sint qui in altera vita infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228.

7632. Quia Ego aggravavi cor illius, et cor servorum illius, quod significet quod obstinaverint se communiter omnes, constat ex significatione aggravare, indurare, et obfirmare cor, quod sit obstinare se, de qua n: 7272. 7300. 7305; ex repraesentatione Pharaonis, cujus cor aggravabatur, quod sint qui infestant; et cum dicitur ille et servi illius, significantur communiter omnes, nam servi cum illo domum constituunt. Quod dicatur quod Jehovah aggravaverit cor Pharaonis, in sensu interno significat quod ille aggravaverit cor suum: antiquis temporibus propter simplices tribuebatur Jehovae omne malum; et

hoc fuit ob causam, quia simplices non potuerunt scire, et plerique nec comprehendere, quomodo, quae eveniebant, aliunde possent venire, quam a Jehovah; tum quomodo intelligendum, quod Jehovah permittat, ut turba diabolica inferat malum, et non inhibeat, cum tamen Ipsi omnis potestas; quia simplices illa non potuerunt capere, et quoque vix intelligentes, idcirco dictum est, ut a pluribus creditum, quod a Jehovah etiam malum existeret; hoc commune est in Verbo, cujus sensus literae est secundum fidem simplicium. Quod malum, quod Jehovae tribuitur in Verbo, sit ab homine, videatur n: 2447. 6071. 6991. [2] 6997. 7533.

7633. Ut [3] ponam signa mea haec in medio illius, quod significet ut cognoscant mali quod in malo sint, et boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vivunt, constat ex significatione signorum, quod sint confirmationes veritatum, ac ita cognitiones, de qua n: 6870, et quoque illustrationes, n: 7012, inde ponere signa in medio illius, est ut cognoscant mali quod in malo sint; quod etiam sit ut boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vivunt, patet a mox sequentibus, ubi dicitur « Et propterea ut narres in auribus filii tui, et filii filii tui, quae operatus sum in Aegypto, et signa mea quae posui in illis, » per quae significatur, ut sciant qui in vero et bono, quid evenit illis ab Ecclesia, qui infestant probos. Quod illi qui in altera vita probos infestant, sint qui ab Ecclesia fuerunt, et noverunt praecepta fidei, et tamen contra illa vixerunt, videatur n: 7317. 7502. 7545. 7554.

7634. Et propterea ut narres in auribus filii tui, et filii filii tui, quae operatus sum in Aegypto, quod significet ut sciant qui in vero et bono, quid evenit illis, qui ab Ecclesia sunt, ac infestant probos, constat ex significatione narrare in auribus, quod sit ut sciant et appercipiant; ex significatione filii, et filii filii, quod sint qui in vero et bono, quod filius sit verum, videatur n: 489. 490. 491. 1147. 2623. 3373; et quod filii filiorum sint derivativa, n: 6583; hic filii sunt qui in vero et quoque in bono, quia per illos significantur qui ab Ecclesia, quare dicitur filius filii tui ad Moschen, per quem [4] repraesentatur Lex Divina, quae est Divinum verum procedens a Divino Bono Domini, ita est Divinum Verum cui unitum est Divinum Bonum,

n: 7623. 7624, ex quibus Ecclesia; et ex significatione quae operatus sum in Aegypto, quod sit quid evenit illis qui in altera vita infestant probos; quod per signa significetur quid evenit, et per Pharaonem et Aegyptios significentur qui in altera vita infestant, patet ex illis quae in praecedentibus dicta sunt: quod qui infestant sint qui fuerunt ab Ecclesia, videatur mox supra n: 7633 fin. [5]

7635. Et signa mea quae posui in illis, quod significet ut illustrentur de statu illorum qui ab Ecclesia male vivunt, constat ab illis mox supra n: 7633, ubi similia verba.

7636. Ut sciatis quod Ego Jehovah, quod significet ut sic notum illis sit quod Dominus sit solus Deus, constat ex significatione ut sciatis, quod sit ut notum illis sit; Ego Jehovah, quod sit quod Dominus sit solus Deus, est quia Jehovah significat Est, ita a Quo omnium Esse et Existere, quod non potest quam unicum et solum dari; quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956; et quod per illa verba intelligatur quod sit solus Deus, n: 7401. 7444. 7544. 7598.

7637. Et venit Moscheh et Aharon ad Pharaonem, quod significet praesentiam Veri Divini, constat ex significatione venire seu intrare, quod sit praesentia, ut supra n: 7631; et ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh Internum, Aharon Externum, de qua n: 7089. 7382.

7638. Et dixerunt ad illum, quod significet apperceptionem, constat ex significatione dicere, quod sit appercipere, de qua n: 1791. 1815. [6] 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3395. 3509. 5743. 5877; quod *Dixerunt* hic sit appercipere, est quia per Moschen et Aharonem repraesentatur Verum Divinum, et per venire praesentia illius, et ex praesentia Veri Divini est apperceptio.

7639. Ita dixit Jehovah Deus Hebraeorum, quod significet mandatum a Domino, qui Deus Ecclesiae, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad illos qui infestant, quod sit mandatum, ut supra n: 7630; a significatione Hebraeorum, quod sint qui ab Ecclesia, de qua n: 5136. 6675. 6684. 6738; quod Jehovah Deus sit Dominus, videatur supra n: 7636.

7640. Quousque renuis humiliari coram Me, quod significet non obedientiam, constat ex significatione renuere humiliari, quod sit non obedire; causa quod id significetur, est quia dicitur ad illos qui in malo sunt, qui non possunt humiliari coram Divino; sunt enim duo quae insunt humiliationi, agnitio sui quod non sit nisi malum, et quod respective ad Divinum sit ut nihil, tum agnitio Divini quod non sit nisi Bonum, et quod infinitum, haec duo apud malos non dari possunt, quia in amore sui sunt; si se humiliant, est vel ex timore, vel ut honorentur aut lucrentur, ita humiliant se solum quoad corpus, et nihil quoad animum, qui quandoque tunc irridet; talis est humiliatio timoris, tum propter lucrationem et honorationem; simile est coram Divino, tametsi hoc non sciunt; nam internum apud illos qui in malo ex amore sui sunt, est se solum intueri et magnifacere, et avertere se ab omnibus qui non favent: quia non datur humiliatio apud malos, inde in sensu interno per humiliari significatur obedientia, ita per renuis humiliari non obedientia.

7641. Dimitte populum meum et serviant Mihi, quod significet ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum, constat ex illis prius n: 7500, ubi eadem verba.

7642. Quia si renuis dimittere, quod significet si non relinquerent, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut saepius prius, ita renuere dimittere, est non velle relinquere.

7643. Ecce Ego adduco locustam in terminum tuum, quod significet quod falsum occupabit extrema illorum, constat ex significatione locustae, quod sit falsum in extremis, de qua sequitur; ex significatione termini, quod sint extrema, et ex significatione adducere, quia de falso praedicatur, quod sit occupare: dicitur quod Jehovah adducet, sed intelligitur quod adducetur, nempe a malo; hoc similiter se habet ac quod tribuatur Jehovae, hoc est, Domino, quod aggravaverit cor Pharaonis, cum tamen sit ab homine, ejus malo in illo, videatur supra n: 7632: quod non malum a Domino, sed quod existat ab homine, est quia homo id bonum, quod influit a Domino, vertit ad se, et loco quod Dominum, et quae Domini sunt, in omnibus et singulis intueretur, semet intueatur; inde concupiscentia dominandi super omnes, et possidendi omnia quae aliorum, ac inde con-

temtus aliorum, et contra illos, qui sibi non favent et student, odia, vindictae, et crudelitates; inde quoque contemtus omnium quae fidei et charitatis, quia haec, cum a Domino influunt, vertuntur ad se, ita avertuntur a Domino: ex his videri potest, quod homo ipsum bonum, quod influit a Domino, vertat in malum: inde quoque est, quod mali in altera vita, se removeant, quantum possunt, a coelo; nam cum appropinquat coelum ad illos, hoc est, cum bonum et verum fortius influunt, tunc ruunt fortius in contrarium, hoc est, in malum et in falsum; ac in eo gradu, quo malum et falsum increscunt, a se expellunt verum, et semetipsos devastant; et tunc quoque in eodem gradu in mala poenae ruunt, nam mala et poenae in altera vita conjuncta sunt. Dominus continue ordinat coelos, et jugiter novos coeli incolas adsciscit, quibus dat habitationes et haereditates, et cum hoc facit, coelum appropinquat, hoc est, fortius influit; inde spiritus infernales in mala et falsa, et in illorum poenas, fortius irruunt, et quia in mala et falsa, inde semetipsos, ut dictum est, vastant; et hoc non cessat apud illos, quam cum se prorsus devastaverint, et se profunde in inferna conjecerint: ex his constare potest, quod a Domino non nisi quam bonum procedat, et quod malum ab ipsis qui in malo sunt. Ex his nunc videri potest, quomodo intelligendum, quod dicitur de Jehovah, hoc est, de Domino, quod aggravaverit cor Pharaonis, et hic quod adducet locustam, per quam significatur falsum ex malo in extremis. In Verbo, ubi de vastatione malorum agitur, aliquoties nominatur Locusta et Bruchus, et per Locustam ibi in sensu interno intelligitur falsum, quod vastat extrema; est enim, ut prius ostensum est, Naturale apud hominem interius et exterius, falsum quod in extremis naturalis est, intelligitur per locustam, et malum ibi per bruchum: quia per locustam intelligitur falsum, quod in extremis naturalis est, [7] ideo dicitur quod locusta adducetur *in terminum*, et obteget *superficiem* terrae; ac postea Vers: 14, „Ascendit locusta super terram Aegypti, et quievit *in omni termino* Aegypti, et obtexit *superficiem* totius terrae;" per terminum et per superficiem significantur extrema et ultima, in quibus interiora quiescunt, hoc est, terminantur; haec intelliguntur per locustam et bruchum apud Davidem „Misit in illos colluviem, quae *con-*

sumsit illos, et ranam quae perdidit illos, *et dedit Brucho* proventum illorum, et laborem illorum *Locustae*" Psalm: LXXVIII: 45. 46: et alibi „Dixit ut veniret *Locusta* et *Bruchus*, ut non numerus" Psalm: CV: 34, haec dicuntur de Aegypto, et nominatur bruchus, tametsi nulla ejus mentio fit apud Moschen, sed solum locustae; causa quod etiam bruchus nominetur, est quia per bruchum significatur malum, et per locustam falsum, utrumque in extremis naturalis; at cum modo locusta nominatur, significatur et falsum et malum simul, nam locusta est falsum ex malo. Apud Nahum „Ibi comedet te ignis, exscindet te gladius; comedet te sicut *bruchus*, multiplicat te sicut *bruchus*, multiplicat te sicut *locusta;* multiplicasti mercatores tuos prae stellis coelorum; *bruchus* diffudit se, et avolavit; coronati tui sicut *locusta*, imperantes tui sicut *locusta locustarum*" III: 15. 16. 17; ibi agitur de urbe sanguinum, per quam significatur doctrina falsi; et quia falsum et malum imprimis multiplicata sunt in extremis naturalis, nam ibi sunt fallaciae sensuum oriundae ex objectis mundi et telluris, ac voluptates ex variis appetituum generibus, inde est quod etiam multiplicatio mali et falsi per bruchum et locustam describatur, ut quoque in Libro Judicum Cap: VI: 5. Cap: VII: 12: et apud Jeremiam Cap: XLVI: 23: quod sensuale, quod ultimum naturalis est, sit fallaciis et inde falsis plenissimum, videatur n: 5084. 5089. 5094. 6310. 6311. 6313. 6318. 6598. 6612. 6614. 6622. 6624. 6948. 6949. Apud Joëlem „Residuum erucae *comedit Locusta*, et residuum *locustae* comedit melolontha, et residuum melolonthae comedit *bruchus:* expergiscimini ebrii et flete, et ejulate omnes potantes vinum, propter mustum quod excisum est; nam gens ascendet super terram meam, robusta, et non numerus, et *rediget vitem meam in vastitatem, et ficum meam in spumam*" I: 4. 5. 6. 7. Apud Eundem „Plenae sunt areae frumento puro, et exundant torcularia mustum et oleum; et compensabo vobis annos, quos *consumsit locusta*, melolontha, *bruchus* et eruca" II: 24. 25, ibi locusta pro falso in extremis vastante vera et bona. Apud Moschen „Semen multum educes in agrum, sed parum colliges, quia *consumet illud Locusta:* vineas [8] plantabis, sed vinum non bibes, nec congregabis, quia comedet illud vermis" Deut: XXVIII: 38. 39; ibi

E*

locusta pro falso ex malo. Apud Johannem „E fumo abyssi apertae exiverunt *Locustae* in terram, quibus data potestas, sicut habent potestatem scorpii terrae: dictum illis, ut damno non afficerent gramen terrae, neque ullam arborem, sed homines solos, quicunque non haberent sigillum Dei super frontibus suis: datum est illis, ut non occiderent illos, sed torquerent menses quinque: *figurae Locustarum* similes equis paratis ad bellum; et super capitibus illorum quasi coronae similes auro; facies illarum quasi facies hominum; habebant capillos sicut capillos mulierum, et dentes illarum quasi dentes leonum erant; habebant thoraces quasi ferreos; et vox alarum illarum sicut vox curruum equorum multorum currentium ad bellum; caudas denique habebant similes scorpiis, et stimuli erant in caudis illarum, ut damno afficerent homines menses quinque: habent super se regem, angelum abyssi, cui nomen hebraice *Abaddon;* in Graeca vero nomen habet Apollyon" Apoc: IX: 3 ad 11, quid per illa omnia significatur, nemo videre potest nisi ex sensu interno; ex singulis ibi secundum sensum internum perspectis, constat quod per locustas ibi significentur ratiocinia ex fallaciis et inde falsis, etiam confirmatis per philosophica; ita quoque per locustas significantur falsa, quae in extremis apud hominem, et quae reliquis falsis magis terrestria et corporea sunt; per quae homines facile possunt falli et seduci, nam homo illa quae sensibus obvia sunt capit, et aegre illa quae adversantur; ut sciatur quod talia per locustas significentur, licet illa, quae ibi, singillatim exponere; *abyssus* ex qua [9] locustae est infernum; *gramen terrae* quod damno non afficerent, est scientificum, *arbor* sunt cognitiones boni et veri, *homines* sunt affectiones boni; quod hos damno afficerent, et non gramen terrae et arborem, est ut intelligi possit verum et bonum, tametsi non secundum illa vivitur; qui *habent sigillum super frontibus* sunt qui regenerati sunt; quod *torquerent menses quinque* illos qui non haberent sigillum Dei super frontibus, est quod vastarent; quod *locustae similes equis paratis ad bellum*, sunt ratiocinia ex falsis, per quae pugnatur contra Ecclesiae vera; *super capitibus coronae similes auro*, et *facies sicut hominum*, est quod ratiocinia appareant verosimilia et quasi ex bono; *capilli sicut mulierum*, et *dentes quasi dentes leonum*, sunt externa natu-

ralis seu sensualia, seu ibi fallaciae, quae faciunt apparentiam boni; *thoraces ferrei* sunt externa quae faciunt apparentiam veri; *vox alarum sicut curruum equorum multorum currentium ad bellum*, sunt falsa doctrinalium, ex quibus et pro quibus pugnant; *caudae similes scorpiis, et stimuli in caudis illorum*, sunt noxae quae talia inferunt; *rex abyssi* est falsum infernale; *abaddon* est perditio; *Apollyon* est ratiocinatio ex falsis apparens sicut ex vero, imprimis si ab illis, qui sapientes creduntur, confirmatur per philosophica perverse applicata, nam caeca admiratio sapientiae in illis inducit fidem. Per Locustam in bono sensu significatur verum ultimum et communissimum, tum amoenum ejus; inde Johanni fuerunt „*Locustae* alimento, et mel agreste" Matth: III: 4. Marc: I: 6; quod essent illa alimento, erat quia Johannes repraesentabat Verbum, et per suum victum, tum quoque per amictum, qui erat ex pilis cameli cum cingulo coriaceo, repraesentabat Verbum in sensu externo, amoenum enim externum significatur per locustam, et mel agreste, n: 5620, et verum externum per vestem ex pilis Cameli, et per cingulum coriaceum, n: 3301; inde est, quod per Johannem intelligatur Elias, qui venturus et annuntiaturus adventum Domini; quod Elias sit Verbum, videatur Praefatio ad Cap: XVIII: Genes: et n: 2762. 5247 fin: quod locustae inter animalcula sint, quae comederentur, Levit: XI: 22.

7644. Et obteget superficiem terrae, quod significet ultima mentis naturalis, constat ex significatione superficiei, quod sint externa, ita ultima, et ex significatione terrae, hic terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7645. Et non poterit videre terram, quod significet obscurationem totius mentis naturalis inde, constat ex significatione non posse videre, quod sit obscuratio, hoc est, nulla perceptio veri; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, ut supra n: 7644. Quomodo hoc se habet, quod ex vastatione extremorum in naturali obscuretur tota mens naturalis, paucis dicendum; interiora apud hominem terminantur in ultimis seu extremis ejus, et ibi, quae successiva sunt apud illum, simul sunt; quando in ultimis non est nisi quam falsum et malum, tunc vera et bona, quae ab interioribus influunt in

ultima, ibi influunt in mala et falsa, et inde ibi vertuntur in talia; ideo non apparet nisi quam falsum et malum in toto naturali; hoc intelligitur per obscurationem totius mentis naturalis, quae significatur per non posse videre terram. Inde quoque est, quod spiritus infernales, cum devastati sunt, in extremis naturalis sint, lumen illorum, quod lumen intellectuale vocatur, nec est absimile lumini hujus mundi, quod in altera vita prorsus fit caligo ad praesentiam lucis coeli. Quia extremum naturalis, quod sensuale vocatur, est fallaciis et inde falsis, ac voluptatibus et inde malis repletum, n: 6844. 6845, et quia inferna in illo lumine sunt, idcirco, quando regeneratur homo, a Domino donatur facultate, ut a sensuali illo elevari possit versus interiora, videatur n: 6183. 6313. 7442.

7646. Et comedet residuum evasionis relictae vobis a grandine, quod significet consumtionem omnium quae aliquid ex vero habent, constat ex significatione comedere, quod sit consumi; et a significatione residui evasionis relictae a grandine, quod sit verum non consumtum a priori falso, quod per grandinem significatur, quod grando sit falsum, videatur n: 7553. 7574; falsa, quae grando significat, sunt falsa in exteriori naturali, at falsa, quae locusta significat, sunt falsa in extremis ejus; haec falsa sunt, quae consumunt vera et bona communisssima; nam exteriora sunt quoque communiora, et externa sunt communissima; quando communia destructa sunt, particularia dissipantur, nam communia sunt quae continent, et particularia quae continentur.

7647. Et comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro, quod significet sic consumtionem omnium cognitionum quae illis ab Ecclesia, constat ex significatione comedere, quod sit consumtio, ut nunc supra n: 7646; ex significatione arboris, quod sint perceptiones, tum cognitiones veri et boni, de qua n: 2722 fin: 2972; et ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3317. 3766. [10] 4440. 7502. 7571.

7648. Et replebuntur domus tuae, et domus omnium servorum tuorum, et domus omnium Aegyptiorum, quod significet quod regnabit falsum in omnibus et singulis in naturali ab interiori ejus ad extremum, constat ex significatione repleri, quod sit regnare, de qua sequitur; et ex significatione domus

Pharaonis, domus omnium servorum ejus, et domus omnium Aegyptiorum, quod sint omnia et singula in naturali, de qua n: 7353. 7355, hic ab interiori ejus ad extremum, secundum illa quae supra n: 7645 explicata sunt. Quod repleri sit regnare, est quia cum mens hominis repleta est falsis ex malis, adeo ut jucundum ei sit per falsa seducere, et mala facere, tunc dicitur quod id regnet apud illum, et ipsa affectio dicitur regnans; universaliter regnans dicitur id quod implet totam hominis mentem, hoc est, tam ejus cogitationem quam voluntatem; id quod homo prae reliquis amat, et pro fine ultimo habet, hoc tale regnans est; et hoc inest omnium singularissimis ejus voluntatis et cogitationis; quodnam sit quod universaliter regnat, sciri potest a jucundo quando succedit, et a dolorifico quando non succedit. Hoc quod universaliter regnat apud hominem, facit imaginem ejus spiritus, facies ejus est prorsus secundum illud; si regnans est malum et falsum, est forma ejus Spiritus diabolica; si autem regnans est bonum et verum, est forma angelica; nam spiritus in se spectatus est affectio in forma, et affectio dominans est ipsissima ejus forma, et reliquae ejus affectiones inapplicant se ei.

7649. Quam non viderunt patres tui, et patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo usque ad diem hunc, quod significet quod tale falsum non fuerit ab antiquo tempore in Ecclesia, quale ibi, constat ex significatione quam non viderunt, nempe locustam, quod sit quod tale falsum non fuerit, quod locusta sit falsum in extremis, videatur supra n: 7643; ex significatione patrum, et patrum patrum, quod sit ab antiquo tempore; et a significatione humi, quod sit Ecclesia, de qua n: 566. 1068; a die quo fuerunt super illa usque ad diem hunc, significat statum in quo Ecclesia ab illo tempore ad hoc; quod dies sit status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 4850: quomodo hoc se habet, videatur n: 7686.

7650. Et respexit et exivit a cum Pharaone, quod significet privationem apperceptionis et separationem, constat ex repraesentatione Moschis, de quo dicitur quod respexit et exivit, quod sit verum a Divino, et a repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de quibus supra n: 7631; ex significatione respicere, quod sit privatio apperceptionis, privatur enim ho-

mo apperceptione, cum Verum a Divino respicit seu avertit se, hoc est, cum homo avertit se ab illo; et a significatione exire, quod sit separatio, de qua n: 6100. 7404.

7651. Vers: 7 ad 11. *Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, quousque erit hoc nobis ad laqueum, dimitte viros, et serviant Jehovae Deo illorum; an nondum scis, quod pereat Aegyptus. Et reductus Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et dixit ad illos, ite, servite Jehovae Deo vestro; quis et quis eunt. Et dixit Moscheh, cum pueris nostris, et cum senibus nostris ibimus, cum filiis nostris et cum filiabus nostris, cum grege nostro et cum armento nostro, ibimus, quia festum Jehovae nobis. Et dixit ad illos, erit sic Jehovah cum vobis, quando dimisero vos et infantem vestrum; videte quod malum apud facies vestras. Non ita, ite quaeso juvenes, et servite Jehovae, quia hoc vos quaeritis; et expulit illos ex faciebus Pharaonis.* Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, significat admonitionem ab illis qui in timore: quousque erit hoc nobis ad laqueum, significat quod sic caperentur a malo suo: dimitte viros, et serviant Jehovae Deo illorum, significat quod consultum sit relinquere illos, ut colant Dominum Deum suum: an nondum scis, quod pereat Aegyptus, significat quod ex factis sciri possit, quod omnes, qui simplices illos lacessunt, dejiciantur in infernum, unde nulla evasio: et reductus Moscheh et Aharon ad Pharaonem, significat praesentiam Veri Divini inde: et dixit ad illos, significat inclinationem: ite, servite Jehovae Deo vestro, significat quod relinquentur ut colant Dominum: quis et quis eunt, significat num remanerent aliqui: et dixit Moscheh, significat responsum: cum pueris nostris et cum senibus nostris ibimus, significat simplices et sapientes: cum filiis nostris et cum filiabus nostris, significat qui in affectione veri et in affectione boni: cum grege nostro et cum armento nostro ibimus, significat qui in bono interiori et exteriori: quia festum Jehovae nobis, significat cultum Domini omnibus et singulis: et dixit ad illos, significat subsannationem: erit sic Jehovah cum vobis, quando dimisero vos et infantem vestrum, significat sicut Dominus apud illos foret si relinquantur: videte quod malum apud facies vestras, significat in desiderio non bonum: non ita, significat negationem: ite quaeso juvenes, et servite Jehovae,

significat quod relinquentur qui in veris confirmatis, [11] ut colant Dominum: quia hoc vos quaeritis, significat quod sic habeant quod volunt: et expulit illos ex faciebus Pharaonis, significat quod voluntas infestantium prorsus contrariaretur Vero Divino.

7652. Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, quod significet admonitionem ab illis qui in timore, constat ex significatione dicere, cum ab illis qui vident sui interitum ad illos in societate qui se obstinant, quod sit admonitio; et ex significatione servorum Pharaonis, quod sint qui infestant ex inferiori sorte, ac in timore; quod in timore sint, patet ab illorum his dictis „Quousque erit hoc nobis in laqueum, dimitte viros, ut serviant Jehovae Deo illorum, an nondum scis quod pereat Aegyptus," quae verba quod ex timore sint, liquet; tum etiam ex eo, quod per servos Pharaonis intelligantur mali qui infestant, et mali non ad bonum suadent nisi ex timore, videatur n: 7280.

7653. Quousque erit hoc nobis in laqueum, quod significet quod sic caperentur a malo suo, constat a significatione hoc esse in laqueum, quod sit capi a malo suo, et sic induci in malum poenae.

7654. Dimitte viros, et serviant Jehovae Deo illorum, quod significet quod consultum sit relinquere illos, ut colant Dominum Deum suum, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et a significatione servire Jehovae, quod sit colere Dominum Deum suum, ut prius n: 7500. 7540. 7641.

7655. An nondum scis quod pereat Aegyptus, quod significet quod ex factis sciri possit quod omnes, qui simplices illos lacessunt, dejiciantur in infernum, unde nulla evasio, constat ex significatione an nondum scis, quod sit quod ex factis sciri possit; ex significatione perire, quod sit dejici in infernum, unde nulla evasio; hoc in sensu spirituali per perire significatur, pariter ac per mori seu per mortem, quae quod sit damnatio et infernum, videatur n: 5407. 6119. 7494; et ex significatione Aegypti, quod sit infestatio, de qua n: 7278, ita quoque qui infestant; at quia illi loquuntur non dicitur qui infestant, sed qui lacessunt, nam mali malum suum excusant et leve faciunt; nec dicitur quod lacessant illos qui ab Ecclesia spirituali, sed quod simplices illos, nam mali illos omnes qui ab

Ecclesia sunt, et vivunt secundum vera et bona ejus, seu vitam fidei et charitatis, vocant simplices.

7656. Et reductus Moscheh et Aharon ad Pharaonem, quod significet praesentiam Veri Divini inde, constat ex significatione reduci, quod sit sisti praesens; et ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh internum, et Aharon externum, de qua n: 7089. 7382.

7657. Et dixit ad illos, quod significet inclinationem, constat ex illis quae sequuntur, quod adigente timore dimittere illos vellet; ea voluntas seu inclinatio continetur in *dixit ad illos*.

7658. Ite, servite Jehovae Deo vestro, quod significet quod relinquentur ut colant Dominum, constat ex significatione servire Jehovae, quod sit colere Dominum, ut n: 7500. 7540. 7641. 7654; quod ite seu abite, cum dicitur a Pharaone ad Moschen de filiis Israëlis, sit ut relinquantur, patet.

7659. Quis et quis eunt, quod significet num remanerent aliqui, constat absque explicatione.

7660. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, patet.

7661. Cum pueris nostris et cum senibus nostris ibimus, quod significet simplices et sapientes, constat ex significatione puerorum, cum adjunguntur senibus, quod sint simplices, senes enim sunt sapientes, n: 3183. 6524. [12] 6890.

7662. Cum filiis nostris et cum filiabus nostris, quod significet qui in affectione veri et in affectione boni, constat ex significatione filiorum, quod sint vera quae Ecclesiae, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373, ita affectiones, quia vera absque affectione non sunt aliquid; et ex significatione filiarum, quod sint bona, de qua n: 489. 490. 491, ita affectiones boni, n: 2362. 3963.

7663. Cum grege nostro et cum armento nostro ibimus, quod significet qui in bono interiori et exteriori, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, et armenti, quod sit bonum exterius, de qua n: 5913. 6048. Per verba in hoc Versu, quod irent cum pueris et senibus, cum filiis et filiabus, ac cum grege et armento, intelligitur in sensu interno omne quod est Ecclesiae tam externae quam internae; quae Ecclesiae externae sunt, intelliguntur per pueros, filios, et armentum, et quae internae per senes, filias, et gregem; nam senes sunt

sapientiae, filiae affectiones boni, et grex ipsum bonum, haec sunt Ecclesiae internae; at pueri sunt simplicitates, filii affectiones veri, et armentum bonum externum, haec sunt Ecclesiae externae.

7664. Quia festum Jehovae nobis, quod significet cultum Domini omnibus et singulis, constat ex significatione festi, quod sit cultus ex laeto animo, de qua n: 7093; quod sit cultus Domini, est quia Jehovah in Verbo est Dominus, n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956; quod cultus sit omnibus et singulis, patet a mox praecedentibus, ubi dicitur quod irent cum pueris et senibus, cum filiis et filiabus, ac cum grege et armento.

7665. Et dixit ad illos, quod significet subsannationem, constat a verbis quae Pharao dicit „Erit sic Jehovah cum vobis, quando dimisero vos et infantem vestrum," quae verba subsannationis sunt.

7666. Videte quod malum apud facies vestras, quod significet in desiderio non bonum, constat ex significatione facierum, quod sint interiora quoad affectiones et inde cogitationes, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066. 4796. 4797. 5102. 5185. 5168. 5695. 6604; et quia facies sunt affectiones, etiam sunt desideria; inde est, quod malum apud facies vestras, quod significet in affectionibus seu in desiderio non bonum.

7667. Non ita, quod significet negationem, constat absque explicatione.

7668. Ite quaeso juvenes et servite Jehovae, quod significet quod relinquentur qui in veris confirmatis, ut colant Dominum, constat ex significatione ite, quod sit quod relinquentur, ut supra n: 7658; ex significatione juvenum, quod sint vera confirmata, de qua sequitur; et ex significatione servire Jehovae, quod sit colere Dominum, ut supra n: 7654. [7856.] 7664. Quod juvenes sint qui in veris confirmatis, est quia per filios, pueros, juvenes, viros et senes, significantur illa quae intelligentiae et sapientiae sunt in suo ordine; talia loco illorum in coelo intelliguntur; sunt enim illi qui in coelo in ideis spiritualibus, in quas intrare non potest quod merae naturae et mundi est, quin illico exuatur, et transeat in tale quod sapientiae coeli

et cogitationi angelicae conforme est; inde est, quod per filios, pueros, juvenes, viros, senes, in sensu spirituali non possint illi significari, sed quod correspondentia spiritualia, quae sunt illa quae sunt intelligentiae et sapientiae; quod ea significentur, patet manifeste ex sensu interno in Verbo ubi nominantur: per Juvenes in Verbo intelliguntur illi qui Intelligentes sunt, seu secundum ideas abstractas Angelicas, Intelligentia; et quia intelligentia, per illos intelligitur etiam Verum confirmatum, nam hoc intelligentiae est: vox quoque, per quam juvenes hic in Lingua originali exprimitur, derivatur a robore et potentia, quae Vero est ex bono, ita Vero confirmato: inde nomen hoc tribuitur Domino, apud Sachariam „Gladie surge contra Pastorem meum, et contra *Virum* (Juvenem) proximum meum; percute Pastorem, et dispergantur Oves" XIII: 7; quod haec de Domino dicta sint, videatur Matth: XXVI: 31: et quoque apud Jeremiam „Quousque circumvagaris filia aversa, creavit Jehovah novum in terra, foemina circumdedit *Virum* (Juvenem)" XXXI: 22. Juvenes alia voce in Lingua originali pro intelligentia, ita pro vero ejus, apud Amos „Misi in vos pestem in via Aegypti, *occidi gladio juvenes vestros*, cum captivitate equorum" IV: 10, via Aegypti pro scientifico perverso; juvenes qui occisi, pro veris inde destructis; captivitas equorum pro seducto intellectuali. Apud Eundem „Vagabuntur a mari ad mare, et a septentrione, usque ad orientem, discursitabunt ad quaerendum verbum Jehovae, nec invenient; in die illo deficient virgines pulchrae, et *juvenes*, siti" VIII: 12. 13, virgines pulchrae pro affectione veri, juvenes pro intelligentia, deficere siti pro privari vero; ideo dicitur, discursitabunt ad quaerendum verbum Jehovae, nec invenient; quod ibi non virgines pulchrae, nec juvenes, nec deficientia ex siti intelligantur, patet. Apud Jeremiam „Ascendit mors per fenestras nostras, venit in palatia nostra, ad exscindendum infantem e platea, *Juvenes e vicis*" IX: 20: apud Eundem „Quomodo non relicta est urbs gloriae, urbs gaudii mei, *quare cadent juvenes ejus in plateis ejus*" XLIX: 26. Cap: L: 30: apud Eundem „Audite quaeso omnes populi, videte dolorem meum, virgines meae, et *Juvenes mei* iverunt in captivitatem" Thren: I: 18; in his locis Juvenes pro veris quae intelligentiae.

7669. Quia hoc quaeritis, quod significet quod sic habeant quod volunt, constat absque explicatione.

7670. Et expulit illos ex faciebus Pharaonis, quod significet quod voluntas infestantium prorsus contrariaretur Vero Divino, constat ex repraesentatione Moschis et Aharonis, qui expulsi, quod sint verum Divinum, de qua supra n: 7637; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua etiam supra n: 7631; ex significatione facierum, quod sint interiora quoad affectiones, de qua n: 7666, ita voluntas, nam affectiones sunt voluntatis, cogitationes autem intellectus; quod voluntas contrariaretur, significatur per quod expulit e faciebus, nam id expellitur quod contra voluntatem est, seu quod contra affectiones quae voluntatis.

7671. Vers: 12. 13. 14. 15. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam super terram Aegypti ob locustam, et ascendet super terram Aegypti, et comedet omnem herbam terrae, omne quod reliquit grando. Et extendit Moscheh baculum suum super terram Aegypti; et Jehovah adduxit ventum orientalem in terram, toto die illo et tota nocte, mane factum, et ventus orientalis attulit locustam. Et ascendit locusta super omnem terram Aegypti, et quievit in omni termino Aegypti, gravis valde; ante illam non fuit ita locusta sicut illa, et post illam non erit ita. Et obtexit superficiem totius terrae, et obtenebrata terra; et comedit omnem herbam terrae, et omnem fructum arboris, quem residuum fecit grando; et non residuum fuit ullum viride in arbore et in herba agri in tota terra Aegypti.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: extende manum tuam, significat dominium potentiae: super terram Aegypti ob locustam, significat ut falsum occupet infestantium omne naturale: et ascendet super terram Aegypti, significat infusionem in omnia ibi: et comedet omnem herbam terrae, significat consumtionem omnis veri: omne quod reliquit grando, significat quod prius falsum non consumsit: et extendit Moscheh baculum suum super terram Aegypti, significat dominium potentiae Veri Divini super infestantium totum naturale: et Jehovah adduxit ventum orientalem, significat destructionis medium: toto die illo et tota nocte illa, significat in omne perceptionis tam obscurae quam non obscurae apud infe-

stantes: mane factum, significat statum coeli in ordine: et ventus orientalis attulit locustam, significat falsum densum apud infestantes per medium destructionis: et ascendit locusta super omnem terram Aegypti, significat falsi effusionem in omnia naturalis: et quievit in omni termino Aegypti, significat ab extremis ibi: gravis valde, significat quod pervaderet omnia et singula: ante illam non fuit ita locusta, et post illam non ita erit, significat quod tale falsum non fuerit a primo [tempore] Ecclesiae, et quod non tale erit: et obtexit superficiem totius terrae, significat quod occuparet ultima mentis naturalis: et obtenebrata terra, significat quod induceretur falsum ubi verum: et comedit omnem herbam terrae, significat quod consumeret omne scientificum veri: et omnem fructum arboris, significat omne cognitivum boni: et non residuum fecit ullum viride, significat quod obliteraretur omne sensitivum veri: in arbore et in herba agri, significat ex cognitivo et scientifico Ecclesiae: in tota terra Aegypti, significat undequaque in naturali.

7672. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad Moschen, per quem repraesentatur Verum Divinum, quid faciendum, quod sit instructio, de qua n: 6879. 6881. 6883. [13] 6891. 7186. 7267. 7304. 7380.

7673. Extende manum tuam, quod significet dominium potentiae, constat ex significatione extendere, quod praedicetur de dominio, de qua sequitur; et ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. Quod extendere manum sit dominium potentiae, est quia potentia manui seu brachio est cum extenditur; idcirco cum dicitur de Jehovah, quod extendat manum seu brachium, significatur potentia illimitata seu infinita actu. Inde est, quod Jehovah toties dixerit ad Moschen, cum miracula fierent, quod extenderet manum aut baculum, sicut Cap: VII: Vers: 19, *Extende manum tuam* super aquas Aegypti, et erunt sanguis. Cap: VIII: 1. 2, *Extende manum tuam* super flumina, et fac ascendere ranas. Cap: VIII: 11. 12, *Extende baculum tuum*, et percute pulverem terrae, et erit in pediculos. Cap: IX: 22. 23, *Extende manum tuam* versus coelum, et erit grando: ita nequa-

quam dictum fuisset, nisi per extensionem manus in supremo sensu significaretur omnipotentia Jehovae? Similiter per quod dictum Joschuae, quod extenderet lanceam, de qua ita apud illum „ Dixit Jehovah ad Joschuam, *extende lanceam quae in manu tua,* versus Ajam; cum ergo *extenderet Joschua lanceam quae in manu illius* versus Ajam, insidiae surrexerunt ocius e loco suo, et cucurrerunt, *cum primum extenderet manum suam,* et venerunt ad urbem, et ceperunt illam: Joschua *non retraxit manum suam quam extendit cum lancea,* usque dum devotioni dati omnes habitatores Ajae " VIII: 18. 19. 26; quia hoc fuit repraesentativum omnipotentiae Divinae, etiam vim habuit, prout omnia repraesentativa, cum mandata, illo tempore. Pluribus quoque in locis describitur Omnipotentia per quod Jehovah extendat manum, tum per manum Ipsius extensam, et per brachium Ipsius extensum, *per quod Jehovah extendat manum,* apud Esaiam „ Accensa est ira contra populum suum, et *extendit manum suam super illum,* et percussit illum, et commoti sunt montes " V: 25. Apud Ezechielem „ *Extendam manum meam contra illum,* et perdam illum " XIV: 9. 13. Apud Eundem „ *Extendam manum meam* contra te, et dabo te in praedam gentibus " XXV: 7. „ *Extendam manum meam* super Edomum, et exscindam ex illa hominem et bestiam. *Extendam manum meam* super Philisthaeos, et exscindam" ibid: Vers: 13. 16; pariter Ezech: XXXV: 3. Esai: XXXI: 3. Zeph: I: 4. Cap: II: 13. Describitur omnipotentia per *Manum extensam* apud Esaiam „ *Manus Jehovae extensa* super omnes gentes, quis reprimet illam " XIV: 27. 28. Apud Jeremiam „ Pugnabo vobiscum *per manum extensam,* et per brachium forte, et in ira et in furore " XXI: 5. Apud Esajam [14] „ Adhuc *manus Ipsius extensa est* " IX: 11. 16. Cap: X: 4. Tum per *Brachium extensum,* apud Jeremiam „ Ego feci terram, hominem, et bestiam, per virtutem meam magnam, et *per brachium meum extensum* " XXVII: 5. Apud Eundem „ Tu fecisti coelum et terram per virtutem tuam magnam, et *brachium tuum extensum,* non impossibile est prae Te ullum Verbum " XXXII: 17, quod hic per brachium extensum significetur Omnipotentia, patet; similiter pluribus aliis in locis, ubi dicitur per manum fortem et brachium extensum, ut Deut: IV: 34. Cap: V: 15. Cap: VII: 19.

Cap: IX: 29. [15] Cap: XI: 2. Cap: XXVI: 8. I Reg: VIII: 42. II Reg: XVII: 36. Jerem: XXXII: 21. Ezech: XX: 33. 34. Dicitur etiam de Jehovah, quod extendat coelos, et tunc quoque per extendere significatur omnipotentia, quod nempe limites coeli amplificet, et impleat illos qui ibi vita et sapientia; ut apud Esaiam „ Jehovah, *qui extendit sicut tenue coelos*, et expandit illos sicut tentorium ad habitandum" XL: 22. Apud Eundem „ *Jehovah extendens coelos*, expandens terram, dans animam populo super illa, et spiritum ambulantibus in illa" XLII: 5. Apud Jeremiam „ Qui facit terram virtute sua, parat orbem sapientia sua, et intelligentia sua *extendit coelos*" LI: 15. Apud Sachariam „ *Jehovah extendens coelos*, et fundans terram, et formans spiritum hominis in medio ejus" XII: 1, praeter alibi, ut Esai: XLIV: 24. Cap: XLV: 12. Psalm: CIV: 2. Ex his nunc constare potest, cur Moschi mandatum, ut extenderet manum et baculum, et quod tunc miracula facta sint; quodque sic per extendere manum significetur dominium potentiae, et in supremo sensu omnipotentia.

7674. Super terram Aegypti ob locustam, quod significet ut falsum occupet infestantium omne naturale, constat a significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, et quod Aegyptus sit naturale, n: 6147. 6252; et ex significatione locustae, quod sit falsum in extremis apud infestantes, de qua n: 7643.

7675. Et ascendet super terram Aegypti, quod significet effusionem in omnia ibi, constat ex significatione ascendere, quod sit effundi; locusta enim significat falsum in extremis, et ab extremis versus interiora, dicitur ascendere, nam interiora sunt idem ac superiora; quod interiora occupentur falso cum exteriora, videatur n: 7645; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua mox supra, n: 7674.

7676. Et comedet omnem herbam terrae, quod significet consumtionem totalem omnis veri, constat ex significatione comedere, quod sit consumere; et ex significatione herbae terrae, quod sit verum Ecclesiae, de qua n: 7571.

7677. Omne quod reliquit grando, quod significet quod prius falsum non consumsit, constat ex significatione reliquit, quod sit quod non consumsit, et ex significatione grandinis,

quod sit falsum ex malo in exteriori naturali, de qua n: 7553. 7574.

7678. Et extendit Moscheh baculum suum super terram Aegypti, quod significet dominium potentiae Veri Divini super infestantium totum naturale, constat ex significatione extendere baculum, quod sit dominium potentiae, de qua supra n: 7673; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua n: 6752. 7014. 7010. 7382; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit naturale quod infestantium, de qua supra n: 7674. Potentia Divina, quae describitur per manum Moschis, est potentia Veri Divini; quod omnis potentia sit Veri, videatur n: 3091. 5623. 6344. 6423. [16] 6948; imo talis potentia est Divino Vero quod procedit ex Divino Bono, ut per illud creata sint omnia quae in Universo, Verbum significat id Verum apud Johannem „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, omnia per Ipsum facta sunt" I: 1. 3; inde est quod per Moschen miracula facta sint, nam Moscheh repraesentat Divinum Verum. Creditur a plerisque, quod Verbum seu Divinum Verum, sit modo loquela a Jehovah ac mandatum quod ita fiat, ac non amplius aliquid, sed est ipsum Essentiale ex quo et per quod omnia; id Esse quod procedit ab Ipso, et inde Existere omnium, est quod intelligitur per Divinum Verum: hoc illustrari potest ab angelis, ab illis procedit sphaera charitatis et fidei, quae sensibiliter percipitur, quae etiam producit mirabiles effectus; ex his aliqua idea formari potest de Divino Vero quod procedit a Divino Bono Domini.

7679. Et Jehovah adduxit ventum orientalem, quod significet destructionis medium, constat ex significatione venti orientalis, quod sit medium destructionis; quod ventus orientalis id significet est quia siccus erat, et tempestuosus, et quia inde exsiccabat producta terrae illius, et per vim suam confregit arbores, et in mari naves; inde per illum ut per medium describitur potentiae Divinae effectus: praeterea per Orientem significatur bonum amoris et charitatis, quia in supremo sensu Dominus, n: 101. 1250. 3708; et bonum amoris ac charitatis in sua origine, quia Divinum, est clementissimum, inde etiam in suo processu in coelum; at cum delabitur ad inferna, fit inclemens ac immite, quia ab illis ibi vertitur in tale; ideo boni illius

Divini influxus et praesentia ibi non modo cruciat illos, sed etiam devastat; ex his etiam est, quod per ventum ab Oriente, seu Orientalem, significetur medium destructionis. Quod per Ventum illum significetur medium destructionis, patet a locis ubi in Verbo memoratur, ut apud Jeremiam „Sicut *Ventus Orientalis dispergam illos* coram hoste" XVIII: 17. Apud Ezechielem „Vitis plantata non prosperabitur; *nonne cum attigerit illam ventus orientalis, exarescendo exarescet*" XVII: 10. [17] Apud Eundem „Vitis illa evulsa est in ira, in terram projecta, *Ventus orientalis arefecit fructum ejus*" XIX: 12. [18] Apud Hoscheam „Ille inter fratres ferox, Veniet *Eurus, Ventus Jehovae,* a deserto ascendens, et *exarescet* scaturigo ejus, et *exsiccabitur* fons ejus" XIII: 15. Apud Davidem „*Per ventum Orientalem confringes naves Tharschischi*" Psalm: XLVIII: 8. Apud Ezechielem „In aquas multas deduxerunt te, contemnentes te, *ventus orientalis fregit te in corde marium*" XXVII: 26; ex his patet, quod ventus orientalis medium destructionis significet, ex causa quia siccus erat, ac tempestuosus; inde quoque significat medium devastationis, ut apud Hoscheam „Ephraim pascens ventum, et *persequitur eurum*, [19] omni die mendacium et vastationem multiplicat" XII: 2, Ephraim pro intellectuali Ecclesiae, n: 5354. 6222. 6238; pascere ventum est multiplicare mendacium, et persequi eurum [19] est multiplicare vastationem: status vastationis ac tentationis etiam vocatur *dies euri* [19] apud Esaiam, Cap: XXVII: 7. 8.

7680. Toto die illo, et tota nocte illa, quod significet omne perceptionis tam obscurae quam non obscurae apud infestantes, nempe quod destructum, constat ex significatione diei, quod sit status perceptionis non obscurae; et ex significatione noctis quod sit status perceptionis obscurae; nam tempora diei, ut mane, meridies, vespera, et nox, correspondent illustrationibus, quae sunt intelligentiae et sapientiae, n: 5672. 6110, ita perceptionibus; in genere dies et nox: perceptiones dicuntur, non illustrationes, quia malis qui infestant, non est illustratio, sed usque est perceptio; sed tamdiu illis est perceptio, quamdiu apud illos aliquid cognitionis veri et boni ab Ecclesia, in qua vixerant, remanet, nam per verum et bonum communicant cum illis qui in coelo; at cum deprivati sunt cognitionibus

illis, quod fit quando devastati sunt, tunc non amplius illis est aliqua perceptio: possunt quidem infernales confirmare sua mala et quoque sua falsa; sed hoc non est perceptio; perceptio est videre quod verum sit verum, et bonum bonum, tum quod malum sit malum et falsum falsum, sed non perceptio est videre verum ut falsum, ac bonum ut malum, tum vicissim, malum ut bonum, et falsum ut verum; illis, qui hoc faciunt, loco perceptionis est phantasia, quae facit apparentiam perceptionis, per quod tales sciant confirmare falsa et mala per talia, quae sensibus obvia sunt, et concupiscentiis favent.

7681. Mane factum, quod significet statum coeli in ordine, constat a significatione mane, quod sit regnum Domini, et in supremo sensu Ipse Dominus, de qua n: 22. 2333. 2405. 2540. 2780; et quod sit status illustrationis, n: 3458. 3723. 5740. 5962, hic autem per mane significatur coelum in ordine: quomodo hoc se habet, constare potest ab illis quae n: 7643 dicta sunt, quod nempe mali devastentur, sicut Dominus ordinat coelum; influxus enim boni et veri e coelo facit devastationem apud malos, quare cum Dominus ordinat coelos, tunc inferna, quae in opposito sunt, a se ordinantur, ac removentur a coelo secundum gradus mali, et sortiuntur loca secundum quale mali; inde constare potest, quod a Domino non procedat nisi bonum, et quod malum sit ab illis qui contra bonum sunt, et demum id non sustinent. Ex his patet, quod per mane factum hic significetur status coeli in ordine.

7682. Et ventus orientalis attulit locustam, quod significet falsum densum apud infestantes per medium destructionis, constat ex significatione venti orientalis, quod sit medium destructionis, de qua mox supra [n:] 7679; et ex significatione locustae, quod sit falsum in extremis, de qua n: 7643, hic falsum densum, quia totum naturale ab illo occupatum, n: 7645.

7683. Et ascendit locusta super omnem terram Aegypti, quod significet falsi effusionem in omnia naturalis, constat ex illis supra n: 7674. 7675, ubi similia.

7684. Et quievit in omni termino Aegypti, quod significet ab extremis ibi, constat ex significatione termini, quod sit extremum, quare per quievit in omni termino significatur quod falsum pervaderet ab extremis in omnia naturalis, et dein ter-

minaretur in extremis, secundum illa quae n: 7645, ostensa sunt.

7685. Gravis valde, quod significet quod pervaderet omnia et singula, constat ex illis quae hic supra n: 7684, explicata sunt.

7686. Ante illam non fuit locusta sicut illa, et post illam non ita erit, quod significet quod tale falsum non fuerit a primo tempore Ecclesiae, et quod non tale erit, constat ex significatione locustae, quod sit falsum in extremis, de qua n: 7643: quod tale falsum non fuerit, nec erit, videatur etiam supra n: 7649. Quomodo hoc se habet, dicendum; in interno sensu agitur in specie de illis, qui ante adventum Domini in terra inferiore fuerunt, et non potuerunt in coelum elevari, priusquam Dominus in mundum venit, et assumsit Humanum, ac illud Divinum fecit, videatur n: 6854. 6914; illi interea a malis, qui etiam fuerunt ab Ecclesia, ac vera fidei confessi, sed vitam mali vixerunt, infestabantur: illi qui ante adventum Domini ab Ecclesia fuerunt, et mali quoad vitam, in tali falso fuerunt, quale non fuerat ante, nec erit postea: causa erat, quia illi qui Nephilim, tum Enakim et Rephaim, dicti sunt, et fuerunt ab extrema posteritate Antiquissimae Ecclesiae, nondum inclusi fuerunt Inferno, sed pervagati circum, ac infuderunt, ubicunque potuerunt, persuasiones diras et mortiferas; ita quoque malis in Ecclesia; inde illis tale falsum; de Nephilim illis, et diris illorum persuasionibus, videatur n: 310. 560. 562. 563. 570. 581. 586. 607 f. 660. 805. 808. 1034. 1120. 1265 ad 1272. 1673: hi a Domino, cum fuit in mundo, conjecti sunt in infernum, quod est a sinistro antrorsum ad aliquam distantiam: hoc nisi factum fuisset, paucissimi potuissent salvari, nam falsum quod illi infuderunt erat cum persuasivo diro, ac lethale, quale nusquam fuerat, et quale nusquam esse potest: hoc falso imbuti fuerunt illi, qui ante adventum Domini infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali: haec sunt, quae in sensu interno per illa verba intelliguntur: de illis in specie agitur, in genere autem de omnibus qui ab Ecclesia, et infestant probos in altera vita, quorum perplures hodie sunt.

7687. Et obtexit superficiem terrae, quod significet ultima mentis naturalis, constat ex significatione superficiei, quod

sit ultimum, nam est maxime externum seu extremum terrae; et ex significatione terrae, hic terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua supra n: 7674.

7688. Et obtenebrata terra, quod significet quod induceretur falsum ubi verum, constat ex significatione tenebrarum, quod sint falsa, de qua n: 1839. 1860. 4418. 4531, ita obtenebrari, est in falso esse; et quia agitur de devastatione illorum, qui fuerunt ab Ecclesia, et noverunt vera, sed vixerunt vitam mali, per obtenebrata terra, significatur falsum ubi verum: verum in sensu interno significatur per lucem, inde falsum per tenebras; sunt enim verum et falsum opposita, sicut lux et tenebrae; et actualiter est lux illis qui in vero, et sunt tenebrae illis qui in falso; lumen in quo sunt qui in falso in altera vita, fit caligo ad praesentiam lucis coeli, et major caligo apud illos qui ab Ecclesia fuerunt, quia illis falsum fuit contra verum fidei; secundum Domini verba apud Matthaeum „*Si lumen quod in te est, tenebrae est, tenebrae quantae*" VI: 23: et apud Eundem „Filii regni ejicientur *in tenebras exteriores*" VIII: 12, filii regni sunt qui ab Ecclesia; tenebrae exteriores sunt falsa graviora: exteriores dicuntur, quia falsa in extremis, sunt graviora. Quod falsa vocentur tenebrae, constat a pluribus locis in Verbo, ut apud Johannem „Lux venit in mundum, *sed dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem*, erant enim opera illorum mala" III: 19. Apud Eundem „Ambulate quousque lucem habetis, *ne tenebrae vos apprehendant:* Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in Me, *in tenebris non maneat*" XII: 35. 46. Apud Esaiam „Vae dicentibus de malo bonum, et de bono malum, *ponentibus tenebras in lucem*, et *lucem in tenebras*" V: 20. Apud Jeremiam „Date Jehovae Deo vestro gloriam, antequam *tenebras inducat*, et antequam offendant pedes *ad montes crepusculi*, tunc exspectabitis lucem, sed ponet illam *in umbram mortis*, ponet in caliginem" XIII: 16. Apud Ezechielem „Obtegam *cum exstinxero* te coelos, et *atrabo* stellas eorum, solem *nube obtegam*, et luna *non lucere faciet lumen suum;* omnia luminaria lucis *atrabo* super te, *et dabo tenebras* super terra tua" XXXII: 7. 8. Apud Joëlem „Venit dies Jehovae, propinquus est, *dies tenebrarum et caliginis*, dies *nubis* et *obscuritatis*" II: 2. Amos

V: 18. 20. Apud Zephaniam „Dies excandescentiae dies hic; dies vastitatis et devastationis, *dies tenebrarum* et *caliginis*" I: 15; in his locis tenebrae significant falsa: etiam in Verbo tenebrae significant ignorantiam veri, in quali sunt Gentes, quae Verbum non habent, et de Domino nihil sciunt.

7689. Et comedet omnem herbam terrae, quod significet quod consumeret omne scientificum veri, constat ex significatione comedere, quod sit consumere; et ex significatione herbae terrae, quod sit scientificum veri, nam per herbam agri significatur verum Ecclesiae, n: 7571, quia ager est Ecclesia; per herbam autem terrae significatur scientificum veri, quia terra hic est mens naturalis, et verum mentis naturalis est scientificum; et praeterea malis non est aliquod verum fide, sed est modo scientia veri quod fidei: persuadent sibi quidam mali, qui in Ecclesia, quod sint in vero fide, sed non sunt; in falso sunt, et contra verum fidei, quod in falso sint, hoc apud illos reconditum est, quamdiu in mundo sunt, sed falsum id reconditum prodit et se manifestat in altera vita, quando devastantur quoad vera fidei, quae sciverant.

7690. Et omnem fructum arboris, quod significet omne cognitivum boni, constat ex significatione fructus, quod sint opera fidei seu charitatis, ita bona; unde fructificare praedicatur de bono, n: 43. 55. [20] 913. 983. 2846. 2847; et ex significatione arboris, quod sint perceptiones, tum cognitiones, de qua n: 103. 2163. 2722. 2972. Quod fructus sint opera charitatis, ita bona, est quia primum arboris est fructus in quo semen, et ultimum ejus est fructus in quo semen, ac intermedia ejus sunt rami seu folia; similiter ac bonum amoris et verum fidei; bonum amoris est primum cum homo regeneratur seu plantatur, et est quoque ultimum, intermedia sunt vera fidei, quae ex bono amoris ut ex suo semine, et continue spectant bonum amoris ut suum ultimum, sicut intermedia arboris suum fructum in quo semen. Quod fructus significent bona, patet a pluribus locis in Verbo, ut apud Matth: Cap: III: 8. 9. Cap: VII: 16 ad 20. Cap: XII: 33. Cap: XXI: 43. Luc: III: 8. 9. Cap: VI: 43 ad 49. Cap: XIII: 6 ad 10. Johan: XV: 2 ad 8. 16. Esai: XXXVII: 31. Jerem: XVII: 8. [21] Cap: XXXII: 19. Apoc: XXII: 2.

7691. Et non residuum fecit ullum viride, quod significet quod obliteraretur omne sensitivum veri, constat ex significatione non residuum facere, quod sit obliterare; et ex significatione viridis, quod sit scientificum et sensuale, hic sensitivum veri, quia per fructum arboris significatur cognitivum boni, n: 7690, et quia dicitur omne viride in arbore et in herba agri: quod viride sit sensitivum veri, est, quia per herbam, gramen, folium arboris, significantur vera, inde, viride illorum est sensitivum veri. Per sensitivum significatur ultimum perceptionis: sensitivum veri etiam per viride significatur apud Esaiam „Aquae Nimrim desolationes erunt, eo quod exaruit gramen, consumta est herba, *viride non est*" XV: 6: et apud Johannem „Quintus Angelus clanxit, et exiverunt locustae; dictum illis est, ut damno non afficerent gramen terrae, *nec ullum viride*" Apoc: IX. 4.

7692. In arbore et in herba agri, quod significet ex cognitivo et scientifico Ecclesiae, constat ex significatione arboris, quod sit cognitivum veri, de qua mox supra n: 7690; [22] et ex significatione herbae agri, quod sit scientificum veri, de qua etiam supra n: 7689.

7693. In tota terra Aegypti, quod significet undequaque in naturali, constat ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, ita naturale, de qua n: 7674. Quia per locustam, de qua hic actum est, significatur falsum in extremis, hoc est, in sensuali hominis, dicendum hic est quid sensuale, ut inde sciatur quid falsum in extremis; Sensualis homo, seu qui ex sensuali cogitat et agit, est qui non credit, nisi quod sensibus externis obvium est, et qui ducitur solum per appetitus corporeos, voluptates, et concupiscentias, nec per rationes, rationes credit esse quae talibus favent; quia homo sensualis talis est, ideo rejicit omne internum, usque tandem ut id ne quidem nominari velit; inde negat corde quicquid coeli est; vitam post mortem plane non credit, quia vitam solum in corpore ponit; quare etiam se moriturum putat similiter ac bestia: cogitat ille quasi in superficie, hoc est, in ultimis seu extremis, et prorsus non scit quod cogitatio interior detur secundum perceptionem veri et boni: quod id non sciat, et ne quidem quod internus homo detur, est quia interiora ejus spectant deorsum ad illa quae

mundi, corporis et telluris sunt, cum quibus unum agunt, inde amota sunt a spectare sursum seu ad coelum, nam in versu contrario sunt. Spectare sursum, seu ad coelum, non est cogitare de illis quae coeli sunt, sed pro fine habere illa, hoc est, amare illa supra reliqua, quo enim se vertit amor, eo se vertunt interiora hominis; inde quoque cogitatio. Ex his constare potest, quale est sensuale hominis, seu naturale in extremis, nam homo sensualis dicitur qui ex sensuali cogitat.

7694. Vers: 16 ad 20. *Et festinavit Pharao ad vocandum Moschen et Aharonem, et dixit, peccavi Jehovae Deo vestro, et vobis. Et nunc remitte quaeso peccatum meum tantum hac vice, et supplicate Jehovae Deo vestro, et removeat desuper me tantum mortem hanc. Et exivit a cum Pharaone, et supplicavit ad Jehovam. Et convertit Jehovah ventum maris validum valde, et sustulit locustam, et conjecit illam* [*in*] *mare Suph, non relicta locusta una in omni termino Aegypti. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, et non dimisit filios Israëlis.* Et festinavit Pharao ad vocandum Moschen et Aharonem, significat timorem tunc pro Vero a Divino: et dixit, peccavi Jehovae Deo vestro, et vobis, significat confessionem quod non obediverint Divino ac Vero: et nunc remitte quaeso peccatum meum tantum hac vice, significat ne respiciant ad inobedientiam: et supplicate Jehovae Deo vestro, significat intercessionem: et removeat desuper me tantum mortem hanc, significat ut falsum hoc non cruciet: [et exivit a cum Pharaone, significat separationem: et supplicavit ad Jehovam, significat intercessionem:] et convertit Jehovah ventum maris validum valde, significat cessationem influxus Divini per coelum: et sustulit locustam, significat status illius finem: et conjecit illam in mare Suph, significat in infernum: non relicta locusta una in omni termino Aegypti, significat quod falsa illa in extremis non magis apparerent: et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod infestantes se obstinarent: et non dimisit filios Israëlis, significat ut non relinquerent illos ab Ecclesia spirituali.

7695. Et festinavit Pharao ad vocandum Moschen et Aharonem, quod significet timorem tunc pro Vero a Divino, constat ex significatione festinare, quod sit ex timore, omnis enim festinatio existit ab affectione aliqua excitata, hic ex affectione

timoris, ut patet a Pharaonis verbis „Peccavi Jehovae Deo vestro et vobis; supplicate ut removeat a me tantum mortem hanc;" ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua saepius; et ex repraesentatione Mosehis et Aharonis, quod sint Verum a Divino, Moscheh internum et Aharon externum, de qua n: 7089. 7382.

7696. Et dixit, peccavi Jehovae Deo vestro et vobis, quod significet confessionem quod non obediverit Divino ac Vero, constat ex significatione peccare, quod sit facere contra ordinem Divinum, de qua n: 5076, seque ab eo, ita a bono et vero avertere et separare, n: 5229. 5474. 5841. 7589, inde etiam est non obedire Divino ac Vero, nam qui non obedit, is se avertit; Divinum est quod intelligitur per Jehovam Deum vestrum, ac Verum per Moschen et Aharonem, n: 7695.

7697. Et nunc remitte quaeso peccatum meum tantum hac vice, quod significet ne respiciant ad inobedientiam, constat ex significatione remittere, quod sit non respicere, nam remittere est non respicere ad aliquem ex malo sed ex bono; et ex significatione peccati, quod sit inobedientia, ut mox supra n: 7696.

7698. Et supplicate Jehovae Deo vestro, quod significet intercessionem, constat ex significatione supplicare Jehovae, cum fit pro alio, quod sit intercessio, ut [n:] 7396. 7462. [23]

7699. Et removeat desuper me tantum mortem hanc, quod significet ut falsum hoc non cruciet, constat ex significatione ut removeat mortem hanc, quod sit ut non cruciet; per mortem enim significatur damnatio ac infernum, n: 5407. 6119, ita quoque cruciatus. Quod infestantes deprecentur hoc falsum, causa est, quia amplius illis nulla facultas fuit ratiocinandi contra vera fidei, quoniam devastati fuerunt quoad illa, inde illis obscurum infernale, quod cruciavit: quod infernalibus injucundum sit ratiocinari ex meris falsis, jucundum autem ex veris falsificatis per fallacias et apparentias, videatur n: 7392.

7700. Et exivit a cum Pharaone, quod significet separationem, constat a significatione exire, quod sit separatio, de qua n: 6100. 7404.

7701. Et supplicavit ad Jehovam, significat intercessionem, ut supra n: 7698.

7702. Et convertit Jehovah ventum maris validum, quod

significet cessationem influxus Divini per coelum, constat ex significatione venti maris seu venti occidentalis, quod sit cessatio influxus Divini per coelum; per ventum enim orientalem significatum est medium destructionis, ex causa influxus Divini per coelum, videatur n: 7643. 7679; inde per ventum maris seu occidentalem, qui est vento orientali oppositus, significatur cessatio illius influxus.

7703. Et sustulit locustam, quod significet status illius finem, constat ex significatione locustae, quod sit falsum in extremis, de qua n: 7643, statum hujus falsi auferre, ita finis illius status, significatur per tollere locustam, similiter ac prius, ubi de grandine, n: 7597. 7610.

7704. Et conjecit illam in mare Suph, quod significet in infernum, constat ex significatione maris Suph, quod sit infernum, de qua in sequentibus ubi de transitu filiorum Israëlis per mare illud, et de interitu Aegyptiorum ibi, ex Divina Domini Misericordia, agendum est: per conjici in infernum, non intelligitur quod falsum ab infestantibus ablatum sit, et conjectum aliunde; sed quod apud infestantes remanserit, et per illud conjuncti sint infernis, ubi talia; nam mali in altera vita, per omnem statum mali et falsi, quem ineunt, conjunguntur cum infernis, ubi illa quae talis status; inde conjunctio fit successive cum pluribus, antequam plene devastati sunt; sed de his ab experientia alibi.

7705. Non relicta locusta una in omni termino Aegypti, quod significet quod falsa illa in extremis non magis apparerent, constat ex significatione locustae, quod sit falsum [in extremis,] et quia est falsum in extremis, n: 7643, dicitur in omni termino Aegypti, terminus enim est extremum, et Aegyptus naturale; quod locusta non relicta, significet quod non appareret, patet: simile de grandine videatur n: 7611.

7706. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, quod significet quod infestantes se obstinarent, constat ex significatione obfirmare cor, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305: quod dicatur quod Jehovah obfirmaverit cor Pharaonis, in sensu interno significet quod ille cor suum obfirmaverit, videatur n: 7632; et quod malum, quod in Verbo tribuitur Jehovae, sit ab homine, n: 2447. 6071. 6991. [2] 6997. 7533.

7707. Et non dimisit filios Israëlis, quod significet ut non relinquerent illos ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ut n: 7474. 7515. 7617.

7708. Vers: 21. 22. 23. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam ad coelum, et erit caligo super terra Aegypti, et palpabit caligine. Et extendit Moscheh manum suam ad coelum, et fuit caligo densa in tota terra Aegypti, tribus diebus. Non viderunt vir fratrem suum, et non surrexerunt quis de sub se tribus diebus: et omnibus filiis Israëlis fuit lux in habitationibus illorum.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: extende manum tuam ad coelum, significat dominium potentiae Veri Divini in coelo: et erit caligo super terra Aegypti, significat omnimodam privationem veri et boni: et palpabit caligine, significat densitatem falsi ex malo: et extendit Moscheh manum suam ad coelum, significat dominationem veri Divini in coelo: et fuit caligo densa in tota terra Aegypti, significat omnimodam privationem veri et boni: tribus diebus, significat statum plenum: non viderunt vir fratrem suum, significat quod non perciperent verum alicujus boni: et non surrexerunt de sub se, significat quod nulla elevatio mentis: tribus diebus, significat statum plenum: et omnibus filiis Israëlis fuit lux in habitationibus illorum, significat quod illis qui ab Ecclesia spirituali esset illustratio in mente illorum ubivis.

7709. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem, ut prius n: 7672.

7710. Extende manum tuam ad coelum, quod significet dominium potentiae veri Divini in coelo, constat ex significatione extendere manum, quod sit dominium potentiae, de qua supra n: 7673; ex repraesentatione Moschis, qui extenderet manum, quod sit verum Divinum, de qua n: 6723. 6752. 7010. 7014. 7382; et ex significatione coeli, quod sit coelum Angelicum. Quomodo se habet, quod dominium potentiae Veri Divini in coelum, produceret apud infestantes novum statum, qui significatur per Caliginem, constat ex illis quae n: 7643. 7679, ostensa sunt: quod nempe Dominus coelum continue ordinet, ac donet illos qui ibi, et novos advenas, bono coelesti et spiri-

tuali; haec ordinatio facit, quod mali per gradus devastentur; influit enim bonum illud praesentius ad malos qui in opposito, (nam influxus Divinus pergit usque in opposita, et sic continet inferna in nexu et in vinculis;) et quia mali vertunt omne bonum in malum, ita bonum, quod praesentius influit, in majus malum; et quantum hoc faciunt, tantum resistunt vero et bono fortius, hoc est, infestant gravius: inde est, quod devastationis gradus sint, usque dum tandem dejiciuntur in infernum, qui est graduum vastationis ultimus. Ex his constare potest, quod a Domino nihil nisi quam bonum procedat, et quod non vastet malos, minus conjiciat illos in infernum, sed quod ipsi hoc faciant.

7711. Et erit caligo super terra Aegypti, quod significat omnimodam privationem veri et boni, constat ex significatione caliginis, quod sit omnimoda privatio veri et boni. In Verbo passim nominantur tenebrae, et quoque simul Caligo, ac ibi tenebrae praedicantur de falso, ac caligo de malo simul: sed vox per quam in hoc Versu exprimitur caligo, significat tenebras densissimas, per quas in sensu interno significantur talia *falsa* quae ex malo scaturiunt; talia falsa existunt apud illos, qui ab Ecclesia fuerunt, ac vitam mali contra praecepta fidei, quae sciverunt, vixerunt; malum, ex quo falsa illa scaturiunt, est contra Ecclesiam, contra Coelum, et contra Dominum, ita e diametro contra bonum et verum: hic status nunc per Caliginem describitur. Quod in Verbo et tenebrae et caligo simul nominentur, et quod tenebrae ibi sint privatio veri, et caligo privatio tam veri quam boni, constare potest ab his locis; apud Esaiam „Procul est judicium a nobis, et non assequitur nos justitia; exspectamus lucem, *sed ecce tenebrae,* et splendores, *sed in caliginibus ambulamus; palpamus* sicut caeci parietem, et sicut non oculi *palpitamus,* offendimus in meridie, sicut crepusculo, inter vivos sicut mortui" LIX: 9. 10; procul est judicium a nobis, et non assequitur nos justitia, pro quod non sit verum nec bonum, quod judicium praedicetur de vero, et justitia de bono, videatur n: 2235. 3997; exspectare lucem pro verum, et exspectare splendores pro bonum veri, nam splendor lucis [24] est a bono; quod tenebrae ibi opponantur luci ac judicio, ita vero, et caligo splendori et justitiae, ita bono, patet; quare tenebrae sunt pri-

vatio veri, et caligo privatio tam veri quam boni. Apud Amos „*Nonne tenebrae dies Jehovae*, et non lux, et *caligo*, non splendor illi" V: 20, similiter. Apud Joëlem „Venit dies Jehovae, *dies tenebrarum* et *caliginis*, dies nubis et obscuritatis" II: 2. Apud Zephaniam „Dies Jehovae, dies vastitatis et devastationis, *dies tenebrarum et caliginis*" I: 15, tenebrae pro privatione veri, et caligo pro privatione et veri et boni; si caligo non aliud significaret quam tenebrae, foret repetitio inanis, quod procul abest a Verbo sancto; commune est quod binae expressiones unius rei sint in Verbo, quarum una se refert ad verum seu falsum, altera ad bonum seu malum: pariter apud Esaiam „Ad terram spectabit, et ecce Angustia *et tenebrae*, obscuratus angustia, *et caligine* impulsus" VIII: 22. Tenebrae quoque significant ignorantiam veri, qualis est apud gentes, et caligo ignorantiam boni, apud Esaiam „Audient in die illo surdi verba libri, *et e caligine* et *e tenebris* oculi coecorum videbunt" XXIX: 18. Apud Eundem „Si animam afflictam saturaveris, exorietur *in tenebris* lux tua, et caligo tua sicut meridies" LVIII: 10; quod tenebrae sint falsa, videatur n: 7688.

7712. Et palpabit caligine, quod significet densitatem falsi ex malo, constat ex significatione palpare caligine, quod sit quod falsa ex malo tam densa sint, ut non aliquid veri et boni nosci possit; sed si inquiritur, est sicut qui in caligine palpat, ac offendit et impellit ubivis; quare apud Esaiam Caligo vocatur „*caligo impulsus*" VIII: 22, et describitur apud Eundem „*In caliginibus ambulamus, palpamus* sicut coeci parietem, et sicut non oculi *palpitamus*, *offendimus* in meridie sicut crepusculo, inter vivos sicut mortui" LIX: 9. 10.

7713. Et extendit Moscheh manum suam ad coelum, quod significet dominationem Veri Divini in coelo, [videatur n: 7710.] ubi eadem verba.

7714. Et fuit caligo densa in tota terra Aegypti, quod significet omnimodam privationem veri et boni, constat ex illis supra n: 7711.

7715. Tribus diebus, quod significet statum plenum, constat ex significatione trium dierum, quod sint status plenus, de qua n: 2788. 4495; per statum plenum intelligitur integer status a principio ad finem; omnis enim status suum principium

habet, sua incrementa, et suum maximum; haec periodus est quae intelligitur per statum plenum; et significatur per tres dies.

7716. Non viderunt vir fratrem suum, quod significet quod non perciperent verum alicujus boni, constat a significatione videre, quod sit intelligere et percipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; ex significatione viri, quod sit Verum, de qua n: 3134; et ex significatione fratris, quod sit bonum, de qua n: 2360. 3303. 3803. 3815. 4121. 5409. 5686. 5692. 6756; et quod vir cum fratre sit veri bonum, n: 3459: ex his patet, quod per non viderunt vir fratrem suum, significetur quod non perciperent verum alicujus boni.

7717. Et non surrexerunt de-sub se, quod significet quod nulla elevatio mentis, constat ex significatione surgere, quod sit elevatio versus interiora, ita mentis, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 3458. 3723. 4103. 4881. 6010; quare non surrexerunt, est quod nulla elevatio.

7718. Tribus diebus, significat statum plenum, ut mox supra n: 7715.

7719. Et omnibus filiis Israëlis fuit lux in habitationibus illorum, quod significet quod illis qui ab Ecclesia spirituali esset illustratio in mente illorum ubivis, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; ex significatione lucis quod sit illustratio; lux enim quae a Domino, illuminat intellectum, nam in luce illa est intelligentia et sapientia, videatur n: 1521. 1524. 1619 ad 1632. 2776. 3138. 3167. 3190. 3195. 3222. 3223. 3339. 3636. 3643. 3993. 4302. 4408. 4413. 4415. 5400. 6608; et ex significatione habitationum, quod sint illa quae mentis sunt; per domum enim significatur mens hominis, n: 3538. 4973. 5023. 7353; et per cubicula, interiora ejus, n: 7353; habitationes autem omnia quae mentis; etiam habitare in sensu interno significat vivere, n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051, inde habitationes sunt ubi illa quae vitae sunt, hoc est, ubi illa quae intelligentiae et sapientiae, quae quod sint mentis, notum est: etiam in altera vita in habitationibus seu mansionibus angelorum est lux secundum intelligentiam et sapientiam mentis illorum; et quantum

illis est lux, tantum illis qui in opposito sunt, qui sunt qui infestarunt, est caligo.

7720. Vers: 24 ad finem. *Et vocavit Pharao ad Moschen, et dixit, ite, servite Jehovae, tantum grex vester et armentum vestrum subsistet; etiam infans vester ibit cum vobis. Et dixit Moscheh, etiam tu dabis in manum nostram sacrificia et holocausta, et faciemus Jehovae Deo nostro. Et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, non relinquetur ungula, quia de illo accipiemus ad serviendum Jehovae Deo nostro; et nos non scimus, quo serviemus Jehovae, usque dum venimus illuc. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, et non voluit dimittere illos. Et dixit illi Pharao, abi ab apud me, cave tibi ne addas videre facies meas, quia in die videre te facies meas, morieris. Et dixit Moscheh, recte loquutus es, non addam amplius videre facies tuas.* Et vocavit Pharao ad Moschen, significat praesentiam Legis Divinae: et dixit, ite, servite Jehovae, significat quod relinquendi, ut colant Dominum Deum suum: tantum grex vester et armentum vestrum subsistet, significat sed non ex bono: etiam infans ibit cum vobis, significat quod ex vero: et dixit Moscheh, significat responsum: etiam tu dabis in manum nostram sacrificia et holocausta, significat quod relinquent omnia per quae cultus fiet: et faciemus Jehovae Deo nostro, significat qui acceptus Domino: et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, significat quod ex bono veri: non relinquetur ungula, significat quod non aliquid veri ex bono deerit: quia de illo accipiemus ad serviendum Jehovae Deo nostro, significat quod ex illo coletur Dominus: et nos non scimus quo serviemus Jehovae Deo nostro, significat quod ignotum quo peragetur cultus: usque dum venimus illuc, significat priusquam remoti sint ab illis qui in meris falsis ex malo: et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod se obstinarent contra Divinum: et non voluit dimittere illos, significat quod non eis animus relinquendi illos: et dixit illi Pharao, significat excandescentiam irae tunc contra Verum Divinum: abi ab apud me, significat quod de illo nihil scire vellet: cave tibi ne addas videre facies meas, significat quod non intraret in eorum animum: quia in die videre te facies meas, morieris, significat quod si intraret in animum exstirparetur: et dixit Moscheh, significat responsum: recte lo-

quutus es, significat quod ex vero ita sit: non addam amplius videre facies tuas, significat quod Verum Divinum non amplius intrabit in animum.

7721. Et vocavit Pharao ad Moschen, quod significet praesentiam Legis Divinae, constat ex significatione vocare ad se, quod sit praesentia, de qua n: 6177. 7390. 7451; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752. 7014. 7382: per praesentiam Legis Divinae apud infestantes intelligitur, quod perciperent unde venirent plagae, hic unde densissimum falsum ex malo, quod per caliginem significatur: cum devastantur mali in altera vita, datur illis saepe percipere unde mala poenae [25] illis, ob causam ut sciant quod Divinum non in causa sit, sed quod ipsi; etiam illis qui in inferno saepius obveniunt talia, sed tunc quando in statu quieto sunt; hoc fit ob plures causas, imprimis ut reminiscantur malorum, quae in mundo egerant.

7722. Et dixit, ite, servite Jehovae, significat quod relinquendi, ut colant Dominum Deum suum, ut supra n: 7658.

7723. Tantum grex vester et armentum vestrum subsistet, quod significet sed non ex bono, nempe colant Dominum, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, et ex significatione armenti, quod sit bonum exterius, de quibus n: 5913. 6048.

7724. Etiam infans ibit cum vobis, quod significet quod ex vero, constat ex significatione infantis hic, quod sit verum, nam per infantem intelliguntur pueri, adolescentes, juvenes, verbo filii, per quos quod significentur illa quae sunt intelligentiae, ita vera, videatur n: 7668; et ex significatione ire cum vobis, quod sit quod relinquendi ut colant Dominum Deum suum. Dicendum, quid sit colere Dominum ex bono, et quid colere ex vero absque bono, quae hic significantur per gregem et armentum quod subsistet, et per infantem quod ibit: ipsissimus cultus fit ex bono per verum, nam Dominus in bono est praesens; cultus autem ex vero absque bono, non est cultus, sed modo ritus et actus externus, absque interno; est enim verum absque bono duntaxat scientificum; id scientificum ut fiat fidei, conjungetur bono, et tunc transit in internum hominem, et fit fides; quod fides absque charitate non sit fides, saepius ostensum est: inde

patet, quid sit cultus ex bono, et quid cultus ex vero absque bono. Per bonum, ex quo cultus, intelligitur bonum vitae, quod spirituale factum est per conjunctionem cum vero, nam bonum spirituale quale suum habet ex vero, ac verum essentiam suam habet ex bono, sic ut bonum sit anima veri; inde iterum patet, quale est verum absque bono, quod sit sicut corpus absque anima, ita sicut cadaver.

7725. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, patet.

7726. Etiam tu dabis in manum nostram sacrificia et holocausta, quod significet quod relinquent omnia per quae cultus fiet, constat ex significatione dare in manum, quod sit relinquere; per manum enim significatur potentia, inde per dare in manum, significatur tradere illorum potentiae, ita relinquere; et ex significatione sacrificiorum et holocaustorum, quod sint cultus in genere, ita omne cultus, de qua n: 923. 6905; causa quod sacrificia et holocausta significent omne cultus, est quia cultus Divinus principaliter fiebat per sacrificia, ut constare potest ex Libris Moschis. Quae [26] de sacrificiis prius ostensa sunt, videatur n: 922. 923. 1128. 1343. 1823. 2180. 2165. 2187. 2776. 2784. 2805. 2807. 2812. 2818. 2830. 3519. 6905.

7727. Et faciemus Jehovae Deo nostro, quod significet qui acceptus Domino, nempe cultus, constat ex illis quae praecedunt, quod nempe per sacrificia et holocausta significetur cultus, n: 7726, et per gregem et armentum, ex quibus sacrificia, bonum ex quo cultus, n: 7723. 7724; ita per facere sacrificia et holocausta Jehovae, significatur cultus ex bono, qui acceptus: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6280. 6303. 6281. 6905. 6945. 6956.

7728. Et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, quod significet quod ex bono veri, nempe cultus, constat ex significatione pecoris, quod sit bonum veri, de qua n: 6016. 6045; quod ire cum nobis, sit ut inde sit cultus, nempe per sacrificia et holocausta, patet.

7729. Non relinquetur ungula, quod significet quod non aliquid veri ex bono deerit, constat ex significatione ungulae, quod sit verum ex bono, de qua sequitur, et ex significatione non relinqui, quod sit non deesse, nempe ad cultum Domini: in

sensu interno proximo per non relinquetur ungula, significatur quod nihil prorsus deerit, quia ungula est commune omnibus bestiis; at in sensu interiori per ungulam significatur verum in ultimo gradu, ita verum sensuale, quod infimum, ac in opposito sensu falsum; causa quod per ungulam id significetur, est quia per pedem significatur naturale, et per plantam pedis ultimum naturalis, n: 2162. 3147. 3761. [27] 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328; simile significatur per ungulam, nam illa est planta pedis bestiarum: et quia ultimum naturalis significatur per ungulam sicut per plantam, etiam significatur verum quod ultimum est naturalis, nam naturale cum dicitur, intelligitur verum et bonum, aut in opposito sensu falsum et malum, inde est, et absque illis est nullius praedicationis. Quod per Ungulam, imprimis equorum, significetur verum in ultimo gradu, ita verum sensuale, et in opposito sensu falsum ejusdem gradus, constare potest ab his locis; apud Esaiam „Cujus tela acuta, et omnes arcus tensi, *ungulae equorum ejus* sicut rupes reputantur, rotae ejus sicut procella" V: 28, ibi de populo vastante, per tela significantur doctrinalia falsi, ex quibus pugnatur, et per arcus doctrina illa, n: 2686. 2709; per equos intellectualia, hic perversa, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6584; inde patet quid ungula equorum, quod nempe sit falsum in ultimo gradu. Apud Jeremiam „*Prae voce plausus ungularum fortium*, ob tumultum currui ejus, strepitum rotarum ejus" XLVII: 3, ibi de populo vastante Philisthaeos; plausus ungularum fortium, nempe equorum, pro pugna aperta falsi contra verum; currus pro doctrina falsi, quod currus sit doctrina tam veri quam falsi, videatur n: 5321. 5945. Apud Ezechielem „Prae abundantia equorum ejus obteget [te] pulvis eorum, prae voce equitis et rotae et currus commovebuntur muri tui, *per ungulas equorum suorum* conculcabit omnes plateas tuas" XXVI: 10. 11, ibi de Nebuchadnezare vastante Tyrum; equi pro intellectualibus perversis, ut supra, eques pro illis quae sunt talis intellectualis, n: 6534; rotae quae currus pro falsis doctrinae, currus est Doctrina, ut supra, plateae pro veris, n: 2336; inde patet, quod ungulae equorum sint falsa; nisi talia significentur, quid forent illa „Prae abundantia equorum ejus obteget te pulvis eorum; prae voce equitis et rotae et currus commovebuntur muri tui, per ungulas equorum

suorum [28] conculcabit omnes plateas tuas," annon absque sensu interiore forent aliud quam voces sonantes, cum tamen unaquaevis vox in Verbo pondus habet, quia a Divino. Apud Eundem „Devastabunt superbiam Aegypti, ut perdatur multitudo ejus; et perdam omnem bestiam ejus super aquis multis, ut non turbet illas pes hominis amplius, *nec ungula bestiae turbet illas;* tunc in profundum mittam aquas illorum, et flumina illorum sicut oleum fluere faciam" XXXII: 12. 13. 14, haec nec intelligerentur, nisi sciatur quid Aegyptus, quid pes hominis, quid ungula bestiae, quid aquae super quibus perdetur bestia, quas turbabit pes hominis et ungula bestiae, et quae in profundum mittentur; aquae et flumina Aegypti sunt vera scientifica, ungula bestiae est falsum in ultimo naturalis, quod turbat scientificum verum. Apud Micham „Surge, et tritura, filia Zionis, quia cornu tuum faciam ferrum, *et Ungulas tuas faciam aes*, ut comminuas populos multos" IV: 13, haec quid sunt nec quisquam scire potest absque sensu interno, ita nisi sciatur quid triturare, quid filia Zionis, quid cornu quod fiet sicut ferrum, quid ungula quae fiet sicut aes, quibus comminuentur populi multi; filia Zionis est Ecclesia Coelestis, n: 2362; cornu est potentia veri ex bono, n: 2832; ferrum est verum naturale quod valebit ad destruendum falsa, n: 425. 426; ungula est verum ex bono in ultimo gradu, aes est bonum naturale quod valebit contra mala, n: 425. 1551. Apud Sachariam „Ego excitabo pastorem in terra, exscindendas non visitabit, aetate teneram non quaeret, et fractam non sanabit; carnem autem pinguis comedet, *et ungulas earum diffindet*" XI: 16, ibi de pastore stulto, carnem pinguis comedere pro bonum in malum vertere, ungulas diffindere pro verum in falsum. Quantum Antiqui intelligentia praevaluerunt hodiernis, constare potest ex eo, quod illi noverint, quibus rebus in coelo plura in mundo corresponderent, et inde quid significarent; et hoc non solum noverunt illi qui ab Ecclesia fuerunt, sed etiam qui extra Ecclesiam, sicut qui in Graecia, quorum Antiquissimi descripserunt res per significativa, quae hodie, quia prorsus ignota, vocantur fabulosa; quod antiqui Sophi in scientia talium fuerint, patet ex eo, quod originem intelligentiae et sapientiae descripserint per Equum alatum, quem Pegasum vocarunt, quod ille *ungula sua* eruperit fontem, apud

G*

quem novem virgines, et hoc super colle; sciverunt enim quod per equum significaretur intellectuale, per alas ejus spirituale, per ungulas verum ultimi gradus, ubi origo intelligentiae, per virgines scientiae, per collem unanimitas, et in sensu spirituali charitas: sic in reliquis. Sed talia hodie inter deperdita sunt.

7730. Quia de illo accipiemus ad serviendum Jehovae, quod significet quod ex illo coletur Dominus, constat ex significatione servire, quod sit colere; quod Jehovah sit Dominus, videatur supra n: 7727.

7731. Et nos non scimus quo serviemus Jehovae Deo nostro, quod significet quod ignotum quo peragetur cultus, constat ex significatione servire Jehovae, quod sit cultus Domini, ut supra n: 7730.

7732. Usque dum venimus illuc, quod significet priusquam remoti sint [ab illis] qui in meris falsis ex malo, constat ex eo, quod venire illuc seu in desertum, sit removeri ab Aegyptiis, ita ab illis qui in meris falsis ex malo, qui nunc per Aegyptios significantur; quod ire in desertum ad sacrificandum, sit esse in statu remoto a falsis, videatur n. 6904.

7733. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod obstinarent se contra Divinum, ut supra n: 7706.

7734. Et non voluit dimittere illos, quod significet quod non eis animus relinquendi illos, constat ex significatione non velle, quod sit quod non eis animus; et ex significatione dimittere, quod sit relinquere; ut quoque supra n: 7707, ubi similia.

7735. Et dixit illi Pharao, quod significet excandescentiam irae tunc contra verum, constat ex significatione dicere, quod, quia involvit illa quae sequuntur, sit excandescentia irae; nam sequuntur „dixit Pharao, ad Moschen, abi ab-apud me, cave tibi ne addas videre facies meas, quia in die videre te facies meas, morieris,“ quae verba sunt irae contra Verum Divinum, quod per Moschen repraesentatur.

7736. Abi ab-apud me, quod significet quod de illo nihil scire vellent, nempe de vero Divino, constat ex significatione abi ab-apud me, quod, cum dicitur a malis de Vero Divino, [29] sit quod nihil de illo scire vellent, rejiciunt enim illud.

7737. Cave tibi ne addas videre facies meas, quod significet quod non intraret in eorum animum, constat ex significatio-

ne non addere videre facies, quod sit non amplius intrare in animum, per faciem enim significantur interiora, n: 1999. 2434. 3527. 3631. 4066. 4796. 4797. 4798. 5102. 5165. 5168. 5695, imprimis quoad affectiones; ita per faciem significatur animus.

7738. Quia in die videre te facies meas, morieris, quod significet si intraret in animum, quod exstirparetur, constat ex significatione videre facies, quod sit intrare in animum, ut nunc supra n: 7737; et ex significatione mori, quod sit exstirpari. Quod Pharao nunc dicat, quod Moscheh abiret ab-apud illum, et quod si videret facies ejus moreretur, est quia nunc describitur status infestantium in mero falso ex malo, quod falsum significatur per caliginem: infernales, quo magis in falsis sunt ex malo, eo magis verum aversantur, et tandem adeo, ut ne quidem velint aliquid veri audire; est enim verum contra falsum, et falsum est illis amoenum, quia malum, ex quo falsum, est jucundum vitae illorum; quapropter Verum, quia est contra amoenum et jucundum vitae, ex animo prorsus rejiciunt; et si audiunt illud, cruciantur n: 7519; inde est, quod, quia in statu falsi ex malo sunt, qui significatur per caliginem, Verum Divinum, quod per Moschen repraesentatur, a se amoveant; idcirco nunc dixit Pharao ad Moschen, quod abiret ab-apud se, et non videret facies suas, et si videret quod moreretur; idcirco etiam Moscheh respondit, recte loquutus es, non addam amplius videre facies tuas.

7739. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, patet.

7740. Recte loquutus es, quod significet quod ex vero ita sit, constat ex significatione recte loqui, quod sit ita esse; quod ex vero, significatur etiam per recte, n: 5434, 5437. Per quod ex vero ita sit, intelligitur quod in illo statu nunc sint, ut non aliter velint, quam nihil scire de Vero Divino; et si intraret in animum, illud ejicerent, secundum illa quae mox supra n: 7738, ostensa sunt.

7741. Non addam videre facies tuas, quod significet quod non amplius intrabit in animum, constat ex significatione non videre facies, quod sit non intrare in animum, secundum illa supra n: 7737. 7738.

Continuatio de Incolis et Spiritibus Telluris Martis.

7742. *Ad finem Capitis praecedentis relatum est de pulchra Ave, quae visa, et tandem versa in lapideam; et dictum quod per illam repraesentatus sit status Incolarum Martis quoad amorem illorum coelestem et spiritualem; de quo statu et ejus mutatione, haec, quae sequuntur, scire datum est.*

7743. *Quod Incolae Martis in coelesti amore sint, prius memoratum est, illi sunt repraesentati per flammeum colorum variegationibus pulchre coruscum, et quoque per avem similium colorificationum; quod plures hodie incipiant recedere a coelesti illo amore, et solum amare cognitiones, ac in illis solis ponere coelestem vitam, repraesentatum est per avem illam mutatam in lapideam; per avem enim significatur vita spiritualis; per quod versa in lapideam, significatur vita cognitionum absque amore, quae non vita spiritualis amplius est, sed vita frigida sicut lapidea, in quam non aliquid e coelo influit: et quod usque credant, quod in Domino sint, sicut illi ibi qui in coelestis amoris vita sunt, significatum et ostensum est per Spiritum, qui assurgebat, et auferre volebat avem.*

7743 [½]. *Per avem lapideam etiam repraesentati sunt incolae illius telluris, qui vitam cogitationum et affectionum suarum peregrino modo transmutant in paene nullam vitam; de qua re sequentia vidi et audivi.*

7744. *Erat quidam supra caput meum, qui mecum loquutus est, ex sono appercipiebatur quasi in statu somni esset; in hoc statu loquens interrogabat plura, et haec tali prudentia, ut vigil non prudentius: percipere dabatur, quod subjectum esset, per quod Angeli loquerentur; et is in statu illo apperciperet id et produceret: non enim loquebatur, nisi quod verum erat; si aliunde quid influeret, quidem admittebat, sed non producebat. Interrogavi illum de statu suo, dicebat, quod status ille ei esset status pacificus, et quod esset absque omni sollicitudine de futuris; et quod simul usus praestaret, per quos ei communicatio cum coelo. Dictum mihi est, quod tales in Maximo Homine referant Sinum Longitudinalem, qui in Cerebro inter bina*

ejus hemisphaeria jacet, et ibi in statu quieto, utcunque tumultuatur Cerebrum utrinque.

1745. *Cum in colloquutione cum hoc spiritu eram, inferebant se quidam Spiritus versus anteriorem partem Capitis, ubi ille, quem premebant, quare ille ad unum latus secessit, et illis locum dedit. Spiritus advenae inter se loquebantur; sed nec spiritus circum me intelligebant, nec ego, quid loquebantur: instruebar ab Angelis, quod essent spiritus ex tellure Martis, qui callebant* [30] *ita inter se loqui, ut praesentes spiritus non aliquid intelligerent, nec perciperent, quid loquebantur: mirabar quod talis loquela dari posset, quoniam una loquela est omnibus spiritibus, et quoniam omnis loquela fluit ex cogitatione, et haec consistit ex ideis, quae pro vocibus sunt in spirituali mundo, et quod ideae quae voces, una cum ipsa cogitatione antequam fit loquens, percipiantur manifeste in altera vita; dicebatur mihi, quod spiritus illi forment certo modo ideas aliis non intelligibiles per labia et faciem; et quod eo momento cum per illa inter se loquuntur, subtrahant arte cogitationes suas ab aliis, cavendo imprimis ne aliquid affectionis se manifestet; ex causa, si aliquid affectionis percipitur, quod tunc cogitatio pateret, cogitatio enim fluit ex affectione: instruebar porro, quod incolae telluris Martis, qui vitam coelestem in solis cognitionibus, et non in vita amoris, ponunt, talem loquelam effinxerint, non tamen omnes; et quod illi, cum fiunt spiritus, hoc retineant. Hi sunt, qui in specie per avem lapideam significati sunt; nam per formationes vultus, et volutiones labiorum, cum remotione affectionum, et subtractione cogitationum ab aliis, sistere loquelam, est loquelam exanimare, et illam facere instar simulacri, et per gradus se quoque similes.*

7746. *Sed tametsi putant, quod non intelligatur ab aliis, quid inter se loquuntur, usque tamen spiritus angelici omnia et singula, quae loquuntur, percipiunt; causa est, quia ab illis subtrahi cogitatio aliqua non potest; hoc quoque ostendebatur illis per vivam experientiam; cogitabam de eo, quod spiritus nostrae telluris non afficiantur pudore, cum infestant alios; etiam hoc influebat apud me a spiritibus Angelicis: spiritus Martis tunc agnoscebant, quod id esset de quo inter se loque-*

bantur; ac mirati sunt: praeterea a spiritu angelico detegebantur plura, quae et loquebantur et quae cogitabant, utcunque satagebant cogitationes illi subducere.

7747. *Postea influebant spiritus Martis a superiori in faciem meam; influxus sentiebatur instar tenuis pluviae striatae, quod signum erat quod non in affectione veri ac boni essent, id enim per striatum repraesentatur: loquebantur tunc mecum manifeste, dicendo, quod incolae telluris illorum similiter inter se loquantur. Dicebatur tunc illis, quod hoc malum sit, quia sic obstruunt interna, et ab illis recedunt ad externa, quae quoque privant sua vita; et imprimis quia non sincerum est ita loqui; nam qui sinceri sunt, nihil volunt loqui, ne quidem cogitare, nisi tale quod sciant alii, imo si forent omnes, etiam totum coelum; at qui non volunt ut alii sciant quid loquuntur, illi judicant de aliis, malè sentiunt de illis, et bene de se; et tandem ex habitu trahuntur usque illuc, ut male sentiant et loquantur etiam de Ecclesia, de coelo, imo de Ipso Domino.*

7748. [31] *Dictum, quod illi qui amant solas cognitiones, non autem vitam secundum illas, referant interiorem membranam cranii; at illi qui assuescunt loqui absque affectione, et cogitationem attrahere ad se, et subtrahere aliis, quod referant membranam illam, sed osseam factam; quia ab aliqua vita spirituali fit illis nulla vita.*

7749. *Qui amant solas cognitiones, et non vitam secundum illas, illi ut plurimum ex illis gloriantur, et sapientes prae reliquis sibi videntur; ita amant se, et contemnunt alios, imprimis illos qui in bono sunt, hos spectant ut simplices et indoctos: sed sors invertitur in altera vita, sapientes illi sibi visi ibi fiunt stulti, et simplices illi sapientes.*

7750. *Quia per Avem lapideam repraesentati sunt, qui in solis cognitionibus sunt, et non in vita amoris, et quia inde paene nulla illis vita spiritualis, ideo hic appendicis loco licet ostendere, quod illis solum vita spiritualis sit, qui in amore coelesti sunt, et inde in cognitionibus; et quod amor in se contineat omne cognitivum, quod amoris illius est. Sint pro exemplo animalia terrae, et quoque animalia coeli seu aves, illis est scientia omnium quae amoris illorum sunt: amores illorum sunt, se nutrire, tute habitare, propagare sobolem, pullos alere;*

quare est illis omnis scientia requisita, haec enim amoribus illis inest, et in illos influit, ut in ipsa sua receptacula; quae scientia quibusdam talis est, ut homo non possit aliter quam obstupescere: scientia illa dicitur connata, et vocatur instinctus, sed est amoris in quo sunt. Si homo in suo amore esset, qui est amor in Deum et erga proximum, hic amor est hominis proprius per quem distinguitur a bestiis, tunc homo non solum foret in omni scientia requisita, sed etiam in omni intelligentia et sapientia, nec opus haberet illa addiscere; nam in amores illos influerent e coelo, hoc est, per coelum a Divino: sed quia homo non in amoribus illis est, sed in contrariis, nempe in amore sui et amore mundi, idcirco non potest aliter quam nasci in omnem ignorantiam et inscitiam; at per media Divina perducitur ad aliquid intelligentiae et sapientiae, sed usque non actualiter in aliquid, nisi amores sui et mundi removeat, et sic aperiat viam pro amore in Dominum, et erga proximum. Quod amor in Dominum et amor erga proximum in se habeant omnem intelligentiam et sapientiam, constare potest ex illis, qui in mundo in amoribus illis fuerunt, illi cum in altera vita in coelum veniunt, ibi sciunt et sapiunt talia, quae nusquam prius noverant; imo cogitant et loquuntur ibi ut reliqui angeli, quae talia sunt, quae nusquam auris audivit, nec mens scivit, quae ineffabilia sunt: causa est, quia amores illi facultatem recipiendi talia in se habent.

7751. *Ad finem sequentis Capitis dicendum est de Spiritibus et Incolis Planetae Jovis.*

EXODI

CAPUT UNDECIMUM.

Doctrina Charitatis.

7752. Bonum et Verum sunt, ad quae omnia in universo se referunt, quae se non referunt ad illa, non sunt in ordine Divino; et quae se non referunt ad utrumque simul, non aliquid producunt; bonum est quod producit, et verum est per quod.

7753. Haec illustrationi sint, quomodo se habet cum bono et vero spirituali, quae charitas et fides vocantur; quod nempe omnia quae Ecclesiae sunt, ad illa se referant, et quae non ad illa se referunt, non aliquid Ecclesiae in se habeant; tum quae in se non continent utrumque, non aliquem fructum, hoc est, bonum charitatis aut fidei producant.

7754. Ut enim aliquid producatur, erunt binae vires, una quae vocatur activa, altera quae passiva; una absque altera non parit aliquid: tales vires aut vitae sunt charitas et fides in homine Ecclesiae.

7755. Primum Ecclesiae est Bonum, alterum est Verum; seu primum Ecclesiae est charitas, et alterum est fides; nam verum doctrinae fidei est propter bonum vitae; quod est finis propter quem, id est primum.

7756. Cum conjunctione boni quod charitatis, et veri quod fidei, apud hominem, ita se habet: Bonum quod charitatis intrat per animam apud hominem, Verum autem quod fidei intrat per auditum; illud a Domino influit immediate, hoc autem per

Verbum mediate; inde via, per quam bonum charitatis intrat, vocatur via interna; et via, per quam verum fidei intrat, vocatur via externa; quod per viam internam intrat, hoc non percipitur, quia non cadit manifeste in sensum; quod autem per viam externam intrat, hoc percipitur quia cadit manifeste in sensum: inde est, quod fidei tribuatur omne Ecclesiae. Aliter apud illos qui regenerati sunt; apud hos bonum quod charitatis manifeste percipitur.

7757. Conjunctio boni charitatis cum vero fidei fit [in] interioribus hominis; ipsum bonum, quod influit a Domino, adoptat ibi Verum, ac sibi appropriat illud, et sic facit ut apud hominem bonum sit bonum, ac ut verum sit verum, seu quod charitas sit charitas et fides sit fides; absque illa conjunctione charitas non est charitas, sed modo bonitas naturalis; nec fides est fides, sed modo scientia talium quae fidei sunt, et quandoque persuasio quod ita sit, propter foenerationem lucri aut honoris.

7758. Verum cum conjunctum est bono, non amplius dicitur verum, sed bonum; ita fides cum conjuncta est charitati, non amplius dicitur fides sed charitas; causa est, quia homo tunc vult et facit verum, et quod vult et facit, hoc dicitur bonum.

7759. Cum conjunctione boni charitatis cum vero fidei ita porro se habet; bonum illud suum quale nanciscitur a vero, et verum essentiam suam a bono; inde sequitur, quod quale boni sit secundum vera cum quibus conjungitur: quare bonum genuinum fit, si vera, cum quibus conjungitur, genuina sunt: vera fidei genuina intra Ecclesiam dari possunt, non ita extra illam, nam intra Ecclesiam est Verbum.

7760. Praeterea bonum charitatis etiam quale suum accipit a copia verorum fidei; tum quoque a nexu unius veri cum altero: ita formatur bonum spirituale apud hominem.

7761. Probe distinguendum est inter bonum spirituale, et bonum naturale; bonum spirituale suum quale habet a veris fidei, eorum copia, et nexu, ut dictum est; bonum autem naturale connascitur, et quoque existit per accidentia, ut per infortunia, morbos, et similia: bonum naturale nullum salvat, bonum autem spirituale omnes salvat; causa est, quia bonum, quod formatur per vera fidei, est planum, in quod influere pot-

est coelum, hoc est, Dominus per coelum, ac ducere hominem, et detinere illum a malo, ac postea elevare in coelum; bonum autem naturale, non ita; quare illi, qui in bono naturali sunt, tam facile auferri possunt a falso quam a vero, modo falsum appareat in forma veri; et tam facile duci possunt a malo quam a bono, modo malum sistatur ut bonum, sunt sicut plumae in vento.

7762. Confidentia seu fiducia, quae dicitur fidei, et vocatur fides, non est confidentia seu fiducia spiritualis, sed naturalis; confidentia seu fiducia spiritualis essentiam et vitam suam habet ex bono amoris, non autem ex vero fidei separato; confidentia fidei separatae est mortua: quapropter vera confidentia non dabilis est apud illos, qui vitam malam egerunt: ipsa etiam confidentia, quod salvatio sit per meritum Domini, utcunque vita fuerat, nec est ex vero.

CAPUT XI.

1. Et dixit Jehovah ad Moschen, adhuc plagam unam adducam super Pharaonem, et super Aegyptum; post ita dimittet vos abhinc; sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc.

2. Dic age in auribus populi, et petant vir ex socio suo, et mulier ex socia sua, vasa argenti et vasa auri.

3. Et dedit Jehovah gratiam populi in auribus Aegyptiorum; etiam vir Moscheh magnus valde in terra Aegypti, in oculis servorum Pharaonis, et in oculis populi.

4. Et dixit Moscheh, ita dixit Jehovah, circa medium noctis Ego exibo in Medium Aegypti.

5. Et morietur omnis primogenitus in terra Aegypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum ancillae, quae post molas; et omne primogenitum bestiae.

6. Et erit clamor magnus, in tota terra Aegypti, qui sicut ille non fuerat, et sicut ille non addetur.

7. Et omnibus filiis Israëlis non movebit canis linguam, ad

a Viro et usque ad bestiam: propterea ut sciatis, quod discernat Jehovah inter Aegyptios et inter Israëlem.

8. Et descendent omnes servi tui illi ad me, et incurvabunt se mihi, dicendo, exi tu et omnis populus, qui in pedibus tuis, et post ita exibo; et exivit a cum Pharaone in excandescentia irae.

9. Et dixit Jehovah ad Moschen, non audiet ad vos Pharao, propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Aegypti.

10. Et Moscheh et Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone: et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis; et non dimisit filios Israëlis e terra sua.

CONTENTA.

7763. Agitur in hoc Capite in sensu interno de damnatione fidei separatae a charitate, quae significatur per Primogenita Aegypti quae in media nocte morti data sunt: tum de scientificis veri et boni transferendis ad illos qui ab Ecclesia spirituali; quae significantur per vasa argenti et auri, quae filii Israëlis mutuo peterent ab Aegyptiis.

SENSUS INTERNUS.

7764. Vers: 1. 2. 3. *Et dixit Jehovah ad Moschen, adhuc plagam unam adducam super Pharaonem, et super Aegyptum; post ita dimittet vos abhinc; sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc. Dic age in auribus populi, et petant vir ex socio suo, et mulier ex socia sua, vasa argenti et vasa auri. Et dedit Jehovah gratiam populi in oculis Aegyptiorum; etiam vir Moscheh magnus valde in terra Aegypti, in oculis servorum Pharaonis, et in oculis populi.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: adhuc plagam unam adducam super Pharaonem, et super Aegyptum, significat finem vastationis, qui damnatio: post ita dimittet vos abhinc, significat quod tunc relinquentur: sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc, significat quod relinquent plane, ac aversabuntur et fugient praesentiam illorum: dic age

in auribus populi, significat informationem et obedientiam: et petant vir ex socio suo et mulier ex socia sua, vasa argenti et vasa auri, significat quod scientifica veri et boni adempta malis, qui fuerunt ab Ecclesia, addicanda erunt bonis qui inde: et dedit Jehovah gratiam populi in oculis Aegyptiorum, significat timorem illorum qui in malis pro illis qui ab Ecclesia spirituali propter plagas: etiam vir Moscheh magnus valde in terra Aegypti, significat respectum pro Vero Divino nunc: in oculis servorum [Pharaonis] et in oculis populi, significat apud illos qui ibi in subordinatione erant.

7765. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem, ut n: 7186. 7267. 7304. 7380.

7766. Adhuc plagam unam adducam super Pharaonem et super Aegyptum, quod significet finem vastationis qui damnatio, constat ex significatione adhuc plagae unius, quod sit ultimum vastationis. Quod per plagas super Aegyptum adductas, significati sint status successivi vastationis, a praecedentium explicatione patet; quod ultimum sit damnatio, nempe fidei separatae a charitate, patebit a sequentibus, nam per primogenita morti data in Aegypto, significatur damnatio illius fidei, per mortem ipsa damnatio, et per primogenita fides: fides dicitur damnata, quando illa quae fidei sunt applicantur ad patrocinandum falsis et malis, quando illis patrocinantur, transeunt ad partes illorum, et fiunt confirmantia, hoc fit apud illos qui et doctrina et vita separant fidem a charitate; sed apud hos non est fides, est modo scientia talium quae fidei, quae ab illis vocatur fides; hoc intelligitur per fidem damnatam: insuper ipsa subjecta, in quibus talia quae fidei sunt, adjuncta falsis et malis fuerunt, post vastationes in damnatione sunt; damnatio sentitur per putorem et foetorem, qui ex illis exhalat, plus quam ab illis, apud quos non talia quae fidei sunt, fuerunt: se habet hoc in particulari sicut in communi; in communi, si malus spiritus accedit ad societatem coelestem, ubi charitas, sentitur manifeste ab illo foetor; similiter in particulari, ubi talia fuerant quae coeli, hoc est, quae fidei, et in eodem subjecto etiam talia quae inferni. Ex his nunc patet, quod per adhuc plagam unam, quae adducetur super Pharaonem et super Aegyptum, significetur ultimum vastationis, quod est damnatio; per Pharaonem enim reprae-

sentantur illi qui infestarunt, hic qui damnantur; et per Aegyptum significatur mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. 6147. 6252.

7767. Post ita dimittet vos abhinc, quod significet quod tunc relinquentur, constat a significatione dimittere, quod sit relinquere, ut saepe prius.

7768. Sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc, quod significet quod relinquent plane, ac aversabuntur et fugient praesentiam illorum, constat ex significatione dimittere omne, quod sit relinquere plane; et ex significatione expellendo expellere vos, quod sit aversari et fugere illos qui ab Ecclesia spirituali, quos infestarunt; qui enim aversatur praesentiam alicujus, etiam fugit illam, et quoque a se expellit illum. Quod nunc aversentur et fugiant illos qui ab Ecclesia spirituali, est quia bonum et verum, quae influunt, nunc cruciant illos; se habent illa sicut ulcera dolorifica, quae ne quidem tactum tepentis aquae, aut aspiratum aëris sufferunt; aut sicut oculus laesus non radios etiam lenes solis; ita apud infestantes, mens eorum naturalis tale saucium nunc est; nam postquam vastati sunt, hoc est, postquam rejecta sunt illa quae fuerunt fidei, tunc dolent ad minimum aspiratum boni et veri, inde aversatio.

7769. Dic age in auribus populi, quod significet informationem, et obedientiam, constat ex significatione dicere, quod hic sit informatio, nam dicit hic Jehovah quid filii Israëlis facturi, quando ab Aegypto discedent: obedientia significatur per dicere in auribus, aures enim correspondent obedientiae, et inde significant illam, n: 2542. 3869. 4551. 4652 ad 4660.

7770. Et petant vir ex socio suo, et mulier ex socia sua vasa argenti et vasa auri, quod significet quod scientifica veri et boni adempta malis, qui fuerunt ab Ecclesia, addicanda erunt bonis qui inde, constat ex significatione vasorum argenti et vasorum auri, quod sint scientifica veri et boni; quod argentum sit verum, et aurum bonum, videatur n: 1551. 1552. 2954. 5658. 6112, et quod vasa sint scientifica, n: 3068. 3079: scientifica vocantur vasa veri et boni, quia continent illa; creditur quod scientifica veri et boni, sint ipsa vera et bona quae sunt fidei; sed non sunt illa, sunt affectiones veri et boni, quae faciunt fidem; illae influunt in scientifica, ut in sua vasa. Quod

petere illa ab Aegyptiis, sit auferre illa, et sibi addicare, patet; inde in Capite praeced: III, dicitur, quod depraedarentur Aegyptios, Vers: 22; et in Capite seq: XII, quod eripuerint: quod dicatur, quod vir peteret a socio, et mulier a socia, est quia vir se refert ad verum, et mulier ad bonum, ut quoque illa significant. Quomodo haec se habent, videatur explicatio ad Cap: III: Vers: 22. Exod: n: 6914. 6917; ex qua constare potest, quod ipsa scientifica veri et boni, quae fuerunt illis ab Ecclesia, qui sciverunt arcana fidei, et tamen vixerunt vitam mali, transferantur ad illos qui ab Ecclesia spirituali; quomodo translatio illa fit, videatur n: 6914: haec significantur per Domini verba apud Matthaeum „Dixit Dominus ad illum qui abivit et abscondidit talentum in terra, *tollite ab eo talentum*, et *date habenti decem talenta: habenti* namque omni *dabitur ut abundet; ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferetur; servum autem inutilem ejicite in tenebras exteriores*" XXV: 25. 28. 29. 30. et Luc: XIX: 24. 25. 26. Similiter apud Eundem „*Quicunque habet, dabitur illi, ut abundanter habeat, quicunque vero non habet, etiam quod habet, auferetur ab eo*" XIII: 12. et Marc; IV: 24. 25: causa est, quia cognitiones boni et veri apud malos applicantur ad usus malos; et cognitiones boni et veri apud bonos applicantur ad usus bonos; cognitiones sunt eaedem, sed applicatio ad usus facit quale earum apud unumquemvis: se habent hae sicut divitiae mundanae, hae apud unum disponuntur ad usus bonos, apud alterum ad usus malos; inde divitiae apud unumquemvis tales sunt, quales usus ad quos disponuntur: ex eo quoque patet, quod eaedem cognitiones, sicut eaedem divitiae, quae fuerant apud malos, possint esse apud bonos, et inservire pro usibus bonis: ex his nunc constare potest, quid repraesentat, quod mandatum ut filii Israëlis mutuo peterent ab Aegyptiis vasa argenti et vasa auri, et sic eriperent et depraedarentur illos; talis ereptio seu depraedatio, nusquam a Jehovah mandata fuisset, nisi talia in spirituali mundo repraesentavisset: his similia sunt, quae apud Esaiam „Tandem erit mercatura Tyri, et *merces meretricia* ejus, *sanctum Jehovae;* non reponetur, neque detinebitur, sed *habitantibus coram Jehovah erit mercatura ejus ad comedendum*, ad *exsatiandum se*, et *tegenti se antiquo*" XXIII: 18,

ibi de Tyro, per quam significantur cognitiones boni et veri, n: 1201; mercatura et merces meretriciae sunt cognitiones applicatae usibus malis; quod illae darentur bonis, qui applicabunt illas ad usus bonos, significatur per quod habitantibus coram Jehovah erit mercatura ejus ad comedendum, ad exsatiandum tegenti se antiquo. Etiam apud Micham „Surge et tritura filia Zionis, quia cornu tuum faciam ferrum, et ungulas tuas faciam aes, ut comminuas populos multos; et *devovi quaestum eorum Jehovae, et opes eorum Domino totius terrae*" IV: 13, comminuere populos multos, pro illos devastare; quaestus qui devotus Jehovae et Domino totius terrae sunt cognitiones veri et boni. Quod „*David sanctificaverit Jehovae argentum et aurum, quod sumserat de gentibus* quas subegit, de Syris, de Moabo, de filiis Ammonis, de Philisthaeis, de Amaleck, et de praeda Hadad Ezeris" II Sam: VIII: 11. 12. Et quod Salomo „*sanctificata patris* sui *posuerit inter thesauros domus Jehovae*" I Reg: VII: 51, simile involvit.

7771. Et dedit Jehovah gratiam populi in oculis Aegyptiorum, quod significet timorem illorum qui in malis pro illis qui ab Ecclesia spirituali, propter plagas, constat ex illis quae prius n: 6914, explicata sunt, ubi similia verba.

7772. Etiam vir Moscheh magnus valde in terra Aegypti, quod significet respectum pro Vero Divino nunc, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua saepius; ex significatione magnus valde, quod sit respectus, hic respectus ex timore, quoniam mali qui in inferno pro Divino non alium respectum habent quam timoris; quod magnus valde sit respectus, patet, nam dicitur, in oculis servorum, et in oculis populi; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. 6147. 6252: inde patet, quod per vir Moscheh magnus valde in terra Aegypti, significetur respectus pro Vero Divino in mente, nempe infestantium.

7773. In oculis servorum [Pharaonis], et in oculis populi, quod significet apud illos qui ibi in subordinatione erant, constat ex significatione servorum et populi, quod sint qui subordinati; per Pharaonem enim repraesentantur primarii qui infestarunt, sub quibus subordinati reliqui. Quod significentur subordinati, est

quia [1] apud malos aeque ac apud bonos, seu in inferno ut in coelo, est forma regiminis, sunt nempe dominationes, et sunt subordinationes, absque illis societas nec cohaereret: sed subordinationes in coelo plane aliter se habent quam subordinationes in inferno: in Coelo sunt omnes sicut pares, amat enim unus alterum ut frater fratrem; usque tamen unus praefert alterum sibi sicut praestat intelligentia et sapientia; ipse amor boni et veri facit ut quisque se quasi ex se subordinet illis qui in sapientia boni et in intelligentia veri prae se sunt: subordinationes autem in inferno sunt imperii, et inde saevitiae; qui imperat, saevit in illos qui non omni suo nutui favent; habet enim quisque alterum pro hoste, exterius autem pro amico, colligationis causa contra violentiam aliorum; colligatio illa est qualis latronum; subordinati continue spirant ad dominium, et quoque erumpunt saepe; tunc status ibi lamentabilis, nam tunc saevitiae et crudelitates; hoc fit per vices. Ex his constare potest, quomodo se habet cum subordinationibus in altera vita.

7774. Vers: 4. 5. 6. 7. 8. *Et dixit Moscheh, ita dixit Jehovah, circa medium noctis Ego exibo in medium Aegypti. Et morietur omnis primogenitus in terra Aegypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum ancillae, quae post molas; et omne primogenitum bestiae. Et erit clamor magnus in tota terra Aegypti, qui sicut ille non fuerat, et sicut ille non addetur. Et omnibus filiis Israëlis non movebit canis linguam suam, ad a viro et usque ad bestiam, propterea ut sciatis quod discernat Jehovah inter Aegyptios et inter Israëlem. Et descendent omnes servi tui, illi ad me, et incurvabunt se mihi, dicendo, exi tu et omnis populus, qui in pedibus tuis, et post ita exibo: et exivit a cum Pharaone in excandescentia irae.* Et dixit Moscheh, ita dixit Jehovah, significat instructionem: circa medium noctis, significat cum devastatio totalis: Ego exibo in medium Aegypti, significat praesentiam Divini ubivis tunc: et morietur omnis primogenitus in terra Aegypti, significat damnationem fidei separatae a charitate tunc: a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, significat vera falsificata fidei quae primo loco: usque ad primogenitum ancillae quae post molas, significat vera falsificata fidei quae postremo loco: et omne primogenitum be-

stiae, significat fidei bona adulterata: et erit clamor magnus in tota terra Aegypti, significat lamentationem interiorem: qui sicut ille non fuerat, et sicut ille non addetur, significat quod talis status esset, ut ei non similis dari [2] posset: et omnibus filiis Israëlis non movebit canis linguam suam, significat quod apud illos qui ab Ecclesia spirituali non minimum damnationis et lamentationis esset: ad a viro et usque ad bestiam, significat non quoad verum nec quoad bonum: propterea ut sciatis quod discernat Jehovah inter Aegyptios et inter Israëlem, significat ut notum sit quale discrimen sit [3] inter illos qui in malo et qui in bono: et descendent omnes servi tui illi ad me, significat illos qui subordinati: et incurvabunt se mihi, significat respectum ex timore pro Vero Divino: dicendo exi tu et omnis populus qui in pedibus tuis, significat supplicationem ut discedant ab illis qui in Vero a Divino sunt, a summo ad imum: et post ita exibo, significat quod Verum Divinum discedet: et exivit a cum Pharaone in excandescentia irae, significat praesentiae Veri Divini divulsionem a damnandis.

7775. Et dixit Moscheh, ita dixit Jehovah, [significat] instructionem, ut supra n: 7765. [4]

7776. Circa medium noctis, quod significet cum devastatio totalis, constat ex significatione medii noctis, quod sit cum densissima caligo, hoc est, cum merum falsum; nox enim significat statum falsi, n: 2353. 6000, medium ejus est summum; ita medium noctis est devastatio totalis.

7777. Ego exibo in medium Aegypti, quod significet praesentiam Divini ubivis tunc, constat ex significatione exire per medium, cum dicitur de Jehovah, quod sit praesentia Divini; ubivis significatur per medium, cum praedicatur de terra; nam exire per medium Aegypti, est in omnem.

7778. Et morietur omnis primogenitus in terra Aegypti, quod significet damnationem fidei separatae a charitate, constat ex significatione mori, quod sit damnatio, de qua n: 5407. 6119; et ex significatione primogeniti, quod sit fides Ecclesiae per quam charitas, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035; primogenitus autem in terra Aegypti, est fides absque charitate, de qua videatur supra n: 7766. Quod fidem absque charitate attinet, ulterius dicendum; fides quae absque charitate, non est fides,

sed modo scientia talium quae fidei, vera enim fidei spectant charitatem ut suum finem ultimum, ac postea procedunt a charitate ut a suo fine primo; inde patet, quod illa quae fidei sunt, non dentur apud illos qui non in charitate; quod tamen detur scientia verorum fidei apud illos, notum est; haec scientia est, quae ab illis vocatur fides; et cum scientifica veri et boni fidei ab illis applicantur ad confirmanda falsa et mala, tunc non amplius sunt apud illos vera et bona fidei, nam accedunt ad falsa et mala, quibus inserviunt, nam spectantur in illis tunc ipsa illa falsa et mala quae confirmant: illa quae genuinae fidei sunt, spectant sursum ad coelum et ad Dominum, at illa quae fidei separatae a charitate sunt, spectant deorsum, et cum confirmant mala et falsa, ad infernum; inde quoque patet, quod fides separata a charitate non sit fides; ex his constare potest, quid intelligitur per damnationem fidei separatae a charitate, quod nempe falsificati veri et adulterati boni, quae fidei, nam verum cum falsificatum est, non amplius est verum sed falsum, et bonum cum adulteratum non amplius est bonum sed malum; et ipsa fides non amplius est fides veri et boni, sed falsi et mali, utcunque in externa forma apparet et sonat: et quod arcanum est, talis unicuique est fides, qualis est vita; si itaque vita damnata est, etiam est fides, est enim fides falsi cum vita est mali: quod ita sit non apparet in mundo, sed manifestatur in altera vita, cum ibi mali deprivantur scientia veri et boni, tunc prodeunt e malis falsa, quae apud illos recondita jacuerunt. Apud quosdam malos est persuasio quod verum fidei sit verum, hoc persuasivum etiam putatur esse fides, sed non est fides; impressum enim est ex fine quod inserviat pro medio captandi lucrum, honores, et famam; vera illa quamdiu pro mediis inserviunt, amantur propter finem, qui est malus, at cum non amplius inserviunt, relinquuntur, imo spectantur ut falsa; haec persuasio est quae vocatur fides persuasiva; et est quae intelligitur per Domini verba apud Matthaeum „Multi dicent Mihi in die illa, Domine, Domine, nonne per Nomen Tuum prophetavimus; et per Nomen Tuum daemonia ejecimus, et in Nomine Tuo multas virtutes fecimus: sed tunc confitebor illis, non novi vos, discedite a Me operantes iniquitatem" VII: 22. 23: eadem fides etiam intelligitur per lampades absque oleo apud

quinque virgines stultas; quae etiam dixerunt „Domine, Domine, aperi nobis; sed respondens dixit, amen dico vobis, non novi vos" Matth: XXV: 11. 12, per lampades significantur vera fidei, et per oleum bonum charitatis; ita per lampades absque oleo, vera fidei absque bono charitatis.

7779. A primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, quod significet vera falsificata fidei quae primo loco, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035; ex repraesentatione Pharaonis, quod sit scientificum in communi pervertens vera Ecclesiae, de qua n: 6015. 6651. [5] 6679. 6683. 6692; ita primogenitus Pharaonis est fides talium, proinde fides falsificatorum verorum fidei; et ex significatione throni, quod sit regnum veri, ac in opposito sensu regnum falsi, de qua n: 5313: quod intelligantur per primogenitum Pharaonis sessurum super throno illius vera falsificata fidei quae primo loco, patet ex eo quod dicatur usque ad primogenitum ancillae quae post molas, per quae significantur vera falsificata fidei quae postremo loco; et praeterea filius regis est primarium, quia rex est caput. Vera falsificata primo loco sunt illa quae pro essentialibus agnoscuntur, sicut haec, quod fides salvet utcunque vixerat homo, et quod salvet hominem in ultima vitae ejus hora, et quod tunc purus sit a peccatis, ita quod haec abstergantur momento, sicut sordes manuum ab aquis; quae ponunt, quod fides detur absque charitate, et quod, quoad salvationem hominis, vita nihil faciat, tum quod homo diabolus possit momento Angelus Dei fieri; talia et similia sunt vera falsificata primo loco; quae inde derivantur proxime, sunt secundo; quae remote, sunt ultimo; dantur enim cujusvis veritatis derivationes amplae et longa serie, quarum quaedam intrant directe, quaedam oblique, quae modo tangunt, ultima sunt. Quod talia et similia sint vera falsificata fidei, manifeste patet; quis enim non scit, si juste cogitat, quod vita fidei faciat ut homo spiritualis sit, non autem fides nisi quantum ejus implantatum est vitae; vita hominis est ejus amor, et quod amat hoc vult et hoc intendit, et quod vult et intendit, hoc facit; hoc est hominis esse, non autem quod scit et quod cogitat et non vult: id esse hominis nequaquam potest mutari in aliud esse per cogitare de mediatione et salvatione; sed per novam regenera-

tionem, quae fit per multum vitae ejus; nam e novo concipietur, nascetur, adolescet; hoc non fit per cogitare et loqui, sed per velle et agere. Haec dicta sunt, quia per primogenitum Pharaonis, et primogenitos Aegyptiorum, significatur fides separata a charitate; quae quod non fides sit, sed scientia talium quae sunt fidei, in praecedentibus ostensum est. Quod Aegyptiorum primogeniti illam fidem repraesentaverint, est causa, quia Aegyptii prae reliquis, qui Ecclesiam repraesentativam post diluvii tempus constituerunt, in scientia ritualium Ecclesiae erant, n: **4749. 4964. 4966. 6004**; eo tempore omnes ritus erant repraesentativi spiritualium quae in coelo; haec noverunt Aegyptii prae reliquis; sed successu temporis coeperunt amare solas cognitiones, ac tunc, similiter ac hodie, in scientia talium quae Ecclesiae sunt, ponere omne Ecclesiae, et non amplius in charitatis vita; ita invertebant totum ordinem Ecclesiae, quo inverso, vera, quae fidei vocantur, non potuerunt non falsificari; nam vera quae contra ordinem Divinum applicantur, quod fit cum ad mala, et apud Aegyptios ad magica, non amplius sunt vera apud illos, sed a malis, ad quae applicantur, trahunt quod sint falsa: sit illustrationi cultus vituli apud Aegyptios; sciverunt quid vitulus repraesentabat, quod nempe bonum charitatis; quamdiu hoc sciverunt, et hoc cogitaverunt, cum vitulos viderent, aut cum pararent vitulos in conviviis charitatis, qualia antiquis fuerunt, et postea cum vituli adhiberentur in sacrificiis, tunc sane cogitabant, et simul cum Angelis in coelo, nam illis vitulus est bonum charitatis; cum autem inciperent vitulos ex auro facere, et illos in templis suis ponere, ac colere, tunc insane cogitabant, et simul cum infernalibus; ita invertebant repraesentativum verum in repraesentativum falsum.

7780. Usque ad primogenitum ancillae quae post molas, quod significet vera falsificata fidei quae postremo loco, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua mox supra n: **7779**; et quia est fides, est verum in complexu, nam verum est fidei quia credendum; ex significatione ancillae, quod sit affectio exterior veri, seu affectio scientiarum, de qua n: **1895. 2567. 3835. 3849**; ancilla autem post molas est affectio scientiarum maxime externa, nam per post molas significatur quod postremo loco est: post molas dicitur, quia mola praedicatur

de illis quae sunt fidei; frumentum enim per molas comminuitur in farinam, et sic praeparatur ad panem, et per farinam significatur verum ex quo bonum, et per panem ipsum illud bonum quod inde: ita sedere ad molas, est addiscere et imbuere talia quae inservitura sunt fidei et per fidem charitati; inde est, quod Antiqui, cum describerent prima doctrinae fidei rudimenta, descripserint id per sedere ad molas, et quae adhuc rudiora essent, per sedere post molas: quia talia significabantur, idcirco Dominus, ubi de ultimo tempore Ecclesiae docet, dicit „*Duae molentes in mola, una assumetur, et altera derelinquetur*", Matth: XXIV: 41; [6] quae nequaquam dicta fuissent, nisi mola significaret illa quae fidei essent: quid mola et molere in sensu interno, videatur n: 4335. Quod vera fidei attinet, quae primo loco, et quae postremo, sciendum, quod illa vera fidei; quae immediate procedunt ex bono charitatis, sint quae primo loco, nam sunt bona in forma; vera autem quae ultimo loco sunt nuda vera; cum enim vera successive derivantur, recedunt in quovis gradu a bono, et tandem nuda vera fiunt: talia vera sunt quae significantur per ancillas post molas.

7781. Et omne primogenitum bestiae, quod significet fidei bona adulterata, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides; et ex significatione bestiae, quod sint affectiones boni, et in opposito sensu affectiones mali, de qua n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 2179. 2180. 3519. 5198. 4724: quod bestiae talia significent, est ex repraesentativis in altera vita, n: 3218; ideo quoque talia per illas significabantur in sacrificiis, n: 2180. 2805. 2807. 2830. 3519: quia bestiae illa significabant, ideo per primogenitum bestiae significatur veri bonum, hic adulteratum, quia apud Aegyptios, qui omnia vera et bona perverterunt per applicationes ad malos usus.

7782. Et erit clamor magnus in tota terra Aegypti, quod significet lamentationem interiorem, constat ex significatione clamoris, qui propter primogenitos mortuos, in sensu interno propter damnationem, quod sit lamentatio; quod clamor magnus sit lamentatio interior, est quia lamentatio quo major est, eo est interior.

7783. Qui sicut ille non fuerat, et sicut ille non addetur, quod significet quod talis status esset ut ei non similis dari

posset, constare potest ex illis quae n: 7649. 7686, [7] explicata sunt.

7784. Et omnibus filiis Israëlis non movebit canis linguam, quod significet quod apud illos qui ab Ecclesia spirituali non minimum damnationis et lamentationis erit, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; et ex significatione non movere canis linguam, quod sit non minimum damnationis et lamentationis esse, nam opponitur clamori magno qui erit in terra Aegypti, qui est lamentatio interior, n: 7782, et hoc propter damnationem, quae significatur per mortem primogenitorum. Quod non minimum damnationis sit illis qui ab Ecclesia spirituali, hoc est, qui in bono Ecclesiae illius, non intelligendum quod absque omni malo sint, sed quod detineantur a malo in bono a Domino; proprium illorum non est nisi quam malum et damnatum, sed proprium Domini quod accipiunt est bonum, ita absque omni damnatione, ita intelligitur quod nihil damnationis illis qui in Domino sunt. Quod dicatur, non movebit canis linguam, est propter significationem canis; Canis significat omnium infimos seu viles in Ecclesia, etiam qui extra Ecclesiam sunt, tum qui multum blaterant de talibus quae Ecclesiae, ac parum intelligunt; et in opposito sensu, qui prorsus extra Ecclesiae fidem sunt, atque ea, quae fidei, contumeliis afficiunt: [8] quod Canes significent illos qui extra Ecclesiam, constat apud Matthaeum „Jesus dixit ad mulierem Graecam Syrophoenissam, non bonum est sumere panem filiorum, et *projicere canibus;* illa vero dixit, certe Domine, verum *catelli etiam edunt de micis quae cadunt de mensa dominorum suorum:* tunc respondens Jesus dixit illi, mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis, et sanata est mulier" XV: 26. 27. 28: et Marc: VII: 27. 28, ibi per filios intelliguntur qui intra Ecclesiam, et per canes qui extra: similiter per „*Canes* qui lingebant ulcera Lazari" Luc: XVI: 21, per divitem enim ibi in sensu interno intelligitur qui intra Ecclesiam, et inde divitiis spiritualibus, quae sunt cognitiones veri et boni, abundat. Canes pro illis qui intra Ecclesiam infimo loco sunt, qui de talibus quae Ecclesiae multum blaterant, et parum intelligunt; ac in opposito sensu, qui ea quae fidei contumeliis afficiunt; apud

Esaiam „Speculatores ejus caeci omnes, non sciunt, *omnes sunt canes muti, non possunt latrare*, spectantes, cubantes, amantes dormire" LVI: 10. Apud Davidem „*Tumultuantur sicut canis*, circumeunt in urbe, quia *eructant ore suo, gladii in labiis illorum*" Psalm: LIX: 7. 15. Apud Eundem „Ut imprimat pes tuus in sanguinem, *linguam canum tuorum*" Psalm: LXVIII: 24. [9] Apud Matthaeum „*Ne detis quod sanctum est Canibus;* ne projicite margaritas vestras ante porcos; ne forte conculcent ea pedibus suis, et *versi lacerent vos*" VII: 6. Inde omnium vilissimum, quod projiciendum, per Canem mortuum significatur, I Sam: XXIV: 15. [10] II Sam: IX: 8. Cap: XVI: 9.

7785. Ad a viro et usque ad bestiam, quod significet non quoad verum, nec quoad bonum, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134; et ex significatione bestiae, quod sit affectio boni, ita bonum, de qua mox supra n: 7781.

7786. Propterea ut sciatis, quod discernat Jehovah inter Aegyptios et inter Israëlem, quod significet ut notum sit quale discrimen sit [3] inter illos qui in malo, et qui in bono, constat ex significatione scire, quod sit notum esse; ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in malo; per Aegyptios prius significati sunt qui in falso, nunc autem postquam vastati sunt quoad Ecclesiae vera quae sciverunt, per illos significantur qui in malo; per mortem enim primogenitorum significatur damnatio, quae est status mali; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7784, ita qui in bono; nam qui ab Ecclesia spirituali sunt per fidem ducuntur ad charitatem, ita per verum ad bonum.

7787. Et descendent omnes servi tui ad me, quod significet illos qui subordinati, constat ex significatione servorum Pharaonis, quod sint qui subordinati, de qua supra n: 7778. [11]

7788. Et incurvabunt se mihi, quod significet respectum ex timore pro Vero Divino, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit verum Divinum, de qua saepius; et ex significatione incurvare se, quod sit humiliatio, hic autem quia dicitur de illis qui in malo, est respectus ex timore: dicitur respectus ex timore, quia mali non aliquem respectum pro Vero Divino, ne quidem pro Ipso Divino, habent, quam qui illis est

ex timore; illi enim, qui in inferno sunt, se modo amant, et qui se modo amant non pro alio aliquem respectum habent, nam omnem respectum pro aliis, etiam pro Ipso Divino, vertunt ad se, ubi amor ibi respectus, ubi non amor ibi non respectus, nisi qui ex timore: inde est, quod mali in altera vita subeant poenas, usque tandem ut non hiscant insurgere contra bonos, et illos infestare; nam non per aliud medium, quam per timorem poenarum absterrentur a faciendo malo.

7789. Dicendo, exi tu et omnis populus, qui in pedibus tuis, quod significet supplicationem quod discedant ab illis qui in Vero a Divino sunt, a summo ad imum, constat ex significatione exire, quod sit discedere; ex repraesentatione Moschis, qui hic est tu, quod sit verum Divinum; ex significatione populi, quod sint qui in Vero a Divino; per filios enim Israëlis, qui hic sunt populus, repraesentantur qui ab Ecclesia spirituali, ita qui in vero boni et in bono veri, hic qui in vero á Divino, quia dicitur populus qui in pedibus tuis, per Moschen enim repraesentatur Verum Divinum; et ex significatione in pedibus tuis, quod sint qui infra sunt, ita qui subordinati; pedes enim significant inferiora, quia naturalia, mundus enim naturalis est infra mundum spiritualem, quod pedes significent naturalia, videatur n: 2162. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, inde est, quod dicatur populus, qui in pedibus tuis: significatur etiam a summo ad imum, per Moschen summum, quia Verum Divinum, per populum in pedibus ejus, omnes et singuli qui in Vero a Divino.

7790. Et post ita exibo, quod significet quod Verum Divinum discedet, constat ex significatione exire, quod sit discedere; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum. Haec significant, quod ab illis qui infestarunt probos, cum damnantur, omne Verum Divinum discedat, nam tunc in statu mali sui sunt, et malum rejicit et exstinguit omne Verum Divinum: prius, antequam damnati sunt, vera fidei quidem sciverunt, sed usque vera in se non habuerunt; vera enim tunc in ore illorum fuerunt, non autem in corde; quapropter cum quoad illa vastati sunt, remanet malum, et tunc quoque prodit falsum mali, quod reconditum in illis jacuerat: nam tametsi professi sunt vera, in illis tamen non fuerunt, sed in falsis: ipsa

etiam professio veri, nec a suo principio, nempe ex bono, descendit, sed ex malo, nam fuit illis propter lucrum, honores et famam, ita propter se et mundum. Vera quae ex tali principio descendunt, haerent in superficie, et inde, cum vastantur, sicut squamae decidunt, et cum decidunt, relinquunt loca graveolentia et putentia ex falsis quae ex malis ibi exhalant: talis sors est illorum, qui sciverunt vera fidei, et tamen vixerunt contra illa; secundum Domini verba apud Lucam „Ille servus, qui scit voluntatem Domini, sed neque parat se, neque facit voluntatem ejus, percutietur multis: qui vero non novit, licet faciat digna plagis, percutietur paucis" XII: 47. 48.

7791. Et exivit a cum Pharaone in excandescentia irae, quod significet praesentiae Veri Divini divulsionem a damnandis, constat ex significatione exire, quod sit discedere, hic divelli, quia dicitur in excandescentia irae; ultimo etiam, quando damnatio, est divulsio, nam cum Verum Divinum incipiunt aversari, tum timere, et tandem horrere ad praesentiam ejus, tunc divellunt se ab illo; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua saepius; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua etiam saepius, hic autem qui damnandi, damnatio enim significatur per quod primogeniti morti dandi essent, n: 7778; et ex significatione excandescentiae irae, quod sit repugnantia et aversio, de qua n: 3614. 5034. 5798, et cum tribuitur Divino, ut hic Divino Vero, quod per Moschen repraesentatur, non intelligitur quod Divinum avertat se, sed quod illi qui in malo, n: 5798: excandescentia praedicatur de falso, et ira de malo, n: 3614.

7792. Vers: 9. 10. *Et dixit Jehovah ad Moschen, non audiet ad vos Pharao, propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Aegypti. Et Moscheh et Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, et non dimisit filios Israëlis e terra sua.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat informationem: non audiet ad vos Pharao, significat non obedientiam: propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Aegypti, significat ut confirmentur quod in nulla fide fuerint, sed in malo: et Moscheh et Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone, significat quod

vastationes illae et inde confirmationes quod in malo, factae sint per Verum procedens a Divino: et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod se obstinarent: et non dimisit filios Israëlis e terra sua, significat quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali.

7793. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet informationem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah praedicitur quid fiet, quod sit informatio.

7794. Non audiet ad vos Pharao, quod significet non obedientiam, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017. 7216; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestarunt probos in altera vita, nunc iidem qui damnandi.

7795. Propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Aegypti, quod significet ut confirmetur quod in nulla fide fuerint, sed in malo, constat ex significatione prodigiorum et signorum, quae facta sunt in Aegypto, quod sint vastationes et inde confirmationes quod in malo sint, de qua n: 7633; prodigia enim illa significabant totidem gradus vastationis illorum, qui intra Ecclesiam in scientia talium quae fidei fuerunt, et tamen vixerunt male, et quia illi sunt qui probos in altera vita infestant, est status illorum nunc qui hic significatur, n: 7465: per multiplicari illa prodigia, significantur gradus successivi illorum statuum: causa quod totidem gradus sint, est ut confirmentur mali quod in malo sint, et quoque ut boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vixerunt, n: 7633; nisi forent illae causae, potuissent mali absque tot statuum mutationibus successivis illico damnari et demitti in infernum. Quod mali, antequam damnantur et mittuntur in infernum, subeant tot status, prorsus ignotum est in mundo; creditur quod homo statim vel damnetur, vel salvetur, et quod hoc fiat absque omni processu; sed res aliter se habet; justitia ibi regnat, non damnatur aliquis, priusquam ipse scit, ac interius evictus est, quod in malo sit, et quod prorsus in coelo esse nequeat; aperiuntur quoque illi mala sua; secundum Domini verba apud Lucam „Nihil occultatum est, quod non revelabitur, aut absconditum quod non cognoscetur: ideo quaecunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; et quod in aurem loquuti fueritis in cubiculis, prae-

dicabitur super tectis » XII: 2. 3. 9. Matth: X: 26. Marc: IV: 22; et quod magis, etiam admonetur [12] ut a malo desistat, sed cum hoc nequit propter dominium mali, tunc adimitur illi potentia malum faciendi per falsificationes veri et simulationes boni, quod fit successive ab uno gradu in alterum, et tandem sequitur damnatio, ac demissio in infernum; hoc fit cum venit in malum suae vitae. Malum vitae, est malum voluntatis et cogitationis inde; ita qualis homo est interius, et qualis foret exterius, si non obstarent leges, nec timores jacturae lucri, honoris, famae, et quoque vitae; illa est vita, quae unumquemvis sequitur post mortem; non autem vita externa, nisi quae procedit ex interna; homo enim in externis simulat contrarium; quare cum homo post mortem quoad externa vastatur, tunc patet qualis fuit et voluntate et cogitatione; ad hunc statum unusquisque malus per vastationis gradus redigitur; omnis enim vastatio in altera vita progreditur ab externis ad interna: ex his constare potest, qualis justitia est in altera vita, et qualis processus antequam damnatur malus. Inde patet, quod per multiplicari prodigia mea in terra Aegypti, significetur ut confirmentur quod in nulla fide fuerint, sed in malo: quod illis qui in malo nulla fides sit, videatur supra n: 7778.

7796. Et Moscheh et Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone, quod significet quod vastationes illae, et inde confirmationes quod in malo sint, factae sint per Verum a Divino, constat ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh Verum quod immediate procedit a Divino, et Aharon quod mediate, de qua n: 7010. 7089. 7382; et ex significatione prodigiorum quae facta in Aegypto seu coram Pharaone, quod sint totidem vastationes illorum qui ab Ecclesia et male vixerunt; quod prodigia Aegypti sint illa, constare potest a significatione cujusvis prodigii; quod etiam sint confirmationes quod non in fide sed in malo sint, videatur mox supra, n: 7795. Dicitur quod Moscheh et Aharon fecerint prodigia illa, cum tamen non ab illis, sed a Divino facta sunt; sed ita dictum est, quia per Moschen et Aharonem repraesentatur Verum Divinum, et prodigia a Divino per Verum ab Ipso procedens facta sunt; omnia enim quae fiunt ab Ipso Divino, fiunt per Verum ab Ipso procedens; Ipsum Divinum est Esse omnium,

at Verum procedens ab Ipso, est inde Existere omnium; Ipsum Bonum, quod est Esse Divinum, omnia producit per Verum suum. Dicitur quod Vastationes factae sint per Verum a Divino, sed intelligendum, quod Divinum Verum non sit causa, Divinum enim neminem vastat; sed malus ipse semet vastat, per id quod obstinet se contra Verum Divinum, id exstinguendo, vel rejiciendo, vel pervertendo, et quod vertat bonum Divinum, quod continue influit, in malum, hoc tunc est quod vastat, inde patet unde causa, quod non sit influxus boni et veri a Divino causa, nam absque influxu illorum nulla est vita, sed est conversio illorum in malum et falsum, quod fit ab illo qui in malo est.

7797. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, quod significet quod se obstinarent, constat ex significatione obfirmare cor, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305; quod Jehovah non obfirmet cor, aut malum faciat, tametsi Ipsi in Verbi sensu literae id tribuitur, videatur n: 7533. 7643. 7632.

7798. Et non dimisit filios Israëlis e terra sua, quod significet quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

De Spiritibus et Incolis Planetae Jovis.

7799. *Cum Spiritibus et Angelis Planetae Jovis diutius sociare commercium datum est, quam cum spiritibus reliquorum planetarum; quapropter de statu illorum, et incolarum illius Planetae, plura memoranda sunt.*

7800. *Planeta Jovis non quidem apparet illis qui in altera vita, sed spiritus qui inde sunt, hi apparent antrorsum ad sinistrum ad aliqualem distantiam, et hoc constanter; ibi quoque est Planeta in idea Spirituum et Angelorum: sunt Spiritus cujusvis Planetae separati a se mutuo, et sunt juxta suum orbem: causa quod separati sint, est quia alia indole sunt, et in*

alia provincia in Maximo Homine; et qui diversa indole sunt, apparent remoti ab aliis secundum diversitatem; omnis separatio et distinctio spirituum et Angelorum quoad loca et distantias in altera vita, apparet secundum diversitates indolum et geniorum; nam locus correspondet statui, n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5605. [13] 7381.

7801. *Sunt plura genera spirituum e planeta Jovis, sed sunt tria cum quibus conversatus sum et saepe loquutus; Unum genus, quod etiam est infimum, apparet obscurum, paene nigrum; spernuntur ab aliis, et vocantur castigatores, quia castigant suae telluris incolas qui male vivunt; continue cupiunt ad coelum venire. Alterum genus lucet facie sicut ex lumine reflexo candelae; apparent sedere sicut idola, nam patiuntur se adorari ab aliis, imprimis a servis quos habuerunt in mundo; ibi enim persuaserunt illis, quod essent mediatores ad Dominum; dicuntur ab illis sancti, et quoque domini. Tertium genus, quod optimum, praevalet reliquis intelligentia et sapientia; apparent in amictu caeruleo seu coloris coelestis cum intertextis miculis auri. Ipsi autem Angeli, qui ex tellure illa sunt, simul cum Angelis reliquarum tellurum sunt; nam omnes vere Angeli unum commune coelum constituunt.*

7802. *Commune est in illa Tellure, quod Spiritus loquantur cum incolis, et instruant eos, et quoque castigent si male egerant; de qua re quia plura mihi ab Angelis eorum relata sunt, velim ordine illa memorare. Quod spiritus ibi cum hominibus loquantur, est causa quia multum cogitant de coelo, et de vita post mortem; et quod de vita in mundo respective parum solliciti sint; sciunt enim quod victuri cum obeunt, et in statu felici secundum statum Interni sui hominis formatum in mundo. Loqui cum spiritibus et Angelis etiam commune fuit in hac Tellure antiquis temporibus, ex simili causa, quod nempe cogitaverint de coelo et parum de mundo; sed communicatio illa viva cum coelo tempore clausa est, sicut homo ab Interno factus est Externus, hoc est, sicut cogitare coepit de mundo, et parum de coelo; et magis cum non amplius crederet dari coelum nec infernum, nec in se esse hominem spiritum qui vivat post mortem: hodie enim creditur, quod corpus vivat ex se, non ex suo spiritu; quare nisi homo nunc fidem habere posset,*

quod cum corpore resurrecturus, nullam de resurrectione fidem haberet.

7803. *Quod loquelam Spirituum cum incolis telluris Jovis attinet, sunt spiritus qui castigant, sunt qui instruunt, et sunt qui regunt illos: Spiritus qui castigant, applicant se lateri sinistro, et se inclinant versus tergum; et cum ibi, depromunt ex memoria hominis omnia ejus facta et cogitata; hoc enim Spiritibus facile est, nam cum ad hominem alluunt, in omnem ejus memoriam illico veniunt, n:* 6192. 6193. 6198. 6199. 6214; *si inveniunt quod male egerit aut male cogitaverit, redarguunt illum, et quoque castigant dolore artuum pedum sive manuum, aut dolore circa epigastricam regionem; hoc quoque possunt spiritus dextre, quando permittitur: tales cum ad hominem veniunt, incutiunt horrorem cum timore; inde scit adventum eorum: incutere timorem possunt mali spiritus cum aliquem adeunt, imprimis illi, qui, dum vixerunt in mundo, fuerunt latrones. Ut scirem quomodo illi spiritus faciunt, cum ad hominem suae telluris veniunt, permissum fuit, ut talis spiritus etiam me adiret; quando prope erat, horror cum timore me occupavit manifeste, at non interius sed exterius territus horrui, quia novi quod talis spiritus esset; visus etiam est, et apparuit sicut nubes obscura cum stellulis mobilibus in nube; stellae mobiles significant falsitates, at stellae fixae veritates: is se applicuit sinistro meo lateri versus tergum; et quoque incepit me redarguere ex factis et cogitatis, quae deprompsit ex memoria mea, et sinistre interpretabatur; sed impeditus est ab Angelis, qui etiam aderant: Cum appercepit, quod apud alium, quam suae telluris hominem, esset, coepit mecum loqui, et dicere, quod omnia et singula, quae homo egit et cogitavit, cum venit ad illum, sciat; tum quod severe redarguat illum, et quoque castiget variis doloribus.*

7804. *Spiritus autem qui instruunt, applicant quoque se lateri illorum sinistro, sed magis antrorsum; redarguunt etiam, sed leniter, et mox docent quomodo victurus: apparent illi etiam obscuri, at non ut priores sicut nubes, sed sicut saccis induti: hi vocantur instructores, priores autem castigatores.*

7805. *Cum spiritus illi adsunt, etiam spiritus Angelici, qui quoque ex Tellure illorum, adsunt, et assident capiti, et id*

speciali modo quasi implent; percipitur etiam praesentia illorum ibi sicut lenis aspiratio, nam timent ne homo ex illorum allapsu et influxu vel minimum doloris aut anxietatis percipiat: illi regunt spiritus castigatores et instructores, illos ne homini pejus faciant, quam permittitur a Domino, hos ut verum dicant. Cum spiritibus illis Angelicis etiam loqui datum est.

7806. *Sunt bina signa, quae apparent spiritibus illis, cum apud hominem sunt; vident Virum albentis faciei antiquum, hoc signum est ne aliud dicant quam verum: vident etiam faciem in fenestra, hoc signum est, ut inde discedant: visus mihi est et antiquus ille, et quoque facies in fenestra; qua visa spiritus illico a me discessit.*

7807. *Cum spiritus castigator apud me erat, tunc spiritus angelici tenebant faciem meam continue hilarem et ridentem; ac regionem circum labra prominentem, ac os meum apertum; hoc faciunt Angeli per influxum perfacile; dicebant quod talem vultum inducant incolis telluris suae, cum adsunt.*

7808. *Si homo post castigationem et instructionem iterum malum facit, aut malum cogitat facere; et semet tunc non ex praeceptis veri inhibet, tunc, si redit spiritus castigator, severius punitur: sed Angelici spiritus moderantur punitionem secundum intentionem in factis, et secundum voluntatem in cogitatis.*

7809. *Spiritus ibi loquuntur cum homine, non autem vicissim homo cum spiritibus, solum haec verba quando instruitur, quod non amplius ita faciet. Nec licet ei dicere alicui ex suis quod spiritus cum illo loquutus sit, si hoc facit, severe punitur. Putabant spiritus illi Joviales, cum apud me erant, principio, quod essent apud hominem suae telluris; sed cum loquerer vicissim cum illis, et quoque cum cogitarem quod talia vellem publico dare, et tunc non liceret illis castigare, nec instruere, animadvertebant quod apud alium essent.*

7810. *Alio tempore etiam venit ad me Spiritus castigator, et applicuit se lateri meo sinistro infra medium corporis, ut prius, et quoque tunc voluit punire; sed arcebatur ab Angelis eorum, qui etiam tunc aderant. Ostendebat mihi tunc punitionum genera, quae illis permissa sunt inferre hominibus*

suae telluris, si male agunt et male agere intendunt; erat, praeter dolorem artuum, etiam coarctatio dolorifica circa medium ventrem, quae sentitur sicut compressio a cingulo acuto; tum etiam erat respirationis sublatio per vices usque ad angustias; tum quoque inhibitio ne aliquid praeter panem ederent; demum denuntiatio mortis si similia facere non intermitterent, et tunc privatio gaudii ex conjuge, liberis et sociis, dolor inde tunc quoque insinuatur.

7811. *Ex his constare potest, quod Angeli eorum, qui capiti adsident, speciem judicationis habeant super hominem, nam Angeli permittunt, moderantur, inhibent, ac influunt: sed illis dicere datum est, ne credant quod illi judicent, verum quod Solus Dominus sit Judex, et quod ab Ipso influant penes illos omnia quae illi spiritibus castigatoribus et instructoribus jubent et praecipiunt; et quod illa appareant sicut ab illis.*

7812. *Praeter spiritus, de quibus nunc memoratum est, dantur etiam spiritus qui contraria suadent; suntque illi, qui, dum vixerunt in mundo, e societate aliorum exterminati sunt, quia mali; quando alluunt, apparet sicut ignis volans, qui prope faciem delabitur; se locant infra ad posteriora hominis, et inde versus superiora loquuntur: loquuntur contraria illis quae spiritus instructor ab angelis dixit, quod nempe non vivendum secundum instructionem, sed ex arbitrio et in licentia, et similia; ut plurimum veniunt statim postquam abiverunt priores spiritus; ast homines ibi sciunt, quinam et quales spiritus illi sunt, et ideo nihil curant illos; sed usque ita discunt quid malum, et sic quid bonum; nam per malum discitur quid bonum, quippe quale boni ex suo contrario noscitur; omnis perceptio rei est secundum reflexionem relativam ad discrimina ex contrariis vario modo et vario gradu.*

7813. *Continuatio de Spiritibus et Incolis Planetae Jovis, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT DUODECIMUM.

Doctrina Charitatis.

7814. Homo ita creatus est, ut spectare possit sursum seu supra se, et quoque spectare deorsum seu infra se. Spectare supra se est ad proximum, ad patriam, ad Ecclesiam, ad coelum, imprimis ad Dominum; spectare autem infra se, est ad tellurem, ad mundum, et imprimis ad se.

7815. Quod spectare ad proximum, ad patriam, et ad Ecclesiam, sit spectare supra se, est quia id est spectare ad Dominum, nam Dominus est in charitate, et charitatis est spectare ad proximum, patriam et Ecclesiam, hoc est, velle illis bene: at illi spectant infra se, qui avertunt se ab illis, et sibi modo bene volunt.

7816. Spectare supra se est elevari a Domino, nam nemo spectare potest supra se, nisi elevetur ab Illo qui supra est: at spectare infra se, est ab homine, quia tunc non patitur se elevari.

7817. Qui in bono charitatis et fidei sunt, spectant supra se, quia elevantur a Domino; at qui non in bono charitatis et fidei sunt, spectant infra se, quia non elevantur a Domino: tunc spectat homo infra se, quando influxum veri et boni a Domino vertit ad se: qui vertit bonum et verum influens a Domino ad se, is se et mundum videt ante se, ac Dominum cum bono et vero Ipsius non videt, quia ei a tergo sunt, inde in tale obscurum ei veniunt, ut illa non curet, et tandem ut illa neget.

7818. Per spectare supra se et infra se, intelligitur pro fine habere, seu supra omnia amare; ita per spectare supra se intelligitur pro fine habere seu supra omnia amare illa quae Domini et Coeli sunt; et per spectare infra se intelligitur pro fine habere et supra omnia amare illa quae sui et mundi sunt: interiora hominis etiam actualiter se vertunt, quo se vertit amor.

7819. Homo qui in bono charitatis et fidei est, amat etiam se et mundum, sed non aliter quam sicut amantur media ad finem; amor sui apud illum spectat amorem Domini, nam amat se ut medium ad finem ut servire possit Domino; et amor mundi apud illum spectat amorem proximi, nam amat mundum ut medium propter finem, ut servire possit proximo: cum itaque medium amatur propter finem, non est medium quod amatur, sed est finis.

7820. Inde videri potest, quod qui in gloria mundi sunt, hoc est, in eminentia et opulentia prae aliis, aeque possint spectare supra se ad Dominum, quam illi qui non in eminentia et opulentia sunt: nam tunc spectant supra se, cum eminentiam et opulentiam pro mediis habent, et non pro fine.

7821. Spectare supra se est proprium homini, at spectare infra se est proprium bestiis: inde sequitur, quod quantum homo spectat infra se seu deorsum, tantum sit bestia, et quoque tantum imago inferni, et quod quantum spectat supra se seu sursum, tantum sit homo, et quoque tantum imago Domini.

CAPUT XII.

1. Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem in terra Aegypti, dicendo.

2. Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis mensibus anni.

3. Loquimini ad omnem coetum Israëlis, dicendo, in decimo mensis hujus et accipient sibi quisque pecudem ad domum patrum, pecudem ad domum.

4. Et si minor est domus prae esse a pecude, et accipiet [I]

ille et vicinus illius propinquus ad domum ejus in numero animarum, quisque ad os comedere ejus, numerabitis super pecudem.

5. Pecus integra, mascula, filius anni erit vobis, ex agnis et ex capris accipietis.

6. Et erit vobis ad custodiam usque ad quartum decimum diem mensis hujus; et mactabunt illam omnis congregatio coetus Israëlis inter vesperas.

7. Et accipient de sanguine, et dabunt super binos postes, et super superliminare, super domibus, in quibus comedent illam.

8. Et comedent carnem in nocte illa assam igne, et azyma super amaroribus comedent illam.

9. Ne comedatis de illa crudum, et coquendo coctum in aquis; verum tamen assum igne, caput ejus super cruribus ejus, et super medio ejus.

10. Et non relinquetis de illo usque ad mane; et residuum de illo usque ad mane, igne comburetis.

11. Et sic comedetis illam, lumbi vestri cincti, calcei vestri in pedibus vestris, et baculus vester in manu vestra, et comedetis illam in festinatione, Paesach hoc Jehovae.

12. Et transibo per terram Aegypti in nocte illa, et percutiam omne primogenitum in terra Aegypti ab homine et usque ad bestiam; et in omnes deos Aegypti faciam judicia, Ego Jehovah.

13. Et erit sanguis vobis ad signum super domibus, ubi vos, et videro sanguinem, et praeteribo praeter vos, et non erit in vobis plaga perditori, in percutere Me terram Aegypti.

14. Et erit dies ille vobis ad memoriale, et feriabimini illum festum Jehovae, generationibus vestris, statuto aeterno feriabimini illum.

15. Septem diebus azyma comedetis; etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum et exscindetur anima illa ex Israële, a die primo usque ad diem septimum.

16. Et in die primo convocatio sancta, et in die septimo convocatio sancta, erit vobis; nullum opus fiet in illis, tantum quod comedatur omni animae, hoc solum fiet vobis.

17. Et observabitis azyma, quia in eodem die hoc eduxi

exercitus vestros e terra Aegypti, et custodietis diem hunc generationibus vestris statuto aeterno.

18. In primo, in quartodecimo die mensis in vespera comedetis azyma, usque ad diem primum et vigesimum mensis in vespera.

19. Septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum, et exscindetur anima illa e coetu Israëlis, in peregrino et in indigena terrae.

20. Nullum fermentatum comedetis, in omnibus habitationibus vestris comedetis azyma.

21. Et vocavit Moscheh omnes seniores Israëlis, et dixit ad illos, protrahite et accipite vobis pecudem gregis juxta familias vestras, et mactate Paesach.

22. Et accipietis fasciculum hyssopi, et intingatis in sanguine, qui in pelvi, et attingere faciatis ad superliminare, et ad binos postes, de sanguine qui in pelvi; et vos non exibitis quisquam ex ostio domus suae usque ad mane.

23. Et transibit Jehovah ad infligendum plagam Aegypto, et viderit sanguinem super superliminari, et super binis postibus, et praeteribit Jehovah praeter ostium, et non dabit perditori venire ad domus vestras ad infligendum plagam.

24. Et custodietis verbum hoc ad statutum tibi et filiis tuis usque aeternum.

25. Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, quemadmodum loquutus est, et custodietis servitium hoc.

26. Et erit quod dixerint ad vos filii vestri, quodnam servitium hoc vobis.

27. Et dicetis, sacrificium Paesach hoc Jehovae, quod praeteriverit praeter domos filiorum Israëlis in Aegypto, in infligere Illum plagam Aegypto, et domos nostras liberaverit: et inflexit se populus, et incurvavit se.

28. Et iverunt et fecerunt filii Israëlis quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, ita fecerunt.

29. Et factum in media nocte, et Jehovah percussit omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum captivi qui in domo foveae, et omne primogenitum bestiae.

30. Et surrexit Pharao nocte illa, et omnes servi illius, et omnes Aegyptii, et fuit clamor magnus in Aegypto, quia nulla domus ubi non mortuus.

31. Et vocavit Moschen et Aharonem noctu, et dixit, surgite, exite e medio populi mei, etiam vos, etiam filii Israëlis, et ite, servite JEHOVAE, secundum loqui vos.

32. Etiam greges vestros, etiam armenta vestra accipite, quemadmodum loquuti estis; et ite, et benedicatis etiam mihi.

33. Et invaluit Aegyptus super populum, festinando dimittere illos e terra, quia dixerunt, omnes nos morimur.

34. Et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, mactrae illorum ligatae in vestibus illorum super humero illorum.

35. Et filii Israëlis fecerunt secundum verbum Moschis, et petierunt ab Aegyptiis vasa argenti et vasa auri, et vestes.

36. Et JEHOVAH dedit gratiam populi in oculis Aegyptiorum; et commodaverunt illis, et eripuerunt Aegyptiis.

37. Et profecti filii Israëlis de Raamses ad Succoth, quasi sexcenta millia peditum virorum, praeter infantem.

38. Et etiam turba mixta multa ascendit cum illis, et grex et armentum acquisitio gravis valde.

39. Et coxerunt massam, quam eduxerunt ex Aegypto, placentas azymas, quia non fermentata, quia expulsi ex Aegypto, et non potuerunt commorari; et etiam viaticum non fecerunt sibi.

40. Et habitatio filiorum Israëlis, qua habitaverunt in Aegypto, triginta anni et quadringenti anni.

41. Et fuit a fine triginta annorum et quadringentorum annorum, et fuit in eodem die hoc exiverunt omnes exercitus JEHOVAE e terra Aegypti.

42. Nox custodiarum haec JEHOVAE, ad educendum illos e terra Aegypti; haec nox ista JEHOVAE custodiarum omnibus filiis Israëlis ad generationes illorum.

43. Et dixit JEHOVAH ad Moschen et Aharonem, hoc statutum Paesach, omnis filius alienigenae non comedet illud.

44. Et omnis servus viri, emtio argenti, et circumcideris illum, tunc comedet illud.

45. Inquilinus et mercenarius non comedet illud.

46. In domo una comedetur, non educes e domo de carne foras: et os non frangetis in illo.

47. Omnis coetus Israëlis facient illud.

48. Et cum peregrinatur tecum peregrinus, et faciat Paesach Jehovae, circumcidetur illi omnis masculus, et tunc accedet ad faciendum illud, et erit sicut indigena terrae: et omnis praeputiatus non comedet illud.

49. Lex una erit indigenae et peregrino peregrinanti in medio vestrum.

50. Et fecerunt omnes filii Israëlis quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, ita fecerunt.

51. Et fuit in eodem die hoc, eduxit Jehovah filios Israëlis e terra Aegypti quoad exercitus illorum.

CONTENTA.

7822. Agitur in hoc Capite in sensu interno de liberatione illorum qui ab Ecclesia spirituali, et de damnatione illorum qui in fide separata a charitate: damnatio horum et liberatio illorum repraesentatur per Pascha; et status quoad charitatem et fidem illorum qui liberati sunt, per observanda diebus Paschatis.

7823. In supremo sensu per Pascha repraesentatur damnatio infidelium, et liberatio fidelium a Domino, cum glorificatus est: status illorum, qualis fuit tunc, et qualis erit postea, tam in universali quam in omni particulari, per statuta Paschatis in supremo illo sensu describitur.

SENSUS INTERNUS.

7824. Vers: 1. 2. *Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem in terra Aegypti, dicendo; Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis mensibus anni.* Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, significat informationem per Verum Divinum: in terra Aegypti, significat cum adhuc illi qui ab Ecclesia spirituali in propinquitate ad infestantes essent: dicendo, mensis hic vobis caput mensium, significat statum hunc quod

principalis omnium statuum: primus hic vobis mensibus anni, significat principium a quo status omnes sequentes in aeternum.

7825. Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, quod significet informationem per Verum Divinum, constat a significatione dicere, cum a Jehovah de instituendis in Ecclesia, quod sit informatio, dicere enim involvit sequentia; et ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sit Verum Divinum, Moscheh Verum immediate procedens a Divino, Aharon quod mediate, de qua n: 7009. 7010. 7089. 7382.

7826. In terra Aegypti, quod significet cum adhuc illi qui ab Ecclesia spirituali in propinquitate ad infestantes essent, constat ex significatione terrae Aegypti, quod sit ubi infestantes; per Pharaonem enim et per Aegyptios repraesentantur et significantur illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, et in altera vita infestant probos, n: 6692. 7097. 7107. 7110. 7126. 7142. 7317, perque terram Aegypti, ipsae infestationes, n: 7278; per filios autem Israëlis repraesentantur qui ab Ecclesia spirituali, et infestati, n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; quod hi in propinquitate ad infestantes in altera vita essent, videatur n: 7240; propinquitas illa significatur per quod filii Israëlis in medio terrae Aegypti essent, nempe in terra Goschen; et infestationes per onera illis imposita: inde nunc patet, quod per dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem in terra Aegypti, significetur informatio per Verum Divinum cum adhuc illi qui ab Ecclesia spirituali in propinquitate ad infestantes essent.

7827. Dicendo, mensis hic vobis caput mensium, quod significet statum hunc quod principalis omnium statuum, constat ex significatione mensis, quod sit finis status prioris et principium sequentis, ita status novus, de qua n: 3814; et ex significatione capitis, cum praedicatur de mensibus anni, et in sensu interno de statibus vitae, quod sit principalis: inde constat, quod per Mensis hic vobis caput mensium, significetur status hic quod principalis omnium statuum: causa quod ille status principalis omnium sit, continetur in illis quae sequuntur.

7828. Primus hic vobis mensibus anni, quod significet principium a quo status omnes sequentes in aeternum, constat ex significatione primus esse, cum de mensibus anni, ac in sensu

interno de statibus vitae dicitur, quod sit principium; ex significatione mensium, quod sint status, de qua mox supra n: 7827; et ex significatione anni, quod sit periodus vitae a principio ad finem, de qua n: 2906, hic quia de illis dicitur qui ab Ecclesia spirituali in altera vita, quorum periodus vitae principium habet, sed non finem, per annum significatur periodus vitae a principio in aeternum, quod annus etiam id sit, videatur n: 2906 fin: Quod hic mensis factus sit caput mensium, et primus omnium, est quia per illum significatur principium liberationis illorum qui ab Ecclesia spirituali, et qui eousque in statu captivitatis fuerunt, quia detenti in terra inferiore, et ibi infestati a malis, qui per Pharaonem et Aegyptios repraesentantur: quod status illorum primus cum liberati, principalis omnium esset, et quod principium a quo omnes sequentes in aeternum, est quia illi qui ibi fuerunt liberati sunt per adventum Domini in mundum, et quod absque Domini adventu in mundum nullatenus potuerint salvari; et quod tunc liberati sint cum Dominus resurrexit; inde patet, quod ille status, nempe cum liberati, fuerit illis principalis omnium statuum: similiter etiam postea omnibus illis qui ab Ecclesia spirituali, qui nequaquam salvari potuissent nisi Dominus in mundum venerit, ac Humanum suum glorificaverit, hoc est, Divinum fecerit: quod illi qui ab Ecclesia spirituali ante adventum Domini in terra inferiore fuerint detenti, et quod a Domino liberati et salvati, videatur n: 6854. 6914; et in genere, quod qui ab Ecclesia spirituali salvati sint per adventum Domini, n: 2661. 2716. 6372. 7035. 7091 f: quare in sensu supremo per illa verba significatur, quod glorificatio et resurrectio Domini quoad Humanum suum, sit unde omnis salvatio.

7829. Vers: 3. 4. 5. 6. *Loquimini ad omnem coetum Israëlis, dicendo, in decimo mensis hujus, et accipient sibi quisque pecudem ad domum patrum, pecudem ad domum. Et si minor est domus prae esse a pecude, et accipiat ille et vicinus illius propinquus ad domum ejus in numero animarum, quisque ad os comedere ejus, numerabitis super pecudem. Pecus integra, mascula, filius anni, erit vobis; ex agnis et ex capris accipietis. Et erit vobis ad custodiam usque ad quartum decimum diem mensis hujus; et mactabunt illam omnis coetus*

Israëlis inter vesperas. Loquimini ad omnem coetum Israëlis, dicendo, significat influxum cum informatione omnium qui ab Ecclesia spirituali: in decimo mensis hujus, significat statum initiationis interiorum: et accipient sibi quisque pecudem, significat quoad innocentiam: ad domum patrum, pecudem ad domum, significat secundum bonum speciale cujusvis: et si minor est domus prae esse a pecude, significat si bonum particulare non satis sit pro innocentia: et accipiet ille et vicinus illius propinquus ad domum ejus, significat conjunctionem cum bono veri proximo: in numero animarum, [quisque] ad os comedere illius, numerabitis super pecudem, significat sic impletionem boni pro innocentia ex totidem veris boni secundum appropriationem ejus: Pecus integra, significat innocentiam immaculatam: mascula, [2] significat quae fidei charitatis: filius anni erit vobis, significat statum plenum: ex agnis et ex capris accipietis, significat bonum innocentiae interius et exterius: et erit vobis ad custodiam, significat tempus et statum initiationis: usque ad quartum decimum mensis, significat ad statum sanctum: et mactabunt illam omnis congregatio coetus Israëlis, significat praeparationem ad fruitionem ab omnibus in communi qui ab Ecclesia spirituali: inter vesperas, significat statum ultimum et primum.

7830. Loquimini ad omnem coetum Israëlis, dicendo, quod significet influxum cum informatione omnium qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743; quod etiam sit informatio, nempe de observandis cum liberantur, patet a sequentibus; et ex significatione coetus Israëlis, quod sint omnia vera et bona in complexu; nam per coetum Israëlis intelliguntur omnes tribus, quae quod sint omnia veri et boni, seu omnia fidei et charitatis, videatur n: 3858. 3926. 4060. 6335; et quia illa, per coetum Israëlis significantur qui ab Ecclesia spirituali, n: 6337, nam vera et bona faciunt Ecclesiam; quod per filios Israëlis repraesentetur Ecclesia spiritualis, videatur n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7831. In decimo mensis hujus, quod significet statum initiationis interiorum, constat ex significatione decimi, nempe diei, quod sit status interiorum, per diem enim significatur status, n: 23. 487. 488. 493. 576. 893. 1738. 2788. 3462. 3785.

4850. 5672, et per decem significantur reliquiae, n: 576. 1906. 2284, hoc est, vera et bona in interioribus hominis a Domino recondita, n: 1050. 1906. 2284. 5135. 5897. 7560. 7564; et quia reliquiae sunt in interioribus, et homo per illas praeparatur et initiatur ad recipiendum bonum et verum a Domino, ideo per decimum diem hic significatur status initiationis interiorum: quod homo per reliquias regeneretur, proinde initietur ad recipiendum influxum boni et veri a Domino, videatur n: 5342. 5898. 6156, et quod per illas homo communicet cum coelo, n: 7560, nam bona et vera illa sunt a Domino, et non ab homine, n: 7564; per mensem intelligitur status integer a principio ad finem ejus, n: 3814, ita status totus liberationis, qui per Paesach in complexu significatur: ex his patet, quod per in decimo mensis hujus significetur status initiationis interiorum: hic status, nempe initiationis interiorum, erat a die decimo mensis illius usque ad diem decimum quartum ejus, intra quos dies pecus paschalis in custodia esset; per pecudem paschalem significatur bonum innocentiae, quod intimum est, ita quod intimum hoc cum interioribus, in quibus est, interea secluderetur ac detineretur a talibus quae inquinant: hic status est status initiationis interiorum, hoc est, praeparationis ad recipiendum boni et veri influxum a Domino. Hoc sanctum est, quod continetur in his verbis, nam absque sancto intus recondito, non mandatum fuisset, quod in decimo mensis acciperetur pecus paschalis, et custodiretur usque ad diem decimum quartum, nec postea quod mactaretur inter vesperas, quodque comederetur assa igne non cocta aquis, quod non de illa aliquid ad mane relinquerent, quod residuum igne comburerent, non frangerent os ejus, et plura, quae quod involvant sancta, quae nemo adhuc novit, quisque scire potest qui expendit; et quod sancta illa sint spiritualia, quae Ecclesiae, et coeli, quaeque se ad Divinum referunt, a Quo descenderunt singula Verbi.

7832. Et accipient sibi quisque pecudem, quod significet quoad innocentiam, constat ex significatione agni seu caprae, quae hic sunt pecus, quod sit innocentia, agnus innocentia interioris hominis, et capra innocentia exterioris, n: 3519.

7833. Ad domum patrum, pecudem ad domum, quod significet secundum bonum speciale cujusvis, constat ex significa-

tione domus patrum, quod sit bonum unius familiae distinctum a bono alterius; per domum enim patris significatur homo quoad bonum internum, n: 3128. Cum hoc ita se habet; per omnes Tribus Israëlis significantur omnia vera et bona fidei et charitatis in uno complexu; et per unamquamvis Tribum unum genus boni aut veri, videatur n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335. 6337. 6640; ita per unamquamvis familiam intra Tribum suam significabatur bonum speciale, proinde bonum unius in specie distinctum a bono alterius; at per domum patrum intra familiam significabatur bonum particulare unius speciei: quod illa significata sint per tribus, familias et domos, in quas distincti erant filii Israëlis, erat causa ut repraesentarent coelum, nam ibi bona sunt distincta in genere, in specie, et in particulari; et secundum illa conjuncti sunt Angeli: sciendum, quod unius bonum nusquam detur prorsus simile bono alterius, sed quod varia sint, et tam varia, ut distincta sint in genera universalia superiora, et haec in inferiora, usque ad singularia et singularissima; quod bona amoris et fidei tam varia sint, videatur n: 684. 690. 3241. 3267. 3744. 3745. 3746. 3986. 4005. 4149. 5598. 7236. Inde nunc patet, cur mandatum, quod acciperent sibi quisque pecudem ad domum patrum, pecudem ad domum.

7834. Et si minor est domus prae esse a pecude, quod significet si bonum particulare non satis sit pro innocentia, constat ex significatione domus, quod sit bonum particulare, de qua mox supra n: 7833; ex significatione minor esse, quod sit non satis esse; et ex significatione pecudis, quod sit innocentia, de qua etiam mox supra n: 7832.

7835. Et accipiet ille et vicinus illius propinquus ad domum ejus, quod significet conjunctionem cum bono veri proximo, constat ex significatione accipere, nempe cum vicino propinquo unam pecudem simul, quod sit conjunctio; et ex significatione vicini propinqui ad domum ejus, quod sit bonum veri proximum; quod vicinus propinquus sit proximus, patet; et quod domus sit bonum, videatur supra n: 7833: bonum veri dicitur, quia agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali, apud quos est bonum Veri, nam bonum veri est verum voluntate et actu; cum enim Verum fidei recipitur cum affectione quae charitatis, tunc

implantatur illud in interioribus mentis, et cum reproducitur verum, etiam affectio, cui verum adjunctum fuit, reproducitur, et sub facie boni apparet; inde nunc est, quod bonum illius Ecclesiae sit bonum Veri, quod etiam vocatur bonum spirituale.

7836. In numero animarum [quisque] ad os comedere illius, numerabitis super pecudem, quod significet sic impletionem boni pro innocentia ex totidem veris boni secundum appropriationem ejus, constat ex significatione numeri animarum, quod sint totidem vera boni; numerus enim in Verbo praedicatur de vero, et anima de bono spirituali; ex significatione ad os comedere illius, quod sit secundum appropriationem ejus, quod comedere sit appropriatio, videatur n: 3168. 3513. 3596. 3832; et ex significatione pecudis, quod sit innocentia, de qua supra n: 7832; impletio boni pro innocentia significatur per quod ex domo vicini propinqui acciperetur eo numero, ut satis esset pro pecude; quod domus sit bonum, videatur supra n: 7833. Verum boni dicitur, et per id intelligitur Verum quod ex bono; qui enim ab Ecclesia spirituali sunt, cum regenerantur, introducuntur ad bonum Charitatis per verum fidei; cum autem introducti sunt ad bonum quod charitatis, vera, quae inde postea nascuntur, dicuntur vera boni. Sed quomodo haec, quae in hoc Versu continentur, se habent, nequaquam sciri potest, nisi sciatur quomodo se habet cum societatibus in Coelo; illas enim consociationes filiorum Israëlis secundum Tribus, Familias, et Domos, repraesentabant; cum societatibus in coelo ita se habet; universum Coelum est una societas, quae sicut unus homo regitur a Domino; societates generales ibi sunt totidem, quot membra, viscera, et organa in homine; societates autem speciales sunt totidem quot viscerula intra quodlibet contentum Visceris, Membri, et Organi; et societates particulares sunt quot in his sunt partes minores majorem constituentes; quod ita sit, patet ex Correspondentiis hominis, et ejus membrorum, organorum, et viscerum cum Maximo Homine, hoc est, Coelo, de quibus ab experientia ad finem plurium Capitum actum est: ex his constare potest quomodo se habet cum societatum distinctionibus in Coelo. At cum unaquavis societate in particulari ita se habet; consistit illa ex pluribus angelis, qui concordant quoad bona; bona sunt varia, nam unicuique peculiare bonum est; sed

varia illa bona concordantia in formam talem a Domino disponuntur, ut simul unum bonum sistant: tales societates repraesentabant domus patrum apud filios Israëlis: haec causa est, quod filii Israëlis non solum in tribus distincti fuerint, sed etiam in familias, et domos; cumque nominantur, quod nomina patrum illorum ordine usque ad tribum memorentur, sicut de patre Samuelis, quod fuerit de monte Ephraim, cujus nomen Elkanah, filius Jerochami, filii Elihu, filii Tochu, filii Zoph, I Sam: I: 1; tum de patre Schaulis, quod fuerit ex „Benjamine, nomen ejus Kisch, filius Abiel, filii Zeror, filii Bechorath, filii Aphiach, filii viri Jeminitae" I Sam: IX: 1; ita de perpluribus aliis; memoratio talis erat, ut in Coelo sciretur quale boni, quod ex primo successive derivatum, per illum repraesentabatur. Porro in Coelo ita se habet, si societas non completa sit, sicut debet, quod tunc assumantur aliunde ex aliqua societate vicina, totidem, ut impleant formam illius boni, secundum necessitatem in unoquovis statu et ejus mutationibus; nam variatur forma boni sicut mutatur status. Sed adhuc sciendum, quod in tertio seu intimo coelo, quod est proxime supra coelum ubi spirituales, hi enim medium seu secundum Coelum constituunt, regnet Innocentia, nam Dominus, Qui est Ipsa Innocentia, immediate in id coelum influit; at in Coelum Secundum, ubi Spirituales, influit Dominus cum Innocentia mediate, nempe per Coelum Tertium; hic influxus est, per quem disponuntur seu ordinantur societates in Secundo Coelo quoad bona sua; quapropter secundum influxum innocentiae mutantur status boni; et consequenter variantur conjunctiones societatum ibi. Ex his constare potest, quomodo intelligenda, quae in hoc Versu in sensu interno sunt, nempe quod si bonum particulare alicujus non satis sit pro innocentia, conjunctio fiet cum bono veri proximo, ut impleatur bonum pro innocentia ex totidem veris boni secundum appropriationem ejus.

7837. Pecus integra, quod significet innocentiam immaculatam, constat ex significatione pecudis, quod sit innocentia, de qua supra n: 7832; et ex significatione integrae, quod sit absque naevis, ita immaculata: quod absque naevis et immaculata esset, est quia unusquisque naevus aliquod falsum aut malum in spirituali mundo significat.

7838. Mascula, [2] quod significet quae fidei charitatis, constat ex significatione masculi, quod sit Verum fidei, de qua n: 2046. 4005, ita fides charitatis, nam verum fidei non est Verum fidei, nisi sit cum bono charitatis, imprimis ex illo. Quod pecus paschalis mascula esset, causa erat, quia pecus illa significabat innocentiam illorum qui ab Ecclesia spirituali; et illi, qui ab Ecclesia spirituali, non in alio bono sunt, quam quod in se est verum fidei, hoc enim dicitur bonum cum ex affectione charitatis in actum mittitur, n: 7835; inde est, quod pecus mascula esset. Alioquin in sacrificiis etiam adhibebantur pecudes foemellae, cum cultus ex bono repraesentaretur.

7839. Filius anni erit vobis, quod significet statum plenum, constat ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704; et ex significatione anni, quod sit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 2906, ita quod sit status plenus. Quid status plenus sit, dicendum; status plenus dicitur, cum bonum tale est, ut non aliquid desit pro recipiendo influxu innocentiae; vera fidei conjuncta bono charitatis faciunt, ut bonum tale sit; bonum enim spirituale a veris fidei suum quale accipit; hoc intelligitur hic per statum plenum, qui significatur per filium anni. Status autem non plenus est, cum nondum vera qualificaverunt bonum, ut hoc recipere possit correspondentem innocentiae statum; tunc primum fit status ille plenus, cum ex bono spectantur vera; et tunc nondum plenus est, cum ex veris spectatur bonum; in hoc statu sunt qui regenerantur, in illo autem sunt qui regenerati; illi sunt in vero per quod bonum, hi autem in vero quod ex bono; seu illi sunt in obedientia veri, hi autem in affectione faciendi verum; quare illi sunt homines Ecclesiae externae, hi autem internae. Quia per filium anni significabatur status plenus, ideo toties mandatum est, ut agnus aut hoedus *filius anni* sacrificaretur, ut Exod: XXIX: 38. Levit: IX: 3. Cap: XII: 6. Cap: XIV: 10. Cap: XXIII: 12. 18. 19. Num: VI: 12. Cap: VII: 15. seq: 87. 88. Cap: XV: 27. Cap: XXVIII: 9. 11; et ubi agitur de Novo Templo apud Ezechielem „*Princeps agnum filium anni sui integrum faciet holocaustum* in diem, Jehovae, singulo mane faciet illum" XLVI: 13, ubi per Novum Templum intelligitur Regnum spirituale Do-

mini; per principem illi qui in genuinis veris et inde in bono; per holocaustum ex agno cultus Domini ex bono innocentiae; et per filium anni status plenus.

7840. Ex agnis et ex capris accipietis, quod significet bonum innocentiae exterius et interius, constat ex significatione Agni, quod sit bonum innocentiae, de qua n: 3994; et ex significatione caprae aut hoedi, quod sit veri bonum, in quo innocentia, de qua n: 3995. 4005. 4006. 4871; quod agnus sit bonum innocentiae interius, et hoedus seu capra bonum innocentiae exterius, videatur n: 3519. Quid per bonum innocentiae interius et exterius intelligitur, paucis dicetur; in omni bono erit innocentia, ut sit bonum; absque innocentia est bonum sicut absque sua anima; causa est quia Dominus per innocentiam influit, et per illam vivificat bonum apud illos qui regenerantur: bonum, quod innocentia vivificat, est internum et externum; bonum internum est apud illos qui vocantur homines Ecclesiae internae, at bonum externum est apud illos qui sunt homines Ecclesiae externae; homines Ecclesiae internae sunt, qui qualificarunt bonum suum per vera interiora, qualia sunt sensus interni Verbi; at homines Ecclesiae externae sunt, qui qualificarunt bonum suum per vera exteriora, qualia sunt sensus literalis Verbi; homines Ecclesiae internae sunt qui ex affectione charitatis faciunt proximo bonum, at homines Ecclesiae externae qui ex obedientia: omnis homo, cum regeneratur, primum fit homo Ecclesiae externae, postmodum autem homo Ecclesiae internae; qui ab Ecclesia interna sunt, in intelligentia et sapientia sunt prae illis qui ab Ecclesia externa, et ideo quoque interius in coelo: ex his nunc patet quid bonum innocentiae interius et exterius.

7841. Et erit vobis ad custodiam, quod significet tempus et statum initiationis, constat ex significatione decimi diei, a quo pecus esset in custodia ad diem quartum decimum, quod sit status initiationis interiorum, de qua n: 7831.

7842. Usque ad quartumdecimum mensis, quod significet ad statum sanctum, constat ex significatione diei quartidecimi, quod sit status sanctus; quod dies sit status, videatur supra n: 7831; quatuordecim autem significant idem cum septem, quod septem sint sanctum, videatur n: 395. 433. 716. 881. 5265.

6268, nam numeri multiplicati simile significant cum simplicibus, n: 5291. 5335. 5708; inde est, quod Paesach inciperet decimo quarto die mensis, duraret septem diebus, et desineret die vigesimo primo, qui dies etiam significat sanctum, quia exsurgit ex multiplicatione trium cum septem: inde erat, quod in die primo Paschatis esset *convocatio sancta*, et in die vigesimo primo *convocatio sancta*, Vers: 16.

7843. Et mactabunt illam omnis congregatio coetus Israëlis, quod significet praeparationem ad fruitionem ab omnibus in communi qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione mactare, cum dicitur de agno seu capra ad faciendum Paesach, quod sit praeparatio ad fruitionem, nempe boni innocentiae, quod per agnum et capram significatur; et ex significatione omnis congregationis coetus Israëlis, quod sit ab omnibus in communi qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7830; per congregationem coetus significantur vera boni, quae illis qui ab Ecclesia illa; congregatio enim praedicatur de vero, n: 6355, et coetus de bono.

7844. Inter vesperas, quod significet statum ultimum et primum, constat ex significatione vesperae, quod sit status falsi, et quoque status ignorantiae veri, nam umbra vesperae est falsum, et quoque est ignorantia veri; omnia enim tempora diei, sicut omnia tempora anni, in spirituali sensu significant vices statuum quoad verum et bonum, n: 5672. 5962. 6110; finis illorum et principium illorum est vespera, quare cum dicitur inter Vesperas, involvuntur etiam omnes status; hic itaque per inter vesperas significatur status liberationis illorum qui in vero ex bono, et status damnationis illorum qui in falso ex malo, qui status significantur per exitum filiorum Israëlis ex Aegypto, cum primogeniti ibi neci dati sunt; quod id dicatur vespera, constat ex his apud Moschen „Sacrificabis [3] Paesach *in Vespera cum occiderit sol tempore stato exitus tui ex Aegypto*" Deut: XVI: 4. 6. Ex his patet, quod finis status infestationum, et principium status liberationis illorum qui per filios Israëlis repraesentantur, per inter vesperas intelligatur; his a principio illo tendit status ad mane, quod est elevatio in coelum: et quoque finis status infestationum et principium status damnationis illorum qui per Aegyptios repraesentantur, per inter vesperas, intelli-

gitur, sed horum status tendit ad noctem, quae est dejectio in infernum; horum dejectio in infernum repraesentatur per immersionem in mare Suph; illorum autem elevatio in coelum repraesentatur per introductionem in terram Canaanem. In Verbo, passim nominatur Vespera, et per illam significatur ultimum tempus Ecclesiae, et quoque primum ejus, ultimum apud illos apud quos desinit Ecclesia, et primum apud illos apud quos inchoat; inde primario per Vesperam significatur adventus Domini, nam tunc finis fuit Ecclesiae prioris, et principium novae; cujus status primus etiam vespera vocatur, quia homo Ecclesiae incipit ab obscura luce, et progreditur ad claram, quae ei est mane. Quod adventus Domini in mundum per Vesperam et Mane, significetur, constat apud Danielem „Audivi unum sanctum loquentem, quousque visio haec, juge, et praevaricatio, sancti et exercitus conculcatio: et dixit ad me, *usque ad Vesperam*, *mane*, bis mille trecenta, tunc enim justificabitur sanctum" VIII: 13. 14; quod ibi per vesperam intelligatur ultimum tempus, cum Ecclesia prorsus vastata fuit, et Dominus in mundum vénit, et per mane lux et ortus novae Ecclesiae ab Ipso, patet. Similiter apud Sachariam „Erit dies unus, qui notus erit Jehovae, non dies nec nox, *quia circa tempus vesperae erit lux*" XIV: 7. Apud Zephaniam [4] „Tandem sit tractus reliquus domus Jehudae, super iis pascent; in domibus Askelonis *in vespera quietem habebunt*, *quando visitabit illos* Jehovah Deus illorum, et reducet captivitatem illorum" II: 7. Vespera pro primo statu exorientis Ecclesiae: quia Vespera significabat ultimum statum Ecclesiae Veteris, et primum novae, idcirco mandatum fuit, ut Aharon et filii ejus „ascendere facerent lucernam a *Vespera usque ad mane* coram Jehovah" Exod: XXVII: 20. 21. Quod Vespera sit status Ecclesiae ultimus, cum densum falsum quia nulla fides, et densum malum quia nulla charitas, patet apud Jeremiam „Vae vobis, quia abit dies, *quia inclinatae sunt umbrae Vesperae*" VI: 4. Apud Ezechielem „Loquutus sum ad populum mane, et *mortua uxor mea Vesperi*" XXIV: 18, uxor pro Ecclesia. Apud Davidem „Sub auroram florebit, et transibit, *sub vesperam resecabit*, [5] *exarescet*" Psalm: XC: 6.

7845. Vers: 7. 8. 9. 10. 11. *Et accipient de sanguine, et*

dabunt super binos postes, et super superliminare, super domibus in quibus comedent illam. Et comedent carnem in nocte illa assam igne, et azyma super amaroribus comedent illam. Ne comedatis de illa crudum, et coquendo coctum in aquis, verumtamen assum igne, caput ejus super cruribus ejus et super medio ejus. Et non relinquetis de illo usque ad mane, et residuum de illo usque ad mane, igne comburetis. Et sic comedatis illam, lumbi vestri cincti, calcei vestri in pedibus vestris, et baculus vester in manu vestra; et comedetis illam in festinatione; Paesach hoc Jehovae. Et accipient de sanguine, significat sanctum Verum quod boni innocentiae: et dabunt super binos postes, et super superliminare, significat vera et bona naturalis: super domibus, significat illa quae voluntatis boni sunt: in quibus comedent illam, significat fruitionem: et comedent carnem, significat fruitionem boni: in nocte illa, significat cum damnatio malorum: assam igne, significat bonum quod amoris: et azyma, significat purificatum ab omni falso: super amaroribus, significat per tentationum injucunda: comedent illam, significat fruitionem: ne comedatis de illa crudum, significat quod non absque amore: et coquendo coctum in aquis, significat quod non exibit a vero: verumtamen assum igne, significat quod ex amore: caput ejus super cruribus ejus, et super medio ejus, significat ab intimo ad externum: et non relinquetis de illo usque ad mane, significat status hujus durationem ante statum illustrationis in coelo: et residuum de illo usque ad mane, igne comburetis, significat statum mediorum ad finem per tentationes: et sic comedetis illam, significat fruitionem in statu separationis a malis qui infestarunt, et conservationem tunc: lumbi vestri cincti, significat quoad interiora: calcei vestri in pedibus vestris, significat quoad exteriora: et baculus vester in manu vestra, significat quoad media: et comedetis illud in festinatione, significat separationis affectionem: Paesach hoc Jehovae, significat praesentiam Domini, et liberationem ab Ipso.

7846. Et accipient de sanguine, quod significet sanctum Verum quod boni innocentiae, constat ex significatione sanguinis, quod sit Sanctum Verum procedens a Domino, de qua n: 4735. 6978. [6] 7317. 7326; et quia est sanguis Agni, per quem

significatur bonum innocentiae, n: 3994, est sanctum verum quod boni innocentiae.

7847. Et dabunt super binos postes et super superliminare, quod significet vera et bona naturalis, constat ex significatione postium januae, quod sint vera naturalis; et ex significatione superliminaris, quod sint bona ejus: quod postes et superliminare illa sint, est quia per domum significatur ipse homo, seu mens ejus, et per illa quae januae sunt, significantur quae inserviunt pro introducendo; quae quod sint vera et bona naturalis, patet; nam naturalis homo prius instruitur, quam rationalis, et quae homo tunc discit, sunt naturalia, quibus insinuantur successive spiritualia, quae sunt interiora: inde patet, quomodo naturale quoad vera et bona inservit pro introducendo. Praeterea superliminare et postes simile significant ac frontale et manus apud hominem; ideae Angelicae tales sunt, ut naturalia referant ad talia quae hominis sunt; causa est, quia mundus spiritualis seu Coelum est in forma hominis, ac ideo ad illam se referunt omnia illius mundi, hoc est, omnia spiritualia, quae sunt vera et bona, ut ad finem plurium Capitum, ubi de Correspondentiis, ostensum est: et quia naturalia in ideis angelicis fiunt spiritualia, ita quoque domus, quae illis est mens hominis, et cubicula et conclavia interiora mentis, ac fenestrae, januae, postes, et superliminaria, sunt exteriora mentis quae introducunt; quia Angelicae ideae tales sunt, etiam vivae sunt; et sic quae in mundo naturali objecta mortua sunt, dum in mundum spiritualem transeunt, fiunt objecta viva; nam omne spirituale est vivum, quia procedit a Domino. Quod postes et superliminare simile significent ac apud hominem frontale et manus, apparet ab his apud Moschen „Amabis Jehovam Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex omnibus viribus tuis; alliges ea in signum *super manum tuam*, et sint *in frontalia* inter oculos tuos; et scribas *ea super postes domus tuae*, et in *portis tuis*" Deut: [VI:] 5. 8. 9. Cap: XI: 13. 18. 20; quia simile involvunt, dictum est utrumque. Quod superliminare et postes in spirituali sensu sint bona et vera naturalis, per quae introductio ad spiritualia, constat a descriptione Novi Templi apud Ezechielem, per quod significatur Ecclesia spiritualis; ibi pluries memorantur postes et superliminaria,

quae etiam mensurata sunt; quod nequaquam factum esset, nisi illa etiam aliquid Ecclesiae ac Coeli, hoc est, aliquid spirituale significarent, prout sequentia apud illum Prophetam „Sacerdos accipiet de sanguine peccati, *et dabit super postem domus*, et super quatuor Angulos prominentiae altaris, *et super postem portae atrii interioris*, in primo die mensis" XLV: 19. Apud Eundem „Intrabit princeps via porticus foris, et stabit apud *postem portae*, et sacerdotes facient holocaustum illius, tunc adorabit *super limine portae*" XLVI: 2; quod per templum ibi non templum intelligatur, sed Ecclesia Domini, quisque scire potest; nam talia, quae ibi in pluribus Capitibus descripta sunt, nusquam evenerunt, nec evenient: quod in supremo sensu per Templum intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum, Ipse docet apud Johan: Cap: II: 19. 21. 22, inde in sensu repraesentativo per templum intelligitur Ecclesia Ipsius: quod Angelus mensus sit *superliminaria* novi illius templi, videatur Ezech: Cap: XL: 9. 10. 14. 16. 24. Cap: XLI: 21. 25, quae mensuratio nullius rei foret, nisi superliminaria significarent aliquid Ecclesiae, et quoque numeri. Quia postes et superliminare significabant vera et bona in naturali, quae introductioni inserviunt, idcirco in Templo illo Novo, ea facta sunt quadrata prospectu, Ezech: XLI: 21, ac ideo in Templo Salomonis „*postes* facti sunt ex lignis olei" I Reg: VI: 31. 33, lignum olei significabat bonum Veri, seu bonum quod est Ecclesiae spiritualis.

7848. Super domibus, quod significet illa quae voluntatis boni sunt, constat ex significatione domus, quod sit homo, de qua n: 3128, quodque sit mens hominis, n: 3538. 4973. 5023. 7353, consequenter id quod est voluntatis, hic quod voluntatis boni: causa quod per domum etiam significetur voluntas, est quia per eam significatur homo, et homo est homo imprimis ex velle suo: praeterea sive dicas hominem, sive mentem ejus, idem est; homo enim non est homo ex forma corporis sui, sed ex mente sua, et homo est talis homo qualis est ejus mens, hoc est, qualis ejus intellectus et voluntas, praecipue qualis voluntas.

7849. In quibus comedent eam, quod significet fruitionem, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 3168. 3513, fin: 4745, hic autem fruitio, quia agitur

de statu initiationis. Hoc ita se habet; qui ante adventum Domini in terra inferiore in custodia detenti fuerunt, n: 6854. 6914. 7091 f. 7828, cum liberarentur, praeparandi erant ad recipiendum influxum boni et veri a Domino, nam transirent per medium infernum; et ne in illo transitu ex infernalibus circum circa influerent mala et falsa, idcirco praeparandi erant, ut tunc in pleno statu veri et boni essent; sed de illo transitu in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicetur: praeparatio illa seu initiatio ad statum receptionis boni et veri, describitur per illa, quae facerent inter diem decimum mensis et quartum decimum, et quae observarent circa esum agni paschalis.

7850. Et comedent carnem, quod significet fruitionem boni, constat ex significatione comedere, quod sit fruitio, de qua nunc supra, n: 7849; et ex significatione carnis, quod sit proprium hominis vivificatum a Divino Humano Domini, ita omne bonum coeleste et spirituale apud hominem, de qua n: 3813. 6968: quod Caro id significet, apud Antiquos notissimum fuit; hodie tamen tam ignotum est, ut nullus non miretur, quod dicatur tale per carnem significari; si dicatur, quod id spirituale correspondens sit, hoc non intelligitur; si dicitur quod sit significativum, hoc quidem intelligitur, sed in alio sensu quam in quo est significativum correspondens, nempe sicut prorsus separatum, cum tamen spirituale aut significativum correspondens est conjunctum cum illo cui correspondet, sicut hominis visus cum ejus oculo, auditus cum ejus aure, cogitatio, quae spiritualis, cum forma interiorum hominis, et per illam cum organulis loquelae, aut sicut voluntas, quae etiam spiritualis, cum fibris muscularibus, per quas actio; ita se habet omne spirituale correspondens, seu significativum respective ad suum naturale, cum quo correspondentia: quis non videre potest, quod non caro per carnem, nec sanguis per sanguinem intelligitur a Domino apud Johannem „Amen, amen, dico vobis, nisi *comederitis carnem filii hominis*, et *biberitis Ipsius sanguinem*, non habebitis vitam in vobis: qui *manducat meam Carnem*, et *bibit meum sanguinem*, habet vitam aeternam, et Ego resuscitabo illum extremo die; nam *Caro mea* est vere cibus, et *sanguis meus* est vere potus" VI: 53. 54. 55. 56; quod per Carnem intellectum sit Divinum Bonum Divini Amoris Domini, quod ex

Divino Humano Ipsius, et per sanguinem Divinum Verum procedens a Divino Bono Ipsius, tum reciprocum hominis, hodie pauci sciunt, et qui scire possunt, non volunt; quod non scire velint, est causa quia in nulla affectione veri propter verum sunt, sed propter causas in mundo; tum quia naturales homines naturaliter omnia capere volunt. Haec dicta sunt, ut sciatur quid significatur per comedere carnem in Coena paschali, consequenter quid in sancta coena, quae tunc instituta fuit: de Pane et Vino, quae idem significant cum Carne et Sanguine, in Sancta Coena, videatur n: 2165. 2177. 2187. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915. Quod Caro non sit caro in sensu spirituali Verbi, praeter ab aliis locis, manifeste patet ab hoc apud Johannem „Venite, et congregamini ad coenam magni Dei, ut *manducetis carnes* chiliarchorum, et *carnes* fortium, et *carnes* equorum, et sedentium super illis, et *carnes* omnium liberorum et servorum, et parvorum et magnorum" Apoc: XIX: 17. 18, per carnes ibi significantur varii generis bona.

7851. In nocte illa, quod significet cum damnatio malorum, constat ex significatione Noctis, quod sit status devastationis veri et boni, de qua n: 221. 709. 2353. 7776, ita damnatio, nam cum non amplius verum et bonum sed falsum et malum, est damnatio, hic damnatio illorum, qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali.

7852. Assam igne, quod significet bonum quod amoris, constat ex significatione assi igne, quod sit bonum amoris, ignis enim significat amorem, n: 934. 4906. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324, et assatum id quod est imbutum amore, proinde bonum: in Verbo distinguitur assatum a cocto, et per assatum significatur bonum quia per ignem, et per coctum intelligitur verum quia per aquam; hic similiter, nam dicitur „Ne comedatis de illa crudum, et *coquendo coctum in aquis*, verumtamen *assum igne*" Vers: 9; causa est, quia per Agnum paschalem significatur bonum innocentiae, quod bonum est bonum amoris in Dominum. Ex his patet, quid per *assatum piscem* apud Lucam Cap: XXIV: 42. 43, in sensu spirituali intelligitur: tum quid per piscem superimpositum foco, cum visus est Dominus discipulis, de quo ita apud Johannem „Postquam de-

scenderunt discipuli in terram, vident *focum positum*, et *pisciculum superjacentem*, et panem: venit Jesus, et accipit panem, et dat illis, et *pisciculum* similiter" XXI: 9. 13, per piscem significatur verum naturalis, n: 991, per focum autem bonum, ita per pisciculum superjacentem verum boni spiritualis in naturali: qui non sensum internum Verbi dari credit, is non potest aliter credere, quam quod nihil arcani involvat, quod, cum apparuit Dominus discipulis, esset piscis super foco, et quod ille a Domino daretur illis ad edendum. Quia per assum igne significatur bonum quod amoris coelestis et spiritualis, ideo in opposito sensu per assum igne significatur malum quod est amoris sui et mundi, apud Esaiam „Partem ejus *combussit igne*, super partem ejus carnem comedit, *assavit assatum*, ut saturaretur, etiam *calefactus est;* et dixit, frater *calefactus sum, vidi ignem:* partem ejus *combussi igne*, etiamque coxi *super prunis* ejus panem, *assavi carnem* et comedens" XLIV: 16. 19, ibi de adoratoribus sculptilis; per sculptile significatur falsum mali, quod ita describitur; assare assatum, et assare carnem, est operari malum ex amore spurco; quod ignis in opposito sensu sit malum amoris sui et mundi, seu cupiditatum quae illorum amorum sunt, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324. 7575. [7]

7853. Et azyma, quod significet purificatum ab omni falso, constat ex significatione azymi seu infermentati, quod sit purificatum a falso, de qua n: 2342; causa quod azyma id significent, est quia fermentum significat falsum, de quo in sequentibus.

7854. Super amaroribus, quod significet per tentationum injucunda, constat ex significatione amarorum, seu amaritudinum, quod sint injucunda, hic quae tentationum; bonum enim innocentiae, quod per agnum paschalem repraesentatur, non alicui appropriari potest, nisi per tentationes; per azymum panem tale bonum significatur, quod quia appropriatur per tentationes, statutum est ut comederent illum super amaroribus; et praeterea panis ille erat illis panis afflictionis, sicut manna, Deut: VIII: 15. 16. Cap: XVI: 3, quia erat absque fermento, hoc est, absque aliquo falso ex malo, nam homo purum verum et purum bonum non sustinet. Quod injucunda significentur per amara, patet

apud Esaiam „Vae dicentibus de malo bonum, et de bono malum, *ponentibus amarum in dulce, et dulce in amarum*" V: 20: [8] et apud Eundem „Cum cantu non bibent vinum, *amara erit sicera bibentibus illam*" XXIV: 9. Quod injucunda tentationum significentur per amara, patet ex his; in Exodo „Tandem venerunt *ad Marah*, sed non potuerunt [bibere] aquas *prae amaritudine*, quia *amarae illae:* murmuravit itaque populus contra Moschen, qui cum clamaret ad Jehovam, monstravit illi Jehovah lignum, quod projecit in aquas, et *dulces factae sunt aquae:* ibi posuit illi statutum et judicium, *quod ibi tentaverit illum*" XV: 23. 24. 25: [9] et quoque apud Johannem „Cecidit de Coelo stella magna ardens sicut lampas, nomen stellae dicitur *absinthium*, multique homines mortui sunt ex aquis, quia *amarae factae sunt*" Apoc: VIII: 10. 11; aquae amarae hic pro injucundis tentationum; homines mortui ex aquis, pro illis qui in tentationibus succubuerunt.

7855. Comedent illam, quod significet fruitionem, constat ex illis suprà n: 7849.

7856. Ne comedatis de illa crudum, quod significet quod non absque amore, constat ex significatione comedere, quod sit fruitio, ut supra n: 7849; et ex significatione crudi, quod sit absque bono amoris; quod crudum id significet, liquet ex significatione assi igne, quod sit bonum amoris, de qua supra n: 7852, inde crudum est quod [non] assum igne, ita quod absque amore.

7857. Et coquendo coctum aquis, quod significet quod non exibit ex vero quod fidei, constat ex significatione aquarum, quod sint vera quae fidei, de qua n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; inde coctum aquis est quod inde exit, hoc est, bonum quod ex vero fidei; hoc bonum distinguitur a bono quod ex amore, quod significatur per assum igne, n: 7852. Omne bonum spirituale vel procedit ex fide, hoc est, per fidem, vel procedit ex amore; cum homo regeneratur, bonum apud illum tunc procedit ex vero fidei, nam facit tunc secundum verum non ex affectione veri, sed ex obedientia quia ita mandatum est; postea vero cum regeneratus est, facit bonum ex affectione, ita ex amore: hi bini status apud hominem in Verbo prorsus distinguuntur, ex causa quia homo in utroque statu non simul potest

esse; qui in primo statu est, non potest intrare in alterum antequam regeneratus est; et qui in altero statu, non in priorem se conferet; si quis se confert, amittit tunc affectionem bonum faciendi ex amore, et relabitur in statum fidei, qui illi inserviverat ad introducendum ad bonum, et quoque extra illum: hoc in sensu interno intelligitur per Domini verba de ultimo judicio apud Matthaeum „Tunc qui super domo, ne descendat ad tollendum quid e domo sua; et qui in agro, ne revertatur retro ad tollendum vestimenta sua" XXIV: 17. 18; et quoque per „uxorem Loti, quod respexerit post se" Luc: XVII: 31. 32; inde intelligi potest quid sit frui bono quod exit ex amore non autem quod ex vero fidei, quae significantur per quod comederent carnem assam igne, non autem coctam in aquis. Quia per Sacrificia et Holocausta significabatur cultus Domini ex fide et amore, per sacrificia ex fide, et per holocausta ex amore; et quia glorificatio Domini, et laetificatio propter fruitionem bonorum a Domino significabatur per comessationes ex sanctificatis, idcirco concessum fuit tunc carnem coquere; glorificatio enim Domini, et laetificatio [10] propter fruitionem bonorum, procedunt ex affectione veri quod fidei, sicut etiam omnis confessio; quod caro sacrificii coqueretur, videatur Exod: XXIX: 31. 32. 1 Sam: II: 13. 15. 1 Reg: XIX: 21. Tale significatur per coctionem apud Sachariam „In die illo erit *omnis olla* in Hierosolyma [et] in Jehudah sanctitas Jehovae Zebaoth, et venient *omnes sacrificantes*, et *sument de illis, et coquent in illis*" XIV: 21.

7858. Verumtamen assum igne, quod significet quod ex amore, constat ex significatione assi igne, quod sit bonum quod ex amore, de qua supra n: 7852.

7859. Caput ejus super cruribus ejus et super medio ejus, quod significet ab intimo ad externum, constat ex significatione capitis, cum dicitur super cruribus et medio, quod sit intimum, est enim caput supremum, et supremum in spirituali sensu est intimum, n: 2148. 3084. 4599. 5146; quod per caput significentur interiora, et per corpus exteriora, videatur n: 6436; et ex significatione crurum, quod sint exteriora, nam crura respective ad caput sunt inferiora; et sicut superiora significant interiora, ita inferiora significant exteriora; et ex significatione medii, quod sint quae adhuc magis inferiora sunt, sicut quae

ventris ac intestinorum. Quod mandatum sit ut assarent caput super cruribus et super medio, repraesentabat quod interiora et exteriora conjuncta erunt, hoc est, unum agent; interiora sunt quae interni hominis, exteriora quae externi, seu interiora sunt quae spiritualis hominis, exteriora vero quae naturalis; haec conjuncta erunt, hoc est, unum agent, ut homo sit regnum Domini; separata sunt, quando naturalis seu externus homo facit aliter quam spiritualis seu internus vult. Ex his constare potest, quid significatum est per quod agnus paschalis assaretur igne, caput super cruribus et medio: per medium intelligitur naturale adhuc exterius, seu sensuale. Quod Divinum arcanum in mandatis illis sit, quisque videre potest; agnus enim paschalis sanctissimum in Ecclesia illa fuit; arcanum illud sanctum non patet nisi per intellectum spiritualem rerum et verborum, qui hic talis est.

7860. Et non relinquetis de illo usque ad mane, quod significet status hujus durationem ante statum illustrationis in coelo, constat ex significatione mane, quod sit coelum et status illustrationis ibi, de qua n: 2405. 3458. 3723. 5740. 5962; quod nihil relinquere de illo usque ad id tempus, sit status illius duratio, patet, nam tunc cessabit prior status. Agitur, ut prius ostensum, in sensu interno, de liberatione illorum qui ab Ecclesia spirituali ab infestationibus, status liberationis illorum repraesentatur per Paesach, at status elevationis illorum in coelum per introductionem in terram Canaanem; hic status est qui intelligitur per mane; sunt bini illi status prorsus diversi, sicut sunt status mediorum ad finem, ac status finis; cum status finis adest, tunc peracta erunt quae in statu mediorum: ex his patet, cur mandatum quod nihil relinquerent de illo ad mane.

7861. Et residuum de illo usque ad mane igne comburetis, quod significet statum medium ad finem per tentationes, constat ex significatione residui ad mane, quod sit status medius ad ultimum, qui est elevationis in coelum; per mane enim significatur elevatio in coelum, et illustratio ibi, videatur mox supra n: 7860, ideo per tempus ante mane significatur status medius; in hoc statu frui licuit residuo, seu comedere illud, non autem postea; et ex significatione igne comburere, quod sit subire tentationes; quod tentationes per igne comburere significentur, est

quia purificationes fiunt per ignem; tum quia cum homo in tentationes, in cupiditates suas immissus est, quae sunt ignes.

7862. Et sic comedetis illam, quod significet fruitionem in statu separationis a malis qui infestarunt, et conservationem tunc, constat ex significatione comedere, quod sit fruitio, de qua supra n: 7849; quia agitur de exitu ex Aegypto, et per illum significatur separatio ab illis qui infestarunt, idcirco est ille status qui intelligitur per quod sic comederent illam; quod etiam sit conservatio, patet.

7863. Lumbi vestri cincti, quod significet quoad interiora, constat ex significatione lumborum, quod sint illa quae amoris conjugialis, n: 3021. 4277. 4280. 5050 ad 5062, ita illa quae sunt amoris boni et veri, nam amor conjugialis descendit ab hoc, n: 686. 2618. 2727 ad 2759. 4434. 5054; inde, et quia lumbi sunt supra pedes, qui sunt exteriora, de quibus nunc infra, per illos significantur interiora: per quod lumbi cincti essent, significatur aptitudo ad recipiendum influxum boni et veri a Domino, tum ad faciendum secundum influxum; omnis cinctura et investitura significat statum paratum ad recipiendum agendumque, tunc enim omnia et singula in ordine suo tenentur; aliter cum non cincta sunt.

7864. Calcei vestri in pedibus vestris, quod significet quoad exteriora, constat ex significatione calceorum, quod sint externa seu ultima naturalis, quae in communi integunt interiora naturalis; et ex significatione pedum, quod sint naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952.

7865. Et baculus vester in manu vestra, quod significet quoad media, constat ex significatione baculi in manu, cum agitur de profectione seu peregrinatione, et memorantur lumbi, tum calcei in pedibus, qui sunt interiora et exteriora, quod sint media.

7866. Et comedetis illud in festinatione, quod significet separationis affectionem, constat ex significatione festinationis, quod sit affectio, quia affectionis, de qua n: 7695; hic affectio separationis, quia ab infestantibus, qui per Aegyptios significantur.

7867. Paesach hoc Jehovae, quod significet praesentiam Domini, et liberationem ab Ipso, constat ex illis quae hactenus

dicta sunt, imprimis quae de Liberatione illorum qui ab Ecclesia spirituali per adventum Domini, n: 6854. 6914. 7035. 7091 f. 7828; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905.

7868. Vers: 12. 13. 14. 15. 16. *Et transibo per terram Aegypti in nocte illa, et percutiam omne primogenitum in terra Aegypti ab homine et usque ad bestiam; et in omnes deos Aegypti faciam judicia; Ego Jehovah. Et erit sanguis vobis ad signum super domibus ubi vos, et videro sanguinem, et praeteribo praeter vos, et non erit in vobis plaga perditori, in percutere Me terram Aegypti. Et erit dies ille vobis ad memoriale, et feriabimini illum festum Jehovae, generationibus vestris, statuto aeterno feriabimini illum. Septem diebus azyma comedetis, etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum, et exscindetur anima illa ex Israële, a die primo usque ad diem septimum. Et in die primo convocatio sancta, et in die septimo convocatio sancta, erit vobis; nullum opus fiet in illis, tantum quod comedetur omni animae, hoc solum fiet vobis.* Et transibo per terram Aegypti, significat praesentiam apud illos qui infestarunt: in nocte illa, significat statum mali illorum: et percutiam omne primogenitum in terra Aegypti, significat damnationem illorum qui in fide separata a charitate: ab homine et usque ad bestiam, significat cupiditates illorum malas interiores et exteriores: et in omnes deos Aegypti faciam judicia, significat falsitates illorum quae damnandae: Ego Jehovah, significat Dominum quod solus Deus: et erit sanguis, significat verum boni innocentiae: vobis ad signum super domibus, significat quod id testificatio voluntatis boni: et videro sanguinem, significat apperceptionem illius veri ab illis qui damnationem inferunt: et praeteribo praeter vos, significat quod fugiet inde: et non erit in vobis plaga perditori, significat quod damnatio ab infernis non influet: in percutere Me terram Aegypti, significat cum damnantur illi qui in fide separata a charitate: et erit dies ille vobis ad memoriale, significat status illius quale in cultu: feriabimini illum festum Jehovae, significat cultum Domini propter liberationem a damnatione: generationibus vestris, signi-

ficat in illis quae fidei et charitatis: statuto aeterno feriabimini illum, significat cultum Domini secundum ordinem coeli pro illis qui ab Ecclesia spirituali: septem diebus, significat sanctum: azyma comedetis, significat purificationem a falsis: etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, significat quod prorsus nihil falsum erit in bono: quia omnis comedens fermentatum, significat qui appropriat sibi falsum: et exscindetur anima illa ex Israële, significat quod separabitur ab illis qui ab Ecclesia spirituali, et quod erit damnatus: a die primo usque ad diem septimum, significat statum sanctum plenum: et in die primo convocatio sancta, significat quod in principio omnes simul erunt: in die septimo convocatio sancta, erit vobis, significat ita in fine status: nullum opus fiet in illis, significat detentionem tunc a terrestribus et mundanis: tantum quod comedatur omni animae, significat cum appropriatur bonum spirituale et coeleste: hoc solum fiet, significat quod his modo tunc studebunt.

7869. Et transibo per terram Aegypti, quod significet praesentiam apud illos qui infestarunt, constat ex significatione transire, cum per terram, et a Jehovah, quod sit praesentia; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6692. 7097; hic terra Aegypti pro illis.

7870. In nocte illa, quod significet statum mali illorum, constat ex significatione noctis, quod sit status cum non nisi quam malum et falsum; opponitur enim nox diei, et caligo luci, et per diem et lucem significatur cum verum et bonum; inde per noctem etiam significatur ultimum tempus Ecclesiae, nam tunc quia nulla fides et charitas, falsa et mala regnant, videatur n: 2353. 6000; etiam per noctem significatur devastatio totalis, n: 7776, ut et damnatio, n: 7851. Ex his patet, quod status illorum, qui in inferno sunt, dicatur nox; non quod caligo noctis apud illos sit, nam se mutuo vident, sed quia status veri et boni, qui in coelis, dicitur dies, inde status falsi et mali dicitur nox; etiam est caligo ibi cum aliquid lucis e coelo illuc influit; tunc enim lumen illorum, ex quo vident, dissipatur et fit caligo. Lumen, ex quo vident, est quidem ex luce a Domino per coelum, nam in altera vita non aliunde est aliqua lux,

sed haec apud illos in inferno recipitur a facultate intelligendi verum apud illos, facultas quod possint intelligere remanet apud illos, ut apud omnem hominem, utcunque in malo aut falso sunt, sed cum lux illa coelestis a facultate illa transit in voluntatem, quod nempe non velint intelligere, et inde in malum et falsum, quae apud illos, tunc lux coelestis illis vertitur in lumen, quod simile lumini ex igne carbonario est; quod lumen, ut dictum, vertitur in densam caliginem a luce coeli cum influit: quod in infernis sit lumen quale est quod ex igne carbonario, videatur n: 1528. 3340. 4418. 4531; et quod lumen illud vertatur in caliginem ad praesentiam lucis coeli, n: 1783. 3412. 4533. 5057. 5058. 6000. Ex his constare potest, quod in altera vita cuique sit lux secundum facultatem intelligendi instructam veris ex bono, aut falsis ex malo.

7871. Et percutiam omne primogenitum in terra Aegypti, quod significet damnationem illorum qui in fide separata a charitate, constat ex significatione percutere, quod sit damnatio, percutere enim est occidere aut morti dare, et per mortem in spirituali sensu significatur damnatio, videatur n: 6119; ex significatione primogeniti, cum praedicatur de Aegyptiis, per quos repraesentantur qui in falsis ex malo, quod sit fides separata a charitate, n: 3325. 7039. 7766. 7778. 7779; quod primogenitum in genuino sensu, cum dicitur de Ecclesia spirituali, sit fides quae charitatis, videatur n: 367. 2435. 3325. 3494. 6344. 7035, inde in opposito sensu primogenitum est fides absque charitate.

7872. Ab homine et usque ad bestiam, quod significet cupiditates illorum malas interiores et exteriores, constat ex significatione ab homine et usque ad bestiam, quod sit affectio boni interioris et exterioris, de qua n: 7424. [II] 7523; per hominem enim significatur affectio boni interioris et per bestiam affectio boni exterioris; inde in opposito sensu, ut hic, ubi de Aegyptiorum primogenitis agitur, significantur affectiones malae, seu cupiditates interiores et exteriores: quod bestiae sint affectiones bonae, et in opposito sensu affectiones malae seu cupiditates, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 2781. 3218. 3519. 5198.

7873. Et in omnes deos Aegypti faciam judicia, quod si-

gnificet falsitates illorum quae damnandae, constat ex significatione deorum, quod sint falsitates, de qua sequitur; et ex significatione facere judicia, quod sit damnari, nam judicare seu facere judicia est vel ad vitam vel ad mortem, ad vitam est salvatio, ad mortem est damnatio. Dii in Verbo plures nominantur; cum ita vocantur Angeli, significantur vera, videatur n: 4295. 4402. 7268; inde in opposito sensu per deos gentium significantur falsa, n: 4402. 4544. Quod Vera dicantur dii, est quia Verum procedit ex Ipso Divino, et in se est Divinum, inde qui recipiunt illud, vocantur dii; non quod illi sint dii, sed quod verum, quod apud illos, sit Divinum; inde est, quod in Lingua Originali Deus dicatur Elohim in plurali. Ipsum Divinum est Divinum Bonum, at quod procedit ab Illo est Divinum Verum, quod universum coelum implet: quia nunc Deus est Verum, inde in opposito sensu est falsum.

7874. Ego Jehovah, quod significet Dominum quod solus Deus, constare potest ex illis quae supra n: 7401. 7444. 7544. 7598. 7636, explicata sunt.

7875. Et erit sanguis, quod significet verum boni innocentiae, constat ex significatione sanguinis agni, quod sit verum boni innocentiae, ut supra n: 7846.

7876. Vobis ad signum super domibus ubi vos, quod significet quod id testificatio voluntatis boni, constat ex significatione esse ad signum, quod sit testificatio; et ex significatione voluntatis, quod sint quae voluntatis boni, de qua supra n: 7848.

7877. Et videro sanguinem, quod significet apperceptionem illius veri ab illis qui damnationem inferunt, constat ex significatione videre, quod sit intelligere et appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; quod sit apperceptio ab illis qui damnationem inferunt, sequitur; et ex significatione sanguinis, quod sit verum boni innocentiae, ut supra n: 7846. Quid verum boni innocentiae, dicendum; bonum innocentiae est bonum amoris in Dominum, qui enim in hoc amore sunt, in innocentia sunt; inde est, quod illi qui in intimo seu tertio coelo sunt, in innocentia sint prae reliquis, quia in amore in Dominum; ex innocentia apparent illi, qui ibi, aliis sicut infantes, et usque sunt sapientissimi

omnium qui in coelo, videatur n: 2306, nam innocentia habitat in sapientia, n: 2305. 3495. 4797: Verum boni innocentiae, quod apud illos, non est verum fidei, sed est bonum charitatis; nam illi qui in tertio coelo sunt, non sciunt quid fides, ita nec quid verum ejus, sunt enim in perceptione veri quod fidei, ex qua sciunt illico quod ita sit, nec usquam ratiocinantur de illo, num ita sit, minus litigant de illo; quod eo modo in perceptione est, hoc non cadit in scientiam; aliter apud spirituales, qui in secundo coelo, hi per verum quod fidei ducuntur [12] ad bonum quod charitatis, quare illi ratiocinantur num id verum sit vel non, quia num sit non percipiunt, inde vera illis fiunt scientia, et vocantur doctrinalia fidei. Quod illi qui in intimo seu tertio coelo, in tali statu sint, quod percipiant quid verum fidei, ac ideo illud non ad scientiam referant, videatur n: 202. 337. 2715. 2718. 3246. 4448. Quomodo cum hoc se habet, quod a Jehovah dicatur *Videro*, ita de se, significetur apperceptio ab illis qui damnationem inferunt, hoc est, ab infernalibus, patere potest ab illis, quae prius ostensa sunt, quod nempe malum tribuatur Jehovae seu Domino, tametsi nihil mali ab Ipso provenit, sed ab inferno, videatur n: 2447. 6071. 6991. 6997. 7533. 7632. [13] 7643; quod malum permittatur, hoc apparet sicut ab Ipso qui permittit, cum potest auferre; ita hic, quod morti dati sint primogeniti Aegyptiorum; hoc tribuitur Jehovae, nam dicitur „Transibo per terram Aegypti in nocte illa, et percutiam omne primogenitum in terra Aegypti: et factum in media nocte, et Jehovah percussit omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum captivi, qui in domo foveae" Vers: 12. 29; et tamen in hoc Versu vocatur ille *perditor* qui hoc facit „Erit sanguis vobis ad signum super domibus, ubi vos, et videro sanguinem, et praeteribo praeter vos, et *non erit vobis plaga perditori*"; similiter se habet cum devastatione malorum in altera vita, deque damnatione, et dejectione in infernum, quae in sensu interno per plagas, et per mortem primogenitorum, et per immersionem in mare Suph, intelliguntur; Jehovah seu Dominus nullum vastat, minus damnat, et in infernum dejicit; sed est ipse spiritus malus qui hoc sibi facit, est malum quod in illo; inde nunc est, quod per videro sanguinem,

significetur apperceptio ab illis qui damnationem inferunt. Quomodo cum Permissione se habet, non potest paucis dici, quia perplura arcana involvit; quod damnentur impii, et quod crucientur, non est a Domino permissio qualis est volentis, sed qualis est non volentis, qui non potest auxilium ferre, urgente et resistente fine, qui est salvatio totius generis humani, nam si auxilium ferret, foret malum facere, quod prorsus contra Divinum est: sed de his plura, ex Divina Domini Misericordia, alibi.

7878. Et praeteribo praeter vos, quod significet quod fugiet inde, nempe damnatio quae ab infernis, constat ex significatione praeterire, cum hoc dicitur de damnatione, quod sit fugere inde; etiam damnationis sphaera, quae ex infernis effluit, praeter illos qui a Domino in vero et bono sunt, fugit; damnatio enim influit apud illos qui in malo et falso sunt, nam status receptionis ibi est, non autem apud illos qui in vero et bono; sunt enim opposita, quorum unum fugit alterum. Omnia quae hactenus statuta sunt de agno paschali, de ejus coctione et esu, tum de sanguine super postes et superliminare, se referunt ad haec, quod nempe perditor praeteribit illorum domos; in sensu interno, quod ab omni damnatione immunes erunt; propter hunc finem, ut nempe damnatio ab illis fugeret, praeparati sunt; praeparationis processus est qui in sensu interno per statuta de Agno paschali descriptus est.

7879. Et non erit in vobis plaga perditori, quod significet quod damnatio ab inferno non influet, constat ex significatione plagae, quod hic sit damnatio, nam haec plaga erat mors omnium primogenitorum in Aegypto, quae quod sit damnatio, videatur n: 7778; et ex significatione perditoris, quod sit infernum quod damnationem infert. Cum hoc, quod infernum damnationem inferat, ita se habet; devastatio malorum in altera vita, tum quoque damnatio, ut et dejectio in infernum, non venit immediate a spiritu qui in malo est, sed venit ab infernis; mala enim, quae ibi, omnia existunt per influxum ab infernis, et nullum absque influxu inde, et existunt secundum statum mali, in quo sunt spiritus qui vastantur et damnantur; et status mali existit secundum privationem boni et veri; secundum eum statum fit communicatio cum infernis; et inferna pa-

ratissima sunt ad inferendum malum; nam inferre malum est ipsum jucundum vitae illorum. Quia inferna talia sunt, idcirco a Domino clausa tenentur; quippe si aperirentur, periret universum genus humanum, nam inferna perniciem omnium continue spirant: quod peste perierint septuaginta millia virorum, propter numerationem populi a Davide, II Sam: XXIV; quodque in castris Assyriorum occisa sint centum octoginta et quinque millia in una nocte, II Reg: XIX: 35, facta sunt ab infernis, quod tunc aperta fuerint; similiter foret hodie, si aperirentur; idcirco a Domino stricte occlusa tenentur. Quod damnatio ab infernis non influere possit apud illos, qui a Domino in bono et vero tenentur, quod significatur per quod non erit in vobis plaga perditori, videatur mox supra n: 7878.

7880. In percutere Me terram Aegypti, quod significet cum damnantur illi qui in fide separata a charitate, constat ex illis supra n: 7871.

7881. Et erit dies vobis ad memoriale, quod significet status illius quale in cultu, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962. 6110; et ex significatione memorialis, quod sit quale in cultu, de qua n: 6888. [14]

7882. Feriabimini illum festum Jehovae, quod significet cultum Domini propter liberationem a damnatione, constat ex significatione feriari festum Jehovae, quod sit cultus Domini, et quidem propter liberationem a damnatione, quia ideo festus hic dies; quod Paesach institutum sit propter liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a Domino, videatur n: 7867.

7883. Generationibus vestris, quod significet in illis quae fidei et charitatis, constat ex significatione generationum, quod sint fidei et charitatis, de qua n: 613. 2020. 2584. 6239.

7884. Statuto aeterno feriabimini illum, quod significet cultum Domini secundum ordinem coeli pro illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione statuti aeterni, quod sit ordo coeli, de qua sequitur, et ex significatione feriari, quod sit cultus Domini, ut mox supra n: 7882; et quia dicitur ad filios Israëlis, quod illi feriaturi illum, intelliguntur qui ab Ecclesia spirituali. Quod statutum aeternum sit ordo coeli, est quia omnia statuta, quae filiis Israëlis mandata sunt, erant talia

quae fluebant ex ordine coeli; inde etiam repraesentabant illa quae coeli. Per cultum secundum ordinem coeli, intelligitur omne exercitium boni secundum praecepta Domini: per cultum Dei hodie intelligitur imprimis cultus oris in templo, tum mane et vespere; sed cultus Dei non in eo essentialiter consistit, verum in vita usuum, ille cultus est secundum ordinem coeli: cultus oris est quoque cultus, sed prorsus nihil facit, nisi cultus vitae sit, nam hic cultus est cordis; ille, ut cultus sit, ex hoc procedat.

7885. Septem diebus, quod significet sanctum, constat ex significatione septem, quod involvat sanctum, et septem dierum quod sint sanctum; quod septem involvat sanctum, videatur n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268.

7886. Azyma comedetis, quod significet purificationem a falsis, constat ex significatione azymorum, quod sint purificatio a falsis, de qua n: 2342.

7887. Etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, quod significet quod prorsus nihil falsum erit in bono, constat ex significatione diei primi, quod sit principium status illius, quod dies sit status, videatur mox supra n: 7881; ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua in sequentibus; et ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 2233. 2234. 2559. 3652. 3720. 7833. 7834. 7835. 7848; inde patet, quod per in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, significetur quod ab ipso principio status illius nihil falsum erit in bono. Cum bono ita se habet; bona sunt varietate infinita, et illis quale est ex veris; inde tale fit bonum, qualia sunt vera, quae intrant; vera quae intrant, raro sunt genuina, sed sunt apparentia veri, et quoque sunt falsa, sed usque non opposita veris; attamen cum haec in bonum influunt quod fit cum vivitur secundum illa, ex ignorantia, et in hac est innocentia, et cum finis est faciendi bonum, tunc spectantur illa a Domino, et in coelo, non ut falsa, sed ut similia veri, et secundum quale innocentiae acceptantur ut vera; inde bonum quale suum accipit: ex his constare potest, quid intelligitur per quod nihil falsum erit in bono.

7888. Quia omnis comedens fermentatum, quod significet qui appropriat sibi falsum, constat ex significatione comedere,

quod sit appropriare sibi, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 4745; et ex significatione fermentati, quod sit falsum, ut supra n: 7887.

7889. Et exscindetur Anima illa ex Israële, quod significet quod separabitur ab illis qui ab Ecclesia spirituali, et quod erit damnatus, constat ex significatione exscindi, quod sit separari, et quoque damnari; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepe: causa, quod separabitur et erit damnatus is cui in bono est falsum, est quia falsum, quod significatur per fermentatum, in bono, facit illud tale, ut non possit non recipere malum ab infernis quae damnationem inferunt; quando liberandi ab illis qui infestarunt, quod tunc damnatio influet ab undique, et quod illi qui in genuino bono sunt, seu in bono absque falso, per mediam damnationem incolumes transibunt, videatur supra n: 7878.

7890. Die primo usque ad diem septimum, quod significet statum sanctum plenum, constat a significatione dierum septem, quod sint status sanctus, de qua supra n: 7885, et quoque quod sint status plenus, n: 6508, qui etiam per septimanam significatur; quod septimana sit integra periodus major aut minor, a principio ad finem, videatur n: 2044. 3845.

7891. Et in die primo convocatio sancta, quod significet quod in principio omnes simul erunt, constat a significatione diei primi, quod sit principium, nempe liberationis ab illis qui infestarunt, et sic a damnatione; et ex significatione convocationis sanctae, quod sit quod omnes simul erunt. Convocationes fiebant, ut una esset totus coetus Israëlis, ac ita repraesentaret coelum, omnes enim tunc distincti erant in Tribus, ac tribus in Familias, et familiae in domos; quod repraesentaretur coelum cum societatibus ibi per tribus, familias, domos filiorum Israëlis, videatur n: 7836; ideo Convocationes illae dicebantur sanctae, et fiebant ad quodlibet festum, Levit: XXIII: 27. 36. Num: XXVIII: 26. Cap: XXIX: 1. 7. 12; ex eo ipsa festa vocabantur Convocationes sanctae, nam mandatum, ut omnes masculi in illis adessent; quod festa dictae sint Convocationes sanctae, constat apud Moschen „Haec festa stata Jehovae, *quae vocabitis Convocationes sanctas*, ad offerendum ignitum

Jehovae" Levit: XXIII: 37: quod tunc adessent omnes masculi, apud Eundem „*Tribus vicibus in anno comparebit omnis masculus tuus coram Jehovah Deo tuo*, in loco quem elegerit, in festo azymorum, et in festo septimanarum, et in festo tabernaculorum" Deut: XVI: 16.

7892. In die septimo convocatio sancta erit vobis, quod significet ita in fine status, constat ex significatione diei septimi, qui ultimus erat festi, quod sit finis ejus: quid convocatio sancta, videatur nunc supra n: 7891. [15]

7893. Nullum opus fiet in illis, quod significet detentionem tunc a terrestribus et mundanis, constat ex significatione operis, quod sint labores et studia, quae pro fine habent illa quae mundi et telluris sunt; inde per quod nullum opus fiet in illis, significatur detentio a talibus. Quod tam severe interdictum sit, quod nullum opus in festis et sabbathis facerent, erat ut tunc in statu repraesentativo pleno essent, hoc est, in talibus quae repraesentabant coelestia et spiritualia; qui status turbatus fuisset, si opera fecissent quae spectarent mundum et tellurem ut finem; repraesentativa enim Ecclesiae apud Jacobi posteros instituta fuerunt, ut per illa communicatio esset coeli cum homine, ob illum finem est Ecclesia; communicatio illa non obtenta fuisset, nisi sub poena mortis vetitum fuisset aliquod opus facere diebus festorum et sabbathorum; nam illorum animo insidebant mundana et terrestria, quibus se toto corde immergebant, tales enim erant; quare si illis simul vacarent, communicatio per repraesentativa prorsus interrumperetur et nulla fieret: postea vero eadem festa retenta fuerunt, propter vitam tunc coelestem, ac propter doctrinam ut tunc discerent quid fides et charitas.

7894. Tantum quod comedatur omni animae, quod significet cum appropriatur bonum spirituale et coeleste, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 4745; quod spirituale et coeleste appropriaretur, intelligitur per illa quae instituta sunt de agno paschali.

7895. Hoc solum fiet, quod significet quod his modo studebunt, constat absque explicatione.

7896. [16] Vers: 17. 18. 19. 20. *Et observabitis azyma,*

quia eodem die hoc eduxi exercitus vestros e terra Aegypti, et custodietis diem hunc generationibus vestris statuto aeterno. In primo in quartodecimo die mensis in vespera comedetis azyma, usque ad diem primum et vigesimum mensis in vespera. Septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum, et exscindetur anima illa e coetu Israëlis, in peregrino et in indigena terrae. Nullum fermentatum comedetis, in omnibus habitationibus vestris comedetis azyma. Et observabitis azyma, significat quod nullum falsum erit: quia in eodem die hoc eduxi exercitus vestros e terra Aegypti, significat quia status tunc charitatis et fidei, per quem separatio ab illis qui in malis et falsis: et custodietis diem hunc generationibus vestris, statuto aeterno, significat cultum ex fide et charitate secundum ordinem coeli: in primo in quartodecimo die mensis, significat in principio sancti status: in vespera, significat finem status prioris et principium novi: comedetis azyma, significat appropriationem veri a bono purificati a falso: usque ad diem primum et vigesimum mensis, significat finem status illius sancti: in vespera, significat finem status prioris et principium novi: septem diebus, significat integram periodum hujus status: fermentum non invenietur in domibus vestris, significat quod prorsus nihil falsi accedet ad bonum: quia omnis comedens fermentatum, et exscindetur anima illa e coetu Israëlis, significat quod qui bono suo adjungit falsum, damnatus sit: in peregrino et in indigena terrae, significat qui ab Ecclesia, sive non natus ibi, sive natus ibi: nullum fermentatum comedetis, significat quod cavendum omnino ne approprietur falsum: in omnibus habitationibus vestris comedetis azyma, significat quod in interioribus, ubi bonum, appropriabitur verum.

7897. Et observabitis azyma, quod significet quod nullum falsum erit, constat ex significatione azymorum, quod sit purificatum ab omni falso, de qua n: 2342.

7898. Quia in eodem die hoc eduxi exercitus vestros e terra Aegypti, quod significet quia status tunc charitatis et fidei, per quem separatio ab illis qui in malis et falsis, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua supra n: 7881; ex significatione exercituum, quod sint illa quae charitatis et fidei,

de qua n: 3448. 7236; ex significatione educere, quod sit separari; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint illi qui in malis et falsis, de qua saepius.

7899. Et custodietis diem hunc generationibus vestris statuto aeterno, quod significet cultum ex fide et charitate secundum ordinem Divinum, constat ex significatione custodire, quod sit cultus, nam dies ille custodiebatur cum in illo colebatur paesach; ex significatione generationum, quod sint illa quae fidei et charitatis, de qua supra n: 7883; et ex significatione statuti aeterni, quod sit secundum ordinem Divinum, de qua etiam supra n: 7884.

7900. In primo, in quartodecimo die mensis, quod significet in principio sancti status, constat ex significatione in primo, quod sit principium, ut supra n: 7887. 7891; et ex significatione quartidecimi diei, quod sit sanctus status; quod numerus quatuordecim sit sanctum, videatur supra n: 7842, et quod dies sit status, n: 7881: quod numerus quatuordecim sit sanctum, est quia existit ex septem; septem, ubi nominantur in Verbo, significant sanctum; numeri enim simplices et compositi simile involvunt, n: 5291. 5335. 5708: quia Paesach dierum festorum sanctissimus fuit, idcirco mandatum est, ut celebraretur die quartodecimo mensis, septem diebus perstaret, et die vigesimo primo, per quem etiam sanctum significatur, finiretur: propterea etiam statutum erat, ut qui non potuerunt celebrare Paesach primo mense, celebrarent illud mense sequente, etiam die quartodecimo, de quo ita apud Moschen „Cum vir quis fuerit immundus ob animam, aut in via longinqua, vobis aut generationibus vestris, faciet tamen Paesach Jehovae, *in mense secundo, in quartodecimo die*, inter vesperas facient illud» Num: IX: 10. 11.

7901. In vespera, quod significet finem status prioris et principium novi, constat ex significatione vesperae, quod sit finis status prioris et principium alterius, de qua n: 7844.

7902. Comedetis azyma, quod significet appropriationem veri a bono, purificati a falso, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 4745; quod sit appropriatio veri a bono, est

quia verum appropriatur a bono, et bonum, ut prius passim ostensum est, suum quale habet a vero, quare ut verum approprietur erit a bono, ac ut bonum, erit per verum; et ex significatione azymi, quod sit verum purificatum ab omni falso, de qua n: 2342. Quod verum purificatum ab omni falso attinet, sciendum, quod apud hominem nusquam dari queat Verum purum, tam quia a malo, in quo est, et quod insidet, falsum continue profluit, quam quia vera inter se nexum habent, [17] et ideo, si unum falsum sit, magis si plura, ipsa vera reliqua inde conspurcantur, et aliquid de falso trahunt: at Verum dicitur purificatum a falso, cum homo teneri potest a Domino in bono innocentiae; innocentia est agnoscere, quod apud se nihil nisi malum sit, et quod omne bonum a Domino; tum credere, quod non sciat nec percipiat a se aliquid, sed ex Domino, ita quoque verum quod fidei; cum homo in hoc statu est, tunc removeri potest falsum ab illo, et insinuari verum a Domino: hic status est qui significatur per azyma, et quoque per esum agni paschalis.

7903. Usque ad diem primum et vigesimum mensis, quod significet finem [status] illius sancti, constat ex significatione diei primi et vigesimi, quod sit status sanctus, et quoque quod sit finis illius status; quod sit status sanctus, est quia exsurgit ex septem et ex tribus in se multiplicatis, et septem significant sanctum, et quoque tria; quod dies ille primus et vigesimus sit finis illius status, patet, quia ultimus.

*7904. In Vespera, significat finem status prioris et principium novi, ut supra n: 7901. [18]

7905. Septem diebus, quod significet integram periodum hujus status, constat a significatione septem dierum, quod sint status sanctus, ut supra n: 7885, et quoque integra periodus a principio ad finem, seu status plenus, n: 728. 6508, similiter ac septimana, n: 2044. 3845; quia illa significabantur, institutum est, ut festum hoc septem diebus perstaret.

7906. Fermentum non invenietur in domibus vestris, quod significet quod prorsus nihil falsi accedet ad bonum, constat ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua sequitur; et ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 3652. 3720. 4982. 7833. 7834. 7835. Quod fermentum sit falsum, con-

stare potest ab illis locis, ubi fermentum ac fermentatum, tum ubi azymum et infermentatum, nominantur; prout apud Matthaeum „Jesus dixit, videte et *cavete a fermento Pharisaeorum et Sadducaeorum;* postea intellexerunt discipuli, quod non dixisset *ut caverent a fermento panis*, sed *a doctrina Pharisaeorum et Sadducaeorum*" XVI: 6. 12; ibi fermentum manifeste pro falsa doctrina. Quia fermentum significabat falsum, interdictum fuit „*sacrificare super fermento sanguinem sacrificii*" Exod: XXIII: 18. Cap: XXXIV: 25, per sanguinem enim sacrificii significabatur sanctum verum, ita verum ab omni falso purum, n: 4735. 6978. [6] 7317. 7326. 7846. 7850; tum statutum, quod „*Minchah*, quae offereretur super altari, *non coqueretur fermentata*" Levit: VI: 9. 10; quodque „*placentae* et *lagana etiam essent infermentata*" Levit: VII: 11. 12. 13. Quod fermentatum et infermentatum ulterius attinet, sciendum quod purificatio veri a falso apud hominem, nusquam existere possit absque fermentatione ita dicta, hoc est, absque falsi pugna cum vero, et veri cum falso; sed postquam pugna exstiterat, ac verum vicerat, tunc falsum sicut faex decidit, et verum existit purificatum; prout vinum, quod post fermentationem clarescit, faecibus ad fundum decidentibus: fermentatio illa, seu pugna, existit imprimis cum vertitur status apud hominem, nempe cum ille incipit agere ex bono quod charitatis, et non ut prius, ex vero quod fidei; nam status non adhuc purificatus est, cum homo agit ex vero fidei, at tunc purificatus est, cum ex bono quod charitatis, tunc enim ex voluntate agit, prius modo ex intellectu: pugnae spirituales seu tentationes sunt fermentationes in spirituali sensu, nam tunc falsa se volunt conjungere veris, sed vera respuunt illa, et tandem dejiciunt illa quasi ad fundum, proinde defaecant: in hoc sensu intelligendum, quod Dominus de fermento docet apud Matthaeum „*Simile est Regnum coelorum fermento*, quod accipiens mulier abscondidit in farinae satis tribus, *donec fermentaretur totum*" XIII: 33, farina est verum ex quo bonum: tum apud Hoscheam „Omnes adulterantes, sicut clibanus incensus a pistore, *cessat excitator a subigendo massam usque ad fermentationem ejus*" VII: 4. Quia, ut dictum, apud hominem tales pugnae, quae per fermentationes significantur, in statu ante novum vitae existunt,

idcirco etiam statutum est, quod cum „*mincha nova festo primitiarum* adferretur, *panis motitationis*, *fermentata coqueretur*, et quod id primitiae Jehovae" Levit: XXIII: 16. 17.

7907. Quia omnis comedens fermentatum, et exscindetur anima illa e coetu Israëlis, quod significet quod qui bono suo adjungit falsum, damnatus sit, constat ex [19] significatione comedere, quod sit appropriare, de qua n: 2343. 3168. 3513 fin: 3596. 4745, ita quoque conjungere, n: 2187, nam qui aliquid sibi appropriat, is sibi id conjungit; ex significatione fermentati, quod sit falsum, de qua nunc supra n: 7906; ex significatione exscindi, quod sit separari, et damnari, de qua n: 7889; ex significatione animae, quod sit homo; et ex significatione coetus Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 7830. 7843: ex his patet quod per omnis comedens fermentatum, et exscindetur anima illa e coetu Israëlis, significetur quod qui bono suo adjungit falsum, separabitur ab Ecclesia spirituali, et damnatus erit.

7908. In peregrino et in indigena terrae, quod significet qui ab Ecclesia, sive non natus ibi, sive natus ibi, constat ex significatione peregrini, quod sit qui instruitur in veris et bonis Ecclesiae, et recipit illa, de qua n: 1463. 4444, ita qui non natus est intra Ecclesiam, sed usque accedit ad illam; et ex significatione indigenae terrae, quod sit qui intra Ecclesiam natus est.

7909. Nullum fermentatum comedetis, quod significet quod cavendum omnino ne approprietur falsum, constat ex significatione fermentati, quod sit falsum, de qua supra n: 7906; et ex significatione comedere, quod sit appropriare sibi, de qua etiam supra n: 7907. Quod tam frequenter dicatur, quod fermentatum non comedetur, ut Vers: 15. 17. 18. 19, involvit, quod omnino cavendum sit a falso; causa quod a falso omnino cavendum, est ut homo in bono sit; falsum non concordat cum bono, sed destruit bonum, nam falsum est mali, et verum est boni; si falsum appropriatur, hoc est, firmiter creditur, nulla est receptio boni innocentiae, consequenter non liberatio a damnatione. Aliud est appropriare sibi falsum, aliud est adjungere; qui adjungunt, si in bono sunt, falsum rejiciunt cum apparet illis verum; at qui appropriant sibi falsum, retinent illud,

ac ipsi Vero, cum apparet, resistunt: inde nunc est, quod tam frequenter dicatur, quod non comedetur fermentatum.

7910. In omnibus habitationibus vestris comedetis azyma, quod significet quod in interioribus, ubi bonum, appropriabitur verum, constat a significatione habitationum, quod sint illa quae mentis sunt, ita quae intelligentiae et sapientiae, de qua n: 7719, consequenter interiora, nam ibi intelligentia et sapientia, et quoque ibi bonum; et ex significatione comedere azyma, quod sit appropriare sibi verum, de qua supra aliquoties. Quod appropriatio fiat in interioribus, et quod ibi bonum, sciendum, quod apud illos qui in Domino sunt, hoc est, qui in vita fidei et charitatis, bonum habitet in interioribus, et quo interius apud illos, eo purius et coelestius bonum; at in exterioribus habitat Verum, quoque exterius apud illos, eo Verum est magis viduatum bono; causa est, quia homo quoad interiora sua est in coelo, et quoad intima sua est prope Dominum, at quoad exteriora est in mundo; inde est, quod vera, quae fidei, intrent per viam externam, bonum autem, per internam, n: 7756. 7757; tum quod appropriatio veri fiat in interioribus ubi bonum.

7911. Vers: 21. 22. 23. 24. *Et vocavit Moscheh omnes seniores Israëlis, et dixit ad illos, protrahite et accipite vobis pecudem gregis, juxta familias vestras, et mactate Paesach. Et accipietis fasciculum hyssopi, et intingatis in sanguine, qui in pelvi, et attingere faciatis ad superliminare et ad binos postes, de sanguine qui in pelvi; et vos non exibitis quisquam ex ostio domus suae usque ad mane. Et transibit Jehovah ad infligendum plagam Aegypto, et viderit sanguinem super superliminari et super binis postibus, et praeteribit Jehovah praeter ostium, et non dabit perditori venire ad domus vestras ad infligendum plagam. Et custodietis verbum hoc ad statutum tibi et filiis tuis usque aeternum.* Et vocavit Moscheh omnes seniores Israëlis, significat illustrationem intellectus illorum qui ab Ecclesia spirituali, per influxum et praesentiam Veri Divini: et dixit ad illos, significat perceptionem: protrahite, significat quod cogerent se: et accipite vobis pecudem gregis, significat ad recipiendum bonum innocentiae: juxta familias vestras, si-

gnificat secundum cujusvis veri bonum: et mactate Paesach, significat praeparationem ad praesentiam Domini, et inde liberationem: et accipietis fasciculum hyssopi, significat medium externum per quod purificatio: et intingetis in sanguine, significat sanctum verum quod boni innocentiae: qui in pelvi, significat quod in bono naturalis: et attingere facietis ad superliminare et ad binos postes, significat bona et vera naturalis: de sanguine qui in pelvi, significat sanctum verum quod boni innocentiae in naturali: et vos non exibitis quisquam ex ostio domus suae, significat quod permanebunt in bono quod a vero non spectandum: usque ad mane, significat ad statum illustrationis: et transibit Jehovah, significat praesentiam Divini: ad infligendum plagam Aegypto, significat unde damnatio illis qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt: et viderit sanguinem super superliminari et super binis postibus, significat apperceptionem sancti veri quod boni innocentiae in naturali: et praeteribit Jehovah praeter ostium, significat quod fugiet inde damnatio: et non dabit perditori venire ad domus vestras, significat quod falsum et malum quae ex infernis ad voluntatem nullatenus accedent: ad infligendum plagam, significat damnationem quam ipsi sibimet inferunt: et custodietis verbum hoc ad statutum tibi et filiis tuis usque aeternum, significat quod omne hoc erit secundum ordinem Divinum posthac illis qui ab Ecclesia spirituali.

7912. Et vocavit Moscheh omnes seniores Israëlis, quod significet illustrationem intellectus illorum qui ab Ecclesia spirituali per influxum et praesentiam Veri Divini, constat ex significatione vocare, cum dicitur de Vero Divino, quod sit influxus et praesentia, de qua n: 6177. 6840. 7390. 7451. 7721; ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, ita Verbum et Verum Divinum, de qua in Praefat: ad Cap: XVIII: Genes: tum n: 4859 f. 5922. 6723. 6752. 6771. 6827. 7010. 7014. 7089. 7382; ex significatione seniorum, quod sint praecipua sapientiae et intelligentiae quae concordant cum vero et bono, de qua n: 6524. [20] 6525. 6890, quae vocare seu praesentia sistere, est illustrare intellectum; et ex repraesentatione Israëlis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 4286. 6426. 6637: ex his patet, quod per vocavit Moscheh omnes seniores Israëlis, si-

gnificetur illustratio intellectus illorum qui ab Ecclesia spirituali per influxum et praesentiam Veri Divini.

7913. Et dixit ad illos, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. [21] 2862. 3395. 3509. 5687. 5743. 5877. [22] 6251.

7914. Protrahite, quod significet quod cogerent se, constat ex significatione protrahere, cum dicitur de bono innocentiae quod recepturi a Domino illi qui ab Ecclesia spirituali, quod sit cogere se; bonum enim innocentiae, quod est bonum amoris in Dominum, ab homine spiritualis Ecclesiae non recipitur, nisi cogat se, nam aegre ab illo credi potest, quod Dominus sit solus Deus, et quoque quod Humanum Ipsius Divinum sit, quare quia non in fide, nec in amore in Ipsum potest esse, consequenter non in bono innocentiae, nisi cogat se; quod homo se cogere debeat, et cum ipse se cogit, sit ex libero, non autem cum cogitur, videatur n: 1937. 1947: hoc significatur per protrahite, nempe pecudem paschalem: quod protrahere illam, aliquod arcanum, quod non exstat in sensu literae, involvat, patet.

7915. Et accipite vobis pecudem gregis, quod significet ad recipiendum bonum innocentiae, constat a significatione agni paschalis, qui hic est pecus gregis, quod sit bonum innocentiae, de qua n: 3519. 3994. 7840.

7916. Juxta familias vestras, quod significet secundum cujusvis veri bonum, constat ex significatione familiarum, cum dicitur de filiis Israëlis, per quos repraesentatur Ecclesia spiritualis, quod sint veri bona, nam bona illius Ecclesiae vocantur veri bona: quod familiae illa significent, est quia in sensu interno, non nisi quam spiritualia, hoc est, quae coeli et Ecclesiae, ita quae fidei et charitatis sunt, intelliguntur; quare familiae in illo sensu sunt quae descendunt ex bono per verum, et sunt veri bona.

7917. Et mactate Paesach, quod significet praeparationem ad praesentiam Domini, et inde liberationem, constat ex significatione mactare, quod sit praeparatio, ut supra n: 7843; et ex significatione Paesach, quod sit praesentia Domini, et liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali.

7918. Et accipietis fasciculum hyssopi, quod significet me-

dium externum per quod purificatio, constat ex significatione hyssopi, quod sit verum externum quod medium purificationis, de qua sequitur: dicitur quod acciperent fasciculum hyssopi, quia fasciculus praedicatur de veris et eorum dispositione, n: 5530. 5881. 7408: quod hyssopus sit verum externum, quod medium purificationis, est quia omnis purificatio spiritualis fit per vera; amores enim terrestres et mundani, e quibus homo purificandus, non cognoscuntur nisi per vera, quae cum a Domino insinuantur, etiam simul pro amoribus illis, ut pro immundis et damnandis, horror insinuatur, qui facit, ut cum simile influit in cogitationem, redeat horrescentia illa, proinde aversatio pro illis; ita purificatur homo per vera, ut per media externa: quia ita, statutum fuit, ut circumcisio fieret per cultros seu gladiolos petrarum; quod gladioli seu cultri petrarum sint vera fidei, per quae purificatio, videatur n: 2799. 7044, et quod circumcisio sit purificatio ab amoribus spurcis, n: 2039. 2632. 3412. 3413. 4462. 7045. Quia Hyssopus id significabat, ideo adhibebatur in mundationibus, quae in sensu interno significabant purificationes a falsis et malis; ut in *mundatione* leprae, apud Moschen „Accipiet sacerdos *pro mundando leproso* duas aves viventes mundas, et *lignum cedri*, et coccineum, et *Hyssopum;* ac intinget illa in sanguinem avis mactatae, et sparget super mundandum" Levit: XIV: 4. 5. 6. 7: similiter „*in mundatione domus*, si lepra in illa", ibid: Vers: 49. 50. 51: Ad *aquam separationis*, per quam mundabantur, conficiendam, etiam adhibebatur „*lignum cedri* et *Hyssopus*" Num: XIX: 6. 18; per lignum cedri significabatur Verum spirituale internum, per hyssopum autem externum; ita per cedrum medium purificationis interius, per hyssopum exterius: quod hyssopus sit medium purificationis, patet manifeste apud Davidem „*Expiabis me hyssopo*, et mundus fiam; lavabis me et prae nive dealbabor" Psalm: LI: 9, expiare hyssopo et mundus fieri pro purificatione externa; lavare et prae nive dealbari pro purificatione interna; nix et albedo praedicatur de vero, n: 3301. 3993. 4007. 5319, quod hyssopus sit verum infimum, et cedrus superius, patet ex his in Libro Primo Regum „Schelomo loquutus est de lignis *a Cedro quae in Libano, usque ad hyssopum, quae exiens e pariete*" V: 13, ubi cedrus pro vero,

quod est intelligentiae, interno, et hyssopus pro vero, quod intelligentiae, externo.

7919. Et intingetis in sanguine, quod significet sanctum Verum quod boni innocentiae, [23] constat ex significatione sanguinis, hic sanguinis agni, quod sit sanctum verum boni innocentiae, de qua supra n: 7846. 7877; quid verum boni innocentiae, videatur n: 7877. [24]

7920. Qui in pelvi, quod significet quod in bono naturalis, constat ex significatione pelvis, quod sit bonum naturalis; per vasa enim in genere significantur scientifica quae naturalis, n: 3068, ex causa quia illa sunt receptacula influxus boni et veri; et quia per illa significantur scientifica, etiam significatur naturale, nam scientifica sunt naturalis, et naturale est commune receptaculum: in specie autem per vasa ex ligno et ex aere significabantur bona naturalis, nam lignum est bonum, et quoque aes; inde est, quod pelvis sit bonum naturalis. Sciendum, quod aliud intelligatur per bonum naturale, et aliud per bonum naturalis; bonum naturale est quod est homini ex haereditario, et bonum naturalis est quod ei a Domino per regenerationem: de bono naturali, videatur n: 7197.

7921. Et attingere facietis ad superliminare et ad binos postes, quod significet bona et vera naturalis, constat ex significatione superliminaris, quod sit bonum naturalis, et ex significatione postium, quod sint vera ejus, de qua n: 7847.

7922. De sanguine qui in pelvi, quod significet sanctum verum quod boni innocentiae in naturali, constat ex significatione sanguinis, nempe agni, quod sit sanctum verum quod boni innocentiae, de qua n: 7919, et ex significatione pelvis, quod sit naturale, de qua mox supra n: 7920.

7923. Et vos non exibitis quisquam ex ostio domus suae, quod significet quod permanebunt in bono quod a vero non spectandum, constat a significatione non exire, quod sit permanere; ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 2233. 2234. 2559. 3652. 3720. 7833. 7834. 7835. 7848; inde patet, quod per vos non exibitis quisquam ex ostio domus suae, significetur quod permanebunt in bono: quod significetur quod bonum non a vero spectandum, est quia permanere in domo, est in bono, at exire ex ostio domus est a bono ad verum, bo-

num enim intra est, verum autem extra, n: 7910; quid sit spectare a bono ad vera, videatur n: 5895 f. 5897. 7857; a vero spectare bonum, est ab externo internum; at a bono spectare verum, est ab interno externum, nam, ut modo dictum, bonum est interius, verum autem exterius; spectare ex bono verum est secundum ordinem, nam omnis influxus Divinus est per interiora ad exteriora, spectare autem ex vero bonum, non est secundum ordinem; quare cum regeneratur homo, tunc vertitur ordo, et bonum seu charitas spectatur primo loco, et verum seu fides secundo.

7924. Usque ad mane, quod significet ad statum illustrationis, constat ex significatione mane, quod sit status illustrationis, de qua n: 3458. 3723. 5740. 7860.

7925. Et transibit Jehovah, quod significet praesentiam Divini, constat ex significatione transire, nempe per terram Aegypti, cum dicitur de Jehovah, quod sit praesentia Divini, de qua supra n: 7869.

7926. Ad infligendum plagam Aegypto, quod significet unde damnatio illis qui ab [25] Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, constat ex significatione plagae, quae hic est mors primogenitorum, quod sit damnatio illorum qui ab Ecclesia separata a charitate, de qua n: 7766. 7778; per Aegyptum enim seu Aegyptios significantur illi qui in scientia talium quae Ecclesiae, fuerunt, sed qui separaverunt vitam a Doctrina, hoc est, charitatem a fide; Aegyptii etiam fuerunt tales, nam scientiam rerum quae Ecclesiae illius temporis, quae Ecclesia fuit repraesentativa, habuerunt; sciverunt repraesentationes spiritualium in naturalibus, quae Ecclesiae ritualia tunc constituebant, proinde sciverunt correspondentias, ut evidenter constare potest ab illorum hieroglyphicis, quae erant imagines rerum naturalium quae repraesentabant spiritualia: inde est, quod etiam per Aegyptios significentur qui in scientia rerum fidei, sed in vita mali: tales in altera vita, quoad omnia quae fidei, seu quoad omnia quae Ecclesiae, vastantur, et tandem damnantur; quae damnatio est, quae in sensu interno intelligitur per mortem primogenitorum in Aegypto. Quia dicitur, quod transibit Jehovah ad infligendum plagam Aegypto, et per id significatur praesentia Divini, unde damnatio illorum qui ab Ecclesia in fide sepa-

rata a charitate, dicendum quomodo hoc se habet; Jehovah seu Dominus non sistit se praesentem apud illos qui in inferno, ut inferat damnationem, sed usque est praesentia Ipsius quae facit; inferna enim continue cupiunt infestare bonos, et quoque continue ambiunt ascendere in coelum, ac deturbare illos qui ibi, sed non altius quam ad illos qui in ultimis terminis coeli sunt, eniti possunt; est enim inimicitia, quae continue spirat hostilitatem et violentiam; at Dominus jugiter providet, ut illi qui in ultimis terminis coeli sunt, in tuto et quieto sint; hoc fit per praesentiam Ipsius apud illos; infernales tunc cum immittunt se ubi Dominus est praesens, hoc est, in praesentiam Ipsius, se conjiciunt in mala vastationis, et tandem in damnationem; praesentia enim Domini, in quam ruunt, talia infert, ut prius passim ostensum est: inde patet, quod Dominus non se praesentem apud illos sistat, ut illis mala poenae inferat, sed quod illi se conjiciant in illa. Ex his patet, quod a Domino non nisi quam bonum, et quod omne malum ab ipsis qui in malo sunt, ita quod mali semetipsos inferant [in] vastationes, damnationem, et infernum: sic constare potest, quomodo intelligendum, quod transibit Jehovah ad infligendum plagam Aegypto.

7927. Et viderit sanguinem super superliminari et super binis postibus, quod significet apperceptionem sancti veri quod boni innocentiae in naturali, constat a significatione videre, quod sit intelligere et appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; ex significatione sanguinis, quod sit sanctum verum boni innocentiae, ut supra n: 7919; et ex significatione superliminaris et binorum postium, quod sint bona et vera naturalis, de qua etiam supra n: 7847.

7928. Et praeteribit Jehovah praeter ostium, quod significet quod fugiet inde damnatio, constat ab illis supra n: 7878, ubi similia.

7929. Et non dabit perditori venire ad domus vestras, quod significet quod falsum et malum, quae ab infernis, ad voluntatem nullatenus accedent, constat ex significatione non dabit, quod sit quod non accedet; ex significatione perditoris, quod sit infernum, de qua n: 7879, ita falsum et malum quae

ab infernis, nam inferna sunt ex falso et malo; et ex significatione domuum, quod sint illa quae voluntatis, de qua n: 710. 7848; per domum enim significatur homo, inde quoque mens ejus, quia homo est homo ex eo quod intelligat verum et velit bonum, quae sunt mentis; et quia homo est homo imprimis ex illa parte mentis quae voluntas dicitur, inde quoque per domum significatur voluntas; sed quid horum significatur, ex serie rerum in sensu interno patet.

7930. Ad infligendum plagam, quod significet damnationem quam sibimet inferunt, constat ex significatione plagae, quod hic sit damnatio illorum qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, de qua n: 7879. 7926: quod mali sibimetipsis inferant damnationem, videatur mox supra n: 7926.

7931. Et custodietis verbum hoc ad statutum tibi et filiis tuis usque aeternum, quod significet quod omne hoc erit secundum ordinem Divinum posthac illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione custodire verbum hoc usque aeternum, quod sit quod omne hoc observandum erit posthac; ex significatione ad statutum, quod sit secundum ordinem, de qua n: 7884; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223. Per ordinem intelligitur ille ordo qui in coelo a tempore cum Dominus ex Divino Humano suo incepit disponere omnia in coelo et in terra, quod fuit statim post Resurrectionem, Matth: XXVIII: 18; secundum illum ordinem tunc potuerunt illi qui ab Ecclesia spirituali, elevari in coelum, et frui beatitudine aeterna, at non secundum ordinem priorem; Dominus enim prius omnia disposuit per coelum, at postea per suum Humanum, quod glorificavit et Divinum fecit in mundo; per quod tantum robur accessit, ut in coelum elevarentur qui non prius elevari potuerunt; tum ut mali ab undequaque recederent, et clauderentur in suis infernis: hic ordo est qui intelligitur.

7932. Vers: 25. 26. 27. 28. *Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, quemadmodum loquutus est; et custodietis servitium hoc. Et erit quod dixerint ad vos filii vestri, quodnam servitium hoc vobis. Et dicetis, sacrificium Paesach hoc Jehovae, quod praeteriverit praeter domos*

filiorum Israëlis in Aegypto, in infligere Illum plagam Aegypto, et domos nostras liberaverit: et inflexit se populus, et incurvavit se. Et iverunt et fecerunt filii Israëlis, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, ita fecerunt. Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, significat ad coelum, quod a Domino illis: quemadmodum loquutus est, significat secundum promissionem in Verbo: et custodietis servitium hoc, significat cultum propter liberationem: et erit, quod dixerint ad vos filii vestri, significat interiorem perceptionem veri, quae conscientiae: quodnam servitium hoc vobis, significat cum in cultu: et dicetis, significat cogitationem: sacrificium Paesach hoc Jehovae, significat cultum Domini propter liberationem: quod praeteriverit praeter domos Israëlis, significat quod damnatio aufugeret a bonis in quibus detenti sunt a Domino: in Aegypto, significat cum in propinquitate ad malos: in infligere Illum plagam Aegypto, significat cum damnati illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt: et domos nostras liberaverit, significat quod usque ad illos, quia in bono a Domino, nihil damnabile: et inflexit se populus et incurvavit se, significat humiliationem oris et cordis: et iverunt et fecerunt filii Israëlis quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, significat quod illi qui ab Ecclesia spirituali obedirent Vero Divino: ita fecerunt, significat actum ex voluntate.

[7932 $\frac{1}{2}$]. Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, quod significet ad coelum quod a Domino illis, constat a significatione terrae, hic terrae Canaanis, ad quam venturi, quod sit Regnum Domini, ita coelum, de qua n: 1607. 1866. 3038. 3481. 3705. 4116. 4240. 4447. 6757; filii enim Israëlis repraesentabant illos qui ab Ecclesia spirituali, et in mundo ante adventum Domini fuerunt, ac non salvari potuerunt nisi per Dominum, et ideo conservati fuerunt ac detenti in terra inferiori, ubi interea infestati sunt ab infernis quae circumcirca; cum itaque Dominus in mundum venit, ac Humanum in Se Divinum fecit, tunc, cum resurrexit, illos qui ibi conservati et detenti fuerunt, liberavit, ac eos, postquam tentationes subierunt, in coelum elevavit; haec sunt quae in sensu interno continentur in Libro II Moschis seu Exodo: per Aegy-

ptios significantur illi qui infestarunt; per eductionem inde significatur liberatio; per vitam quadraginta annorum in deserto tentationes; et per introductionem in terram Canaanem elevatio in coelum, videantur quae de his prius n: 6854. 6914. 7091 fin: 7828, memorata sunt. Ex his patet, quod per cum veneritis in terram, significetur ad coelum quod a Domino illis.

7933. Quemadmodum loquutus est, quod significet secundum promissionem in Verbo, constat ex significatione loqui, cum dicitur a Domino de coelo, ad quod venturi qui ab Ecclesia spirituali, quod sit promissio in Verbo; in sensu enim interno Verbi, tam in Libris Moschis, quam apud Prophetas, agitur de Liberatione illorum qui ante adventum Domini detenti fuerunt in terra inferiore, ac infestati a malis, deque elevatione illorum in coelum, ac intellecti ibi sunt per filios Israëlis; haec promissio est, quae significatur hic per *quemadmodum loquutus Jehovah.* Quod Dominus passim dicat, quod in Ipso consummanda et consummata sint omnia quae in Scriptura, involvunt illa quae in sensu interno Verbi sunt, nam ibi agitur unice de Regno Domini, ac in supremo sensu de Ipso Domino; sicut quae apud Lucam „Jesus dixit discipulis; *haec sunt verba, quae loquutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum; quod oporteret impleri omnia quae scripta sunt in Lege Moschis, et Prophetis, et Psalmis, de Me: tunc aperuit eorum mentem, ut intelligerent scripturas*" XXIV: 44. 45: apud Eundem „*Ecce ascendimus in Hierosolymam, ubi perficientur omnia quae scripta sunt per Prophetas de Filio hominis*" XVIII: 31: et apud Matthaeum „*Nolite putare quod venerim ad solvendum Legem et Prophetas; non veni ad solvendum, sed ad implendum: amen dico vobis, usque dum praetereat coelum et terra, jota unum aut unum corniculum non praeteribit in Lege, donec omnia fiant*" V: 17. 18: haec, et quae Dominus alibi dicit de impletione Legis seu Scripturae, involvunt, ut dictum est, illa quae de Ipso in sensu interno, praedicta sunt; in illo sensu omnia et singula usque ad unumquodvis jota, seu ad quemlibet minimum apicem, agunt de Domino; quare dicitur quod jota unum aut corniculum unum, non praeteribit in Lege donec omnia fiant; et apud Lucam „*Facilius est coelum et terram transire, quam Legis unum apicem cadere*" XVI: 17: qui non

scit, quod singula usque ad omnium minima in sensu interno de Domino et de Ipsius Regno, agant, et quod inde Verbum sit sanctissimum, nequaquam comprehendere potest, quid hoc, quod non unus apex cadet, nec unum jota aut corniculum praeteribit, et quod facilius sit ut coelum et terra transeat; nam illa quae in sensu externo exstant, non apparent tanti; textus autem internus tam continens est, ut ne quidem vocula, absque interruptione seriei, omissa esse potuerit.

7934. Et custodietis servitium hoc, quod significet cultum propter liberationem, constat ex significatione custodire, quod sit quod observandum, ut supra n: 7931; [26] et ex significatione servire aut servitii, quod sit cultus Domini.

7935. Et erit quod dixerint ad vos filii vestri, quod significet interiorem perceptionem veri quae conscientiae, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 7913; et ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; quod sit perceptio interior quae conscientiae, est quia agitur de statu posthac seu futuro illorum qui ab Ecclesia spirituali, et liberati a Domino, quod mentibus illorum insidebit id verum, quod salvatio illorum unice accepta debeatur Domino; hujus veri perceptio est conscientiae; qui enim ab Ecclesia spirituali sunt, non perceptionem habent prout illi qui ab Ecclesia coelesti, sed loco illius habent conscientiam: Conscientia apud illos nascitur et formatur ex veris Ecclesiae, in qua nati sunt, quae in pueritia et postea hauserunt, et vita confirmarunt, et sic fidei facta sunt; secundum illa vera agere, est secundum conscientiam, et contra illa agere est contra conscientiam; insident memoriae interiori sicut inscripta, et demum quasi illa quae in infantia impressa sunt, quae apparent postea prorsus familiaria, et sicut innata; quemadmodum sunt loquelae, cogitationes, reminiscentiae, reflexiones variae, et in externis gressus, gestus, vultus, et plura, in quae homo non nascitur, sed per consuetudines inducitur: cum vera quae fidei ita quoque impressa sunt, quod fit in interiore homine, tunc illa similiter familiaria fiunt, et demum sicut innata agunt hominem ad cogitandum, volendum, et agendum secundum illa; hoc vitae vocatur conscientia, estque vita hominis spiritualis, quae tanti aestimanda quantum ve-

ra sunt vera [27] genuina quae fidei, ex quibus cogitat, et quantum [bona] sunt bona genuina quae charitatis, ex quibus agit; ex [28] sequentium serie etiam patet, quod per illa verba significetur perceptio interior quae conscientiae.

7936. Quodnam servitium hoc vobis, quod significet cum in cultu, nempe quod tunc perceptio quae conscientiae, constat ex significatione servitii, quod sit cultus, ut supra n: 7934.

7937. Et dicetis, quod significet cogitationem, constat ex significatione dicere, quod sit cogitatio, de qua n: 3395. 7094: quod dicere hic sit cogitatio, est quia per dicere mox supra n: 7935 significata est perceptio quae conscientiae, et hic est responsum, quod ad perceptionem quae conscientiae est cogitatio.

7938. Sacrificium Paesach hoc Jehovae, quod significet cultum Domini propter liberationem, constat ex significatione sacrificii, quod sit cultus, de qua n: 922. 6905; et ex significatione Paesach, quod sit praesentia Domini, et liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 7093 fin: 7867.

7939. Quod praeteriverit praeter domos Israëlis, quod significet quod damnatio aufugeret a bonis, in quibus detenti sunt a Domino, constat a significatione praeteribit Jehovah, quod sit quod fugiet inde damnatio, ut supra n: 7878. 7928; ex significatione domuum, quod sint bona, de qua n: 3652. 3720. 4982. 7833. 7834. 7835; et ex repraesentatione Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius. Quod dicatur quod in bonis detenti sint a Domino, est quia cum transibant per loca damnationis seu inferna, quod factum cum liberati, tunc detenti fuerunt in bono a Domino; ob hunc finem praeparati sunt, praeparationis illius processus describitur per statuta de sanguine, deque agno paschali, et ejus esu, de quibus in Vers: hujus Capitis, 3 ad 11. 15 ad 20. 22. 43 ad 48: quod cum liberati loca damnationis seu inferna transirent, videbitur in sequentibus.

7940. In Aegypto, quod significet cum in propinquitate ad malos, constat ex significatione Aegyptiorum, quod sint mali qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; inde per Aegyptum, significatur status seu locus ubi illi; quod in propinquitate, patet, quia in terra Goschen: ut sciatur quo-

modo haec se habent, videantur quae [29] supra n: 7932 [$\frac{1}{2}$], dicta sunt.

7941. In infligere Illum plagam Aegypto, quod significet cum damnati illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, constat ex significatione infligere plagam Aegypto, quod sit damnatio illorum qui in fide separata a charitate, de qua n: 7766. 7778. 7926.

7942. Et domos nostras liberaverit, quod significet quod usque ad illos, quia in bonis a Domino, nihil damnabile, constat ex illis quae supra n: 7939, explicata sunt.

7943. Et inflexit se populus et incurvavit se, quod significet humiliationem oris et cordis, constat ex significatione inflectere se, quod sit humiliatio exterior ita oris, et ex significatione incurvare se, quod sit humiliatio interior ita cordis, de quibus n: 5682. 7068.

7944. Et iverunt et fecerunt filii Israëlis quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, quod significet quod illi qui ab Ecclesia spirituali obedient Vero Divino, constat ex significatione ire et facere, quod sit obedire; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; et ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh internum et Aharon externum, de qua n: 7089. 7382.

7945. Ita fecerunt, quod significet actum ex voluntate, constat ex eo quod repetito dicatur *fecerunt,* et quod tunc prius significet actum ex intellectu, hoc autem ex voluntate; in Verbo enim commune est, quod quasi repetitiones binae unius rei sint; sed unum se refert ad verum quod intellectus, et alterum ad bonum quod voluntatis; causa est, ut in singulis Verbi sit conjugium coeleste, quod est boni et veri, n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f. 5138. 5502. 6343; ac in supremo sensu Conjugium Divinum, quod est Divini Boni in Domino, ac Divini Veri procedentis ab Ipso, n: 3004. 5502. 6179; ex quibus etiam constare potest, quod Verbum sit sanctissimum.

7946. Vers: 29. 30. 31. 32. 33. 34. *Et factum in media nocte, et Jehovah percussit omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum captivi, qui in domo foveae* [*, et omne*

primogenitum bestiae]: *Et surrexit Pharao nocte illa, et omnes servi illius, et omnes Aegyptii, et fuit clamor magnus in Aegypto, quia nulla domus ubi non mortuus. Et vocavit Moschen et Aharonem noctu, et dixit, surgite, exite e medio populi mei, etiam vos, etiam filii Israëlis, et ite, servite Jehovae, secundum loqui vos. Etiam greges vestros etiam armenta vestra accipite, quemadmodum loquuti estis, et ite, et benedicatis etiam mihi. Et invaluit Aegyptus super populum, festinando dimittere illos e terra, quia dixerunt, omnes nos morimur. Et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, mactrae illorum ligatae in vestibus illorum super humero illorum.* Et factum in media nocte, significat statum meri falsi ex malo: et Jehovah percussit omne primogenitum in terra Aegypti, significat damnationem fidei separatae a charitate: a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, significat vera falsificata fidei quae primo loco: usque ad primogenitum captivi qui in domo foveae, significat vera falsificata fidei quae postremo loco: et omne primogenitum bestiae, significat bonum fidei adulteratum: et surrexit Pharao nocte ista, et omnes servi illius, et omnes Aegyptii, significat quod damnati omnes et singuli cum in merum falsum a malo immissi sunt, apperciperent aversationem et timorem pro illis qui ab Ecclesia spirituali: et fuit clamor magnus in Aegypto, significat lamentationem interiorem: quia nulla domus ubi non mortuus, significat quia nullus non damnatus: et vocavit Moschen et Aharonem noctu, significat affluxum veri a Divino in statu illo: et dixit, surgite, exite e medio populi mei, significat quod discederent ab illis: etiam vos, etiam filii Israëlis, significat cum vero illorum a Divino, et cum vero per quod bonum, et cum vero quod ex bono: ite, servite Jehovae, significat ut colant Dominum: secundum loqui vos, significat secundum voluntatem: etiam greges vestros, etiam armenta vestra accipite, significat charitatis bona interiora et exteriora: quemadmodum loquuti estis, significat secundum voluntatem: et ite, significat ut omnino discedant: et benedicatis etiam mihi, significat ut intercedant: et invaluit Aegyptus super populum, festinando dimittere illos e terra, significat quod ex aversione et timore urgerent ut discederent: quia dixerunt, omnes nos

morimur, significat sic infernum illis: et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, significat statum primum veri ex bono, in quo nihil falsi: mactrae illorum ligatae in vestibus illorum, significat jucunda affectionum adhaerentia veris: super humero illorum, significat secundum omnem potentiam.

7947. Et factum in media nocte, quod significet statum meri falsi ex malo, constat ex significatione mediae noctis, quod sit devastatio totalis, de qua n: 7776, hoc est, privatio omnis boni et veri, unde status meri falsi ex malo: quod [30] sit status mali, videatur n: 2353. 6000. 7870.

7948. Et Jehovah percussit omne primogenitum in terra Aegypti, quod significet damnationem fidei separatae a charitate, constat ex significatione percutere, quod sit damnatio, ut n: 7871; et ex significatione primogeniti in terra Aegypti, quod sit fides separata a charitate, de qua n: 7039. 7766. 7778.

7949. A primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, quod significet vera falsificata fidei quae primo loco, constat ex illis quae n: 7779 explicata sunt, ubi similia verba.

7950. Usque ad primogenitum captivi qui in domo foveae, quod significet vera falsificata fidei quae postremo loco, constat ex significatione primogeniti in terra Aegypti, quod sit fides separata a charitate, ut mox supra n: 7948, ita quoque verum fidei falsificatum, de quo sequitur; et ex significatione Captivi qui in domo foveae, quod sint qui postremo loco, opponitur enim primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, per quod significatur Verum fidei falsificatum quod primo loco, n: 7779. 7949; per captivum in domo foveae in spirituali sensu proximo intelligitur qui in sensuali corporeo est, ita in mera caligine de veris et bonis, quia ne quidem in facultate percipiendi, sicut qui in sensuali interiori sunt; inde est, quod significentur qui in postremo loco sunt. Quod primogenitum in terra Aegypti sit verum fidei falsificatum, est quia primogenitum Aegypti est fides separata a charitate, n: 7948; qui in hac fide sunt, in mero tenebroso et caliginoso sunt de veris quae fidei, in nulla enim luce possunt esse, ita non in aliqua perceptione quid verum et num verum; omnis enim lux spiritualis venit per bonum a Domino, ita per charitatem, nam bonum charitatis est sicut flamma, ex qua lux, bonum enim est amoris, et amor est ignis

spiritualis, ex quo illustratio, qui credit quod qui in malo vitae sunt, etiam in illustratione quoad vera fidei possint esse, maximopere fallitur; possunt in statu confirmationis esse, hoc est, possunt confirmare doctrinalia Ecclesiae suae, et hoc quandoque solerter et ingeniose, sed non possunt videre, num quae confirmant, sint vera vel non: quod confirmari queat etiam falsum, usque ut [31] appareat sicut verum; et quod non sapientis sit confirmare, sed videre num ita sit, videatur n: 4741. 5033. 6865. [32] 7012. 7680. Qui itaque in malo quoad vitam est, is in falso sui mali est, et verum, utcunque scit illud, non credit; quandoque putat se credere, sed fallitur, quod non credat, dabitur ei scire in altera vita, quando percipere ejus redigitur ad concors cum velle ejus, tunc verum inficiabitur, aversabitur, et respuet, et quod contrarium est, hoc est, falsum agnoscet pro vero; inde nunc est, quod qui in fide separata a charitate sunt, non possint aliter quam vera quae fidei falsificare.

7951. Et omne primogenitum bestiae, significat bonum fidei adulteratum, [33] ut prius n: 7781.

7952. Et surrexit Pharao nocte ista, et omnes servi *illius*, et omnes Aegyptii, quod significet quod damnati omnes et singuli, cum in merum falsum ex malo immissi sunt, appercipere rent aversationem et timorem pro illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione noctis, quod sit status meri falsi ex malo, ut supra n: 7947, et inde damnatio; sive enim dicas statum meri falsi ex malo, sive damnationem, idem est, nam qui in illo statu sunt, damnati sunt; ex significatione Pharaonis, servorum illius, et omnium Aegyptiorum, quod sint omnes et singuli: quod etiam significetur, quod apperciperent aversationem ac timorem pro illis qui ab Ecclesia spirituali, patet a sequentibus; nam vocavit Pharao Moschen et Aharonem, et dixit quod abirent e medio populi sui; et Aegyptii expulerunt illos, Vers: 39.

7953. Et fuit clamor magnus in Aegypto, significat lamentationem interiorem, ut n: 7782, ubi eadem verba.

7954. Quia nulla domus ubi non mortuus, quod significet quia nullus non damnatus, constat ex significatione nulla non domus, quod sit nullus non ibi; et ex significatione mortui, quod sit damnatus, de qua n: 5407. 6119. 7494. 7871.

7955. Et vocavit Moschen et Aharonem noctu, quod significet affluxum Veri a Divino in statu illo, constat ex significatione vocavit, quod sit praesentia et influxus, de qua n: 6177. 6840. 7390. 7451. 7721, hic affluxus, quia dicitur de illis qui in statu damnationis, hoc est, qui in statu meri falsi ex malo, illi non interius aliquem influxum veri et boni recipere possunt, sed exterius, quod est affluxus; ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sit Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827; Verum a Divino dicitur, non Verum Divinum, quia praedicatur de illis qui in damnatione; et ex significatione noctu, quod sit status damnationis, de qua supra n: 7851. 7870.

7956. Et dixit, surgite, exite e medio populi mei, quod significet quod discederent, constat absque explicatione.

7957. Etiam vos, etiam filii Israëlis, quod significet cum vero illo a Divino, et cum vero per quod bonum, et cum vero quod ex bono, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum a Divino, de qua mox supra n: 7955; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepe, ita qui in Vero per quod bonum, et in vero quod ex bono; Ecclesia enim spiritualis distinguitur ab Ecclesia coelesti in eo, quod per verum quod fidei introducatur in bonum quod charitatis, ita quod pro essentiali habeat verum; initiatio fit per verum; nam per id instruuntur quid faciendum, et cum faciunt id verum vocatur id bonum, ex hoc bono dein, cum initiati sunt, vident vera secundum quae iterum agant; inde patet, sive dicas illos qui ab Ecclesia spirituali, sive illos qui in vero per quod bonum et in vero quod ex bono, idem sit.

7958. Ite, servite Jehovae, quod significet ut colant Dominum, constat ex significatione servire, quod sit colere; quod per Jehovam, ubi in Verbo nominatur, intelligatur Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905.

7959. Secundum loqui vos, quod significet secundum voluntatem, constat ex significatione loqui, quod sit voluntas, de qua n: 2626.

7960. Etiam greges vestros, etiam armenta vestra accipite, quod significet charitatis bona interiora et exteriora, constat ex significatione gregum, quod sint bona charitatis interio-

ra; et ex significatione armentorum, quod sint bona charitatis exteriora, de quibus n: 2566. 5913. 6048.

7961. Quemadmodum loquuti estis, significat secundum voluntatem, ut mox supra n: 7959. [34]

7962. Et ite, quod significet ut omnino discedant, constat ex significatione ire seu abire, quod sit discedere; et quia iterum dicitur, significatur quod omnino discederent.

7963. Et benedicatis etiam mihi, quod significet ut intercedant, constat ex significatione benedicere, quod sit intercedere, nam benedicere hic significat ut supplicarent pro illo; quod supplicare pro Pharaone sit intercedere, videatur n: 7396. 7462. [35]

7964. Et invaluit Aegyptus super populum festinando dimittere illos e terra, quod significet quod ex aversatione et timore urgerent ut discederent; constat ex significatione invalescere super populum festinando dimittere illos, quod sit urgere ut discederent; quod ex aversatione et timore, patet, nam qui in mero falso ex malo sunt, illos qui in vero ex bono aversantur adeo, ut ne quidem praesentiam illorum sustinere possint; inde est, quod qui in malo sunt, se dejiciant in infernum profunde secundum mali quale et quantum, ut procul sint a bono, et hoc non solum ex aversatione, sed etiam ex timore, nam in praesentia boni cruciantur.

7965. Quia dixerunt, omnes nos morimur, quod significet sic infernum illis, constat ex significatione mori, quod sit infernum, quod mors in spirituali sensu sit infernum, videatur n: 5407. 6119.

7966. Et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, quod significet statum primum veri ex bono, in quo nihil falsi, constat ex significatione massae, quod sit verum ex bono; per farinam enim et similaginem significatur Verum, per massam quae inde veri bonum, et per panem qui ex massa significatur bonum amoris; cum per panem significatur bonum amoris, [per] reliqua, nempe per massam et per farinam, significantur in suo ordine bona et vera; quod panis sit bonum amoris, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915; et ex significatione antequam fermentaretur, quod sit in quo nihil falsi; quod fermentum sit

falsum, videatur supra n: 7906. Quod hic status primus sit, nempe cum liberati, patet, quia dicitur, quod populus portavit massam illam, ita cum exirent; status autem secundus describitur Vers: seq: 39, per quod coxerint massam, quam eduxerunt ex Aegypto, placentas azymas, quia non fermentata, per quae significatur, quod ex vero boni iterum produceretur bonum, in quo nihil falsi: sunt hi bini status, in quibus illi qui ab Ecclesia spirituali, cum in bono, tenentur a Domino, primus quod ex bono quod voluntatis videant et cogitent verum; alter quod ex conjugio illo boni et veri producant vera, quae per velle illa et facere illa, iterum fiunt bona; et sic porro continue, sunt veri tales productiones et derivationes apud illos qui ab Ecclesia spirituali sunt; hoc in mundo spirituali sistitur repraesentative sicut arbor cum foliis et fructibus, folia ibi sunt vera, fructus sunt bona veri, semina sunt ipsa bona, ex quibus reliqua.

7967. Mactrae illorum ligatae in vestibus illorum, quod significet jucunda affectionum adhaerentia veris, constat ex significatione mactrarum, quod sint jucunda affectionum, de qua n: 7356; ex significatione ligari, quod sit adhaerere; et ex significatione vestium, quod sint vera, de qua n: 1073. 2576. 4545. 4763. 5248. 5319. 5954. 6914. 6918. [36] Quid jucunda affectionum adhaerentia veris, dicendum; omnia vera, quae apud hominem intrant, conjuncta sunt cum aliquo jucundo, nam vera absque jucundo non sunt alicujus vitae; ex jucundis, quae conjuncta veris, cognoscitur quomodo se habet cum veris apud hominem; si jucunda malarum affectionum sunt, tunc male se habet; si autem jucunda bonarum affectionum, bene se habet; angeli enim qui apud hominem, influunt continue cum affectionibus bonis, ac tunc excitant vera, quae illis conjuncta sunt, similiter vicissim; si vera bonis affectionibus non conjuncta sunt, tunc in vanum laborant angeli excitare illa quae fidei et charitatis sunt. Ex his constare potest, quid intelligitur per jucunda affectionum adhaerentia veris, quae significantur per quod mactrae ligatae in vestibus illorum.

7968. Super humero illorum, quod significet secundum omnem potentiam, constat ex significatione humeri, quod sit omnis potentia, de qua n: 1085. 4931 ad 4937.

7969. Vers: 35. 36. *Et filii Israëlis fecerunt secundum*

verbum Moschis, et petierunt ab Aegyptiis vasa argenti et vasa auri, et vestes. Et Jehovah dedit gratiam populi in oculis Aegyptiorum, et commodaverunt illis; et eripuerunt Aegyptiis. Et filii Israëlis fecerunt secundum verbum Moschis, significat quod obedirent vero Divino: et petierunt ab Aegyptiis vasa argenti et vasa auri et vestes, significat scientifica veri et boni adempta malis qui ab Ecclesia, addicanda bonis qui inde: et Jehovah dedit gratiam populi in oculis Aegyptiorum, significat timorem illorum qui damnati pro illis qui ab Ecclesia spirituali: et commodaverunt illis, significat quod transferrentur: et eripuerunt Aegyptiis, significat quod qui in damnatione a talibus prorsus devastati essent.

7970. Haec quoad singula explicare supersedetur, quia prius bis explicata sunt, nempe ad Exod: Cap: III: Vers: 21. 22, n: 6914 ad 6920; [37] et ad praeced: Cap: Vers: 2. 3, n: 7768 ad 7773.

7971. Vers: 37. 38. 39. *Et profecti filii Israëlis de Raamses ad Succoth, quasi sexcenta millia peditum virorum praeter infantem. Et etiam turba mixta multa ascendit cum illis, et grex et armentum acquisitio gravis valde. Et coxerunt massam, quam eduxerunt ex Aegypto, placentas azymas, quia non fermentata, quia expulsi ex Aegypto, et non potuerunt commorari, et etiam viaticum non fecerunt sibi.* Et profecti filii Israëlis de Raamses ad Succoth, significat statum primum discessionis et quale: quasi sexcenta millia peditum virorum, significat omnia veri et boni fidei in uno complexu: praeter infantem, significat bonum innocentiae: et etiam turba mixta multa, significat vera quae non genuina: ascendit cum illis, significat quae adjuncta: et grex et armentum acquisitio gravis valde, significat bonum acquisitum per verum interius et exterius copia multa: et coxerunt massam quam eduxerunt ex Aegypto placentas azymas, significat quod ex vero boni iterum produceretur bonum in quo nihil falsi: quia non fermentata, significat quia in vero ex bono nihil falsi inesset: quia expulsi ex Aegypto, et non potuerunt commorari, significat quia remoti ab illis qui in falso ex malo erant: et etiam viaticum non fecerunt sibi, significat quod non aliam sustentationem a vero et bono secum haberent.

7972. Et profecti filii Israëlis a Raamses ad Succoth, quod significet statum primum discessionis, et quale, constat ex significatione proficisci, quod sint vitae ordo et instituta, de qua n: 1293. 3335. 4882. 5493. 5605 [38]; inde profectiones filiorum Israëlis, de quibus in Exodo, sunt status vitae et eorum mutationes a primo ad ultimum; hic itaque per profectionem a Raamses ad Succoth significatur status primus et ejus quale; nomina enim locorum, sicut etiam personarum, omnia significant res, et earum quale, videatur n: 768. 1224. 1264. 1876. 1888. 3422. 4298. 4310. 4442. 5095. [39] 6516.

7973. Quasi sexcenta millia peditum virorum, quod significet omnia veri et boni fidei in uno complexu, constat ex significatione numeri sexcentorum millium, quod sint omnia fidei in uno complexu, exsurgit enim hic numerus ex sex et quoque ex duodecim, et duodecim significant omnia fidei et charitatis, n: 577. 2089. 2129 f. 2130 f: 3272. 3858. 3913; inde est quod filii Jacobi fuerint duodecim, et quod posteri illorum distincti in totidem Tribus, et quoque quod a Domino assumti sint duodecim discipuli, ut nempe repraesentarent omnia fidei et charitatis; de Tribubus videatur n: 3858. 3862. 3913. [40] 3926. 4060. 6335. 6337. 6640. 7836. 7891; de Discipulis, n: 3354. 3488. 5858 f. 6397; quod hic sexcenta millia significent similia, est quia numerus major et minor, seu multiplicatus ac divisus, simile involvit cum simplicibus ex quibus, n: 5291. 5335. 5708; [41] hoc patet manifeste ex numero duodecim, hic sive divisus sit in sex, vel multiplicatus in septuaginta duo, vel in 144, hoc est, duodecim in duodecim, vel in 12000, vel in 144000, simile significat; ut 144000 apud Johannem „Audivi numerum obsignatorum *centum quadraginta quatuor millia*, obsignati ex omni Tribu Israëlis; *ex Tribu unaquavis duodecim millia*" Apoc: VII: 4. 5. seq: hic per filios Israëlis non intelliguntur filii Israëlis, non per Tribus Tribus, nec per numerum numerus, sed talia quae sunt in sensu interno, nempe omnia fidei et charitatis, et sic per unamquamvis Tribum in specie, unum genus vel una classis, secundum illa quae ad Capp: XXIX et XXX Genes: explicata sunt. Similiter apud Eundem „Ecce Agnus stans super monte Sionis, *et cum Ipso* 144000 *habentia Nomen Patris Ipsius* scriptum super frontibus suis: canebant Canticum novum

coram Throno, et nemo poterat discere Canticum, *nisi* 144000 *emti de terra;* hi sunt qui sequuntur Agnum quo vadit; *hi emti sunt de hominibus primitiae Deo et Agno*" XIV: 1. 3. 4; ex hac descriptione patet, quod qui in charitate sunt, intelligantur per 144000; et quoque patet, quod numerus ille modo designet statum et quale; numerus enim ille designat simile cum duodecim, nam existit ex 12000 et 12 in se multiplicatis: similiter ac numerus minor 144, qui est duodecies duodecim, apud Eundem „Mensus est murum Sanctae Hierosolymae descendentis a Deo e Coelo, 144 *Cubitorum*, quae est mensura hominis, hoc est, Angeli" Apoc: XXI: 2. 17; quod murus sanctae Hierosolymae non sit murus in sensu spirituali, sed quod sit verum fidei defendens illa quae Ecclesiae, videatur n: 6419, inde quoque dicitur fuisse illum 144 cubitorum; quod ita sit manifeste patet, nam dicitur quod mensura illa sit hominis, hoc est, Angeli; per hominem et per angelum significatur omne veri et boni fidei; et quoque patet ex *duodecim* lapidibus pretiosis, ex quibus fundamentum muri, et ex *duodecim* portis, quarum unaquaevis erat margarita, ibid: Vers: 19. 20. 21, per lapides enim pretiosos significantur vera fidei quae ex bono charitatis, n: 643. 3720. 6426; similiter per portam, et quoque per margaritam: inde nunc constat, quod numerus minor et major involvat simile cum numero simplici, ex quo ille; quod omnes numeri in Verbo significent res, videatur n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175. Ex his nunc videri potest, quod numerus sexcentorum millium virorum exeuntium ex Aegypto, significet etiam talia: quod hic numerus talia significet, vix aliquis credere potest, ex causa quia historicum est, ac omne historicum mentem in sensu externo continenter tenet, et a sensu interno abstrahit; sed usque numerus ille etiam talia significat, nam ne quidem est vocula, imo nec unum jota aut unus apex in Verbo, qui non in se sanctus est, quia in se sanctum involvit; quod in solo historico non sanctum sit, nullus non videt.

7974. Praeter infantem, quod significet bonum innocentiae, constat ex significatione infantis, quod sit bonum innocentiae, de qua n: 430. 1616. 2126. 2305. 3183. 3494. 4797. 5608.

7975. Et etiam turba mixta multa, quod significet bona [et vera] quae non genuina, constat ex significatione turbae mixtae, quod sint bona [et vera] non genuina; nam cum per filios Israëlis repraesentantur bona et vera genuina, quae sunt Ecclesiae spiritualis, n: 7957, [42] per turbam mixtam comitantem illos significantur vera et bona non genuina: cum illis enim qui ab Ecclesia spirituali ita se habet; sunt bona et vera illis genuina, et sunt bona et vera non genuina; spiritualis enim Ecclesiae homo nullam habet perceptionem boni et veri, sed pro bono et vero agnoscit et credit quae doctrinalia Ecclesiae suae docent; inde est quod in permultis veris non genuinis sit, consequenter etiam in bonis similibus, nam bona suum quale a veris habent; quod spirituales sint in perpluribus veris non genuinis, videatur n: 2708. 2715. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3240. 3241. 3246. 3833. 4402. 4788. 5113. 6289. 6500. 6639. 6865. 6945. 7233; quod inde illis vera non pura sint, n: 6427; sed usque tenentur illi a Domino in bonis maxime genuinis, quod fit per influxum per interiora, n: 6499, et tunc vera et bona non genuina inde separantur, et rejiciuntur ad latera; haec sunt quae significantur per turbam mixtam multam valde. Similiter per illam significantur, qui ab Ecclesia sunt, sed non intra illam, ut gentiles, qui in obedientia et mutua charitate inter se vivunt; illis nec vera genuina sunt, quia non habent Verbum; hi quoque, ut et ipsa vera non genuina, significantur per turbam multam apud Johannem „Audivi numerum obsignatorum, Centum quadragin ta quatuor millia, obsignati ex omni Tribu Israëlis: post haec vidi, cum ecce *Turba multa quam numerare nemo poterat*, ex omni gente et tribubus et populis et linguis, stantes coram throno, et coram Agno, induti stolas albas, et palmae in manibus illorum" Apoc: VII: 4. 9.

7976. Ascendit cum illis, quod significet quae adjuncta, constat ex significatione ascendere cum illis, cum dicitur de bonis et veris, quod sit quod adjuncta; nam vera et bona non genuina separantur quidem a bonis et veris genuinis apud hominem spiritualem, sed non auferuntur, remanent adjuncta a latere, quo rejecta, n: 7975 f. Similiter se habet cum Ecclesia Domini inter gentes, quibus vera non genuina; illae in coelo etiam adjunctae sunt illis qui in veris et bonis genuinis sunt.

7977. Et grex et armentum acquisitio gravis valde, quod significet bonum acquisitum per verum, interius et exterius, copia multa, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, et [ex] significatione armenti, quod sit bonum exterius, de quibus n: 2566. 5913. 6048. 7960; quod acquisitum sit, significatur per acquisitionem; omne enim bonum apud illos, qui ab Ecclesia spirituali sunt, acquisitum est per verum, nam absque vero quod fidei non sciunt quid verum spirituale, nec quid bonum spirituale: verum quidem civile, tum verum morale, et eorum bona, scire possunt, quia haec sunt congrua rebus quae in mundo, inde quoque illorum perceptionem habent, at verum spirituale et bonum ejus, non illis quae in mundo congrua sunt, imo in pluribus prorsus ab illis abeunt, quare de illis instruendi sunt. Haec dicta sunt, ut sciatur quod omne bonum apud illos qui ab Ecclesia spirituali sunt, acquirendum sit per Verum: quod gravis valde, sit copia multa, patet.

7978. Et coxerunt massam, quam eduxerunt ex Aegypto, placentas azymas, quod significet quod ex Vero boni [43] iterum produceretur bonum, in quo nihil falsi, constat ex significatione coquere, cum dicitur de vero boni, quod significatur per massam, quod sit producere; ex significatione massae, quod sit verum boni, de qua supra n: 7966; et ex significatione placentarum azymarum, quod sint bona in quibus nihil falsi; quod azyma sint quae absque falso, videatur n: 2342. 7906. Quod hic status alter sit veri ex bono, in quo fuerunt cum liberati, videatur supra n: 7966. 7972. Quod placentae sint bona, est quia sunt panis, et panis in sensu interno est bonum amoris, de quo n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915; sed distinguitur panis placentarum a pane communi, in eo, quod per panem placentarum significetur bonum amoris erga proximum, ita bonum spirituale, et per panem communem significatur bonum amoris in Dominum, ita bonum coeleste: bonum illud spirituale significatum est per mincham, quae offerebatur et adolebatur cum sacrificio super altari, mincha enim cocta fuit in placentas et in lagana, ut constare potest Exod: XXIX: 2. 3. 23. 24. 37. Levit: II: 2 seq: Cap: VI: 13. 14. Numer: VI: 15. 19. Cap: XV: 18. 19. 20. 21. Simile significabatur per duodecim panes propositionis, qui

etiam coquebantur in placentas, de quibus ita apud Moschen „Sumes similaginem, et *coques* illam *duodecim placentas*, duarum decimarum erit *placenta una:* et pones illas in duos ordines, senos ordine, super mensa munda, coram Jehova; et dabis super ordinem thus purum; et erit ad panes in memoriale, ignitum Jehovae" Levit: XXIV: 5. 6. 7. 8. 9; ex his constare potest, quod panes significarent sanctum, nam alioquin nusquam tale mandatum fuisset; et quia significabant sanctum, etiam vocantur sanctitas sanctitatum, ibid: Vers: 9: sed per hos panes significabatur bonum amoris coelestis; et per quod cocti essent in placentas, significabantur bona amoris spiritualis. Ex his, et ex illis quae in locis supra citatis allata sunt, constare potest, quod simile per panem in sancta coena intelligatur.

7979. Quia non fermentata, quod significet quia in vero ex bono nihil falsi inesset, constat ex significatione massae, de qua dicitur quod non fermentata, quod sit verum boni, de qua supra n: 7966; et ex significatione non fermentatae, quod sit absque falso, de qua n: 2342. 7906.

7980. Quia expulsi ab Aegypto, et non potuerunt commorari, quod significet quoniam remoti ab illis qui in falso ex malo erant, constat ex significatione expelli, quod sit removeri, nam qui expellitur is removetur, videatur supra n: 7964; ex significatione Aegypti, quod sint qui in falso ex malo, de qua prius; et ex significatione non posse commorari, quod sit remotionis necessitas.

7981. Et etiam viaticum non fecerunt sibi, quod significet quod non aliam sustentationem a vero et bono secum haberent, quam nempe quae significatur per massam non fermentatam, quae quod sit verum boni in quo nihil falsi, videatur n: 7966, constat ex significatione viatici, quod sit sustentatio a vero et bono, de qua n: 5490. 5953.

7982. Vers: 40. 41. 42. *Et habitatio filiorum Israëlis, qua habitaverunt in Aegypto, triginta anni et quadringenti anni. Et fuit a fine triginta annorum et quadringentorum annorum, fuit in eodem die hoc, exiverunt omnes exercitus Jehovae e terra Aegypti. Nox custodiarum haec Jehovae, ad educendum illos e terra Aegypti; haec nox ista Jehovae custodiarum omnibus filiis Israëlis ad generationes illorum.* Et ha-

bitatio filiorum Israëlis qua habitaverunt in Aegypto, significat infestationum durationem: triginta anni, et quadringenti anni, significat quale et [44] statum illarum: et fuit a fine triginta annorum et quadringentorum annorum, significat tempus adventus Domini cum liberati: et fuit in eodem die hoc, significat quod tunc: exiverunt omnes exercitus Jehovae e terra Aegypti, significat quod illi qui in vero et bono, et usque illuc detenti, exempti sint: nox custodiarum haec Jehovae, significat Domini praesentiam apud illos qui in vero et bono, et apud illos qui in malo et inde in mero falso: ad educendum illos e terra Aegypti, significat liberationem ex captivitate spirituali: haec nox ista Jehovae custodiarum, significat quod tunc detenti ab omni falso et malo: omnibus filiis Israëlis ad generationes illorum, significat illos ab Ecclesia spirituali, apud quos est bonum ex vero et verum ex bono.

7983. Et habitatio filiorum Israëlis qua habitaverunt in Aegypto, quod significet infestationum durationem, constat ex significatione habitationis, quod sit vitae status, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051, hic status infestationum, nam ille est status vitae, de quo nunc agitur, et qui significatur per numerum triginta et quadringentorum annorum, ad quem illa verba se referunt.

7984. Triginta anni et quadringenti anni, quod significet quale et statum illarum, constat ex significatione triginta, quod sit status plenus reliquiarum, exsurgit enim ille numerus ex tribus et decem in se multiplicatis, et per tria significatur status plenus, n: 2788. 4495. 7715, perque decem reliquiae, n: 576. 1906. 2284; quid status plenus, in sequentibus dicetur; et ex significatione quadringentorum, quod sint vastationis duratio, de qua n: 2959. 2966, et inde conjunctio boni et veri, n: 4341: quod omnes numeri significent res et status, et quod numerus compositus simile cum simplicibus, ex quibus compositus est, videatur supra n: 7973. Quod vastationem, quae per quadringentos annos significatur, attinet, est illa duplex, nempe vastatio mali et falsi, et vastatio boni et veri; apud illos qui damnantur est vastatio boni et veri, at apud illos qui salvantur, est vastatio mali et falsi; vastatio est privatio: quod mali qui ab Ecclesia fuerunt, vastati sint quoad omne bonum et verum, hactenus

ostensum est, nam vastationis gradus successivi significati sunt per plagas in Aegypto; boni autem vastantur quoad malum et falsum; haec apud illos successive separantur, hoc est, rejiciuntur ad latera, ac bona et vera colliguntur ad medium; haec collectio boni et veri intelligitur per reliquias; cumque status plenus reliquiarum illis est, tunc elevantur in coelum; hic status est qui significatur per triginta, et vastatio per quadringenta: vastatio mali et falsi, ac insinuatio boni et veri apud bonos, fit per infestationes, et per tentationes; per illas et has removentur falsa et mala, ac induntur bona et vera; et hoc usque dum status plenus fit. Quid status plenus, paucis etiam dicendum est; unusquisque, qui vel damnatur, vel salvatur, habet certam mensuram, quae impleri potest; mali seu qui damnantur habent certam mensuram mali et falsi, ac boni seu qui salvantur, habent certam mensuram boni et veri; haec mensura apud unumquemvis impletur in altera vita; sed aliquibus est mensura major, aliquibus autem minor; mensura illa comparatur in mundo per affectiones quae sunt amoris, quo quis plus amaverat malum ac inde falsum, eo mensuram sibi majorem comparaverat; et quo quis plus amaverat bonum et inde verum, eo mensura illi major est; limites et gradus extensionis illius mensurae in altera vita manifeste apparent, ac non possunt ibi transcendi, sed possunt impleri, et quoque actualiter implentur, nempe bonis et veris apud illos qui in affectione boni et veri fuerunt; ac malis et falsis apud illos qui in affectione mali et falsi; inde patet, quod mensura illa sit facultas recipiendi vel malum et falsum, vel bonum et verum, comparata in mundo: hic status est qui intelligitur per statum plenum, et significatur per triginta: describitur ille a Domino in Parabolis de Talentis apud Matthaeum Cap: XXV: 14 ad 31, et de Minis apud Lucam Cap: XIX: 13 ad 25; et tandem his verbis apud Matthaeum „ habenti omni dabitur ut abundet, ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferetur ab eo" XXV: 29; et apud Lucam „ Adstantibus dixit, tollite ab illo minam, et date ei qui decem minas habet: dixerunt illi, Domine, habet decem minas; dico vobis, quod omni qui habet dabitur, ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferetur ab eo" XIX: 24. 25. 26: quod mensura cujusvis impleatur, etiam docet Dominus alibi apud Eundem „ Date,

et dabitur vobis, mensuram bonam, pressam, agitatam, et superfluentem, dabunt in sinum vestrum," VI: 38: ex his nunc patet, quid intelligitur per statum plenum.

7985. Dicitur, quod habitatio filiorum Israëlis, qua habitaverunt in Aegypto, fuerint triginta anni et quadringenti anni; et porro, quod a fine triginta annorum et quadringentorum annorum, in eodem die hoc, exiverint omnes exercitus Jehovae e terra Aegypti, cum tamen habitatio filiorum Israëlis a Jacobi descensu in Aegyptum ad exitum posterorum ejus nunc, non fuerit plus quam dimidium illius temporis, nempe 215 Annorum, ut patet manifeste a Chronologicis Scripturae Sacrae; fuit enim Moscheh natus ex Amram, et Amram ex Kehath, ac Kehath ex Levi, ac Kehath simul cum Levi patre suo venit in Aegyptum, Genes: XLVI: 11, aetas vitae Kehath fuit 133 annorum, Exod: VI: 18, ac aetas vitae Amram, ex quo Aharon et Moscheh, 137 annorum, ibid: Vers: 20; et Moscheh fuit vir 80 annorum, cum stetit coram Pharaone, Exod: VII: 7; non memoratur quo anno aetatis Kehathi natus est Amram, nec quo anno aetatis Amrami natus est Moscheh; at quod non fuerint 430 anni, constare potest, nam anni aetatum illorum ne quidem ad 430 assurgunt, sed ad 350; quod sciri potest, si addantur anni aetatis Kehathi 133, cum annis aetatis Amrami 137, et hi cum annis Moschis 80 cum stetit coram Pharaone; minus si addantur anni a nativitatibus illorum; quod fuerint 215 anni, ex Chronologicis videri potest. Sed ab Abrahami descensu in Aegyptum ad exitum filiorum Israëlis fuerunt 430 anni, de quibus etiam videantur Chronologici: inde nunc constare potest, quod per 430 annos hic intelligatur integra periodus temporis usque ab Abrahamo, et non a Jacobo: quod hi anni designati sint, ac dicti anni habitationis filiorum Israëlis in Aegypto, est ob sensum internum, in quo per illos significatur status plenus ac duratio vastationis illorum, qui ab Ecclesia spirituali fuerunt, ac in terra inferiore usque ad adventum Domini detenti, ac tunc liberati, de quibus videatur n: 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932 [1/2].

7986. Et fuit a fine triginta annorum et quadringentorum annorum, quod significet tempus adventus Domini, cum salvati, constat ex significatione annorum triginta et quadringentorum,

quod sint status plenus ac duratio vastationis seu infestationis illorum qui ab Ecclesia spirituali, ac in terra inferiore usque ad adventum Domini detenti, ac tunc liberati, de qua mox supra n: 7985, et n: 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932 [½]; inde a fine illorum annorum, significat tempus adventus Domini cum salvati.

7987. Et fuit in eodem die hoc, quod significet quod tunc, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962. 7680; inde in eodem die hoc, est in illo statu, ita tunc, nempe cum adventus Domini qui significatur per a fine triginta et quadringentorum annorum, ac liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali, quae significatur per exiverunt omnes exercitus Jehovae e terra Aegypti.

7988. Exiverunt omnes exercitus Jehovae e terra Aegypti, quod significet quod illi qui in vero et bono, et usque illuc detenti, exemti sint, constat ex significatione exire e terra Aegypti, quod sit eximi et liberari ab infestationibus, quod exire sit eximi, patet, et quod terra Aegypti sint infestationes, videatur n: 7278; et ex significatione exercituum Jehovae, quod sint vera et bona quae Ecclesiae spirituali, ita illi qui in vero et bono sunt, de qua n: 3448. 7236. Quod vera et bona sint Exercitus Jehovae, constat apud Danielem „Exivit cornu unum de exiguo hirci, et crevit valde versus meridiem, et versus ortum, et versus decus, et crevit *usque ad Exercitus coelorum*, et dejecit in terram *de Exercitu*, et de stellis, et conculcavit illa; imo usque *ad Principem Exercitus* extulit se: et *Exercitus traditus est super jugi in praevaricationem*, quia projecit *Veritatem* in terram: tunc audivi unum sanctum loquentem, quousque datur et sanctum et *exercitus* conculcationi; dixit ad me, usque ad vesperam et mane, bis mille trecenta, tunc justificabitur sanctum" VIII: 9 ad 14, hic quod exercitus sint vera et bona, manifeste patet; dicitur enim quod dejecerit in terram de exercitu et de stellis, ac postea quod projecit *veritatem* in terram, et quod exercitus esset conculcationi usque ad vesperam et mane, hoc est, ad adventum Domini. Quia vera et bona sunt exercitus Jehovae, idcirco Angeli vocantur Exercitus Ipsius in Libro I Regum „Michah propheta dixit, vidi Jehovam sedentem

super throno suo, *ac universum Exercitum coelorum stantem juxta ipsum*" XXII: 19: et apud Davidem „Benedicite Jehovae *Angeli Ipsius*, potentes robore; benedicite Jehovae *omnes Exercitus Ipsius,* ministri Ipsius" Psalm: CIII: 20. 21, Angeli vocantur Exercitus a veris et bonis, in quibus sunt; nec solum Angeli dicebantur Exercitus Jehovae, sed etiam Luminaria Coeli, ut Sol, Luna, ac Stellae, et hoc quia per Solem significabatur bonum amoris, per Lunam bonum fidei, et per stellas cognitiones boni et veri; quod illa luminaria dicantur exercitus, patet in Libro Geneseos „Absoluti sunt coeli et terra, et *omnes Exercitus illorum*" II, [1.] ubi per Exercitus intelliguntur omnia luminaria coeli, at in sensu interno, in quo ibi agitur de nova creatione hominis, intelliguntur vera et bona; pariter apud Davidem „Laudate Jehovam omnes Angeli Ipsius, *Laudate Ipsum omnes Exercitus Ipsius;* laudate Ipsum Sol et Luna, laudate Ipsum omnes stellae lucis" Psalm: CXLVIII: 2. 3, quod Sol sit bonum amoris, et luna bonum fidei, videatur n: 1529. 1530. 2441. 2495. 4060. 4696. 5377. 7083, et quod stellae sint cognitiones boni et veri, n: 1808. 2120. 2495. 2849. 4697. Quod Sol, Luna, et stellae significent bona et vera, est quia Dominus in Coelo est Sol Coelestibus, ac Luna Spiritualibus, n: 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. 4300. 4321 f. 5097. 7078. 7083. 7171. 7173; et quia domicilia Angelica lucent sicut stellae, secundum haec apud Danielem „Tunc intelligentes splendebunt sicut splendor expansi, et *justificantes multos sicut stellae*, in saeculum et aeternitatem" XII: 3. Quia Angeli ex veris et bonis vocantur Exercitus Jehovae, et quoque Sol, Luna, et Stellae, et omne verum et bonum procedit a Domino, ideo Dominus in Verbo appellatur *Jehovah Zebaoth* seu *Exercituum*, n: 3448, appellatur etiam ex eo, quia pugnat pro homine contra inferna. Ex his nunc constare potest, quid in sensu interno intelligitur per Exercitus Jehovae: quod filii Jacobi, qui exiverunt ex Aegypto, non fuerint, sed quod repraesentaverint, patet ex vita illorum in Aegypto, quod non cognoverint Jehovam, ne quidem Nomen Ipsius, antequam hoc Moschi indicatum esset e rubo, Exod: III: 13. 14. 15. 16; tum quod fuerint aeque ac Aegyptii adoratores vituli, ut concludi potest ex Exod: Cap: XXXII; tum ex vita illorum in deserto, quod fuerint ta-

les, ut non potuerint introduci in terram Canaanem; ita nihil minus quam Exercitus Jehovae.

7989. Nox custodiarum haec Jehovae, quod significet Domini praesentiam apud illos qui in vero et bono, et apud illos qui in malo et inde in mero falso, constat ex significatione noctis, quod sit status damnationis, de qua n: 7851; et ex significatione custodiarum Jehovae, quod sit praesentia Domini et inde tutatio; per praesentiam enim Domini illustrantur illi qui in bono et inde in vero, ac occaecantur illi qui in malo et inde falso; tum per praesentiam Domini educuntur illi e damnatione qui elevandi in coelum, nam detinentur a malo ac tenentur in bono, et hoc vi forti, a Domino; et per praesentiam Domini etiam inducuntur in damnationem, qui dejiciendi in infernum, nam secundum gradum praesentiae Domini in malo sunt, n: 7926. 7643; inde nunc est, quod status ille ac tempus illud dicatur nox custodiarum Jehovae. Praesentia Domini in sequentibus describitur per Columnam nubis interdiu et columnam ignis noctu, ad ducendum illos, Exod: XIII: 21, et praesentia tam apud illos qui in bono et vero, quam apud illos qui in malo et falso, per quod columna illa interponeret se inter castra Israëlis et inter castra Aegyptiorum, et quod cum Jehovah prospiceret inde ad castra Aegyptiorum, quod Aegyptii immersi sint in mare Suph, Exod: XIV: 19. 20. 24. 25. 26. 27.

7990. Ad educendum illos e terra Aegypti, quod significet liberationem ex captivitate spirituali, constat ex significatione educere, quod sit liberare; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit ubi infestati a malis, ita ubi fuerunt in captivitate spirituali, secundum illa quae n: 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932[$\frac{1}{2}$]. 7985, allata sunt. In captivitate spirituali dicuntur esse, qui quoad interiora tenentur a Domino in bono et vero, sed quoad exteriora ab inferno in malo et falso; unde pugna Externi hominis cum Interno: in hoc statu tenentur qui infestantur; et tunc Dominus per influxum per interiora pugnat pro illis contra affluxum mali et falsi ab infernis; tenentur tunc sicut captivi, nam per influxum a Domino volunt in bono et vero esse, sed per affluxum ab infernis videntur sibi non posse. Haec pugna fit ob finem, ut Externus homo redigatur ad obedientiam Interni, et sic naturalia sudordinentur spiritualibus.

7991. Haec nox ista Jehovae custodiarum, quod significet quod tunc detenti ab omni falso et malo, constat ex illis quae mox supra n: 7989 de nocte custodiarum Jehovae dicta sunt.

7992. Omnibus filiis Israëlis ad generationes illorum, quod significet illos ab Ecclesia spirituali apud quos est bonum ex vero et verum ex bono, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; et ex significatione generationum, quod sint illa quae fidei et charitatis, de qua n: 2020. 2584. 6239, ita apud quos bonum ex vero, et verum ex bono, qui enim ab Ecclesia spirituali sunt, per verum quod fidei introducuntur ad bonum quod charitatis, ac cum introducti sunt ex bono ducuntur ad vera: qui ex bono ad vera ducuntur, sunt qui constituunt Ecclesiam internam, qui autem per verum introducuntur ad bonum, sunt qui externam.

7993. Vers: 43 ad 49. *Et dixit Jehovah ad Moschen et Aharonem, hoc statutum Paesach, omnis filius alienigenae non comedet illud. Et omnis servus viri, emtio argenti, et circumcideris illum, tunc comedet illud. Inquilinus et mercenarius non comedet illud. In domo una comedetur, non educes e domo de carne foras; et os non frangetis in illo. Omnis coetus Israëlis facient illud. Et cum peregrinatur tecum peregrinus, et faciat Paesach Jehovae, circumcidetur illi omnis masculus, et tunc accedet ad faciendum illud, et erit sicut indigena terrae: et omnis praeputiatus non comedet illud. Lex una erit indigenae et peregrino peregrinanti in medio vestrum.* Et dixit Jehovah ad Moschen et Aharonem, significat informationem per Verum Divinum: hoc statutum Paesach, significat leges ordinis illis qui a damnatione et infestationibus liberati: omnis filius alienigenae non comedet illud, significat illos qui non in vero et bono quod ab illis separati: et omnis servus viri, significat hominem naturalem adhuc: emptio argenti, significat cui aliquid verum spirituale: et circumcideris illum, significat purificationem ab amoribus spurcis: tunc comedet illud, significat quod cum illis: inquilinus et mercenarius non comedet illud, significat qui ex sola indole naturali bonum faciunt, et qui propter lucrum, quod non cum illis: in domo una comedetur, significat consociationes bonorum convenientium, ut faciant unum bonum simul: non educes e domo de carne foras, signifi-

cat quod bonum hoc non commiscebitur bono alterius: et os non frangetis in illo, significat scientificum verum quod etiam integrum erit: omnis coetus Israëlis facient illud, significat quod ea lex ordinis omnibus qui in bono veri et in vero boni: et cum peregrinatur tecum peregrinus, significat illos qui in vero et bono Ecclesiae instructi sunt, et receperunt illa: et faciat paesach Jehovae, significat si velit una cum illis esse: circumcidetur illi omnis masculus, significat quod verum illius ab impuris amoribus defaecandum sit: et tunc accedet ad faciendum illud, significat quod tunc cum illis erit: et erit sicut indigena terrae, significat quod receptus sicut ille qui in illo vero et bono, et purificatus ab amoribus spurcis: et omnis praeputiatus non comedet illud, significat quod qui in amoribus sui et mundi, non una esse possit: lex una erit indigenae et peregrino peregrinanti in medio vestrum, significat quod qui instructus recepit Ecclesiae verum et bonum, et vivit secundum illa, erit sicut ille qui prius instructus intra Ecclesiam est, et praeceptis fidei et charitatis conformem vitam vivit.

7994. Et dixit Jehovah ad Moschen et Aharonem, quod significet informationem per Verum Divinum, constat ex significatione dixit Jehovah, cum agitur de statutis Ecclesiae, quod sit informatio seu instructio, de qua n: 7186. 7267. 7304. 7380. 7517. 7769. 7798. 7825; et ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh internum et Aharon externum, de qua n: 7009. 7010. 7089. 7382.

7995. Hoc statutum Paesach, quod significet leges ordinis illis qui a damnatione et infestationibus liberati, constat ex significatione statuti, quod sit id quod ex ordine, de qua sequitur; et ex significatione paesach, quod sit praesentia Domini et liberatio a damnatione, de qua n: 7093 fin: 7867. Quod id quod ordinis est, quod per statutum significatur, attinet, sciendum quod omnia statuta, quae mandata sunt filiis Israëlis, fuerint leges ordinis in forma externa, at illa quae repraesentabant et significabant, erant leges ordinis in forma interna; leges ordinis sunt vera quae ex bono; complexus omnium legum ordinis est Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini; inde patet, quod Ipsum Divinum Domini in coelo sit ordo, Divinum Bonum essentiale ordinis, ac Divinum Verum formale ejus.

7996. Omnis filius alienigenae non comedet illud, quod significet illos qui non [in] vero et bono, quod ab illis separati, constat ex significatione alienigenae, quod sint qui extra Ecclesiam non agnoscentes aliquid veri et boni quae fidei, ut fuerunt gentes in terra Canaane, de qua n: 2049. 2115, ita qui non in vero et bono; et ex significatione non comedere illud, quod sit non communicare et conjungi cum illis, ita separati ab illis: agitur in nunc sequentibus de illis qui simul comedent paesach, et qui non comedent; erat paesach coena, quae repraesentabat [45] consociationes bonorum in coelo; in statutis quae sequuntur, indicatur quinam consociari possent, et quinam non possent. In genere convivia, tam prandia quam coenae antiquis temporibus intra Ecclesiam fiebant, ut consociarentur et conjungerentur quoad amorem, ac ut se mutuo instruerent in illis quae amoris et fidei, ita in illis quae coeli, videatur n: 3596. 3832. 5161; talia fuerunt illo tempore jucunda circa comessationes, et fuerunt finis propter quem prandia et coenae; ita nutriebatur mens et quoque corpus unanimiter et correspondenter; inde illis sanitas ac vita longaeva, ac inde illis intelligentia et sapientia, tum inde illis communicatio cum coelo, et quibusdam manifesta cum Angelis. At sicut omnia interna successu temporis evanescunt, et abeunt in externa, ita quoque conviviorum et comessationum fines, qui hodie non sunt propter conjunctionem aliquam spiritualem, sed propter conjunctiones mundanas, nempe propter lucra, propter ambitus honorum, et propter voluptates, inde nutritio corporis, sed nulla mentis.

7997. Quod Coena paschalis repraesentaverit consociationes angelorum in Coelis quoad bona et vera, videatur supra n: 7836. 7996, et quia illas repraesentabat, ordinatum est, ut non modo unaquaevis domus per se tunc simul esset et comederet, sed etiam quod non alii consociarentur, quam qui repraesentarent conjunctionem amoris, qualis est societatum Coelestium, et sic quod reliqui separarentur; qui separarentur erant alienigenae, nam per illos significabantur qui non in bono et vero Ecclesiae, tum inquilini et mercenarii, quia per illos repraesentabantur qui ex sola indole naturali, et qui propter lucra facerent et venditarent bonum et verum; hi et illi non consociari possunt cum angelis in coelis, sed quum illis licet circumvagari, quod fit

primo tempore adventus illorum in alteram vitam, antequam subeunt vastationes boni et veri, tunc cum ad aliquam societatem Angelicam veniunt, ac sentiunt sphaeram sanctitatis ex vero boni innocentiae, quod significatur per sanguinem Agni paschalis, n: 7846. 7877, non possunt appropinquare, sed ex timore et aversatione confestim aufugiunt.

7998. Et omnis servus viri, quod significet hominem naturalem adhuc, constat ex significatione servi, quod sit naturale, de qua n: 3019. 3020. 3191. 3192. 3204. 3206. 3209. 5305, ita homo naturalis; quod homo naturalis dicatur servus, est quia factus est ad ministrandum Spirituali tum ad obediendum illi, sicut servus suo domino.

7999. Emtio Argenti, quod significet cui aliquid verum spirituale, constat a significatione emtionis, quod sit acquisitio et appropriatio, de qua n: 4397. 4487. 5374 5397. 5406. 5410. 5426; [46] et ex significatione Argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658, hic verum spirituale, quia servus qui emtus in sensu interno est naturalis homo, et ideo dominus qui emit est spiritualis. Cum hoc quomodo se habet, non sciri potest, nisi sciatur quomodo spirituale sibi emit, hoc est, acquirit et appropriat naturale; cum regeneratur homo, tunc primum dissident internum et externum illius, hoc est, spirituale et naturale, spirituale enim vult illa quae coeli, naturale autem quae mundi; sed spirituale influit tunc continue in naturale, et adducit illud ad consensum, hoc fit per verum, et quod spirituale in naturali sibi adducit, hoc dicitur emtum argento, hoc est, acquisitum et appropriatum per verum.

8000. Et circumcideris illum, quod significet purificationem ab amoribus spurcis, constat ex significatione circumcidi, quod sit purificatio ab amoribus sui et mundi, ita ab amoribus spurcis, de qua n: 2039. 2056. 2632. 3412. 3413. 4462. 7045.

8001. Tunc comedet illud, quod significet quod cum illis, constat ex significatione comedere, nempe agnum paschalem una cum reliquis, quod sit communicare et conjungi, de qua n: 2187. 5643; Coena enim paschalis repraesentabat, ut supra n: 7836. 7850. [47] 7996. 7997, dictum, Angelicas consociationes quoad bona et vera; et per statuta de alienigenis, servis, inquilinis, mercenariis et peregrinis, de quibus hic agitur, in sensu

interno indicatur, quinam consociari possent, et quinam non possent; inde est quod per comedere significetur esse cum illis seu consociari, et per non comedere, non esse cum illis, seu separari.

8002. Et inquilinus et mercenarius non comedet illud, quod significet qui ex sola indole naturali bonum faciunt, et qui propter lucrum, quod non cum illis, constat ex significatione inquilini, quod sint qui bonum faciunt ex sola indole naturali, de qua sequitur; ex significatione mercenarii, quod sint qui propter lucrum bonum faciunt, de qua etiam sequitur; et ex significatione non comedere illud, quod sit non esse cum illis, de qua mox supra n: 8001. Quod inquilinus sit, qui ex sola indole naturali bonum faciunt, est quia inquilini erant advenae ex aliis populis, et incolae, et cum Israëlitis et Judaeis in una domo habitabant; et cohabitare significat in bono simul esse; sed quia erant, ut dictum, ex populis extra Ecclesiam, bonum, quod significatur, non est bonum Ecclesiae, sed est bonum non Ecclesiae, hoc bonum vocatur bonum naturale, quia ex nativitate est haereditario, tale etiam bonum aliquibus est ex invaletudine ac imbecillitate; hoc bonum intelligitur per bonum quod faciunt qui significantur per inquilinos. Hoc bonum prorsus differt a bono Ecclesiae, nam per bonum Ecclesiae formatur apud hominem conscientia, quae est planum, in quod influunt angeli, et per quod datur cum illis consortium; at per bonum naturale non aliquod planum pro Angelis formari potest; qui in hoc bono sunt, faciunt bonum in tenebris ex coeco instinctu, non in luce veri ex influxu e coelo; quapropter in altera vita abducuntur sicut paleae a vento, a quocunque, tam à malo quam a bono, ac plus a malo qui novit adjungere ratiociniis aliquid affectionis et persuasionis, nec tunc abduci possunt ab Angelis, nam Angeli operantur per vera et bona fidei, ac influunt in planum, quod intus in homine ex veris et bonis fidei formatum est: ex his patet, quod qui ex sola indole naturali bonum faciunt, non possint consociari Angelis: de illis et de sorte illorum in altera vita, videatur n: 3470. 3471. 3518. 4988. 4992. 5032. 6208. 7197. Quod Inquilini sint, qui non in terra sua, nec in domo sua, sed in aliena, commorantur, constat apud Moschen „ Terra [non] vendetur praecise, Mea enim est terra, sed *peregrini* et *inquilini* vos

Mecum" Levit: XXV: 23: apud Davidem „Audi preces meas, Jehovah, ad lachrymam meam ne taceas, quia *peregrinus ego Tecum*, *inquilinus* sicut omnes patres mei" Psalm: XXXIX: 13: et in Libro Geneseos „Abraham dixit ad filios Chethi, *peregrinus* et *inquilinus* ego vobiscum, date mihi possessionem sepulchri" XXIII: 4; per peregrinum aeque ac per inquilinum significatur advena et incola ex alia terra, sed per peregrinum significantur illi, qui in veris Ecclesiae instruebantur et qui recipiebant illa, per inquilinos autem, qui in veris Ecclesiae non instrui, quia illa non recipere volebant. Quod Mercenarios attinet, erant illi qui pro mercede laborabant, erant servi, sed non empti; quod illi dicti sint mercenarii, videatur Levit: XIX: 13. Cap: XXV: 4. 5. 6. Deut: XXIV: 14. 15: quia Mercenarii erant qui pro mercede laborabant, per illos in sensu interno intelliguntur, qui bonum faciunt propter lucrum in mundo; et in sensu adhuc interiori qui bonum faciunt propter mercedem in altera vita, ita qui per opera mereri volunt. Qui bonum faciunt solum propter lucrum in mundo, illi nequaquam possunt consociari Angelis, nam finis propter quem est mundus, hoc est, opulentia et eminentia, non autem coelum, hoc est, beatitudo et felicitas animarum; finis est qui determinat actiones, et dat illis quale: de illis qui bonum faciunt modo propter lucrum ita Dominus apud Johannem „Ego sum Pastor bonus, pastor bonus animam suam ponit pro ovibus; *Mercenarius* vero et qui non pastor, cujus oves non sunt propriae, videt lupum venientem, et deserit oves, fugitque, et lupus rapit illas, et dispergit oves, *Mercenarius* vero fugit, quia *Mercenarius* est" X: 11. 12. 13: et apud Jeremiam „Vitula pulcherrima Aegyptus, excidium a septentrione venit, *Mercenarii illius sicut vituli saginarii*, nam etiam illi converterunt se, fugerunt simul, non constiterunt, quia dies exitii illorum venit super illos" XLVI: 20. 21. Quod Inquilini et Mercenarii non consociarentur quoad sancta cum illis qui ab Ecclesia, apud Moschen „*Ullus alienus* non comedet sanctum, *Inquilinus* sacerdotis et *Mercenarius* non comedet sanctum" Levit: XXII: 10: et quod ex filiis inquilinorum emerentur servi qui servirent in perpetuum, apud Eundem „Servum et ancillam ex Gentibus, quae circum vos, emetis; et etiam *de filiis inquilinorum* peregrinantium cum vobis, de his emetis,

et de familia illorum quae vobiscum, licet pepererint in terra vestra, ut sint vobis in possessionem, inque haereditatem transmittatis eos filiis vestris post vos, ad haereditandum possessione, in aeternum illis dominabimini» Levit: XXV: 44. 45. 46; per filios inquilinorum significantur scientifica, quae ex solo naturali lumine; quod spiritualia vera illis dominabuntur, significatur per quod servi ex filiis inquilinorum emerentur possessione perpetua. Qui vero bonum faciunt propter mercedem in altera vita, qui etiam per Mercenarios significantur, differunt ab illis, de quibus nunc supra, quod pro fine habeant vitam et felicitatem in coelo; sed quia finis ille determinat et convertit cultum Divinum illorum a Domino ad se, ac inde sibi solis bene volunt, at aliis modo quantum illi sibi; et tunc amor sui inest singulis, non autem amor proximi, ita non illis est genuina charitas: hi nec possunt consociari Angelis, nam Angeli prorsus aversantur et nomen et ideam mercedis seu remunerationis: quod bene faciendum absque fine mercedis, docet Dominus apud Lucam „*Amate inimicos vestros*, et *benefacite*, atque mutuo date, *nihil inde sperantes*, tunc erit merces vestra multa, et eritis filii Altissimi» VI: 32 ad 35. tum Cap: XIV: 12. 13. 14. De bonis meritoriis, qualia sunt, videatur n: 1110. 1111. 1774. 1835. 1877. 2027. 2273. 2340. 2373. 2400. 3816. 4007 fin: 4174. [48] 4943. 6388. 6389. 6390. 6392. 6393. 6478. Quod a Domino toties dicatur, quod, qui bonum faciunt, mercedem in coelo habituri sint, ut Matth: V: 11. 12. Cap: VI: 1. 2. 16. Cap: X: 41. 42. Cap: XX: 1 ad 17. Marc: IX: 41. [49] Luc: VI: 23. 35. Cap: XIV: 14. Johan: IV: 36, est quia homo antequam regeneratus est, non possit non cogitare de mercede; aliter vero cum regeneratus est, tunc indignatur si quis cogitat quod proximo benefaciat mercedis causa, nam jucundum et beatum sentit in benefaciendo, non autem in remuneratione; quod merces in sensu interno sit jucundum affectionis charitatis, videatur n: 3816. 3956. 6388. 6478.

8003. In domo una comedetur, quod significet consociationes bonorum convenientium ut faciant unum bonum, constat ex eo quod coena paschalis repraesentaverit consociationes angelicas in coelo, et quod unaquaevis domus filiorum Israëlis societatem in particulari, videatur n: 7836. 7891. 7996. 7997;

societates angelicae sunt omnes inter se distinctae secundum bona, et hoc in genere, in specie et in particulari, n: 3241. 4625; consociati sunt qui in simili bono: quod hi unum bonum faciant, est quia omne unum non ab uno, sed a pluribus, existit; a pluribus enim variis sed usque convenientibus fit forma, quae quod unum faciat per harmoniam, in coelo per harmoniam spiritualem, quae est bonorum amoris, videatur n: 3241. 3267. 3744. 3745. 3746. 3986. 4005. 4149. 5598. 7236. 7833. 7836: ex his patet, quod per in una domo comedetur, significentur consociationes bonorum convenientium ut faciant unum bonum simul; quod comedere nempe paesach, sit consociari, seu esse cum illis, videatur supra n: 8001.

8004. Non educes e domo de carne foras, quod significet bonum hoc non commiscebitur bono alterius, constat ex significatione educere e domo foras, quod sit alteri dare ad comedendum, ita commiscere cum alio bono quam quod est suae societatis; et ex significatione carnis, quod sit bonum, de qua n: 6968. 7850. Sunt enim societates in coelo distinctae secundum functiones omnium membrorum, viscerum et organorum in corpore, ut ad finem plurium Capitum ostensum est; functio cujusvis membri, visceris et organi per correspondentiam se refert ad peculiare bonum, ab altero distinctum; exinde patet, quod bona multiplicia sint, et quod, ut ex illis distinctae formae existant, quae simul sumtae formam perfectissimam coeli constituent, nequaquam commiscenda sint, nam si commiscerentur periret distinctio: hoc significatur per quod non educerent e domo de carne foras.

8005. Et os non frangetis in illo, quod significet scientificum verum quod etiam integrum erit, constat ex significatione ossis, quod sit ultimum in quo terminantur interiora ut in sua basi, ut fulciantur ne fiat divaricatio, tale ultimum in spiritualibus est scientificum, nam omnia vera et bona spiritualia defluunt secundum ordinem ad inferiora, et terminantur tandem in scientificis, ac ibi sistunt se videnda homini: quod non frangetis, sit quod integrum erit, patet. Scientificum dicitur integrum, cum non nisi quam vera, quae concordant cum suo bono, in se admittit, nam scientificum est commune receptaculum. Praeterea scientifica se habent sicut ossa in homine, si ea non

integra sunt, aut in suo ordine, ut cum luxata, aut cum distorta, forma corporis inde variatur, et secundum illam actiones. Scientifica vera sunt doctrinalia.

8006. Omnis coetus Israëlis facient illud, quod significet quod ea lex ordinis omnibus qui in bono veri et in vero boni, constat ex significatione coetus Israëlis, quod sint omnia vera et bona in uno complexu, n: 7830, ita qui in vero per quod bonum, et in bono per quod verum, n: 7957, [50] proinde qui ab Ecclesia Spirituali. Quod omnes illi facerent paesach, erat ut repraesentarent liberationem illorum qui ab Ecclesia Spirituali in inferiore terra usque ad adventum Domini detenti sunt, n: 6854. 6914. 7091 f. 7849. [51] 7932; et per comessationem in una domo consociationes Angelicas in coelo, n: 7836. 7996. 7997, ita per quod totus coetus Israëlis faceret, totum coelum. Illo tempore nullibi erat Ecclesia, sed modo repraesentativum Ecclesiae, ad quod assumti sunt posteri Abrahami ex Jacobo; per repraesentativa Ecclesiae dabatur communicatio cum coelo, ac per coelum cum Domino; inde erat quod genti illi injunctum esset omnia statuta et omnes leges stricte observare, *imprimis* statuta de Paesach, usque adeo, ut qui mundus esset, et non faceret paesach, exscinderetur, Num: IX: 13.

8007. Et cum peregrinatur tecum peregrinus, quod significet illos qui in vero et bono Ecclesiae instructi sunt, et receperunt illa, constat ex significatione peregrini, quod sint qui instruebantur, ac Ecclesiae statuta et leges recipiebant, de qua n: 2025. 4444. 7908; cum peregrinatur tecum dicitur, quia per peregrinari significatur instrui et vivere, n: 1463. 3672; ita per peregrinos peregrinantes cum illis, significantur non modo qui in vero et bono Ecclesiae instruebantur, et recipiebant illa, sed etiam qui vivebant secundum illa.

8008. Et faciat paesach Jehovae, quod significet si velit una cum illis esse, constat ex significatione facere paesach Jehovae, seu comedere illud, quod sit una cum illis esse, de qua n: 8001.

8009. Circumcidetur illi omnis masculus, quod significet quod verum illius ab impuris amoribus defaecandum sit, constat ex significatione circumcidi, quod sit purificari seu defaecari ab amoribus impuris, de qua n: 2039. 2056. 2632. 3412. 3413.

4462. 7045; et ex significatione masculi, quod sit verum fidei, de qua n: 749. 2046. 4005. 7838.

8010. Et accedet ad faciendum illud, significat quod tunc cum illis erit, ut supra n: 8008.

8011. Et erit sicut indigena terrae, quod significet quod acceptus sicut ille qui in illo vero et bono, et purificatus ab amoribus spurcis, constat ex significatione indigenae terrae, quod sit qui natus intra Ecclesiam, ac in ejus vero et bono est, consequenter qui purificatus ab amoribus spurcis; indigena terrae dicitur, quia per terram significatur Ecclesia; quod terra in Verbo sit Ecclesia, videatur n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118. 2571. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; quod terra sit Ecclesia, est quia per terram in Verbo terra Canaan intelligitur, et per terram Canaan significatur Regnum Domini ac Ecclesia, n: 1413. 1437. 1585. 1607. 1866. 3038. 3481. 3705. 3686. 4116. 4240. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 5757. 6516: per omnem terram, quae nominatur in Verbo, ab angelis non intelligitur terra, sed gens quae ibi, et cum gens, intelligitur quale gentis quoad spirituale ejus, hoc est, quoad id quod est Ecclesiae: quod idea qualis gentis obveniat, cum nominatur terra, notum est, nam id fit etiam apud hominem, magis apud Angelos, qui spiritualiter de omni naturali cogitant.

8012. Et omnis praeputiatus non comedet illud, quod significet quod qui in amoribus sui et mundi, non una esse possit, constat ex significatione praeputiati seu incircumcisi, quod sit qui in amoribus sui et mundi est, de qua n: 2056. 3412. 3413. 7045; et ex significatione comedere illud, nempe paesach, quod sit esse cum illis, de qua supra n: 8001.

8013. Lex una erit indigenae et peregrino peregrinanti in medio vestrum, quod significet quod qui instructus recepit Ecclesiae verum et bonum, et vivit secundum illa, erit sicut ille qui prius instructus intra Ecclesiam est, et praeceptis fidei et charitatis, conformem vitam vivit, constat ex significatione lex una erit, quod sit simile jus, ita quod erit sicut alter; ex significatione indigenae, quod sit qui natus intra Ecclesiam, ac in ejus vero et bono est, quoad doctrinam et quoad vitam, de qua mox supra n: 8011; et ex significatione peregrini peregrinantis

in medio vestrum, quod sit qui instruitur in Ecclesiae vero et bono, et recipit illa, et vivit secundum illa, de qua etiam supra n: 8007. Secundum praecepta *fidei* et *charitatis*, dicitur, ob differentiam; vita enim ante regenerationem est secundum praecepta fidei, at post regenerationem est secundum praecepta charitatis; ante regenerationem nemo scit quid charitas ex affectione, sed solum ex doctrina; secundum hujus praecepta, quae praecepta fidei vocantur, tunc vivitur, at post regenerationem ex affectione scitur quid charitas, nam amat tunc proximum, et illi ex corde vult bonum, et tunc vivitur secundum legem inscriptam, nam agitur ex affectione charitatis; hic status prorsus differt a statu priori; qui in primo statu sunt, in obscuro sunt quoad vera et bona fidei, at qui in hoc statu sunt, in claro sunt respective; hi vident vera et confirmant illa ex illustratione, illi autem non vident vera et confirmant illa ex illustratione, sed ex persuasione de doctrinalibus Ecclesiae quod vera sint; et quia non ex illustratione illa vident, aeque possunt confirmare falsa ac vera, et postquam confirmata sunt, vident illa prorsus sicut vera: ex his constare potest, quid intelligitur per vivere secundum praecepta fidei, et quid per vivere secundum praecepta charitatis. Quod peregrinos attinet, in Verbo aliquoties mandatum est, ut non aliqua distinctio fieret inter indigenam terrae et peregrinum peregrinantem cum illis, ex causa, quia gentes, a quibus peregrini, aeque recipiuntur in coelum, ac illi qui intra Ecclesiam sunt, postquam instructi receperunt vera fidei; de gentibus in altera vita, videatur n: 932. 1032. 1059. 2049. 2284. 2589 ad 2604. 2861. 2863. 3263. 4190. 4197; inde mandatum est, quod sicut indigena ita peregrinus; ut apud Moschen „*Quod si peregrinatus fuerit vobiscum peregrinus*, qui fecerit ignitum odoris quietationis Jehovae, quemadmodum facitis sic faciet, quantum ad concionem, *statutum unum vobis et peregrino peregrinanti*, statutum aeternitatis in generationes vestras; *quales vos talis peregrinus coram Jehovah; lex una et judicium unum erit vobis*, *et peregrino peregrinanti vobiscum*" Num: XV: 14. 15. 16. Apud Eundem „*Sicut indigena ex vobis*, *erit vobis peregrinus peregrinans vobiscum*" Levit: XIX: 34. Apud Eundem „Judicium unum erit vobis, *quale peregrino tale indigenae erit*" Levit: XXIV: 22. Apud

Eundem « *Quando peregrinatus fuerit vobiscum peregrinus*, faciet paesach Jehovae, juxta statutum Paesach, et juxta statuta ejus sic faciet; *statutum unum erit vobis, tam peregrino quam indigenae* » Num: IX: 14.

8014. Vers: 50. 51. *Et fecerunt omnes filii Israëlis, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, ita fecerunt. Et fuit in eodem die hoc, eduxit Jehovah filios Israëlis e terra Aegypti, quoad exercitus illorum.* Et fecerunt omnes filii Israëlis quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, significat actum obedientiae secundum verum Divinum: ita fecerunt, significat actum ex voluntate: et fuit in eodem die hoc, significat statum praesentiae Domini: eduxit Jehovah filios Israëlis e terra Aegypti, significat quod Dominus liberaverit illos qui in bono veri et vero boni a damnatione: quoad exercitus illorum, significat illos distinctos secundum quale boni a vero.

8015. Et fecerunt omnes filii Israëlis quemadmodum praecepit Jehovah Moschi et Aharoni, quod significet actum obedientiae secundum Verum Divinum, constat ex illis supra n: 7944, ubi similia.

8016. Ita fecerunt, quod significet actum ex voluntate, constat ex significatione facere, cum iterato dicitur, quod sit actus ex voluntate, ut supra n: 7945.

8017. Et fuit in eodem die hoc, quod significet statum praesentiae Domini, constat ex significatione diei, quod sit tempus et status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 7680; quod sit status praesentiae Domini, est quia dies Paesach erat, et per paesach significatur praesentia Domini, ac liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali a captivitate spirituali et a damnatione, n: 7867; quod tunc liberatio, significatur per sequentia in hoc Versu, quod nempe « die illo Jehovah eduxerit filios Israëlis e terra Aegypti quoad exercitus illorum; » quod hoc fuerit crastino paschatis, constat apud Moschen « Profecti sunt ex Aegypto quinto decimo die mensis primi, crastino paschatis, in oculis omnium Aegyptiorum, Aegyptiis tunc sepelientibus occisos primogenitos » Numer: XXXIII: 3. 4. Quod praesentia Domini liberet illos qui in bono sunt a damnatione, et inducat illos qui in malo sunt in damnationem, videatur n: 7926. 7989.

8018. Eduxit Jehovah filios Israëlis e terra Aegypti, quod significet quod Dominus liberaverit illos qui in bono veri et vero boni, a damnatione, constat a significatione educere, quod sit liberare; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in bono veri et in vero boni, de qua supra n: 7957. [5°] 8006; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit damnatio; quod terra Aegypti hic sit damnatio, est quia per statum Aegyptiorum nunc significatur damnatio, n: 7766. 7778: quod Dominus a damnatione liberaverit illos qui ab Ecclesia spirituali, hoc est, qui in bono veri et vero boni, videatur n: 6854. 6914. 7091 f. 7828. 7932. Liberatio illorum a Domino cum resurrexit, significatur per descensum Domini ad inferos: ac manifestata est per exsuscitationem mortuorum e monumentis, de qua apud Matthaeum „Et monumenta aperta sunt, et multa corpora dormientium sanctorum suscitata sunt, et exeuntes e monumentis suis post resurrectionem Ipsius, ingressi sunt in sanctam urbem, ac apparuerunt multis" XXVII: 52. 53; egressio e monumentis, et ingressio in sanctam urbem, tum apparitio, exstiterunt in testificationem, quod a Domino liberati sint, qui eo usque detenti fuerunt in captivitate spirituali, ac quod introducti in coelum; coelum in sensu interno significatur per sanctam urbem; ideo dicitur sancta urbs, cum tamen non sancta sed prophana fuit, cum Ipsum Dominum, qui in omnibus Ecclesiae illorum ritualibus fuit repraesentatus, ac in Verbo apud illos descriptus, et sic qui Deus Ecclesiae illorum fuerat, tam crudeliter tractaverunt. Simile per hoc significatur apud Danielem „In tempore hoc eripietur populus tuus, omnis qui invenietur scriptus in libro: denique multi de dormientibus in pulvere terrae evigilabunt, hi ad vitam aeternam, reliqui vero in opprobria, in ignominiam aeternam" XII: 1. 2. Et quoque per hoc apud Ezechielem „Propheta et dic, sic dixit Dominus Jehovih, ecce Ego aperturus sepulchra vestra, et ascendere faciam vos e sepulchris vestris, popule mi, ac deducam vos super terram Israëlis, ut cognoscatis, quod Ego Jehovah, cum aperuero sepulchra vestra, et ascendere fecero vos e sepulchris vestris, popule mi, et dedero spiritum meum in vobis, ut vivatis, et collocavero vos super terra vestra, ut cognoscatis quod Ego Jehovah

loquutus sim, et fecerim, dictum Jehovae," XXXVII: 12. 13. 14, per terram Israëlis, seu per terram Canaanem, intelligitur coelum, n: 8011; per haec apud prophetam describitur nova creatio seu generatio hominis; et quoque vivificatio illorum, qui ab Ecclesia spirituali, a Domino.

8019. Quoad exercitus illorum, quod significet illos distinctos secundum quale boni a vero, constat ex significatione exercituum, quod sint bona et vera, de qua supra n: 7988; quoad exercitus significat quod illi qui per filios Israëlis repraesentantur, distincti essent secundum quale boni a vero: quod omnes in altera vita secundum bona distincti et conjuncti sint, videatur n: 7833. 7836. [52] 8003. Secundum quale boni a vero dicitur, quia omne bonum suum quale habet a vero, et inde variatur, n: 3804. 4149. 5345. 5355. 6916. [53]

8020. [54] Ex statutis et legibus de esu agni paschalis, de quibus in hoc Capite, manifeste patet, quod arcana coelestia sint, quae continentur et reconduntur in singulis, et quod absque cognitione ex sensu interno nihil sciatur quam mere rituale in forma externa, ac nihil coeleste, minus Divinum; sicut, cur pecus paschalis esset Agnus vel hoedus; cur pecus mascula esset, et filius anni; cur mactaretur quarto decimo die mensis; cur sanguis inde spargeretur super postes et superliminare; cur comederetur assa igne, cum azymis super amaroribus; et non de illa crudum aut coctum in aquis; cur assaretur caput super cruribus et super medio ejus; cur nihil de illa relinqueretur ad mane, et cur relictum combureretur igne; cur azyma comederent septem diebus, et cur exscinderetur comedens fermentatum; cur alienigena, inquilinus et mercenarius non comederent illud, sed servus viri emtio argenti, ac peregrinus, si circumciderentur; cur in una domo comederetur, nec educeretur de carne foras; cur os non frangeretur in illa: quid haec et perplura alia involvunt, et cur mandata sunt, prorsus ignoraretur, nisi sciantur leges ordinis in spirituali mundo, quibus correspondent, et nisi ex sensu interno sciatur quid singula in illo mundo, hoc est, in coelo, significant; et imprimis nisi credatur quod in omnibus insit spirituale; nisi inesset omnibus et singulis spirituale, Angeli, qui apud hominem, cum ab homine legitur, [55] parum et vix aliquid ex Verbo, comprehenderent, nam Angeli

omnia, quae in Verbo naturali modo descripta sunt, comprehendunt spiritualiter.

Continuatio de Spiritibus et Incolis Planetae Jovis.

8021. *Quidam ex spiritibus Jovis, qui terrorem incutiunt per adventum, de quibus prius, appulit ad sinistrum meum latus sub ulna, ac inde loquebatur, sed loquela ejus erat stridens, voces nec erant admodum discretae ac inter se separatae; adeo ut diu expectare deberem, antequam colligerem sensum; et cum loquebatur, etiam interjiciebat aliquid terroris; dicebat, quod ita in sua tellure fiat, et quod illi, antequam angeli illorum adveniunt, praemittantur ad hominem, ac eo modo praeparent; monens ut etiam ego illos, cum veniunt, bene excipiam; sed respondere datum est, quod hoc meum non sit, sed quod apud me excipiantur omnes sicut ipsi sunt.*

8022. *Postea venerunt Angeli illius telluris, et dabatur percipere ex loquela mecum, quod prorsus differrent ab Angelis nostrae telluris, loquela enim illorum non fiebat per voces, sed per ideas, quae se per interiora mea undequaque diffundebant, et inde quoque influxum habebant in faciem, sic ut facies ad singula concurreret, incipiendo a labiis et pergendo versus circumferentiam undequaque; ideae, quae loco vocum erant, discretae erant, sed perparum; dicebant quod ita cum suis in tellure sua loquerentur, et quod ibi loquela quoque faciei sit, incipiens a labiis.*

8023. *Postea loquebantur mecum per ideas adhuc minus discretas, adeo ut vix aliquid interstitiale perciperetur, erat in mea perceptione sicut sensus vocum apud illos qui solum ad sensum abstracte a vocibus attendunt; haec loquela mihi intelligibilior priori erat, et quoque erat plenior: influebat similiter ac prior in faciem, sed influxus erat secundum quale loquelae magis continuus; verum non incepit ut prior a labiis, sed ab oculis. Dicebant, quod etiam ita loquantur cum suis in sua tel-*

lure, sed cum illis ibi, qui prae reliquis gaudent interiori sensu ac apperceptione.

8024. *Postea loquebantur adhuc continuius, et plenius; et tunc facies non potuit conveniente motione concurrere; sed sentiebatur influxus in Cerebrum, et quod illud tunc similiter ageretur.*

8025. *Ultimo loquebantur ita, ut sermo solum caderet in intellectum interiorem, erat volubilitas ejus sicut aurae tenuis; ipsum influxum percipiebam, sed non distincte singula: dicebant, quod etiam sint in sua tellure homines, cum quibus hac loquela loquuntur, et quod sint illi qui post mortem immediate auferuntur in coelum.*

8026. *Loquelae haec genera se habebant sicut fluida, primum genus sicut aqua fluens, alterum sicut aqua tenuior, tertium sicut atmosphaera respective, et quartum sicut aura tenuis.*

8027. *Spiritus qui a latere sinistro erat, de quo supra, quandoque interloquebatur, imprimis monens ut cum Angelis suis modeste agerem; erant enim spiritus ex nostra tellure qui inferebant talia quae displicerent; dicebat etiam quod non intellexerit quid angeli loquebantur, sed quod postea, quando admotus auri meae sinistrae; tunc quoque ei loquela erat non stridens ut prius, sed qualis est aliis spiritibus.*

8028. *Exinde constare potuit, quomodo se res habet secundum ordinem in coelo, et inde in terrarum orbe, nempe cum venturi Angeli quod praemittatur spiritus, qui praeparet viam, quodque is timorem incutiat, atque moneat, ut Angelos humaniter excipiant, et quod interloquatur, tum quod primum non intelligat quid Angeli loquuntur, sed postea cum in meliorem statum redactus est, quod intelligat; verbo quod jugiter adsit, ac animum praeparet, ac avertere indigna conetur. Circa haec obveniebat mihi cogitatio de Johanne Baptista, quod secundum ordinem coeli esset, ut is praemitteretur et annuntiaret adventum Domini, ac praepararet viam, ut digne reciperetur, secundum illa apud Matthaeum Cap:* III: 3. *Luc*: I: 17. *Cap:* III: 4. *Johan:* I: 23.

8029. *Ex illis quae aliquoties prius memorata sunt de statu hominis post mortem, constat, quod pauci sint, qui, cum*

in alteram vitam veniunt, illico intrent coelum, sed quod infra coelum commorentur, aliquo tempore, ut illa quae sunt amorum terrestrium et corporeorum, quae secum e mundo tulerunt, abstergantur, et sic praeparentur ut in societate cum angelis possint esse; similiter fit cum hominibus omnium tellurum, nempe quod post decessum sint primum infra coelum inter spiritus, et postea, cum praeparati, fiant angeli; datum est videre, cum spiritus illius telluris fiebant Angeli, apparuerunt Equi lucidi sicut ignei, a quibus, similiter ac Elias, auferebantur; Equi lucidi sicut ignei significant intellectum illustratum; quod equi in Verbo significent intellectuale, videatur n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; *et quod Equi ignei, et Currus ignei, qui auferebant Eliam, intellectum Verbi quoad ejus interiora, n:* 2762.

8030. *Coelum hoc angelicum, ad quod auferuntur, est coelum primum seu trium ultimum; hoc Coelum apparet ad dextrum a tellure illorum, et prorsus separatum est a Coelo primo seu ultimo Angelorum qui e nostra tellure: qui in illo coelo sunt, apparent induti caeruleo punctato aureis stellulis; credunt enim eum colorem esse ipsissimum coelestem; cum in mundo sunt, et contemplantur coelum stelliferum, vocant illud domicilium Angelorum, inde etiam color caeruleus ab illis amatur.*

8031. *Spiritus illius telluris prorsus non volunt in consortio esse cum spiritibus nostrae telluris, quia differunt animis et moribus; dicunt enim quod spiritus nostrae telluris sint astuti, ac ad machinanda mala prompti et ingeniosi, et quod parum sciant et cogitent de bono; tum quod non sicut illi agnoscant unicum Dominum. Praeterea spiritus telluris Jovis multo sapientiores sunt spiritibus nostrae telluris, de quibus etiam dicunt, quod multa loquantur et parum cogitent, et sic quod non multa possint interius percipere, et ne quidem quid bonum; concludunt inde, quod homines nostrae telluris homines externi sint.*

8032. *Continuatio de spiritibus et incolis planetae Jovis, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

DOCTRINA CHARITATIS.

8033. Quid Charitas et quid Fides apud hominem, nunc dicendum. Charitas est affectio interna, quae consistit in eo, quod ex corde velit proximo bonum facere, et quod id sit jucundum vitae ejus; et hoc absque remuneratione.

8034. Fides autem est affectio interna, quae consistit in eo, quod ex corde scire velit quid verum et quid bonum, et hoc non propter doctrinam ut finem, sed propter vitam: haec affectio se conjungit cum affectione charitatis per id, quod facere velit secundum verum, ita ipsum Verum.

8035. Qui in genuina affectione charitatis et fidei sunt, credunt quod nihil boni ex se velint, et quod nihil veri ex se intelligant, sed quod voluntas boni et intellectus veri sit a Domino.

8036. Hoc nunc est charitas, et hoc est Fides; qui in illis sunt, in se habent Regnum Domini, et Coelum; ac in illis est Ecclesia; et sunt qui regenerati sunt a Domino, et ab Ipso acceperunt novam voluntatem et novum intellectum.

8037. Qui amorem sui aut amorem mundi pro fine habent, nequaquam possunt in charitate et fide esse; qui in illis amoribus sunt, ne quidem sciunt quid charitas et quid fides, et prorsus non comprehendunt, quod velle bonum proximo absque remuneratione sit coelum in homine, et quod illi affectioni insit tanta felicitas, quanta est angelorum quae ineffabilis; nam credunt, si privantur gaudio ex gloria honorum ac opum, quod

nihil gaudii amplius detur, cum tamen tunc primum inchoat gaudium coeleste, quod infinite transcendit.

CAPUT XIII.

1. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

2. Sanctifica Mihi [omne] primogenitum, aperturam omnis uteri, in filiis Israëlis, in homine et in bestia; Mihi illud.

3. Et dixit Moscheh ad populum, memento diei hujus, quo exivistis ex Aegypto, e domo servorum, quia in robore manus eduxit JEHOVAH vos exhinc: et non comedetur fermentatum.

4. Hodie vos exitis, in mense Abib.

5. Et erit cum introduxerit te JEHOVAH ad terram Canaaei, et Chittaei, et Emorraei, et Chivaei, et Jebusaei, quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, terram fluentem lacte et melle, et servies servitium hoc in mense hoc.

6. Septem diebus comedes azyma, et in die septimo festum JEHOVAE.

7. Azyma comedetur septem diebus, et non videbitur tibi fermentatum, et non videbitur tibi fermentum in omni termino tuo.

8. Et indicabis filio tuo in die isto, dicendo, propter hoc fecit JEHOVAH mihi, in exire me ex Aegypto.

9. Et erit tibi in signum super manu tua, et in memoriale inter oculos tuos, propterea ut sit lex JEHOVAE in ore tuo, quia manu robusta eduxit te JEHOVAH ex Aegypto.

10. Et custodies statutum hoc ad statum tempus, ab anno in annum.

11. Et erit cum introduxerit te JEHOVAH ad terram Canaaei, quemadmodum juravit tibi et patribus tuis, et dederit illam tibi.

12. Et transire facies omnem aperturam uteri, JEHOVAE, et omnem aperturam foetus bestiae, qui erit tibi masculi, JEHOVAE.

13. Et omnem aperturam asini redimes in pecude, et si

non redimis, et decollabis illud; et omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes.

14. Et erit quod interroget te filius tuus cras, dicendo, quid hoc, et dicas ad illum, in robore manus eduxit nos JEHOVAH ex Aegypto, e domo servorum,

15. Et erat quod induraverit Pharao ad dimittendum nos, [1] et interfecit JEHOVAH omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito hominis et usque ad primogenitum bestiae, propterea ego sacrifico JEHOVAE omnem aperturam uteri, masculos, et omnem primogenitum filiorum meorum redimo.

16. Et erit in signum super manu tua et ad frontalia inter oculos tuos, quia in robore manus eduxit nos JEHOVAH ex Aegypto.

17. Et fuit in dimittere Pharao populum, et non duxit illos DEUS via terrae Philistaeorum, quia propinqua illa, quia dixit DEUS, forte poenitebit populum in videre illos bellum, et revertentur Aegyptum.

18. Et circumduxit DEUS populum via deserti mare Suph; et accincti ascenderunt filii Israëlis e terra Aegypti.

19. Et accepit Moscheh ossa Josephi secum, quia adjurando adjuravit filios Israëlis, dicendo, visitando visitabit DEUS vos, et ascendere facietis ossa mea exhinc vobiscum.

20. Et profecti e Succoth, et castrametati in Etham, in fine deserti.

21. Et JEHOVAH ibat ante illos interdiu in columna nubis, ad ducendum illos via, et noctu in columna ignis, ad illuminandum illos, ad eundum diu et noctu.

22. Non recedebat columna nubis interdiu, et columna ignis noctu, ante populum.

CONTENTA.

8038. Agitur in hoc Capite in sensu interno de fide in Dominum, [2] et de perpetua recordatione, quod ab Ipso liberati sint e damnatione: fides in Dominum significatur per sanctificationem primogenitorum; et perpetua recordatio liberationis a Domino, per celebrationem paesach.

8039. In sequentibus hujus Capitis, et postea, agitur de

ulteriore praeparatione illorum, qui ab Ecclesia spirituali, et ante adventum Domini in inferiore terra detenti sunt, antequam introduci possent in coelum; et quod propter illum finem, primo per mediam damnationem tuto transmitterentur, et dein quod subirent tentationes; jugiter praesente Domino: transmissio per mediam damnationem significatur per transitionem per mare Suph; tentationes, per vitam in deserto, ad quod ducebantur; ac praesentia Domini per columnam nubis interdiu, et ignis noctu.

SENSUS INTERNUS.

8040. Vers: 1. 2. *Et loquutus [est] Jehovah ad Moschen, dicendo. Sanctifica Mihi omne primogenitum, aperturam omnis uteri, in filiis Israëlis, in homine et in bestia, Mihi illud.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat informationem a Divino: sanctifica Mihi omne primogenitum, significat fidem, quod a Domino: aperturam omnis uteri, significat quae ex charitate: in filiis Israëlis, significat in Ecclesia spirituali: in homine et in bestia, significat bonum fidei interius et exterius: Mihi illud, significat quod Domini sit.

8041. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet informationem a Divino, constat ex significatione loqui et dicere, cum a Jehovah de observandis Ecclesiae, quod sit informatio, de qua n: 7769. 7793. 7825; et quia a Jehovah, est informatio a Divino; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua n: 6771. 7014. 7382; inde per loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, significatur informatio a Divino per Divinum Verum.

8042. Sanctifica mihi omne primogenitum, quod significet fidem, quod a Domino, constat ex significatione sanctificare Jehovae seu Domino, quod sit addicare Ipsi, hoc est, confiteri et agnoscere quod ab Ipso; et ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035; cum dicitur fides, intelligitur omne verum quod Ecclesiae spirituali, et quia intelligitur omne Verum Ecclesiae, etiam intelligitur ipsa Eccle-

sia spiritualis, nam hujus Ecclesiae essentiale est verum; est quidem bonum essentiale Ecclesiae, et est actualiter Primogenitus, n: 2435. 3325. 4925. 4926. 4928. 4930; sed bonum, quod illis qui ab Ecclesia spirituali, in se est verum; cum enim agunt secundum Verum, quod doctrinae illorum, tunc Verum appellatur bonum, transivit tunc ab intellectu in voluntatem, et a voluntate in actum, quod fit ex voluntate, hoc dicitur bonum: quod hoc bonum usque in se et sua essentia sit verum, est quia illis doctrinalia Ecclesiae sunt Vera, et doctrinalia in Ecclesiis discrepant, proinde etiam Vera, et usque tamen, licet tam varia sunt, per velle illa et agere illa, fiunt bona, ut modo dictum est. Cum regeneratur homo, ducitur ille per fidem intellectu seu doctrina ad fidem voluntate seu vita, hoc est, per verum fidei ad bonum charitatis, cum homo in bono charitatis est, tunc regeneratus est; et tunc ex bono illo gignit vera, quae vera boni vocantur; haec vera sunt, quae sunt ipsissima vera fidei, quae per primogenita intelliguntur; se habent enim generationes seu nativitates verorum a bono, sicut se habent generationes seu nativitates filiorum ac filiarum a parente, et postmodum nepotum et neptum, dein pronepotum et proneptum, et sic porro; prima seu immediata generatio aut nativitas, quae est filiorum et filiarum, est quae significatur per primogenitum, quotcunque sint, non autem altera et tertia, nisi respective ad suos parentes: quod illa sanctificata sint Jehovae seu Domino, est quia omnia vera et bona derivativa seu descendentia trahunt suam essentiam a primitivis. In hoc spirituale fundatur jus primogenitorum, de quo in Verbo.

8043. Aperturam omnis uteri, quod significet quae ex charitate, constat ex significatione aperturae uteri, quod sit quod a regenerato immediate nascitur, ita quod a charitate, secundum illa quae mox supra n: 8042, [3] dicta sunt; nam qui e novo concipitur, venit quasi iterum in uterum, et qui e novo nascitur, exit quasi iterum ex utero; sed quod concipitur in utero, et nascitur ex utero, non est homo quatenus homo, sed est fides charitatis, haec enim facit spirituale hominis, ita quasi ipsum hominem e novo, nam ejus vita tunc inde est; ex his constare potest, quid per aperturam uteri in sensu spirituali intelligitur; angeli, qui in solis ideis spiritualibus sunt, non aliud per illud

intelligunt: quid uterus, tum quid esse in utero, et exire ex utero, videatur n: 3293 fin: 3294. 3967. 4904. 4918. 4931. 5052. 5054. 6433. Quia per uterum illa significantur, ideo Dominus in Verbo vocatur Formator ab Utero, hoc est, Regenerator, ut apud Esaiam „Sic dixit Jehovah, Factor tuus, et *Formator tuus ab utero*, adjuvat te; ne time, serve mi Jacob, et Jeschurun quem elegi; quia effundam *aquam* super sitientem, et rivulos super aridam; effundam *spiritum meum* super semen tuum, et benedictionem super natos tuos" XLIV: 2. 3. Dominus vocatur Factor et Formator ex utero, quia regenerat hominem, et ex naturali facit spiritualem; quia regeneratio fit per verum et bonum, ideo dicitur quod effundet *aquam* super sitientem, et *spiritum* super semen ejus; per aquam enim significatur Verum quod fidei, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 7307, et per spiritum bonum quod charitatis; similiter ac per aquam et spiritum apud Johannem „Dixit Jesus ad Nicodemum, amen, amen, dico tibi, nisi quis *generetur denuo*, non potest videre Regnum Dei: dixit ad Ipsum Nicodemus, quomodo potest homo generari cum senex est, *num potest in uterum matris suae secundo venire;* respondit Jesus, amen, amen, dico tibi, *nisi quis generatus fuerit ex aqua et spiritu*, non potest ingredi in Regnum Dei; quod natum est e carne, caro est, sed quod *generatum est ex spiritu, spiritus est*: tunc es *magister* in Israël, et hoc non nosti" III: 3. 4. 5. 6. 10. [4] Dominus dicitur formator ab utero etiam alibi apud Esaiam „Sic dixit Jehovah Redemptor tuus, et *Formator tuus ab utero;* Ego Jehovah faciens omnia, expandens coelos solum, et extendens terram a Me Ipso" XLIV: 24, per coelos et terram intelligitur in communi sensu Ecclesia Interna et Externa, n: 82. 1411. 1733. [5] 1850. 3355. 4535, et in particulari Ecclesiae internum et externum apud hominem qui regeneratus est; et per expandere et extendere significatur facere seu creare ex Divina potentia, n: 7673, inde Dominus ut Regenerator vocatur Factor et Creator, ac regeneratio vocatur nova creatio. Pariter apud Eundem „Attendite ad Me, domus Jacobi, et omnes reliquiae domus Israëlis, portati a ventre, *lati ab utero*" XLVI: 3. Et apud Davidem „Super Te, Domino Jehovih, *impositus sum ab utero*, e visceribus matris meae, *Tu*

eductor meus, Tu laus mea jugiter » Psalm: LXXI: 6. Ex his nunc patet, quid per aperturam uteri, et consequenter quid per primogenitum in sensu interno significatur.

8044. In filiis Israëlis, quod significet in Ecclesia spirituali, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia spiritualis, de qua n: 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

8045. In homine, et in bestia, significat bonum fidei interius et exterius, ut n: 7424. [6] 7523.

8046. Mihi illud, quod significet quod Domini sit, constat ex eo quod Jehovah in Verbo sit Dominus, n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956, unde *Mihi illud* est quod sit Domini: quod omne bonum et omne verum, ita charitas et fides, sint a Domino, ac prorsus nihil ab homine, videatur n: 904 fin: 2411. 3142. 3147. 4151. 5482. 5649. 6193. 6325. 6466 ad 6495. 6613 ad 6626. 6982. 6985. 6996. 7004. 7055. 7056. 7058. 7270. 7343.

8047. [7] Vers: 3 ad 10. *Et dixit Moscheh ad populum, memento diei hujus quo exivistis ab Aegypto, e domo servorum, quia in robore manus eduxit Jehovah vos exhinc: et non comedetur fermentatum. Hodie vos exitis, in mense Abib. Et erit, cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananaei, et Chittaei, et Emorraei, et Chivaei, et Jebusaei, quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, terram fluentem lacte et melle, et servies servitium hoc in mense hoc. Septem diebus comedes azyma, et in die septimo festum Jehovae. Azyma comedetur septem diebus, et non videbitur tibi fermentatum, et non videbitur tibi fermentum in omni termino tuo. Et indicabis filio tuo in die isto, dicendo, propter hoc fecit Jehovah mihi, in exire me ex Aegypto. Et erit tibi in signum super manu tua, et in memoriale inter oculos tuos, propterea ut sit lex Jehovae in ore tuo, quia manu robusta eduxit te Jehovah ex Aegypto. Et custodies statutum hoc ad statum tempus, ab anno in annum.* Et dixit Moscheh ad populum, significat instructionem per Verum Divinum: memento diei hujus, quo exivistis ab Aegypto, e domo servorum, significat quod imprimis reminiscendum illius status, in quo fuerunt cum liberati e captivitate spirituali a Do-

mino: quia in robore manus eduxit Jehovah vos exhinc, significat quod ex Divina potentia Domini liberati sint: et non comedetur fermentatum, significat quod non appropriabitur ullum falsificatum: hodie vos exitis, significat liberationem in aeternum: in mense Abib, significat principium status novi: et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananaei, et Chittaei, et Emorraei, et Chivaei, et Jebusaei, significat in regionem Coeli occupatam ab illis qui in malo et falso: quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, significat quae ex Divino promissa illis qui in bono et vero: terram fluentem lacte et melle, significat ubi laetitia et gaudium: et servies servitium hoc in mense hoc, significat cultum Domini perennem propter liberationem: septem diebus comedes azyma, significat purificationem a falsis: et in die septimo festum Jehovae, significat sanctum cultum Domini: azyma comedetur septem diebus, significat quod omnino purificandi a falsis: et non videbitur tibi fermentatum, significat quod omnino non admittetur falsificatum: et non videbitur tibi fermentum, significat quod nec quicquam falsum: in omni termino tuo, significat quousque se extendit verum quod ex bono: et indicabis filio tuo in die isto, dicendo, significat interiorem perceptionem veri quae conscientiae: propter hoc fecit Jehovah mihi, in exire me ex Aegypto, significat quod a Domino liberati sint e captivitate spirituali et e damnatione: et erit tibi in signum super manu tua, significat quod erit perpetuo in [8] voluntate: et in memoriale inter óculos tuos, significat quod perpetuo in intellectu: ut sit lex Jehovae in ore tuo, significat ut Divinum Verum in omni quod inde procedit: quia manu robusta eduxit te Jehovah ex Aegypto, significat quod ex potentia Divina liberati sint: et custodies statutum hoc ad statum tempus ab anno in annum, significat quod illa lex ordinis in illo statu jugiter.

8048. Et dixit Moscheh ad populum, quod significet instructionem per Verum Divinum, constat ex significatione dicere, cum per Verum Divinum de observandis in Ecclesia, quod sit instructio, de qua n: 7186. 7267. 7304. 7380. 7517; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua supra n: 8041.

8049. Memento diei hujus quo exivistis ex Aegypto, e do-

mo servorum; quod significet quod imprimis reminiscendum illius status in quo fuerunt cum liberati e captivitate spirituali a Domino, constat ex significatione memento, quod sit reminiscendum; ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962. 7680; ex significatione exire, quod sit liberari, nam per exitum filiorum Israëlis significatur liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali a Domino, de qua liberatione videatur n: 6854. 6914. 7091 fin: 7828. 7932. 8018; ex significatione Aegypti, et domus servorum, quod sit captivitas spiritualis, per Pharaonem enim et Aegyptios significati sunt qui in altera vita per falsa infestaverunt spirituales, n: 7097. 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317, inde per terram Aegypti significata est infestatio, n: 7278, infestatio per falsa nec aliud est quam captivitas spiritualis, nam cum infestantur, tenentur sicut captivi in falsis, a quibus liberari continue allaborant; inde quoque in Verbo dicti sunt vincti in fovea, n: 6854; spiritualis illa captivitas est quae etiam significatur per domum servorum, quod servitium sit impugnatio a falsis seu infestatio, videatur n: 7120. 7129.

8050. Quia in robore manus eduxit Jehovah vos exhinc, quod significet quod ex Divina potentia Domini liberati sint, constat ex significatione roboris manus, quod sit potentia, et cum dicitur de Jehovah, quod sit omnipotentia; quod robur sit potentia, patet, quod manus etiam sit potentia, videatur n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6947. 7188. 7189. 7518. 7673; et ex significatione educere, quod sit liberare; quod Jehovah sit Dominus, videatur supra n: 8046.

8051. Et non comedetur fermentatum, quod significet quod non appropriabitur ullum falsificatum, constat ex significatione comedere, quod sit appropriare, de qua n: 3168. 3513 fin: 3596. 4745; et ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua n: 2342. 7906, inde fermentatum est falsificatum. Quod appropriationem falsi et falsificati attinet, sciendum quod falsum et falsificatum non alicui approprietur sicut falsum et falsificatum qui in bono est, et inde vult in vero esse, sed illi qui in malo est, et inde non vult in vero esse; quod ei qui in bono est et inde vult in vero esse, non approprietur falsum ut falsum,

est quia cogitat bene de Deo, de Regno Dei, deque vita spirituali, et inde applicat falsum ut non contra haec sit, sed ut aliquo modo concordet, ita lenit illud, et asperum ac durum ejus non venit in ideam: nisi hoc foret, vix aliquis salvari posset, nam falsa prae veris regnant: sed sciendum, quod qui in bono sunt, etiam in amore veri sint, quare cum in altera vita instruuntur ab Angelis, rejiciunt falsa, et acceptant vera, et hoc secundum gradum amoris veri, quem in mundo habuerunt.

8052. Hodie vos exitis, quod significet liberationem in aeternum, constat ex significatione hodie, quod sit aeternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165. 6984; et ex significatione exire, quod sit liberari, ut supra n: 8049.

8053. In mense abib, quod significet principium status novi, constat ex significatione mensis, quod sit finis status prioris et principium sequentis, ita etiam status novus, de qua n: 3814; quod mensis Abib sit principium a quo omnes status sequentes, patet ab illis quae de hoc mense dicuntur [9] in Cap: praeced: nempe „Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis mensibus anni," Vers: 2, videatur n: 7827. 7828.

8054. Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananaei et Chittaei, et Emorraei et Chivaei et Jebusaei, quod significet regionem Coeli occupatam ab illis qui in malo et falso, constat ex significatione terrae Cananaei, et Chittaei, et Emorraei, et Chivaei, et Jebusaei, quod sit Coelum, hic regio Coeli occupata ab illis qui in malo et falso; quod terra Canaan sit Regnum Domini in Coelo, et in terra seu Ecclesia, videatur n: 1413. 1437. 1585. 1607. 1866. 3038. 3481. 3686. 3705. 4116. 4240. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 5757. 6516; [10] mala et falsa significantur per gentes hic nominatas, malum ex falso mali per Cananaeum, n: 4818; falsum ex quo malum per Chittaeum, n: 2913; malum et inde falsum per Emorraeum, n: 1857. 6306; idololatricum in quo aliquid boni per Chivaeum, n: 6860, et idololatricum in quo aliquid veri, per Jebusaeum, n: 6860: quod regio Coeli, in quam venturi illi qui ab Ecclesia spirituali ante adventum Domini occupata fuerit a malis et falsis, videatur supra n: 6858. Quod hanc rem ulterius attinet, sciendum quod ante adventum Domini Coelum non di-

stinctum fuerit in tres coelos, nempe in intimum seu tertium, in medium seu secundum, ac in ultimum seu primum, sicut post adventum Domini, sed erat unum, Coelum spirituale nondum erat, regio, ubi Coelum spirituale futurum, occupata fuit ab illis qui in falso et malo, sed qui potuerunt teneri in aliquo vero et bono, per media externa, imprimis per ideas eminentiae ac dignitatis, pariter ac fit in mundo, ibi qui in malo sunt et in falso, usque obligantur, ut vera quasi cogitent et loquantur, utque bona quasi velint et faciant, per media externa, quae sunt honores et lucra: causa quod regio illa coeli a talibus tunc occupata fuerit, erat quia deerant boni, et qui ab Ecclesia spirituali, nondum erant praeparati, et tamen ubivis a spiritibus impletum esse debuit, ut esset continuum a Domino usque ad hominem, nam si discontinuum, periisset homo: sunt etiam hodie regiones coeli aliquae a talibus occupatae, at illi qui ibi vi forti detinentur a malis faciendis; immediate supra caput sunt qui per innocentiam fallunt et seducunt, sed supra illos sunt coelestes ab Antiquissima Ecclesia, qui illos tenent in vinculis tali vi, ut nequaquam possint alicui malum inferre; post occipitium est quoque hodie regio, quae fuerat coeli, occupata a malis; et quoque antrorsum versus sinistrum: malorum etiam conatus continuus est invadendi loca ubi boni, et actualiter invadunt, ut primum a bonis non impleta sunt, conatum illum saepius appercipere datum est: regiones illae occupantur, cum in mundo augentur mali, ac diminuuntur boni, nam tunc ad hominem accedunt spiritus mali, et ab illo recedunt spiritus boni, et quantum hi recedunt, tantum regiones proximae ad hominem occupantur a malis, quum hoc fit in communi, incolae regionum illarum permutantur: hoc fit cum Ecclesia prope suum finem est, nam tunc regnat malum et falsum: sed circa finem Ecclesiae, dejiciuntur illi, et regiones occupatae dantur bonis, qui interea ad coelum praeparati sunt: hoc intelligitur per haec apud Johannem, „Factum est bellum *in Coelo*, Michael et Angeli ejus pugnarunt contra draconem, et draco pugnavit, ac Angeli ejus, sed non praevaluerunt, *neque locus inventus est illorum amplius in coelo,*" [Apoc:] XII: 7. 8. Hic status coeli repraesentatus est per terram Canaanem, quod gentes illam occupaverint, et per filios Israëlis, quod illas inde ejecerint; per

terram enim Canaan significatur Regnum Domini, ita Coelum et Ecclesia, ut ex locis supra citatis videri potest.

8055. Quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, quod significet quae ex Divino promissa illis qui in bono et vero, constat ex significatione jurare, cum a Jehovah, quod sit confirmatio a Divino irrevocabilis, n: 2842, 3375; inde jurare ad dandum est promissio; et ex significatione patrum, quod sint qui in bono et vero; per patres enim, cum de Ecclesia agitur, significantur Antiqui, seu antiquae Ecclesiae, quae in bono et vero, n: 6050. 6075. 6589. 6876. 6884. 7649. [11]

8056. Terram fluentem lacte et melle, quod significet ubi laetitia et gaudium, constat ex significatione terrae fluentis lacte et melle, quod sit amoenum et jucundum, de qua n: 5620. 6857, ita laetitia et gaudium. Laetitia et gaudium dicitur quia in Verbo laetitia praedicatur de vero, et gaudium de bono, similiter amoenum et jucundum, etiam lac praedicatur de vero boni, et mel de bono veri.

8057. Et servies servitium hoc in mense hoc, quod significet cultum Domini perennem propter liberationem, constat ex significatione servitii, quod sit cultus, ut n. 7934; et ex significatione mensis, quod sit finis status prioris et principium novi; ac mensis abib, quod sit principium a quo omnes status sequentes, de qua n: 8053; inde quoque per mensem significatur perenne.

8058. Septem diebus comedes azyma, quod significet purificationem a falsis, constat ex significatione septem dierum, quod involvat sanctum, de qua n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268, et quod sit status plenus, n: 6508; et ex significatione comedere azyma, quod sit appropriatio veri, ac purificatio a falso, azymum enim est bonum purificatum a falso, et comedere est appropriatio, n: 3168. [12] 3513. 3596. 3832. 4745; quod azymum sit bonum purificatum a falso, est quia panis est bonum, et fermentum est falsum.

8059. Et in die septimo festum Jehovae, quod significet sanctum cultum Domini, constat ex significatione diei septimi, quod sit status sanctus, quod dies sit status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962, et quod septem sint sanctum, n: 395. 433. 716. 881. 5265.

5268; et ex significatione festi Jehovae, quod sit cultus Domini, quod festum sit cultus ex laeto animo, videatur n: 7093; quodque Jehovah sit Dominus, n: 8046.

8060. Azyma comedetur septem diebus, quod significet quod omnino purificandi a falsis, constat ex significatione comedere azyma, quod sit appropriare bonum purificatum a falsis, ut mox supra n: 8058; hoc quia iterum dicitur, significat quod omnino hoc fiet; et ex significatione septem dierum, quod sit sanctum, et quoque status plenus, de qua supra n: 8058.

8061. Et non videbitur tibi fermentatum, quod significet quod omnino non admittetur falsificatum, nempe ut approprietur, secundum illa quae supra n: 8051, [13] explicata sunt; quod omnino hoc fiet, significatur per quod iterum dicatur.

8062. Et non videbitur tibi fermentum, quod significet quod nec quicquam falsum, constat ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua n: 7906; falsificatum quod significatur per fermentatum, et falsum quod significatur per fermentum, differunt in eo, quod falsificatum sit verum applicatum ad confirmandum malum, et falsum est omne quod contra verum est.

8063. In omni termino tuo, quod significet quousque se extendit verum quod ex bono, constat ex significatione termini, quod sit extensio veri a bono, omne enim verum suam extensionem habet, quae extensio quandoque manifestatur per sphaeram; et quia habet extensionem, habet suos terminos; sphaera extensionis veri est secundum quale et quantum boni; est enim bonum sicut flamma, ac verum sicut lux: sphaera extensionis in spirituali mundo est ad societates quae circumcirca, quousque ibi se extendit sphaera, eo usque est communicatio, de hoc videatur n: 6598 ad 6613. Secundum sphaeram extensionis in coelo est cuivis intelligentia et sapientia, et est felicitas, nempe secundum quantum et simul quale ejus. Ex his constare potest, quid per in omni termino in sensu spirituali significatur, hic quod in bono non aliquid falsum; falsa enim sunt extra sphaeram, nam excipiunt ubi vera desinunt, at si intrant sphaeram, tunc adpropriantur; quod non intrabunt, significatur per quod non videbitur tibi fermentatum aut fermentum in omni termino tuo.

8064. Et indicabis filio tuo in die isto, dicendo, quod si-

gnificet interiorem perceptionem, quae conscientiae, constat ex illis quae [n:] 7935 explicata sunt, ubi similia.

8065. Propter hoc fecit Jehovah mihi in exire me ex Aegypto, quod significet quod a Domino liberati sint e captivitate spirituali et e damnatione, constat ex significatione exire, quod sit liberari; et ex significatione Aegypti, quod sit captivitas spiritualis, et damnatio, de quibus supra n: 8049.

8066. Et erit tibi in signum super manu tua, quod significet quod erit perpetuo in voluntate, constat ex significatione signi, quod sit perpetua recordatio, nam quod signo est et quod memoriali, hoc propter perpetuam reminiscentiam est; quod signum super manu esset, erat ut quoties moverent manum, seu facerent aliquid, ejus reminiscerentur, et quod ut memoriale inter oculos esset, erat ut quoties intuerentur aliquid, ejus reminiscerentur; et ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673, hic voluntas, quia omnis actio et potentia actionis, quae fit per manum, procedit a voluntate.

8067. Et in memoriale inter oculos, quod significet quod perpetuo in intellectu, constat ex significatione memorialis, quod etiam sit perpetua recordatio; memoriale dicitur, quia hoc in Verbo praedicatur de intellectuali, at signum de voluntario; et ex significatione oculorum, quod sint intellectus, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534, inde per memoriale inter oculos, significatur quod perpetuo erit in intellectu, hoc est, in cogitatione. Quomodo intelligendum, quod perpetuo erit in intellectu et perpetuo in voluntate, paucis dicetur; quae apud hominem per fidem et charitatem impressa sunt, seu quae homo plane credit et amat, haec perpetuo sunt in ejus cogitatione et voluntate, cogitat enim illa et vult illa tametsi in ideis et in negotiis de aliis rebus est, et autumat quod illa in mente tunc non adsint, ibi enim sunt inter alia, quae constituunt quale mentis; quod ita sit, patet manifeste a sphaera spirituali, quae circum spiritum seu angelum est, cum enim appropinquat, ex sphaera illa cognoscitur illico, qua fide et qua charitate est, ac plura quae ei cordi sunt, tametsi ille de iis tunc nihil cogitat: sunt talia, quae vitam mentis cujusvis con-

stituunt, et se tenent perpetuo ibi: illustrari haec possent a perpluribus apud hominem, sicut a reflexionibus variis, ab affectionibus, aque actionibus ab infantia impressis, et similibus, quae jugiter adsunt et regunt, etiamsi nihil de eo manifeste cogitatur: ita se habet cum amore in proximum, cum amore in Deum, cum amore boni et veri, cum fide, qui in illis sunt, perpetuo volunt illa ac cogitant illa, nam insunt, et cum insunt, dicuntur universaliter regnantia, videatur n: 6159. 6571. 7648.

8068. Ut sit lex Jehovae in ore tuo, quod significet ut Divinum Verum sit in omni quod inde procedit, constat ex significatione legis Jehovae, quod sit Divinum Verum, de qua n: 7463; [14] et ex significatione esse in ore, quod sit in omni quod inde procedit, hoc est, ex intellectu et voluntate; in ore enim est in sermone, et in sermone inest utrumque mentis, tam ejus intellectuale quam voluntarium, intellectuale in sensu vocum et rerum, voluntarium in affectione, quae dat vitam sermoni.

8069. Quia manu robusta eduxit te Jehovah ex Aegypto, quod significet quod ex potentia Divina liberati sint, constat ex significatione manus robustae Jehovae, quod sit Divina potentia Domini; et ex significatione educere, quod sit liberare, de quibus supra n: 8050.

8070. Et custodies statutum hoc ad statum tempus ab anno in annum, quod significet quod illa lex ordinis in illo statu jugiter, constat ex significatione statuti, quod sit lex ordinis, de qua n: 7884. 7995; ex significatione temporis, quod sit status, de qua n: 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3404. 3827. 3938. 4814. 4882. 4901. 4916. 6110. 7381, inde ad statum tempus est in illo statu, et a significatione anni, quod sit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 2906, ita ab anno ad annum, est jugiter.

8071. Vers: 11 ad 16. *Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananaei, quemadmodum juravit tibi et patribus tuis, et dederit illam tibi. Et transire facies omnem aperturam uteri, Jehovae, et omnem aperturam foetus bestiae, qui erit tibi masculi, Jehovae. Et omnem aperturam asini redimes in pecude, et si non redimis, et decollabis illud; et omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes. Et erit, quod interroget te filius tuus cras, dicendo, quid hoc, et dicas ad il-*

lum, in robore manus eduxit nos Jehovah ex Aegypto e domo servorum. Et erat quod induraverit Pharao ad dimittendum nos, et interfecit Jehovah omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito hominis, et usque ad primogenitum bestiae, propterea ego sacrifico Jehovae omnem aperturam uteri, masculos, et omnem primogenitum filiorum meorum redimo. Et erit in signum super manu tua, et ad frontalia inter oculos tuos, quia in robore manus eduxit nos Jehovah ex Aegypto. Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananaei, significat regionem coeli occupatam ab illis qui in malo et falso: quemadmodum juravit tibi et patribus tuis, et dederit illam tibi, significat quae ex Divino promissa illis qui in bono et vero: et transire facies omnem aperturam uteri Jehovae, significat fidem charitatis quae regenerationis, quod Domini: et omnem aperturam foetus bestiae, significat omnem charitatem quae novae generationis: qui erit tibi masculi, significat quae veri fidei: Jehovae, significat quod Domini sit: et omnem aperturam asini redimes in pecude, significat quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentiae quod inibi: et si non redimis, et decollabis illud, significat si non inibi verum [15] innocentiae, quod separanda et ejicienda: et omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes, significat quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus: et erit quod interroget te filius tuus, significat perceptionem ex vero quod conscientiae: cras, significat semper cum fit: quid hoc, significat inquisitionem cur ita: et dicas ad illum, significat responsum: in robore manus eduxit nos Jehovah ex Aegypto e domo servorum, significat quod ex Divina Domini potentia liberati sint e captivitate spirituali: et erat quod induraverit Pharao ad dimittendum nos, significat cum obstinarent se qui per falsa infestabant, ne liberarentur: et interfecit Jehovah omnem primogenitum in terra Aegypti, significat quod damnati omnes qui in fide separata a charitate: a primogenito hominis et usque ad primogenitum bestiae, significat falsum fidei separatae interius et exterius: propterea ego sacrifico Jehovae omnem aperturam uteri masculos, significat quod ideo addicanda Domino fides charitatis, quae novae generationis: et omnem primogenitum filiorum meorum redimo, significat, quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed

bona ejus: et erit in signum super manu, significat quod erit perpetuo in voluntate: et ad frontalia inter oculos, significat quod perpetuo in intellectu: quia in robore manus eduxit nos Jehovah de Aegypto, significat quod ex Divina potentia Domini liberati sint.

8072. Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Canaanaei, quod significet regionem coeli occupatam ab illis qui in malo et falso, constat ab illis quae supra n: 8054 memorata sunt.

8073. Quemadmodum juravit tibi et patribus tuis, et dederit illam tibi, [16] quod significet quae ex Divino promissa illis qui in bono et vero, constat ab illis supra n: 8055, ubi similia.

8074. Et transire facies omnem aperturam uteri Jehovae, quod significet fidem charitatis quae regenerationis, quod Domini, constat ex significatione transire facere, quod sit addicare, similiter ac sanctificare supra n: 8042, et sacrificare infra n: 8088; et ex significatione aperturae uteri, quod sit fides ex charitate, quae est regenerati, de qua supra n: 8042. 8043; quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 8046.

8075. Et omnem aperturam foetus bestiae, quod significet omnem charitatem quae novae generationis, constat ex significatione aperturae uteri, quod sit fides ex charitate quae novae generationis, de qua n: 8043; et ex significatione foetus bestiae, quod sit affectio boni, de qua n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198, ita bonum charitatis.

8076. Qui erit tibi masculi, quod significet quae veri fidei, constat ex significatione masculi, quod sit verum fidei, de qua n: 2046. 4005. 7838.

8077. Jehovae, quod significet quod Domini sit, nam per Jehovam in Verbo non alius intelligitur quam Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6303. 6281. 6905. 6945. 6956. Quae in binis his Versibus continentur, non ulterius explicantur, quia prius ad Vers: 2. hujus Capitis, n: 8042. 8043. 8044. 8045, explicata sunt.

8078. Et omnem aperturam asini redimes in pecude, quod significet quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentiae quod inibi, constat ex significatione aper-

turae, quod sit quod primum nascitur a regenerato, seu primogenitum, ita fides; quod primogenitum sit fides, hactenus ostensum est; ex significatione asini, quod sit naturale, per asinum enim significatur scientificum, n: 5492. 5741; [17] tum servitium, n: 5958. 6389, ita quoque naturale, nam scientifica sunt naturalis, ac naturale respective ad spirituale est servitium; inde nunc per aperturam asini significatur fides mere naturalis, de qua sequitur; ex significatione redimere, quod sit loco ejus aliud dare; quod redimere id significet, patet a sensu pleno verborum, qui est horum „aperturam asini *non transire facies Jehovae*, sed redimes pro pecude:" quod transire facere Jehovae, sit addicare Domino, similiter ac sanctificare et sacrificare, videatur mox supra n: 8074, ita non transire facere sed redimere, est non addicare, sed loco ejus aliud dare: et ex significatione pecudis, quod sit verum innocentiae; quod pecus sit verum innocentiae, est quia per pecudem intelligitur agnus vel hoedus, et per hos significatur innocentia, n: 3519. 3994. 7840, hic verum innocentiae, quia non agnus seu hoedus sed pecus dicitur: ex his patet, quod per omnem aperturam asini redimes in pecude, significetur quod fides mere naturalis non addicanda sit Domino, sed verum innocentiae quod inibi. Fides mere naturalis est fides quae insinuatur per viam externam, et non internam, sicut fides sensualis, quae est cum creditur quod ita sit, quia oculus vidit, et manus tetigit, haec fides est, de qua Dominus ad Thomam „Quia vidisti, Thoma, credidisti, beati qui non vident, et credunt" Johan: XX: 29; tum sicut fides miraculorum, quae est cum creditur quod ita sit, solum ex miraculis, de qua fide videatur n: 7290: ut et fides auctoritatis, quae est cum creditur quod ita sit, quia alius, cui fides habetur, dixerat: fides autem spiritualis, est quae insinuatur per viam internam et simul externam, insinuatio per viam internam facit ut credatur, et tunc quod insinuatur per viam externam facit ut confirmetur; spirituale fidei est affectio charitatis, et inde affectio veri propter usum bonum ac propter vitam; haec faciunt ut fides spiritualis sit: insinuatio fidei per viam internam, fit per lectionem Verbi, et tunc per illustrationem a Domino, quae datur secundum affectionis quale, hoc est, secundum finem sciendi verum. Ex his nunc constare potest, quid

fides mere naturalis, et quod illa fides, quia non est spiritualis, non possit addicari Domino, hoc est, agnosci et credi quod sit a Domino, nam Dominus per affectionem veri et boni influit; quod fides sit affectio interna, videatur n: 8034. Verum innocentiae, quod potest inesse isti fidei, et acceptari a Domino, est quod creditur ita esse ex innocentia. Ex his nunc patet, quomodo intelligendum, quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentiae, quod inibi.

8079. Et si non redimis, et decollabis illud, quod significet si non inibi verum innocentiae, quod separanda et ejicienda, constat ex significatione non redimere, quod sit non addicare Domino, sed loco ejus aliud dare, ut nunc supra n: 8078; et ex significatione decollare, quod sit separare et ejicere; quod decollare id sit, est quia collum significat conjunctionem interiorum cum exterioribus, n: 3542. 3603. 3695. 3725. 5320. 5328. 5926. 6033, ita decollatio separationem et ejectionem, nempe fidei mere naturalis, si non inibi verum innocentiae.

8080. Et omnem primogenitum [hominis] in filiis tuis redimes, quod significet quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035. 8042; ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; et ex significatione redimere, quod sit loco ejus aliud dare, ut supra n: 8077. 8078; quod sit quod non addicanda, sequitur ex sensu pleno, qui horum verborum est „Et omnem primogenitum hominis in filiis tuis *non transire facies*, hoc est, *non sacrificabis*, sed redimes;" non transire facere est non addicare, ut supra n: 8074. [18] 8078: ex his patet, quod per omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes, significetur quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed loco illorum aliud; quod hoc aliud sit bonum fidei, constare potest ex eo, quod per primogenitum in genere significetur bonum fidei, ut supra n: 8042. 8043, at cum dicitur primogenitum hominis in filiis ejus, quod sit verum fidei; nam fidei est verum et est bonum. Quod fidei bonum seu charitas sit hoc aliud, quod pro veris fidei addicandum sit Domino, etiam constare potest ex eo, quod primogeniti filiorum Israëlis non acceptati sint, sed loco illorum Levitae, et hoc ob causam quia per Levi repraesentatum est

bonum fidei seu charitas, n: 3875. 4497. 4502. 4503; quod Tribus Levi acceptata sit loco omnium primogenitorum, videatur Num: III: 12. 13. 40 ad fin: [19] Cap: VIII: 16. 17. 18: quod bonum fidei sit hoc aliud quod addicandum Domino, etiam constare potest ex eo, quod fides non sit fides absque charitate, n: 654. 724. 1162. 1176. 2231. 2343. 2349. 2429. [20] 2839. 2982. 3146. 3325. 3849. 3865. 4368. 5351. 7039. 7082. 7083. 7084. 7342 fin: 7950; tum ex eo, quod bonum fidei actualiter primo loco sit, at verum fidei modo apparenter, n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977. 5351. 6256. 6269. 6272. 6273; ita quod charitas sit primogenitum, n: 3325. 3494. 4925. 4926. 4928. 4930. Quod Verum fidei in se spectatum absque bono ejus, non addicandum sit Domino, hoc est, dandum Ipsi, seu agnoscendum quod ab Ipso, est, quia omne verum fidei nullam in se vitam habet, priusquam fit bonum fidei; et verum fidei fit bonum fidei per velle illud, et facere illud, n: 7835, cum itaque fit bonum fidei, tunc agnoscitur a Domino quod sit Ipsius, nam Dominus dat fidem mediate per bonum ejus: omne etiam verum fidei apud hominem Ecclesiae spiritualis fit bonum fidei, cum ille regeneratur; ac tunc primum fit Domini. Lex de redemptione primogenitorum hominis lata est ob finem, ne sacrificarent filios suos, quod in usum venit apud gentiles, apud quos statuta Ecclesiae Antiquae, quae Ecclesia repraesentativa fuit, remanserunt, sed temporis successu plane adulterata; quod primogeniti sanctificandi essent Deo, ex statutis Ecclesiae antiquae fuit, sed per sanctificationem intelligere coeperunt sacrificationem; ad simile faciendum inclinaverunt quoque posteri Jacobi, quapropter lex illa coram illis explicata est, et ne id fieret loco primogenitorum assumti sunt Levitae, ut dictum est; lex illa explicata est secundum sensum ejus correspondentem in spirituali mundo, qui est quod vera fidei non sancta sint, ita nec sanctificanda seu addicanda, sed bona fidei: sanctificatio etiam dein ita intellecta fuit, quod darent seu sisterent primogenitum Jehovae, et offerrent sacrificium pro illo, secundum haec apud Lucam „Quum impleti sunt dies purificationis illorum, juxta legem Moschis, deduxerunt Jesum in Hierosolymam, *ut sisterent Domino*, quemadmodum scriptum est in Lege Domini,

quod omnis masculus aperiens uterum, *Sanctum Domino* vocandus esset, et ut darent sacrificium» II: 22. 23. 24.

8081. Et erit quod interroget te filius tuus, quod significet perceptionem ex vero quod conscientiae, constat ex significatione interrogare, quod sit cognitio ex perceptione, de qua n: 5597. 5800. 6250; et ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; quod sit perceptio ex vero quod conscientiae, patet ex illis, quae n: 7935, explicata sunt, ubi similia. Ex vero quod conscientiae dicitur, quia conscientia illorum qui ab Ecclesia spirituali, est conscientia veri, nam comparatur ex doctrinalibus Ecclesiae, quae creduntur vera, sive vera sint sive non vera; sed tunc fiunt conscientiae, cum quoque fiunt non vitae.

8082. Cras, quod significet semper cum fit, constat ex significatione cras seu crastini diei, quod sit aeternum, de qua n: 3998, ita quoque perpetuum seu semper, hic semper cum fit.

8083. Quid hoc, quod significet inquisitionem cur ita; et dicas ad illum, quod significet responsum, constat absque explicatione.

8084. In robore manus eduxit nos Jehovah ex Aegypto, e domo servorum, quod significet quod ex Divina potentia Domini liberati sint e captivitate spirituali, constat ex illis supra n: 8049. 8050.

8085. Et erat quod induraverit Pharao ad dimittendum nos, quod significet cum obstinarent se qui per falsa infestabant, ne liberarentur, constat ex significatione indurare se, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestarunt per falsa, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317; et ex significatione dimittere, quod sit liberare.

8086. Et interfecit Jehovah omnem primogenitum in terra Aegypti, quod significet quod damnati omnes qui in fide separata a charitate, constat ex significatione primogenitorum Aegypti, quod sint fides separata a charitate, de qua n: 7039. 7779; quod per mortem illorum significetur damnatio illorum qui in illa fide, et in vita mali, videatur n: 7766. 7778.

8087. A primogenito hominis et usque ad primogenitum

bestiae, quod sit falsum fidei separatae interius et exterius, constat ex significatione primogeniti Aegypti, quod sit fides separata a charitate, ut nunc supra n: 8086; ita falsum fidei, nam qui fidem separant a charitate et doctrina et vita, non possunt aliter quam in falso esse, quia malum vitae continuo operatur, et persuadet sui conforme falsum; sique verum offertur, tunc per applicationem sinistram facit ut id se conformet, ita id falsificat; et ex significatione hominis et bestiae, quod sit interius et exterius, de qua n: 4724. 7523. [21]

8088. Propterea ego sacrifico Jehovae omnem aperturam uteri masculos, quod significet quod ideo addicanda Domino fides charitatis quae novae generationis, constat ex significatione sacrificare Jehovae, quod sit addicare Domino; per sacrificare, simile hic significatur ac per sanctificare Vers: 2 hujus Capitis, et per transire facere Vers: 12; quod sacrificare Jehovae sit addicare Domino, videatur n: 8042, et quoque per transire facere, n: 8074; per addicare intelligitur sibi non vindicare, sed confiteri et agnoscere, quod sit a Domino; ex significatione aperturae uteri, quod sint quae fidei a charitate, de qua n: 8043; quod illa sint novae generationis, videatur supra n: 8042; et ex significatione masculi, quod sit verum fidei, de qua n: 2046. 4005. 7838.

8089. Et omnem primogenitum filiorum meorum redimo, quod significet quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus, constat ex illis, quae supra n: 8080 explicata sunt, ubi similia.

8090. Et erit in signum super manu tua, quod significet quod erit perpetuo in voluntate; et ad frontalia inter oculos, quod significet quod perpetuo in intellectu; quia in robore manus eduxit nos Jehovah de Aegypto, quod significet quod ex Divina potentia Domini liberati sint, constat ex illis quae supra ad Versum 9 hujus Capitis explicata sunt, ubi similia verba, de quibus n: 8066. 8067. 8069.

8091. Vers: 17. 18. *Et fuit in dimittere Pharao populum, et non duxit illos Deus via terrae Philistaeorum, quia propinqua illa, quia dixit Deus, forte poenitebit populum in videre illos bellum, et revertentur Aegyptum. Et circumduxit Deus populum via deserti, mare Suph; et accincti ascenderunt*

filii Israëlis e terra Aegypti. Et fuit in dimittere Pharao populum, significat cum illi qui infestarunt relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali: et non duxit illos Deus via terrae Philistaeorum, significat quod a Divino provisum ne transirent ad verum fidei quod non ex bono: quia propinqua illa, significat quod primum obveniet: quia dixit Deus, significat Praevidentiam Divinam: forte poenitebit populum in videre illos bellum, significat quod a vero declinabunt per oppugnationes: et revertantur [22] Aegyptum, significat quod inde lapsus in falsa, quae prorsus contra vera et bona fidei: et circumduxit Deus populum via deserti, significat quod ex auspicio Divino perducti ad confirmanda vera et bona fidei per tentationes: mare Suph, significat damnationem quam primum transirent: et accincti ascenderunt filii Israëlis e terra Aegypti, significat quod ex statu infestationum exempti sint, et sic parati ad sustinendas tentationes.

8092. Et fuit in dimittere Pharao populum, quod significet cum illi qui infestarunt relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestarunt, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317; et ex significatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 8044.

8093. Et non duxit illos Deus via terrae Philistaeorum, quod significet quod a Divino provisum ne transirent ad verum fidei quod non ex bono, constat ex significatione non duxit illos Deus via, quod sit quod provisum a Divino ne transirent, per ducere enim, cum a Deo, significatur Providentia, et per viam significatur verum, n: 627. 2333, hic transire ad illud; et ex repraesentatione Philistaeorum, quod sint qui in scientia cognitionum quae fidei, et non in vita charitatis, de [23] qua n: 1197. 1198. 3412. 3413, ita qui in vero fidei quod non ex bono; quod per Philistaeos et terram illorum id significetur, constare potest a locis in Verbo, ubi nominantur, imprimis apud Jeremiam Cap: XLVII: 1 ad fin: ubi describuntur; tum apud Joëlem Cap: IV: 5. 6. et quoque ab Historicis Verbi, ubi agitur de bellis inter filios Israëlis et Philistaeos, deque illorum subjugatione a Philistaeis, et nunc horum a filiis Israëlis; per Philistaeos ibi repraesentantur illi qui in fide separata sunt, seu

quibus scientia cognitionum fidei, est principale, non autem vita secundum illam, consequenter illi, qui docent et credunt solam fidem salvare. Opinio de fide [24] sola seu separata, non est nova, seu solum hujus temporis, sed fuerat in antiquis Ecclesiis, et invaluit cum malo vitae; describitur etiam in Verbo passim, sed per Nomina; primum per *Cainum*, quod occiderit fratrem suum Abelem, n: 337. 340. 1179, Cainus ibi in sensu interno repraesentativo est talis fides, et Abel est Charitas; describitur etiam per *Chamum*, cum maledictus a patre suo, n: 1062. 1063; postea per *Rubenem*, quod ascendet cubile patris sui, n: 3870. 4601; et per *Schimeonem* et *Levi*, quod occiderint Chamorem et viros Sechemi, ac ideo maledicti a patre suo, n: 3870. 6352: describitur etiam illa fides per *Aegyptios*, ac per eorum primogenita quod occisa, n: 7766. 7778, et quod illi immersi sint mari Suph; describitur etiam per *Philistaeos*, n: 3412. 3413, et quoque per *Tyrum* et *Sidonem* passim apud Prophetas, apud quos per Philistaeos significatur scientia cognitionum fidei, et per Tyrum et Sidonem ipsae cognitiones interiores et exteriores; demum etiam per *Petrum*, cum ter abnegavit Dominum, n: 6000. 6073 fin: sed videantur quae de hac fide prius ostensa sunt, n: 36. 379. 389. 916. 1017. 1076. 1077. 1162. 1176. 1798. 1799. 1834. 1844. 2049. 2116. 2228. 2231. 2261. 2343. 2349. 2364. 2383. 2385. 2401. 2435. 2982. 3146. 3242. [25] 3325. 3412. 3413. 3416. 3427. 3773. 4663. 4672. 4673. 4683. 4721. 4730. 4766. 4783. 4925. 5351. 5826. 5820. 6269. 6272. 6273. 6348. 6353. 7039. 7097. 7127. 7317. 7502. 7545. 7623 ad 7627. 7724. 7779. 7790. 7950.

8094. Quia propinqua illa, quod significet quod primum obveniat, constat ex significatione propinquae, cum dicitur de fide separata, quod sit quod primum obveniat. Quomodo intelligendum, quod opinio de fide separata seu sola primum obveniat, paucis dicetur; malum vitae secum habet suum falsum, id falsum reconditum jacet apud hominem, qui in malo vitae est, et ille quandoque nescit quod id apud illum sit; sed ut primum cogitat de Ecclesiae veris, ac imprimis cum de salute, tunc falsum illud prodit et se manifestat, sique ipsum verum quoad commune suum non negare potest, tunc explicat illud ad favo-

rem mali sui, ac sic falsificat: cum itaque cogitat de fide et charitate, quae essentialia Ecclesiae et salutis sunt, illico tunc obvenit fides, non autem charitas, quia haec opposita est malo vitae; inde quoque removet charitatem, et solam fidem eligit; ex his patet, quod fidei vera propinqua sint, non autem fidei bona, hoc est, quod illa primum obveniant non autem hoc. Ab erroneo et falso hoc principio dein consequuntur plura quae falsa et erronea sunt; sicut quod bona opera nihil ad salutem faciant; quod vita non sequatur hominem post mortem; quod tunc salvetur homo ex sola misericordia per fidem, utcunque in mundo vixerat; quod scelestissimus salvetur per fidem in ultima vitae suae hora; quod mala abstergantur momento; haec et similia cogitantur et statuuntur ex principio illo, sunt inde in catenae nexu; sed illa perciperentur prorsus aliter se habere, si charitas et vita sit principium.

8095. Quia dixit Deus, quod significet Praevidentiam Divinam, constat ex significatione dixit Deus, cum de futuris, quod sit Praevidentia Divina, ut quoque n: 5361. 6946.

8096. Forte poenitebit populum in videre illos bellum, quod significet quod a vero declinabunt per oppugnationes, constat ex significatione poenitere, quod sit declinare a vero, de qua sequitur; et ex significatione belli, quod sint pugnae spirituales, de qua n: 1664. 1788. 2686, ita oppugnationes. Quod poenitere sit declinare a vero, est quia per exitum filiorum Israëlis ab Aegypto, perque moram illorum in deserto, et per introductionem in terram Canaanem, significatur quod ducerentur jugiter ad bonum, et sic ad Coelum; inde per poenitere et reverti ad Aegyptum, significatur abire a bono, ita declinare a vero; nam per Aegyptum seu Aegyptios significantur qui sunt in fide separata a charitate, et qui contra vera Ecclesiae, n: 6692. 7039. 7097. 7317. 7766. 7926. Quod oppugnationes attinet ab illis qui in vero fidei quod non ex bono, qui significantur per Philistaeos, sciendum, quod illi in altera vita infestent probos, et continuo oppugnent bonum fidei seu charitatem, nam principia quae in mundo captarunt, in alteram vitam secum ferunt ac retinent, usque dum vastati sunt, hoc est, privati omni scientia cognitionum fidei, ac demissi in infernum: hodie sunt tales magno numero, et habitant ad dextrum antror-

sum in plano sub planta; habitatio illorum est species urbis: cum illis inde loqui, pluries datum est, et audire ratiocinia pro fide sola, quae acuta sunt, et oppugnationes charitatis quae contumaces. Haec nunc sunt, quae in sensu interno intelliguntur per quod non ducerentur via terrae Philistaeorum, et quod tunc forte poeniteret illos, in videre illos bellum.

8097. Et revertantur [22] Aegyptum, quod significet quod inde lapsus in falsa, quae prorsus contra vera et bona fidei, constat ex significatione Aegypti, quod sit quod contra vera et bona fidei, n: 6692. 7039. 7097. 7317. 7766. [26] 7926; quod illuc reverti, sit labi in falsa, patet.

8098. Et circumduxit Deus populum via deserti, quod significet quod ex auspicio Divino perducti ad confirmanda vera et bona fidei per tentationes, constat ex significatione duxit Deus, quod sit Providentia, ut supra n: 8093, [27] seu, quod idem, auspicium Divinum; et ex significatione viae deserti, quod sit ad subeundas tentationes, ita ad confirmanda vera et bona fidei, nam per tentationes confirmantur: per desertum significatur ubi inhabitatum et inexcultum, de qua n: 2708, in spirituali sensu, ubi non bonum et verum, tum ubi verum nondum conjunctum bono, ita per desertum significatur status illorum apud quos conjunctio fiet, et quia conjunctio non fit nisi per tentationes, etiam hae significantur, sed quando numerus quadraginta adjicitur, sive sint quadraginta anni, sive quadraginta menses, sive quadraginta dies; quadraginta enim significant tentationes, ac durationem illarum quamcunque, n: 730. 862. 2272. 2273; haec significantur per filiorum Israëlis peregrinationes in deserto quadraginta annis; tentationes etiam quas subiverunt, descriptae sunt; quod ut illas subirent, et sic repraesentarent, in desertum ducti sint, patet ab his apud Moschen « Recordaberis omnis viae, qua duxit te Jehovah Deus tuus, *his quadraginta annis in deserto*, ut *affligeret te*, *ut tentaret te*, ut cognosceret quod in corde tuo. Cibavit te manna in deserto, quam non noverunt patres tui, ut affligeret te, *ut tentaret te*, ad benefaciendum tibi in posteritate tua » Deut: VIII: 2. 16. Quia per quadraginta significabantur tentationes et illarum durationes, ac per desertum status illorum qui subeunt illas, idcirco etiam Dominus, cum tentaretur, exivit in desertum, et ibi erat quadra-

ginta diebus, Matth: IV: 1. 2. seq: Luc: IV: 1. 2. seq: Marc: I: 12. 13.

8099. Mare Suph, quod significet damnationem, quam primum transirent, constat ex significatione maris Suph, quod sit infernum ubi illi qui in fide separata a charitate, inque vita mali; et quia mare Suph est infernum, est quoque damnatio. Cum hoc, quod primum transirent damnationem, ita se habet; illi qui ab Ecclesia spirituali fuerunt, et usque ad adventum Domini detenti in terra inferiore, ac ibi infestati ab illis qui in fide separata a charitate fuerunt, de quibus in Capitibus quae praecedunt actum est, cum inde liberati sunt, non immediate in coelum sunt sublati, sed prius in alterum statum purificationis, qui est tentationum, perducti sunt; nam vera et bona fidei nec confirmari nec conjungi possunt absque tentationibus, et antequam illa confirmata sunt et conjuncta, non elevari in coelum potuerunt; haec repraesentata sunt per filios Israëlis, quod non statim introducti sint in terram Canaanem, sed prius in desertum, ubi per quadraginta annos permanserunt, ac interea varias tentationes subiverunt, de quibus in Libris Moschis. Quod id attinet, quod primum per mare Suph, per quod significatur infernum illorum qui in fide separata ac vita mali, transiverunt, ita per mediam damnationem, sciendum quod infernum hoc sit antrorsum profunde sub infernis adulterorum, et extendat se satis late versus sinistrum; separatur ab infernis adulterorum per aquas quasi maris; ad dextrum ibi, sed altius, est ubi congregantur illi qui in fidei vero sed non in fidei bono sunt, qui per Philistaeos significantur, de quibus mox supra n: 8096; [28] terra autem inferior, ubi sunt qui infestantur, est sub planta pedis, paulisper antrorsum; qui ab infestationibus liberantur, illi non perducuntur versus dextrum, nam ibi sunt illi qui significantur per Philistaeos, sed perducuntur ad sinistrum, per medium infernum, de quo dictum est, ac emergunt ad sinistrum, ubi quasi desertum: quod per hanc viam transeant illi qui ab infestationibus eximuntur, bis mihi videre datum est: cum transeunt, tutantur ita a Domino, ut ne hilum mali, minus aliquid damnationis illos attingat, circumcincti enim sunt columna angelorum, apud quos est Dominus praesens; hoc repraesentatum est per transitum filiorum Israëlis per mare Suph: hoc quoque intelle-

ctum est per haec apud Esaiam „Expergiscere, expergiscere, indue robur, Brachium Jehovae, nonne Tu illud, quod *exsiccavit mare*, *aquas abyssi magnae*, quod posuit *profunditates maris* viam, ut transirent redempti" LI: 9. 10, Brachium Jehovae est Dominus quoad Divinum Humanum; aquae abyssi magnae, et profunditates maris, sunt infernum ubi illi qui in fide separata a charitate ac in vita mali, aquae sicut maris, sub quibus sunt, sunt falsa, nam falsa in altera vita apparent sicut densae et obscurae nubes, et quoque sicut inundationes aquarum, n: 739. 4423. 7307; redempti qui transirent, sunt qui a Domino liberati sunt. Apud Eundem „Jehovah recordatus est dierum antiquitatis, Moschis, populi Ipsius, *ubi qui ascendere fecit eos e mari*, cum pastore gregis sui, ubi qui posuit in medio illius spiritum sanctitatis suae" LXIII: 11; in Prophetico hoc per Moschen intelligitur Dominus, Qui etiam est pastor gregis; per populum, quem ascendere fecit ex mari, illi qui liberati e damnatione. Apud Jeremiam „A voce casus eorum contremuit terra, clamorem, *in mari Suph* audita est vox illius" XLIX: 21, [29] mare Suph pro inferno, agitur enim ibi de Edomo ac ejus damnatione, et dicitur quod illius vox audita sit ex mari Suph, cum tamen illi non immersi illi mari fuerunt sed Aegyptii, inde patet quod mare Suph significet infernum ac damnationem; per Edomum ibi significantur qui ex malo amoris sui rejiciunt vera doctrinae, et amplectuntur falsa, n: 3322. Ex his nunc constare potest, quid per mare Suph in sensu interno repraesentativo significatur, et quid per transitum filiorum Israëlis, ac per immersionem Aegyptiorum ibi, de quibus in Capite sequente.

8100. Et accincti ascenderunt filii Israëlis e terra Aegypti, quod significet quod ex statu infestationum exemti sint, et sic parati ad sustinendas tentationes, constat ex significatione accincti ascendere, quod sit quod parati, hic ad sustinendas tentationes, quia ducti per mare Suph in desertum; quod desertum sit status, subeundi tentationes, videatur supra n: 8098; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit status infestationum, de qua n: 7278; ascendere inde, est eximi seu liberari: ex his patet, quod per accincti ascende-

runt filii Israëlis e terra Aegypti, sit quod ex statu infestationum exempti sint, et sic parati ad sustinendas tentationes. Quid discriminis sit inter tentationes et infestationes, videatur n: 7474.

8101. Vers: 19. *Et accepit Moscheh ossa Josephi secum, quia adjurando adjuravit filios Israëlis, dicendo, visitando visitabit Deus vos, et ascendere facietis ossa mea exhinc vobiscum.* Et accepit Moscheh ossa Josephi secum, significat repraesentativum Ecclesiae, quod illis: quia adjurando adjuravit filios Israëlis, dicendo, significat obstrictionem: visitando visitabit Deus vos, significat cum id ultimum et primum Ecclesiae venturum: et ascendere facietis ossa mea exhinc vobiscum, significat, ut supra, repraesentativum Ecclesiae illis, non Ecclesia, quae etiam est in interno.

8102. Haec supersedentur ulterius explicare, quia prius ad Genes: Cap: L, Vers: 24. 25, explicata sunt, ubi similia verba, videatur n: 6590. 6592.

[8102½]. Vers: 20. 21. 22. *Et profecti e Succoth, et castrametati in Etham, in fine deserti. Et Jehovah ibat ante illos interdiu in columna nubis, ad ducendum illos via; et noctu in columna ignis, ad illuminandum illos, ad eundum diu et noctu. Non recedebat columna nubis interdiu, et columna ignis noctu, ante populum.* Et profecti e Succoth, et castrametati in Etham, significat statum secundum postquam liberati: in fine deserti, significat statum primum tentationum: et Jehovah ibat ante illos, significat continuam praesentiam Domini: interdiu in columna nubis, significat cum status illustrationis quod temperatus per obscurum veri: ad ducendum illos via, significat auspicium Divinum: et noctu in columna ignis ad illuminandum illos, significat cum status obscuritatis, quod temperatus per illustrationem a bono: ad eundum diu et noctu, significat sic vitam in utroque statu: non recedebat columna nubis interdiu, et columna ignis noctu, ante populum, significat praesentiam Domini quod perpetua.

8103. Et profecti e Succoth, et castrametati in Etham, quod significet statum secundum postquam liberati, constat ex eo, quod profectiones et castrametationes filiorum Israëlis, postquam exiverunt ab Aegypto, significent status spirituales illo-

rum qui a Domino liberati sunt, de quibus supra; statuum mutationes significantur per itinera ab uno loco in alterum, et ibi stationes; hic status secundus per profectionem e Succoth ad Etham, quia status primus per profectionem a Raamses ad Succoth, n: 7972: etiam per profectiones in sensu interno Verbi significantur vitae status ac instituta, n: 1293. 3335. 5605, [30] et per castrametationes ordinationes veri et boni, quae sunt vitae, n: 4236.

8104. In fine deserti, quod significet statum primum tentationum, constat ex significatione deserti, quod sit status ad subeundas tentationes, de qua supra n: 8098; et quia inchoabatur ille status in fine deserti, ideo per finem deserti significatur [31] status primus.

8105. Et Jehovah ibat ante illos, quod significet continuam praesentiam Domini, constat absque explicatione; quod Jehovah sit Dominus, videatur supra n: 8046.

8106. Interdiu in columna nubis, quod significet cum status illustrationis quod temperatus per obscurum veri, constat ex significatione interdiu seu in die, quod sit in statu illustrationis, nam tempora diei, ut mane, meridies, vespera, et nox, correspondent illustrationibus quae sunt intelligentiae et sapientiae in altera vita, n: 5672. 5962. 6110, inde dies est status illustrationis seu perceptionis clarae, et nox status non illustrationis seu perceptionis obscurae, n: 7680; et ex significatione nubis, quod sit obscurum veri, ex causa, quia nubes aufert claritatem [32] lucis e sole, et quoque temperat illam. In Verbo passim dicitur, quod Jehovah apparuerit in nube, et quod cinctus nube, tum quod sub pedibus Ipsius nubes, ibi per nubem intelligitur obscurum veri; in specie sensus literalis Verbi, nam hic sensus respective ad sensum internum, est obscurum veri, videatur Praefatio ad Genes: Cap: XVIII, tum n: 4391. 5922. 6343. 6752; hoc per nubem significabatur, cum Dominus apparuit Petro, Jacobo, et Johanni in gloria, Luc: IX: 34; cum e monte Sinai populo, cumque Moschi quando intravit ad Ipsum ibi, Exod: XIX: 9. Cap: XX: 18. Cap: XXIV: 15. 16. 17. 18. Cap: XXXIV: 5; ut et per hoc quod Dominus toties dixit, quod venturus in nubibus coeli, Matth: XXIV: 30. Cap: XXVI: 63. 64. Marc: XIII: 26. Cap: XIV: 61. 62. Luc: XXI:

27: sensus literalis Verbi vocatur nubes, quia sensus internus, qui vocatur gloria, non potest comprehendi ab homine, nisi regenerato, et tunc illustrato; sensus internus Verbi, seu Verum Divinum in sua gloria, si appareret coram homine non regenerato, foret sicut caligo, in qua prorsus nihil videret, et quoque ex qua caecutiret, hoc est, nihil crederet. Ex his constare potest, quid significatur per nubem interdiu, quod nempe obscurum veri, ac ubi de Verbo agitur, sensus literalis. In columna nubis et ignis dicitur, quia per columnam significatur firmamentum, quod suffulcit, ut Jerem: I: 18. Psalm: LXXV: 4. Apoc: III: 12. Job: IX: 6, ac praedicatur de naturali, quia naturale est instar firmamenti aut baseos spirituali; desinit enim spirituale in naturali, et ibi quiescit; inde est quod pedes angeli descendentis e coelo apparuerint „sicut *columnae ignis*" Apoc: X: 1, nam per pedes significatur naturale, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328.

8107. Ad ducendum illos via, quod significet auspicium Divinum, constat ex significatione ducere via, cum de Jehovah, quod sit Providentia, et auspicium Divinum, de qua n: 8093. 8098.

8108. Et noctu in columna ignis ad illuminandum illos, quod significet cum status obscuritatis quod temperatus per illustrationem a bono, constat a significatione noctis, quod sit status obscuritatis, de qua n: 1712. 6000; ex significatione ignis, quod sit bonum amoris, de qua n: 934. 4906. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324. 7852; et ex significatione illuminare, quod sit illustratio. Quod Jehovah seu Dominus apparuerit seu praeiverit in columna nubis interdiu, et in columna ignis noctu, erat quia per illa repraesentabatur status coeli, ibi enim sunt perpetuae variationes et mutationes status, continuo enim perficiuntur Angeli, quod absque perpetuis statuum mutationibus nullatenus fieri potest; in genere variationes et mutationes illae se habent sicut vices temporum in mundo, nempe sicut vices temporum anni, quae sunt ver, aestas, autumnus, hyems, et iterum ver; ac sicut vices temporum diei, quae sunt mane, meridies, vespera, nox, et iterum mane; cum ibi mane et meridies, est illustratio intellectus a Domino, sed tunc illustratio illa temperatur obscuro veri, sicut nube, cumque ibi vespera

et nox, est illis obscuritas intellectus, sed haec temperatur a Domino per bonum amoris, sicut per ignem qui illuminat: haec sunt quae repraesentata sunt per columnam nubis interdiu, et columnam ignis noctu apud filios Israëlis in deserto.

8109. Ad eundum [33] diu et noctu, quod significet vitam in utroque statu, constat ex significatione ire et proficisci, quod sit vivere, de qua n: 3335. 3690. 4882. 5493. 5605; [34] et ex significatione diei, quod sit status illustrationis; et noctis, quod sit status obscuritatis, de quibus mox supra n: 8106. 8108, ita uterque status.

8110. Non recedebat columna nubis interdiu, et columna ignis noctu ante [35] populum, quod significet praesentiam Domini, quod perpetua, constat ex illis quae nunc explicata sunt; apparuerunt enim ita coram populo Angeli, in quorum medio Dominus.

Continuatio de Spiritibus et Incolis Planetae Jovis.

8111. *Per diutinam conversationem cum spiritibus Telluris Jovis, constabat quod probiores sint spiritibus plurium aliarum tellurum; allapsus eorum cum veniebant, commoratio, et influxus tunc, erat tam lenis et suavis, ut exprimi nequeat; probitas per lenitudinem et suavitatem in altera vita se manifestat: illae distingui perclare potuerunt a lenitudine et suavitate spirituum bonorum nostrae telluris.*

8112. *Quando leve aliquod dissidium inter illos existit, apparet illis sicut tenuis radius candidus, qualis solet esse fulguris; vel fasciola, in qua stellae coruscantes: haec signa dissidii sunt; sed dissidium inter illos cito resarcitur: stellae cum coruscant et simul errant, signum est non bonum, at stellae coruscantes fixae, signum bonum est.*

8113. *Praesentiam spirituum Jovialium non modo cognoscere potui ex allapsus et influxus lenitudine et suavitate, sed etiam ex eo, quod influerent quam maxime in faciem, et illam disponerent ridentem et hilarem, et id continue dum aderant:*

dictum, quod ita disponerent facies incolarum telluris suae, nam eis inspirare volunt tranquillitatem et jucunditatem cordis: tranquillitas et jucunditas illa, quae ab illis mihi inspirabatur, implebat sensibiliter thoracem et cor; removebantur tunc cupiditates et sollicitudines de futuris, quae intranquillum et injucundum inducunt, ac animum in motus varios excitant et agitant: inde constare mihi potuit, qualis vita incolarum telluris Jovis esset: dictum est ab illis mihi, quod nec timeant mortem, nisi paululum propter jacturam conjugis et liberorum; ex causa, quia pro certo sciunt quod mors corporis sit continuatio vitae, ac quod postea feliciores fiant.

8114. *Apperceptum quod illis esset status felicitatis adhuc interioris, et quod susceptibiles recipiendi statum felicitatis adhuc magis interioris essent; hoc appercipitur, per quod interiora non clausa sint, sed aperta ad Dominum; quo enim apertiora sunt interiora, eo sunt susceptibiliora recipiendi Divinum Bonum, ac Divinum felix. Aliter prorsus ac apud illos, qui non in ordine coeli vivunt; apud illos interiora clausa sunt, et exteriora aperta ad infernum; unde influunt contemptus aliorum, odia, vindictae, crudelitates, quae illis jucunda sunt contra illos, qui se non colunt, aut cupiditatibus suis non favent.*

8115. *Spiritus telluris Jovis cum spiritibus nostrae telluris non simul esse possunt, quia prorsus alio genio sunt, et non amant jucundum tranquillitatis sicut illi; mirati sunt, cum audirent, quod qui ex nostra tellure angeli fiunt, prorsus alio corde sint, et vix aliquid simile status sui, cum fuerunt spiritus, retineant: ut scirent quod ita esset, ex coelo, ab angelis e nostra tellure, veniebant chori, unus post alterum; (Chori sunt, quando plures simul unum cogitant, loquuntur, et agunt, in serie continua, celebratio Domini in coelis per choros utplurimum fit, de choris videatur n:* **1648. 1649. 2595. 2596. 3350. 5182**;) *Chori illi tantopere oblectabant spiritus Joviales qui apud me, ut viderentur sibi quasi in coelum rapti: glorificatio illa per choros perstabat per unam horam circiter: delicias illorum, quas inde capiebant, mecum communicatas, sentire dabatur: dicebant, quod* [36] *id dicerent suis, qui alibi.*

8116. *Narrabant, quod in regione telluris ubi illi, ma-*

gna multitudo hominum esset, quantam tellus posset nutrire; quodque fertilis esset, et omnibus abundaret; et quod incolae ibi non plus cuperent, quam quantum ad necessitates vitae; et quod inde multitudo hominum tam magna.

8117. *Ulterius narrabant, quod distincti ibi sint in Gentes, familias, et domos, et quod omnes separatim cum suis habitent; quodque conversationes illorum sint maxime intra affinitates: tum quod nusquam aliquis alterius bona cupiat; et quod nec in animum veniat inde sibi aliquid vindicare, minus invadere et diripere, hoc ut facinus contra naturam humanam, ac horrendum, reputant: cum dicere vellem, quod in hac tellure sint bella, depraedationes, ac neces, tunc avertebant se, et aversabantur audire.*

8118. *Quod Antiquissimi in hac tellure similiter habitaverint, mihi ab Angelis dictum est, nempe quod distincti in gentes, familias, et domos, et quod omnes contenti suis bonis fuerint; et quod ex bonis aliorum ditescere, ut et dominari, prorsus tunc ignotum fuerit; idcirco antiqua tempora, ac imprimis antiquissima Domino prae sequentibus accepta fuerunt; et quia talis status fuit, etiam tunc regnabat innocentia, et cum illa sapientia; quisque tunc bonum egit ex bono, et justum fecit ex justo; quid facere bonum et justum propter honorem sui, aut propter lucrum, non sciebant; nec tunc loquebantur nisi verum, et hoc non ita ex vero quam ex bono, hoc est, non ex intellectuali separato, sed ex voluntario conjuncto: talia erant tempora antiqua, quapropter tunc potuerunt Angeli conversari cum hominibus, ac illorum mentes paene separatas a corporeis secum in coelum ducere, ac circumducere, et magnifica ibi et felicia monstrare, ut et felicia sua ac jucunda cum illis communicare: haec tempora etiam scriptoribus antiquis fuerunt nota, et ab illis appellata aurea, et quoque Saturnina. Causa quod illa tempora talia essent, erat, ut dictum, quod vixerint distincti in gentes, ac gentes in familias, et familiae in domos, ac unaquaeque domus per se habitaret; quodque tunc non alicui in mentem venerit, haereditatem alterius invadere, ac inde opulentiam sibi et dominium acquirere; longe aberat tunc amor sui et amor mundi; quisque ex corde laetus erat ex suo, et non minus ex bono alterius. Sed haec scena*

mutata est, et in contrarium versa, succedente tempore, cum animum invasit cupiditas dominandi et possidendi aliorum bona; tunc genus humanum se tutandi causa congregavit in regna et imperia; et quia cessaverunt leges charitatis et conscientiae, quae inscriptae cordibus fuerunt, leges ad compescendas violentias, ferre necessum fuit, in quibus honores et lucra erant praemia, ac privationes illorum, poenae: cum ita status mutatus est, ipsum coelum se removit ab homine, et hoc magis et magis usque ad haec saecula, dum non amplius scitur, num coelum, proinde num infernum sit, imo negatur quod sint. Haec dicta sunt, ut per parallelismum illustretur, qualis status illorum est qui in tellure Jovis, ac unde illorum probitas, et quoque sapientia, de qua plura in sequentibus.

8119. *Continuatio de spiritibus et Incolis Telluris Jovis ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT DECIMUM QUARTUM.

Doctrina Charitatis.

8120. Creditur quod Charitas erga proximum sit dare pauperibus, opem ferre indigenti, ac bonum facere cuicunque; sed usque genuina charitas est, prudenter agere, et propter finem ut inde bonum; qui alicui pauperi aut indigenti malefico opem fert, is per illum malefacit proximo, nam per opem, quam fert, confirmat illum in malo, ac suppeditat ei copiam malefaciendi aliis: aliter qui suppetias fert bonis.

8121. Sed Charitas erga proximum multo latius se extendit, quam ad pauperes et indigentes: Charitas erga proximum est rectum facere in omni opere, ac debitum in omni officio: si judex justum facit propter justum, charitatem erga proximum exercet; si punit sontem, et absolvit insontem, charitatem erga proximum exercet, nam sic consulit concivi, consulit patriae, et quoque Regno Domini, per facere justum propter justum Regno Domini, per absolvere insontem concivi, et per punire sontem patriae: Sacerdos qui docet verum, et ducit ad bonum, propter verum et bonum, is charitatem exercet: qui autem talia facit propter se et mundum, is charitatem non exercet, quia non amat proximum, sed semet.

8122. Similiter se habet cum omnibus reliquis, sive in aliqua functione sint, sive non sint; ut cum liberis erga parentes, et cum parentibus erga liberos; cum servis erga dominos, et cum dominis erga servos; cum subditis erga regem, et cum re-

ge erga subditos: qui ex illis debitum facit ex debito, ac justum ex justo, is charitatem exercet.

8123. Quod illa Charitatis erga proximum sint, est quia unusquisque homo est proximus, sed diversimode, n: 6818; societas minor et major magis proximus, n: 6819. 6820; patria adhuc magis proximus, n: 6819. 6821; Ecclesia adhuc magis, n: 6819. 6822; Regnum Domini adhuc magis, n: 6819. 6823; et Dominus supra omnes, n: 6819. 6824; in sensu universali Bonum quod procedit a Domino est proximus, n: 6706. 6711, consequenter etiam Justum et Rectum. Quapropter qui facit bonum quodcunque propter bonum, et justum propter justum, is amat proximum, et exercet charitatem, nam facit ex amore boni et amore justi, ac ita ex amore illorum in quibus bonum et justum sunt: at qui facit injustum propter lucrum quodcunque, is odit proximum.

8124. Qui in charitate erga proximum est ex affectione interna, in singulis ejus quae cogitat et loquitur, ac quae vult et agit, est charitas erga proximum; dici potest, quod homo seu angelus quoad interiora sua sit charitas cum bonum ei est proximus. Tam late se extendit Charitas erga proximum.

CAPUT XIV.

1. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

2. Loquere ad filios Israëlis, et revertantur et castrametentur ante Pi-Chiroth, inter Migdal et inter mare, ante Baal-Zephon; e regione ejus castrametemini juxta mare.

3. Et dicet Pharao de filiis Israëlis, perplexi illi in terra, conclusit super illos desertum.

4. Et indurabo cor Pharaonis, et persequetur post illos, et glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu illius; et scient Aegyptii quod Ego JEHOVAH: et fecerunt ita.

5. Et indicatum regi Aegypti, quod fugeret populus; et conversum est cor Pharaonis et servorum illius contra populum, et dixerunt, quid hoc fecimus, quod dimiserimus Israëlem a serviendo nobis.

6. Et alligavit currum suum, et populum suum sumsit secum.

7. Et sumsit sexcentos currus electos, et omnes currus Aegypti: et tertiani duces super omnes illius.

8. Et induravit Jehovah cor Pharaonis Regis Aegypti, et persequutus post filios Israëlis; et filii Israëlis exeuntes manu excelsa.

9. Et persequuti Aegyptii post illos, et assequuti illos castrametantes juxta mare, omnes equi curruum Pharaonis, et equites illius, et exercitus illius, juxta Pi-Chiroth ante Baal-Zephon.

10. Et Pharao appropinquavit, et sustulerunt filii Israëlis oculos suos, et ecce Aegyptius proficiscens post illos; et timuerunt valde, et clamaverunt filii Israëlis ad Jehovam.

11. Et dixerunt ad Moschen, numne nulla sepulchra in Aegypto, sumsisti nos ad moriendum in deserto, quid hoc fecisti nobis, ad educendum nos ex Aegypto.

12. Nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Aegypto, dicendo, cessa a nobis, et serviamus Aegyptiis, *quia bonum* nobis servire Aegyptiis, prae mori nos in deserto.

13. Et dixit Moscheh ad populum, ne timeatis, consistite, et videte salutem Jehovae, quam faciet vobis hodie, quia quos videtis Aegyptios hodie, non addetis videre illos amplius usque in saeculum.

14. Jehovah militabit pro vobis, et vos taceatis.

15. Et dixit Jehovah ad Moschen, quid clamas ad Me, loquere ad filios Israëlis, et proficiscantur.

16. Et tu tolle baculum tuum, et extende manum tuam super mare, et diffinde illud, et veniant filii Israëlis in medium maris in arido.

17. Et Ego, ecce Ego indurans cor Aegyptiorum, et venient post illos, et glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu illius, in curribus illius, et in equitibus illius.

18. Et scient Aegyptii quod Ego Jehovah, in glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, et in equitibus illius.

19. Et profectus Angelus Dei incedens ante castra Israëlis, et ivit post illos, et profecta columna nubis ab ante illos, et stetit post illos.

20. Et venit inter castra Aegyptiorum et inter castra Israëlis, et fuit nubes et tenebrae, et illuminabat noctem, et non appropinquavit hic ad hunc tota nocte.

21. Et extendit Moscheh manum suam super mare, et abire fecit JEHOVAH mare vento orientali forti tota nocte, et posuit mare ad siccum, et diffindebantur aquae.

22. Et venerunt filii Israëlis in medium mare in arido; et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum.

23. Et persequuti Aegyptii, et venerunt post illos omnes equi Pharaonis; currus illius, et equites illius ad medium maris.

24. Et fuit in custodia matutina, et prospexit JEHOVAH ad castra Aegyptiorum in columna ignis et nubis, et perturbavit castra Aegyptiorum.

25. Et dimovit rotam currnum illius, et duxit illam in gravitate: et dixit Aegyptius, fugiam coram Israële, quia JEHOVAH militat pro illis in Aegyptios.

26. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, extende manum tuam super mare, et revertantur aquae super Aegyptios, super currus illius, et super equites illius.

27. Et extendit Moscheh manum suam super mare, et reversum est mare ad vergere mane, ad vim fluxus sui, et Aegyptii fugientes obviam ei, et excussit JEHOVAH Aegyptios in medium mare.

28. Et reversae sunt aquae, et obtexerunt currus et equites, ad omnem exercitum Pharaonis, venientes post illos in mare, non relictus est in illis usque ad unum.

29. Et filii Israëlis iverunt in arido in medium maris, et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum.

30. Et salvavit JEHOVAH in die hoc Israëlem e manu Aegyptiorum, et vidit Israël Aegyptios mortuos super litore maris.

31. Et vidit Israël manum magnam quam fecit JEHOVAH in Aegyptiis, et timuerunt populus JEHOVAM, et crediderunt in JEHOVAM, et in Moschen servum Ipsius.

CONTENTA.

8125. Agitur in hoc Capite in sensu interno de prima Tentatione illorum qui ab Ecclesia spirituali, et de Traductione illo-

rum per medium infernum, ac de Tutatione tunc a Domino: et quoque agitur de immersione illorum qui in fide separata a charitate in infernum, ubi falsa a malis. Illi qui ab Ecclesia spirituali repraesentantur per filios Israëlis; qui in fide separata a charitate per Aegyptios; Tentatio prima describitur per murmurationem filiorum Israëlis cum viderent exercitum [1] Pharaonis; Infernum significatur per mare Suph, per quod tuto traducti filii Israëlis, et in quod immersi Aegyptii; falsa ex malis significantur per aquas quae hos operuerunt.

SENSUS INTERNUS.

8126. Vers: 1. 2. 3. 4. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo. Loquere ad filios Israëlis, et revertantur et castrametentur ante Pi-Chiroth, inter Migdal et inter mare, ante Baal-Zephon, e regione ejus castrametemini juxta mare. Et dicet Pharao de filiis Israëlis, perplexi illi in terra, conclusit super illos desertum. Et indurabo cor Pharaonis, et persequetur post illos, et glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu illius, et scient Aegyptii, quod Ego Jehovah: et fecerunt ita.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat instructionem a Divino per Divinum Verum: loquere ad filios Israëlis, significat influxum Veri Divini apud illos qui ab Ecclesia spirituali: et revertantur, significat quod nondum praeparati: et castrametentur ante Pichiroth inter Migdal et inter mare ante Baal-Zephon, significat principium status ad subeundas tentationes: e regione ejus castrametemini juxta mare, significat quod inde tentationis influxus: et dicet Pharao de filiis Israëlis, significat cogitationem illorum qui in damnatione de statu illorum qui ab Ecclesia spirituali: perplexi illi in terra, significat quod in confuso sint quoad illa quae sunt Ecclesiae: conclusit super illos desertum, significat quod obscuritas illos occupaverit: et indurabo cor Pharaonis, significat quod obstinarent se adhuc qui in falsis a malo: et persequetur post illos, significat quod adhuc conarentur subjugare illos: et glorificabor, significat quod visuri effectum Divinum ex Divino Huma-

no Domini in dissipatione falsi: in Pharaone et in omni exercitu illius, significat immersionem illorum qui in falsis ex malo in infernum, et obstipationem ibi a falsis sicut ab aquis: et scient Aegyptii quod Ego Jehovah, significat quod inde notum quod Dominus sit solus Deus: et fecerunt ita, significat obedientiam.

8127. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet instructionem a Divino per Divinum Verum, constat ex significatione loquutus est, et dixit Jehovah, cum de illis quae fient et contingent, quod sit instructio a Divino, ut n: 7186. 7241. 7267. 7304. 7380. 7517; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827. 7014. 7010. 7089. 7382; quod *per* Divinum Verum, est quia Moscheh, per quem Divinum Verum repraesentatur, loqueretur ad populum; Ipsum Divinum nec immediate instruit et loquitur cum hominibus, et ne quidem cum Angelis, sed mediate per Divinum Verum, n: 7009; [2] hoc intelligitur per verba Domini apud Johannem „Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris, Ille exposuit" I: 18. Cap: V: 37, per Unigenitum Filium intelligitur Dominus quoad Divinum Verum; ex Hoc etiam Dominus se vocat Filium Hominis, n: 2628. 2803. 2813. 3704; Dominus etiam, cum in mundo, fuit Divinum Verum; postea autem, cum glorificatus est, factus est etiam quoad Humanum, Divinum Bonum, et tunc ex Hoc processit Divinum Verum, quod est Spiritus Veritatis seu Spiritus Sanctus.

8128. Loquere ad filios Israëlis, quod significet influxum Veri Divini apud illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5797. 7270; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; quod loqui sit influxus, est quia Moscheh in sensu interno repraesentativo est Divinum Verum, et Divinum Verum in perceptionem et cogitationem per influxum venit; cogitatio ex perceptione est loquela interna, cui loquela externa correspondet, quare in sensu interno illa intelligitur per hanc.

8129. Et revertantur, quod significet quod nondum praeparati, constat ex significatione reverti, nempe a via terrae

Philistaeorum ad viam deserti ad mare Suph, quod sit quod nondum praeparati, nempe ad introductionem in coelum, quae significatur per ingressum illorum in terram Canaanem. Quomodo haec se habent, et quod reverti sit quod non praeparati, constare potest ab illis quae ad Vers: 18 Capitis praecedentis n: 8098. 8099, explicata et ostensa sunt, quod nempe non in coelum possent introduci, priusquam subiverant tentationes, et Dominus per illas confirmaverat vera et bona, et conjunxerat illa; hoc per praeparari hic intelligitur.

8130. Et castrametentur ante Pichiroth inter Migdal et inter mare ante Baal-Zephon, quod significet principium status ad subeundas tentationes, constat ex significatione castrametari, quod sit ordinatio veri et boni, de qua n: 4236. 8103 fin: hic ad subeundas tentationes; ille status est qui significatur per loca illa ad quae castrametarentur; quod ille status significetur, patet a sequentibus ex eo, quod Pharao cum exercitu suo ibi castra sua dein posuerit, et quod ex illis conspectis filii Israëlis in gravem anxietatem, per quam primus status tentationum significatur, pervenerint; videantur sequentia ad Vers: 9. 10. 11. 12.

8131. E regione ejus castrametemini juxta mare, quod significet quod inde tentationis influxus, constat ex significatione e regione ejus, quod sit juxta ut in conspectu, in sensu interno, ut inde influxus; ex significatione castrametari, quod sit ordinatio veri et boni ad subeundas tentationes, ut nunc supra n: 8130; et ex significatione maris Suph, quod sit infernum, ubi falsa ex malis, de qua n: 8099. Quomodo intelligendum, quod inde tentationis influxus, paucis dicetur; Tentationes apud hominem sunt pugnae spirituales inter malos spiritus et inter bonos, pugnae sunt ex illis et de illis quae homo egerat et cogitaverat, quae in ejus memoria, mali spiritus incusant et aggrediuntur, boni autem excusant et defendunt; pugnae illae apparent sicut in homine, nam quae ex spirituali mundo apud hominem influunt, sistuntur sicut non inde, sed in ipso, videatur n: 741. 751. 761. 1820. 3927. 4249. 4307. 4572. 5036. 6657. 6666: similiter se habet cum Spiritibus, cum subeunt tentationes: cum itaque subituri sunt tentationes, disponuntur apud illos interiora, hoc est, vera et bona, a Domino, in illum sta-

tum, ut per influxum immediatum ab Ipso, ac mediatum per Coelum, resisti queant falsa et mala, quae ab infernis, et sic ille qui est in tentatione tutari: homo cum tentatur etiam juxta infernum est, imprimis juxta hoc infernum, quod significatur per mare Suph, nam ibi sunt illi qui in scientia veri fuerunt, sed in vita mali, et inde in falsis ex malo; ex infernis per spiritus influunt illa quae anxietatem inducunt homini in tentationibus: ex his constare potest, quid intelligitur per tentationis influxum ab inferno, qui significatur per quod e regione castrametarentur juxta mare Suph.

8132. Et dicet [3] Pharao de filiis Israëlis, quod significet cogitationem illorum qui in damnatione de statu illorum qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dicere, quod sit cogitatio, de qua n: 7094. 7107. 7244. 7937; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317, hic qui in damnatione sunt, hoc est, in meris falsis ex malo, nam qui mere in his, in damnatione sunt; hic status per Pharaonem et Aegyptios significatur, postquam primogenita ibi occisa sunt, nam per primogenita occisa significatur damnatio, n: 7766. 7778; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua mox supra n: 8128.

8133. Perplexi illi in terra, quod significet quod in confuso sint quoad illa quae Ecclesiae, constat ex significatione perplexum esse, quod sit esse implicatum, ita in confuso, de qua n: 2831; et ex significatione terrae, quod sint illa quae Ecclesiae; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 8011.

8134. Conclusit super illos desertum, quod significet quod obscuritas illos occupaverit, constat ex significatione concludere super illos, cum dicitur de obscuritate, quae significatur per desertum, quod sit totos occupare; et ex significatione deserti, quod sit obscurum fidei, de qua n: 7313.

8135. Et indurabo cor Pharaonis, quod significet quod obstinarent se adhuc qui in falsis a malo, constat a significatione indurare, quod sit obstinare se, de qua n: 7272. 7300. 7305; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis a malo, seu quod idem, qui in damnatione, ut supra n: 8132: cor Pharaonis dicitur, quia per cor in genuino sensu significatur bo-

num amoris coelestis, n: 3813. 3635. 3883 ad 3896. 7542; inde in sensu opposito malum, hic malum illorum qui in scientia fidei et in vita mali fuerunt.

8136. Et persequetur post illos, quod significet quod adhuc conarentur subjugare illos, constat ex significatione persequi post illos, quod sit conari subjugare; intentio enim quod persequerentur erat ut redigerent in statum servitutis, et per servire, ubi de Aegyptiis, significatur intentio subjugandi, n: 6666. 6670. 6671.

8137. Et glorificabor, quod significet quod visuri effectum Divinum ex Divino Humano Domini in dissipatione falsi, constăt ex significatione glorificari, cum de Jehovah seu Domino, quod sit effectus Divinus, hic ex Divino Humano Ipsius, quia Dominus per quod venit in mundum, et assumsit Humanum, et Hoc Divinum fecit, in inferna conjecit omnia mala et falsa, ac coelos redegit in ordinem, et quoque liberavit illos qui ab Ecclesia spirituali e damnatione, videatur n: 6854. 6914. 7091. 7828. 7932. 8018; haec in genere significantur per glorificari, hic autem significatur quod illi qui infestaverunt probos, conjicerentur in infernum, ac ibi circumfunderentur falsis sicut ab aquis maris, et hoc ut effectus Divinus ex sola praesentia Domini. Ut sciatur, quomodo cum hoc se habet, ulterius explicabitur; sunt inferna tot numero, quot sunt genera et species malorum; quodlibet infernum est separatum ab altero, sicut per nimbos, nubes, seu aquas; mala et falsa in altera vita apparent coram oculis spirituum sicut nimbi et nubes, et quoque sicut aquae, falsa ex malis illorum qui ab Ecclesia spirituali fuerunt et vixerunt male, sicut aquae, falsa autem ex malis illorum qui ab Ecclesia coelesti sicut nimbi; talibus circumfusi apparent illi qui in infernis, ubivis cum differentia quoad quantum et quale, densum et tenue, caliginosum et obscurum, hoc secundum genus et speciem falsi ex malo; infernum ubi illi qui in fide separata a charitate et in vita mali vixerunt, est circumfusum sicut ab aquis maris; falsa mali quidem illis qui ibi sunt non apparent sicut aquae, sed illis qui extra aspiciunt: supra illud mare, ubi illi, sunt inferna adulterorum; causa quod ibi supra sint, est quia adulteria in sensu interno sunt adulterationes boni et inde perversiones [4] veri, ita mala ex quibus falsa con-

tra vera et bona fidei, n: 2466. 2729. 3399, qualia falsa apud illos sunt qui in inferno infra, et vixerunt contra verum Ecclesiae, ac bonum ejus prorsus nihili fecerunt, et quia hoc nihili fecerunt, etiam adulteraverunt et perverterunt omne id in Verbo, quod ibi de bono, hoc est, de charitate erga proximum et de amore in Deum, dicitur. Quod glorificationem in Pharaone et in exercitu illius attinet, est illa hic immersio in infernum illud, et circumfusio ab aquis sicut maris, ex sola praesentia Domini, ut supra dictum; mali enim praesentiam Domini, hoc est, praesentiam boni et veri quae ab Illo, fugiunt, nam ad solum affluxum illorum horrent et cruciantur, et quoque ex praesentia illa circumfunduntur suis malis et falsis, nam tunc erumpunt ab illis; ac illa cingunt et interponuntur, ne Divinum influat et ex illo crucientur; hic effectus Divinus est, qui hic per glorificationem in Pharaone et in ejus exercitu significatur; quod ille effectus sit ex Divino Humano Domini, est, ut supra dictum, quia per id, quod Dominus in mundum venit, et assumsit Humanum, et Hoc Divinum fecit, omnia falsa et mala in infernum conjecit, ac vera et bona in coelis in ordinem redegit, et illos qui ab Ecclesia spirituali e damnatione liberavit.

8138. In Pharaone et in omni exercitu illius, quod significet immersionem illorum qui in falsis ex malo in infernum, et obstipationem ibi a falsis sicut ab aquis, constat ex illis quae nunc supra n: 8137 memorata sunt, nempe quod per Pharaonem significentur illi qui in infernum conjecti sunt, et quoque per exercitum illius, per Pharaonem illi qui in falsis ex malo, et per exercitum illius ipsa falsa; quod exercitus sint vera ex bono, videatur n: 3448. 7236. 7988, et inde in opposito sensu falsa ex malo, n: 3448: obstipatio a falsis sicut ab aquis dicitur, quia falsa ex malo, qualia sunt illorum qui ab Ecclesia in fide separata ac in vita mali fuerunt, apparent ibi sicut aquae, n: 8137; inde etiam est, quod inundationes aquarum significent vastationes veri, ac ibi aquae falsa, n: 705. 739. 756. 6346. 7307. 6853.

8139. Et scient Aegyptii, quod Ego Jehovah, quod significet quod inde notum, quod Dominus sit solus Deus, constat ex illis quae n: 7401. 7444. 7544. 7598. 7636, explicata sunt, ubi similia.

8140. Et fecerunt ita, quod significet obedientiam, constat absque explicatione.

8141. Vers: 5. 6. 7. 8. 9. *Et indicatum regi Aegypti, quod fugeret populus, et conversum est cor Pharaonis et servorum illius contra populum, et dixerunt, quid hoc fecimus, quod dimiserimus Israëlem a serviendo nobis. Et alligavit currum suum, et populum suum sumsit secum. Et sumsit sexcentos currus electos, et omnes currus Aegypti; et tertiani duces super omnes illius.* [5] *Et induravit Jehovah cor Pharaonis regis Aegypti, et persequutus post filios Israëlis; et filii Israëlis exeuntes manu excelsa. Et persequuti Aegyptii post illos, et assequuti illos castrametantes juxta mare; omnes equi curruum Pharaonis, et equites illius, et exercitus illius, juxta Pi-Chiroth ante Baal-Zephon.* Et indicatum regi Aegypti, quod fugeret populus, significat cogitationem illorum qui in meris falsis ex malo quod separarentur prorsus: et conversum est cor Pharaonis et servorum illius contra populum, significat mutationem status in malum penes illos qui in falsis ex malo: et dixerunt, quid hoc fecimus, significat increpationem: quod dimiserimus Israëlem a serviendo nobis, significat quod reliquerint et non subjugaverint: et alligavit currum suum, significat doctrinam falsi quae fidei separatae in genere: et populum suum sumsit secum, significat cum omnibus et singulis falsis: et sumsit sexcentos currus electos, significat omnia et singula doctrinalia falsi quae fidei separatae in suo ordine: et omnes currus Aegypti, significat etiam doctrinalia falsi servientia illis: et tertiani duces super omnes illius, significat sub communibus in ordinem redacta: et induravit Jehovah cor Pharaonis regis Aegypti, significat obstinationem ex falso quod ex malo: et persequutus [6] post filios Israëlis, significat conatum subjugandi illos qui in fide conjuncta charitati: et filii Israëlis exeuntes manu excelsa, significat cum tamen exemti ab eorum subjugationis conatu ex potentia Divina: et persequuti Aegyptii post illos, significat effectum ex conatu subjugationis illorum qui in falsis a malo: et assequuti illos castrametantes juxta mare, significat communicationem circa regionem inferni ubi falsa ex malo: omnes equi curruum Pharaonis, et equites illius, et exercitus illius, significat omnia quae falsi ex intellectuali perverso: juxta Pichiroth ante Baal-

Zephon, significat unde communicatio, et inde principium status subeundi tentationes.

8142. Et indicatum regi Aegypti quod fugeret populus, quod significet cogitationem illorum qui in meris falsis ex malo, quod separarentur prorsus, constat ex significatione indicari alicui, quod sit cogitare et reflectere, de qua n: 2862. 5508; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo, de qua supra n: 8132. 8135, qui cum rex Aegypti nuncupatur, quod sint qui in meris falsis, n: 7220. 7228, nam per regem significantur vera, n: 1672. 2015. 2069. 4575. 4581. 4966. 5044. 6148, inde in opposito sensu falsa; et ex significatione fugere, quod sit separari.

8143. Et conversum est cor Pharaonis et servorum illius contra populum, quod significet mutationem status in malum penes illos qui in falsis a malo, constat ex significatione converti cor, quod sit mutatio status in malum; quod converti sit mutari, hic quoad animum, ita quoad statum, patet, et quod cor sit malum, videatur supra n: 8135; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo, de qua supra n: 8132; ex significatione servorum, quod sint qui inferioris sortis sunt et ministrant, et quia illi, significantur omnes et singuli qui in falsis ex malo, n: 7396; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali: inde patet, quod per conversum est cor Pharaonis et servorum illius contra populum, significetur mutatio status in malum penes omnes illos qui in falsis ex malo contra illos qui ab Ecclesia spirituali.

8144. Et dixerunt, quid hoc fecimus, quod significet increpationem nempe sui, constat absque explicatione.

8145. Quod dimiserimus Israëlem a serviendo nobis, quod significet quod reliquerint et non subjugaverint, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et ex significatione a serviendo sibi, cum ab Aegyptiis de filiis Israëlis, quod sit ab impugnando per falsa et infestando, de qua n: 7120. 7129, et per id a subjugando, n: 6666. 6670. 6671.

8146. Et alligavit currum suum, quod significet doctrinam falsi quae fidei separatae in genere, constat ex significatione currus, quod sit doctrina, de qua n: 2760. 5321. 5945, hic doctrina falsi, quae fidei separatae, quia currus Pharaonis,

et per Pharaonem repraesentantur falsa quae fidei separatae; nam qui in fide separata a charitate, et simul in vita mali sunt, non possunt aliter quam in falsis esse, n: 8094. In nunc sequentibus agitur de collectione omnium falsitatum ex malo apud illos qui in fide separata a charitate et in vita mali fuerunt: actum est in praecedentibus de vastatione verorum fidei apud illos, et tandem de reductione ad illum statum, ut in meris falsis ex malo essent, ita in damnatione; in hoc Capite nunc agitur de dejectione illorum in infernum, nam dejectio in infernum sequitur damnationem: cum hoc statu, nempe cum statu dejectionis in infernum, ita se habet; cum hoc fiet, colliguntur tunc in unum omnia falsa quae illis, quod fit per apertionem omnium infernorum cum quibus communicationem habuerunt, et infunduntur in illos; inde falsorum ex malo condensationes circum illos, quae illis qui extra aspiciunt, apparent sicut aquae, n: 8137. 8138, sunt exhalationes ex vita illorum; quum his circumfunduntur, tunc in inferno sunt: quod falsa ex malo in unum colligantur, et infundantur in illos, fit ob causam, ut circumstipentur talibus quae vitae illorum fuerant, ac in *illis* postea teneantur, genus mali et inde falsi tunc distinguit illos, et infernum illorum ab aliis infernis: quia agitur de collectione omnium falsorum ex malo, quae illis, ideo toties in hoc Capite memorantur Pharaonis currus, ejus equi, equites, exercitus, et populus, nam per illa significantur omnia falsi quae apud illos; ut in hoc Versu „Alligavit *currum suum*, et *populum suum* sumsit secum;" Versu 7mo „Sumsit *sexcentos currus* electos, et *omnes currus Aegypti;*" Vers: 9 „Et persequuti Aegyptii post illos, omnes *equi curruum* Pharaonis, et *equites illius*, et *exercitus illius;*" Vers: 17 „Glorificabor in *Pharaone*, in omni *exercitu* illius, in *curribus* illius, et *in equitibus* illius;" Vers: 18, similiter; Vers: 23 „Et persequuti Aegyptii, et venerunt post illos, *omnes equi Pharaonis, currus* illius, et *equites* illius;" Vers: 25 „Jehovah removit *rotam curruum* illorum;" Vers: 26 „Revertantur aquae super Aegyptios, super *currus* illorum, et super *equites* illorum;" Vers: 28 „Reversae sunt aquae, et obtexerunt *currus* et *equites*, ad omnem *exercitum* Pharaonis:" haec toties repetita sunt, quia agitur de falsis ex malo, quod collecta et infusa in illos; per illa enim si-

gnificantur omnia falsi ex malo, per Pharaonem et Aegyptios ipsi illi qui in falsis ex malo sunt; per currus doctrinalia falsi; per equos scientifica falsa ex intellectuali perverso; per equites, ratiocinia inde; per exercitum et populum ipsa falsa.

8147. Et populum suum sumsit secum, quod significet cum omnibus et singulis falsis, constat ex significatione populi, quod sint vera, et in opposito sensu falsa, de qua n: **1259. 1260. 3295. 3581**, hic falsa ex malo, quae repraesentantur per Pharaonem et Aegyptios. Cum dicitur Pharao ac servi illius, aut Pharao et populus illius, significantur omnes et singuli qui in illis falsis, [7] tum omnia et singula falsa, n: **7396**.

8148. Et sumsit sexcentos currus electos, quod significet omnia et singula doctrinalia falsi quae fidei separatae in suo ordine, constat ex significatione numeri sexcentorum, quod sint omnia et singula veri et boni fidei in uno complexu, ita in opposito sensu omnia et singula falsi et mali fidei separatae a charitate; quod haec per sexcenta significentur, constare potest ex illis quae de numero sexcentorum millium, n: **7973**, ostensa sunt; et ex significatione curruum, quod sint doctrinalia fidei, hic fidei separatae, de qua mox supra n: **8146**; per currus electos significantur doctrinalia illius fidei praecipua, ex quibus reliqua dependent; quae ab illis dependent, seu illis serviunt, significantur per currus Aegypti, de quibus mox sequitur. Sciendum, quod haec falsa, quae hic per Pharaonem, exercitum, et populum illius, tum per currus, equos et equites illius significantur, sunt praecipue falsa illorum qui in fide persuasiva sunt, hoc est, qui persuadent sibi quod doctrinalia Ecclesiae, in qua sunt, vera sint, et tamen in vita mali sunt; fides persuasiva datur cum malo vitae, non autem fides salvifica, nam fides persuasiva est persuasio quod vera sint omnia quae doctrinae Ecclesiae, non propter verum, nec propter vitam, ne quidem propter salutem, nam hanc vix credunt, sed propter lucrationes, hoc est, propter aucupandos honores et opes, et propter famam, illorum causa; ut talia lucrentur discunt doctrinalia, ita non ob finem ut serviant Ecclesiae ac saluti animarum, sed ut sibi et suis; quare illis perinde est, sive doctrinalia illa sint vera vel falsa, hoc non curant, minus inquirunt, nam in nulla affectione veri propter verum sunt; sed illa, qualiacunque sunt,

confirmant, et cum confirmaverunt, persuadent sibi quod vera sint, non cogitantes quod confirmari queant aeque falsa ac vera, n: 4741. 5033. 6865. 7012. 7680. 7950; inde fides persuasiva; quae quia non pro fine habet ac intuetur proximum, et ejus bonum, ita nec Dominum, sed se et mundum, hoc est, honores et lucrum, conjungitur illa cum malo vitae, non autem cum bono vitae, nam fides cum hoc conjuncta est salvifica; haec fides datur a Domino, illa autem est ab ipso homine; illa manet in aeternum, haec dissipatur in altera vita; etiam dissipatur in mundo, si nihil per illam lucrantur; at quamdiu lucrantur, militant pro illa, sicut pro ipso coelo, cum tamen non pro illa sed pro se; nam illa quae fidei sunt, hoc est, doctrinalia, sunt illis pro mediis ad finem, hoc est, ad eminentiam et opulentiam: qui in hac fide sunt in mundo, aegre possunt distingui ab illis qui in fide salvifica, nam loquuntur et praedicant ex ardore sicut Zeli pro doctrinali, sed est ardor ex igne amoris sui et mundi. Hi sunt, qui imprimis per Pharaonem et Aegyptios significantur, et qui in altera vita quoad fidem [8] illam vastantur, qua vastata, sunt illi in meris falsis ex malo; nam falsa tunc erumpunt ex malo: omne enim malum secum habet suum falsum, conjuncta enim sunt; et falsa illa apparent, cum relinquuntur malo vitae suae; malum tunc est quasi ignis, et falsa sunt sicut lumen inde. Hoc genus mali et inde falsi, prorsus differt a generibus aliorum malorum et inde falsorum, est detestabilius reliquis, quia est contra bona et vera fidei, et inde isti malo prophanatio inest; prophanatio est agnitio veri et boni, et usque vita contra illa, n: 593. 1008. 1010. 1059. 2051. 3398. 3898. 4289. 4601. 6959. [9] 6963. 6971.

8149. Et omnes currus Aegypti, quod significet etiam doctrinalia falsi inservientia illis, constat ex significatione currum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi praecipua, a quibus reliqua dependent, inde per currus Aegypti significantur doctrinalia falsi, quae illis inserviunt, de quibus nunc supra n: 8148; [10] nam per regem et illius currus significantur principalia, at per populum seu per Aegyptios, et illorum currus, significantur secundaria. Doctrinalia Ecclesiae apud illos qui in malo vitae sunt, dicuntur doctrinalia falsi, tametsi possunt esse quoad partem, minorem aut majorem, vera; causa est, quia vera apud

illos qui in malo vitae sunt, quantum ad illos, non sunt vera, per applicationem enim ad malum, quod vitae, exuunt essentiam veri, et induunt naturam falsi, nam spectant ad malum, cui se conjungunt; malo conjungi vera nequeunt, nisi haec falsificentur, quod fit per interpretationes sinistras, et sic perversiones; inde est, quod doctrinalia Ecclesiae apud illos dicantur doctrinalia falsi, tametsi vera fuerint; nam canon est, quod vera apud illos qui in malo vitae sunt, falsificentur, ac falsa apud illos qui in bono vitae sunt, verificentur, quod falsa apud hos verificentur, est quia applicantur ut concordent bono, sic ipsae ruditates falsi absterguntur, videatur n: 8051.

8150. Et tertiani duces super omnes illius, quod significet sub communibus in ordinem redacta, constat ex significatione Tertianorum ducum, quod sint communia, sub quibus particularia; quod tertiani duces id significent, est quia tria, a quibus tertiani dicuntur, significant completum et integrum, n: 2788. 4495. 7715, ac duces praecipua, haec simul cum illis sunt communia, nam sub communibus ordinantur omnia et singula quae erunt in serie, ordinatio sub communibus facit, ut singula unum agant, utque in forma sint, et habeant quale simul: de communibus, quod sub illis particularia, et sub his singularia, videatur n: 920. 2384. 3739. 4325 f. 4329. 4345. 4383. 5208. 5339. 6115. 6146.

8151. Et induravit Jehovah cor Pharaonis, quod significet obstinationem ex falso quod ex malo, constat ex significatione indurare cor, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305. 7616: quod dicitur quod Jehovah induraverit cor illius, in sensu interno significat, quod ipsi qui in malo et falso induraverint se, ita ipsa mala et falsa, de qua re videatur n: 2447. 6071. 6991. [II] 6997. 7533. 7643. 7877. 7926.

8152. Et persequutus post filios Israëlis, quod significet conatum subjugandi illos qui in fide conjuncta charitati, constat ex significatione persequi, quod sit conatus subjugandi, ut n: 8136; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; ita qui in fide conjuncta charitati, nam qui ab illa Ecclesia sunt, in illa fide tam quoad doctrinam quam quoad vitam sunt; bonum fidei seu charitas est essentiale, ita primo loco, illis qui ab Ecclesia genuina spiri-

tuali; ast quibus fides, separata a bono ejus, tam quoad doctrinam quam quoad vitam, est verum fidei seu fides essentiale seu primo loco, hi non sunt ab Ecclesia illa, nam vita facit Ecclesiam, non autem doctrina, nisi quantum haec fit vitae: inde patet, quod Ecclesia Domini non sit hic aut ibi, sed quod sit ubivis, tam intra illa regna ubi Ecclesia, quam extra illa, ubi vivitur secundum praecepta charitatis: inde est, quod Ecclesia Domini sit per universum orbem sparsa, et tamen quod una sit; cum enim vita facit Ecclesiam, et non doctrina separata a vita, tunc Ecclesia una est, at cum doctrina facit Ecclesiam, tunc plures sunt.

8153. Et filii Israëlis exeuntes manu excelsa, quod significet cum tamen exemti ab eorum subjugationis conatu potentia Divina, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu in fide conjuncta charitati, ut nunc supra n: 8152; ex significatione exire, quod sit liberari, seu eximi a conatu subjugationis illorum; qui conatus significatur per persequi, n: 8152; et ex significatione manus excelsae, quod sit potentia Divina, per manum enim significatur potentia, n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673. 8050. 8069, et per excelsum significatur Divinum; quod excelsum sit Divinum, est quia per illud intelligitur coelum ubi Divinum; inde in Verbo de Jehovah seu Domino dicitur, quod habitet in excelso, et Ipse vocatur Altissimus; ut apud Esaiam „*Exaltatus* Jehovah, quia inhabitat *Excelsum*" XXXIII: [5.] Apud Eundem „Sic dixit *Altus* et *Excelsus*, habitans in aeternum, et Cujus Nomen Sanctus, in sancto et *Alto* habito" LVII: 15. Apud Davidem „Jehovah misit *de Alto*, et eripuit me" Psalm: XVIII: 17: inde Jehovah vocatur *Altissimus*, Deut: XXXII: 8. [12.] Dan: IV: 14. 21. 31. Cap: VII: 18. 22. 25. Psalm: VII: 18. Psalm: IX: 3. Psalm: XVIII: 14. Psalm: XLVI: 5. Psalm: L: 14. Psalm: LVII: 3. Psalm: LXXXII: 6. Quia Altum significabat coelum, ac inibi Divinum, inde cultus Divinus ab illis qui ab Ecclesia repraesentativa, instituebatur super montibus, ac super locis altis; ac ideo quoque in Excelsis, quae sibi etiam aedificabant, de quibus passim in Historicis et Propheticis Verbi, ut apud Ezechielem „Aedificasti tibi *Excelsum*, et fecisti tibi *Altum* in omni

platea; super omni capite viae aedificasti *Excelsum* tuum" XVI: 24. 25. 31. Quod Divinum significatum sit per altum, est quia per Coelum stelliferum significatum est Coelum Angelicum, et etiam creditum quod ibi esset; sed sapientiores illorum sciebant, quod Coelum non esset in alto, sed ubi bonum amoris, et hoc intus in homine, ubicunque is esset: quod alta sint interiora, seu bona quae ibi, videatur n: 450. 1735. 2148. 4210. 4599.

8154. Et persequuti Aegyptii post illos, quod significet effectum ex conatu subjugationis illorum qui in falsis ex malo, constat ex significatione persequi, quod sit conatus subjugationis, ut supra n: 8152, hic effectus ab illo conatu, quia iterum dicitur; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis a malo, de qua prius saepe.

8155. Et assequuti illos castrametantes juxta mare, quod significet communicationem circa regionem inferni ubi falsa ex malis, constat ex significatione assequi quod sit communicatio; nam assequi seu attingere in spirituali sensu est influxus, per quem communicatio, hic falsorum ex malo illorum qui per Aegyptios significantur, cum illis qui per Israëlem: quod communicatio ibi, constat a tentatione, quam primum ibi subiverunt, de qua in sequentibus; omnis tentatio existit per influxum ab infernis, ita per communicationem, n: 8131; ex significatione castrametari, quod sint ordinationes veri et boni a Domino ad subeundas tentationes, n: 8103. 8130. 8131; et ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum, ubi falsa ex malo illorum qui in fide separata a charitate, et in vita mali, n: 8099. [13] 8137. 8148.

8156. Omnes equi curruum Pharaonis, et equites illius, et exercitus illius, quod significet omnia quae falsi ex intellectuali perverso, constat ex significatione equorum, quod sint intellectuale, de qua n: 2761. 2762. 3217. 5321. 7024. 8029, hic intellectuale perversum, quale est illorum qui in malo, et inde in falso; ex significatione curruum, quod sint doctrinalia, de qua n: 2760. 5321. 5945. 8146; ex significatione equitum, quod sint illa quae intellectus, de qua n: 6534, hic ratiocinia falsa ex intellectuali perverso; et ex significatione exercitus, quod sint falsa, de qua supra n: 8138: ex his patet, quod per equos curruum Pharaonis et equites illius et exercitum illius,

significentur scientifica, ratiocinia, et falsa ex intellectuali perverso, ita omnia quae falsi.

8157. Juxta Pi-Chiroth ante Baal-Zephon, quod significet unde communicatio, et inde principium status subeundi tentationes, constat ex illis supra n: 8130.

8158. Vers: 10. 11. 12. 13. 14. *Et Pharao appropinquavit; et sustulerunt filii Israëlis oculos suos, et ecce Aegyptius proficiscens post illos, et timuerunt valde, et clamaverunt filii Israëlis ad Jehovam. Et dixerunt ad Moschen, numne nulla sepulchra in Aegypto, sumsisti nos ad moriendum in deserto; quid hoc fecisti nobis, ad educendum nos ex Aegypto. Nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Aegypto, dicendo, cessa a nobis, et serviamus Aegyptiis, quia bonum nobis servire Aegyptiis prae mori nos in deserto. Et dixit Moscheh ad populum, ne timeatis, consistite, et videte salutem Jehovae, quam faciet vobis hodie; quia quos videtis Aegyptios hodie, non addetis videre illos amplius usque in saeculum. Jehovah militabit pro vobis; et vos taceatis.* Et Pharao appropinquavit, significat influxum falsi ex malo gravem inde: et sustulerunt filii Israëlis oculos suos, significat intellectuale mentis et cogitationem: et ecce Aegyptius proficiscens post illos, significat ingravescentiam falsi continue crescentem: et timuerunt valde, significat horrescentiam: et clamaverunt filii Israëlis ad Jehovam, significat supplicationem de ope: et dixerunt ad Moschen, significat tentationis summum cum desperatio: numne nulla sepulchra in Aegypto, sumsisti nos ad moriendum in deserto, significat si damnatio quod aeque fuerit si illa per falsa infestantium, vel si per statum tentationum in quo succumberent: quid hoc fecisti nobis, ad educendum nos ex Aegypto, significat quod irritum esset quod ex infestationibus a falsis liberati sint: nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Aegypto, dicendo, significat quod tale quid cogitatum cum infestati a falsis: cessa a nobis, et serviamus Aegyptiis, significat quod non retraherentur quin se dedant: quia bonum nobis servire Aegyptiis prae mori in deserto, significat quod damnatio per falsi violentiam in statu infestationum praestaret damnationi quae per succumbentiam in statu tentationum: et dixit Moscheh ad populum, si-

gnificat elevationem e statu desperationis per Verum Divinum: ne timeatis, significat quod non desperandum: consistite et videte salutem Jehovae, significat salvationem a Domino solo, ac nihil ab illis: quam faciet hodie, significat quae in aeternum: quia quos videtis Aegyptios hodie, non addetis videre illos amplius usque in saeculum, significat quod falsa quae semel amoventur erunt in aeternum amota: Jehovah militabit pro vobis, significat quod Dominus solus tentationum pugnas sustineat: et vos taceatis, significat quod ex suis viribus prorsus nihil efficient.

8159. Et Pharao appropinquavit, quod significet influxum falsi ex malo gravem inde; constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148; et ex significatione appropinquare, quod sit influxus: in sensu interno agitur de prima tentatione illorum, qui liberati sunt, ac omnis tentatio fit per influxum ab infernis, spiritus enim qui inde sunt, excitant et depromunt omnia male acta et male cogitata quae apud hominem, et per illa incusant eum et damnant, inde conscientia laeditur, et mens in anxietatem venit; haec fiunt per influxum ab infernis, imprimis ab hoc inferno, quod repraesentatur per mare Suph; ex his constare potest, quod per appropinquare in sensu spirituali, in quo de tentationibus agitur, significetur influxus. Quia in Versibus nunc sequentibus agitur de Tentatione prima illorum qui ab Ecclesia spirituali, sciendum quod prius tentationes subire nequiverint, quam postquam Dominus Humanum suum glorificavit, hoc est, Divinum fecit, et in Hoc apud illos praesens esset; si prius, tunc succubuissent, nam illi, qui ab Ecclesia spirituali, unice salvati sunt per Divinum Humanum Domini: tentationes illorum qui ab Ecclesia spirituali, quas subituri postquam Dominus in mundum venit, et tunc ex Divino Humano potuit pro illis contra inferna pugnare, intelliguntur per haec apud Malachiam „Subito veniet ad Templum suum Dominus, Quem vos quaeritis, et Angelus foederis Quem vos desideratis, ecce venit, dixit Jehovah Zebaoth: quis sustinet diem adventus Ipsius, et quis consistet cum apparuerit; *Ille enim sicut ignis conflatoris, et sicut smegma fullonum, sedebit conflans et purgans argentum, et purificabit filios Levi, et defaecabit illos, sicut aurum et*

sicut argentum; ut sint adferentes Jehovae mincham in justitia; tunc suavis erit Jehovae minchah Jehudae et Hierosolymae, juxta dies aeternitatis, et juxta annos priores" III: 1. 2. 3. 4, manifeste ibi de Domini adventu; filii Levi ibi sunt qui ab Ecclesia spirituali, nam per Levi significatur charitas seu bonum spirituale, n: 3875. 4497. 4502. 4503, ignis conflatoris est tentatio, per quam purificatio, quae hic [14] intelligitur per purgare et defaecare illos sicut aurum et argentum; minchah quam adferent Jehovae, est fides et charitas; dies aeternitatis et anni priores, sunt antiquae Ecclesiae, ac status cultus Domini tunc. Quod Tentationes attinet, illae se habent, sicut supra n: 8131, dictum, quod inferna pugnent contra hominem, et Dominus pro homine; ad quodcunque falsum, quod inferna inferunt, est responsum a Divino; falsa, quae ab infernis, injiciuntur et influunt in externum seu naturalem hominem, sed responsum a Divino influit in internum seu spiritualem; hoc quod a Divino non ita ad perceptionem hominis pervenit, sicut illa, nec illud singularia cogitationis movet, sed communia ejus, at ita, ut vix ad perceptionem aliter veniat, quam sicut spes, et inde consolatio, in qua tamen innumerabilia sunt, quae homo nescit, sunt talia, quae conveniunt affectioni seu amori illius, imprimis affectioni seu amori veri et boni, ex quibus illius conscientia. Haec dicta sunt, ut sciatur quod per vitam filiorum Israëlis in deserto describantur tentationes in sua serie, quas subiverunt illi qui ab Ecclesia spirituali Domini fuerunt, et liberati: quod Tentationes subiverint, erat ut ulterius [15] praepararentur ad coelum; nam per tentationes, ut per unica media, confirmantur bona et vera, et conjunguntur, et per illas charitas fit charitas fidei, et fides fit fides charitatis: quod tentationes subituri illi qui ab Ecclesia, intelligitur per haec quae Dominus dixit apud Matthaeum „Quisquis non *suscipit crucem suam*, et sequitur post Me, non est Me dignus" X: 38. 39. Marc: VIII: 31 ad fin. Apud Eundem „Dixit discipulis suis, si quis vult post Me venire, abneget se ipsum, *tollat crucem suam*, et sequatur Me" XVI: 24. 25. Luc: IX: 23. 24. Apud Lucam „Quisquis *non portat crucem suam*, venitque post Me, non potest esse meus discipulus" XIV: 27. Apud Marcum „Jesus ad divitem, veni, sequere Me, *tollens crucem*" X: 21. Et apud Matthaeum „Ne

existimate quod venerim ad mittendum pacem super terram, *non veni mittere pacem, sed gladium* » X: 34. Sed sciendum, quod in tentationibus non homo pugnet, sed Dominus solus pro homine, tametsi hoc apparet sicut ab homine, et cum Dominus pugnat pro homine, vincit homo in omnibus: hodie pauci in tentationes admittuntur, ex causa quia non in vita fidei sunt, et inde non in conscientia veri, et qui non in conscientia veri ex bono vitae is succumbit, inde status ejus sequens pejor fit statu priori.

8160. Et sustulerunt filii Israëlis oculos suos, quod significet intellectuale mentis et cogitationem, constat ex significatione oculorum, quod sint intellectuale mentis, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; inde tollere oculos est intuitio, perceptio et cogitatio, n: 2789. 2829. 3198. 3202. 4083. 4086. 4339.

8161. Et ecce Aegyptius proficiscens post illos, quod significet ingravescentiam falsi continue crescentem, constat ex significatione Aegyptii, quod sint qui in falsis ex malo, ita quoque ipsum falsum ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148; et ex significatione proficisci post illos, quod sit influxus et communicatio propior; per appropinquavit Pharao significatus est influxus falsi ex malo, n: 8159, inde per proficisci post illos significatur influxus adhuc propior, ita gravior; inde est quod significetur ingravescentia falsi continue crescens. In mox sequentibus describitur tentatio, quae quia existit per influxum falsi ex malo ab infernis, ideo nunc describitur ejus appropinquatio, hoc est, ingravescentia crescens.

8162. Et timuerunt valde, quod significet horrescentiam, constat ex significatione timere, cum praedicatur de tentatione, quod sit horror seu horrescentia: quod timor sit horrescentia, est quia cum tentatio ingruit, ex falsis et malis conscientia percellitur, ita internus homo, nam conscientia est interni hominis, inde horror, qui est aversatio conjuncta timori pro morte spirituali; horror existit ex solo influxu falsi et mali apud illos qui conscientiam habent, nam conscientia est ex vero et bono fidei, ita ex illis quae faciunt vitam spiritualem; falsa et mala sunt destruentia illam vitam, ita conantia inferre mortem, hoc est, damnationem, inde horrescentia.

8163. Et clamaverunt filii Israëlis ad Jehovam, quod significet supplicationem de ope, constat absque explicatione.

8164. Et dixerunt ad Moschen, quod significet tentationis summum et desperationem, constat ex illis quae sequuntur, nam illa involvuntur in *dixerunt;* quod sequentia verba sint verba tentationis cum haec ad summum venit, et cum desperatio, patet: desperatio dicitur, quia haec plerumque est finis seu in fine tentationum spiritualium, n: 1787. 2694. 5279. 5280. 7147. 7155. 7166. Quia hodie pauci sunt, qui tentationes spirituales subeunt, et inde ignotum quomodo cum illis se habet, aliquid de illis ulterius licet dicere: sunt Tentationes spirituales et sunt Tentationes naturales; tentationes spirituales sunt Interni hominis, naturales autem sunt externi; tentationes spirituales quandoque existunt absque tentationibus naturalibus, quandoque cum illis, tentationes naturales sunt, cum homo patitur quoad corpus, quoad honores, quoad opes, verbo quoad vitam naturalem, ut fit in morbis, infortuniis, persequutionibus, punitionibus non ex justo, ac similibus; anxietates quae tunc existunt, sunt quae intelliguntur per tentationes naturales; sed hae tentationes prorsus nihil faciunt ad vitam ejus spiritualem, nec dici possunt tentationes sed dolores; existunt enim ex laesione vitae naturalis, quae est amoris sui et mundi; in his doloribus sunt quandoque scelerati, qui eo [16] plus dolent et anguntur, quo plus se et mundum amant, et sic inde vitam habent. At tentationes spirituales sunt Interni hominis, et aggrediuntur ejus vitam spiritualem; anxietates tunc non sunt propter aliquam jacturam vitae naturalis, sed propter jacturam fidei et charitatis, et consequenter salutis; inducuntur hae tentationes saepe per tentationes naturales, nam cum homo in his est, nempe in morbo, dolore, jactura opum, aut honoris, et similibus, si tunc cogitatio venit de ope Domini, de Providentia Ipsius, de statu malorum quod glorientur et exultent, cum boni patiuntur, ac varios [17] dolores et varias jacturas subeunt, tunc est tentatio spiritualis conjuncta tentationi naturali: [18] talis fuit ultima Tentatio Domini, in Gethsemane, et cum crucem passus est, quae fuit omnium atrocissima. Ex his patet, quid tentatio naturalis, et quid spiritualis. Datur quoque tertium genus, nempe anxietas melancholica, quae ex statu infirmo corporis aut animi ut plu-

rimum causam trahit; illi anxietati potest aliquid tentationis spiritualis [19] inesse, et potest nihil ejus inesse.

8165. Numne nulla sepulchra in Aegypto, sumsisti nos ad moriendum in deserto, quod significet si damnatio, quod aeque fuerit si illa per falsa infestantium, vel si per statum tentationum in quo succumberent, constat ex significatione sepulchrorum, quod sint damnatio, de qua n: 2916. 4564; [20] ex significatione Aegypti, quod sint infestationes, de qua n: 7278, nam per Aegyptios et Pharaonem repraesentantur qui in altera vita per falsa infestant, n: 7097. 7107. 7110. 7126. 7142. 7317; ex significatione mori, quod etiam sit damnatio, de qua n: 5407. 6119. 7494; et ex significatione deserti, quod sit status subeundi tentationes, n: 8098; inde mori in deserto, est succumbere in tentatione, et inde damnari: ex his patet, quod per numne nulla sepulchra in Aegypto, sumsisti nos ad moriendum in deserto, significetur si damnatio, quod aeque fuerit si illa per falsa infestantium, ita in statu in quo prius fuerunt, vel si per tentationes in quibus succumberent, ita in statu in quem postea veniunt. Quod haec verba sint verba desperationis, patet; penes illos qui in desperatione sunt, quae est ultimum tentationis, etiam talia cogitantur, et tunc quasi in proclivi sunt, seu quasi in lapsu ad infernum; verum cogitatio talis tunc nihil nocet, nec ab angelis attenditur, nam cuique homini est potentia limitata, cum tentatio usque ad limitem ultimum potentiae ejus venit, tunc homo non ultra sustinet, sed labitur; verum tunc, hoc est, cum in proclivi ad labendum est, elevatur is a Domino, et sic a desperatione liberatur; plerumque tunc perducitur in statum spei et inde consolationis clarum, et quoque in faustum. Dicitur damnatio per statum tentationum in quo succumberent, quia qui in tentationibus succumbunt, illi in damnationis statum veniunt; tentationes enim sunt propter finem ut confirmentur vera et bona, ac conjungantur, ut inde fides et charitas, sed hic finis obtinetur quando homo in tentationibus vincit; at cum succumbit, tunc rejiciuntur vera et bona, et confirmantur falsa et mala; inde status damnationis illis.

8166. Quid hoc fecisti nobis ad educendum nos ex Aegypto, quod significet quod irritum esset quod ex infestationibus a falsis liberati sint, constat ex significatione quid hoc fecisti no-

bis, quod sit quod irritum esset; ex significatione educi, quod sit liberari; et ex significatione Aegypti, quod sint infestationes, de qua mox supra n: 8165. [21]

8167. Nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Aegypto, dicendo, quod significet quod tale quid cogitatum cum infestati a falsis, constat ex significatione nonne hoc verbum quod loquuti, quod sit tale quod cogitatum, nam per hoc verbum significatur haec res, ita tale quid; et per loqui, cogitare; quod loqui sit influxus et inde receptio, videatur n: 5797. 7270. 8128, ita quoque cogitatio, n: 2271. 2287. 2619; et ex significatione Aegypti, quod sit infestatio a falsis, ut supra n: 8165. [21]

8168. Cessa a nobis et serviamus Aegyptiis, quod significet quod non retraherentur quin se dedant, constat a significatione cessare a nobis, quod sit cum de infestationibus dicitur, non inhibere et non retrahere; et ex significatione servire Aegyptiis, quod sit se dare victos illis qui per falsa infestant, ita quin se dedant: quod cessare a nobis, cum in statu infestationum et quoque in statu tentationum dicitur de influxu Veri Divini, quod per Moschen repraesentatur, sit non inhibere et non retrahere, est quia binae vires seu potentiae in illis agunt, una quae ex falsis quae injiciuntur ab infernis in externum hominem, altera quae est ex veris quae insinuantur a Domino in internum, n: 8164; [22] hae binae vires agunt contra se mutuo, falsa, quae injiciuntur ab infernis, vim et potentiam suam habent ab amore sui et mundi, qui in homine; at vera quae insinuantur a Domino, vim et potentiam suam habent ab amore erga proximum et in Dominum; cum vincit homo, tunc praevalet semper vis et potentia interna, quia haec est Divina; quae nec admittit ut vis seu potentia a falsis ultra augeatur, quam ut repelli queat; cum itaque binae hae vires agunt, tunc vis interna quae a Domino continue quasi retrahit hominem, et inhibet, ne falsa detrahant illum, et ille sic succumbat; nam commune est, quando binae vires sibi oppositae agunt, quod una trahat et altera retrahat; vires in spirituali mundo sunt affectiones quae amorum, instrumentalia per quae agunt sunt vera, ac in opposito sensu falsa.

8169. Quia bonum nobis servire Aegyptiis prae mori in deserto, quod significet quod damnatio per falsi violentiam in

statu infestationum praestaret damnationi quae per succumbentiam in statu tentationum, constat ex significatione bonum esse prae illo, quod sit quod praestaret; ex significatione servire Aegyptiis, quod sit succumbentia a falsis infestantium; per servire enim significatur subjugatio, n: 6666. 6670. 6671, ita succumbentia, hic a falsis infestantium; ex significatione mori, quod sit damnatio, ut supra n: 8165; [23] et ex significatione deserti, quod sit status subeundi tentationes, de qua n: 8098; ex his patet, quod per bonum nobis servire Aegyptiis prae mori in deserto, significetur quod praestaret succumbere a falsis cum infestati, quam succumbere in tentationibus: quod praestet succumbentia in illo statu quam in hoc, etiam verum est, nam succumbere in tentationibus, est confirmari in falsis et malis contra vera et bona fidei; at succumbere in infestationum statu, est confirmari in falsis et malis, sed non manifeste contra vera et bona fidei; inde patet, quod succumbentiae in tentationibus insit blasphematio veri et boni, et quandoque prophanatio: et damnatio omnium maxima et dirissima, est damnatio ex prophanatione.

8170. Et dixit Moscheh ad populum, quod significet elevationem e statu desperationis per Verum Divinum, constat ex illis quae nunc sequuntur, quae *dixit* Moscheh, quae involvunt elevationem e statu desperationis: per Verum Divinum dicitur, quia omnis elevatio in statu tentationum fit per Verum Divinum; quod Verum Divinum in sensu interno repraesentativo intelligatur per Moschen, videatur n: 6752. 7010. 7014. 7089.

8171. Ne timeatis, quod significet quod non desperandum, constat ex significatione timere, quod sit horrescere, de qua supra n: 8162, hic desperare, nam timor spiritualis in tentationibus est primum horrescentia, ultimo est desperatio; timor spiritualis est timor pro damnatione.

8172. Consistite et videte salutem Jehovae, quod significet salvationem a Domino solo, et nihil ab illis, constat ex significatione consistere et videre, quod sit fidem habere; quod videre sit intelligere, agnoscere, et fidem habere, videatur n: 897. 2150. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400; et ex significatione salutis Jehovae, quod sit salvatio a Domino; hic ubi de liberatione a tentationibus agitur, est salvatio a solo

Domino, et nihil ab illis; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956. Dicitur hic quod fidem habituri, quod Salvatio a Domino Solo, et nihil ab illis, quia hoc principale fidei est in tentationibus; qui credit, cum tentatur, quod resistere possit ex propriis viribus, is succumbit, causa est, quia in falso est, et quia inde sibi meritum tribuit, ac sic postulat salvari ex se, et tunc excludit influxum a Divino; at qui credit quod Dominus solus resistat in tentationibus, is vincit, nam in vero est, ac Domino tribuit meritum, et percipit se a Domino solo salvari; qui in fide charitatis est, ille Domino acceptum fert omne salvationis, et nihil sibi.

8173. [24] Quam faciet hodie, quod significet quae in aeternum, constat ex significatione hodie, quod sit aeternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165. 6984.

8174. Quia quos videtis Aegyptios, non addetis videre illos amplius usque in saeculum, quod significet quod falsa quae semel amoventur erunt in aeternum amota, constat ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148, ita quoque ipsa falsa ex malo; et ex significatione non videre amplius, quod sit, cum de falsis dicitur, amoveri, nam falsa, quae apud hominem, non ejiciuntur, sed amoventur, detinetur homo a malis et inde falsis, ac tenetur in bono a Domino, n: 1581. 2256. 2269. 2406. 4564; et ex significatione in saeculum, quod sit in aeternum.

8175. Jehovah militabit pro vobis, quod significet quod Dominus solus tentationum pugnas sustineat, constat ex significatione militare pro vobis, cum de Jehovah in tentationibus, quod sit tentationum pugnas solus sustinere; quod Jehovah sit Dominus, videatur mox supra n: 8172. Quod Dominus Solus sustineat pugnas tentationum et vincat, est quia solum Divinum potest vincere inferna; nisi Divinum ageret contra illa, irruerent [25] sicut maximus oceanus, unum infernum post alterum, ad quibus resistendum homo prorsus nihil valet; et eo minus, cum homo quoad suum proprium non est nisi quam malum, ita infernum, a quo Dominus illum tunc extrahit, ac postea detinet, videantur quae n: 1581. 1661. 1692. 6574.

8176. Et vos taceatis, quod significet quod ex suis viribus

nihil efficient, constat ex significatione tacere, quod sit acquiescere, et quia de tentationibus agitur, non cogitare aut credere, quod aliquid ex suis viribus efficiant; de hac re videantur quae supra n: 8172. 8175, dicta et ostensa sunt. Quod usque non ideo remittere debeant manus, et immediatum influxum expectare, sed quod pugnaturi sint sicut a se, sed usque agnituri et credituri, quod a Domino, videatur n: 1712. 1937. 1947. [26] 2882. 2883. 2891.

8177. Vers: 15. 16. 17. 18. *Et dixit Jehovah ad Moschen, quid clamas ad Me, loquere ad filios Israëlis, et proficiscantur. Et tu tolle baculum tuum, et extende manum tuam super mare, et diffinde illud, et veniant filii Israëlis in medium maris in arido. Et Ego, ecce Ego indurans cor Aegyptiorum, et venient post illos, et glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu illius, in curribus illius, et in equitibus illius. Et scient Aegyptii, quod Ego Jehovah, in glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, et in equitibus illius.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat exhortationem: quid clamas ad Me, significat quod intercessione non opus: loquere ad filios Israëlis, significat influxum et perceptionem: et proficiscantur, significat successivum continue usque dum praeparati: et tu tolle baculum tuum, significat potentiam Divini Veri: extende manum tuam super mare, significat dominium potentiae ubi infernum falsi ex malo: diffinde illud, significat dissipationem falsi inde: et venient filii Israëlis in medium maris in arido, significat ut transeant illi qui ab Ecclesia spirituali tuto et absque influxu falsi: et Ego, ecce Ego indurans cor Aegyptiorum, significat obstinationem falsi ex malo: et venient post illos, significat conatum violentiam inferendi per influxum falsi a malo: et glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu illius, et in curribus illius, et in equitibus illius, significat quod visuri effectum dissipationis falsi ac ratiociniorum, ex Divino Bono Divini Humani Domini: et scient Aegyptii, quod Ego Jehovah, significat ut notum sit quod Dominus solus Deus, et praeter Ipsum non alius: in glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, et in equitibus illius, significat, ut supra, ex eo quod visuri effectum dissipationis falsi, et doctrinalium ejus, et ratiociniorum, ex Solo Domino.

8178. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet exhortationem, constat ex significatione dixit Jehovah, cum agitur de elevatione et liberatione a tentatione, quod sit exhortatio, ut n: 7033. 7090.

8179. Quid clamas ad Me, quod significet quod intercessione non opus, constat ex significatione clamare ad Jehovam, quod sit intercedere, nempe pro liberatione a tentatione, inde quid clamas ad Me, est cur intercedis quum intercessione non opus; quare sequitur, loquere ad filios Israëlis, et proficiscantur, per quae significatur, quod auxilium habebunt, sed quod usque tentatio continuabitur, usque dum praeparati. Cum hoc, quod intercessione non opus, ita se habet; qui in tentationibus sunt, solent remittere manus, et se unice ad preces, quas tunc ardenter fundunt, conferre; non scientes, quod preces non efficiant, sed quod pugnandum contra falsa et mala, quae ab infernis injiciuntur, pugna illa fit per vera fidei; haec juvant, quia confirmant bona et vera contra falsa et mala; in pugnis tentationum etiam debet homo pugnare sicut a se, sed usque agnoscere et credere, quod sit a Domino, videatur supra n: 8176; si homo non pugnat sicut a se, non appropriatur ei bonum et verum quod influit per coelum a Domino; at cum pugnat sicut a se, et usque credit quod a Domino, tunc illa appropriantur ei; inde ei novum proprium, quod vocatur proprium coeleste, quod est nova voluntas. Praeterea qui in tentationibus sunt, et non in vita alia activa, quam precum, illi non sciunt, quod, si tentationes intermitterentur, priusquam plenae peractae sunt, non ad coelum praeparati sint, ita quod non salvari possint; quamobrem etiam preces illorum, qui in tentationibus, parum audiuntur; Dominus enim vult finem, qui est salvatio hominis, quem ipse novit, non autem homo, et Dominus pro precibus contra finem, qui est salvatio, non agit: qui in tentationibus vincit, is quoque in illo vero confirmatur; qui autem non vincit, is quia non auditur, de Divina ope et potentia versat dubium, et quandoque tunc, quia remittit manum, quoad partem succumbit. Ex his constare potest, quid intelligitur per quod intercessione non opus, quod nempe non fidendum orationi; nam in oratione ex Divino tunc semper cogitatur et creditur, quod Dominus Solus sciat, num conducat vel non, quare orans au-

ditionem submittit Domino, ac tunc juxta supplicat, ut Domini voluntas non sua fiat, secundum verba Domini in gravissima Ipsius tentatione in Gethsemane, Matth: XXVI: 39. 42. 44.

8180. Loquere ad filios Israëlis, quod significet influxum et perceptionem, [constat ex significatione loqui,] cum dicitur de Vero Divino, quod repraesentatur per Moschen, ad illos, qui ab Ecclesia spirituali, qui sunt filii Israëlis, quod sit influxus, et inde perceptio, ut quoque n: 2951. 5481. 5797. 7270. 8128.

8181. Et proficiscantur, quod significet successivum continue usque dum praeparati, constat ex significatione proficisci, quod sit successivum et continuum, de qua n: 4375. 4554. 4585. 5996; nam per id significatur, quod non clamandum, hoc est, supplicandum, sed quod iter continuandum ad mare Suph, et dein per illud ad desertum, ita per infernum, quod tuto pervadent, ad tentationes successive continuas, usque dum praeparati; quod per mare Suph significetur infernum, videatur n: 8099. 8137. 8148, et per desertum status subeundi tentationes, n: 8098.

8182. Et tu tolle baculum tuum, quod significet potentiam Divini Veri, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026; et ex repraesentatione Moschis, ad quem dicitur quod tolleret baculum, quod sit Divinum Verum, de qua prius saepe.

8183. Extende manum tuam super mare, quod significet dominium potentiae ubi infernum falsi ex malo, constat ex significatione extendere manum, quod sit dominium potentiae, de qua n: 7673; et ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum in quo falsa ex malo illorum qui fuerunt ab Ecclesia, de qua n: 8099. 8137. 8148: de hoc inferno ulterius, ex Divina Domini Misericordia, ad finem Capitum ultimorum Exodi, ubi de Infernis ab experientia, dicetur.

8184. Diffinde illud, quod significet dissipationem falsi inde, constat ex significatione diffindere mare illud, quod sit dissipare falsa ex malo quae in illo inferno; falsa enim ibi apparent sicut aquae, secundum illa quae supra n: 8099. 8137. 8148, ostensa sunt; cum enim columna angelica, in qua Dominus est praesens, pervadit illud, tunc falsa recedunt, consequenter ibi aquae, quae sunt falsa, disparantur: inde patet,

quod per diffindere mare, significetur dissipatio falsorum, quae inferni quod per mare Suph repraesentatur.

8185. Et veniant filii Israëlis in medium maris in arido, quod significet ut transeant illi qui ab Ecclesia spirituali tuto et absque influxu falsi, constat ex significatione venire seu intrare per medium, quod sit transire; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; et ex significatione in arido, quod sit tuto et absque influxu falsi; per aquas enim illius maris significantur falsa ex malo, n: 8137. 8138, inde per aridum significatur absque falso; simile per aridum et arefacere significatur apud Davidem „Tu confregisti capita Leviathanis, Tu *fidisti fontem et fluvium*, Tu *arefecisti fluvios roboris*" Psalm: LXXIV: 14. 15; arefacere fluvios roboris, pro dissipare falsa potentiora. Apud Sachariam „Congregabo illos, quia redimam illos, *reducam illos e terra Aegypti*, et ex Assyria congregabo illos; et ad terram Gileadis et Libanum adducam illos; *transibit per mare angustiae;* sed *percutiet in mari fluctus*, et *arefaciet omnes profunditates fluminis*: et dejicietur superbia Aschuris, et baculus Aegypti recedet; et potentes reddam illos in Jehovah" X: 8 ad fin: ibi agitur de illis qui fidunt sibi suaeque sapientiae in spiritualibus; ut et de dissipatione falsorum per tentationes; terra Aegypti pro scientificis; Assyria pro ratiociniis inde; transire mare Angustiae, pro tentationibus; percutere in mari fluctus, et arefacere profunditates fluminis, pro dissipare falsa inde; dejicietur superbia Aschuris et baculus Aegypti recedet, pro quod non fident amplius suae sapientiae, sed sapientiae a Domino, quod significatur per potentes reddam illos in Jehovah. Pariter apud Esaiam „Dicens Hierosolymae, habitaberis, et urbibus Jehudae, aedificabimini, et vastitates ejus erigam, dicens Abysso, *exsiccare*, et *fluvios tuos arefaciam*" XLIV: 26. 27, dicere abysso exsiccare, et fluvios ejus arefacere, pro dissipare mala et falsa. Ubi autem aquae significant vera, ibi arefactio significat statum non veri, seu absque vero; ut apud Esaiam „Effundam *aquas* super sitientem, et *rivulos super aridam*" XLIV: 3; [27] aquae et rivuli pro veris, arida pro ubi non verum. Apud Jeremiam „Gladie contra Chaldaeos, et contra habitatores Babelis; Gladie contra equos ejus, et contra currus ejus, *siccitas super*

aquas ut exarescant» L: 35. 37. 38, Chaldaei pro illis qui prophanant vera, et habitatores Babelis pro illis qui prophanant bona, n: 1182. 1283. 1295. 1304. 1306. 1307. 1308. 1321. 1322. 1326; gladius pro vero pugnante contra falsum, et pro falso pugnante contra verum, et inde pro vastatione, n: 2799. 4499. 6353. 7102; equi pro intellectuali, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; Currus pro doctrinalibus, n: 5321. 8146. 8148; siccitas super aquas ut exarescant, pro quod in veris nihil vitae, ex falsificatione. Ubi autem Aridum seu Arefactio in Verbo dicitur de aliis rebus, sicut de Arboribus, de herbis, de Messe, de Ossibus, significatur contrarium quod per illa: ipsa terra etiam vocatur arida respective ad mare, et tunc arida praedicatur de bono, ac mare de vero.

8186. Et Ego, ecce Ego indurans cor Aegyptiorum, quod significet obstinationem falsi ex malo, constat ex significatione indurare cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305. 7616; ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8148: quod in Verbo dicatur, quod Jehovah induret cor, et quoque inducat malum, in sensu interno, ubi ipsum verum in suo nudo est, intelligatur, quod ipsi qui in falso et malo sunt indurent cor suum, et sibi inducant malum, videatur n: 2447. 6071. 6991. [II] 6997. 7533. 7632. 7877. 7926.

8187. Et venient post illos, quod significet conatum violentiam inferendi per influxum falsi ex malo, constat ex significatione venire post illos, quod sit influxus falsi ex malo, tum conatus subjugandi, ita violentiam inferendi; nam per appropinquare significatur influxus, n: 8159; per proficisci post illos, influxus et communicatio propior, n: 8161: et per persequi post illos, conatus subjugandi, n: 8136. 8152. 8154, inde per venire post illos significatur conatus violentiam inferendi per influxum falsi ex malo.

8188. Et glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu illius, et in curribus illius, et in equitibus illius, quod significet quod visuri effectum dissipationis falsi et ratiociniorum, ex Divino Bono Divini Humani Domini, constat ex significatione glorificari in Pharaone et exercitu illius, quod sit immersio illorum qui in falso ex malo in infernum, et circumfusio ibi a falsis ut

ab aquis, ex sola praesentia Divini Humani Domini, de qua supra n: 8137; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo; ex significatione exercitus, quod sint falsa; ex significatione curruum illius, quod sint doctrinalia falsi, et ex significatione equitum illius, quod sint ratiocinia falsa, de quibus supra n: 8146. 8148.

8189. Et scient Aegyptii quod Ego Jehovah, quod significet ut notum sit quod Dominus Solus Deus, et praeter Ipsum non alius, constat ex illis quae n: 7401. 7444. 7544. 7598. 7636, explicata sunt, ubi similia.

8190. In glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, et in equitibus illius, significat quod visuri effectum dissipationis falsi, et doctrinalium, et ratiociniorum falsi ex solo Domino, ut mox supra n: 8188.

8191. Vers: 19. 20. 21. 22. *Et profectus Angelus Dei incedens ante castra Israëlis, et ivit post illos, et profecta columna nubis ab ante illos, et stetit post illos. Et venit inter castra Aegyptiorum, et inter castra Israëlis, et fuit nubes et tenebrae, et illuminabat noctem; et non appropinquavit hic ad illum tota nocte. Et extendit Moscheh manum suam super mare, et abire fecit Jehovah mare vento orientali forti tota nocte, et posuit mare ad siccum, et diffindebantur aquae. Et venerunt filii Israëlis in medium mare in arido; et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum.* Et profectus Angelus Dei, significat ordinationem a Divino Vero: incedens ante castra Israëlis, significat quae circa vera et bona Ecclesiae: et ivit post illos, significat tutationem ne falsum mali in voluntarium influeret: et profecta columna nubis ab ante illos et stetit post illos, significat praesentiam Domini tutantem voluntaria sicut prius intellectualia: et venit inter castra Aegyptiorum et inter castra Israëlis, significat quod inter falsa mali ab una parte, et vera boni ab altera: et fuit nubes et tenebrae, significat condensationem falsi ex malo ab una parte: et illuminabat noctem, significat illustrationem veri ex bono ab altera: et non appropinquavit hic ad illum, significat inde nullam communicationem: tota nocte, significat in statu obscuro: et extendit Moscheh manum super mare, significat dominium potentiae veri Divini super infernum: et abire fecit Jehovah mare vento orien-

tali forti, significat medium dissipationis falsi: tota nocte, significat in statu obscuro: et posuit mare ad siccum, significat falsi dissipationem: et diffindebantur aquae, significat separationem a veris, et remotionem: et venerunt filii Israëlis in medium mare in arido, significat ingressum et transitum illorum qui ab Ecclesia spirituali, tuto per infernum, et absque influxu falsi: et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum, significat quod a falsis detenti fuerint undequaque.

8192. Et profectus Angelus Dei, quod significet ordinationem a Divino vero, constat a significatione proficisci, quod hic sit ordinatio, quod proficisci sit ordinatio, est quia columna nubis, quae fuit chorus angelicus, quae prius incessit ante filios Israëlis, nunc contulit se inter castra Aegyptiorum et inter castra Israëlis, ac sic tenebras induxit Aegyptiis, et illuminavit filios Israëlis; haec quia ita ordinata sunt a Domino, per profectionem angeli Dei seu columnae, ac per interpositionem, ideo per proficisci hic significatur ordinatio; ex significatione Angeli Dei, quod sit Divinum Verum, Deus pariter, nam in Verbo ubi de vero agitur, dicitur Deus, ubi autem de bono, Jehovah, n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4402. 7010. 7268. 7873. Quod Angelos attinet, sciendum quod Dominus per Angelos in Verbo intelligatur, n: 1925. 3039. 4085, quare Ipse Dominus dicitur Angelus, n: 6280. 6831, inde Angeli significant Divinum Verum, nam Divinum Verum procedens a Domino facit Coelum, consequenter etiam Angelos qui constituunt coelum, nam quantum illi recipiunt Divinum Verum quod a Domino, tantum sunt angeli; quod etiam ex eo constare potest, quod Angeli prorsus non velint, imo aversentur, quod illis aliquid veri et boni tribuatur, quia Domini est apud illos; inde etiam est, quod dicatur quod Dominus sit omne in omnibus coeli, et quod illi qui in coelo dicantur esse in Domino; Angeli etiam, ex Divino Vero quod recipiunt a Domino, in Verbo vocantur dii, n: 4295. 7268; et inde Deus in Lingua originali pluralis numeri est. Praeterea sciendum, quod in Verbo dicatur Angelus, et tamen plures sunt qui intelliguntur, ut hic, ubi dicitur Angelus Dei, ac intelligitur columna quae incessit ante filios Israëlis, quae ex pluribus Angelis constituebatur. In Verbo etiam nominantur Angeli nomine, sicut Michaël, Raphaël,

et alii; qui non sciunt Verbi sensum internum, credunt quod Michaël vel Raphaël, unus angelus sit, qui supremus inter illos qui cum illo; sed per nomina illa in Verbo non significatur unus Angelus, sed ipsa functio Angelica, ita quoque Divinum Domini quoad illud functionis est.

8193. Incedens ante castra Israëlis, quod significet quae circa vera et bona Ecclesiae, constat ex significatione castrorum, quod sint vera et bona; per castra enim significatur totus coetus Israëlis, et per coetum Israëlis significantur omnia bona et vera in complexu, n: 7830. 7843, inde etiam castrametatio est ordinatio secundum vera et bona, n: 8103 fin. 8130. 8131. 8155; quod Israël sit Ecclesia spiritualis, saepius ostensum est.

8194. Et ivit post illos, quod significet tutationem ne falsum mali in voluntarium influeret, constat ex significatione ire post filios Israëlis, quod sit tutatio ne Aegyptii invaderent, in sensu interno ne falsa ex malo, quae per Aegyptios significantur, influerent, n: 8132. 8135. 8148: quod sit ne in voluntarium, est quia in Maximo Homine, seu in Spirituali Mundo, voluntaria sistuntur a tergo seu post, et intellectualia a facie seu ante. Quod influxum attinet in voluntarium et in intellectuale hominis, sciendum quod a Domino quam maxime praecaveatur, ne infernales influant in voluntarium hominis, si enim in voluntarium ejus, postquam regeneratus est seu factus Ecclesia, actum foret cum illo, nam voluntarium ejus non est nisi quam malum: inde est, quod homo Ecclesiae spiritualis regeneretur a Domino quoad partem intellectualem, et quod in hac parte novum voluntarium formetur, quod prorsus a voluntario quod homini ex haereditario est, separatur, de qua re videatur n: 863. 875. 927 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113: ex his nunc constare potest, unde est quod per ivit post illos, significetur tutatio ne falsum mali in voluntarium influeret.

8195. Et profecta columna nubis ab ante illos et stetit post illos, quod significet praesentiam Domini tutantem voluntaria sicut prius intellectualia, constat ex significatione columnae nubis, quod sit praesentia Domini, de qua n: 8110, erat chorus Angelicus in quo Dominus; ex significatione ab ante illos, quod sit intellectuale, et post illos quod sit voluntarium, de qua mox supra n: 8194; quod sit tutatio, patet.

8196. Et venit inter castra Aegyptiorum et inter castra Israëlis, quod significet quod inter falsa mali ab una parte, et bona veri ab altera, constat ex significatione castrorum, quod sint bona et vera in complexu, de qua mox supra n: 8193, ita in opposito sensu mala et falsa etiam in complexu, inde castra Aegyptiorum sunt falsa mali, quia per Aegyptios significantur falsa ex malo, n: 8132. 8135. 8148, et castra Israëlis sunt bona veri, quia per Israëlem significantur vera quae ex bono, n: 7956; quod venire intra illa, sit inhibere ne falsa ex malo influant, patet.

8197. Et fuit nubes et tenebrae, quod significet condensationem falsi ex malo ex una parte; et quod illuminabat noctem, significet illustrationem veri ex bono ex altera, constat ex significatione nubis et tenebrarum, quod sint condensatio falsi ex malo, quod nubes sit falsitas, videatur n: 1043. 1047. 8137. 8138; quod etiam tenebrae, n: 1839. 1860. 4418. 4531. 7688. 7711; ex significatione illuminare noctem, quod sit illustratio veri ex bono; quod columna ignis noctu, sit status obscuritatis veri temperatus per illustrationem a bono, videatur n: 8108. Cum hoc, quod columna induceret Aegyptiis tenebras, et illuminaret filios Israëlis, ita se habet; praesentia Domini, quae hic significatur per columnam, est ipsa lux coelestis, coelum inde suam lucem habet, quae lux est millies illustrior luce meridiana mundi; sed eadem lux fit caligo apud malos, etiamsi in ipsa luce sint; et fit caligo eo major, quo densius est falsum ex malo apud illos; causa est, quia Verum Divinum procedens a Domino apparet coram oculis Angelorum ut lux; sed illis qui in falsis ex malo sunt, non apparere potest ut lux, sed ut caligo, nam falsum oppositum est vero, et exstinguit verum; inde est quod columna, quae erat praesentia Domini, induceret nubem et tenebras Aegyptiis, quia per Aegyptios significantur qui in falsis ex malo, et quod illuminaret noctem apud filios Israëlis, quia per filios Israëlis significantur qui in vero ex bono: quod Dominus appareat cuique secundum quale ejus, videatur n: 1861 fin: 6832.

8198. Et non appropinquavit hic ad illum, quod significet inde nullam communicationem, constat ex significatione appropinquare, quod sit influxus et communicatio, de qua n: 8159.

8199. Tota nocte, quod significet in statu obscuro, constat ex significatione noctis, quod sit status obscuritatis quoad verum et bonum fidei, de qua n: 1712. 6000; per noctem hic intelligitur id obscurum, quod sequitur immediate post tentationes, nam qui inde liberantur, primum in obscurum veniunt, antequam in clarum, falsa enim et mala injecta ab infernis aliquamdiu inhaerent, et non nisi quam successive dissipantur.

8200. Et extendit Moscheh manum suam super mare, quod significet dominium potentiae Veri Divini super infernum; constat ex significatione extendere manum, quod sit dominium potentiae, de qua n: 7673. 8183; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua saepius; et ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138. Dominium potentiae Veri Divini dicitur, quia omnis potentia Divina est per Verum quod a Domino procedit; hoc creavit omnia, secundum hoc apud Johannem „Omnia per Verbum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est" I: 3, Verbum est Dominus quoad Divinum Verum; per Verum illud ordinantur omnia in coelo et in inferno; inde omnis ordo etiam in terra; omnia miracula facta sunt per illud; in summa, Divinum Verum in se omnem potentiam habet, adeo ut sit ipsa potentia: sunt quidam in altera vita, qui in vero sunt prae aliis, illi in tali potentia inde sunt, ut inferna [28] absque ullo discrimine pervadere possint; illi qui in infernis ad praesentiam illorum hinc illinc aufugiunt: sunt etiam quidam, qui per Verum a Divino magice exercent potentiam; de his et de illis ad finem Capitum, ubi de infernis, ex Divina Domini Misericordia, dicetur. Qui ab externis et a terrestribus intuentur rerum causas, non aliter possunt percipere, quam quod Verum a Divino sit modo cogitativum quid, nullius essentiae realis, sed est ipsissimum Essentiale, ex quo sunt omnes essentiae rerum in utroque mundo, nempe spirituali et naturali.

8201. Et abire fecit Jehovah mare vento orientali forti, quod significet medium dissipationis falsi, constat ex significatione abire facere, quod sit dissipare; ex significatione maris, quod sit falsum, per mare hic significantur aquae ejus, quae quod sint falsa, videatur n: 8137. 8138; et ex significatione

venti orientalis, quod sit medium destructionis, de qua n: 7679, hic destructionis falsi, ita dissipationis illius.

8202. Tota nocte, significat in statu obscuro, ut supra n: 8199.

8203. Et posuit mare ad siccum, quod significet falsi dissipationem, constat ex significatione maris, quod sit falsum, ut mox supra n: 8201; et ex significatione ponere ad siccum, quod sit dissipatio ejus; quod transire in sicco seu arido, cum de aquis maris illius remotis dicitur, sit tuto absque influxu falsi, videatur supra n: 8185. [29]

8204. Et diffindebantur aquae, quod significet separationem a veris et remotionem, constat ex significatione diffindi aquae, quod sit dissipatio et disparatio falsi, de qua supra n: 8184, ita separatio a veris, ac remotio.

8205. Et venerunt filii Israëlis in medium mare in arido, quod significet ingressum et transitum illorum qui ab Ecclesia spirituali tuto per infernum et absque influxu falsi, constat ex illis quae supra n: 8185, explicata sunt, ubi similia verba.

8206. Et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum, quod significet quod a falsis detenti fuerint undequaque, constat ex significatione aquarum, nempe illius maris, quod sint falsa ex malo, de qua n: 3137. 8138; ex significatione esse illis murus, quod sit detineri ab illis, de qua sequitur; et a significatione a dextra illorum et a sinistra illorum, quod sit undequaque. Quod esse illis murus, cum de aquis, per quas significantur falsa, dicitur, sit detineri a falsis, est quia ita cum homine se habet; is cum a Domino tenetur in bono et vero, tunc falsa et mala removentur, ac remota circumstant sicut murus, ingredi enim in sphaeram ubi bonum et verum non possunt; causa est, quia in bono et vero Dominus est praesens, et praesentia Domini amovet undequaque malum et falsum, bonum enim et verum sunt prorsus opposita malo et falso, quare non simul possunt esse, quin unum destruat alterum; sed bonum cum vero, destruit, hoc est, removet malum cum falso, quia illud Divinum est, et inde omnem potentiam habet, hoc autem infernale ac ideo nihil potentiae habet, illud ab internis agit, hoc autem ab externis; cum removentur mala cum falsis apud hominem, sicut murus, ut dictum est, circumstant, ac in

perpetuo conatu irruendi sunt, sed irruere non possunt, quia praesentia Domini, quae est in bono et vero, arcet: haec sunt quae significantur per quod aquae illis essent sicut murus a sinistra et a dextra. Quod homo detineatur a malo et falso per quod teneatur in bono et vero a Domino, videatur n: 1581. 2406. 4564: sed a malo detineri, et in bono teneri, nemo potest, nisi per exercitium charitatis in mundo receperat illam facultatem; vita boni seu vita secundum vera fidei hoc facit, inde affectio seu amor boni; is, cui amor et affectio boni ex vita, potest in sphaera boni et veri esse, non autem ille qui per vitam induerat naturam mali.

8207. Vers: 23. 24. 25. *Et persequuti Aegyptii, et venerunt post illos omnes equi Pharaonis, currus illius, et equites illius, ad medium maris. Et fuit in custodia matutina, et prospexit Jehovah ad castra Aegyptiorum in columna ignis et nubis, et perturbavit castra Aegyptiorum. Et dimovit rotam curruum illius, et duxit illam in gravitate: et dixit Aegyptius, fugiam coram Israële, quia Jehovah militat pro illis in Aegyptios.* Et persequuti Aegyptii, significat conatum falsi a malo violentiam inferendi: et venerunt post illos, significat conatum influxus: omnes equi Pharaonis, currus illius, et equites illius, in medium maris, significat scientifica ex intellectuali perverso, doctrinalia falsi, et ratiocinia, quod implerent infernum: et fuit in custodia matutina, significat statum caliginis et interitus illorum qui in falso ex malo, et statum illustrationis et salvationis illorum qui in vero et bono: et prospexit Jehovah ad castra Aegyptiorum, significat extensionem inde influxus Divini versus illos qui per falsa violentiam inferre conabantur: in columna ignis et nubis, significat sic praesentiam boni et veri Divini ibi: et perturbavit castra Aegyptiorum, significat quod inde extensiones falsi et mali relaberentur super illos: et dimovit rotam curruum illius, significat potentiam inferendi falsa ablatam: et duxit illam in gravitate, significat renisum et impotentiam: et dixit Aegyptius, significat tunc cogitationem: fugiam coram Israële, significat separationem ab illis qui in bono veri et vero boni: quia Jehovah militat pro illis, in Aegyptios, significat quod Dominus solus sustineat pugnam contra falsa et mala.

8208. Et persequuti Aegyptii, quod significet conatum fal-

si a malo violentiam inferendi, constat ex significatione persequi, cum ab Aegyptiis, quod sit conatus subjugandi, de qua n: 8136. 8152. 8154, ita violentiam inferendi; et ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148, ita quoque falsa ex malo.

8209. Et venerunt post illos, quod significet conatum influxus, constat ex significatione venire post aliquem, cum de illis qui in falsis ex malo, quod sit conatus inferendi violentiam per influxum falsi ex malo, de qua n: 8187; quod sit conatus, est quia infernales genii et spiritus inferre bonis malum nequeunt, sed usque perpetuo conantur; est sphaera quae ab infernis exhalat, quae vocari potest sphaera conatuum, quae est malefaciendi; hanc sphaeram etiam aliquoties percipere datum est; conatus ille est perpetuus, ac ut primum aliquid copiae datur, erumpit inde effectus; sed illa sphaera inhibetur a sphaera conatuum coeli quae a Domino, quae est benefaciendi, cui, quia a Divino, inest omnis potentia. Usque tamen inter conatus illos sibi e diametro oppositos tenetur aequilibrium, ob causam ut homo in libero sit, et sic in electione, atque reformari queat, nam in libero omnis reformatio, et absque libero nulla. Conatus spiritualis est idem ac voluntas; cum reformatur homo, tenetur ille in aequilibrio, hoc est, in libero, inter velle bonum et velle malum, et quantum tunc accedit ad velle bonum, tantum accedit ad coelum, et recedit ab inferno; et tantum novum voluntarium, quod tunc accipit a Domino, praevalet contra proprium voluntarium, quod accepit per haereditatem a parentibus et dein per actualem vitam; cum itaque homo tantum reformatus est, ut velit bonum, et afficiatur illo, tunc bonum removet malum, quia Dominus in bono est praesens, est enim bonum a Domino; ita est Ipsius, imo est Ipse. Ex his constare potest, quomodo se habet cum conatu influxuum apud hominem.

8210. Omnes equi Pharaonis, currus illius, et equites illius, in medium maris, quod significet scientifica ex intellectuali perverso, doctrinalia falsi, et ratiocinia, quod implerent infernum, constat ex significatione equorum Pharaonis, quod sint scientifica ex intellectuali perverso; ex significatione curruum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, et ex significatione equi-

tum Pharaonis, quod sint ratiocinia inde, de quibus omnibus supra n: 8146. 8148; et ex significatione in medium maris, quod sit implere infernum. Quod hic nunc iterum memorentur haec tria, quae fuerunt exercitus Pharaonis, nempe equi, currus, et equites, est quia nunc adest ultimus status devastationis illorum qui ab Ecclesia fuerunt in fide separata a charitate et in vita mali, qui status est status conjectionis in infernum; et conjectio in infernum, est constipatio a falsis e malo; cum enim mali devastati sunt quoad omne verum et bonum, ac relicti suae vitae malo et inde falso, tunc aperiuntur inferna, cum quibus per mala vitae suae communicaverant, inde irruunt in illos omnia illa mala, quae sibi appropriaverunt, falsa quae ex malis exundant, constituunt tunc sphaeram circum illos, quae sphaera apparet sicut densa nubes, vel sicut aqua; cum hoc factum est, tunc in inferno sunt, nam tunc seclusi sunt ab omni communicatione cum coelo, et quoque tunc separati ab infernis aliis; hoc dicitur conjectio in infernum: haec causa est, quod nunc, cum intrarent in medium maris, memorentur equi, currus, et equites, nam, ut dictum est, mare Suph significat infernum, ac equi, currus et equites, omnia falsa et omnia falsi ex malo, quae nunc in illos immissa sunt, ut sic per omne quale falsi ex malo a reliquis infernis separentur; haec sunt, de quibus in Versibus nunc sequentibus 24. 25. 26. 27. 28, in specie agitur.

8211. Et fuit in custodia matutina, quod significet statum caliginis et interitus illorum qui in falso ex malo, et statum illustrationis et salvationis illorum qui in vero ex bono, constat ex significatione custodiae matutinae, quod sit status illustrationis et salvationis, et in opposito sensu status caliginis et interitus; causa quod custodia matutina id significet, est quia status fidei et amoris in alterà vita se habent sicut tempora diei in mundo, nempe sicut mane, meridies, vespera et nox, quare etiam haec illis correspondent, n: 2788. 5672. 5962. 6110; variantur etiam status paene similiter; variationum illorum finis et principium est mane, et in specie diluculum, nam tunc finitur nox, et incipit dies: in illo statu cui mane correspondet, incipiunt boni illustrari quoad illa quae fidei sunt, et incalescere quoad illa quae charitatis, ac vicissim, nam tunc mali incipiunt ob-

umbrari a falsis, et frigescere a malis, consequenter mane his est status caliginis et interitus, et illis status illustrationis et salvationis. Ex his statibus in coelo, existunt status lucis et caloris, tum status caliginis et frigoris in terris, qui quovis anno alternantur, et quovis die; nam quicquid in mundo naturali existit, hoc ortum et causam ducit ex illis quae existunt in mundo spirituali, quippe universa natura non est nisi quam theatrum repraesentativum Regni Domini, n: **3483. 4939. 5173. 5962,** inde correspondentiae; variationes lucis et umbrae, tum caloris et frigoris in terris, sunt quidem a Sole, nempe ab ejus altitudinum differentia, quovis anno et quovis die, ac in regionibus terrae; verum hae causae, quae sunt proximae et in mundo naturali, creatae sunt secundum illa in mundo spirituali, ut per suas causas priores efficientes causarum posteriorum, quae in mundo naturali existunt; nam nihil usquam in naturali, quod in ordine, datur, quod non ducit causam et ortum a spirituali, hoc est, per spirituale a Divino. Quia mane significat principium illustrationis et salvationis respective ad bonos, ac principium caliginis et interitus respective ad malos, ideo dicitur hic quod Jehovah in custodia matutina prospexerit ad castra Aegyptiorum, et perturbaverit illa, ac tunc dimoverit rotam curruum, et excusserit illos in medium maris; et vicissim, quod salvaverit filios Israëlis: ex his nunc patere potest, quid in sensu spirituali significatur per haec in Verbo, quae sequuntur, apud Esaiam „*In die* plantam tuam crescere facies, et *mane semen tuum efflorescere*" XVII: 11. Apud Eundem „Circa *tempus vesperae* ecce terror, *antequam mane, non* est" XVII: 14. Apud Eundem „Jehovah esto brachium illorum *singulis matutis*, etiam salus nostra tempore angustiae" XXXIII: 2. Apud Ezechielem „Sic dixit Dominus Jehovih, malum, unum malum ecce venit, finis venit, venit finis, *venit mane super te* habitator terrae, propinquus dies tumultus" VII: 5. 6. 7. Apud Hoscheam „Sic fecit [30] vobis Bethel, propter malitiam malitiae vestrae, *in matuta exscindendo exscindetur rex Israëlis*" X: 15. Apud Davidem „Fac me audire *sub matuta* misericordiam tuam; libera me ab hostibus meis, Jehovah" Psalm: CXLIII: 8. 9. Tum quod Dominus „*cum aurora ascenderet*, salvaverit Lothum, et super Sodomam et Amoram pluere fecit sulphur et

ignem" Genes: XIX: 15 seq. Quia Mane significat statum illustrationis et salvationis bonorum, ac statum caliginis et interitus malorum, ideo etiam Mane significat tempus ultimi judicii, quando salvandi qui in bono, et perituri qui in malo; consequenter significat finem Ecclesiae prioris, et principium Ecclesiae novae, quae per ultimum judicium in Verbo significantur, n: 900. 931. 1733. 1850. 2117 ad 2133. 3353. 4057. 4535; hoc per mane significatur apud Danielem „Dixit ad me, usque ad vesperam, *Mane*, bis mille trecenta, et tunc justificabitur sanctum" VIII: 14: et apud Zephaniam „Jehovah *in matuta, in matuta judicium dabit in lucem,* nec deerit; exscindam gentes, et devastabuntur anguli [31] eorum" III: 5. 6: tum apud Esaiam „Ad me clamans e Seir, *Custos quid de nocte, custos quid de nocte*, dixit custos, *venit mane, etiamque nox*; si quaeritis quaerite, redite, venite" XXI: 11. 12; in his locis mane pro adventu Domini, ac tunc illustratione et salvatione, ita de nova Ecclesia, nox pro statu hominis et Ecclesiae tunc quod in meris falsis ex malo. Custodia matutina dicitur, quia nox divisa fuit in custodias, quarum ultima noctis et prima diei fuit custodia matutina: custodes illi fuerunt super muris, speculantes num hostis veniret, et per clamorem annuntiantes quid viderent; per illos in sensu interno repraesentativo intelligitur Dominus, et per custodiam Ipsius praesentia continua et tutela, n: 7989; ut apud Davidem „Non dormitabit *custos tuus*, ecce non dormitabit neque dormiet *Custos Israëlis, Jehovah custos tuus;* Jehovah umbra tua super manu dextra tua, interdiu sol non percutiet te, aut luna in nocte, *Jehovah custodiet te* ab omni malo, custodiet animam tuam" Psalm: CXXI: 3. 4. 5. 6: et quoque per Custodes intelliguntur Prophetae et Sacerdotes, consequenter Verbum, apud Esaiam „*Super muros tuos*, Hierosolyma, *constitui custodes, tota die*, et *tota nocte,* non tacebunt, commemorantes Jehovam" LXII: 6: et apud Jeremiam „Dies est, *clamabunt custodes* in monte Ephraim, surgite ut ascendamus Zionem ad Jehovam Deum nostrum" XXXI: 6.

8212. Et prospexit Jehovah ad castra Aegyptiorum, quod significet extensionem inde influxus Divini versus illos qui per falsa violentiam inferre conabantur, constat ex significatione prospicere, cum praedicatur de Jehovah, quod sit extensio in-

fluxus Ipsius; quod enim Dominus prospiciat ad aliquem, sit influere, patet, nam tunc praesentem se sistit, et dat perceptionem boni et veri illis qui in vero ex bono ex Ipso sunt, quod fit per influxum: inde est, cum Angeli inspiciunt in aliquem, quod infundant in illum affectionem quae vitae illorum est; et ex significatione castrorum Aegyptiorum, quod sint falsa ex malo, de qua n: 8193. 8196; et quia tunc illi qui in falsis ex malo erant persequebantur filios Israëlis, significatur etiam conatus per falsa violentiam inferendi, n: 8208.

8213. In columna ignis et nubis, quod significet praesentiam boni et veri Divini ibi, constat ex significatione columnae ignis et nubis, quod sit praesentia Domini, de qua n: 8110, consequenter boni et veri Divini, nam ubi Dominus ibi bonum et verum; quid in specie per columnam ignis et nubis significatur, videatur n: 8106. 8106 fin: [32] 8108.

8214. Et perturbavit castra Aegyptiorum, quod significet quod inde extensiones falsi ex malo relaberentur super illos, constat ex significatione perturbare castra Aegyptiorum, quod sit relapsus falsorum ex malo super illos, quae conabantur inferre illis qui in vero et bono; quod haec per illa verba significentur, est quia praesentia Domini apud malos illum effectum sistit; mali enim, qui per injectiones falsi et mali violentiam inferre bonis volunt, se conjiciunt in poenam talionis, quae est quod falsa et mala, quae intendunt inferre, relabantur in illos: poena haec, quae poena talionis vocatur, venit ex hac lege ordinis in coelo „Omnia quaecunque volueritis ut faciant vobis homines, sic et vos facite illis; haec est Lex et Prophetae" Matth: VII: 12; quapropter qui bonum faciunt ex bono seu ex corde, bonum recipiunt ab aliis, et quoque vicissim, qui malum faciunt ex malo seu ex corde, malum recipiunt ab aliis; inde est, quod cuivis bono adjuncta sit remuneratio ejus; et cuivis malo punitio ejus, n: 696. 967. 1857. 6559: ex his nunc patet, quod per quod Jehovah perturbavit castra Aegyptiorum, significetur quod extensiones falsi ex malo relaberentur super illos, inde illis perturbatio: quod hoc existat apud malos per praesentiam Domini, videatur n: 7989.

8215. Et dimovit rotam curruum illius, quod significet potentiam inferendi falsa ablatam, constat ex significatione di-

movere, quod sit auferre; ex significatione rotae, quod sit potentia progrediendi, de qua sequitur; ex significatione curruum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, de qua n: 8146. 8148, ita falsa. Quid rota in genuino sensu significat, constare potest ex significatione currus; currus fuerunt duplicis generis, fuerunt per quos vehebantur merces, et fuerunt per quos pugnabant; per currus, per quos vehebantur merces, significabantur doctrinalia veri, et in opposito sensu doctrinalia falsi; per currus autem, per quos pugnabant, significabantur etiam *doctrinalia* in utroque sensu, sed pugnantia, ita ipsa vera, et ipsa falsa, instructa ad pugnas; inde constare potest, quid intelligitur per rotam currus, quod nempe potentia progrediendi, hic inferendi falsa, et pugnandi contra vera; haec potentia quia est partis intellectualis hominis, inde per rotam quoque intellectuale quoad illa quae sunt doctrinae significatur. In altera vita apparent multoties currus onerati varii generis mercibus, et illi in dissimili forma et magnitudine; per illos, cum apparent, significantur vera in suo complexu, seu doctrinalia quae quasi receptaculis veri sunt, et per merces cognitiones varii usus; haec apparent, cum in coelo apud angelos sermo est de doctrinis; sermo enim illorum, quia non potest comprehendi ab illis quae infra sunt, sistitur repraesentative, et quibusdam per currus, ut dictum est, in quibus omnia et singula sermonis in forma et ante oculos sistuntur, unde momento comprehendi et videri possunt contenta sermonis, quaedam in currus forma, quaedam in ejus contextura, quaedam in ejus colore, [33] quaedam in ejus rotis, quaedam in equis qui trahunt, quaedam in mercibus quas currus vehit; ex his repraesentativis est, quod currus in Verbo significent doctrinalia: inde potest aliquatenus videri, quod per curruum rotam significetur potentia quae intellectuali; nam sicut currus motum suum et progressionem habet per rotas, ita vera quae doctrinalium, progressionem per intellectuale: hoc quoque significatur per rotas apud Esaiam „Cujus tela acuta, et omnes arcus tensi, ungulae equorum ejus sicut rupes reputantur, *rotae ejus sicut procella*" V: 28, ibi de vastatore veri agitur, tela sunt falsa, et arcus doctrina falsi, n: 2686. 2709; ungulae equorum sunt scientifica sensualia ex intellectuali perverso, n: 7729; rotae sunt potentiae pervertendi destruendi-

que vera, sicut procella. Apud Ezechielem „Vidi Animalia, *cum ecce rota una in terra* apud Animalia juxta quatuor facies ejus: *aspectus rotarum et opera illarum* sicut species Tharschisch, et similitudo eadem quatuor illis: insuper aspectus illarum et opera illarum, *quasi esset rota in medio rotae;* super quatuor quadraturis illarum qua ibant ibant, non convertebant se cum ibant: apsides illarum, et altitudo illis, et timor illis: insuper *apsides illarum plenae oculis circumcirca* quatuor illis: ita cum ibant animalia, *ibant rotae apud illa; spiritus animalis in rotis*" I: 15 ad 21. tum Cap: X: 9 ad 14; per quatuor animalia, quae fuerunt Cherubi, significatur Providentia Domini, n: 308, per rotas Divina Intelligentia, seu praevidentia, inde dicitur quod rotae irent simul cum animalibus, et quod apsides illarum essent plenae oculis, tum quod spiritus animalis in illis, hoc est, verum sapientiae. Apud Danielem „Videns fui, usque dum throni projecti sunt, et Antiquus dierum sedit, Vestis Ipsius sicut nix alba, crinis capitis illius sicut lana munda, thronus Ipsius flammae ignis, *rotae Ipsius ignis ardens*" VII: 9, Antiquus dierum est ibi Dominus quoad Divinum Bonum; throni projecti sunt falsa; Vestis Ipsius est verum Divinum in forma externa; crinis capitis est Bonum Divinum in forma externa: thronus Ipsius est coelum et Ecclesia; rotae sunt quae sapientiae et intelligentiae, ita vera Divina; ignis ardens sunt quae amoris et charitatis. Sub decem Labris circa Templum Salomonis erant quoque „*Rotae aeris, opus rotarum sicut opus rotae currus, manus* illarum, et *terga* illarum, et *canthi* illarum, et *radii* illarum, omnia fusile" I Reg: VII: 30. 31. 32. 33, per labra illa seu bases significabantur receptacula veri, per quod purificatur et regeneratur homo; per rotas potentiae intellectuales, per quas progressio.

8216. Et duxit illam in gravitate, quod significet renisum et impotentiam, constat ex significatione rotae, quod sit potentia inferendi falsa, de qua mox supra n: 8215, inde ducere illam in gravitate est impeditio per renisum, et inde impotentia.

8217. Et dixit Aegyptius, quod significet cogitationem, nempe illorum qui in falsis ex malo, constat ex significatione dicere, cum malum ingruit, quod sit cogitatio, ut n: 7094. 7107.

7244. 7937; et ex significatione Aegyptii, quod sit qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148.

8218. Fugiam coram Israële, quod significet separationem ab illis qui in bono veri et vero boni, constat ex significatione fugere, quod sit separatio, de qua n: 4113. 4114. 4120; et ex repraesentatione Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in bono veri et vero boni, de qua n: 7957. [34]

8219. Quia Jehovah militat pro illis in Aegyptios, quod significet quod Dominus solus sustineat pugnam contra falsa et mala, constat ex illis quae supra n: 8175, explicata sunt, ubi similia verba.

8220. Vers: 26. 27. 28. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam super mare, et revertantur aquae super Aegyptios, super currus illius, et super equites illius. Et extendit Moscheh manum suam super mare, ad vergere mane, ad vim fluxus sui, et Aegyptii fugientes obviam ei, et excussit Jehovah Aegyptios in medium mare. Et reversae sunt aquae, et obtexerunt currus et equites, ad omnem exercitum Pharaonis, venientes post illos in mare, non relictus est in illis usque ad unum.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat influxum: extende manum tuam super mare, significat dominium potentiae Veri Divini super infernum: et revertantur aquae super Aegyptios, significat quod falsa redundarent ad illos, et circumfunderent illos qui in falsis a malo sunt: super currus illius, super equites illius, significat doctrinalia falsi, ac ratiocinia ex intellectuali perverso: et extendit Moscheh manum suam super mare, significat, ut supra, dominium potentiae Divinae super infernum: et reversum est mare ad vergere mane, ad vim fluxus sui, significat redundationem falsorum ex malo ad illos, ex praesentia Domini: et Aegyptii fugientes obviam ei, significat quod ipsi se falsis ex malo immergerent: et excussit Jehovah Aegyptios in medium mare, significat quod sic ipsi conjecerint se in infernum, ubi falsa ex malo: et reversae sunt aquae, significat relapsum falsorum in illos: et obtexerunt currus et equites et omnem exercitum Pharaonis, significat quod absconderent illos falsa sua: venientes post illos in mare, significat quod occuparent illos: non relictus est in illis usque ad unum, significat omnes et singulos..

8221. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet influxum, constat ex significatione dixit Jehovah, cum de dominio potentiae exercendo per Divinum Verum, quod repraesentatur per Moschen, quod sit influxus, ut quoque n: 7291. 7381.

8222. Extende manum tuam super mare, quod significet dominium potentiae Veri Divini super infernum, constat ex illis, quae supra n: 8200, explicata sunt, ubi similia verba.

8223. Et revertantur aquae super Aegyptios, quod significet quod falsa ex malo redundarent ad illos, et circumfunderent illos qui in falsis ex malo, constat ex significatione aquarum, quod sint falsa, de qua n: 6346. 7307. [35] 8137. 8138; inde per revertantur aquae, significatur redundatio seu relapsus falsi, hic quoque circumfusio, quia [36] ab aquis maris Suph, quae sunt falsa ex malo illorum qui ab Ecclesia in fide separata ac in vita mali fuerunt; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua saepius. Quomodo cum hoc se habet, quod falsa redundarent seu relaberentur ad illos, qui intendebant effundere ea super illos qui in vero et bono, qui per filios Israëlis repraesentantur, videatur supra n: 8214, quod nempe malum, quod intenditur aliis, relabatur super ipsos, et quod hoc oriatur ex Lege ordinis Divini, *Ne alteri facias nisi quod vis ut alii faciant tibi,* Matth: VII: 12; ex hac Lege, quae in mundo spirituali constans et perpetua est, Leges talionis, quae latae sunt in Ecclesia repraesentativa, originem duxerunt, nempe hae apud Moschen „Si damnum contigerit, dabis animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, ustionem pro ustione, vulnus pro vulnere, plagam pro plaga" Exod: XXI: 23. 24. 25. Apud Eundem „*Si vir dederit defectum in proximo suo*, *quemadmodum fecit*, *sic fiet illi*, fractura pro fractura, oculus pro oculo, dens pro dente; *quemadmodum defectum dederit in homine, sic dabitur in ipso*" Levit: XXIV: 19. 20. Apud Eundem „Si testis mendacium responderit contra fratrem suum, *facietis illi quemadmodum cogitavit facere fratri suo*" Deut: XIX: 18. 19: ex his manifeste patet, quod hae leges ex universali illa, quae in mundo spirituali constans et perpetua est, quod nempe non facias aliis, nisi quemadmodum vis ut alii tibi faciant, originem ducant; sic liquet,

quomodo intelligendum, quod falsa ex malo, quae inferri aliis intenduntur, redundent seu relabantur super ipsos. Sed cum illa Lege in altera vita se ita porro habet; simile seu talio, cum malum est, infertur a malis, et nusquam a bonis, seu venit ab infernis, et nusquam a coelis; inferna enim seu mali qui ibi, in continua cupiditate sunt malum faciendi aliis, nam id ipsum est vitae eorum jucundum, quare ut primum permittitur, malum faciunt, nec curant cui, sive malus sit sive bonus, sive socius sive hostis; et quia ex lege ordinis est, ut malum relabatur super ipsos qui malum intendunt, inde cum ex lege permittitur, irruunt; hoc faciunt mali qui in infernis, nunquam boni qui in coelis, hi enim in continuo desiderio bonum faciendi aliis sunt, nam id jucundum vitae illorum est, quare ut primum datur copia, bonum faciunt, tam inimicis quam amicis; imo nec resistunt malo, nam leges ordinis defendunt et tutantur bonum et verum; inde est, quod Dominus dicat „Audivistis quod dictum sit, oculum pro oculo, et dentem pro dente; Ego vero dico vobis, non resistendum esse malo: audivistis quod dictum sit, amabis proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum; *Ego* vero dico vobis, amate inimicos vestros, benedicite maledicentibus vobis, benefacite odio vos habentibus; ut sitis filii Patris vestri in coelis" Matth: V: 38. 39. 43. 44. 45. Saepius in altera vita contingit, quod mali, cum inferre volunt malum bonis, graviter puniantur, et quod malum, quod aliis intendunt, relabatur super ipsos; hoc apparet tunc sicut vindicta ex bonis; sed non est vindicta, nec est a bonis, sed ex malis, quibus tunc ex lege ordinis datur copia; imo boni nec illis malum volunt, sed usque non possunt malum poenae auferre, quia tunc in intentione boni tenentur, plane sicut judex cum videt maleficum puniri, aut sicut pater cum suum filium a magistro; mali, qui puniunt, faciunt id ex cupiditate malum faciendi, boni autem ex affectione bonum faciendi: ex his constare potest, quid intelligitur per Domini verba de dilectione inimici apud Matthaeum supra; et de Lege talionis, quae non a Domino abrogata est, sed explicata, quod nempe qui in amore coelesti sunt, non jucundum in talione seu vindicta habere debeant, sed in benefaciendo; et quod ipsa lex ordinis, quae tutatur bonum, id ex se faciat, per malos.

8224. Super currus illius, et super equites illius, quod significet [37] doctrinalia falsi, ac ratiocinia ex intellectuali perverso, constat ex significatione curruum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, de qua n: 8146. 8148. 8215; et ex significatione equitum, quod sint ratiocinia ex intellectuali perverso, de qua n: 8146. 8148.

8225. Et extendit Moscheh manum suam super mare, significat dominium potentiae Divinae super infernum, ut supra n: 8200. 8222.

8226. Et reversum est mare ad vergere mane ad vim fluxus sui, quod significet redundationem falsorum ex malo ad illos ex praesentia Domini, constat ex significatione reverti, cum de falsis ex malo dicitur, quae significantur per aquas maris Suph, quod sit redundatio seu relapsus ad illos, de qua mox supra n: 8223; ex significatione maris, hic aquarum maris, quod sint falsa ex malo quae in inferno, [38] de qua n: 6346. 7307. [35] 8137; ex significatione vergere ad mane, quod sit praesentia Domini, de qua sequitur; et ex significatione ad vim fluxus sui, quod sit secundum statum communem et ordinem in inferno, nam in infernis est ordo aeque ac in coelis, in infernis enim est consociatio per mala, sicut in coelis per bona, sed consociatio in infernis est qualis est latronum. Quod vergere ad mane, sit praesentia Domini, constare potest ex illis, quae supra de Mane n: 8211, ostensa sunt, quod nempe Mane sit status caliginis et interitus malis, et status illustrationis et salvationis bonis, et hoc ex sola praesentia Domini, n: 7989. 8137. 8138. 8188; quodque ex praesentia Divini Humani Ipsius, n: 8159. Simile, quod hic de Aegyptiis, de Babele dicitur apud Jeremiam „ Formator omnium Ille, imprimis baculi haereditatis Ipsius; Jehovah Zebaoth Nomen Ipsius; Malleus Tu Mihi, arma belli, et dispergam per Te gentes, et perdam per Te regna, et dispergam per Te *equum*, et *currum* illius, et dispergam per Te *currum* et *vectum* [39] *in eo: retribuam* Babeli et omnibus habitatoribus Chaldaeae, omne malum illorum, quod fecerunt in Zione coram oculis vestris " LI: 19. 20. 21. 24; per Babelem ibi significantur qui ab Ecclesia fuerunt ac bonum prophanarunt, et per Chaldaeam qui Verum; intellectuale illorum, ac inde doctrinalia et ratiocinia, significantur hic quoque per Equum, Currum, et

Vectum in illo; ac Vastatio per dispersionem illorum; Dominus quoad Divinum Humanum, ex Cujus praesentia dispersio illorum, intelligitur per haec verba, Formator omnium Ille, imprimis baculi haereditatis Ipsius, Jehovah Zebaoth Nomen Ipsius, Malleus Tu Mihi, arma belli, dispergam per Te gentes, et perdam per Te regna; gentes sunt mala, et regna falsa. Ex his quoque patet, quod mala, quae faciunt aliis, redundent seu relabantur super ipsos, dicitur enim quod retribuetur illis malum; et quoque alibi passim, quod in die visitationis sumetur ultio ac vindicabitur.

8227. Et Aegyptii fugientes obviam ei, quod significet quod ipsi se falsis ex malo immergerent, constat ex significatione fugere obviam mari, quod sit immergere semetipsos falsis ex malo, quae per aquas maris illius significantur, n: 8226. Hoc ita se habet, qui non interiora causarum novit, non aliter potest credere, quam quod mala quae malis eveniunt, sicut punitiones, vastationes, damnationes, ac denique conjectiones in infernum, sint ex Divino; ita enim prorsus apparet, nam talia existunt ex praesentia Divini, n: 8137. 8138. 8188; at usque *nihil tale* evenit illis ex Divino, sed ab ipsis; Divinum ac Ipsius praesentia unice pro fine habet tutelam ac salvationem bonorum, apud hos cum Divinum praesens est, ac tutatur illos contra malos, tunc mali exardescunt adhuc magis contra illos, et adhuc magis contra Ipsum Divinum, nam hoc maximo odio habent, qui odio habent bonum, odio maxime habent Divinum; inde irruunt, et quantum irruunt, tantum ex lege ordinis conjiciunt semet in punitiones, vastationes, damnationem, et tandem in infernum; ex his constare potest, quod Divinum, hoc est, Dominus, nihil nisi bonum faciat, ac nulli malum, sed quod ipsi qui in malo sunt se in talia conjiciant: haec sunt quae significantur per quod Aegyptii fugerint obviam mari, hoc est, quod ipsi se falsis ex malo immerserint. Quod hanc rem concernit, ulterius aliquid dicetur; creditur etiam quod ex Divino mala, ex eo, quia Divinum permittit, et non aufert, et qui permittit et non aufert cum potest, apparet sicut quod velit, et sic quod in causa sit; sed Divinum permittit, quia non inhibere nec auferre potest; Divinum enim non vult nisi bonum, si itaque inhiberet et auferret mala, nempe punitionum, vastationum, persequutionum, tentationum, et simi-

lia, tunc vellet malum, nam tunc non illi possent emendari, ac tunc malum incrementum caperet, usque dum dominaretur super bonum: se habet hoc sicut cum Rege, qui absolvit sontes, is in causa est mali ab illis postea in regno, et quoque in causa quod licentia inde aliis, praeter quod malus confirmaretur [40] in malo; quare Rex justus et bonus, tametsi auferre potest punitiones, usque non potest, nam sic non bonum sed malum facit; sciendum quod omnes punitiones, tum tentationes, in altera vita pro fine habeant bonum.

8228. Et excussit Jehovah Aegyptios in medium mare, quod significet quod sic ipsi conjecerint se in infernum, ubi falsa ex malo, constat ex significatione excutere in mare, quod sit conjicere in falsa ex malo, nam falsa illa per aquas istius maris significantur, n: 6346. 7307. [35] 8137. 8138. Quod mala, quae in Verbi sensu literae tribuuntur Jehovae, hoc est, Domino, sint ab ipsis qui in malo sunt, et nihil a Domino, et quod Verbum in sensu suo interno ita intelligendum sit, videatur n: 2447. 6071. 6991. [11] 6997. 7533. 7632. 7643. 7679. 7710. 7877. 7926. 8227.

8229. Et reversae sunt aquae, quod significet relapsum falsorum in illos, constat ex illis quae supra n: 8223. 8226, explicata sunt.

8230. Et obtexerunt currus et equites, et omnem exercitum Pharaonis, quod significet quod absconderent illos falsa sua, constat ex significatione obtegere, quod sit operire et sic abscondere; et ex significatione curruum et equitum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, et ratiocinia, pugnantia contra vera et bona, in genere ipsa falsa ex malo; quod currus sint doctrinalia falsi, et equites ratiocinia ex intellectuali perverso, videatur n: 8146. 8148; et quod sint pugnantia contra vera et bona, n: 8215.

8231. Venientes post illos in mare, quod significet quod occuparent illos, constat ex significatione venire post illos, cum dicitur de aquis maris, per quas significantur falsa ex malo, quod sit occupare.

8232. Non relictus est in illis usque ad unum, quod significet omnes et singulos, constat absque explicatione. In hoc Versu actum est de immersione seu conjectione illorum, qui in

U*

falsis ex malo fuerunt, in infernum; sed quid immersio et conjectio in infernum, pauci sciunt, putant quod sit dejectio in quendam locum, ubi diabolus cum sua turba, et quod hi crucient illos ibi; sed res non ita se habet; conjectio in infernum non aliud est quam constipatio a meris falsis quae a malo, in quo fuerunt cum in mundo: quando ab illis ibi constipati sunt, tunc in inferno sunt: ipsa mala et falsa, in quibus tunc sunt, cruciant illos; sed cruciatus non venit inde, quod doleant ex eo quod malum egerint, sed ex eo quod non malum facere possint, est enim hoc jucundum vitae illorum: cum enim ibi malum faciunt aliis, puniuntur et cruciantur ab illis, quibus id faciunt; imprimis sibi mutuo malum faciunt, ex cupiditate imperandi, ac ob illam causam subjugandi alios, quod fit, si alteri se subjugari non patiuntur, per mille punitionum ac cruciatuum modos; sed dominia ibi, quae continue affectant, alternant vices, et sic qui puniverant et cruciaverant alios, ab aliis dein puniuntur et cruciantur; et hoc tamdiu, usque dum tandem ardor talis resedit, ex timore poenae. Ex his nunc constare potest, unde infernum, et quid infernum. Ignis inferni nec aliud est quam concupiscentia quae amoris sui, quae inflammat et cruciat, n: 6314. 7324. 7575.

8233. Vers. 29. 30. 31. *Et filii Israëlis iverunt in arido in medium maris, et aquae illis murus, a dextra illorum et a sinistra illorum. Et salvavit Jehovah in die hoc Israëlem e manu Aegyptiorum; et vidit Israël Aegyptios mortuos super litore maris. Et vidit Israël manum magnam, quam fecit Jehovah in Aegyptiis; et timuerunt populus Jehovam, et crediderunt in Jehovam, et in Moschen servum Ipsius.* Et filii Israëlis iverunt in arido in medium maris, significat quod qui in bono veri et vero boni [41] tuto absque infestatione transirent id infernum: et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum, significat quod a falsis detenti fuerint undequaque: et salvavit Jehovah in die hoc Israëlem e manu Aegyptiorum, significat quod Dominus in hoc statu tutatus sit illos qui ab Ecclesia spirituali ab omni violentia ex falsis a malo: et vidit Israël Aegyptios mortuos in litore maris, significat aspectum damnatorum hinc inde dispersorum: et vidit Israël manum magnam

quam fecit Jehovah in Aegyptiis, significat agnitionem omnipotentiae Domini: et timuerunt populus Jehovam, significat adorationem: et crediderunt, significat fidem et fiduciam: in Jehovam et in Moschen servum Ipsius, significat Dominum quoad Divinum Bonum, et quoad Divinum Verum ab Ipso procedens et ministrans.

8234. Et filii Israëlis iverunt in arido in medium maris, quod significet quod qui in bono veri et vero boni tuto absque infestatione transirent id infernum, constat ex illis, quae supra n: 8185, explicata sunt, ubi similia verba. In bono veri et in vero boni dicitur, et intelligitur Ecclesia spiritualis; qui enim ab hac Ecclesia sunt, primum sunt in bono veri, deinde in vero boni; nam primum faciunt bonum, quia verum dictat quod faciendum, proinde ex obedientia; postea autem faciunt bonum ex affectione; tunc verum ex bono vident, et quoque faciunt; exinde patet, quod antequam homo Ecclesiae spiritualis novam voluntatem accipit a Domino, hoc est, antequam regeneratus est, faciat verum ex obedientia, sed postquam regeneratus est, faciat verum ex affectione, et tunc verum ei fit bonum quia voluntatis est; nam facere ex obedientia, est ex intellectuali, at facere ex affectione est ex voluntario: inde quoque est, quod illi qui faciunt verum ex obedientia, sint homines Ecclesiae Externae, sed qui faciunt ex affectione sint homines Ecclesiae Internae: ex his patet, quod illi qui ab Ecclesia spirituali intelligantur, cum dicitur qui in bono veri [42] et vero boni.

8235. [43] Et aquae illis murus a dextra illorum et a sinistra illorum, quod significet quod a falsis detenti fuerint undequaque, constat ex illis quae supra n: 8206, explicata sunt, ubi similia verba.

8236. Et salvavit Jehovah in die hoc Israëlem e manu Aegyptiorum, quod significet quod Dominus in hoc statu tutatus sit illos qui ab Ecclesia spirituali ab omni violentia ex falsis a malo, constat ex significatione salvare, quod sit tutari; ex significatione in die hoc, quod sit in hoc statu, quod dies sit status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; ex repraesentatione Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepius; ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua etiam saepius; inde, quod salvare

e manu illorum, sit tutari a violentia ab illis qui in falsis ex malo, patet.

8237. Et vidit Israël Aegyptios mortuos in litore maris, quod significet aspectum damnatorum hinc inde dispersorum, constat ex significatione videre, quod sit aspicere seu aspectus; ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis a malo; ex significatione mortuorum, quod sint damnati, de qua n: 5407. 6119. 7494; et ex significatione in litore maris, quod sit circa extrema inferni, quod litora sint extrema, patet, et quod mare sit infernum, prius ostensum est: inde est, quod per videre illos mortuos in litore maris, significetur aspectus damnatorum hinc inde dispersorum. Quia aspectus damnatorum dicitur, illustrandum est, quomodo cum hoc se habet: qui in infernis sunt, non apparent illis qui in alio inferno sunt, ne quidem illis qui in proximo seu vicinissimo, nam prorsus separati sunt, sed apparent illis qui in coelo, quoties id Domino beneplacet; Dominus enim regit inferna etiam per Angelos, quibus datur copia e loco ubi sunt videndi omnia quae ibi existunt; hoc fit ex causa, ut ibi quoque ordo sit, et ne unus alteri violentiam inferat ultra quam permittitur: hoc munus Angelis datur, et per id dominium super inferna: inspicere in inferna, et videre ibi quae fiunt, etiam aliquoties datur bonis spiritibus, nam ex ordine est, quod e superiori videri queant inferiora, non autem ab inferioribus superiora; ita ab illis qui in coelo sunt, videri possunt inferna, et illi qui ibi, non autem vicissim: inde est, quod ex bono videri queant mala, non autem ex malo bona, nam bonum superius est et malum inferius.

8238. Et vidit Israël manum magnam, quam fecit Jehovah in Aegyptiis, quod significet agnitionem omnipotentiae Domini, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, agnoscere, et fidem habere, de qua n: 897. 2150. 2325. 2807. 3796. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400. 6805; ex significatione manus magnae, fortis, robustae, excelsae, cum dicitur de Jehovah, hoc est, Domino, quod sit omnipotentia, de qua n: 878. 7188. 7189. 7518. 8050. 8069. 8153; et ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in damnatione, nunc qui in inferno.

8239. Et timuerunt populus Jehovam, quod significet ad-

orationem, constat ex significatione timere Jehovam, quod sit cultus vel ex amore, vel ex fide, vel ex timore, de qua n: 2826, ita adoratio.

8240. Et crediderunt, quod significet fidem et fiduciam, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, et quoque fiduciam, nam qui fidem habet, is quoque fiduciam habet; fiducia est amoris per fidem, consequenter fiducia in Jehovam, hoc est, in Dominum, non datur nisi apud illos qui in amore nempe in Dominum et erga proximum sunt, quia apud alios non est fides.

8241. In Jehovam et in Moschen servum Ipsius, quod significet Dominum quoad Divinum Bonum, et quoad Divinum Verum ab Ipso procedens et ministrans, constat ex eo, quod per Jehovam in Verbo intelligatur Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6281. 6303. 6945. 6956, et quidem Dominus quoad Divinum Bonum, n: 2586. 2769. 2807. 2822. 4402. 6905; ex repraesentatione Moschis, quod sit Divinum Verum ab Ipso procedens, de qua n: 6752. 7014. 7010. 7089. 7382: Dominus quoad Divinum Bonum et quoad Divinum Verum dicitur, quia Divinum Bonum est in Domino, ac Divinum Verum est a Domino; se habet Divinum Bonum ad Divinum Verum, sicut ignis solis ad lucem quae inde, lux non est in sole, sed ex sole; et ex significatione servi, quod sit ministrans; quod servus nominetur qui inservit, ita qui ministrat, videatur n: 7143; et quod ideo Dominus quoad Divinum Humanum, cum fuit in mundo, servus in Verbo dicatur, n: 3441; tunc enim ministravit, ut quoque Ipse dicit „Quisquis voluerit inter vos magnus fieri, esse debebit vester minister, et quisquis voluerit esse primus, esse debebit vester servus: sicut *Filius Hominis non venit ut Ipsi ministretur, sed ut ministret*" Matth: XX: 26. 27. 28. Luc: [XXII: 27. Marc:] X: 44. 45.

Continuatio de Spiritibus et Incolis Telluris Jovis.

8242. *Quali facie sunt Incolae Telluris Jovis, etiam mihi ostensum est, non quod ipsi incolae mihi visi sint, sed quod spiritus in simili facie in qua fuerunt cum in sua tellure: sed antequam id ostensum est, apparebat unus ex Angelis illorum post nubem candidam, qui dabat veniam; et tunc binae facies ostensae sunt; erant sicut facies hominum nostrae telluris, candidae, sed pulchriores; eluxit ex illis sincerum et modestum.*

8243. *Cum Spiritus Joviales apud me erant, apparebant mihi facies incolarum nostrae telluris solito minores; quod inde venit, quia ex spiritibus illis influebat idea quam habebant de suis faciebus, quod majores essent; credunt enim, cum vivunt homines in tellure sua, quod post obitum facies suae majores futurae sint, et quoad formam rotundae; et quia haec idea illis impressa est, inde quoque illa permanet, et cum fiunt spiritus, apparent sibi majori facie: quod credant facies suas majores futuras, est quia dicunt faciem non esse corpus, ex causa quia per illam loquuntur ac sistunt cogitata sua, et quia sic per illam mens quasi transparet; inde de facie habent ideam sicut de mente in forma; et quia sciunt, quod sapientiores futuri sint post vitam in mundo, inde mentis formam, seu faciem, ampliorem fieri credunt.*

8244. *Cum in mundo sunt, etiam credunt quod post obitum percepturi sint ignem, qui calefaciet faciem illorum; hoc inde ducunt, quia sapientiores illorum sciunt, quod ignis spirituali mundo sit amor, et quod ille ignis sit ignis vitae, et quod ex hoc igne sit calor Angelis; etiam qui ex illis in amore coelesti vixerunt, optato suo potiuntur, et percipiunt calescere faciem suam sicut ex igne; et tunc interiora mentis illorum non calore sed amore incenduntur.*

8245. *Propter illam causam etiam faciem suam multum lavant et mundant, et quoque sollicite conservant a solis aestu; habent indumentum factum ex libro seu cortice caerulescente, quo circumcingunt caput, et sic faciem contegunt: Corpus autem non multum curant.*

8246. *De faciebus hominum nostrae telluris dicebant, quod non pulchrae essent; ac mirati quod aliquorum facies essent verrucosae et pustulatae, tum aliter deformatae, dicebant quod apud illos nusquam tales appareant: quaedam facies usque arridebant, nempe quae hilares et ridentes erant; et quae circum labra paulum prominebant.*

8247. *Quod facies ridentes et hilares arriderent, erat quia in illorum tellure facies paene omnium tales sint, et hoc ex causa, quia nulla illis sollicitudo est de futuris, nec mundana illis curae sunt; nam haec sunt, quae inducunt triste et anxium animis, et inde faciebus; sique apud non bonos est hilaritas et risus in faciebus, est in cute externa, non autem in fibris ab interno; aliter apud incolas Jovis. Quod facies arriderent, quae circum labra prominebant, erat causa, quia plurimum loquelae illorum fit per faciem, et imprimis per regionem ejus circum labra; et quoque quia nusquam simulant, hoc est, aliter loquuntur quam cogitant; idcirco faciem suam non cogunt, sed libere emittunt: aliter apud illos, qui a pueritia didicerunt simulare; eorum facies inde contrahitur ab interiori, ne inde aliquid cogitationis eluceat; ab exteriori autem nec emittitur,* [44] *sed tenetur parata ad emittendum et ad contrahendum, prout calliditas suadet. Ex inspectis fibris circumcirca labra veritas potest constare, sunt enim fibrarum series ibi multiplices, complicatae et consertae, quae non ad manducationem et ad loquelam per voces solum creatae sunt, sed etiam ad exprimendas animi ideas.*

8248. *Ostensum quoque est, quomodo sistuntur cogitationes per faciem; affectiones quae amoris manifestantur per vultus et eorum mutationes, et cogitationes in illis per variationes quoad formas interiorum; amplius describi nequeunt. Est quoque Incolis Telluris Jovis loquela vocum, sed non ita sonora sicut apud nos; adjuvat una loquela alteram, et loquelae vocum insinuatur vita per loquelam faciei.*

8249. *Informatus sum ab Angelis, quod omnium prima loquela in unaquavis Tellure fuerit loquela per faciem, et hoc ex binis ibi originibus, a Labris et ab Oculis: causa quod talis loquela fuerit prima, est quia facies formata est prorsus ad effigiandum illa quae homo cogitat et quae vult; inde etiam*

facies vocata est effigies et index animi; tum quia in antiquissimis seu primis temporibus sincerum fuit, n: 8118, *et non aliud cogitavit homo, nec cogitare voluit, quam quod vellet ut eluceret ex facie: ita etiam potuerunt affectiones animi et ideae cogitationis sisti ad vivum, et plene; sic etiam apparebant ad oculum, sicut in forma, et perplura simul; quae loquela tantum ideo excellebat prae loquela vocum, quantum visus prae auditu, hoc est, sicut est videre campum, aut audire illum descriptum; addebant, quod talis loquela conveniret cum loquela angelorum, cum quibus homines illis temporibus etiam communicabant; etiam cum facies loquitur seu mens per faciem, est loquela angelica apud hominem in forma ultima naturali, ac est praesentia visus interni seu cogitationis unius in alterius, non autem cum os loquitur per voces. Quod Antiquissimi in hac Tellure similiter loquuti fuerint, videatur n:* 607. 608. 1118. 1120. 7361. *Quisque etiam potest scire, quod loquela vocum non potuerit esse Antiquissimis, quia voces linguae non erant immediate infusae, sed inveniendae et applicandae rebus, quod non fieri nisi successu temporis potuit.*

8250. *Quamdiu sincerum et rectum fuit apud hominem, tamdiu etiam talis loquela permansit, sed ut primum mens aliud cogitare coepit et aliud loqui, quod factum cum homo se amavit et non proximum, tunc loquela vocum incrementa cepit, silente vel etiam simul mentiente facie, inde interna faciei forma mutata est, contraxit se, induruit, et paene vitae expers coepit fieri, at externa ex igne amoris sui inflammata sicut viva videri; at vitae expers quod subest, et interius pro plano est, non apparet coram oculis hominum, sed coram oculis angelorum, nam hi vident interiora: tales sunt facies illorum qui aliud cogitant et aliud loquuntur, simulatio enim, hypocrisis, astus, et dolus, quae hodierna prudentia sunt, talia inducunt. Sed aliter se res habet in altera vita, ibi non licet aliter loqui et aliter cogitare; dissidentia etiam ibi luculenter percipitur in unaquavis voce, et in unoquovis vocis sono; et cum percipitur, ejicitur spiritus, in quo talis dissidentia, e consortio, et mulctatur; postea redigitur variis modis ad loquendum sicut cogitat, et ad cogitandum sicut vult, usque ut una ei mens sit, et non divisa; si bonus ut bonum velit, et ve-*

rum ex bono cogitet et loquatur, et si malus, ut malum velit, et falsum ex malo cogitet et loquatur; bonus non prius in coelum elevatur, et malus nec prius in infernum conjicitur, et hoc ob finem, ut in inferno non sit nisi quam malum, et falsum ibi sit mali; ac ut in coelo non sit nisi quam bonum, ac verum ibi sit boni.

8251. *Continuatio de spiritibus et incolis telluris Jovis, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT DECIMUM QUINTUM.

Doctrina Charitatis.

8252. Apud hominem Ecclesiae erit vita Pietatis et erit vita Charitatis; conjunctae erunt: vita pietatis absque vita Charitatis ad nihil conducit, sed illa cum hac ad omnia.

8253. Vita pietatis est pie cogitare et pie loqui, multum vacare precibus, humiliter se tunc gerere, frequentare templa, et tunc praedicationes devote auscultare, et saepe quotannis obire sacramentum coenae, et similiter reliqua Cultus secundum Ecclesiae statuta. Vita autem Charitatis est bene velle et bene facere proximo, in omni opere agere ex justo et aequo, et ex bono et vero, similiter in omni functione; verbo, vita charitatis consistit in usibus praestandis.

8254. Ipsissimus cultus Domini consistit in vita charitatis, non autem in vita pietatis absque illa; vita pietatis absque vita charitatis est sibi solum velle consulere, non proximo; at vita pietatis cum vita charitatis est sibi velle consulere propter proximum; illa vita est ex amore erga se, haec autem ex amore erga proximum.

8255. Quod facere bonum sit colere Dominum, constat ex Domini Verbis apud Matthaeum „*Omnis qui audit verba mea, et facit ea, comparabo viro prudenti; at omnis audiens verba mea et non faciens ea, comparabitur viro stulto*" VII: 24. 26.

8256. Homo etiam talis est, qualis ejus charitatis vita,

non autem talis qualis ejus pietatis vita absque illa: inde charitatis vita manet hominem in aeternum, non autem pietatis vita, nisi quantum haec concordat cum illa: quod Charitatis vita maneat hominem in aeternum, etiam constat a Domini verbis apud Matthaeum „*Venturus est Filius hominis in gloria Patris sui cum Angelis suis; et tunc reddet unicuique secundum facta ejus*" XVI: 27: et apud Johannem „*Exibunt, qui bona fecerunt, in resurrectionem vitae, qui vero mala fecerunt, in resurrectionem judicii*" V: 29; tum ex illis quae apud Matthaeum Cap: XXV: 31 ad fin. [1]

8257. Per Vitam, per quam principaliter colitur Dominus, intelligitur vita secundum praecepta Ipsius in Verbo, per haec enim novit homo quid fides et quid Charitas; haec vita est vita Christiana, et vocatur vita spiritualis: Vita autem secundum leges justi et honesti absque illa, est vita civilis et moralis; haec vita facit ut homo sit civis mundi, illa autem ut sit civis coeli.

CAPUT XV.

1. Tunc cecinit Moscheh, et filii Israëlis Canticum hoc JEHOVAE, et dixerunt dicendo; Cantabo [2] JEHOVAE, quia exaltando exaltavit, equum et equitem ejus projecit in mare.

2. Virtus mea, et Canticum JAH, et fuit mihi ad salutem; hic DEUS meus, et habitaculum constituam Illi, DEUS patris mei, et exaltabo Ipsum.

3. JEHOVAH vir belli, JEHOVAH nomen Ipsius.

4. Currus Pharaonis et exercitum illius projecit in mare; et electio ducum tertianorum submersi in mari Suph.

5. Abyssi obtexerunt illos, descenderunt in profunditates sicut lapis.

6. Dextra tua JEHOVAH magnificata in robore; dextra tua JEHOVAH confringis hostem.

7. Et in multitudine excellentiae tuae destruis insurgentes Tibi, emittis excandescentiam tuam, comedit illos sicut stipulam.

8. Et vento narium tuarum coacervatae sunt aquae, constiterunt sicut cumulus fluenta, congelatae abyssi in corde maris.

9. Dixit hostis, persequar, assequar, dividam spolium, implebitur illis anima mea, evacuabo gladium meum, expellet illos manus mea.

10. Spirasti vento tuo, contexit illos mare, profundum petierunt sicut plumbum in aquis ingentibus.

11. Quis sicut Tu in diis JEHOVAH, quis sicut Tu, magnificus in sanctitate, venerandus laudibus, faciens mirabile.

12. Extendisti dextram tuam, absorpsit illos terra.

13. Duxisti in Misericordia tua populum illum, redemisti, deduxisti [in] virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuae.

14. Audiverunt populi, contremuerunt, dolor apprehendit habitatores Philisthaeae.

15. Tunc consternati sunt duces Edom, potentes Moabi, apprehendit illos terror; colliquefacti omnes habitatores Canaanis.

16. Cecidit super illos formido et pavor, in magnitudine brachii tui exscindentur, [3] sicut lapis, usque dum transibit populus tuus, JEHOVAH, usque dum transibit populus hic, [4] possedisti.

17. Introduces illos, plantabis illos in monte haereditatis tuae, loco ad habitare Te, operatus es JEHOVAH, sanctuarium, DOMINE, praepararunt manus tuae.

18. JEHOVAH regnabit in saeculum et aeternitatem.

19. Quia venit equus Pharaonis in curru suo et in equitibus suis in mare, et reduxit JEHOVAH super illos aquas maris; et filii Israëlis iverunt in arido per medium maris.

20. Et sumsit Mirjam Prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua, et exiverunt omnes mulieres post illam in tympanis et in choreis.

21. Et respondit illis Mirjam, cantate JEHOVAE, quia exaltando exaltavit, equum et equitem ejus projecit in mare.

22. Et proficisci fecit Moscheh Israëlem a mari Suph, et exiverunt ad desertum Schur, et iverunt tres dies in deserto, et non invenerunt aquas.

23. Et venerunt ad Marah, et non potuerunt bibere aquas

prae amaritudine, quia amarae illae, propterea vocavit nomen ejus Marah.

24. Et murmuraverunt populus contra Moschen, dicendo, quid bibemus.

25. Et clamavit ad JEHOVAM, et monstravit illi JEHOVAH lignum, et projecit ad aquas, et dulces factae aquae: ibi posuit illi statutum et judicium, et ibi tentavit illum.

26. Et dixit, si audiendo audiveris vocem JEHOVAE DEI tui, et rectum in oculis Ipsius feceris, et auscultaveris praeceptis Ipsius, et custodiveris omnia statuta Ipsius, omnem morbum, quem posui in Aegyptios, non ponam super te, quia Ego JEHOVAH sanator tuus.

27. Et venerunt ad Elim, et ibi duodecim fontes aquarum, et septuaginta palmae; et castrametati sunt juxta aquas.

CONTENTA.

8258. In sensu interno hujus Capitis, celebratur Dominus, quod postquam Humanum suum glorificavit, malos qui infestabant bonos in altera vita, dejecerit in inferna; et bonos, qui infestati sunt, elevaverit in coelum: haec sunt, quae in sensu interno continentur in Cantico Prophetico.

8259. Postea in sensu interno agitur de altera tentatione illorum qui ab Ecclesia spirituali, quae describitur per murmurationem populi ad Marah, ubi aquae amarae; et dein de consolatione, quae significatur per castrametationem ad Elim, ubi duodecim fontes et septuaginta palmae.

SENSUS INTERNUS.

8260. Vers: 1. 2. *Tunc cecinit Moscheh et filii Israëlis Canticum hoc Jehovae, et dixerunt dicendo, cantabo Jehovae, quia exaltando exaltavit; equum et equitem ejus projecit in mare. Virtus mea, et canticum Jah, et fuit mihi ad salutem; hic Deus meus, et habitaculum constituam Illi, Deus patris mei, et exaltabo Ipsum.* Tunc cecinit Moscheh et filii Israëlis

canticum hoc Jehovae, significat glorificationem Domini ab illis qui ab Ecclesia spirituali propter liberationem: et dixerunt dicendo, significat ita ex influxu: cantabo [4] Jehovae, significat quod Domino soli gloria: quia exaltando exaltavit, significat quod manifestaverit Divinum suum in Humano: equum et equitem ejus projecit in mare, significat in eo quod ex sola praesentia Ipsius falsa ex malo damnata sint et conjecta in infernum: virtus mea, significat quod omne potentiae ab Ipso: et Canticum Jah, significat quod omne fidei et inde gloriae sit ex Divino Vero quod ab Ipso: et fuit mihi ad salutem, significat quod inde salvatio: et habitaculum constituam Illi, significat quod in bono, quod ab Ipso, erit ut in coelo suo: Deus patris mei, significat quod non aliud Divinum fuerit in Ecclesiis Antiquis: et exaltabo Ipsum, significat quod etiam nunc Ipsi cultus Divinus.

8261. Tunc cecinit Moscheh et filii Israëlis canticum hoc Jehovae, quod significet glorificationem Domini ab illis qui ab Ecclesia spirituali propter liberationem, constat ex significatione canere canticum, quod sit glorificatio, de qua sequitur; quod sit glorificatio Domini, est quia per Jehovam in Verbo intelligitur Dominus, n: 1343. 1736. 2921. 3023. [5] 3035. 5041. 5663. 6280. 6281. 6905. 6945. 6956; et ex repraesentatione Moschis et filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, Moscheh enim una cum populo Ecclesiam illam repraesentat, Moscheh Caput ejus, quia etiam Divinum Verum, et populus seu filii Israëlis ipsam Ecclesiam; quod filii Israëlis sint qui ab Ecclesia spirituali, videatur n: 6426. 6637. 6862. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; quod glorificatio Domini sit propter liberationem, patet ab illis quae in Capite praecedenti ostensa sunt, quod nempe illi qui ab Ecclesia spirituali unice salvati sint per adventum Domini in mundum, et quod eo usque detenti fuerint in terra inferiore, et ibi infestati a spiritibus qui in falsis ex malo, et liberati a Domino postquam Humanum in Se Divinum fecit; quod illi qui ab Ecclesia spirituali unice salvati sint per adventum Domini in mundum, videatur n: 2661. 2716. 2833. 2834. 6372; et quod eo usque fuerint detenti in terra inferiore, ac liberati a Domino cum Humanum in Se Divinum fecit, n: 6854. 6914. 7035. 7091 fin: 7828. 7932. 8018.

8054. Quod canere canticum sit glorificare, ac ita canticum glorificatio, est quia Cantica in Ecclesia Antiqua et postea in Judaica, erant prophetica, et agebant de Domino, imprimis quod venturus in mundum, ac diabolicam turbam, tunc plus quam usquam grassantem, destructurus, et fideles ab impugnationibus illorum liberaturus; et quia canticorum prophetica in sensu interno talia continebant, inde per illa significatur glorificatio Domini, hoc est, Celebratio Ipsius ex laetitia cordis; laetitia cordis enim per cantum imprimis exprimitur, nam laetitia in cantu quasi ex se in sonorum erumpit: inde est, quod Jehovah, hoc est, Dominus, in canticis appelletur Heros, Vir belli, Deus exercituum, Victor, robur, propugnaculum, scutum, salus; [7] et diabolica turba, quae destructa, hostis; qui percussus, absorptus, submersus, conjectus in infernum. Qui de sensu interno nihil noverunt, credebant etiam olim quod intelligerentur talia quae in mundo erant, sicut hostes ibi, pugnae, victoriae, clades, submersiones, de quibus cantica in sensu externo agebant; sed qui sciebant quod omnia prophetica involverent coelestia et Divina, et quod haec repraesentarentur in illis, sciebant quod ageretur ibi de damnatione infidelium, et de salvatione fidelium, a Domino cum venturus in mundum; et tunc hi qui id sciebant, et id cogitabant, ac inde afficiebantur, internam laetitiam habebant, illi autem modo externam; Angeli etiam, qui apud homines, simul tunc in glorificatione Domini fuerunt; inde illis, qui canebant et qui audiebant cantica, ex sancto et beato, quae ex coelo influebant, laetitia coelestis, in qua sibi visi quasi sublati in coelum: talem effectum habebant Cantica Ecclesiae apud Antiquos, talem quoque effectum haberent hodie, nam Angeli spirituales imprimis afficiuntur Canticis, quae de Domino, Ipsius Regno, et de Ecclesia: quod Cantica Ecclesiae illum effectum habuerint, erat non solum ex eo, quod laetitia cordis per illa facta sit activa, et ab interiori usque ad extremas corporis fibras eruperit, et has tremore laeto et simul sancto commoverint; sed etiam quia glorificatio Domini in coelis fit per choros, ac ita per concentus plurium; inde quoque loquela Angelica est harmonica, cadens in numeros; de choris videatur n: 2595. 2596. 3350. 5182. 8115; de loquela Angelica, quod cadat in numeros, n: 1648. 1649. 7191 fin:

inde est, quod glorificationes Domini apud Antiquos, qui ab Ecclesia, fierent per Cantica, psalmos, instrumenta musica varii generis; nam gaudium, quod excessit omnia gaudia, habebant antiqui, qui ab Ecclesia, ex recordatione adventus Domini, et salvationis generis humani per Ipsum. Quod Cantica prophetica glorificationem Domini in sensu interno continerent, constat ex Canticis in Verbo, ut apud Esaiam „Ego Jehovah vocavi Te in justitia, et apprehendam manum tuam, Ego custodiam Te, *et dabo Te in foedus populo*, *in lucem gentium*, ad aperiendum oculos caecos, *ad educendum e carcere vinctum*, *e domo claustri sedentem tenebris: Cantate Jehovae Canticum novum*, laudem Ipsius extremitas terrae; extollant vocem desertum et urbes ejus; *Cantent* habitatores petrae, *ponant Jehovae gloriam;* Jehovah sicut *heros* exibit, sicut *vir bellorum*, excitabit Zelum, super *hostes suos* invalescet" XLII: 6. 7. 8. 9, seqq: quod hic agatur de Domino quod venturus ad liberandum illos qui in Captivitate spirituali, patet; quare dicitur, Cantate Jehovae canticum novum, et cantent habitatores petrae: similiter apud Eundem [8] „*Dedi Te in foedus populi*, ad restituendum terram, ad dividendum haereditates devastatas, *ad dicendum vinctis, exite*, illis qui in tenebris, revelamini: super viis pascent, et in omnibus clivis pascuum illorum: *Cantate Coeli*, et *exulta* terra, et *personate montes cantu*, quia consolatus Jehovah pópulum suum, et afflictorum suorum miserabitur" XLIX: 8. 9. 10. 13 seq: ibi etiam agitur de adventu Domini, et de liberatione vinctorum. Apud Davidem „*Cantate Jehovae canticum novum*, benedicite Nomini Ipsius, enumerate in gentibus *gloriam* Ipsius: omnes dii populorum, vanitates; at Jehovah coelos fecit, *gloria* et *honor* coram Ipso, robur et decor in sanctuario Ipsius; date Jehovae *gloriam* et robur, date *Jehovae gloriam Nominis Ipsius;* dicite inter gentes, Jehovah regnat, etiam orbis stabilitur, et non dimovetur: *Jehovah venit, venit ad judicandum terram*" Psalm: XCVI: 1 ad fin. Apud Eundem „Jehovah fecit ascendere me *e fovea vastationis*, e coeno luti; ac constituit super petra pedes meos; *et dedit in os meum Canticum novum*, laudem Deo nostro: videbunt multi et confident" Psalm: XL: 3. 4; ex his quoque constat, quod Canticum sit glorificatio Domini ob liberationem;

Cantica enim involvebant laetitiam cordis, et exaltationem Domini; laetitiam cordis ob adventum Domini et salvationem tunc; et exaltationem ob victoriam super hostes spirituales; laetitia cordis cum exaltatione Domini est quae intelligitur per glorificationem. Quod laetitia cordis per cantica significaretur, patet apud Davidem „Confitemini Jehovae in cithara, in nablio decachordii, psallite Illi, *cantate Ipsi canticum novum*, reddite egregium pulsare cum clangore, quia *colligit sicut cumulum aquas* [9] *maris*, dat in thesauris abyssos" Psalm: XXXIII: 2 ad 7. Apud Esaiam „Cessabit gaudium tympanorum, cessabit tumultus hilarium, cessabit gaudium citharae, *cum Cantu non bibent vinum*" XXIV: 8. 9. Et apud Amos „Convertam festa vestra in luctum, *et omnia cantica vestra* in lamentum" VIII: 10. Quod exaltatio Jehovae, hoc est, Domini, fieret per cantica, apud Davidem „Servus Jehovae David, *qui loquutus est Jehovae verba Cantici hujus;* Jehovah robur meum, Jehovah petra mea, et propugnaculum meum, et ereptor meus, Deus meus, rupes mea in qua confido, scutum meum, et cornu salutis meae, refugium meum, laudatum invocabo Jehovam, tunc ab hostibus meis servabor" Psalm: XVIII: 1. 2. 3. 4 seq. Apud Eundem „Jehovah robur meum, et scutum meum, *unde Cantico confitebor Ipsum;* Jehovah robur illis, et robur salutum [10] Uncti Ipsius" Psalm: XXVIII: 7. 8. Apud Eundem „Salus tua Deus in altum deducet me, *laudabo Nomen Dei Cantico*, et *magnum faciam Ipsum* confessione" Psalm: LXIX: 30. 31. [11] Quod de Domino agerent Cantica, etiam constat apud Johannem „Viginti quatuor seniores *cecinerunt Canticum novum*, dicentes, dignus es qui accipias librum, et aperias sigilla illius, quia occisus es, et redemisti Deo nos [12] sanguine tuo" Apoc: V: 9. 10: et apud Eundem „Vidi Angelos septem, [et] *qui canebant Canticum Moschis servi Dei*, et *Canticum Agni*, dicentes, magna et mirabilia opera tua, Domine, Deus Omnipotens; justae et verae viae tuae, Rex sanctorum; quis non timeat Te Domine, et non *glorificet Nomen tuum*" Apoc: XV: 2. 3; Canticum Moschis et Agni, est Canticum quod in hoc Capite, vocatur Canticum Agni, quia de glorificatione Domini ibi agitur.

8262. Et dixerunt dicendo, quod significet ita ex influxu, constat ex significatione dicere, cum agitur de glorificatione Do-

mini per Canticum, quod sit influxus; quod dicere etiam sit influxus, videatur n: 5743. 6152. 6291. 7291. 7381. 8221.

8263. Cantabo Jehovae, quod significet quod Domino soli gloria, constat ex significatione cantare Jehovae, quod sit glorificare Dominum, de qua mox supra n: 8261, ita quod Ipsi gloria; quod Ipsi soli, est quia Dominus est Jehovah in Verbo, n: 8261, ita solus Deus. In Verbo passim dicitur, quod soli Deo erit gloria et honor; qui non scit interiora Verbi, credere potest quod Dominus velit et amet gloriam sicut homo in mundo, etiam ex causa quia Ipsi illa prae omnibus in universo competit; sed Dominus non gloriam vult propter se, sed propter hominem qui glorificat Illum; homo qui glorificat Illum, facit id ex sancta veneratione pro Ipso quod supremus sit, et ex humiliatione sui quod respective nihil sit, et quia sic in glorificatione Domini ab homine inest et sancta veneratio et humiliatio, homo tunc in statu est recipiendi influxum boni a Domino, ita quoque amorem in Ipsum, inde est quod Dominus velit glorificationem ab homine, videatur n: 4347. 4593. 5957; quod influxus boni a Domino sit in cor humile, n: 3994. 7478.

8264. Quia exaltando exaltavit, quod significet quod manifestaverit Divinum suum in Humano, constat ex significatione exaltare se, cum de Domino, quod sit manifestare Divinum in Humano; causa quod per exaltando exaltavit se id significetur, est quia Divinum est Altissimum seu Supremum, ac Dominus, cum in mundo fuit, Humanum in Se Divinum fecit, ac ita exaltando exaltavit, quod per Altum in Verbo significetur Divinum; videatur n: 8153: hic dicitur exaltando exaltavit, et per id significatur manifestatio Divini in Humano, quia in Cantico hoc agitur de Domino, quod, postquam Humanum suum Divinum fecit, malos conjecerit in inferna, et bonos elevaverit in coelum, n: 8258, et hoc per solam praesentiam suam, n: 7989, nam malos conjicere in inferna, et bonos elevare in coelum, per solam praesentiam, est Divinum.

8265. Equum et equitem projecit in mare, quod significet quod ex sola praesentia Ipsius falsa ex malo damnata sint et conjecta in infernum, constat ex significatione equi, quod sint falsa ex intellectuali perverso, quod equus sit intellectuale, videatur n: 2761. 2762. 3217. 5321, et in opposito sensu intelle-

ctuale perversum, quod quia est nullum intellectuale, significatur in hoc sensu falsum per equum, et per equum Pharaonis scientificum falsum, n: 6125. 8146. 8148; ex significatione equitis, quod sint ratiocinia inde, de qua n: 8146. 8148; et ex significatione projicere in mare, quod sit damnare et conjicere in infernum, quod mare, hic mare Suph, sit infernum, ubi falsa ex malo illorum qui ab Ecclesia in fide separata et vita mali fuerunt, videatur n: 8099. 8137. 8148; inde est, quod dicantur falsa ex malo: quod illa damnata sint et conjecta in infernum ex sola praesentia Domini, in Capite praeced: ostensum est; mali enim nullatenus sufferre et sustinere possunt praesentiam Divinam, nam ex praesentia Divina anguntur, cruciantur, et quasi exanimantur, se gerunt sicut qui in agone mortis sunt; causa est, quia Divino omnipotentia [13] inest, et destruit ac exstinguit quod oppositum est, ita falsum et malum; inde vita illorum qui in falso et malo a praesentia Divina laborat, et tunc in se infernum, secundum praesentiae gradum, sentit; ne autem destruantur prorsus et crucientur illi qui in falsis et malis, obvelantur suismet falsis et malis, sicut nimbis, qui talis naturae sunt ut influxum Divini infringant, vel repellant vel suffocent, sicut solent nimbi terrestres aut nubes radios solis: haec intelliguntur per verba apud Johannem „Dicent montibus et petris, ruite super nos, et abscondite nos a facie sedentis super throno, et ab ira Agni, quia venit dies magna irae Ipsius, quis ergo poterit consistere" Apoc: VI: 16. 17, per montes et petras, quibus dicent ut ruerent super illos et absconderent illos, significantur mala et falsa, per iram Agni significatur cruciatus, apparet enim sicut Divinum ex ira cruciaret, cum tamen sunt ipsa falsa et mala; similiter apud Esaiam Cap: II: 10: apud Hoscheam, Cap: X: 8. apud Lucam Cap: XXIII: 30; quod ex sola praesentia Domini damnatio, etiam significatur per sequentia haec in hoc Cantico „Emittis excandescentiam tuam, comedit illos sicut stipulam; et vento narium tuarum coacervatae sunt aquae, constiterunt sicut cumulus fluenta: spirasti vento tuo, contexit illos mare, profundum petierunt: extendisti dextram tuam, absorpsit illos terra" Vers: 7. 8. [10.] 12; similiter in perpluribus aliis locis in Verbo.

8266. Virtus mea, quod significet quod omne potentiae

ab Ipso, constat ex significatione virtutis, quod sit vis et potentia; et quia dicitur virtus mea, et de Jehovah seu Domino, est quod omne potentiae sit ab Ipso.

8267. Et Canticum Jah, quod significet quod omne fidei et inde gloriae sit ex Divino Vero quod ab Ipso, constat ex significatione Cantici, cum de Jehovah, quod sit glorificatio Domini, de qua supra n: 8261; at cum de homine, ut hic, quod sit gloria quae ex fide, ita fides ex qua gloria, nam omne gloriae, quae homini, est ex fide in Dominum, quia fides quae fides est a Domino, et sic Dominus in fide, proinde ipsa gloria: causa, quod gloria hominis sit ex fide, etiam est, quia Divinum Verum, ex quo et per quod fides, apparet coram oculis angelorum ut lux, tum sicut splendor et jubar lucis; hoc jubar lucis, una cum magnificis coeli quae ex luce, appellatur gloria, quae sic non aliud est quam Divinum Verum, ita fides. Quod Jah sit Divinum verum procedens a Divino Humano Domini, est quia Jah est ex Jehovah, et vocatur Jah, quia non est Esse, sed Existere ex Esse, Divinum enim Verum est Existere, Divinum autem Bonum est Esse, videatur n: 6880; inde etiam dicitur Canticum Jah, quia per Canticum significatur fides quae est Divini Veri: per Jah quoque significatur Divinum Verum apud Davidem „*Cantate Deo*, laudate Nomen Ipsius, extollite equitantem super nubibus, *per Jah Nomen Ipsius*, et exultate coram Ipso" Psalm: LXVIII: 5, laudare et extollere Deum per Jah nomen Ipsius, est per Divinum Verum: etiam apud Eundem „In angustia invocavi *Jah*, respondit mihi in latitudine *Jah;* Jehovah auxiliatus est mihi, robur meum et *Canticum Jah:* non moriar sed vivam, et annuntiabo opera *Jah;* intrabo per portas justitiae, et confitebor *Jah*". Psalm: CXVIII [: 5. 13. 14. 17. 19]; ibi Jah est Dominus quoad Divinum Verum; similiter *Jah* in Hallelu-Jah, Ps: CV: 45. [14] Ps: CVI: 1. 48. Ps: CXI: 1. Ps: CXII: 1. Ps: CXIII: 1. 9. Ps: CXV: 17. 18. Ps: CXVI: 19.

8268. Et fuit mihi in salutem, quod significet quod inde salvatio, constat absque explicatione.

8269. Et habitaculum constituam Illi, quod significet quod in bono, quod ab Ipso, erit ut in suo coelo, constat ex significatione habitaculi, cum de Jehovah seu Domino dicitur, quod

sit bonum; quod habitaculum Domini sit bonum, est quia omne bonum est a Domino, ita bonum est Domini, adeo ut dici possit quod Dominus sit bonum, in hoc cum Dominus habitat, in suo Divino habitat, nec alibi habitare potest: secundum Domini verba apud Johannem „Jesus dixit, si quis amaverit Me, verbum meum servat, et Pater meus amat illum, *et ad illum veniemus, et mansionem apud illum faciemus*" XIV: 23, [15] bonum ex Divino hic describitur per amare Dominum, et servare verbum illius, nam bonum est amoris; apud illum dicitur quod mansionem facerent, hoc est, in bono apud illum. Ut in suo coelo dicitur, quia coelum vocatur habitaculum Dei, ex eo quia bonum, quod a Domino, est ibi, et constituit coelum: Dominus etiam in unoquovis homine est ut in suo coelo, cum in bono ibi, nam coelum hominis est bonum, et homo per bonum est apud Angelos in coelo: inde nunc patet, quod per habitaculum constituam Illi, significetur quod in bono, quod ab Ipso, erit ut in suo coelo.

8270. Deus patris mei, quod significet quod non aliud Divinum fuerit in Ecclesiis Antiquis, constat ex significatione patris, quod sit Ecclesia Antiqua, de qua n: 6050. 6075. 7649. [16] 8055, inde Deus patris est Divinum in Ecclesiis Antiquis; quod Divinum in illis Ecclesiis fuerit Dominus, videatur n: 6846. 6876. 6884; et quod non alius per Jehovam ab illis intellectus sit quam Dominus, n: 1343. 5663.

8271. Et exaltabo Ipsum, quod significet quod etiam nunc Ipsi cultus Divinus, constat ex significatione exaltare, cum dicitur de homine quod exaltabit Jehovam, quod sit cultus, nam cultus Divinus consistit in exaltatione Domini respective ad se, quod fit secundum gradum humiliationis sui coram Domino; humiliatio est essentiale cultus Divini; cum homo in hoc essentiali est, tunc est in statu recipiendi a Domino verum quod fidei et bonum quod charitatis, consequenter in statu colendi Ipsum: si autem homo exaltat se coram Domino, tunc claudit interiora mentis suae pro receptione boni et veri a Domino. Quid exaltare se, cum dicitur de Domino quod Ipse se exaltet, videatur supra n: 8264.

8272. Vers: 3. 4. 5. *Jehovah vir belli, Jehovah Nomen Ipsius. Currus Pharaonis et exercitum illius projecit in mare;*

et electio ducum tertianorum submersi in mari Suph. Abyssi obtexerunt illos, descenderunt in profunditates sicut lapis. Jehovah vir belli, significat quod Dominus contra omnia mala et falsa, quae ab infernis, tutetur: Jehovah Nomen Ipsius, significat quod solus sit a Quo omnia: currus Pharaonis et exercitum illius projecit in mare, significat falsa ex malo in specie et in genere illorum qui ab Ecclesia, et ibi in vita mali, quod se ad praesentiam Ipsius conjecerint in inferna: et electio ducum tertianorum, significat omnia cum singulis: submersi in mari Suph, significat quod concluserint se falsis ex malo: abyssi obtexerunt illos, significat quod falsitates ex cupiditatibus operuerint illos: descenderunt in profunditates sicut lapis, significat quod ad inferiora lapsi sint sicut ex gravi.

8273. Jehovah vir belli, quod significet quod Dominus contra omnia mala et falsa, quae ab infernis, tutetur, constat ex significatione viri belli, quod sit qui contra falsa et mala, hoc est, contra inferna, pugnat et vincit, hic qui hominem contra illa tutatur; nam, ut prius ostensum est, Dominus solus pugnat pro homine, et tutatur illum, cum impugnatur ab infernis, et hoc continue, imprimis in tentationibus, quae sunt pugnae spirituales: Dominus vir belli appellatur ex eo primum, quod, cum in mundo fuit, solus, hoc est, ex se pugnaverit contra inferna, quae tunc quoad plurem partem aperta fuerunt, et omnes, quotcunque in alteram vitam veniebant, aggrediebantur et subjugare conabantur: causa quod diabolica turba, hoc est, inferna tunc ita grassarentur, erat quia Divinum transiens per Coelum, quod ante adventum Domini Divinum Humanum fuit, non valuit contra mala et falsa, quae tam immensum aucta fuerunt, idcirco ipsi Divino placuit Humanum assumere, et hoc Divinum facere, et tunc simul per pugnas in se admissas turbam illam diabolicam in inferna conjicere, et ibi includere, ac subjicere coelis; et simul etiam ipsos coelos in ordinem redigere; ex his pugnis Dominus primum vocatur *Vir belli;* et postea, quod, cum ita vicerat inferna, et Justitia factus, ex Divina potentia tutetur homines, et hoc continue, et imprimis in pugnis tentationum. Quod Dominus Solus et ex Se pugnaverit contra inferna, et vicerit illa, ita apud Esaiam „*Rejectum est retro judicium, et justitia e longinquo stetit, nam impegit in platea veri-*

tas, et rectitudo non potest advenire; dum veritas sublata est, et recedens a malo insanus: vidit Jehovah, et malum fuit in oculis Ipsius, quod non Judicium; et vidit quod non vir, et obstupuit quod non intercedens; ideo salutem praestitit Ipsi brachium suum, et Justitia Ipsius suscitavit Ipsum; unde induit justitiam sicut loricam, et galeam salutis super caput suum" LIX: 14. 15. 16. 17; describitur hic status illius temporis in utroque mundo, et quod Dominus ex se Solus rem lapsam restituerit. Pariter alibi apud Eundem „*Quis hic qui venit ex Edom, conspersus vestes ex Bozra; Hic honorabilis in vestitu suo, incedens in multitudine roboris sui; Ego qui loquor in justitia, magnus ad salutem; torcular calcavi solus, et de populis non vir mecum, unde sparsa est victoria illorum super vestes meas; nam dies vindictae in corde meo, et annus redemptorum meorum venerat: circumspexeram, sed non auxilians, et obstupui, sed non suffulciens, ideo salutem Mihi praestitit brachium meum"* LXIII: 1. 2. 3. 4. 5: ex his constare potest, quod Dominus in mundo pugnaverit solus contra inferna, ac illa vicerit: cum pugnis et victoriis super inferna ita se habet; qui semel illa vincit, perpetuo illa vincit, nam per victoriam comparat sibi potentiam super illa, tantum enim in se confirmat et tantum sibi appropriat bonum quod amoris et verum quod fidei, contra quae postea inferna nihil audent; Dominus, cum in mundo fuit, tentationum pugnas in Se ab omnibus infernis admisit, et per illas Humanum in Se Divinum fecit, et simul tunc sub obedientiam redegit inferna in perpetuum, videatur n: 1663. 1668. 1690. 1692. 1737. 1813. 1820. 2776. 2786. 2795. 2803. 2814. 2816. 4287; inde est, quod Solus Dominus super inferna potentiam habeat in aeternum; et ex Divina potentia pro homine pugnet. Inde nunc est quod Dominus dicatur Vir belli, et quoque Heros, ut quoque apud Esaiam „Jehovah sicut *Heros* exibit, sicut *Vir bellorum* excitabit Zelum, super hostes suos invalescet" XLII: 13: et apud Davidem „Quis hic Rex gloriae, Jehovah *fortis* et *Heros*, Jehovah *Heros belli*, quis hic Rex Gloriae, *Jehovah Zebaoth* (Exercituum)" Psalm: XXIV: 8. 10. In Verbo ubi memoratur bellum, in sensu interno intelligitur bellum spirituale, quod contra falsa et mala, seu quod idem, quod contra diabolum, hoc est, inferna, n:

1664. 2686; de Bellis seu Pugnis Domini contra inferna agitur in sensu interno tam in Historicis Verbi quam in Propheticis; pariter de bellis, et pugnis Domini pro homine: apud Antiquos, apud quos Domini Ecclesia fuit, etiam fuit Verbum tam Historicum quam Propheticum, quod hodie non exstat; Verbum Historicum vocatum est *Liber Bellorum Jehovae*, et Verbum Propheticum *Enuntiata*, hoc Verbum memoratur apud Moschen Numer: XXI: 14, et 27; quod per vocem illam ibi Vers: 27 significentur prophetica, patet ex significatione illius vocis Num: XXIII: 7. 18. Cap: XXIV: 3. 15; per *Bella Jehovae* ibi intellecta fuerunt pugnae et victoriae Domini, cum fuit in mundo, contra inferna; et quoque pugnae et victoriae Ipsius perpetuae postea pro homine, pro Ecclesia et pro Regno suo; nam inferna continue se efferre volunt, nihil enim aliud spirant quam dominatum, sed reprimuntur a Solo Domino, conatus illorum enitendi apparent sicut Ebullitiones, ac sicut Ejectiones dorsi ab homine; sed quoties hoc conantur, toties plures ibi profundius dejiciuntur.

8274. Jehovah Nomen Ipsius, quod significet *quod solus* sit a quo omnia, constat ex significatione Nominis Jehovae, quod sint omnia fidei et amoris, seu omnia veri et boni in complexu, per quae Dominus colitur, de qua n: 2724. 3006. 6674, et quod in supremo sensu sit Divinum Humanum Domini, n: 2628. 6887, ex Quo omnia illa; inde et quoque ex eo, quod Jehovah sit ipsum Esse, ita esse omnium, patet, quod per Jehovah Nomen Ipsius, significetur quod Dominus solus sit a Quo omnia.

8275. Currus Pharaonis et exercitum illius projecit in mare, quod significet falsa ex malo in specie et in genere illorum qui ab Ecclesia et ibi in vita mali, quod se ad praesentiam Ipsius conjecerint in inferna, constat ex significatione curruum, quod sint falsa, de qua n: 8146. 8148. 8215, hic falsa in specie, quia etiam dicitur exercitus, per quem significantur falsa in genere; quod exercitus sint falsa, videatur n: 3448. 8138. 8146. 8148; ex repraesentatione Pharaonis et Aegyptiorum, quod sint qui ab Ecclesia in fide separata ac in vita mali, ac inde in meris falsis ex malo, de qua n: 7926. 8132. 8135. 8138. 8148: ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum, ubi

ii qui in illis falsis, de qua n: 8099. 8137. 8148; inde, projecit in mare, est quod conjecit in infernum, in sensu interno quod seipsos ad solam praesentiam Domini illuc conjecerint, videatur n: 8265: [17] ex his patet, quod per currus Pharaonis et exercitum illius projecit in mare, significetur quod falsa ex malo in specie et in genere illorum qui ab Ecclesia et ibi in vita mali, se ad praesentiam Domini conjecerint in mare.

8276. Et electio ducum tertianorum, quod significet omnia cum singulis, constat ex significatione ducum tertianorum, quod sint communia sub quibus particularia in serie, de qua n: 8150, ita omnia et singula; nam cum dicuntur communia, intelliguntur etiam particularia quae sub illis et in illis, et quoque singularia quae sub particularibus et in illis, nam commune absque illis non est aliquid, commune enim dicitur ab illis, quia est complexus plurium; inde est quod per duces tertianos significentur omnia cum singulis: electio dicitur, et per eam significantur praecipua, nempe falsa, sub quibus reliqua sunt.

8277. Submersi in mari Suph, quod significet quod concluserint se falsis ex malo, constat ex significatione submergi, hic aquis maris Suph, quod sit includere se falsis ex malo, per aquas enim illius maris significantur falsa, n: 8137. 8138; et per submergi significatur includi; nam qui in infernis sunt, includuntur et circumdantur falsis, sicut aquis qui submerguntur; quod seipsos illis immergant seu includant, videatur n: 7926. [18] 8227. 8228.

8278. Abyssi obtexerunt illos, quod significet quod falsitates ex cupiditatibus operuerint illos, constat ex significatione abyssorum, quod sint falsitates quae ex cupiditatibus; per Abyssos in Verbo intelliguntur aquae et aquarum copiae in profundis, et per aquas in bono sensu significantur vera, et in opposito falsa, n: 739. 790. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668, et per profunda significantur inferna; inde est quod abyssi sint falsitates ex cupiditatibus, tum quod sint inferna. Quod per Abyssos in Verbo intelligantur aquae in profundis et aquarum copiae, constat apud Ezechielem „Aquae crescere fecerunt Cedrum, *Abyssus altam fecit illam*, ita ut [cum] fluviis suis iverit circum plantam tuam, et aquaeductus emiserit ad omnes arbores agri" XXXI: 4. Apud Davidem „Diffidit petras in deserto, et

bibere fecit abyssos magnas, eduxit fluenta e petra, et descendere fecit aquas sicut fluenta » Psalm: LXXVIII: 15. 16. [19] Apud Moschen « Terra bona, terra fluviorum aquae, fontium, et *abyssorum exeuntium e valle et e monte* » Deut: VIII: 7, in his locis abyssi pro aquis in copia; et aquae in copia seu abyssi pro veris fidei in abundantia; bibere fecit abyssos magnas e petra, pro quod vera fidei absque defectu, nam Petra est fides a Domino, ita Dominus quoad fidem; abyssi exeuntes e valle et e monte, pro veris fidei ex amore; inde etiam inter benedictiones Josephi fuerunt « *Benedictiones abyssi cubantis infra* » Genes: XLIX: 25. Deut: XXXIII: 13. Quod Abyssi sint falsitates ex cupiditatibus, proinde etiam Inferna, constat apud Esaiam « Expergiscere juxta dies antiquitatis, generationes aeternitatis; nonne Tu exsiccas mare, *aquas Abyssi magnae*, et ponis *profunditates maris* in viam, ut transeant redempti » LI: 9. 10. 11. Apud Eundem « Jehovah Qui discidit aquas coram illis, *Qui duxit illos per Abyssos*, sicut equus in deserto, non ostenderunt » LXIII: 13. 14. Apud Ezechielem « Sic dixit Dominus Jehovih, cum dedero te urbem desolatam, sicut urbes quae non habitantur, *cum ascendere fecero contra te Abyssum*, et *obtexerint te aquae multae* » XXVI: 19. Apud Johannem « Vidi stellam e coelo lapsam in terram, cui data est *clavis putei Abyssi*, et *aperuit puteum Abyssi* » Apoc: IX: 1. 2. 11. Apud Eundem « Bestia quae ascendit *ex Abysso*, fecit bellum cum illis » Apoc: XI: 7. Porro apud Eundem « Bestia, quam vidisti, erat, et non est, *et ascensura est ex Abysso*, et in perditionem abitura » Apoc: XVII: 8; in his locis Abyssi pro infernis, ita quoque pro falsitatibus a cupiditatibus, nam hae sunt in infernis, et faciunt ea. Quia haec significantur per Abyssos, etiam per illas significantur Tentationes, nam tentationes fiunt per injecta falsa et mala ab infernis; in hoc sensu apud Jonam « Circumdederunt me aquae usque ad animam, *Abyssus circumcinxit me* » II: 6: apud Davidem « *Abyssus ad abyssum clamans*, ad vocem canalium [20] tuorum, omnes confractiones tuae et fluctus tui super me transiverunt » Psalm: XLII: 8: apud Eundem « Qui ostendisti mihi angustias multas et malas; revertere et vivifica me, et *ex abyssis terrae fac reverti et ascendere me* » Psalm: LXXI: 20. [21]

8279. Descenderunt in profunditates sicut lapis, quod significet quod ad inferiora lapsi sint sicut ex gravi, constat ex significatione descendere, cum ad inferiora, sicut ex gravi, quod sit labi; ex significatione profunditatum, quod sint inferiora, ubi inferna, de qua sequitur; et ex significatione sicut lapis, quod sit sicut ex gravi; sicut lapis dicitur, quia per lapidem in genuino sensu significatur Verum, de qua n: 643. 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798. 6426, inde in opposito sensu falsum; falsum etiam ex malo talis naturae est, ut versus inferiora delabatur, sicut grave in mundo; verum autem ex bono talis naturae est, ut ad superiora ascendat sicut leve in mundo; inde est, quamdiu mali nondum devastati sunt quoad vera, quod sint in regione supra inferna, ast ut primum devastati sunt, hoc est, privati veris, est quasi alae illis amputatae forent, et tunc sicut pondera delabuntur, et quo falsa ex malo pejora sunt, eo profundius; inde est, quod per profunditates aeque ac per abyssos significentur inferna; sed per [22] Profunditates Inferna respective ad mala, et per abyssos Inferna respective ad falsa quae ex illis; ut apud Jeremiam „Fugite, averterunt se, *in profundum dimiserunt se ad habitandum*" XLIX: 8. 30: apud Davidem „Venerunt aquae usque ad animam, submersus sum *in luto profunditatis*, nec consistens; veni in *profunditates aquarum*, et fluctus obruit me: eripe me e luto ne submergar, eripiar ab osoribus meis, et *e profunditatibus aquarum*, ne obruat me fluctus aquarum, *neque absorbeat me profunditas*, nec claudat super me fovea os suum" Psalm: LXIX: 2. 3. 15. 16. Apud Micham „Projiciet *in profunditatem maris* omnia peccata illorum" VII: 19. [23] Quod Profundum sit infernum respective ad malum, est quia oppositum est *Alto*, per quod significatur Coelum et quod praedicatur de bono, n: 8153: malum etiam correspondet Gravi in terra, quod ex pondere suo delabitur, ita quoque gravitati lapidis, cum per lapidem significatur falsum.

8280. Vers: 6. 7. 8. 9. 10. *Dextra tua Jehovah, magnificata in robore; dextra tua, Jehovah, confringis hostem. Et in multitudine excellentiae tuae destruis insurgentes Tibi; emittis excandescentiam tuam, comedit illos sicut stipulam. Et vento narium tuarum coacervatae sunt aquae, constiterunt sicut cumulus fluenta, congelatae* [24] *abyssi in corde maris. Dixit*

hostis, persequar, assequar, dividam spolium, implebitur illis anima mea, evacuabo gladium meum, expellet illos manus mea. Spirasti vento tuo, contexit illos mare, profundum petierunt, sicut plumbum in aquis ingentibus. Dextra tua Jehovah magnificata in robore, significat omnipotentiam Domini ostensam: dextra tua Jehovah confringis hostem, significat omnipotentiae effectum in mala et inde falsa, quorum potentia annihilatur: et in multitudine excellentiae tuae destruis insurgentes Tibi, significat quod ex Divino opposita ut nihili rejiciantur: emittis excandescentiam tuam, significat cupiditatum furorem et conatum violentiam inferendi apud malos: comedit illos sicut stipulam, significat inde devastationem et damnationem ex seipsis: et vento narium tuarum coacervatae sunt aquae, significat falsa in unum collecta per praesentiam coeli: constiterunt sicut cumulus fluenta, significat quod continue conantes malum ne hilum possent infestare: congelatae abyssi in corde maris, significat quod merae falsitates ex malo cupiditatum amoris sui nequicquam possint emergere: dixit hostis, significat cogitationem illorum qui in malis et inde falsis ante Domini adventum: persequar, significat infestationem: assequar, significat subjugationem: dividam spolium, significat servitium: implebitur anima mea, significat jucundum: evacuabo gladium, significat pugnam falsi ex malo continuam: expellet illos manus mea, significat quod ex potentia destruetur coelum: spirasti vento tuo, [25] significat praesentiam Domini cum angelis: contexit illos mare, significat quod omne falsum quod illis obstipaverit: profundum petierunt sicut plumbum, significat quod mala detraxerint illos ad inferiora, sicut gravia in mundo: in aquis ingentibus, significat circumfusionem a falsorum immensa copia.

8281. Dextra tua Jehovah magnificata in robore, quod significet omnipotentiam Domini, quod ostensa, constat a significatione dextrae Jehovae, quod sit omnipotentia, de qua sequitur; et ex significatione magnificata robore, quod sit ostensa, nam Divina potentia per robur, quo magnificatur, ostenditur. Quod dextra Jehovae sit Omnipotentia, est quia per manum in Verbo significatur potentia, et sic per dextram eminens potentia; inde cum manus seu dextra dicitur de Jehovah, est Divina potentia, seu omnipotentia; quod manus et dextra sit potentia,

videatur n: 878. 4931 ad 4937. 6292. 6947. 7188. 7189. 7518, et cum praedicatur de Jehovah, quod sit omnipotentia, n: 3387. 7518. 7673. 8050. 8069. 8153. Quod dextra Jehovae sit Divina potentia seu Omnipotentia, constat etiam a sequentibus his locis in Verbo; apud Matthaeum „Jesus dixit, *ex nunc videbitis Filium Hominis sedentem a dextris potentiae,* et venientem super nubibus coeli" XXVI: 64. Marc: XIV: 62: apud Lucam „*Ex hoc nunc erit Filius Hominis sedens a dextris virtutis Dei*" XXII: 69: [26] tum apud Davidem „Dictum Jehovae ad Dominum [27] meum, *sede ad dextram meam*, usque dum posuero inimicos tuos scabellum pedum tuorum: Tu sacerdos in aeternum, juxta modum Malki-Zedechi, *Dominus ad dextram tuam* percussit in die irae reges" Psalm: CX: 1. 4. 5. Matth: XXII: 43. 44; [28] qui non scit, quod dextra, cum dicitur de Jehovah, significat omnipotentiam, non potest aliam ideam ex his Domini verbis capere, quam quod Dominus sedebit ad dextram Patris sui, ac dominium habebit sicut is qui ad dextram regis in terra sedet; sed sensus internus instruit, quid in illis locis per sedere ad dextram intelligitur, quod nempe omnipotentia Divina; inde quoque dicitur sedere a dextris *potentiae,* et a *dextris virtutis Dei.* Quod Dominus sit Cui omnipotentia, patet, nam de Domino dicitur, et per Dominum apud Davidem intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, et quoque per Filium hominis apud Evangelistas; Divinum enim Verum est cui omnipotentia ex Divino Bono; quod Divino Vero sit omnipotentia, videatur n: 6948. 8200; in genere quod potentia sit Veri ex bono, n: 3091. 3563. 4931. 6344. 6423; [29] et quod inde manus praedicetur de vero, n: 3091. 4931, et quod filius hominis sit Divinum Verum procedens a Domino, n: 2159. 2803. 2813. 3704. Potentia Divina seu Omnipotentia per dextram etiam in sequentibus locis significatur apud Davidem „Nunc novi quod salvet Jehovah Unctum suum, respondent Ipsi in Coelo, *per virtutes salutis dextrae suae*" Psalm: XX: 7. Apud Eundem „Jehovah respice e coelis, et vide, et visita vitem hanc, et surculum, [30] quem plantavit *dextra tua,* super filium, confortaveras Tibi" Psalm: LXXX: 15. 16. Apud Eundem „Tibi *brachium* cum virtute, fortis est *manus tua,* exaltabitur *dextra tua*" Psalm: LXXXIX: 14. Apud Eundem „Ro-

bur meum, et Canticum Jah, factus est mihi in salutem; vox jubili et salutis in tentoriis justorum, *dextra Jehovae fecit fortitudinem, dextra Jehovae* exaltata, *dextra Jehovae fecit fortitudinem* " Psalm: CXVIII: 14. 15. 16; in his locis dextra Jehovae pro omnipotentia, et in supremo sensu pro Domino quoad Divinum Verum; hoc manifestius alibi apud Davidem „ Sit *manus tua* Jehovah pro *viro dextrae tuae*, pro filio hominis, confortasti Tibi " Psalm: LXXX: 18, vir dextrae Jehovae et filius hominis pro Domino quoad Divinum Verum. Apud Eundem „ Tu *manu tua* expulisti gentes, non gladio suo possederunt terram, et *brachium* illorum non servavit illos, sed *dextra tua*, et *brachium tuum*, et lux facierum tuarum " Psalm: XLIV: 3. 4, lux facierum Jehovae est Divinum Verum ex Divino Bono, ita quoque dextra et brachium: et apud Esaiam „ Juravit Deus per *dextram suam*, et per *brachium roboris sui* " LXII: 8, hic quoque dextra Dei, et brachium roboris Ipsius pro Domino quoad Divinum Verum, Jehovah enim seu Dominus non per alium jurat quam per Se, n: 2842, ita per Divinum Verum, nam Hoc est Ipse, quia ab Ipso: inde est, quod in Verbo passim *Dominus* non modo dicatur dextra et Brachium Jehovae, sed etiam robur, per quod confringit hostes, et quoque Malleus, ut apud Jeremiam Cap: LI: 19. 20. 21 seq: Dominus etiam in mundum venit, et ibi Divinum Verum factus, ac postea Divinum Bonum, ex quo Divinum Verum, ut omnia mala et falsa includeret infernis, ac bona et vera colligeret in coelos, ac ibi in Divinum ordinem illa disponeret. Ex his nunc constat, quod per dextram Jehovae in Verbo significetur Omnipotentia, quae Divino per Divinum Verum. Quod dextra sit eminens potentia trahit inde originem, quia illi, qui in Maximo Homine seu Coelo, referunt humeros, brachia, et manus, sint qui potentes sunt ex Vero quod ex bono, hoc est, ex fide quae ex amore, n: 4931 ad 4937. 7518.

8282. Dextra tua Jehovah confringis hostem, quod significet omnipotentiae effectum in mala et inde falsa, quorum potentia annihilatur, constat ex significatione dextrae Jehovae, quod sit omnipotentia Domini, de qua nunc supra n: 8181; ex significatione confringere, quod sit annihilare; et ex significatione hostis, quod sint mala et falsa, nam non aliud in sensu spi-

rituali per hostes, inimicos et osores in Verbo intelligitur: hostes, inimici, et osores, vocantur, non quod Dominus illis hostis sit, aut odio habeat, sed quia illi osores et hostes sunt contra Divinum; cum autem ipsi se devastant, inque damnationem et in infernum conjiciunt, apparet sicut id veniat ex Divino: apparentia illa seu fallacia se habet, sicut qui videt solem quotidie circum tellurem nostram facientem gyrum, et inde credit, quod motus ille sit solis, cum tamen est telluris: seque habet, sicut qui contra leges peccat, et propterea judicatur a rege vel judice, et punitur, quod credat id ex rege vel judice venire, cum tamen ab ipso qui facit contra leges: pariter sicut qui se in aquam vel in ignem, vel qui contra gladium extensum, vel contra turmam hostilem, conjicit, quod crediturus quod inde veniat ei perditio, cum tamen ab ipso: ita se habet cum illis qui in malo sunt, qui se contra Divinum efferunt, et conjiciunt in medium ejus.

8283. Et in multitudine excellentiae tuae destruis insurgentes Tibi, quod significet quod ex Divino opposita ut nihili rejiciantur, constat ex significatione multitudinis excellentiae, quod sit Divinum quoad potentiam super illa, quae se Illi opponunt; ex significatione destruere, quod sit ut nihili rejicere; et ex significatione insurgentium, quod sint qui se opponunt, ita opposita.

8284. Emittis excandescentiam tuam, quod significet cupiditatum furorem et conatum violentiam inferendi apud malos, constat ex significatione excandescentiae, cum tribuitur Jehovae seu Domino, quod sit destructio et punitio conatuum [31] apud illos qui se opponunt Divino, et violentiam inferre volunt illis quos Divinum tutatur; quod id appareat sicut ira et excandescentia [32] a Divino, et tamen quod sit apud illos, videatur n: 5798. 6071. [33] 6997: quod non modo ira et excandescentia, sed etiam omnia mala quae fiunt, tribuantur Divino, cum tamen sunt ab ipsis, n: 2447. 6071. 6991. [34] 6997. 7533. 7632. 7643. 7679. [35] 7710. 7877. 7926. 8223. 8227. 8228: quod sphaera conatuum faciendi malum sit perpetua ab infernis, sed sphaera conatuum faciendi bonum sit perpetua e coelis, n: 8209.

8285. Comedet illos sicut stipulam, quod significet inde

devastationem et damnationem ex seipsis, constat ex significatione comedere, quod sit consumere, et in spirituali sensu devastare et damnare, nam consumatio illorum qui in malo sunt, est devastatio et damnatio, tunc enim non in aliquo vero sunt, sed in meris falsis ex malo, inde in nulla vita spirituali amplius; sicut stipulam dicitur, quia significatur plenaria vastatio, hoc est, devastatio.

8286. Et vento narium tuarum coacervatae sunt aquae, quod significet falsa in unum collecta per praesentiam coeli, constat ex significatione venti narium, quod sit coelum, de qua sequitur; ex significatione coacervari, quod sit in unum colligi; et ex significatione aquarum, quod sint falsa, de qua n: 7307. 8137. 8138; quod damnatio et conjectio in infernum sit collectio omnium falsorum ex malo, et obstipatio ab illis, videatur n: 8146. 8210. 8232; et quod hoc fiat ex sola praesentia Domini, n: 8265. [17] Quod ventus narium Jehovae seu Domini, sit coelum, est quia per illum intelligitur spiraculum vitae, ita vita Divina, quae quia facit vitam coeli, per ventum narium Jehovae significatur coelum; inde quoque est, quod eadem vox in Lingua originali, significet et ventum et spiritum. Quod per Ventum Jehovae seu spiraculum Ipsius, significetur vita quae est coeli, et quae est hominis qui in coelo, hoc est, regenerati, constat apud Davidem „Per Verbum Jehovae coeli facti sunt, et *per spiritum* (ventum) *oris Ipsius* omnis exercitus illorum" Psalm: XXXIII: 6. Apud Eundem „Colligis *spiritum illorum*, exspirant, et ad pulverem suum relabuntur; *emittis spiritum tuum* (ventum,) creantur" Psalm: CIV: 29. 30. Apud Ezechielem „Jehovah dixit ad me, num vivent ossa haec; tum dixit, propheta *super spiritu*, propheta, fili hominis, et *dic ad ventum*, sic dixit Dominus Jehovih, *a quatuor ventis veni spiritus*, et *inspira* in occisos hos, ut vivant, et *venit in eos spiritus*, et revixerunt" XXXVII: 8. 9. 10. Apud Johannem „Vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulis terrae, *retinentes quatuor ventos terrae*, ut *non flaret ventus super terram*, neque super mare, neque super ullam arborem" Apoc: VII: 1; hic ventus pro vita coeli, hoc est, Divina; ut quoque apud Hiobum „*Spiritus Dei* fecit me, et *spiraculum Schaddai vivificavit me*" XXXIII: 4: quia ventus significabat vitam,

ideo cum Dominus de regeneratione hominis docet, etiam dicit „*Spiritus* (seu ventus) *ubi vult, spirat*, et vocem ejus audis, atqui [36] non scis, unde venit, aut quo abit, *sic est omnis qui generatus est a spiritu*" Joh: III: 8: et quia per ventum Jehovae aut spiraculum Ipsius, significata est vita a Divino, idcirco ubi agitur de nova vita Adami, dicitur, quod Jehovah „*inspiraverit in nares illius spiraculum vitarum*, et factus homo in animam viventem" Gen: II: 7; per nares dicitur, quia per illas respiratio, et per respirationem vita; ut apud Esaiam „Desistite ab homine, *in cujus naso spiritus*" II: 22. Apud Jeremiam „*Spiritus Narium nostrarum*, Unctus Jehovae, captus est in foveis illorum, de quo dixeramus: in umbra illius vivemus inter gentes" Thren: IV: 20, Unctus Jehovae pro Domino, spiritus narium nostrarum pro vita ab Ipso. Apud Hiobum „Quamdiu anima mea in me, *et ventus Dei in naso meo*" XXVII: 3. Quia nunc per ventum narium Jehovae significatur vita quae a Domino, et sic in universali sensu coelum, et quia per praesentiam Domini, seu per praesentiam Coeli ubi Dominus, mala et falsa conjiciuntur in infernum, n: 8265, [17] ideo quoque ille effectus per ventum narium Jehovae significatur, ut apud Davidem „Apparuerunt alvei maris, revelata sunt fundamenta orbis, ob increpationem Jehovae, *a flatu spiritus nasi Ipsius*" Psalm: XVIII: 9. 16. II Sam: XXII: 16. Apud Esaiam „*Flatus Jehovae* sicut flumen [37] sulphuris accendit illum" XXX: 33. Apud Eundem „Etiam non plantantur, etiam non seseruntur, etiam non radicatur in terra truncus illorum, *et etiam spirat in illos*, et exarescunt, ut procella sicut stipulam tollat illos" XL: 24; et apud Davidem „*Mittit verbum* [38] *suum*, et liquefacit illa, *spirare facit ventum suum*, fluunt aquae" Psalm: CXLVII: 17. 18; inde quoque est, quod *per nasum*, cum praedicatur de Jehovah seu Domino, etiam significetur excandescentia, ita punitio, vastatio et damnatio illorum, qui in malis et falsis, ut Num: XXV: 4. [39] Deut: VII: 4. Judic: II: 14. Esai: IX: 11. Jerem: IV: 8. [40] Hosch: XIV: 5. Psalm: VI: 2. Psalm: LXXXVI: 15. Psalm: CIII: 8. Psalm: CXLV: 8, et perpluries alibi: tum per *flare naribus* seu *spirare* significatur irasci, Deut: IV: 21. Esai: XII: 1. Psalm: II: 12. Deut: IV: 21. [41] Psalm: LX: 3. Psalm: LXXIX: 5. Psalm: LXXXV: 6.

8287. Constiterunt sicut cumulus fluenta, quod significet quod continue conantes malum ne hilum possent infestare, constat ex significatione consistere sicut cumulus, cum de falsis ex malo, quod sit continue conari malum, nam cum fluenta sicut cumulus consistunt, imminent, et in nisu illabendi sunt, sed a vi fortiori retinentur; et ex significatione fluentorum, quod sint falsa ex malo, similiter ac aquae, n: 7307. 8137. 8138, sed dicuntur fluenta, ob influendi, hoc est, infestandi [, conatum].

8288. Congelatae abyssi in corde maris, quod significet quod merae falsitates ex malo cupiditatum amoris sui nequicquam possent immergere, constat ex significatione congelatae esse, cum de illis qui in infernis, quod sit non posse emergere; ex significatione abyssorum, quod sint falsitates ex cupiditatibus, et quod sint inferna, de qua supra n: 8278. 8279; et ex significatione cordis maris, quod sit malum amoris sui et inde falsa; cor enim in genuino sensu significat bonum coeleste, quod est amoris in Dominum, de quo n: 3635. 3883 ad 3896. 7542, inde in opposito sensu malum amoris sui, nam hoc malum oppositum est bono amoris in Dominum, et malum amoris mundi oppositum est bono spirituali quod est amoris erga proximum; exinde patet, quod per congelatae abyssi in corde maris, significentur merae [42] falsitates ex malo cupiditatum amoris sui quod nequicquam possent emergere. Quod non possint emergere, dicitur, quia per abyssos et per cor maris, significantur inferna, ubi falsitates ex cupiditatibus, sive ubi falsa ex malo; inde, quia ibi a suis falsis a malo circumstipati sunt, non amplius possunt eniti, quia falsis ibi obstat Divinum Domini.

8289. Dixit hostis, quod significet cogitationem illorum qui in malis et inde falsis ante adventum Domini, constat ex significatione dixit, quod sit cogitatio, ut n: 3395. 7244. 7937; et ex significatione hostis, quod sint qui in malis et falsis, hostis enim in spirituali sensu non alii sunt, n: 8282. Quod cogitatio ab illis ante adventum Domini significetur, est quia turba infernalis tunc paene libere grassabatur, ac infestabat et subjugare conabatur omnes ibi; cogitatio illorum tunc describitur in hoc Versu, per persequar, assequar, dividam spolium, implebitur anima mea, evacuabo gladium, expellet illos manus mea; sed haec gloriatio illorum mutata est in lamentum, cum Dominus

venit in mundum, hoc describitur in Versu mox sequenti, per spirasti vento tuo, contexit illos mare, profundum petierunt sicut plumbum in aquis ingentibus; de mutatione status apud illos per adventum Domini, videatur n: 6854. 6914. 7091. 7828. 7932. 8018. 8054.

8290. Persequar, quod significet infestationem, constat ex significatione persequi, cum dicitur ab illis qui in malo de illis qui sunt in bono, quod sit infestare, et conari subjugare.

8291. Assequar, quod significet subjugationem, constat ex significatione assequi, cum dicitur ab illis qui in malo de illis qui in bono, quod sit subjugare.

8292. Dividam spolium, quod significet servitium, constat ex significatione spolii, quod sint illi qui subjugati sunt, inde dividere spolium est illos in servos redactos inter se distribuere, ita est servitium.

8293. Implebitur anima mea, quod sit jucundum, constat absque explicatione. Implebitur anima mea dicitur, quia ipsum jucundum illorum, qui in inferno sunt, est malum inferre aliis, apud quosdam ob nullum finem, solum propter jucundum; apud quosdam propter finem ut redigantur ad servitia, quae crudeliter postea tractare volunt: quod tale jucundum in altera vita sit illis qui in malo vitae sunt, vix aliqui possunt credere, et ne quidem ipsi, nam quamdiu in mundo sunt, coërcentur a timoribus, qui sunt poenarum legis, tum jacturae honórum, opum, famae, et quoque vitae, hi timores tunc faciunt ut abstineant malis in externis, ac inde putant quod non tales sint; sed cum reflexiones super jacturam vitae, opum, honorum, famae, illis adimuntur, ut fit in altera vita, et relinquuntur suo malo, tunc jucundum malum faciendi, quod latuit in voluntate, et exseruit se quoties removere potuissent timores illos, se manifestat; id jucundum tunc facit vitam illorum, quae vita est vita infernalis.

8294. Evacuabo gladium, quod significet pugnam falsi ex malo continuam, constat ex significatione gladii, quod sit verum pugnans contra falsum et malum, et in opposito sensu falsum pugnans contra verum et bonum, de qua n: 2799. 4499; et ex significatione evacuare seu denudare illum, quod sit pugna continua, usque dum hostis stratus est: pugna continua per

evaginatum seu evacuatum gladium etiam significatur apud Moschen „Vos dispergam inter gentes, et *evacuabo post vos gladium*" Levit: XXVI: 33: apud Ezechielem „Omnem turmam ejus dispergam in omnem ventum, et *gladium evaginabo post illos*" XII: 14: apud Eundem „Sic dixit Jehovah, ecce Me contra te, *educam gladium meum e vagina ejus*, et exscindam ex te justum et impium; *exibit gladius meus e vagina sua* contra omnem carnem, e meridie septentrionem; ut cognoscant omnis caro, quod ego Jehovah *eduxerim gladium e vagina ejus, nec reversurus sit amplius*" XXI: 8. 9. 10, [43] hic evaginare seu evacuare gladium pro non cessare a pugnando, usque dum strati hostes; ita pro pugna continua: pugna continua contra mala et falsa etiam significatur *per* „*gladium evaginatum principis exercitus Jehovae*, qui visus Joschuae, cum venit in terram Canaanem" Josch: V: 13, quo significabatur quod pugnarent contra gentes ibi et destruerent illas; per gentes, quae terram Canaanem tunc possederunt, significantur qui ante adventum Domini occuparunt regionem coeli, quae postea dabatur illis qui e Regno Spirituali Domini, n: 6914. 8054.

8295. Expellet illos manus mea, quod significet quod ex potentia destruetur coelum, constat ex significatione expellere, quod sit dejicere et sic destruere, et ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937. 6292. 6947. [44] 7188. 7189. 7518; quod significetur coelum, est quia dicitur quod expellet illos, ita a coelo, nam mali, cum illis fraenum laxatur, eo audaciae et impudentiae sunt, ut putent se posse ipsum coelum destruere; sunt enim omnes qui in infernis in opposito contra coelum, quia contra bonum et verum, et inde in continua cupiditate destruendi illud, et quantum illis permittitur, tantum id conantur, n: 8273 fin. Velle destruere coelum, seu velle dejicere illos qui ibi, non fit per invasionem hostilem, sicut in terra, nam talis invasio, seu talis pugna, non datur in altera vita; sed id fit per destructionem veri quod fidei et boni quod amoris, nam verum fidei et bonum amoris sunt coelum; in his consistunt pugnae et bella in altera vita, quae quam dira et atrocia sint, ad finem Capitum ubi de Infernis, ex Divina Domini Misericordia, dicetur: bellum, de quo apud Johannem „Factum est *bellum* in coelo, Michaël et Angeli ejus *pugna-*

runt contra draconem, draco autem *pugnavit* et angeli ejus, sed non praevaluerunt» Apoc: XII: 7. 8, non aliter intelligendum est.

8296. Spirasti vento tuo, quod significet praesentiam Domini cum Angelis, constat ex illis, quae supra n: 8286, explicata sunt.

8297. Contexit illos mare, quod significet quod omne falsum quod illis obstiparet, constat ex significatione contegere, quod sit obstipare; et ex significatione maris, hic aquarum maris Suph, quod sint falsa ex malis, et quod id mare sit infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138. 8148; quod ibi obstipati sint falsis a malo, [videatur] n: 8210. 8232.

8298. Profundum petierunt sicut plumbum, quod significet quod mala detraxerint illos ad inferiora sicut gravia in mundo, constat ex significatione profundi, quod sint inferiora et inferna quoad mala, de qua n: 8279, inde profundum petere, est detrahi a malis ad illa: quod mali a suis malis delabantur ad inferna, sicut gravia in mundo, videatur n: 8279: sicut plumbum dicitur, quia per plumbum significatur malum; supra autem dictum est, descenderunt in profunditates maris sicut lapis, Vers: 5, quia per lapidem ibi significatur falsum; utrumque grave est, tam falsum quam malum, et inde utrumque delabitur, sed usque est malum quod facit grave in spirituali sensu, et sic quod velut ex gravi delabitur, non autem falsum per se, sed ex malo quod in illo, nam falsum ex se nihil ponderis habet, sed ex malo habet ut delabatur. Sciendum, quod omnia metalla significent bonum aut verum, et in opposito sensu malum aut falsum; plumbum, quia reliquis metallis est ignobilius, significat malum quod infimum, quale est malum naturalis exterioris, in bono autem sensu significat bonum ejusdem gradus; ut apud Jeremiam « Omnes illi refractarii refractariorum, obtrectatores, *aes* et *ferrum*, omnes illi perditores; incaluit follis, *ab igne consumtum est plumbum*, frustra conflavit conflando, mali namque non avulsi sunt; *argentum reprobatum* vocabunt illos, quia reprobavit Jehovah eos» VI: 28. 29. 30: et apud Ezechielem « Fili hominis, facti Mihi sunt domus Israëlis in scoriam, omnes illi *aes* et *stannum* et *ferrum*, et *plumbum* in medio fornacis, *scoriae argenti* facti sunt» XXII: 18.

8299. In aquis ingentibus, quod significet circumfusionem a falsorum immensa copia, constat ex significatione aquarum, quod sint falsa ex malo, de qua mox supra n: 8297; inde aquae ingentes sunt falsa immensa copia; quod ab illis circumfusi sint seu circumstipati, videatur n: 8210. 8232.

8300. Vers: 11. 12. 13. *Quis sicut Tu in diis Jehovah, quis sicut Tu, magnificus in sanctitate, venerandus laudibus, faciens mirabile. Extendisti dextram tuam, et absorpsit illos terra. Duxisti in Misericordia tua populum illum, redemisti; deduxisti in virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuae.* Quis sicut Tu in diis Jehovah, significat quod omne verum boni a Divino Humano procedat: quis sicut Tu in sanctitate, significat ab Ipso omne sanctum: venerandus laudibus, significat quod Ipsi Soli gloria et gratiarum actio: faciens mirabile, significat quod ab Ipso omnia media per quae potentia: extendisti dextram tuam, significat quod dominium potentiae super omnia inde apparuerit: [45] absorpsit illos terra, significat quod ex sola praesentia illis damnatio ac infernum: duxisti in misericordia tua populum illum, significat Divinum influxum apud illos qui abstinuerant a malis et sic receperant bonum: redemisti, significat quos liberavit ab inferno: deduxisti in virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuae, significat quod Divina Domini potentia elevaverit illos ad coelum in Divinum ibi.

8301. Quis sicut Tu in diis Jehovah, quod significet quod omne verum boni a Divino Humano Domini procedat, constat ex significatione deorum, quod sint vera, de qua n: 4402. 7268. 7873, hic vera ex bono, quia comparatio fit cum Jehovah, dicitur enim, quis sicut Tu in diis Jehovah; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6280. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956: quod Divinum Humanum per Jehovam hic intelligatur, est quia in hoc Cantico agitur de salvatione illorum qui ab Ecclesia spirituali, per adventum Domini in mundum, et tunc per Divinum Humanum Ipsius, videatur n: 2661. 2716. 2833. 2834. 6372. 6854. 6914. 7035. 7091 fin: 7828. 7932. 8018. 8054. Quod per illa verba significetur, quod omne verum boni a Divino Humano Domini procedat, est quia vera procedere possunt a quibuscunque, sed vera boni non nisi quam a Domi-

no, consequenter ab illis qui in bono sunt a Domino: vera separata a bono etiam cogitant et loquuntur illi qui in fide persuasiva sunt, et usque in vita mali, et quoque plures alii intra Ecclesiam, sed illa vera non sunt boni, ita non procedunt a Domino, sed ab ipsis. Quod Vera ex bono procedant a Domino, constare potest ex eo, quod Dominus sit Ipsum Bonum, quia est Ipse Amor, ab Hoc procedit Verum, sicut lux a flamma solis; estque hoc Verum sicut lux tempore veris et aestatis, quae calorem in sinu habet, et facit ut omnia telluris quasi vitam accipiant; at verum quod non ex bono, est sicut lux tempore hyemis, quando omnia telluris emoriuntur. Quod dii sint vera boni, est quia per deos in bono sensu intelliguntur Angeli, qui dii dicuntur, quia sunt substantiae seu formae recipientes veri in quo bonum a Domino. Angeli proinde vera boni quae a Domino, etiam intelliguntur per deos in his locis; apud Davidem „Deus consistit *in coetu Dei*, *in medio deorum* judicabit: Ego dixi, *dii vos;* et filii Altissimi omnes vos" Psalm: LXXXII: 1. 6, quod sint vera quae procedunt a Domino quae hic per deos intelliguntur, constat ex eo, quod primum dicatur coetus Dei in singulari, et postea in medio deorum; quod Deus dicatur in Verbo, ubi agitur de Vero, videatur n: 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010; et quod Deus in supremo sensu sit Divinum verum procedens a Domino, n: 7268. Apud Eundem „Confitebor Tibi in toto corde meo, *coram diis psallam Tibi*" Psalm: CXXXVIII: 1. Apud Eundem „*Non est sicut Tu inter deos, Domine*" Psalm: LXXXVI: 8. Apud Eundem „Deus magnus est Jehovah, et *Rex magnus super omnes deos*" Psalm: XCV: 3. Apud Eundem „Tu Jehovah [altus] super omnem terram, *valde exaltatus es super omnes deos*" Psalm: XCVII: 9. Apud Eundem „Ego novi quod magnus Jehovah, et *Dominus noster prae omnibus diis*" Psalm: CXXXV: 5; inde etiam Jehovah Dominus dominorum, et *Deus deorum* dicitur, Deut: X: 17. Josch: XXII: 22. Psalm: CXXXVI: 2. Quod toties dicatur, quod Jehovah sit super omnes deos, et quod sit Deus deorum, erat quia illo tempore plures dii colebantur, et gentes distinguebantur per deos quos colebant, et unaquaevis gens credebat quod suus deus esset omnium supremus, et quia inde insidebat omnium mentibus pluralitas deo-

rum, ac disceptabatur quisnam eorum major esset, ut satis constare potest ex Historicis Verbi pluribus in locis, et haec opinio insidebat mentibus Judaeorum prae aliis, ideo in Verbo toties dicitur, quod Jehovah omnibus diis major esset, et quod esset Rex et Deus deorum: quod opinio illa de pluribus diis insederit mentibus Judaeorum prae aliis gentibus, constare satis potest a frequente apostasia illorum ad cultum aliorum deorum, de qua in Libris Historicis Verbi plures, ut Judic: II: 10 ad 13. 17. 19. Cap: III: 5. 6. 7. Cap: VIII: 27. 33. Cap: X: 6. 10. 13. Cap: XVIII: 14. 17. 18. 20. 25. 31. I Sam: VII: 3. 4. Cap: VIII: 8. I Reg: XIV: 23. 24. Cap: XVI: 31. 32. 33. Cap: XVIII: 20 seq: Cap: XXI: 26. Cap: XXII: 54. II Reg: XVI: 1. 10 seq: Cap: XVII: 7. 15. 16. 17. Cap: XXI: 3 ad 7. 21. Cap: XXIII: 4. 5. 7. 8. 10. 11. 12. 13: et alibi. Gens illa tali vesania fuit, ut Jehovam solum ore confiterentur, sed usque alios deos corde agnoscerent, quod manifeste constare potest ex eo, quod postquam viderunt tot miracula in Aegypto, tot quoque postea, mare coram illis divisum, et exercitum Pharaonis immersum, columnam nubis et ignis continue apparentem, mannam e coelo quotidie depluentem, et ipsam praesentiam Jehovae cum tanta majestate et tanto terrore super monte Sinai, et postquam ediderant confessionem quod Jehovah solus Deus, usque tamen post aliquot septimanas, modo quia retardabat Moscheh, deos fusiles, quos [46] adorarent, sibi postulabant, quos etiam factos ab Aharone divino cultu prosequebantur, per festum, per holocausta et sacrificia, et per choreas; inde constare potest, quod cordibus illorum inhaeserit cultus plurium deorum: quod illa gens prae omni alia gente in universa tellure, talis fuerit, etiam constat apud Jeremiam „*Num mutavit Gens deos, et populus meus permutavit gloriam suam cum eo quod non prodest; obstupescite coeli super hoc, et cohorrescite, trepidate valde: juxta numerum urbium tuarum fuerunt dii Judah,*" II: 11. 12. 28: indoles etiam istius gentis talis est, ut prae omnibus aliis gentibus adorent externa, ita idola, et quod de internis prorsus nihil scire velint; sunt enim omnium gentium avarissimi, et avaritia, qualis illorum, quod ametur aurum et argentum propter aurum et argentum, et non propter aliquem usum, est affectio maxime terrestris, et mentem prorsus in cor-

pus detrahit et ei immergit, et claudit interiora in tantum, ut prorsus non aliquid fidei et amoris e coelo intrare possit: inde patet, quantum errant, qui credunt, quod gens illa iterum eligetur, seu quod Ecclesia Domini iterum ad illos, rejectis reliquis, iterum transibit; cum tamen ad fidem in Dominum prius convertes lapides quam illos: ad illos iterum Ecclesia transibit, creditur, quia in Propheticis Verbi multis in locis dicitur, quod reversuri sint; sed non sciunt, quod per Jehudam ibi, per Jacobum, et per Israëlem, non illa gens intelligatur, sed illi apud quos Ecclesia.

8302. Quis sicut Tu sanctitate, quod significet quod ab Ipso omne sanctum, constat a significatione quis sicut Tu sanctitate, quod sit quod nemo ita sanctus sit, in sensu autem interno, quod ab Ipso omne sanctum, quia est ipsa sanctitas: per Sanctum intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, hoc sanctum dicitur, ac intelligitur quoque per Spiritum Sanctum, qui ideo dicitur Spiritus Veritatis, Joh: XIV: 16. 17. Cap: XV: 26. 27. Cap: XVI: 13; et „missus a Domino" Joh: XV: 26. 27; et quod a Domino accipiet quod annuntiabit, Joh: XVI: 15: quia sanctitas praedicatur de Divino Vero quod procedit a Domino, ideo Angeli, quia recipiunt illud, vocantur „sancti" Matth: XXV: 31. Marc: VIII: 38. Luc: IX: 26, et quoque Prophetae, imprimis Verbum, quod est ipsum Verum Divinum: Dominus etiam ex Divino Vero quod Ipse quia ab Ipso, vocatur Sanctus Israëlis, Sanctus Jacobi et Sanctum Dei.

8303. Venerandus laudibus, quod significet quod Ipsi Soli gloria et gratiarum actio, constat ex significatione venerandi laudibus, cum de Jehovah, quod sit quod celebrandus et colendus, ita quod Illi soli gloria et gratiarum actio.

8304. Faciens mirabile, quod significet quod ab Ipso omnia media per quae potentia, constat ex significatione mirabilium et miraculorum, quod sint media potentiae Divinae, de qua n: 6910: quod mirabilia sint media potentiae Divinae, est quia per illa adducebantur ad credendum, quod Jehovah supremus Deorum esset, imo quod non Deus praeter Ipsum, proinde quod solus colendus; et qui in hoc vero erant, deinde in vera cultus Ipsius introducti sunt, quae sunt media potentiae, nam omnis potentia in spirituali sensu inest veris quae a Divino,

n: 3091. 6344. 6423. [29] 6948. 8200; potentia in spirituali sensu est fugare et a se ejicere infernalem turbam, quod unice fit per Vera: inde nunc est, quod per faciens mirabile, significetur quod a Domino omnia media, per quae potentia: media potentiae Divinae per mirabilia etiam significantur apud Davidem „ Cantate Jehovae, psallite Ipsi, *meditamini in mirabilibus Ipsius omnibus*, gloriamini in Nomine sanctitatis Ipsius; quaerite Jehovam, et robur Ipsius, quaerite facies Ipsius jugiter, *memorate mirabilia Ipsius*, prodigia Ipsius, *et judicia oris Ipsius*" Psalm: CV: 1 ad 5. Quod omnis potentia sit veris quae fidei a Domino, patet a Domini verbis ad Petrum „ Ego Tibi dico, Tu es Petrus, et *super hanc petram* aedificabo Ecclesiam meam, et portae inferni non praevalebunt illi, et dabo tibi claves Regni coelorum " Matth: XVI: 18. 19, per Petrum ibi repraesentatur fides, et per petram in Verbo significatur fides, et per clavem intelligitur potentia, videatur Praefatio ad Genes: Cap: XXII; tum n: 4738 fin: 6344 fin.

8305. Extendisti dextram tuam, quod significet quod dominium potentiae super omnia inde apparuerit, constat ex significatione extendere, quod praedicetur de dominio potentiae, et cum dicitur de Jehovah, de omnipotentia, de qua n: 7673; et ex significatione dextrae, quod sit potentia Divina, de qua supra n: 8281; quod sit quod inde apparuerit, nempe dominium potentiae super omnia, constat ex nunc sequentibus „ quod absorpserit illos terra, " per quae significatur quod ex sola praesentia Domini illis damnatio seu infernum.

8306. Absorpsit illos terra, quod significet quod ex sola praesentia illis damnatio et infernum, constat ex significatione absorberi a terra, quod sit damnatio et infernum; nam per absorptionem illam significatur delapsus seu dejectio in infernum: infernum etiam est infra profunde, quia longissime a Sole coeli, qui est Dominus, ibi est Altissimum, remotiones abinde sunt secundum malorum et inde falsorum qualitates et quantitates, inde est quod Coelum appareat supra et infernum infra; apparet etiam, ubi illi qui in falsis a malo, proinde in damnatione, sicut terra deserti, quae vocatur terra damnata; sub illam dejiciuntur, qui in infernum, n: 7418; quod hoc ex sola praesentia Domini, videatur n: 8265; [17] inde nunc est, quod per absorpsit

illos terra, significetur damnatio et infernum; ut patet apud Moschen „Moscheh dixit ad Concionem de Koracho, Dathane et Abiramo, si creationem creaverit Jehovah, et *aperuerit terra os suum*, et *absorpserit illos*, et omne quod illis, *ut descendant vivi in infernum*, cognoscetis quod irritaverint viri hi Jehovam: et *disrupta est terra* quae sub illis, *et aperuit terra os suum*, et *absorpsit illos*, et *descenderunt* illi, et omnes qui illis, *vivi in infernum*" Num: XVI: 30. 31. 32. 33.

8307. Duxisti in Misericordia tua populum illum, quod significet Divinum influxum apud illos qui abstinuerant a malis, et sic receperant bonum, constat ex significatione ducere in misericordia, quod sit recipere Divinum, et quia illi recipiunt Divinum qui abstinent a malis, significatur Divinus influxus apud illos. Cum Misericordia a Domino ita se habet; Misericordia Domini perpetua est apud unumquemvis hominem, nam Dominus omnes homines, quotcunque sunt, salvare vult; sed misericordia illa non potest influere priusquam mala remota sunt, mala enim et inde falsa obstant et inhibent; ut primum autem mala removentur, influit Misericordia, hoc est, bonum ex Misericordia a Domino, quod est charitas et fides: inde constare potest, quod Misericordia Domini sit universalis, hoc est, erga omnes, et quoque peculiaris erga illos qui abstinent a malis. Abstinere a malis homo potest ex se, sed recipere bonum non potest ex se; quod homo abstinere a malis possit a se, est quia Dominus continue influit in voluntatem hominis cum conatu illo, et per id ponit in ejus libero desistere a malis, tum applicare se ad bonum, etiam Dominus dat ei facultatem intelligendi verum, sed quod non intelligat est quia non vult intelligere, et hoc propter malum quod vitae, nam falsum defendit malum, et verum damnat illud; inde est quod homo donari bono spirituali a Domino non possit, ita non duci ex Misericordia, nisi desistat a malis.

8308. Redemisti, quod significet quos liberavit ab inferno, constat ex significatione redimere, quod sit liberare ex inferno, de qua n: 7205. 7445.

8309. Deduxisti in virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuae, quod significet quod Divina Domini potentia elevaverit illos ad coelum in Divinum ibi, constat ex significatione ducere in virtute, cum dicitur de elevatione in coelum a Domino, quod

sit elevare ex Divina potentia; quod virtus sit potentia, patet; et ex significatione habitaculi sanctitatis, quod sit coelum ubi Divinum, sanctitas enim praedicatur de Divino Vero quod a Domino procedit, n: 8302, et Divinum hoc Verum facit Coelum. Quod habitaculum Jehovae seu Domini sit coelum, et quoque bonum quia in bono est coelum, constat ex his locis; apud Moschen „*Respice ex Habitaculo sanctitatis tuae e coelo*, et benedic populo Israëlis" Deut: XXVI: 15. Apud Esaiam, „*Prospice e coelo*, et vide, *ex Habitaculo sanctitatis* et decoris tui" LXIII: 15. Apud Davidem „Si dedero somnum oculis meis, usque dum invenero locum Jehovae, *Habitacula* forti [47] Jacobi: ecce audivimus de Ipso in Ephrata, invenimus Ipsum in agris sylvae, *intrabimus in Habitacula Ipsius*" Psalm: CXXXII: 4. 5. 6. 7. Quod habitaculum Jehovae, hoc est, Domini sit in bono, apud Zachariam „Jubila et laetare filia Zionis, ecce Ego veniens *ut habitem in medio tui*, adhaerebunt gentes multae Jehovae in die illo, et erunt Mihi in populum, *habitabo namque in te*" II: 14. 15: et apud Ezechielem „Ponam sanctuarium meum in medio eorum in aeternum, *sic erit Habitaculum meum apud illos*" XXXVII: 26. 27, sanctuarium est ubi Divinum Verum in quo Divinum Bonum.

8310. Vers: 14. 15, 16. *Audiverunt populi, contremuerunt, dolor apprehendit habitatores Philisthaeae. Tunc consternati sunt duces Edomi, potentes Moabi, apprehendit illos terror, colliquefacti omnes habitatores Canaanis. Cecidit super illos formido et pavor; in magnitudine brachii tui exscindentur* [3] *sicut lapis, usque dum transibit populus tuus, Jehovah, usque dum transibit populus hic, possedisti.* Audiverunt populi, significat omnes qui in falso ex malo ubique: contremuerunt, significat terrorem: dolor apprehendit habitatores Philisthaeae, significat desperationem amplificandi dominium apud illos qui in fide separata a bono: tunc consternati sunt duces Edomi, significat simile apud illos qui in vita mali ex amore sui: potentes Moabi, significat qui in vita falsi ex illo amore: apprehendit illos terror, significat quod nihil ausi sint: colliquefacti omnes habitatores Canaanis, significat simile apud illos qui ab Ecclesia et adulteraverunt bona et falsificaverunt vera: cecidit super illos formido et terror, significat quod absque ulla

spe dominationis: in magnitudine brachii tui, significat ex omnipotentia: exscindentur sicut lapis, significat delapsum sicut grave: usque dum transibit populus tuus, significat quod sic absque discrimine infestationis salvabuntur omnes qui in facultate recipiendi verum boni et bonum veri: usque dum transibit populus hic, significat quod sic salvabuntur qui in vero et bono ab Ecclesia: possedisti, significat qui sic facti sunt Domini.

8311. Audiverunt populi, quod significet omnes qui in falso ex malo ubique, constat ex significatione populorum, quod sint qui in veris ex bono, et in opposito sensu qui in falsis ex malo, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619; in falsis ex malo dicitur, ut distinguantur ab illis qui in falsis sunt et tamen in bono; in falsis et simul in bono sunt intra Ecclesiam, qui in haeresibus et in vita boni, et extra Ecclesiam omnes, qui in bono; sed falsa apud hos non damnant, nisi talia falsa sint, quae contra bonum sunt, ac ipsam vitam boni destruunt; falsa autem quae non sunt contra bonum, in se quidem falsa sunt, sed respective ad bonum vitae, contra quod non sunt, qualitatem falsi paene exuunt, quod fit per applicationem ad bonum; falsa enim talia applicari ad bonum possunt, et applicari ad malum, si ad bonum, mitia fiunt, at si ad malum, dura fiunt; nam falsa aeque ad bonum applicari [48] possunt, sicut vera ad malum, nam vera quaecunque per applicationes ad malum falsificantur: sit pro exemplo, quod sola fides salvet, hoc in se falsum est, imprimis apud malos, qui sic excludunt bonum charitatis, sicut quod prorsus nihil ad salutem conferat; at hoc falsum mitescit apud illos qui in bono vitae sunt, nam applicant id ad bonum, dicendo, quod sola fides salvet, sed quod non sit fides nisi una cum fructu suo, consequenter nisi ubi bonum; ita in reliquis. In nunc sequentibus agitur de omnibus qui in falsis a malo, et in malo a falsis fuerunt, et in infernum conjecti sunt cum Dominus in mundum venit; sunt enim perplura genera mali, et inde quoque falsi, nam unumquodvis genus mali habet suum falsum sibi adjunctum, falsum enim producitur a malo, et est malum in forma, plane sicut est intellectuale apud hominem forma voluntatis ejus, nam voluntas per intellectuale exserit se in luce, seque effigiat et format, et sistit se per imagines, et has per ideas, et has iterum per voces: haec dicta sunt, ut

sciatur quod plura genera mali sint et inde falsi; illa primum descripta sunt per Aegyptios, nunc seu in his Versibus per habitatores Philisthaeae, per duces Edomi, per potentes Moabi, et per habitatores Canaanis, de quibus dicitur, quod consternatio et terror illos occupaverit, quia audiverunt quod in infernum conjecti sint qui in fide separata a charitate et in vita mali, qui significati sunt per Aegyptios, et quod illi similiter in infernum dejiciendi sint, propterea ut illi qui in vero et bono tuti et inviolati possent transire et ad coelum perduci; ultimum hoc significatur per verba Versuum sequentium 16 et 17, haec „Cecidit super illos formido et pavor, in magnitudine brachii tui exscindentur [3] sicut lapis, usque dum transibit populus tuus Jehovah, usque dum transibit populus hic, possedisti: introduces illos, et plantabis illos in monte haereditatis tuae loco ad habitare Te."

8312. Contremuerunt, quod significet terrorem, constat absque explicatione.

8313. Dolor apprehendit habitatores Philisthaeae, quod significet desperationem amplificandi dominium apud illos qui in fide separata a bono, constat a significatione doloris, quod sit desperatio, propter id quod dominium amplificare amplius non possent, de qua sequitur; et ex significatione habitatorum Philisthaeae, quod sint qui in sola fide separata a bono charitatis, de qua n: 1197. 1198. 3412. 3413. 8093. 8096. 8099; distinguuntur ab Aegyptiis in eo, quod excludant bona charitatis, credendo quod homo absque illis salvetur per fidem; ex hoc principali doctrinae illorum nascuntur plures errores, sicut quod Salvatio sit Misericordiae utcunque homo vixerat; quod per fidem omnia peccata et mala abluantur; et quod sic incedat homo justificatus, tum quod salvatio fieri possit momento, etiam per fiduciam fidei in ultima mortis hora, consequenter quod non affectio amoris coelestis faciat coelum apud hominem; hi sunt Philisthaei, et vocati sunt praeputiati, ex malis amoris sui et mundi, in quibus vita illorum. Quod dolor hic sit desperatio, est quia intelligitur summus dolor, qualis est parturientium; vox illa in lingua originali etiam significat dolorem talem; desperatio seu summum doloris in Verbo etiam describitur per dolorem parturientis, ut apud Davidem „Reges se congregarunt, ter-

ror arripuit illos, *dolor sicut parturientis*" Psalm: XLVIII: 5. 7. Apud Jeremiam „Habitans in Libano, nidum habens in cedris, quantum gratiae invenies, cum venerint tibi dolores, *dolor sicut parturientis*" XXII: 23. Apud Eundem „Audivit rex Babelis famam illorum, inde remissae factae sunt manus ejus, *Angustia apprehendit illum, dolor sicut parturientis*" L: 43. Apud Esaiam „Propinquus dies Jehovae, sicut devastatio a Schaddai, propterea omnes manus remittuntur, et omne cor hominis liquescit, et perterriti sunt, *tormina et dolores apprehendunt, sicut pariens parturiunt*" XIII: 6. 7. 8. Apud Jeremiam „Ecce populus veniens e terra septentrionis, et gens magna excitabitur e lateribus terrae, arcum et hastam prehendunt, crudelis ille nec miserantur, vox eorum sicut mare resonat, et super equis equitant, paratus ut vir ad bellum, contra te filia Zionis, audivimus famam ejus, remissae sunt manus nostrae, *angustia prehendit nos, dolor sicut parturientis*" VI: 22. 23. 24, [49] agitur hic de vastatione veri apud illos qui in malo; populus e terra septentrionis pro illis qui in falsis a malo; gens magna e lateribus terrae pro illis qui in malis prorsus oppositis bono; arcum et hastam prehendunt, pro quod pugnent ex doctrinali falso; vox ejus sicut mare resonat, pro ratiocinatione inde; super equis equitant pro argumentatione sicut ex intellectuali: paratus vir ad bellum pro cupiditate impugnandi verum; filia Zionis pro Ecclesia ubi bonum; angustia prehendit pro dolore quod vera infestarentur; dolor sicut parturientis pro desperatione quod bonum laederetur; inde patet quod per dolorem hic significetur desperatio propter laesionem boni. Quod dolor apprehendit habitatores Philisthaeae, sit desperatio seu nulla spes amplificandi dominium, est quia Philisthaei, hoc est, illi qui salvationem ex sola fide absque bonis charitatis, statuunt, in altera vita jugiter affectant dominium, pugnando contra alios, et hoc quamdiu nondum devastati quoad scientiam cognitionum fidei sunt; unusquisque enim in altera vita retinet principia suae fidei quae habuerat in vita corporis, nec alii mutant illa in vera, quam qui in bono vitae fuerunt, nam bonum desiderat verum, et recipit illud libenter, quia homogeneum est; sed qui in malo vitae fuerunt non mutant, sunt quasi duri, et quoque rejiciunt vera, et quoque sunt in obscuro, ut ne quidem possint videre

illa, vident solum confirmativa principiorum suorum, et ne hilum quae contra illa sunt; tales usque credunt se intelligentissimos omnium esse, sed nihil sciunt nisi quam ratiocinari ex principio capto; quare sunt illi qui maxime impugnant charitatem, consequenter qui dominari volunt; nam qui in charitate sunt, humiles sunt, et sicut infimi volunt omnibus servire; at qui in fide absque charitate, sunt elati, et volunt ut sicut supremi ab omnibus serviantur; quare etiam coelum ponunt in gloria dominationis, et putant, quia intelligentiores se credunt *omnibus* aliis, quod futuri archangeli, et sic quod plures alii illis servituri; et quoque secundum verba apud Danielem « Quod intelligentes splendebunt sicut splendor expansi, et justificantes multos sicut stellae in saeculum et aeternitatem » XII: 3, sed pro splendore illis sunt tenebrae.

8314. Tunc consternati sunt duces Edomi, quod significet simile apud illos qui in vita mali ex amore sui, constat ex significatione ducum, quod sint praecipui, ita omnes et singuli, de qua sequitur; et ex repraesentatione Edomi, quod sint qui ex malo amoris sui arripiunt falsa et rejiciunt vera, in sensu a persona abstracto, quod sit malum amoris sui cui adjungitur falsum et rejicitur verum; ita quoque qui in vita mali ex illo amore sunt, nempe ex amore sui. Quod duces attinet, significantur per illos praecipui, in sensu a persona abstracto, praecipua, *ita* omnia et singula, nam cum duces nominantur, significantur communia sub quibus reliqua, seu praecipua, sicut duces tertiani, n: 8150. 8276, et praedicantur de bono, ac in opposito sensu de malo; per principes autem significantur etiam communia sub quibus reliqua, seu primaria, n: 1482. 2089. 5044, sed praedicantur de vero: sciendum, quod in Verbo sint voces, quae ad classem spiritualium pertinent, et quae ad classem coelestium, hoc est, quae exprimunt talia quae sunt veri seu fidei, et quae talia quae sunt boni seu amoris; etiam sunt voces quae praedicantur de utrisque; qui haec novit, is potest ex prima intuitione seu lectione Verbi, imprimis in Lingua ejus originali, scire ubinam in sensu interno agitur de talibus quae sunt veri, aut de talibus quae sunt boni: ita se habet cum significatione principum et ducum; principes significant primaria, et praedicantur de fidei veris, at duces significant praecipua, et praedi-

cantur de amoris bono, in opposito sensu principes de fidei falsis, et duces de amoris malis: inde est, quod qui in Edomo regnarunt, dicti sint Duces, ut patet a Genes: Cap: XXXVI: Vers: 15. 16. 17. 18. 19. 21. 29. 30. 40. 41. 42. 43, causa est quia per Edomum significatum est bonum amoris coelestis, et in opposito sensu malum amoris sui; at apud filios Ismaëlis, qui reliquis praefuerunt, non dicti sunt duces, sed principes, Genes: XXV: 16, quia per Ismaëlem significati sunt qui in vero, n: 3263. 3268. 4747: ex illa causa etiam principes dicebantur qui praeerant in Israële, Num: VII: 2. 10. 18. 24. 30. 36. [50] 42. 48. 54, nam per Israëlem repraesentabantur qui in vero et bono fidei, at qui praeerant Jehudae dicebantur duces, quia per Jehudam repraesentabantur qui in bono amoris, ut apud Sachariam „Sit sicut *dux in Jehudah*" IX: 7: et apud Eundem „*Dicent duces Jehudae* in corde suo, confirmabo mihi habitatores Hierosolymae in Jehovah Zebaoth Deo illorum; in die illo ponam *duces Jehudae* sicut fornacem ignis in lignis" XII: 5. 6.

8315. Potentes Moabi, quod significet qui in vita falsi ex illo amore, constat ex significatione potentium, quod sint regnantia et praevalentia; et ex repraesentatione Moabi, quod sint qui in bono naturali sunt, et facile se seduci patiuntur, de qua n: 2468, ita qui in vita falsi inde sunt, nam qui in bono naturali sunt, et non in bono ex vero fidei, ita non in bono spirituali, illi se abduci patiuntur ad credendum falsa quaelibetcunque, ita ad vivendum [51] secundum illa; abducuntur a veris ad falsa imprimis per illa quae favent amoribus illorum; hi sunt, qui per Moabum intelliguntur; quod illi qui in bono naturali et non in bono spirituali nequaquam per aliquem influxum e coelo duci queant, videatur n: 3470. 3471. 3518. 4988. 4992. 5032. 6208. 7197. [52] 8002. Vox, per quam exprimuntur potentes in Lingua originali, praedicatur de illis qui in vero sunt ex bono, et in opposito sensu qui in falso sunt ex malo; in hoc sensu est vox illa apud Ezechielem Cap: XXXI: 11. II Reg: XXIV: 15.

8316. Apprehendit illos terror, quod significet quod nihil ausi sint, constat ex significatione apprehendi terrore, quod sit nihil audere, nam apud illos qui in terrore sunt, frigescit san-

guis, ruit in venas, desinit circulatio, inde flaccescunt nervi et cadunt vires, sic ut nihil ausint.

8317. Colliquefacti omnes habitatores Canaanis, quod significet simile apud illos qui ab Ecclesia, et adulteraverunt bona, et falsificaverunt vera, constat ex significatione habitatorum Canaanis, quod sint qui ab Ecclesia, et quod sint qui ibi bona adulteraverunt et vera falsificaverunt: quod per habitatores Canaanis significentur qui ab Ecclesia, est quia Ecclesia Domini fuerat in terra Canaane ab Antiquissimis temporibus, videatur n: 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 6516; quod etiam significentur qui adulteraverunt bona et falsificarunt vera, est quia per gentes ibi, quas filii Israëlis expulsuri erant, repraesentantur mala et quoque falsa fidei, videatur n: 8054, hoc quia illae prius ab Ecclesia fuerunt.

8318. Cecidit super illos formido et pavor, quod significet quod absque ulla spe dominationis, constat ex significatione formidinis et pavoris, cum dicitur de illis qui in amore sui et inde falsis et malis, qui significantur per duces Edomi et potentes Moabi, quod sit quod absque spe dominationis; qui enim in malo amoris sui sunt, continue cupiunt dominari, at cum cadit super illos terror pro hoste victore, tunc cadit spes dominandi. Sciendum, quod mala sint ex duplici origine, nempe ex amore sui et ex amore mundi; qui in malis ex amore sui sunt, illi se solos amant, et omnes reliquos contemnunt, praeter illos qui unum faciunt cum ipsis, quos cum amant non illos amant sed se, quia vident se in illis; mala ex hac origine sunt omnium pessima, nam non solum omnes alios prae se contemnunt, sed etiam vituperiis prosequuntur, et ex levi causa odio habent, et tunc perniciem illorum spirant; fitque sic vindicta et crudelitas jucundum vitae illorum; qui in malo illius amoris sunt, in inferno sunt profunde secundum amoris illius quale et quantum. Qui autem in malo ex amore mundi sunt, illi etiam proximum nauci habent, et illum aestimant solum ex opulentia, ita opes non autem ipsum; illi cupiunt omnia possidere quae proximi sunt, cum in hac cupiditate sunt, tunc absque omni charitate et misericordia sunt; privare enim proximum suis bonis est jucundum vitae illorum, imprimis illorum qui sordide avari sunt, qui nempe amant aurum et argentum propter aurum et argentum, non au-

tem propter aliquem usum ex illis: illi apud quos [53] malum hujus amoris dominatur, etiam in infernis sunt, sed non in tam profundis ut illi qui in malo amoris sui sunt. Praeter binas has origines mali, etiam datur tertia, quae est malum facere ex principiis falsae religionis; sed hoc malum audit malum apud illos qui in amore sui et mundi sunt, non autem apud illos qui in amore erga proximum et in Deum suum sunt; nam finis est bonum, et finis qualificat reliqua, videatur n: 8311.

8319. In magnitudine brachii tui, [54] quod significet ex omnipotentia, constat ex significatione brachii, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937; et cum dicitur de Divino, quod sit omnipotentia.

8320. Exscindentur sicut lapis, quod significet delapsum sicut grave, constat ex illis quae supra n: 8279. 8298, explicata sunt.

8321. Usque dum transibit populus tuus, quod significet quod sic absque discrimine infestationis salvabuntur omnes qui in facultate recipiendi verum boni et bonum veri, constat ex significatione transire, quod sit absque discrimine infestationis salvari, nam cum injecti inferno et remoti sunt illi qui in falsis a malo, qui infestaverunt, tunc non sunt qui obstant, injiciendo falsa et mala, et sic inhibent a receptione boni et veri a Domino; haec sunt quae hic per transire significantur; nam quamdiu mali non conjecti fuerunt in infernum, vix aliqui potuerunt transire, hoc est, salvari, nam tunc mali continue excitabant mala et falsa apud illos qui in alteram vitam veniebant, et sic retrahebant a bono et vero: ut itaque illi qui in bono et vero a talibus liberarentur, Dominus in mundum venit, et cum in mundo fuit, tunc per continuas tentationes in Se admissas, et per continuas in illis victorias, subjugavit omnes tales, et dein per praesentiam suam fecit, ut conjicerentur in infernum, ubi obsessi a suis malis et falsis in aeternum vincti tenerentur. Per populum hic intelliguntur qui in facultate recipiendi verum boni et bonum veri sunt, nam populus in genere significat illos qui in vero et bono fidei, n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619, hic significat Israëlem, hoc est, illos qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in vero boni et in bono veri, n: 7957. [55] 8234. In facultate recipiendi verum boni et bonum veri dicitur, quia

non alii in facultate illa sunt, quam qui vitam charitatis vixerunt; haec vita dat facultatem illam: quam maxime errant, qui credunt, quod fides absque charitate hoc quale possit dare, nam fides absque charitate est dura et resistens, et rejicit omnem influxum a Domino, sed charitas cum fide est cedens et mollis, et recipit influxum; inde est, quod charitas det illam facultatem, non autem fides absque charitate; et quia charitas dat illam facultatem, etiam illa est quae salvat, nam qui salvantur, non salvantur per charitatem a se, sed per charitatem a Domino, consequenter per facultatem recipiendi illam.

8322. Usque dum transibit populus hic, quod significet quod sic salvabuntur qui in vero et bono ab Ecclesia, constat ex illis quae nunc supra explicata sunt.

8323. Possedisti, quod significet qui sic facti sunt Domini, constat ex significatione possidere, quod sit esse illius, hic quia agitur de illis qui in vero et bono sunt, ad quos salvandos Dominus in mundum venit, sunt illi qui significantur, quod sint Domini; illi vocantur alibi redempti, ut apud Esaiam « Nonne Tu illud quod exsiccavit mare, aquas abyssi magnae, quod posuit profunditates maris viam, *ut transirent Redempti*, sic *redempti Jehovae* revertantur » LI: 10. 11.

8324. Vers. 17. 18. 19. *Introduces illos, plantabis illos in monte haereditatis tuae, loco ad habitare Te, operatus es Jehovah, sanctuarium, Domine, praepararunt manus tuae. Jehovah regnabit in saeculum et aeternitatem. Quia venit equus Pharaonis in curru suo et in equitibus suis in mare, et reduxit Jehovah super illos aquas maris; et filii Israëlis iverunt in arido per medium maris.* Introduces illos, significat elevationem: et plantabis illos, significat regenerationem continue: in monte haereditatis tuae, significat coelum ubi bonum charitatis: loco ad habitare Te, significat ubi Dominus: operatus es Jehovah, significat quod a Domino solo: sanctuarium, Domine, praepararunt [56] manus tuae, significat coelum ubi illi qui in vero fidei a Domino: Jehovah regnabit in saeculum et aeternitatem, significat quod Dominus solus sit Dominus coeli et terrae: quia venit equus Pharaonis in curru suo, ét in equitibus suis, significat omnia falsa ex intellectuali perverso apud illos qui in fide separata et vita mali: in mare, significat damnationem: et re-

duxit Jehovah super illos aquas maris, significat quod falsa ex malis, quae intenderunt bonis, relapsa sint super illos, ex praesentia Domini apud illos qui in bono: et filii Israëlis iverunt in arido per medium maris, significat quod illi qui in bono veri et vero boni tuto transiverint inferni illius regionem.

8325. Introduces illos, quod significet elevationem, constat ex significatione introducere, cum ad coelum, quod sit elevatio; elevatio dicitur, quia coelum coram visu spirituum externo est in alto, ac coram visu interno, qualis est angelorum, est coelum in interno; omne enim internum in altera vita sistitur repraesentative sicut supra, et externum sicut infra, inde coelum apparet supra et infernum infra, n: 2148. 3084. 4599. 5146; sunt enim status veri et boni, et in opposito sensu status falsi et mali, qui per altitudines et profunditates, verbo qui per distantias et loca in altera vita repraesentantur, videatur n: 2625. 2887. 3356. 3387. 4321. 4882. 5605. [57] 7381. Solum ex hac experientia concludi potest, quam aegre possit naturalis homo capere spiritualia, consequenter illa quae coeli sunt; quis illorum potest comprehendere quod spatia et tempora non dentur in coelo, sed pro illis status, nempe status boni seu status esse per spatia, ac status veri seu status existere per tempora; mere naturalis homo annon credet, quod prorsus inane ac nihil sit, ubi non tempus ac spatium; inde patet, si naturalis homo apud se concludit, quod nihil credendum sit nisi quod capit, quod tunc in enormes errores se conjiciat; sicut se habet cum spatiis et temporibus, ita etiam se habet in multis aliis; sicut pro exemplo, naturalis homo non potest non in phantasticum de Divino labi, cum cogitat ex tempore, quid Divinum fecerat ante creationem mundi, hoc est, quid egerat ab aeterno eousque; nec potest extricari e nodo isto, priusquam ideae temporis et spatii removentur; Angeli cum de aeterno hoc cogitant, nusquam de illo cogitant ex tempore, sed ex statu: in altera vita apparent binae statuae partim carneae, et partim lapideae, locatae in termino universi creati anterius versus sinistrum, dicitur de illis quod deglutiant illos qui cogitant de Divino quid ab aeterno fecerat, antequam creavit mundum; deglutitio repraesentat, quod homo, quia non cogitare potest nisi ex spatio et tempore, non possit se inde extricare ex se, sed ex Divino, quod

fit vel per cogitationis illius dissipationem, vel per remotionem idearum temporis.

8326. Et plantabis illos, quod significet regenerationem continue, constat ex significatione plantare, quod sit regenerare, nam regeneratio se habet sicut plantatio; arbor enim cum plantatur, crescit in ramos, folia et fructus, et ex seminibus fructuum crescit in novas arbores, et sic porro; similiter se habet cum regeneratione apud hominem, quare etiam homo in Verbo comparatur arbori, et regeneratus homo horto aut paradiso; vera fidei apud illum comparantur foliis, et bona charitatis fructibus, semina a quibus novae arbores veris quae ex bono, seu quod idem, fidei quae ex charitate. Regeneratio continue dicitur, quia regeneratio apud hominem inchoat, sed nusquam desinit, perficitur continue non modo cum vivit in mundo, sed etiam in altera vita in aeternum; et tamen nusquam ad aliquam talem perfectionem pervenire potest, ut possit cum Divino comparari.

8327. In monte haereditatis tuae, quod significet coelum ubi bonum charitatis, constat ex significatione montis haereditatis, quod sit coelum, nam per montem significatur bonum amoris, n: 795. 796. 2722. [58] 4210. 6435, et per haereditatem vita alterius, hic Domini, ita vita boni et veri quae a Domino, nam qui in hac vita sunt, haeredes Regni ac filii vocantur, n: 2658. 2851. 3672. 7212; [59] quia haec significantur per montem haereditatis, etiam significatur coelum; nam coelum est coelum ex bono amoris, et est haereditas illis qui sunt Domini.

8328. Loco ad habitare Te, quod significet ubi Dominus, constat ex significatione loci, quod sit status, de qua mox supra n: 8325, hic status boni ex Divino, quia intelligitur coelum; et ex significatione habitaculi Jehovae, seu habitare Te, quod sit ubi Dominus; quod habitare praedicetur de bono, videatur n: 2712. 3613, et quod habitaculum Jehovae sit bonum, et inde coelum, n: 8269. [60] 8309; quod Dominus sit Jehovah in Verbo, videatur supra n: 8261. A Domino pluries dicitur *Pater qui in coelis,* et tunc intelligitur Divinum in coelo, ita Bonum ex quo coelum, Divinum in Se spectatum est *supra* coelos, sed Divinum in coelis est Bonum quod in Vero quod procedit a Divino, hoc intelligitur per Patrem in coelis; apud

Matthaeum „Ut sitis filii *Patris qui in coelis;* ut sitis perfecti, sicut *Pater vester qui in coelis* perfectus est" V: 45. 48. Cap: VI: 1. „*Pater noster qui in coelis,* sanctificetur Nomen tuum" VI: 9. „Faciens voluntatem *Patris qui in coelis*" VII: 21, et praeterea Matth: Cap: X: 32. 33. Cap: XVI: 17. Cap: XVIII: 10. 14. 19. Divinum quod in coelis est Bonum quod in Divino Vero quod procedit a Domino, at Divinum supra coelos est Ipsum Divinum Bonum: per locum habitare Te, significatur coelum, ubi Divinum Verum procedens a Domino, nam hoc facit coelum. Quomodo se habet cum Divino Vero quod procedit a Domino, quod sit in coelo bonum, illustrari potest per comparationem cum sole, et cum luce quae a sole; in sole est ignis, sed a sole procedit lux, haec lux in se habet calorem, ex quo germinantur horti, et fiunt sicut paradisi; ipse ignis solis non transit ad tellurem, nam ille exureret et consumeret omnia, sed lux in qua calor ab igne solis; lux illa in spirituali sensu est Divinum Verum, calor est bonum in Vero ex Divino Bono, et paradisus inde est coelum.

8329. Operatus es Jehovah, quod significet quod a Domino solo, constat ex significatione operari, cum de regeneratione et de coelo, quod sit a Domino solo, nam omne regenerationis, et omne coeli est a Domino.

8330. Sanctuarium, Domine, praepararunt manus tuae, quod significet coelum ubi illi qui in vero fidei a Domino, constat ex significatione Sanctuarii, quod sit coelum ubi verum fidei, de qua sequitur; et ex significatione praepararunt manus tuae, quod sit quod a Domino: quod de Sanctuario dicatur, quod praepararunt manus, est quia manus praedicantur de Vero, et significant potentiam; quod manus praedicentur de vero, videatur n: 8091. 8281; [61] et quod sint potentia, n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673. 8050. 8069. 8153. 8281: similiter ac sanctuarium, quod hoc praedicetur de Vero, n: 8302; voces autem quae praecedunt, ut locus ad habitare Te, et operatus es Jehovah, praedicantur de bono, quia referuntur ad montem haereditatis, per quem significatur coelum in quo bonum charitatis, n: 8327; quod voces sint quae in Verbo praedicantur de bono, et voces quae praedicantur de Vero, videatur n: 8314. Quid

coelum in quo bonum charitatis, quod per montem haereditatis significatur, et quid coelum in quo verum fidei, quod est sanctuarium, paucis dicetur; Coelum in quo bonum Charitatis, est in quo interiores, qui a Regno spirituali Domini sunt, et coelum in quo verum fidei, est in quo sunt exteriores qui ab illo Regno; qui interiores sunt, illi in ipsa charitate sunt, et inde in fide; qui autem exteriores, sunt qui in fide sed nondum in charitate; hi bonum faciunt ex obedientia, illi autem ex affectione; ex his patet, quid per coelum in quo bonum charitatis, et per coelum in quo verum fidei, intelligitur. Quod Sanctuarium attinet, est illud in sensu supremo Verum fidei quod a Domino, et inde in sensu repraesentativo est Regnum spirituale Domini, tum Ecclesia spiritualis, et inde homo regeneratus qui est Ecclesia; estque sic in sensu ab illis abstracto, Verum fidei, ita ipsa fides, quid sanctum videatur supra n: 8302: inde nunc est, quod coelum a Vero fidei quod a Domino dicatur Sanctuarium; ut apud Davidem „Respondeat tibi Jehovah, in die angustiae, *mittat auxilium tibi e Sanctuario*, et ex Sione sustentet te" Psalm; XX: 2. 3, sanctuarium ibi pro coelo ubi verum fidei, Zion pro coelo, ubi bonum amoris. Apud Eundem „Viderunt gressus tuos, Deus, gressus Dei mei, Regis mei *in Sanctuario;* formidabilis Deus; e sanctuariis Deus Israëlis" Psalm: LXVIII: 25. 36, sanctuarium pro coelo ubi verum fidei, inde Deus dicitur et non Jehovah, tum quoque Rex, quia Deus dicitur ubi agitur de vero, ac Jehovah ubi de bono, n: 2586. 2769. 2807. 2822. [62] 3921 f: 4402. 7010. 7268; et quia Rex est Verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148. Apud Eundem „Laudabit Jah, quia prospexit ex *alto Sanctuarii sui*, Jehovah *e coelis* ad terram respexit, ad audiendum gemitum vincti, ad aperiendum filiis mortis" Psalm: CII: 19. 20. 21, sanctuarium hic quoque pro coelo quoad Verum fidei. Apud Eundem „*Laudate Deum in Sanctuario Ipsius,* laudate Ipsum in expanso roboris Ipsius" Psalm: CL: 1, laudare in sanctuario pro a Vero fidei quod a Domino, laudare in expanso roboris, pro ex bono charitatis quod a Domino.

8331. Jehovah regnabit in saeculum et aeternitatem, quod significet quod Dominus solus sit Dominus coeli et terrae, con-

stat ex eo, quod de Jehovah, hoc est, de Domino dici possit quod regnabit in saeculum et aeternitatem, de angelis quod quidem regnaturi, sed ex Domino, ita usque est solus Dominus per illos. Apud Antiquos, qui ab Ecclesia, solenne fuit dicere, *Deus regnat*, tum *Deus regnabit in aeternum*, per quod significabatur, quod cum Ecclesia bene sit quia ibi tunc bonum et verum a Divino, in genere per illud significabatur quod Jehovah solus Deus; et qui instructi de adventu Domini, quod Dominus sit solus Dominus coeli et terrae: quia in Ecclesia apud antiquos solenne fuit dicere, *regnabit Deus*, ideo apud Davidem aliquot psalmi inscribuntur per *Jehovah regnabit*, ut Psalm: XCIII: 1. Psalm: XCVII: 1. Psalm: XCIX: 1: et apud Eundem „*Regnabit Jehovah in aeternum*, *Deus tuus* Zion, in generationem et generationem, Alleluja" Psalm: CXLVI: 10. Apud Esaiam „Quam jucundi sunt super montibus pedes evangelizantis, dicentis Zioni, *regnabit Deus tuus*" LII: 7, ibi de Domino. Apud Johannem „*Facta sunt regna mundi Domini nostri*, et Christi Ipsius, et *regnabit in saecula saeculorum*" Apoc: XI: 15: et apud Eundem „Audivi vocem dicentis Alleluja, *quia regnat Dominus Deus*" Apoc: XIX: 6; ex his etiam patet, quod verba illa fuerint verba gaudii, inde exclamatio Alleluja, et inde dicitur, quam jucundi sunt pedes evangelizantis, dicentis, regnat Deus tuus. Quod Dominus sit Dominus coeli et terrae, constat apud Matthaeum „Jesus dixit ad discipulos, data est Mihi omnis potestas in coelo et in terra" XXVIII: 18.

8332. Quia venit equus Pharaonis in curru suo et in equitibus suis, quod significet omnia falsa ex intellectuali perverso apud illos qui in fide separata et vita mali, constat ex significatione equi Pharaonis, tum currus ejus, et equitum ejus, quod sint omnia falsa ex intellectuali perverso, de qua n: 8146. 8148; et ex repraesentatione Pharaonis et Aegyptiorum, quod sint qui in fide separata a charitate et in vita mali, de qua n: 7926. 8148.

8333. In mare, quod significet damnationem, constat ex significatione maris Suph, quod sit infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138; hic damnatio, quia dicitur quod venerint in mare, et dein quod reduxerit Jehovah super illos aquas maris, per

quae significatur quod delapsi in infernum; nam in damnationem veniunt, antequam in infernum.

8334. Et reduxit Jehovah super illos aquas maris, quod significet quod falsa ex malis, quae intenderunt bonis, relapsa sint super illos, ex praesentia Domini apud illos qui in bono, constat ex significatione reduxit Jehovah super illos aquas maris, quod sit quod falsa mali quae intenderunt bonis super illos relapsa sint: quod falsa ex malis colligantur in unum, et infundantur in illos qui in malo sunt, et quod ab illis circumstipentur, videatur n: 8146. Quod falsa ex malo quae intendunt aliis relabantur super ipsos ex lege ordinis, n: 8214. 8223. 8226; quod obstipatio a falsis mali sit conjectio in infernum, n: 8210. 8232: et quod hoc fiat ex sola praesentia Domini apud bonos, cum illos tutatur, ac coelo et coeli gaudio donat, n: 8137 fin: 8265. [17]

8335. Et filii Israëlis iverunt in arido per medium maris, quod significet quod illi qui in bono veri et vero boni tuto transiverint inferni illius regionem, constat ex illis quae n: 8099 et 8185, explicata sunt.

8336. Vers: 20. 21. *Et sumsit Mirjam prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua; et exiverunt omnes mulieres post illam in tympanis et choreis. Et respondit illis Mirjam, Cantate Jehovae, quia exaltando exaltavit; equum et equitem ejus projecit in mare.* Et sumsit Mirjam prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua, significat glorificationem Domini ex bono fidei: et exiverunt omnes mulieres post illam, significat omnia bona veri: in tympanis et in choreis, significat celebrationem ex gaudio et laetitia: et respondit illis Mirjam, significat reciprocum: cantate Jehovae, significat quod Domino Soli gloria: quia exaltavit exaltando, significat quod manifestaverit Divinum suum in Humano: equum et equitem ejus projecit in mare, significat ex eo quod ex sola praesentia Ipsius falsa fidei et mala vitae se conjecerint in infernum.

8337. Et sumsit Mirjam prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua, quod significet glorificationem Domini ex bono fidei, constat ex repraesentatione Mirjam, quod sit bonum fidei, Moscheh enim repraesentat Verum fidei quod immediate a Domino procedit, ita verum internum, Aharon autem ve-

rum fidei quod mediate a Domino procedit, ita verum externum, n: 7009. 7089. 7382, [63] inde Mirjam est bonum fidei quod mediate a Domino procedit, viri enim cum repraesentant verum, mulieres illorum repraesentant bonum, n: 6014; quia Mirjam cum mulieribus bonum externum repraesentat, ideo additur soror Aharonis, et non dicitur soror Moschis, bonum etiam et verum se habent sicut soror et frater, n: 3160; at sciendum, quod mulieres repraesentent bonum et viri verum cum agitur de Ecclesia spirituali, at mulieres repraesentant verum ac viri bonum ubi agitur de Ecclesia coelesti, n: 4823; ex significatione prophetissae, quod sit docens, de qua n: 2534. 7269, hic collaudans Dominum, seu quod idem, glorificans Ipsum ex bono fidei, quia cantavit Jehovae, prout Moscheh et viri ex Israële, quod cantare sit glorificare, videatur n: 8261. 8263. 8267; et ex significatione sumere tympanum in manu, quod sit glorificare ex bono fidei, tympanum enim praedicatur de bono spirituali, seu quod idem, de bono fidei, n: 4138. Olim in cultu Divino adhibebantur plura genera instrumentorum musicorum, sed cum multa distinctione; in genere per Inflatoria exprimebantur affectiones boni, et per Chordacea affectiones veri, et hoc ex correspondentia sonori cujusvis cum affectionibus: notum est, quod per quaedam genera instrumentorum musicorum exprimantur hae affectiones naturales, per quaedam illae, et cum harmonicum conveniens conspirat, quod actualiter illas affectiones emoveant; qui gnari Musices sunt, haec sciunt, et quoque convenienter illa in usum mittunt; causa hujus rei existit ab ipsa natura sonori, et ejus convenientia cum affectionibus: hoc homo didicerat primum non ex scientia et arte, sed ex auditu et ejus exquisito sensu: inde liquet quod id non veniat ex origine in naturali mundo, sed ex origine in spirituali, et tunc ex correspondentia rerum quae ex ordine fluunt in naturali mundo cum rebus in mundo spirituali; sonorum harmonicum et ejus varietates correspondent statibus gaudii et laetitiae in spirituali, et status gaudii et laetitiae ibi existunt ab affectionibus, quae in illo mundo sunt affectiones boni et veri: inde nunc constare potest, quod instrumenta musica correspondeant jucundis et amoenis affectionum spiritualium et coelestium, et quod quaedam instrumenta his, quaedam illis affectionibus,

videatur quae de his prius n: 418. 419. 420. 4138, dicta et ostensa sunt. Quod tympanum in specie attinet, correspondet illud bono spirituali, hoc est, bono veri; causa est quia tympanum non est instrumentum chordaceum, nec est inflatorium, sed quia est coriaceum, est chordaceum quasi continuum, et quoque quia sonorum ejus est gravius et altius sonoro chordaceorum; hoc quoque constare potest ex Verbo, ubi tympanum nominatur, ut apud Esaiam „*Cessabit gaudium tympanorum*, cessabit tumultus hilarium, cessabit gaudium citharae" XXIV: 8, gaudium tympanorum pro jucundis affectionum boni fidei; gaudium citharae pro jucundo affectionis veri fidei. Apud Jeremiam „Denuo aedificabo te, ut aedificata sis, virgo Israëlis, *denuo adornabis tympana tua*, et exibis *in choream* ludentium" XXXI: 4, adornare tympana pro glorificare Deum ex bono spirituali, agitur enim de Ecclesia spirituali, quae est virgo Israëlis. Similiter apud Ezechielem [64] „In Eden, horto Dei fuisti: *opus tympanorum tuorum* et fistularum tuarum in te, in die quo creata es, praeparata sunt" XXVIII: 13, ibi de Tyro, per quam significantur cognitiones boni et veri, et per tympana et fistulas illarum affectiones et harum gaudia. Apud Davidem „Viderunt gressus tuos, Deus, gressus Dei mei in sanctuario: praecesserunt cantantes post pulsantes *in medio virginum tympanizantium*" Psalm: LXVIII: 25. 26. Apud Eundem „Acclamate Deo Jacobi, extollite cantum, et *date tympanum*, citharam jucundam cum nablio" Psalm: LXXXI: 2. 3. [65] Apud Eundem „Cantate Jehovae Canticum novum, laudent Nomen Ipsius in chorea, *cum tympano* et cithara psallent Ipsi" Psalm: CXLIX: 1. 3, ibi laudare cum tympano pro glorificare ex jucundo affectionis boni fidei, et laudare cum cithara pro amoeno affectionis veri fidei. Apud Eundem „*Laudate Deum cum tympano* et chorea, laudate Ipsum cum fidibus et organo, laudate Ipsum cum cymbalis soni, laudate Ipsum cum cymbalis clangoris" Psalm: CL: 3. 4. 5, laudare cum tympano et chorea pro ex bono et vero fidei; ex fidibus et organo, pro ex veris et inde bono. Quia instrumenta quaelibet correspondentia significabant jucunda et amoena affectionum [66] spiritualium et coelestium, inde etiam psalmis pluribus Davidis inscriptum, ac indicatum quomodo psallerentur; prout super Neginoth, super Nechiloth,

super Octava, Schigajon, Gitthith, Muthlabben, [67] Scheminith, Schoschannim, [68] Machalath.

8338. Et exiverunt omnes mulieres post illam, quod significet omnia bona veri, constat ex significatione mulierum, quod sint affectiones boni, cum viri sunt affectiones veri, de qua nunc supra n: 8337.

8339. In tympanis et choreis, quod significet celebrationem ex gaudio et laetitia, constat ex significatione tympani, quod praedicetur de affectione boni spiritualis, seu de bono veri, et quod significet ejus jucundum seu gaudium, de qua mox supra n: 8337; et ex significatione choreae, quod praedicetur de affectione veri spiritualis, et quod significet ejus amoenum seu laetitiam, de qua sequitur. Antiquis temporibus testificata fuit laetitia cordis non modo per instrumenta musica et per cantus, sed etiam per choreas; gaudia enim cordis seu interiora in corpore erumpebant in varios actus, ut in cantus et quoque in choreas: quia antiquis temporibus laetitiae, quae reliquis praecelluerunt, fuerunt laetitiae spirituales, hoc est, ex affectionibus amorum spiritualium, quae fuerunt boni et veri, ideo quoque tunc licuit cantibus et harmoniis musicis adjungere choreas, et sic quoque his modis testificari gaudium: inde est, quod choreae in Verbo memorentur, et per illas significantur laetitiae affectionum veri seu fidei ex bono seu charitate; ut apud Jeremiam „Denuo adornabis tympana tua, *et exibis in choream* [69] *ludentium.* Fiet anima illorum sicut hortus irriguus, et non addent dolere amplius, *tunc laetabitur virgo in chorea*, et adolescentes et senes simul" XXXI: 4. 12. 13. Apud Eundem „Cessabit gaudium cordis nostri, *conversa est in luctum chorea nostra*" Thren: V: 15. Apud Davidem „*Convertisti luctum meum in choream mihi*" Psalm: XXX: 12. Apud Eundem „*Laudent Nomen Ipsius in chorea*, cum tympano et cithara psallent Ipsi" [70] Psalm: CXLIX: 3. Psalm: CL: 4: quod etiam Gentiles in cultu suo divino luserint et egerint choreas, constat in Exod: Cap: XXXII: 6. 19. Gaudium et laetitia dicitur, quia gaudium in Verbo praedicatur de bono et laetitia de vero; inde in Verbo pluries dicitur gaudium et laetitia, utrumque simul; ut apud Esaiam „Ecce *gaudium* et *laetitia* occidere bovem" XXII: 13. Apud Eundem „*Gaudium* et *laetitia* assequentur, et fu-

gient tristitia et gemitus" XXXV: 10. Apud Eundem „*Gaudium* et *laetitia* invenietur in Zione, confessio et vox cantus" LI: 3. 11. Apud Jeremiam „*Vox gaudii* et *vox laetitiae*, et vox sponsi et vox sponsae" XXXIII: 11. [71] Apud Sachariam „Jejunium decimi erit domui Jehudae in *gaudium* et laetitiam" VIII: 19. Apud Davidem „Audire facies me *gaudium* et *laetitiam*" Psalm: LI: 10: in his locis quia gaudium praedicatur de bono et laetitia de vero, utrumque dicitur, alioquin fuisset una vox satis; talis est loquutio sancta, quae in Verbo, ex causa ut in singulis ibi sit conjugium coeleste, hoc est, boni et veri, n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 fin: 5138. 5502. 7945.

8340. Et respondit illis Mirjam, quod significet reciprocum, constat ex significatione respondere, cum agitur de glorificatione Domini per canticum, quod sit reciprocum: apud Antiquos in cultu sacro etiam solenne fuit cantare per choros, ut nempe unus aut aliqui essent qui responderent, per quae repraesentabatur reciprocum, et responsum, quale est Ecclesiae e coelo, et coeli a Domino: tale significatur apud Hoscheam „Ego *respondebo*, et cantabo Ipsi" XIV: 9; et apud Moschen „Tunc cecinit Israël canticum hoc, ascende fons, *respondete super eo*" Num: XXI: 17.

8341. Cantate Jehovae, quod significet quod Domino soli gloria, constat ex illis quae supra n: 8263 explicata sunt, ubi eadem verba.

8342. Quia exaltando exaltavit, quod significet quod manifestaverit Divinum suum in Humano, constat ex illis supra n: 8264, ubi eadem verba.

8343. Equum et equitem ejus projecit in mare, quod significet quod ex sola praesentia Ipsius falsa fidei et mala vitae se conjecerint in infernum, constat ex significatione equi et equitis, quod sint falsa ex malo, de qua n: 8146. 8148; et ex significatione projicere in mare, quod sit in infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138; quod factum sit ex sola praesentia Domini, videatur n: 8137 fin: 8265. [17] Dicitur quod falsa et mala se conjecerint in infernum, ex causa quia ipsa falsa sunt et mala, quae conjiciuntur in infernum, quae trahunt secum illos quibus adhaerent; fiunt enim homines, per malum vitae, formae falso-

rum ex malo, quare quum ipsa mala cum falsis dejiciuntur, etiam formae, quibus adhaerent, una detrahuntur; falsa enim et mala sunt exhalationes ab infernis, et influunt apud illos, qui per mala vitae fecerunt interiora sua formas receptionis; quod omne cogitationis et voluntatis influat, bonum e coelo, malum autem ex inferno, videatur n: **2886. 2887. 2888. 4151. 4249. 5846. 6189. 6213. 6191. 6193. 6203. 6206. 6324. 6325. 7147. 7343**; inde nunc est, quod dicatur, quod falsa fidei et mala vitae se conjecerint in infernum: idcirco Angeli, cum de infernis cogitant et loquuntur, de falsis et malis abstracte ab illis qui ibi cogitant et loquuntur; nam Angeli removent semper ideas personae, et manent in ideis rerum, n: **5225. 5287. 5434.**

8344. Vers: 22. 23. 24. 25. 26. *Et proficisci fecit Moscheh Israëlem a mari Suph, et exiverunt ad desertum Schur, et iverunt tres dies in deserto, et non invenerunt aquas. Et venerunt ad Marah, et non potuerunt bibere aquas prae amaritudine, quia amarae illae, propterea vocavit nomen ejus Marah. Et murmuraverunt populus contra Moschen, dicendo, quid bibemus. Et clamavit ad Jehovam, et monstravit illi Jehovah lignum, et projecit ad aquas, et dulces factae aquae: ibi posuit illi statutum* [72] *et judicium, et ibi tentavit illum. Et dixit, si audiendo audiveris vocem Jehovae Dei tui, et rectum in oculis Ipsius feceris, et auscultaveris praeceptis Ipsius, et custodiveris omnia statuta Ipsius, omnem morbum, quem posui in Aegyptios, non ponam super te, quia Ego Jehovah sanator tuus.* Et proficisci fecit Moscheh Israëlem a mari Suph, significat successivum secundum ordinem Veri Divini, postquam transiverunt regionem inferni: et exiverunt ad desertum Schur, significat statum tentationis in quem dein perducti: et iverunt tres dies in deserto, et non invenerunt aquas, significat quod vera deficerent, et tandem plane: et venerunt ad Marah, significat statum tentationis: et non potuerunt bibere aquas, prae amaritudine, quia amarae illae, significat quod vera illis apparerent injucunda, quia absque affectione boni: propterea vocavit nomen Marah, significat statum et quale illius tentationis: et murmuraverunt populus contra Moschen, significat indolentiam ex tentationis acerbitate: dicendo, quid bibemus, si-

gnificat quod non sustineant vera, quia injucunda ex nulla illorum affectione: et clamavit ad Jehovam, significat supplicationem ad Dominum ex indolentia: et monstravit illi Jehovah lignum, significat quod Dominus bonum inspiraverit: et projecit in aquas, significat quo affecit vera: et dulces factae aquae, significat quod inde vera jucunda facta: ibi posuit illi statutum et judicium, significat verum ordinis tunc revelatum: et ibi tentavit illum, significat quoad tentationes in genere: et dixit, significat instructionem: si audiendo audiveris vocem Jehovae Dei tui, significat fidem praeceptorum Domini: et rectum in oculis Ipsius feceris, significat vitam secundum illa: et auscultaveris praeceptis Ipsius, significat obedientiam et vitam secundum bona fidei quae sunt interiora Ecclesiae: et custodiveris omnia statuta Ipsius, significat vitam secundum vera fidei, quae sunt exteriora Ecclesiae: omnem morbum, quem posui in Aegyptios, non ponam super te, significat quod detinendi a malis quae illis qui in fide separata et in vita mali: quia Ego Jehovah sanator tuus, significat quod Dominus solus praeservet a malis.

8345. Et proficisci fecit Moscheh Israëlem a mari Suph, quod significet successivum secundum ordinem Veri Divini, postquam transiverunt regionem inferni, constat ex significatione proficisci, quod sit successivum et continuum quoad vitam et ejus ordinem, de qua n: 4375. 4554. 4585. 5996. 8181; [73] ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua n: 7010. 7014. 7382; inde proficisci fecit Moscheh, significat successivum secundum ordinem veri Divini; ex repraesentatione Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali in terra inferiore detenti fuerunt ad adventum Domini, et tunc liberati, de qua n: 6854. 6914. [74] 7828. 7932. 8018. 8321; et ex significatione maris Suph, quod sit infernum, ubi illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate, et in vita mali, de qua n: 8099. 8137. 8148; quod illi, cum liberati, perducti fuerint per infernum, quod significatur per mare Suph, videatur n: 8099.

8346. Et exiverunt ad desertum Schur, quod significet statum tentationis in quem dein perducti, constat ex significatione exire, quod sit perduci; et ex significatione deserti Schur, quod sit status tentationis; quod desertum sit status subeundi tentationem, videatur n: 6828. 8098, et quod Schur sint scientifica

Ecclesiae quae nondum vitam sunt adepta, n: 1928, ita talia quae vitam adeptura sunt per tentationes, nam vita spiritualis acquiritur per tentationes, quae sunt pugnae spirituales seu pugnae contra mala et falsa, ac per victorias in pugnis: quod qui ab Ecclesia spirituali post adventum Domini in mundum subiverint tentationes, et quod prius non potuerint, videatur n: 8159.

8347. Et iverunt tres dies in deserto, et non invenerunt aquas, quod significet quod vera deficerent, et tandem plane, constat ex significatione trium dierum, quod sit plenum, de qua n: 2788. 4495. 7715; ex significatione deserti, quod sit status subeundi tentationes, de qua mox supra n: 8346; ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, de qua n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; inde non invenire aquas, est quod vera deficerent; quod plane deficerent, significatur per ire tres dies: in deserto dicitur, quia ibi tentati sunt, ut sequitur.

8348. Et venerunt ad Marah, quod significet statum tentationis, constat ex eo, quod ibi tentati sint; quod etiam in sequentibus dicitur his verbis „Ibi posuit illi statutum et judicium, *et ibi tentavit illum*" Vers: 25.

8349. Et non potuerunt bibere aquas prae amaritudine, quia amarae illae, quod significet quod vera illis apparerent injucunda, quia absque affectione boni, constat ex significatione bibere aquas, quod sit recipere vera, et applicare illa sub bono, de qua n: 3069. 5709; ex significatione aquarum, quod sint vera, de qua mox supra n: 8347; et ex significatione amari, quod sit injucundum, de qua n: 7854; inde patet, quod per non potuerunt bibere aquas prae amaritudine, quia amarae illae, significetur quod vera illis apparerent injucunda; quod sit quia absque affectione boni, est quoniam omne jucundum veri existit a bono; quod affectio veri originem suam ducat a bono, est quia bonum amat verum et verum bonum, sunt enim bina illa sicut conjugio conjuncta: notum est, quod unusquisque velit instrui in illis quae amat et pro fine habet; qui amat bonum, hoc est, qui vult ex corde colere Deum, et benefacere proximo, is amat instrui in illis quae ducunt ad illa, proinde in Veris; ex quibus constare potest, quod omnis affectio veri sit ex bono: sunt quidem qui male vivunt, et tamen volunt instrui in veris,

sed non est affectio veri apud illos, sed solum affectio confirmandi doctrinalia Ecclesiae, propter sui gloriam, hoc est, famam, honores, lucrum; affectio veri genuina est velle scire quid verum propter vitam in mundo, et propter vitam aeternam: hi in tentationem [75] veniunt, quando illis vera incipiunt deficere, et magis quando vera quae sciunt apparent injucunda; tentatio illa originem ducit ex eo, quod intercepta sit communicatio cum bono; haec communicatio intercipitur, ut primum homo venit in suum proprium, nam sic illabitur in malum amoris sui aut mundi; [cum ex] illo statu emergit, vera fiunt jucunda: hoc intelligitur in sequentibus per quod aquae amarae sanatae sint per lignum illis injectum, nam per lignum significatur bonum.

8350. Propterea vocavit nomen Marah, quod significet statum et quale illius tentationis, constat ex eo, quod nomina quae induntur rebus, de quibus in Verbo, comprehendant quale et statum rei, de qua agitur, n: 2643. 3422. 4298. 4442; hic itaque Marah significat quale et statum tentationis, de qua in his Versibus agitur; Marah etiam significat amarum.

8351. Et murmuraverunt populus contra Moschen, quod significet indolentiam ex tentationis acerbitate, constat ex significatione murmurare, quod sit querimonia, qualis in tentationibus, ita indolentia ex tentationis acerbitate. Tentationes, quae subiverunt illi qui ab Ecclesia spirituali Domini, postquam liberati ab infestationibus, tum quoque tentationes quas subituri qui ab illa Ecclesia, describuntur per murmurationes filiorum Israëlis in deserto; et quia tentationes spirituales communiter perducuntur ad desperationem, n: 1787. 2694. 5279. 5280. 7147. 7166. 8165, ideo per murmurare significatur querimonia ex indolentia in tentationibus, ut Exod: XVI: 2. 3. Cap: XVII: 3. Num: XIV: 27. 29. 36. Cap: XVI: 11: contra Moschen dicitur, quia contra Divinum, nam per Moschen repraesentatur Divinum Verum, n: 6723. 6752. 6771. 6827. 7010. 7014. 7089. 7382. Quod tentationes attinet, quas subiverunt qui ab Ecclesia spirituali, et quas subituri qui ab illa Ecclesia, sciendum quod fides nusquam implantari queat illis qui ab Ecclesia spirituali, quam per tentationes, ita nec charitas; nam in tentationibus est homo in pugna contra falsum et malum;

haec, nempe falsum et malum, influunt in externum hominem ab infernis, bonum autem et verum influunt per internum a Domino; ita ex pugna interni hominis cum externo, quae vocatur tentatio; et quantum tunc homo externus redigitur ad obedientiam sub interno, tantum implantatur fides et charitas; est enim externum seu naturale hominis receptaculum veri et boni ab interno; si receptaculum non est accommodatum, non recipit aliquid quod influit ab interiori, sed id vel rejicit, vel exstinguit, vel suffocat, unde nulla regeneratio: inde est, quod tentatio erit, ut regeneretur homo, quod fit per implantationem fidei et charitatis, et sic per formationem novae voluntatis et novi intellectus; quare etiam Ecclesia Domini dicitur pugnans: videantur quae de his prius, n: 3928. 4249. 4341. 4572. 5356. 6574. 6611. 6657. 7090 fin: 7122. 8159. 8168. 8179. 8273, dicta et ostensa sunt.

8352. Dicendo, quid bibemus, quod significet quod non sustineant vera quia injucunda ex nulla illorum affectione, constat ex significatione bibere, quod sit instrui in veris, ac illa recipere, tum quoque illis affici, et inde sibi illa appropriare, de qua n: 3069. 3168. 3772. 4017. 4018, hic illa non sustinere, ex causa quia injucunda propter nullam affectionem boni, quae significantur per quod aquae amarae essent, secundum illa quae supra n: 8349, explicata sunt. Tentatio haec in eo consistit, quod querantur et indoleant quod vera, quae prius illis jucunda fuerunt, et quae sic fecerunt vitam spiritualem seu vitam coeli illorum, nunc illis appareant injucunda, usque adeo ut vix possint illa sustinere. Mere naturalis homo crederet, quod tale nihil doloris posset causari, cogitat enim quid mihi cum veris, sive jucunda sive injucunda sint, si injucunda, rejiciantur; at spiritualis homo prorsus aliter sentit; jucundum vitae illius est instrui in veris et illustrari in talibus quae animae ejus sunt, ita quae vitae spiritualis, quare cum illa deficiunt, laborat et patitur vita illa, inde dolor et anxietas; causa est, quod affectio boni jugiter influat per internum hominem a Domino, et excitet in externo convenientia, quae prius causata sunt jucundum affectionis veri, quae cum impugnantur a malis amoris sui et mundi, quae prius etiam ut jucunda perceperat, inde conflictio jucunditatum seu affectionum, ex qua anxietas, et ex hoc indo-

lentia et querimonia. Paucis dicetur, quomodo cum tentatione quae existit per deficientiam veri, se habet, nutritio vitae spiritualis est bonum et verum, sicut nutritio vitae naturalis est cibus et potus; si deficit bonum est sicut deficit cibus, et si deficit verum est sicut deficit potus; indolentia inde se habet sicut indolentia ex fame et siti: comparatio haec est ex correspondentia, cibus enim correspondet bono, et potus vero, et quia correspondentia est, etiam cibus et potus nutriunt corpus melius et convenientius, cum homo ad coenam aut prandium simul est in jucundo loquelae cum aliis de talibus quae amat, quam cum solus absque consortio ad mensam sedet; cum homo in hoc statu est, tunc apud illum vasa recipientia cibi constricta sunt, at cum in illo statu est, tunc eadem aperta sunt; talia facit correspondentia cibi spiritualis et cibi naturalis: dicitur jucundum loquelae cum aliis de talibus quae amat, quia omne id se refert ad bonum et verum, non enim datur aliquid in mundo, quod non ad utrumque hoc se refert, ad bonum apud hominem se refert id quod amat, et ad verum quod instruit de bono, et sic cum illo se conjungit.

8353. Et clamavit ad Jehovam, quod significet supplicationem ad Dominum ex indolentia, constat ex significatione clamare, quod sit imploratio, de qua n: 6801, et quoque lamentatio interior, n: 7782, inde etiam est supplicatio ex indolentia: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 8261.

8354. Et monstravit illi Jehovah lignum, quod significet quod Dominus bonum inspiraverit, constat ex significatione monstrare, cum a Jehovah, hoc est, Domino, quod sit dare perceptionem, quod quia fit per influxum, est inspirare; et ex significatione ligni, quod sit bonum, de qua n: 643. 2784. 2812. 3720.

8355. Et projecit in aquas, quod significet quo affecit vera, constat ex significatione projicere lignum in aquas, cum lignum est bonum et aquae sunt vera, quod sit bono afficere vera; quod lignum sit bonum, videatur mox supra n: 8354, et quod aquae sint vera, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 8349.

8356. Et dulces factae aquae, quod significet quod inde vera jucunda facta, constat ex significatione dulcis, quod sit jucundum, nam dulce in spirituali sensu est dulce vitae, quod

unum est cum jucundo; et ex significatione aquarum, quod sint vera, de qua mox supra n: 8355. Cum hoc ita se habet; quod homo afficiatur vero est ex bono, nam bonum et verum conjuncta sunt sicut conjugio, proinde amat unum alterum sicut conjux conjugem, inde quoque conjunctio boni et veri comparatur in Verbo conjugio, ac vera et bona quae inde nascuntur vocantur filii et filiae: ex his constare potest, quod jucundum affectionis veri non aliunde causam ducat quam a bono; hoc etiam ab experientia patet, qui enim in bono vitae sunt, hoc est, qui amant Deum et proximum, illi etiam amant vera fidei; inde est, quod quamdiu bonum influit et recipitur, tamdiu verum appareat jucundum; sed ut primum bonum non influit, hoc est, ut primum malum praedominari et influxum boni arcere incipit, illico pro vero sentitur injucundum; nam verum et malum se mutuo rejiciunt et aversantur. Ex his nunc constare potest, cur jussum ut in aquas amaras projiceretur lignum, tum cur aquae illae ex injecto ligno dulces factae sunt: haec nequaquam a Divino mandata fuissent, nisi talia significavissent, nam Divinum potuit absque ligno medio aquas illas dulces reddere.

8357. Ibi posuit illi statutum et judicium, quod significet verum ordinis tunc revelatum, constat ex significatione statuti, quod sit verum Ecclesiae externum; et ex significatione judicii, quod sit verum Ecclesiae internum; inde ponere alicui statutum et judicium, est ordinare secundum vera, consequenter revelare illa; quod statutum sit verum ordinis externum, est quia omne externum Ecclesiae dictum fuit statutum, et omne verum ordinis internum dictum fuit judicium.

8358. Et ibi tentavit illum, quod significet quoad tentationes in genere, constat ex illis quae praecedunt, et quae sequuntur; in illis quae praecedunt, actum est de tentatione prima in deserto; in illis quae sequuntur agitur de instructione quomodo vivent, ut in tentationibus non succumbant.

8359. Et dixit, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah de vero ordinis quoad tentationes, [76] quod sit instructio, ut quoque n: 6879. 6881. 6883. 6891. 7186. 7267. [77] 7304. 7380. 7517. 8127.

8360. Si audiendo audiveris vocem Jehovae Dei tui, quod significet fidem praeceptorum Domini, constat ex significatione

audire, quod sit apperceptio et fides, de qua n: 3921. 5017. 7216; et ex significatione vocis Jehovae, quod sit enuntiatum ex Verbo, ita praeceptum Domini, de qua n: 6971.

8361. Et rectum in oculis illius feceris, quod significet vitam secundum illa, constat ex significatione rectum facere, quod sit vivere secundum dictamen veri; et ex significatione in oculis Jehovae, quod sit coram Domino, ita secundum praecepta Ipsius, nam Dominus est in praeceptis suis cum vivitur secundum illa; is quoque dicitur in oculis Domini esse, qui in fide in Ipsum est. Quod vocem audire attinet, significat illa proprie obedientiam, n: 2542. 3869. 5017; sed cum quoque dicitur facere, ut hic, tunc audire significat fidem, et facere vitam; ut constare potest a Domini verbis; apud Matthaeum „Omnis *qui audit mea verba*, et *facit ea*, comparabo viro prudenti, at omnis *audiens verba mea, sed non faciens ea*, comparabitur viro stulto" VII: 24. 26. Apud Lucam „Omnis qui venit ad Me, et *audit sermones meos facitque eos*, monstrabo vobis cui similis est" VI: 47. Apud Eundem „Semen quod in terra bona, hi sunt qui in corde simplici et bono *audiunt verbum*, retinent, et *fructum faciunt* in patientia" VIII: 15. Apud Eundem „Jesus dixit, Mater mea et fratres mei hi sunt, *qui audiunt verbum Dei et faciunt illud*" VIII: 21; [78] in his locis audire significat percipere, intelligere et fidem habere, et facere significat vivere secundum illa: at ubi audire dicitur, et non simul facere, tunc audire significat fidem voluntate et actu, ita obedientiam; causa est, quia quod auditur hoc transit in visum internum qui intellectus, et ibi excipitur a voluntate, et transit sicut per circulum in actum; inde voci audire inest ex natura significatio obedientiae, prout audire aut auscultare alicui, videatur n: 4652 ad 4660.

8362. Et auscultaveris praeceptis Ipsius, quod significet obedientiam et vitam secundum bona fidei, quae sunt interiora Ecclesiae, constat ex significatione auscultare, quod sit obedientia et vita; et ex significatione praeceptorum, quod sint vera Verbi interna, de qua n: 3382, ita vera fidei quae sunt interiora Ecclesiae; haec vocantur bona fidei; nam sunt voluntates.

8363. Et custodiveris omnia statuta Ipsius, quod significet vitam secundum vera fidei, quae sunt exteriora Ecclesiae,

constat ex significatione custodire, quod etiam sit vivere; et ex significatione statutorum, quod sint vera Verbi externa, de qua n: 3382. 8357, ita vera fidei quae sunt exteriora Ecclesiae. Pluribus in locis in Verbo nominantur statuta et praecepta, et cum unum cum altero dicitur, tunc statutum significat externum Ecclesiae, et praeceptum internum illius.

8364. Omnem morbum quem posui in Aegyptios, non ponam super te, quod significet quod detinendi a malis quae illis qui in fide separata et in vita mali, constat ex significatione morbi, quod sit malum, de qua sequitur; ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in fide separata et in vita mali, de qua n: 7097. 7317. 7926. 8148; et ex significatione non ponere super te, cum dicitur de morbo, per quem significatur malum, quod sit quod detinendi a malo, nam Jehovah, hoc est, Dominus, non aufert malum, sed detinet hominem ab illo, et tenet in bono, n: 929. 1581. 2256. 2406. 4564. 8206; inde est, quod per non ponere morbum super illos, significetur quod detinendi a malis. Quod morbus sit malum, est quia in sensu interno significantur talia quae afficiunt vitam spiritualem; morbi, qui illam afficiunt, sunt mala, et vocantur cupiditates et concupiscentiae: vitam spiritualem facit fides et charitas, illa vita aegrotat cum falsum est loco veri quod fidei, et malum loco boni quod charitatis, haec enim perducunt [79] illam vitam ad mortem, quae vocatur mors spiritualis, et est damnatio, sicut morbi perducunt vitam naturalem ad suam mortem; inde est, quod per morbum in sensu interno significetur malum, et per morbos Aegyptiorum mala in quae illi qui in fide separata et in vita mali, se conjecerunt, per quod infestaverint probos; quae mala in praecedentibus ubi de plagis in Aegypto actum est. Mala intelliguntur per morbos etiam alibi in Verbo, ut apud Moschen „Si custodiveris *praecepta* et *statuta*, et *judicia*, quae Ego praecipiens tibi hodie, *removebit* Jehovah a te *omnem morbum,* et *omnes languores Aegypti malos*, quos nosti, *non ponet super te*, sed dabit eos super osores tuos" Deut: VII: 11. 15. Apud Eundem „Si non obediveris voci Jehovae Dei tui, custodiendo ad faciendum *omnia praecepta Ipsius* et *statuta Ipsius*, mittet Jehovah in te maledictionem, conturbationem, et increpationem, in omni missione manus tuae, quam facies, us-

que dum perdaris; propter malitiam operum tuorum, quibus deseruisti Me, *adhaerere faciet* Jehovah *tibi pestem*, donec consumserit te desuper terra; *percutiet te* Jehovah *tabe*, et *febri calida*, et *febri ardente*, et *febri aestuante*, et *siccitate*, et *uredine*, et *aurigine*, quae persequentur te, usque dum pereas: *percutiet te* Jehovah *ulcere Aegypti*, et *haemorrhoidibus*, et *scabie*, et *prurigine*, ut non possis sanari: *percutiet te* Jehovah *furore*, et *caecitate*, et *stupore cordis:* fies *insanus* ab aspectu oculorum tuorum: *percutiet te* Jehovah *ulcere malo*, *super genubus*, et *super femoribus*, a quibus non possis sanari, a vola pedis usque ad verticem tuum: *rejiciet in te omnem languorem Aegypti*, etiam *omnem morbum* et *omnem plagam*, quae non scripta in Libro Legis hujus: *dabit tibi* Jehovah *cor trepidans*, *consumtionem oculorum*, et *dolorem animae*" Deut: XXVIII: 15. 20. 21. 22. 27. 28. 34. 35. 60. 61. 65; per omnes morbos hic nominatos significantur morbi spirituales, quae sunt mala destruentia vitam voluntatis boni, et falsa destruentia vitam intellectus veri, verbo destruentia vitam spiritualem quae est fidei et charitatis; morbi naturales etiam talibus correspondent, nam omnis morbus in Genere humano est inde, quia ex peccato, n: 5712. 5726; unusquisque etiam morbus correspondet suo malo; causa est, quia omne vitae hominis est ex spirituali mundo; quare si vita ejus spiritualis aegrotat, etiam derivatur inde malum in vitam naturalem, quod ibi fit morbus; videantur quae de Correspondentia morborum cum malis ab experientia, n: 5711 ad 5727. Similia per morbos significantur alibi, ut apud Moschen „Coletis Jehovam Deum vestrum, ut benedicat pani tuo et aquis tuis, et *amoveam morbum e medio tui*" Exod: XXIII: 25. Apud Eundem „Si *statuta mea* reprobaveritis, sique judicia mea fastidiverit anima vestra, ut non faciatis omnia *praecepta mea*, dum irritum feceritis foedus meum, mandabo super vobis *terrori*, cum *tabe*, et *cum ardente febri*, *quae consumtura oculos*, et *cruciatura animam*" Levit: XXVI: 15. 16; tales pro decrescentia veri et increscentia falsi; ardens febris pro cupiditate mali. Porro apud Esaiam „Quare addetis recessionem, *totum caput in morbum*, et *totum cor languidum*, a vola pedis usque ad caput non in eo integritas, *vulnus*, et *cicatrix*, et *plaga recens*, non expressa, et non obligata, et non

emollita oleo" I: 5. 6; [80] quod hic per morbum, vulnus, cicatricem, et plagam, intelligantur peccata, neminem latet. Similiter apud Ezechielem „Vae pastoribus Israëlis, *oves infirmas* non confirmastis, *aegrotam* [81] *non sanastis*, et fractam non obligastis" XXXIV: 4. Apud Davidem „Iniquitates meae transiverunt caput meum, *computruerunt*, *contabuerunt vulnera mea*, propter stultitiam meam, *nam intestina mea repleta sunt ardore; nec integritas in carne mea*" Psalm: XXXVIII: 5. 6. 7. [8.] Quia per morbos significantur vitia et mala vitae spiritualis, idcirco per morborum varia genera significantur etiam varia genera vitiorum et malorum illius vitae; quod per pestem significetur vastatio boni et veri, videatur n: 7102. 7505; et quod per lepram, prophanatio veri, n: 6963. Quod in genere per morbos significentur peccata, constare etiam potest apud Esaiam „*Vir dolorum*, et *notus morbi;* unde quasi occultatio facierum ab Ipso, contemtus, ut non reputaverimus Ipsum: veruntamen *morbos nostros ille tulit*, et *dolores nostros portavit*, et *per vulnera Ipsius* sanitas data nobis" LIII: 3. 4. 5, ubi de Domino. Quia morbi repraesentabant iniqua et mala vitae spiritualis, idcirco per morbos, quos Dominus sanavit, significatur [82] liberatio a variis generibus mali et falsi, quae Ecclesiam et Humanum Genus infestabant, et quae mortem spiritualem inductura essent; miracula enim Divina a miraculis aliis distinguuntur per id, quod illa involvant et spectent status Ecclesiae et Regni coelestis; propterea miracula Domini imprimis fuerunt sanationes morborum; haec intelliguntur per Domini verba ad discipulos a Johanne missos „Annuntiate Johanni, quae auditis et videtis, *caeci vident*, et *claudi ambulant*, *leprosi mundantur*, et *surdi audiunt*, *mortui resurgunt*, et pauperes audiunt evangelium" Matth: XI: 4. 5: inde est, quod toties dicatur, quod Dominus „*omnem morbum* et *languorem sanaverit*" Matth: IV: 23. Cap: IX: 35. Cap: XIV: 14. 35. 36. Luc: IV: 40. Cap: V: 15. Cap: VI: 17. Cap: VII: 21. Marc: I: 32. 33. 34. Cap: III: 10.

8365. Quia Ego Jehovah sanator tuus, quod significet quod Dominus solus praeservet a malis, constat ex significatione sanare, quod sit mederi et quoque praeservare a malis, nam cum morbi significant mala, sanare significat medelam et prae-

servationem ab illis; ut quoque pluries in Verbo, ut apud Moschen „Ego occido et vivifico, percutio et *sano*" Deut: XXXII: 39. [83] Apud Jeremiam „*Sana me Jehovah, ut saner, serva me ut server*" XVII: 14. Apud Eundem „*Ascendere faciam sanitatem tibi*, et *a plagis tuis sanabo te*". XXX: 17. Apud Davidem „Totum cubile ejus vertisti *in morbo ejus; ego dixi*, Jehovah, miserere mei, *sana animam meam quia peccavi tibi*" Psalm: XLI: 4. 5; praeter multis aliis in locis, ut Esai: VI: 10. Cap: LIII: 5. Cap: LVII: 18. 19. Jerem: III: 22. Cap: XVII: 14. Hosch: VI: 1. Cap: VII: 1. Cap: XI: 3. Cap: XIV: 5. Zachar: XI: 16. Psalm: XXX: 2, et alibi; et quia sanare id significabat, etiam Dominus se vocat Medicum „*Non opus habent valentes Medico*, sed male habentes; non veni vocare justos, sed peccatores ad poenitentiam" Matth: IX: 12. 13. Marc: II: 17. Luc: V: 31. 32.

8366. Vers: 27. *Et venerunt ad Elim, et ibi duodecim fontes aquarum, et septuaginta palmae: et castrametati sunt ibi juxta aquas.* Et venerunt ad Elim, significat statum illustrationis et affectionis, ita consolationis post tentationem: et ibi duodecim fontes aquarum, significat quod illis ibi vera in omni copia: et septuaginta palmae, significat veri bona similiter: et castrametati sunt ibi juxta aquas, significat quod post tentationem ordinata vera fidei per bonum amoris.

8367. Et venerunt ad Elim, quod significet statum illustrationis et affectionis, ita consolationis post tentationem, constat ex significatione Elim, quod involvat et significet statum et quale rei, de qua agitur, sicut omnia alia loca, ad quae venerunt filii Israëlis, videatur n: 2643. 3422. 4298. 4442, hic [84] statum post tentationem, nempe statum illustrationis et affectionis, ita consolationis; nam post omnem tentationem spiritualem venit illustratio et affectio, ita amoenum et jucundum, amoenum ex illustratione per verum, et jucundum ex affectione boni; quod succedat consolatio post tentationes, videatur n: 4572. 5246. 5628. 6829; causa est, quia per tentationes implantantur vera et bona, et conjunguntur; inde homo quoad [85] spiritum suum interius in coelum introducitur, adque societates coelestes cum quibus prius fuerat; cum tentatio finita est, aperitur communicatio cum coelo, quae prius quoad partem clausa fuit, inde illustra-

tio et affectio, proinde amoenum et jucundum; nam angeli tunc, cum quibus datur communicatio, influunt per verum et per bonum. Illustratio per verum et inde amoenum, significatur per duodecim fontes aquarum, nam fontes significant vera, affectio veri ex bono et inde jucundum, significatur per septuaginta palmas, de quibus sequitur.

8368. Et ibi duodecim fontes aquarum, quod significet quod illis ibi vera in omni copia, constat ex significatione duodecim, quod sint omnia in complexu, de qua n: 2089. 2129 f. 2130 f. 3272. 3858. 3913. 7973, ita omnis copia; et ex significatione fontium, quod sint vera fidei, de qua n: 2702. 3096. 3424. 4861; inde patet, quod per duodecim fontes aquarum significentur vera in omni copia: ex quibus sequitur, quod per illa verba etiam significetur illustratio ac inde amoenum, nam cui vera sunt in omni copia, ei quoque est illustratio, et cui illustratio, si desiderat verum ex affectione, illi est amoenum.

8369. Et septuaginta palmae, quod significet veri bona similiter, nempe in omni copia, constat ex significatione septuaginta, quod sint omnia in complexu, similiter ac duodecim, de qua n: 7973; et ex significatione palmarum, quod sint bona spiritualis Ecclesiae, quae sunt bona veri; et quia per palmas bona significantur, etiam per illas significatur affectio boni, et inde jucundum, nam ex affectione boni est omne jucundum: quia id per palmas significabatur, ideo etiam palmae adhibebantur in festivitatibus sanctis, ut in festo tabernaculorum, secundum haec apud Moschen „Accipietis vobis in die primo fructum arboris honoris, *spathas palmarum*, et ramum arboris densae, et salices torrentis; et *laetemini coram Jehovah* Deo vestro septem diebus" Levit: XXIII: 40, per fructum arboris honoris significatur bonum coeleste; per palmas bonum spirituale seu bonum veri; per ramum arboris densae verum scientificum; et per salices torrentis vera infima naturalis; ita per quatuor illa significantur omnia bona et vera in suo ordine. Quod palmae festivitatem sanctam quae ex bono, significaverint, constat quoque ex his apud Johannem „Multa turba, quae venerat ad festum, cum audirent, quod veniret Jesus in Hierosolymam, *sumserunt termites palmarum*, et iverunt obviam Ipsi, et clamaverunt, Osanna, benedictus qui venit in Nomine Domini,

Rex Israëlis» XII: 12. 13: et apud Eundem in Apocalypsi „Vidi, cum ecce turba multa, stantes coram throno, et coram Agno, induti stolas albas, et *palmae in manibus illorum*» VII: 9. Apud Joëlem „Vitis exaruit, et ficus languet, malus punica, *etiamque palma, exaruit omne gaudium* de filiis hominis» I: 12. Apud Davidem „*Justus sicut palma florebit*, sicut cedrus in Libano crescet» Psalm: XCII: 13, hic palma pro bono, et cedrus pro vero. Quia palma significat bonum, etiam significat sapientiam, nam sapientia est boni; illam significabant palmae, quae una cum cherubis et floribus sculptae fuerunt super parietibus Templi; Templum enim significabat Ipsum Dominum, et in sensu repraesentativo coelum, n: 2777. 3720, Cherubi, palmae et flores super parietibus significabant Providentiam, Sapientiam, et Intelligentiam, quae a Domino, ita omnia quae coeli sunt: quod illa parietibus Templi insculpta sint, constat in Libro I Regum „Salomo omnes parietes Domus in circuitu *sculpsit aperturis sculpturarum Cheruborum* et *Palmarum*, et *aperturis florum*; et super binas fores ex lignis olei, *sculpsit sculpturas Cheruborum*, et *Palmarum*, et *aperturas florum*, et obduxit auro, ita ut diduceret *super Cherubos* et *super palmas* aurum» VI: 29. 32; per sculpturas illas repraesentatus est status Coeli, per Cherubos Providentia Domini, ita quod ab Ipso omnia; quod Cherubi sint Providentia, videatur n: 308, per Palmas sapientia, quae est boni a Domino, et per Flores intelligentia quae est Veri ab Ipso; per aurum, quo obducebantur Cherubi et palmae, significabatur bonum amoris, quod in coelis est universaliter regnans, quod aurum sit bonum amoris, videatur n: 113. 1551. 1552. 5658: ideo quoque, ubi de Novo Templo, per quod significatur coelum Domini, agitur apud Ezechielem, dicitur, quod „*Cherubi* et *palmae* essent super parietibus ubique» XLI: 17. 18. 20. 25. 26.

8370. Et castrametati sunt ibi juxta aquas, quod significet quod post tentationem ordinata vera fidei per bonum amoris, constat ex significatione castrametari, quod sit ordinatio veri et boni, de qua n: 8103 fin: 8130. 8131. 8155; et ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, de qua n: 2702. 3058. 3424. [86] 4976. 5668; quod per castrametati ibi juxta aquas,

significetur quod ordinata sint vera fidei per bonum amoris, est quia per castra significantur vera et bona, n: 8193. 8196, et per castrametari ordinatio illorum, et per juxta aquas, secundum vera quae a Divino: per bonum amoris dicitur, quia omnis ordinatio verorum fit per bonum amoris, est enim bonum sub quo et secundum quod vera se applicant, et faciunt cum bono sicut unum corpus; ad imaginem hominis, in quo sunt, dicitur, quia imago spiritus hominis, qui est ipse homo, nam est internus homo, est prorsus secundum ordinationem verorum a bono apud illum; inde est, cum angeli sistuntur praesentes, quod sphaera boni amoris ex illis exundet, et afficiat praesentes, et vera fidei elucescant ex faciebus illorum; in spirituali mundo talia apparent et percipiuntur manifeste. Dicitur, quod ordinatio illa fiat post tentationem, quoniam bona et vera implantantur homini per tentationes, sed non ordinantur quam postea; status enim tentationis est turbulentus, at status post tentationem est tranquillus; in tranquillo fit ordinatio; idcirco etiam post tentationes succedit amoenum ex illustratione a vero, et jucundum ex affectione boni, de qua re mox supra n: 8367. [87]

Continuatio de Spiritibus et Incolis Telluris Jovis.

8371. *Porro a Spiritibus, qui ex illa Tellure, informatus sum de variis, quae apud Incolas ibi, ut de illorum gressu, de cibis, et domiciliis, et similibus. Quod Gressum illorum concernit, non ambulant erecti, sicut incolae hujus telluris et plurium aliarum, nec repunt more animalium, sed cum gradiuntur, adjuvant se palmis, et alternis vicibus se ad dimidium super pedes elevant, et quoque in gradiendo quovis tertio passu facie spectant ad latus et post se, et tunc etiam paulum inflectunt corpus, quod fit repente; nam apud illos indecorum est, ab aliis spectari [88] quam a facie.*

8372. *Cum ita ambulant, semper tenent faciem antrorsum, et sic ante se spectant, nusquam deorsum seu ad terram; spectare deorsum, vocant damnatum; vilissimi apud illos hoc*

faciunt; qui si non adsuescunt spectare antrorsum, e societate illorum exterminantur.

8373. *Cum autem sedent, apparent sicut homines nostrae Telluris quoad superiorem partem corporis erecti, sed sedent decussatim quoad pedes: sollicite cavent, non modo cum ambulant, sed etiam cum sedent, ne spectentur a tergo, sed a facie; libenter etiam volunt, ut facies suae videantur, quia inde mens eorum apparet; nam nusquam alienam a mente faciem ostendunt, quod nec possunt; praesentes sciunt etiam manifeste inde, quo animo erga se sunt, quod nec abscondunt; imprimis num apparens amicum ex sincero sit, vel num ex simulato.*

8374. *Haec mihi ostensa sunt ab eorum spiritibus, et confirmata ab eorum Angelis: inde quoque eorum spiritus videntur non sicut alii erectim ambulare, sed paene sicut natatores in aquis progressum adjuvare manibus, ac per vices circumspicere.*

8375. *Qui in Zonis illorum calidis vivunt, nudi vadunt, usque tamen cum velamine circum lumbos; nec erubescunt nuditatem; nam mentes illorum castae sunt, nec amant nisi conjuges, et adulteria abhorrent. Maxime mirati sunt, quod Spiritus nostrae telluris, cum viderent illos ita ambulantes, et quoque nudos, illos subsannarent, et quoque cogitarent lascive; et quod prorsus nihil attenderint ad vitam illorum coelestem, sed modo ad talia: dicebant, quod hoc signum sit, quod corporea et terrestria prae coelestibus illis curae sint, et quod indecentia occupent mentes. Dictum est illis, quod nuditas non pudori sit nec scandalo illis qui in castitate et statu innocentiae vivunt, sed quod illis qui in lascivia et impudicitia.*

8376. *Quando incolae telluris illius cubant in lecto, convertunt faciem suam antrorsum, seu in conclave, non autem retrorsum, seu ad parietem: hoc mihi spiritus illorum narrabant, et dicebant causam, quod credant se faciem sic ad Dominum vertere, si autem retrorsum, quod illam averterent: tale mihi aliquoties obvenerat, cum essem in lecto, sed unde id, non prius sciveram.*

8377. *Delectant se diu comedendo, non ita ex jucundo cibi, quam ex jucundo sermonis tunc: dum ad mensam sedent,*

non sedent super sellis aut scamnis, aut elevatis toris gramineis, nec super herba, verum super foliis cujusdam arboris; non dicere volebant cujus arboris folia essent, sed cum plures ex conjectura nominarem, affirmabant tandem cum dicerem folia ficus.

8378. *Insuper dicebant, quod non praepararent cibum secundum gustum, sed imprimis secundum usum; addebant, quod cibus utilis illis sapidus sit. De hac re inter spiritus sermo factus est, et dictum quod hoc conveniat homini, nam sic ei cordi est, quod mens sana sit in corpore sano; aliter ac apud illos, apud quos Gustus imperat, inde corpus aegrotat, ad minimum intus languet, consequenter etiam mens, nam haec se gerit secundum statum partium recipientium, quae sunt corporis, sicut visus secundum statum oculi, inde insania quod in luxurie et voluptate ponatur omne vitae jucundum, ac ut vocant, summum bonum; inde etiam obesitas in talibus quae cogitationis et judicii sunt, et solertia in talibus quae sunt corporis et mundi; ex hoc fit similitudo hominis cum animali bruto, cum quo etiam tales non incongrue se comparant.*

8379. *Habitacula illorum etiam mihi ostensa sunt; sunt humilia, ex ligno, sed intus circuminducta libro seu cortice albe caeruleo, et circumcirca ac supra punctata sicut stellulis, ad imaginem coeli, nam volunt intus inducere domibus suis instar coeli aspectabilis cum suis sideribus, causa est, quia ibi credunt domicilia Angelorum esse. Praeterea etiam Tentoria habent, superne rotundata, ac protensa in longum, etiam intus punctata* [89] *stellulis in plano caeruleo; in illa se conferunt interdiu, ne ab aestu solis laedantur facies illorum, nam faciem maxime conservant, quoniam illam non considerant ut corpus: illorum multa cura est, tentoria haec sua formare et mundare: in illis etiam comedunt.*

8380. *Parum curant mundana, nam familiae inter se vivunt, nec plus ambiunt quam ut nutriantur et habitent: quod supra est, quia non ad necessitates, inde nec ad utilitates referunt: cura illorum maxima est educatio infantum, quos tenerrime amant.*

8381. *Spiritus Joviales cum viderent equos hujus telluris, apparebant equi mihi solito minores, tametsi erant satis robu-*

sti et alti; hoc fuit ex idea spirituum illius telluris de equis ibi; dicebant, quod etiam apud illos essent similes, at multo majores, sed quod sint feri seu in sylvis, et quod cum visuntur terrificent illos, tametsi nihil nocent; addebant quod pro illis sit timor insitus seu naturalis: inde dabatur ansa cogitandi de causa illius timoris; Equus enim repraesentat in spirituali mundo intellectuale formatum ex scientificis, n: 2761. 2762. 2763. 6534, *et quia timent excolere intellectuale per scientias, inde influxus timoris: quod scientifica, quae eruditionis humanae sunt, non curent, videbitur in sequentibus.*

8382. *Spiritus Joviales aliquoties habebant emissarios seu subjecta apud me, communicationis causa, et hoc satis diu; inde dabatur scire qua indole essent, et quod prorsus different a spiritibus nostrae telluris; cum apud me erant, saepe infestabantur a spiritibus nostrae telluris, sed non id curabant, modo hoc narrabant societati spirituum suorum, a quibus emissi sunt; et cum narrabant, paulum a me recedebant.*

8383. *Quondam etiam permittebatur spiritibus malis nostrae Telluris agere per artes suas malas, et infestare spiritus Joviales, qui apud me, hi illos admodum diu sustinebant, sed tandem fassi sunt quod non possent amplius, et quod crederent pejores non dari, nam pervertebant illorum imaginationem, et quoque cogitationem ita, ut sibi viderentur quasi ligati, et non nisi quam ope Divina inde extricandi. Cum legerem in Verbo aliquid de Passione Salvatoris nostri, tunc Spiritus quidam Europaei inferebant dira scandala, animo seducendi spiritus Joviales; inquirebatur quinam essent, et quid in mundo fuerant, et compertum, quod quidam illorum fuerint praedicatores, non dissimiles illis, qui se ex societate Domini seu Jesuitas vocant, et quod tunc per praedicationes de Passione Domini commovere potuerunt vulgus ad lachrymas; dicebatur illis causa, quod in mundo aliter cogitarent, et aliter loquerentur, ita alia corde gererent, et aliud ore ferrent, et quod nunc non ita fraudulenter illis liceat loqui; nam cum fiunt spiritus, adiguntur ad loquendum prorsus sicut cogitant. Obstupuerunt Spiritus Jovis, maxime, quod tale dissidium interiorum et exteriorum apud hominem dari posset, nempe prorsus aliter loqui et aliter cogitare; quod sibi impossibile esset*

8384. *Spiritus Jovis allapsum habent suavem, et sermonem prudentem, pensitant quid dicunt: hoc trahunt a vita sua in mundo; nam ibi si contra ordinem aliquid agunt aut loquuntur, ab aliis per varios modos ad resipiscendum rediguntur, et qui refractarii sunt, per castigationem.*

8385. *Observarunt, quod cogitarem, quod talia vulgare vellem in nostra Tellure; hoc non volebant, quia illis vetitum est vulgare, quod illis a spiritibus illorum dicitur: mirabantur quod talia vulgari possent, solum per scripta; at tunc informabantur de typis, tum de Verbo, et quoque de Doctrinalibus Ecclesiae in nostra Tellure; et dictum, quod Verbum ac Doctrinalia ita exstent vulgata, et sic discantur.*

8386. *Continuatio de Spiritibus et Incolis Telluris Jovis ad finem Capitis sequentis.*

FINIS
PARTIS SEXTAE. [90]